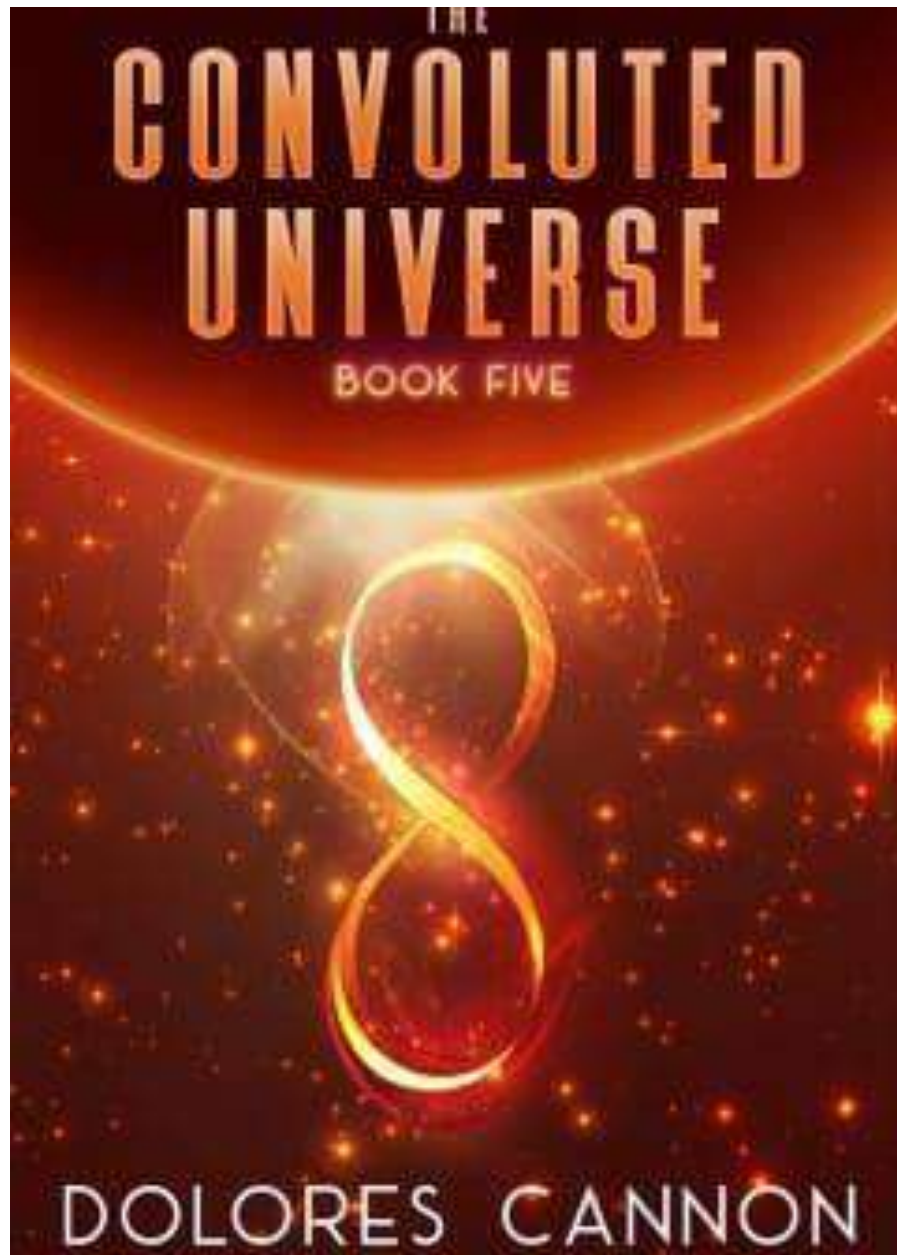

Dolores Cannon – Convoluted Universe:

Book Five

(Vũ Trụ Xoắn : Quyển 5)

Mục Lục

Book Five.....	1
Phần 1	4
KẾT THÚC NGHIỆP.....	4
CHƯƠNG 1: HỘP THỦY TINH.....	4
CHƯƠNG 2: CHẤM DỨT GIẾT CHÓC.....	19
CHƯƠNG 3: CHỐNG LẠI VIỆC ĐƯỢC SINH RA.....	34
CHƯƠNG 4: NÀNG TIỀN CÁ	47
CHƯƠNG 5: MỘT CUỘC SỐNG BỊ GIÁN ĐOẠN	65
CHƯƠNG 6: CHUYỂN ĐỊA ĐIỂM	90
Phần 2	117
NHẬN THỨC MỚI VỀ NĂNG LƯỢNG	117
CHƯƠNG 7: TRẢI NGHIỆM NĂNG LƯỢNG TỔNG THỂ	117
CHƯƠNG 8: TÔI LÀ BẠN!.....	140
Phần 3	163
CUỘC SỐNG THẾ GIỚI KHÁC	163
CHƯƠNG 9: NGƯỜI VẬN CHUYỂN	164
CHƯƠNG 10: NHỮNG KẼ NUỐT CHỮNG CỦA THẾ GIỚI.....	182
CHƯƠNG 11: CÔNG THÔNG TIN NĂNG LƯỢNG	197
CHƯƠNG 12: MỘT SỰ CANH GÁC ĐƠN ĐỘC.....	206
CHƯƠNG 13: MỘT CỘT ĐÁ.....	228
CHƯƠNG 14: NGƯỜI QUAN SÁT ĐƯỢC GỬI ĐẾN ĐỂ GIÚP TRÁI ĐẤT.....	250
Phần 4	265
CHÚNG TÔI LÀ NHỮNG NGƯỜI SÁNG TẠO.....	265
CHƯƠNG 15: MỘT NHẬN THỨC KHÁC VỀ ĐỨC CHÚA TRỜI.....	265
CHƯƠNG 16: NGƯỜI CÓ ẢNH HƯỞNG ĐẾN KẾT QUẢ, THỰC TẾ	283
CHƯƠNG 17: NGƯỜI TẠO RA THỰC TẾ.....	292
CHƯƠNG 18: NHỮNG NGƯỜI LÀM NỀN.....	313
CHƯƠNG 19: NGƯỜI SÁNG TẠO THỰC THỂ ÁNH SÁNG	337
CHƯƠNG 20: ĐI VỀ PHÍA ÁNH SÁNG !	361
CHƯƠNG 21: BO MẠCH CHỦ	367

CHƯƠNG 22: CẢ MỘT VŨ TRỤ THAY ĐỔI	398
PHẦN KẾT	415
SẼ CÓ NHIỀU SÁCH HƠN CHỨ?	415

Phần 1

KẾT THÚC NGHIỆP

CHƯƠNG 1: HỘ THỦY TINH

KHI JOHN BƯỚC RA KHỎI ĐÁM MÂY, ÔNG BẮT ĐẦU MÔ TẢ những gì ông đang thấy bằng một giọng nói rất mềm mại. Anh ta được bao quanh bởi một đám mây sáng màu xám vàng. Thông thường, điều này có nghĩa là anh ấy đã quay trở lại Nguồn, nhưng khi anh ấy tiếp tục, nó giống như một cái gì đó hơn. Anh ta nhìn thấy một lỗ hổng, nhưng nó chứa thêm ba hoặc bốn đèn riêng lẻ dường như đang bật và tắt. Tôi hỏi anh ta về cơ thể của anh ta và anh ta nói nó giống như một đám mây, một hơi, không có gì rắn. Vẫn không rõ anh ta đang ở đâu hoặc đèn gì, vì vậy tôi hỏi anh ta có thể đi qua một số đèn cá nhân và tìm hiểu chúng là gì không. Điều này đã từng hoạt động trong quá khứ như một cách để có được câu trả lời. Anh ta trả lời một cách thận trọng, "Tôi sẽ phải xem chúng là gì."

D: Bạn có thể làm bất cứ điều gì bạn muốn làm. Có lẽ chúng ta có thể tìm hiểu thêm về nơi này. Bạn muốn tiếp cận cái nào? Bạn đã nói có một số.

J: Họ đến và đi ... đến và đi. Ngay bên họ là một thiên thần. Anh ấy ăn mặc như một thiên thần, trong một chiếc áo choàng dài, với đôi cánh thiên thần. Anh ấy nói rằng anh ấy chỉ ở đây để bảo vệ tôi.

D: Hỏi anh ấy xem anh ấy có phải là thiên thần hộ mệnh của bạn không?

John trở nên xúc động khi trả lời “Có”. Anh thực sự không thể nhìn thấy khuôn mặt của nó vì nó được bao phủ bởi vàng. Tôi đảm bảo với anh ấy rằng nếu anh ấy là thiên thần hộ mệnh của riêng mình thì anh ấy luôn ở bên anh ấy và anh ấy sẽ không để xảy ra bất cứ điều gì với anh ấy.

D: Hãy yêu cầu anh ấy đưa bạn đến nơi bạn phải đến. (Tạm dừng) Anh ấy nói gì?

J: Anh ấy nói, có. Tôi sẽ làm theo. Có cái hang lớn với ánh sáng lớn này. Nó giống như một thiên thạch nào đó vừa rơi xuống và không có gì ngoài ánh sáng phát ra từ nó. Anh ấy chỉ muốn cho tôi thấy ánh sáng trong hang.

D: Hỏi anh ấy tại sao anh ấy muốn bạn nhìn thấy điều đó.

J: Đó là sự sáng tạo của tôi.

D: Hỏi anh ấy xem anh ấy nói thế nghĩa là gì?

J: Đó là bạn là ánh sáng. Vì vậy, tôi có thể tạo ra ánh sáng.

D: Ý anh ấy là sự sáng tạo ra bản thể của bạn? (Có) Đó là nơi bạn đến từ? (Có) Yêu cầu anh ta giải thích. Làm thế nào bạn đến từ ánh sáng?

J: Có một cái cửa kính, một cái hộp bằng kính. Một trong số chúng ... nó đã vỡ và đến.

J: Có một cái cửa kính, một cái hộp kính các loại. Một trong số chúng ... nó đã vỡ và ra khỏi nó nên

D: Một chiếc hộp thủy tinh rơi trong hang động? (Có) Lúc đầu bạn nói đó là một thiên thạch, nhưng điều này khác? (Điều này thật khó hiểu.)

J: Nó là một phần của đồng đồ nát. Đó là tác động.

D: Vậy khi có vật gì đó va chạm, nó đã ném hộp thủy tinh vào trong hang?

J: Không. Đó là thiên thạch.

D: Vậy là nó đã ở bên trong thiên thạch và nó sẽ vỡ ra bất cứ khi nào nó chạm đất? (Có) Làm thế nào mà hộp thủy tinh lọt vào bên trong thiên thạch?

J: Nó đã được đặt ở đó.

D: Tôi chỉ tò mò. Các thiên thạch chỉ rơi từ trên trời xuống, phải không? (Có) Như rác không gian, đá hoặc

J: Vâng. Nhưng điều này đã được đưa theo cách này.

D: Trong thiên thạch? (Có) Tại sao nó được đặt ở đó?

J: Để mang theo ánh sáng.

D: Họ nghĩ rằng nó sẽ được bảo vệ bên trong thiên thạch? (Có) Ai đã đặt nó bên trong thiên thạch?

J: Tôi đang hỏi người giám hộ. (Tạm dừng) Người chăm sóc. Người chăm sóc. Bởi một nhóm người.

D: Chúng nằm ở đâu?

J: Xa đây. Không phải trên Trái đất.

D: Vì vậy, họ có thể đặt một cái gì đó bên trong một hộp thủy tinh và đặt nó vào thiên thạch này, và gửi nó đến bất cứ nơi nào họ muốn gửi nó? (Vâng) Điều đó thật thú vị. Tại sao họ sẽ làm điều đó theo cách đó?

J: Vì những thay đổi. Những thay đổi đang diễn ra. Một số người đang rơi vào bóng tối.

D: Tôi biết rất nhiều về những thay đổi đang diễn ra trên Trái đất. Ý bạn là vậy đúng không? (Có) Và đây là cách an toàn để mang ánh sáng trở lại Trái đất?

J: Một trong những cách.

D: Và đây là cách John được đưa đến Trái đất, thông qua chiếc hộp này? (Có) Không lẽ nó đã được thực hiện theo cách "tinh thần"? Tôi nghĩ rằng đó là cách mà nó thường được thực hiện.

J: Nó có thể có. Có nhiều cách hơn. Không có cách nào sai. Có nhiều cách. Đó chỉ là một trong những cách. các cách. Đó chỉ là một trong những cách.

D: Điều này có cung cấp bảo vệ nhiều hơn không?

J: Đối với Trái đất?

D: Không. Tôi đang nghĩ cho linh hồn của anh ấy hoặc một cái gì đó.

J: Linh hồn của anh ấy là của anh ấy. Nó giống như nó là của anh ấy.

D: Tôi đã nghĩ rằng đó là một cách để bảo vệ linh hồn của anh ấy khi nó xuyên không gian đến Trái đất.

J: Linh hồn không cần bảo vệ.

D: Nó chỉ là một cách để anh ta có được linh hồn của mình ở đây? (Có) Điều đó khác. Tôi chưa bao giờ nghe nói về cách giải thoát linh hồn đó.

J: Vâng. Nó được thực hiện theo nhiều cách khác nhau.

D: Vì vậy, thiên thạch va vào mặt đất bên trong hang động đó và nổ tung, và hộp thủy tinh bên trong, và nó bị vỡ ra? (Có) Điều gì đã xảy ra sau đó?

J: Một trạng thái khí.

D: Và đó là linh hồn của John? (Có) Anh ấy có biết về tất cả những sự sắp xếp này trước đây không? (Không) Có ai nói với anh ấy điều gì sắp xảy ra không?

J: Không. Nó đã được lên kế hoạch.

D: John không có gì để nói về nó?

J: Không, nó đã được sắp xếp trước.

D: Chà, chuyện gì sẽ xảy ra sau khi thể khí thoát ra khỏi hộp thủy tinh. Điều quan trọng là John phải biết điều gì sẽ xảy ra tiếp theo.

J: Anh ấy cũng quên như bao người khác.

D: Nhưng anh ấy ở thể khí. Anh ta không ở trong cơ thể vật lý, phải không?

J: Cuối cùng thì anh ấy cũng vậy.

D: Sau đó, làm thế nào anh ta có được một cơ thể vật lý?

J: Cũng giống như những người khác. Họ chọn và họ bắt đầu bước ra với cơ thể con người.

D: Anh ấy đã chọn gì?

J: Được sinh ra.

J: Được sinh ra.

D: Anh ấy có chọn bố mẹ và mọi thứ không? (Có) Vì vậy, dạng khí này đã đi vào cơ thể của một em bé. Đó có phải là ý bạn không? (Có) Tại sao anh ấy lại chọn những bậc cha mẹ nhất định đó?

J: Sự thống nhất của họ.

D: Anh ta có bất kỳ cuộc sống nào khác với những người này trước đây không? (Không) Vậy là không có mối liên hệ tiền kiếp nào với nhau? (Không) Anh ấy chỉ nghĩ rằng họ sẽ là cha mẹ tốt? (Có) Trước khi điều này xảy ra, John đã từng sống trên Trái đất chưa? (Không) Đây là lần đầu tiên? (Có) Đó là lý do tại sao anh ấy cảm thấy rất cô đơn ở đây? (Có) Anh ấy cảm thấy như không muốn ở đây và tôi nghe điều này rất nhiều lần từ mọi người khi đó là lần đầu tiên của họ. Anh ta có sống ở những nơi khác không? (Có) Bạn có thể cho anh ấy biết về bất kỳ ai trong số họ không? Bất cứ điều gì quan trọng để anh ấy biết về?

J: Phải làm cho anh ấy thoát khỏi những nghi ngờ. Anh ấy đã làm công việc kỹ thuật ở một nơi khác.

D: Thế giới khác hay sao? (Có) Loại công việc kỹ thuật nào?

J: Ảo tưởng giàn giáo. (Khó hiểu.) Đặt các con chip lại với nhau.

D: Anh ấy đã làm loại công việc đó ở đâu?

J: Một nơi nào đó trên bầu trời hoặc một thế giới khác ở đâu đó.

D: Đây là một con tàu hay một hành tinh?

J: Tàu.

D: Có những người khác ở đó nữa không?

J: Ồ, vâng. John có một việc phải làm.

D: Anh ấy trông như thế nào trong cuộc đời đó? Anh ta có thân hình như thế nào?

J: Cũng vậy.

D: Chủ yếu là hình người, ý bạn là? (Có) Anh ấy đã có gia đình hay chỉ sống trên tàu?

J: Tôi nghĩ anh ấy đã làm việc trên tàu một mình.

D: Chà, nếu anh ấy thích loại công việc đó, tại sao anh ấy lại muốn rời đi và đến Trái đất?

J: Những thay đổi. Đôi khi có những thay đổi mà anh ta nhìn thấy và được kêu gọi để đấu tranh và giúp đỡ để thay đổi.

D: Những điều này có liên quan đến hành tinh Trái đất không?

J: Vâng. Chúng tôi sẵn sàng trợ giúp khi có những thay đổi cần thực hiện.

D: Làm thế nào anh ấy biết có những thay đổi đang xảy ra?

J: Có một thực thể khác đến và nói với chúng tôi rằng chúng tôi nên đi.

D: Nhưng đó vẫn là lựa chọn của bạn, phải không?

J: Luôn luôn.

D: Và bạn đã chọn cách độc đáo này để mang ánh sáng đến Trái đất? (Có) Điều gì đã xảy ra với cơ thể của anh ấy trên tàu?

J: Nó giống như một bộ quần áo. D: Cơ thể của anh ấy là một phương tiện?

J: Vâng. Điều đó dễ dàng hơn rất nhiều ... chỉ cần một bộ quần áo.

D: Điều gì đã xảy ra với chiếc xe đó sau đó? Ý tôi là ... anh ta phải chết?

J: Không ... cứ tiếp tục.

D: Tiếp tục làm công việc của mình trên tàu? (Có) Người đó trên tàu có biết rằng phần này khác của anh ta không ...?

J: Vâng. Chúng tôi chỉ tiếp tục công việc.

D: Nó giống như một mảnh vỡ? Điều đó có ý nghĩa?

J: Không. Không có gì phá vỡ.

D: Nhưng anh ấy vẫn tiếp tục làm việc trên một con tàu và làm công việc của mình ở đó? (Có) Sau đó, làm thế nào để phần này khác – nó không tách ra – làm thế nào để nó rời đi? Tôi luôn cố gắng hiểu thêm.

J: Nó phức tạp.

D: Tôi biết nó là như vậy! (Cười) Nhưng làm thế nào để phần đó thoát ra khỏi linh hồn đang hoạt động trên con tàu?

J: Những người trên tàu cứ tiếp tục như một cái máy.

D: Và làm thế nào mà mảnh ghép xuống Trái đất này lại tách ra khỏi mảnh ban đầu còn lại trên tàu?

J: Không có sự tách biệt. Nó không bao giờ tách rời.

D: Tôi đã nghĩ nó giống như một mảnh của chính nó đã được gửi đến Trái đất.

J: Trong một tổng thể, không có mảnh ghép nào.

D: Tôi đã được nói rằng chúng ta giống như các mặt của một viên kim cương hoặc các mảnh hoặc các mảnh, tất cả đều sống những cuộc đời khác nhau cùng một lúc. Có phải như vậy không? (Có) Vì vậy, nó không tách biệt. Tất cả đều là một.

J: Vì tất cả chúng ta là một.

D: Vì vậy, nó không phát ra từ cái đó trên tàu?

J: Không. Nó chỉ xảy ra khi chúng ta gửi suy nghĩ ra ngoài.

D: Vì vậy, khi một sinh vật trên tàu được cho biết điều gì đang xảy ra, tất cả những gì nó phải làm là gửi đi một suy nghĩ? (Đúng) Sau đó suy nghĩ đó trở thành suy nghĩ bên trong hộp thủy tinh? (Có) Và điều đó đã tạo ra linh hồn cá nhân của John? (Có) Nghe có vẻ phức tạp. Và đó là lý do tại sao những người trên tàu thực sự không biết John đang làm gì?

J: Nó có nhiều kiến thức hơn.

D: Bởi vì John không có kiến thức về những gì đang xảy ra? J: Không phải anh ấy biết.

D: Bởi vì một khi bạn đến hành tinh này, bạn quên? (Có) Tôi luôn nghĩ sẽ dễ dàng hơn nếu bạn có thể nhớ được. (Cười)

J: Và làm cho nó đơn giản

D: Vậy là anh ấy đã chọn cha mẹ mà anh ấy sinh ra? (Có) Thế còn, anh ấy đã kết hôn và có con thì sao? Anh ta có bất kỳ mối liên hệ tiền kiếp nào với họ không? (Không) Vậy thì anh ta thực sự không có mối liên hệ nào với mọi người trên Trái đất? (Không) Con tàu, ở gần Trái đất hay ở xa?

J: Nó không phải của Trái đất này ... một vũ trụ khác.

D: Vì vậy, họ vừa được cho biết có một số rắc rối trong một vũ trụ khác? (Đúng)
Sau đó, khi mảnh linh hồn đó đến môi trường của vũ trụ khác, nó có bị mắc kẹt vào nghiệp chướng không?

J: Không nghiệp chướng.

D: Vậy những loại này nếu những sinh vật tình nguyện đến không bị mắc kẹt vào chu kỳ của Trái đất thì sao? (Không) Có đúng là nhiều người trong chúng ta đang theo học tại trường học của Trái đất, một trường học rất dài không? (Có) Và chúng ta có phạm nhiều lỗi và đi vào nhiều kiếp khác để trả nghiệp? (Đúng) Vậy những người như John không ở trong vòng quay đó sao? (Không) Vì vậy, anh ta sẽ có thể hoàn thành cuộc sống của mình mà không tích lũy nghiệp chướng? (Có) Có điều gì đó ngăn anh ta tích lũy nghiệp chướng không?

Tôi đã nghĩ về những gì tôi đã được nói trước đây khi điều tra những loại trường hợp này. Rằng linh hồn đến được bao phủ bởi một lớp vỏ bọc, một loại vỏ bọc bảo vệ họ khỏi tích lũy nghiệp chướng. Nhưng câu trả lời mà John đưa ra lại khác. "Trái tim. Yêu và quý."

D: Tình yêu là rất quan trọng. Tại sao anh ta lại đến Trái đất vào thời điểm này? Anh ấy nói đó là thời điểm diễn ra những thay đổi.

J: Đối với ánh sáng. Có rất nhiều người dùng đèn và những gì chúng tôi làm chỉ là tăng ánh sáng. Một số nhóm cố gắng ngăn họ hoặc muốn ngăn họ lại. chỉ cần tăng ánh sáng. Một số nhóm cố gắng ngăn họ hoặc muốn ngăn họ lại.

D: Làm thế nào để họ cố gắng ngăn ánh sáng?

J: Bằng cách khiến họ cố gắng dừng việc họ làm. Những người không có ánh sáng đang cố gắng ngăn chặn những người có ánh sáng. Để ngăn họ làm những gì họ đang làm.

D: Họ chỉ là những người tiêu cực hay sao?

J: Họ không hiểu. Vì vậy, ánh sáng đã được mang đến bởi vì những thay đổi đang diễn ra.

D: Mọi người trên Trái đất không thể tự mình làm được sao?

J: Họ chống lại nhau. Không thể thực hiện thay đổi.

D: Họ có sẵn sàng làm điều đó không?

J: Một số người trong số họ là ... một số người trong số họ không cần thay đổi.

D: Vì vậy, những sinh vật này được gửi đến đây để bắt đầu tươi sau đó? (Có) Nhưng không khó phải không?

J: Đối với một số.

D: Còn John? Có khó khăn cho anh ấy không?

J: Rất. Thật khó khăn cho anh ấy trong một thời gian dài ... kể từ khi anh ấy đến đây. Anh ấy không thể kết nối và ở nơi khác, anh ấy sẽ kết nối. Cửa đóng nhanh.

D: Ý bạn là anh ấy đang cố gắng làm điều gì? (Đúng) Và anh ấy đang cố gắng sống một cuộc sống như một con người.

J: Vâng. Đáng lẽ anh ấy phải giống như những người khác và là con người, nhưng thật khó để hiểu được những người không có tình yêu.

D: Vậy suốt cuộc đời, anh ấy gặp khó khăn từ người khác à? (Có) Nhưng anh ấy đã không để nó làm anh ấy thất vọng. Anh ấy luôn vượt qua, phải không?

J: Vâng. Anh ấy rất khỏe. Ánh sáng tăng cường sức mạnh của anh ấy, nhưng chính thế giới bên ngoài mới mang lại cho anh ấy.

D: Nhưng bạn phải sống với điều này nếu bạn sống trên Trái đất. Bạn sẽ không thoát ra khỏi nó.

J: Không. Anh ấy sẽ làm công việc của mình.

John làm việc trong một bệnh viện và anh ấy đang giúp đỡ mọi người ở đó, và anh ấy được cho biết rằng công việc của anh ấy liên quan đến việc chữa bệnh. "Việc chữa lành là những gì anh ấy làm. Anh ấy quyết định những gì anh ấy làm". Khi làm việc với các bệnh nhân, anh ấy có thể cảm thấy năng lượng truyền qua đôi tay của mình.

D: Năng lượng đó đến từ đâu?

J: Bản thể của anh ấy. Chỉ là. Chỉ ở đó thôi.

D: Vì vậy, anh ấy đến với năng lượng này? (Có) Anh ấy muốn làm công việc chữa bệnh, nhưng anh ấy cảm thấy bị chặn.

J: Đó là sự nghi ngờ và sợ hãi của anh ấy. Họ đi rồi. Không còn!

D: Còn công việc của anh ấy trong bệnh viện?

J: Điều đó sẽ luôn ở đó. Anh ta có thể chữa bệnh ngay bây giờ mà không cần khối.

D: Bạn sẽ giúp anh ta khi anh ta chữa bệnh chứ?

J: Ồ, mọi lúc. Mọi thứ đã được chăm sóc. Tôi sẽ ở đó.

Chúng tôi tiếp tục với một số câu hỏi cá nhân của anh ấy. Tôi biết rằng chúng tôi đã nói chuyện với TT ngay cả khi tôi chưa gọi cho họ. Vì vậy, tôi biết chúng tôi sẽ có thể nhận được câu trả lời. Hầu hết các câu hỏi không liên quan đến câu chuyện của chúng tôi. Họ chỉ quan trọng đối với John.

D: Tôi có một câu hỏi về điều mà bạn đã nói vào đầu buổi học này. Bạn nói rằng anh ấy đã được đặt vào thiên thạch bởi Người chăm sóc. Bạn có thể giải thích đó là gì không?

J: Vì anh ấy phải đi một quãng đường dài, họ phải che chắn cho anh ấy, vì vậy đó là cách gần nhất để làm điều đó.

D: Tôi luôn cố gắng hiểu cách tất cả những thứ này hoạt động vì chúng phức tạp.

J: Rất phức tạp.

D: Tại sao anh ta phải được bao phủ bởi một cái gì đó?

J: Để đi du lịch.

D: Năng lượng linh hồn không thể tự di chuyển xa như vậy sao?

J: Nó có thể có nhưng nó chỉ được quyết định theo cách đó. Để bảo vệ năng lượng.

D: Chỉ là một biện pháp phòng ngừa bổ sung? (Có) Và Người chăm sóc là người quyết định việc này? (Có) Và họ làm việc đó cho tất cả các linh hồn đến?

J: Một số. Chỉ một số loại nhất định.

D: Đó là những loại linh hồn nào?

J: Ánh sáng.

D: Có nghĩa là họ đến trực tiếp? (Đúng) Vậy khi John rời khỏi cuộc sống này, anh ấy sẽ không còn nghiệp chướng nào nữa? (Không) Anh ấy sẽ quay trở lại

J: Ánh sáng.

D: Đó có phải là những gì chúng ta gọi là Nguồn? (Vâng) Bạn đã rất can đảm khi đến đây. Chúng tôi luôn nắm lấy cơ hội chúng tôi có thể bị cuốn vào Trái đất.

J: Vâng. Đó là sự lựa chọn mà chúng tôi thực hiện.

Tôi biết chúng tôi đã đến thời điểm kết thúc buổi tập, nhưng tôi muốn tìm hiểu về bất cứ điều gì về thể chất trước khi chúng tôi rời đi.

D: Điều gì gây ra tiếng chuông ở tai trái?

J: Đó là giao tiếp.

D: Ai đang giao tiếp với anh ta?

J: Nguồn.

D: Anh ta đang được hướng dẫn hay sao?

J: Vâng. Hướng dẫn chữa bệnh.

Tôi nói với họ rằng tiếng chuông thường gây mất tập trung, vì vậy tôi hỏi họ liệu ít nhất họ có thể giảm nó xuống hay không. Họ đồng ý, và nói rằng nó sẽ được giữ ở mức độ thoải mái. Có nhiều câu hỏi về cơ thể của anh ấy, bao gồm cả chế độ ăn uống và tình trạng thừa cân của anh ấy.

D: Anh ấy muốn biết liệu anh ấy có thể giao tiếp với bạn không.

J: Tất cả những gì anh ấy phải làm là hỏi.

D: Anh ấy không biết liệu bạn có đang nghe thấy anh ấy hay không.

J: Chúng tôi không có vấn đề gì bây giờ. Chỉ cần đặt câu hỏi. Chúng tôi sẽ có mặt ở đó.

D♥O♥L♥O♥R♥E♥S♥ ♥C♥A♥N♥N♥O♥N

D: Không có ý nghĩa gì khi đưa anh ta về kiếp trước vì không có gì để xem. (Có)
Vì vậy, đó là lý do tại sao bạn đưa anh ta trực tiếp đến cái ... bên Nguồn đó?
(Đúng) Và những ánh sáng đó chỉ là những linh hồn khác?

J: Vâng ... chúng sinh.

D: Và tất cả những linh hồn này đang tạo ra sự khác biệt, phải không?

J: Nhiều lắm.

D: Và họ đang đưa thế giới về phía ánh sáng, phải không? (Có) Và những thay đổi sẽ có lợi, phải không?

J: Những thay đổi tuyệt vời!

D: Tất cả vì những linh hồn như John, tất cả đều hoạt động.

J: Từ tất cả những thứ đó.

D: Tất cả các bạn cùng làm. Đó là những gì nó phải làm. Nó phải có một khối lượng người quan trọng. (Đúng)

CHƯƠNG 2: CHẤM DỨT GIẾT CHÓC

KHI BEN BƯỚC VÀO HIỆN TRƯỜNG, ANH THẤY MÌNH TRONG MỘT chiếc nhẫn đấu SĨ. "Tôi là một đấu sĩ và tôi phải chiến đấu ... chiến đấu đến chết, và tôi không muốn. Tôi đã làm điều đó trước đây và tôi chán ngấy điều đó. Tôi không thể làm điều đó nữa. "

D: Có ai khác trong võ đài đấu sĩ với bạn không?

B: Vâng. Anh ấy tối, cao hơn tôi. Tôi có sẵn một con dao, và một thanh kiếm và chiếc khiên. Anh ta phải giết tôi và tôi có thể giết anh ta, nhưng tôi đã để anh ta vì tôi chán ngấy điều đó.

D: Bạn không thể thoát ra khỏi nó nếu bạn không thích nó?

B: Không. Tôi phải chiến đấu và tiếp tục chiến đấu vì tôi không thể làm được nữa.

D: Làm thế nào bạn trở thành một đấu sĩ ngay từ đầu?

B: Tôi đã được chọn khi tôi còn trẻ. Nó đã mất rất nhiều đào tạo.

D: Bạn đã giết rất nhiều?

B: Trong khoảng mười năm. Đó là lý do tại sao tôi đau bụng. Tôi không thể hiểu được nó nữa.

D: Có phải hầu hết các đấu sĩ khác giống như bạn mà bạn chiến đấu không? (Có) Có những người xem nó không?

B: Ồ, vâng. Có hàng ngàn. Trên khán đài ... trong đấu trường. Họ thích điều này.

D: Có điều gì xảy ra khiến bạn quyết định rằng bạn không muốn làm điều đó nữa không?

B: Tôi chỉ phát ngán vì nó. Nó chỉ là không đúng. Tôi không thể chịu đựng được. Tôi thà để họ giết tôi và xong việc.

D: Không có cách nào bạn có thể bỏ thuốc lá? (Không) Vậy điều gì xảy ra?

B: Người kia giết tôi và tôi chết.

D: Làm thế nào mà anh ta giết bạn?

B: Con dao trong ngực tôi.

D: Bạn đã không cố gắng tự vệ?

B: Rất ít.

D: Bây giờ bạn có cảm thấy tốt hơn khi bạn thoát khỏi nó không? (Có) Bạn thấy gì khi nhìn lại nó?

B: Thật là lãng phí.

D: Bạn có thể nhìn thấy cơ thể của bạn?

B: Vâng. Tôi có đội mũ bảo hiểm. Tôi có da trên. Thật là lãng phí, những người mà tôi đã giết khi chiến đấu. Khi tôi còn trẻ, một khi chúng tôi được chọn, tôi nghĩ rằng cái tôi phải lớn và mạnh mẽ. Nó vô dụng. Ồ, thật thú vị và chúng tôi đã khoe khoang về việc chúng tôi mạnh mẽ và mạnh mẽ như thế nào. Sau đó, chúng ta sẽ thấy những người có bạn bè và gia đình, và họ sẽ bị giết. Và để xem vẻ mặt của họ. Không tốt.

D: Giống như ... mục đích của nó là gì?

B: Vâng. Không có mục đích. Nó chỉ là để giải trí. Sẽ khác nếu bảo vệ một quốc gia, một vùng đất hay một gia đình, nhưng giết chóc vô ích thì thật là lãng phí. Thật đáng buồn.

D: Chà, bây giờ bạn đã ra khỏi nó. Bạn có cảm thấy nhẹ nhõm khi không phải giết người nữa không?

B: Vâng. Bây giờ tôi rất buồn vì những gì tôi đã làm. Tôi sẽ tốt hơn nếu chỉ để kẻ đầu tiên giết mình. Nhưng tôi đã nghĩ rằng đám đông cổ vũ và giải trí là ... cái tôi. Và có những người phụ nữ xung quanh ... chỉ là vô dụng. Mục đích gì? Chúng tôi ở đây không phải để giết người mà tôn vinh con người và tôn vinh cuộc sống. Đồ ngu xuẩn!

D: Nhưng bạn bị cuốn vào nó, phải không? (Có) Bây giờ bạn đã ra khỏi cơ thể, bạn sẽ làm gì bây giờ?

B: Tôi sẽ đi nghỉ. Họ sẽ xử lý tôi và đưa tôi đến một nơi nào đó để tôi có thể nghỉ ngơi.

D: Có ai đó đến chỉ cho bạn đi đâu không?

B: Vâng. Tôi không chắc về cái tên, nhưng đó là một ánh sáng ... một linh hồn. Đó là một người đàn ông đang tìm kiếm. Nó trông trắng trẻo, thân thiện, dễ

mến. Anh ấy đưa tôi đến khu vực nhỏ này, nơi tôi có thể nằm xuống và chỉ cần nghỉ ngơi và ngủ.

D: Bạn có phải nói chuyện với ai ở đó không?

B: Không phải lúc đầu.

D: Nơi bạn đang nghỉ ngơi trông như thế nào?

B: Trần cao với tường trắng ... và một chiếc giường êm ái, êm ái để nằm và chìm vào giấc ngủ ... chỉ cảm thấy bình yên. Tôi không cần bất cứ thứ gì ... chỉ cần nghỉ ngơi.

D: Bạn có phải ở đó trong một khoảng thời gian nhất định không?

B: Không. Chỉ cần khi tôi thức dậy, tôi sẽ đến đúng lúc.

Tôi đã nói chuyện với nhiều người đã về nơi an nghỉ trong linh hồn này giữa cuộc đời. Khi họ ở đó, cố gắng đặt câu hỏi là vô ích. Họ nghe như ai đó đang lằm bằm trong giấc ngủ, và họ chỉ muốn được yên. Vì vậy, tôi di chuyển anh ta trước khi anh ta đã nghỉ ngơi đủ và đã đến lúc thức dậy. Tôi hỏi anh ta điều gì đã xảy ra tiếp theo.

B: Anh ấy quay lại với tôi, đưa tôi vào một căn phòng và những sinh vật khác ở đó và chúng tôi nói về những gì đã xảy ra, và những gì tôi học được từ nó. Những sinh mệnh này có rất nhiều trí tuệ.

D: Họ trông như thế nào?

B: Tôi thấy những gì trông giống như nam và nữ. Tóc dài thì nhẹ nhưng cũng nhẹ thôi. Họ có kiểu giống như quần áo trắng ... trông giống như quần áo, nhưng ... thực sự yên bình. Họ đang đặt câu hỏi cho tôi về những gì tôi đã làm

và cảm giác của tôi. Tôi cảm thấy giết người khủng khiếp. Không có mục đích. Tôi nên yêu thương người khác và không đối đầu với mọi người.

D: Bạn nghĩ bạn học được gì từ cuộc sống đó?

B: Không giết người, tôn vinh con người, tôn vinh cuộc sống. Ai đó khó chịu và có thể quay sang tôi, tôi có thể bình yên và chỉ yêu và yêu họ.

D: Đó là một bài học quan trọng, phải không?

B: Rất quan trọng.

D: Họ có đồng ý rằng đó là một bài học tốt để học không? (Ồ, vâng.) Nhưng, họ có đánh giá bạn không?

B: Không, không phán xét.

D: Họ chỉ đang thảo luận? (Có) Điều gì xảy ra tiếp theo sau khi bạn đã qua đời?

B: Bây giờ tôi phải xem xét cuộc sống tiếp theo của mình.

D: Họ có gợi ý gì về những gì bạn có thể học được từ cuộc sống đó không?

B: Không. Họ khá đồng ý rằng giá trị của cuộc sống là bài học chính và không biến nó thành một bản ngã tham gia vào cuộc sống. Và phải chịu trách nhiệm cho dù biến nó thành một cái tôi tham gia vào cuộc sống. Và phải chịu trách nhiệm cho dù bạn có quyền lực lớn đến đâu. Cho dù bạn đang ở vị trí quyền lực hay quyền lực vật chất. Cuộc sống nên được bước đi trong ánh sáng và sự tử tế.

D: Đó là một bài học quan trọng ngay cả khi nó là một bài học khó. (Có) Nhưng bây giờ bạn phải quyết định về cuộc sống tiếp theo của mình? (Có) Họ có giúp đỡ phần đó không?

B: Vâng. Họ đang gợi ý. Tôi tiếp tục nhìn thấy một người có học thức, ngồi trên bàn làm việc và viết rất nhiều. Tôi không chắc đó là ở đâu, nhưng đó là những gì tôi tiếp tục thấy. Họ đang gợi ý rằng điều đó sẽ có lợi nhất cho đời sau.

D: Bạn sẽ là nam hay nữ?

B: Nam.

D: Có điều gì đặc biệt mà họ muốn bạn học hỏi trong kiếp sau không? Chúng tôi luôn lập kế hoạch.

B: Tôi đang cố xem. Tôi nghĩ rằng đó là một cuộc sống yên bình và viết lách, vì vậy điều đó cũng giống như việc giảng dạy thông qua việc viết lách.

D: Chắc chắn là đối lập với bạo lực.

B: Rất nhiều.

D: Bạn thấy mình đang làm kiểu viết nào?

B: Viết những lời nói về hòa bình để mọi người suy nghĩ sâu sắc hơn, và một số truyện ngắn và sách về học cách tử tế với nhau và yêu thương nhau.

D: Bạn cũng sẽ dạy?

B: Dạy thông qua chữ viết và dạy mọi người đi theo con đường đó.

D: Bạn có nghĩ rằng đó sẽ là một cuộc đời tốt để lựa chọn không?

B: Vâng, bởi vì tôi đã chọn nó. Có một số tùy chọn khác, nhưng đây là tùy chọn tôi tập trung và họ đã tập trung vào để tôi có thể học hỏi nhiều nhất. Nó trông giống như ở Anh. Đó là những gì nó trông giống như. Người Anh nói tiếng Anh. Tôi đang viết bằng tiếng Anh. Tôi cứ nhìn thấy chiếc bàn nhỏ này ... Tôi đang

viết và nó gần giống như một cái hộp nhỏ mà tôi có tờ giấy của mình và tôi nghiêng người và bắt đầu viết ở một góc kỳ lạ bằng tay phải. Và điều này giống như sự khôn ngoan và tôi sẽ viết nó ra.

D: Bạn đang viết gì vậy?

B: Tôi đang viết bằng bút lông kiểu viết cũ.

D: Và bạn đã chọn điều này và bạn sẽ đi vào cuộc đời đó? (Có) Bạn thấy gì khi rời khỏi linh hồn và đi vào kiếp sau?

B: Tôi sẽ sinh ra ở đó.

D: Bạn có chọn gia đình của bạn?

B: Vâng. Tên mẹ tôi là Sara. Tôi đã biết họ trước đây. Những lần khác. Và tôi nhận ra người mẹ. Tôi đã ở với cô ấy trước đây. Tôi đang chuẩn bị cho em bé.

D: Chà, khi bạn được sinh ra, bạn có nhớ những gì bạn phải làm không? (Không) Bạn chỉ cần bắt đầu lại từ đầu, phải không?

B: Vâng. Nhưng nó ở đó. Nó xuất hiện khi tôi lớn lên. Tôi bắt đầu nhớ lại khi tôi viết và nó thật yên bình. Đó là những gì tôi đến để làm.

Tôi đã chuyển anh ấy đến trước một ngày quan trọng, vì vậy chúng tôi có thể xem liệu kế hoạch của anh ấy có diễn ra theo cách mà anh ấy mong đợi hay không. "Bạn thấy gì và điều gì đang xảy ra?"

B: Tôi đang ăn mừng vì tôi đã có một cuốn sách được xuất bản và mẹ tôi đang ăn mừng, rất hạnh phúc. Tôi đang nhận được một số tiền bồi thường cho nó.

D: Tuyệt vời! Bạn đã viết rất lâu trước khi điều này xảy ra?

B: Ồ, một vài năm. Có một số bài viết nhỏ hơn mà mọi người rải rác xung quanh một số, nhưng không có gì giống như được xuất bản và nhận được tiền bồi thường.

D: Bạn có được dạy viết không?

B: Tôi được dạy viết, nhưng chúng tôi không viết. Văn của tôi mà tôi đã viết là tự nhiên. Tôi có một khả năng tự nhiên về những gì tôi đã viết một cách tự nhiên.

D: Bạn đã đi đến một trường Đại học?

B: Không, tôi đã được dạy một số ở nhà và chỉ có một khả năng thiên bẩm.

D: Tên của bạn là gì?

B: Stewart Malcolm.

D: Đó có phải là tên bạn đang viết không? (Có) Bạn có một bản sao trên bàn làm việc của mình không?

B: Không. Tôi vừa nhận được tin tức. Tôi chỉ biết nó đã được xuất bản. (Tôi cười khúc khích.) Anh ấy nói mẹ anh ấy tự hào về anh ấy. Cha anh ấy vừa mới đi làm về trong cửa hàng của anh ấy. "Tôi không biết anh ấy sẽ nghĩ gì về nó?"

B: Anh ấy thích bài viết của tôi. Anh ấy ủng hộ. Đó là lý do tại sao đó là một sự khác biệt tuyệt vời.

D: Bạn gọi cuốn sách là gì?

Tôi nghĩ sẽ rất thú vị khi thử tìm kiếm điều gì đó về tác giả này và liệu cuốn sách của ông ấy có tồn tại đến thời đại của chúng ta hay không. Người giữ hòa bình.

D: Đó là một tiêu đề thú vị. Quyển sách nói về cái gì?

B: Đó là về cách mọi người nên ở trong trạng thái hòa bình. Họ nên tôn trọng lẫn nhau. Cố gắng xem câu chuyện có trong này ... cách đây rất lâu.

D: Nó là một câu chuyện hư cấu hay?

B: Vâng, đó là chuyện hư cấu.

D: Nó sẽ ở trong các cửa hàng để mọi người mua chứ?

B: Vâng, tại các cửa hàng nhỏ. Nơi họ bán sách.

D: Nhà xuất bản có muốn bạn viết thêm không? (Đúng)

Câu trả lời của anh ấy chủ yếu đến từ những câu trả lời đơn giản. Tôi muốn tìm hiểu thêm về anh ấy. Anh ta chưa bao giờ kết hôn và vẫn đang sống với cha mẹ mình tại một thị trấn khá nhỏ tên là Tottfield. "Có một quý ông lớn tuổi là bạn với cha tôi đã làm cho nó được xuất bản." Tôi chuyển anh ấy sang một ngày quan trọng khác và hỏi anh ấy đã thấy gì bây giờ.

B: Tôi thấy ngày càng có nhiều người hơn và tôi cũng đang viết một chút thơ, và họ đang đưa một số trong số đó vào các ấn phẩm nhỏ. Vì vậy, mọi người bắt đầu biết tôi là ai và tôi đang làm gì. Vì vậy, tôi đang ở một cửa hàng và có một số người ở đó và tôi đang đọc một số bài thơ. Họ đang ngồi quây quần vào buổi tối và dưới ánh nến.

D: Họ có thích nó không? (Có) Bạn có xuất bản cuốn sách nào khác ngoài cuốn đầu tiên đó không?

B: Vâng, có một số người khác. Tôi thấy một số khác đang được làm việc. Tôi thích làm thơ.

Anh ấy đã có thể kiếm sống từ việc viết lách của mình. Anh ấy vẫn sống với cha mẹ mình, “Nhưng có một cô gái trẻ mà tôi đã gặp tại một trong những buổi đọc sách mà tôi thích. Chúng tôi đang bắt đầu dành thời gian bên nhau và ngày càng thân thiết hơn. ” Khi tôi chuyển anh ta lần nữa vào một ngày quan trọng khác, anh ta thấy mình kết hôn với cô gái trẻ. Bây giờ anh ấy đã có thể có chỗ đứng của riêng mình. “Tôi có thu nhập của riêng mình. Tiền của chính tôi. ” Khi cuộc sống của ông trôi qua theo thời gian, ông có một cậu con trai và vẫn đang viết tiểu thuyết và thơ. Sau đó anh ấy nói với tôi năm đó là 1792 và anh ấy vẫn đang sống ở một thị trấn nhỏ. Sau đó tôi nghĩ rằng chúng tôi đã đi xa hết mức có thể vì cuộc sống dường như khá bất ổn ngoại trừ việc viết lách. Tôi đã đưa anh đến ngày cuối cùng của cuộc đời anh. “Tôi thấy mình trên giường, già đi và tôi chết vì những nguyên nhân tự nhiên. Vợ tôi ở đó và con trai tôi. Đó là một cuộc sống hạnh phúc. Thật là yên bình ”. Rồi khi anh ấy xuất thân, tôi hỏi anh ấy học được gì từ cuộc sống đó. “Tôi học được rằng tốt hơn hết là hãy bình yên và không sống trong sợ hãi và tức giận, và yêu thương người khác và tử tế với họ. Nó thật yên bình và thanh thản và ảnh hưởng rất nhiều đến tinh thần ”.

D: Bạn muốn có hòa bình chứ không phải bạo lực. Nhưng bây giờ bạn đã thoát ra khỏi cơ thể đó, bạn sẽ làm gì?

B: Tôi phải trở về nhà.

D: Nhà ở đâu?

B: Trong những đám mây nơi có ánh sáng.

D: Hãy cho tôi biết điều gì sẽ xảy ra khi bạn quay lại đó.

B: Lần này tôi không được nghỉ ngơi. Tôi chỉ đi và họ có một nhóm, và những người khôn ngoan chỉ nói chuyện với tôi về những gì tôi vừa học được.

D: Thời gian này không cần thiết phải nghỉ ngơi vì đó là một cuộc sống hạnh phúc? (Có) Họ nghĩ bạn học được gì từ cuộc sống đó?

B: Tôi đã học cách để trở nên hòa bình và yêu thương, và điều đó quan trọng hơn nhiều so với việc sống trong một thế giới đầy giận dữ và giết chóc, bạo lực. Và điều đó không hiệu quả. Chỉ là không có suy nghĩ hiệu quả và nhìn thấy bản thân trong những nhân vật đó, và quá bạo lực.

D: Hoàn toàn trái ngược với cuộc sống kia. (Có.) Trong kiếp khác, bạn đã giết nhiều người. Bạn có tạo nghiệp khi lấy mạng những người đó không? (Ồ, vâng.) Điều đó hoạt động như thế nào khi bạn giết ai đó?

B: Tôi phải trả lại tiền cho họ. Tôi phải quay lại, một thỏa thuận để quay lại đóng một vai mà tôi đáp lại và phải chịu đựng những điều tương tự mà họ đã phải gánh chịu từ tay tôi.

D: Vì vậy, bạn phải lập một hợp đồng với những người đó? Bạn phải làm lại? (Có) Nhưng bạn không làm tất cả cùng một lúc trong một đời?

B: Không. Tôi không làm điều đó. Tôi không thể xử lý điều đó.

D: Bạn có gặp ai trong số những người đó trong cuộc đời đó với tư cách là một nhà văn?

B: Vâng, có một vài người trong số họ và họ đã đọc một số cuốn sách và thơ của tôi. Và họ cảm thấy ấn tượng, nhưng có điều gì đó đáng tiếc trong các mối quan hệ.

D: Nhưng nó không được hoàn trả bằng bạo lực? (Không) Có nhiều cách để trả ơn, phải không? (Có) Họ đang thảo luận về những gì bạn sẽ phải làm tiếp theo?

B: Vâng. Tôi sẽ phải quay lại và làm việc với một số người đã ở đó trước đây và trả nghiệp cho họ. Họ đang xem xét các tùy chọn về cách thực hiện điều đó cho họ.

D: Bạn đã được ban cho một cuộc sống tốt đẹp, bình lặng để bạn có thể sẵn sàng cho phần còn lại của nó? (Đúng) Đó có vẻ là một cách tốt và nhẹ nhàng để làm điều đó. (Có) Vậy bạn đang xem các tùy chọn nào bây giờ?

B: Chà, một trong số họ sẽ tham gia chiến tranh và tôi sẽ bị giết bởi người mà tôi đã giết. Một người khác sẽ được sinh ra trong cùng một thành phố của những người đã bị tôi giết. Và trong một tình huống mà tôi lấy một thứ gì đó từ anh ta hoặc cướp anh ta và anh ta sẽ bắn tôi một cách chính đáng.

D: Bạn có một sự lựa chọn trong các cách làm khác nhau? (Có) Bạn sẽ quyết định cái nào?

B: Có vẻ như tôi đang theo dõi tình hình chiến tranh.

D: Đó sẽ là một cách để mang lại sự hoàn trả đầy đủ cho nghiệp báo. (Phải) Ở đó nó có ý nghĩa. (Có) Tất nhiên, khi bạn gặp khó khăn trong cuộc sống, phải không?

B: Ồ, vâng, và chúng tôi không nhớ.

D: Luôn có lý do cho mọi thứ chúng ta chọn. Rồi tất cả những người chúng ta gặp trong cuộc đời, có mối liên hệ nào với họ không? (Có) Và chúng tôi không biết điều đó khi chúng tôi đến đây? (Phải) Bạn có nghĩ rằng sẽ mất vài kiếp để trả lại tất cả những hành vi bạo lực mà bạn đã gây ra không? (Ồ, vâng.) Tất cả không thể thực hiện được trong một đời phải không? (Không) Đó có phải là cách duy nhất bạn có thể trả nợ?

B: Không, nó không nhất thiết phải chết. Một phần trong số đó sẽ là nơi tôi đến và có một cơ thể khỏe mạnh và điều gì đó sẽ xảy ra. Nó được hoàn trả theo cách đó.

D: Ý bạn là nó bị biến thành một cơ thể tật nguyền?

B: Vâng. Ngoài ra, một số người trong số những người này trở lại như một nhân vật trong cuộc sống và nó được trả ơn theo cách đó.

D: Ý bạn là người cha mà Ben đã có trong cuộc đời này? (Có) Đó là lý do tại sao anh ta có một tuổi thơ bị ngược đãi như vậy? (Đúng) Nhưng anh ấy đã tha thứ cho bố mình, vậy anh ấy đã hoàn thành nghiệp chướng đó chưa?

B: Vâng. Thế là xong. Đó là lần cuối cùng từ thời các đấu sĩ. Đó là tất cả

B: Vâng. Thế là xong. Đó là lần cuối cùng từ thời các đấu sĩ. Vậy là xong. Nó đã mất nhiều lần trong cuộc sống. Nó chậm hơn nhưng nó dễ dàng hơn.

D: Người cha bây giờ có mang theo nghiệp chướng nào vì cách ông ấy đối xử với Ben trong kiếp này không?

B: Không. Đó không phải là cách nó được thiết lập. Đó là một thỏa thuận. Bằng cách ngược đãi Ben, anh ta đã không tích lũy nghiệp chướng. Anh ấy vừa hoàn thành hợp đồng.

D: Thật khó để hiểu tất cả các phần và các bộ phận này, cách tất cả chúng khớp với nhau. Nhưng tất cả đều có ý nghĩa về lâu dài. Anh ấy thực sự đã giúp Ben bằng cách hoàn thành phần còn lại của nghiệp. (Phải) Sau đó Ben cũng học được điều gì đó từ mối quan hệ đó, phải không?

B: Vâng. Thật khó để buông bỏ, thật khó để yêu và tha thứ. Và cha anh ấy, theo cách mà anh ấy chết, đang kết liễu một số nghiệp chướng từ người khác trong một cuộc tình khác.

D: Vâng. Nhưng bạn biết đấy, trong công việc của tôi, có những người không để mọi thứ trôi qua.

B: Điều đó thật ngu ngốc.

D: Họ tiếp tục lạm dụng trong nhiều năm. Điều gì sẽ xảy ra trong một trường hợp như vậy nếu họ không cho qua?

B: Nó tiếp tục quay trở lại và ảnh hưởng đến thể chất của họ.

D: Vì vậy, ý tưởng là thử và tìm ra những gì họ đã học được từ nó? (Có) Nhiều người trong số họ nói rằng điều đó rất khó thực hiện.

B: Nó dành cho một số người. Rung động của họ chỉ là chưa có cho con đường mà họ đã chọn. Họ nghĩ rằng nếu họ ở xung quanh những người xung quanh ánh sáng, họ sẽ bắt đầu nhìn thấy và rung động của họ sẽ mở ra nhiều hơn để họ có thể thấy rằng điều đó thật lãng phí. Thật lãng phí thời gian và năng lượng cũng như sức khỏe của họ và họ không thể cảm thấy tự do. Khi họ ở xung quanh ai đó và họ có thù hận hoặc xích mích, điều đó chỉ thắt chặt và khiến họ phát ốm. Chỉ cần để nó trôi qua thì sẽ tự do hơn rất nhiều. Hãy để nó chảy vào Vũ trụ, vào Ánh sáng. Họ mang theo sự tức giận đó trong họ và nó đè nặng họ.

D: Và họ phải làm lại cho đến khi học được bài học đó. (Đúng)

Tôi đến gặp TT và bắt đầu hỏi những câu hỏi mà Ben muốn biết về cuộc sống cá nhân của anh ấy. Sau đó, tất nhiên, tôi muốn biết về quãng đời mà chúng tôi đã coi là nhà văn. "Có cuốn sách nào trong số những cuốn sách mà ông ấy viết còn tồn tại đến thời đại của chúng ta không?"

B: Không, đã quá lâu rồi, giờ không còn gì nữa. Nó không phải là một lượng lớn người theo dõi. Xung quanh có các thị trấn địa phương, nhưng không lớn. Nhưng chúng đã được xuất bản. Họ không có thư viện hay bất cứ thứ gì tương tự. Mọi người rất ấn tượng với sự ôn hòa và sự thông thái trong các tác phẩm của ông. Ấn tượng với sự ôn hòa và sự thông thái trong các tác phẩm của ông.

D: Vì vậy, ngay cả khi nó không tồn tại đến thời đại của chúng ta, nó đã giúp những người đó. (Đúng)

Sau đó chúng tôi giải quyết các vấn đề về thể chất của anh ấy. Anh ấy đang gặp vấn đề ở phần lưng dưới của mình: TT cho biết, "Đĩa đệm hơi ngấn lại một chút, phần lưng dưới mỏng hơn một chút. Chúng tôi có thể đến và làm việc với việc làm dày nó lên một chút và làm cho nó cảm thấy tốt hơn. Chúng tôi sẽ đặt rất nhiều Ánh sáng vào nó và giảm độ rung để nó thực sự ảnh hưởng đến vật lý. Sau đó, chúng tôi sẽ áp dụng nhiều năng lượng rung động hơn và Ánh sáng để nó sẽ nâng cao và tăng DNA để tái tạo phần đó. "

D: Tôi muốn hỏi bạn một điều. Chúng tôi biết về năng lượng đang diễn ra ngay bây giờ trên thế giới và tôi biết nó đang tăng lên, phải không? (Ồ, vâng!) Có điều gì xảy ra trong tuần trước, trong vài ngày qua không? (Phiên họp được tổ chức ngày 16 tháng 6 năm 2012)

B: Có một số Ánh sáng thực sự cường độ cao phát ra từ phía trên để giúp chữa lành Trái đất và con người trên đó, đồng thời làm rung chuyển toàn bộ Trái đất. Nó thực sự rất dữ dội. Ngay cả Ben cũng có những khoảnh khắc khi bước vào và vừa được tắm mình trong Ánh sáng trắng mãnh liệt này vừa cảm nhận được những làn sóng năng lượng. Vì vậy, nó ảnh hưởng đến mọi người theo những cách khác nhau, nhưng có, nó chắc chắn chỉ hạ gục mọi người.

D: Tôi nghĩ rằng đó là một phần của việc thay đổi các rung động và tần số của Trái đất khi chúng ta trải qua "sự thay đổi" này. (Đúng) Và nó ảnh hưởng đến cơ thể của mọi người. (Vâng) Tôi cũng đang cảm nhận nó theo một cách khác. Thật là chóng mặt. Đó có phải là nơi nó đến từ?

B: Vâng. Bạn đang tăng lên và khi bạn tăng lên, bạn biết với hoạt động của não và các tuyến nội tiết và các chất trong cơ thể, sau đó bạn có thể cảm nhận được một số tác động vật lý của nó. Nó thực sự, thực sự chỉ là Ánh sáng mạnh mẽ, đẹp đẽ.

D: Nhưng nó chỉ kết thúc với?

B: Vâng. Sẽ có nhiều hơn trong vài tuần tới, nhưng vâng, làn sóng này đã xong.

D: Bởi vì đôi khi nó không thoải mái. (Cười)

B: Một chút thôi, nhưng đó là ngắn hạn. Đã có một số và sẽ còn một số nữa. Rồi sẽ êm đềm một thời gian rồi mấy tháng nữa sắp tới sẽ ... dữ dội hơn. Nó giống như một quy trình từng bước. Bạn biết đấy, nó được khuếch đại nhiều hơn? Vì vậy, đó là lý do tại sao bạn cảm thấy nhẹ đầu một chút, sau đó sẽ bình tĩnh một chút, sau đó sẽ có thêm một số nữa. Có thể nói nó giống như những bước đi nhỏ của trẻ nhỏ.

D: Trước đây bạn đã nói với tôi rằng chúng ta không thể làm tất cả cùng một lúc. Nó sẽ phá hủy cơ thể.

B: Vâng, nó sẽ phá hủy cơ thể và Trái đất. Nó sẽ quá dữ dội.

B: Vâng, nó sẽ phá hủy cơ thể và Trái đất. Nó sẽ quá dữ dội.

D: Có vẻ như bây giờ nó căng thẳng hơn bao giờ hết.

B: Có, bởi vì các rung động, trường đang đi xuống và do âm lượng của nó cũng như cường độ của nó. Đó chỉ là ánh sáng thực sự đẹp. Nó chỉ đang bão hòa tất cả mọi người, vì vậy vào thời điểm nó hoàn thành và kết thúc, nó sẽ thực sự tạo ra một số thay đổi. Những người thực sự tốt.

D: Tôi không muốn nó ảnh hưởng đến cuộc sống và công việc của tôi.

B: Ồ, không. Nó sẽ giúp nó. Tất cả đều tốt. Có thể nói chỉ là một trục trặc nhất thời.

CHƯƠNG 3: CHỐNG LẠI VIỆC ĐƯỢC SINH RA

KHI BRYAN BƯỚC RA KHỎI ĐÁM MÂY, ANH THẤY MÌNH chìm trong một cảm giác mềm mại đáng kinh ngạc. Nó không có hình thức, chỉ là cảm giác mềm mại. "Giống như một cồi mềm mại, cồi thanh tao. Nó giống như một vương quốc từ thiên đường! Đó là một sự mềm mại nhấn chìm... một loại lông tơ màu trắng. Nó hầu như không có hình thức. Nó có đủ hình thức mà tôi có thể nói rằng nó mềm mại. Đó là âm đạo! Đó là những gì nó trông giống như. Anh ấy bối rối trước phát hiện này, vì vậy tôi yêu cầu anh ấy giải thích. "Đó là một cảm giác nhẹ nhàng. Nó giống như tôi đang di chuyển qua kênh sinh. Đó là cảm giác của nó. Mềm mại và cực khoái."

D: Làm thế nào để bạn nhận thức cơ thể của bạn ... chính bạn?

B: Khi còn là một em bé. Tôi đang chống lại việc được sinh ra.

D: Tại sao?

B: Tôi nghĩ đó sẽ là một môi trường khắc nghiệt.

D: Điều gì khiến bạn nghĩ như vậy?

B: Cảnh vật và âm thanh xung quanh tôi Có một số dụng cụ phẫu thuật xung quanh, đèn sáng, đèn sáng chói. Các bác sĩ đứng xung quanh, chọc vào mẹ tôi. Tôi là một phần của mẹ tôi và tôi thích là một phần của mẹ tôi. Tôi thích trở thành một phần của sự mềm mại đó và tôi không muốn bỏ lại nó.

D: Bạn nói rằng bạn đang chống lại việc sinh ra vì bạn nghĩ rằng nó sẽ khó khăn?

B: Tôi không biết về việc sinh ra đã khó. Tôi đã nghĩ những gì tôi sắp sinh ra sẽ rất khó khăn. Tôi muốn ở lại với sự mềm mại hơn là đi đến sự cứng rắn.

D: Điều đó có lý. Điều gì xảy ra? Bạn đã sinh chưa?

B: Vẫn bị mắc kẹt trong ống sinh ngay về phía cuối của nó. Đầu tôi ở dưới đó. Mẹ tôi không bị giã.

D: Bạn vẫn còn chống cự?

B: Vâng. Tôi đang bị buộc vào một thế giới mà tôi không muốn bước vào!

D: À, trước khi bạn đi vào em bé này, có ai hướng dẫn cho bạn bất cứ điều gì hoặc bất cứ điều gì không?

B: Tôi nghĩ họ đã làm.

D: Họ có giải thích rằng nó sẽ khác không?

B: Có, nhưng tôi chưa sẵn sàng. Quá khắc nghiệt.

D: Bạn vẫn có thể nhớ vì bạn chưa được sinh ra. họ đã nói gì với bạn? Các hướng dẫn là gì?

Tôi biết rằng một khi anh ấy được sinh ra, bức màn của sự đấng trí sẽ phủ xuống và anh ấy sẽ không thể nhớ được. Đây là những gì xảy ra với tất cả mọi người khi họ vào máy bay Trái đất.

B: Có vẻ như họ đang nói, "Bạn có mọi thứ cần thiết để hoàn thành sứ mệnh của mình. Bạn có thể không truy cập tất cả cùng một lúc, nhưng nó sẽ được cung cấp cho bạn khi bạn cần ". Nhưng tôi vẫn không muốn được sinh ra.

D: Nhưng bạn đã đồng ý, phải không?

B: Tôi nghĩ rằng tôi có thể không hoàn thành nhiệm vụ.

D: Tại sao không?

B: Tôi đã không theo đuổi nó trước đây.

Tôi đã nghĩ rằng mẹ của Bryan có lẽ đang phải trải qua một cuộc chuyển dạ dài vì sự trì hoãn của anh ấy. Nhưng dù cậu ấy cố gắng ở trong bụng mẹ bao lâu, chúng ta đều biết rằng chắc chắn cậu ấy sẽ phải chào đời. Và chúng tôi biết anh ấy là vì tôi đang nói chuyện với cơ thể vật lý của anh ấy đang nằm đó trên giường.

D: Nói cho tôi biết ý bạn là gì?

B: Bất cứ khi nào tôi ở trong cuộc đời trước đây, tôi không nghĩ rằng tôi đã hoàn thành nó. Điều này không rõ ràng. (Bực bội) Đó là lời nói

D: Ý bạn là có điều gì đó đã xảy ra trong một cuộc sống khác?

B: Vâng. Và nó rất đau đớn. Nó sẽ xảy ra một lần nữa hoặc tôi không có ... nó là quá nhiều cho tôi để giải quyết!

D: Và bạn sợ nó có thể xảy ra một lần nữa?

B: Đúng, đúng vậy, nếu không tôi sẽ không có công cụ để giải quyết chuyện khác ... Tôi sẽ không thể giải quyết một việc khác như vậy và tôi sẽ chết vì nó. (Rõ ràng là anh ấy đã rất băn khoăn về khả năng này.)

D: Vậy kiếp khác đã bị tổn thương?

B: Tôi nghĩ chắc hẳn là như vậy.

D: Và bạn có sợ người tiếp theo cũng sẽ bị chấn thương? (Có) Họ đã nói gì?

B: "Chúng tôi đã tổ chức chấn thương tốt nhất có thể, và chúng tôi phải thử lại lần nữa." Tôi không muốn làm điều này !!

D: Bạn có quyền lựa chọn?

B: Không. Tôi không được lựa chọn. Tôi phải được sinh ra và làm việc này, và giải quyết vấn đề này.

D: Có điều gì đó xảy ra trong cuộc sống bên kia mà bạn phải giải quyết không?

B: Nó phải có. Tôi cứ nhìn thấy một chiến trường và mũ sắt, đạn, sợ hãi ... ám chỉ một loại sợ hãi.

D: Tôi có thể hiểu điều đó. Họ nghĩ rằng bạn đã không hoàn thành công việc hay sao?

B: Đó là nó! Tôi chỉ nhận được một "có". Tôi phải quay lại và làm rất nhiều thứ.

D: Vậy là họ không cho bạn lựa chọn?

B: Bây giờ hoặc sau này.

D: Ý bạn là gì?

B: Ý tôi là ... không có lựa chọn nào về việc ... chỉ khi nào! Tôi phải hoàn thành nhiệm vụ của mình.

D: Hỏi họ nhiệm vụ của bạn là gì? Bởi vì bạn vẫn giữ liên lạc với họ cho đến khi bạn hoàn toàn được sinh ra. Nhiệm vụ này bạn phải hoàn thành là gì? (Tạm dừng lâu)

B: Chỉ để vượt qua mọi thứ trong thời gian và không gian.

D: Đó là một đơn đặt hàng khá lớn, phải không?

B: Rất. Và tạo ra thứ gì đó ở đây sẽ giúp ích cho những linh hồn khác. Một cái gì đó hữu hình! Tôi rất thích làm điều đó. Nhưng tôi sợ phải làm điều đó. Tôi nghĩ rằng tôi đã bị khủng bố vì đã cố gắng thực hiện loại nhiệm vụ này trước đây ... có lẽ là bị thiêu sống một cách tàn bạo. Và ở cấp độ tế bào, tôi đã hồi tưởng lại điều đó nhiều lần ... trước khi đốt cháy sinh lý của mình. Đây không phải là chiến trường. Đây là một cái gì đó khác.

D: Vậy trong kiếp đó, bạn đã có một trải nghiệm tồi tệ và bạn có sợ nếu hoàn thành sứ mệnh của mình trong kiếp hiện tại, bạn sẽ phải trải qua điều tương tự? (Có) Nhưng bạn biết điều đó sẽ không xảy ra trên thế giới này.

B: Tôi không biết điều đó. Nó có thể! Làm thế nào để tôi biết nó không phải là?

D: Mọi người không thiêu sống người khác.

B: Chà ... họ bắn chúng! (Kẻ ăn hiếp) Họ sẽ bắn bạn hoặc loại bỏ bạn.

D: (Tôi phải gạt bỏ tâm trí của anh ấy về khả năng đó.) Nhưng nhiệm vụ này, họ nói rằng họ muốn bạn sản xuất một cái gì đó vật lý?

B: Vâng. Tôi đang cảm nhận "Tình yêu thiêng liêng" này ngay bây giờ và làm cho nó biểu hiện bằng cách nào đó trong thế giới vật chất. Đó là cảm giác của nó, giống như bức tranh của Michelangelo. Thấy chưa, bạn có thể đưa tay ra và chạm vào nó. Và nó hoàn toàn thần thánh, tuy được làm từ đá, nhưng nó là ánh sáng trắng, mềm mại đó.

D: Nhưng họ nói đây là điều bạn phải làm. Bạn không có bất kỳ sự lựa chọn nào, phải không?

B: Tôi phải được sinh ra. Tôi phải làm nhiệm vụ này. Tôi không biết liệu mình có lựa chọn hay không.

D: Nhưng dù sao thì bạn cũng phải ở trong một cơ thể vật lý.

B: Đúng vậy. Để làm cho một cái gì đó hiển thị trên một bình diện vật lý.

D: Vì vậy, đó là lý do tại sao họ muốn bạn quay lại.

B: Vâng. Họ có một mục đích lớn hơn trong tâm trí.

D: Hãy để họ kể cho bạn nghe về điều đó.

B: Tạo ra các tác phẩm nghệ thuật thần thánh ... mọi người có thể nhìn thấy và nghe thấy ... có thể là đa giác quan sẽ giúp tạo ra cảm giác không thể tránh khỏi đó. Kế hoạch tốt, hả?

D: Nghe có vẻ là một điều tuyệt vời để làm.

B: Sợ nổi tiếng. Tôi nghĩ sự nổi tiếng chắc hẳn đã khiến tôi gặp rắc rối bằng cách nào đó trước đây. Quá nhiều tai tiếng gây ra nhiều vấn đề.

D: Điều gì đã xảy ra trong cuộc đời đó để gây ra tai tiếng?

B: Tôi nhận được Raphael ... nhưng tôi không biết đó là ký ức rôm rả hay là thật. Tôi chỉ nói bất cứ điều gì xảy ra.

Tâm trí tinh tảo của Bryan đang cố gắng can thiệp. Tôi phải đẩy nó ra để có thể giao tiếp với phần vẫn còn liên lạc với linh hồn. Đó là nơi có câu trả lời của chúng tôi. Khi Bryan gần được sinh ra, những ký ức của kiếp sống kia sẽ tiếp tục mờ dần trong hậu cảnh. Tôi muốn những sinh vật ở phía bên kia cung cấp câu trả lời.

B: Tôi đã thu hút quá nhiều phụ nữ. Nó khiến tôi gặp rắc rối. Tôi đã dự tiệc với họ quá nhiều. Họ đã gây ra cái chết của tôi. Hay sự thu hút và tình yêu của tôi

dành cho họ. nhiều. Họ đã gây ra cái chết của tôi. Hay sự thu hút và tình yêu của tôi dành cho họ.

D: Điều gì đã xảy ra để làm cho bạn nổi tiếng ... để gây ra tai tiếng?

B: Tôi là một họa sĩ. Tôi đã tạo ra những tác phẩm nghệ thuật tuyệt đẹp ... đẹp một cách thần thánh!

D: Nhưng sau đó vật lý cản đường?

B: Quan hệ tình dục quá nhiều. Nó đã đưa tôi ra ngoài. Làm tình quá nhiều. Tôi bị bệnh.

D: Dù sao thì nó cũng sẽ không xảy ra, ngay cả khi bạn chưa nổi tiếng?

B: Có thể ... nhưng tôi đã kết nối đó.

D: Họ nói gì về nó?

B: Dù sao thì nó cũng sẽ xảy ra. Sự nổi tiếng là một vật tế thần. Đó không phải là sự nổi tiếng. Đó là tình yêu của "phụ nữ."

D: Hai thứ riêng biệt, phải không? (Đúng)

Theo biography.com, Raphael bỏ học việc và chuyển đến Florence vào năm 1504, nơi ông bị ảnh hưởng nặng nề bởi các tác phẩm của các họa sĩ Ý Fra Bartolommeo, Leonardo da Vinci, Michelangelo và Masaccio. Đối với Raphael, những nghệ sĩ sáng tạo này đã đạt được một cấp độ hoàn toàn mới về chiều sâu trong sáng tác của họ. Bằng cách nghiên cứu kỹ lưỡng các chi tiết trong tác phẩm của họ, ông đã phát triển một phong cách cá nhân thậm chí còn phức tạp và biểu cảm hơn so với những bức tranh trước đây của ông.

Raphael sống ở Palazzo Caprini ở Borgo. Anh ta chưa bao giờ kết hôn, nhưng được cho là có nhiều cuộc tình và theo Wikipedia.org, cái chết của anh ta là do một đêm quan hệ tình dục quá mức, sau đó anh ta bị sốt và vì anh ta không nói với bác sĩ của mình nguyên nhân là gì, anh ta đã được đưa ra một phương pháp chữa trị sai lầm, đã giết chết anh ta.

D: Vậy nhiệm vụ của Bryan, nhiệm vụ của anh ấy, sẽ chứa một số lượng nổi tiếng hay được chú ý?

B: Nó bị ràng buộc với.

D: Anh ấy không cần phải sợ điều đó, phải không?

B: Anh ấy sợ chính mình. Anh ấy không thể kiểm soát sự ham mê của mình.

D: Nhưng đó là con người. Đó là cơ thể con người, phải không?

B: (Cười) Đó là tất cả những thứ tiêu tốn của sự ham mê.

D: Đó có phải là một trong những điều đã kìm hãm anh ấy cả đời? (Đúng) Anh ấy có thể đã hoàn thành nhiệm vụ của mình từ lâu rồi, phải không?

B: Đúng, và tôi không thể dừng lại cho đến khi làm được.

B: Đúng, và tôi không thể dừng lại cho đến khi làm được.

D: Anh ấy sẽ không thoát ra khỏi cuộc sống này cho đến khi anh ấy thực hiện sứ mệnh của mình. Không có lời bào chữa.

B: Đúng vậy. Điều đó hoàn toàn đúng.

D: Vì vậy, anh ấy đang viện đủ mọi cách bào chữa ở đây.

B: Vâng. (Cười) Tôi không muốn làm điều này. Tôi sợ nó ... bất cứ điều gì. Thật là điên rồ.

D: Nhưng anh ấy đã rất đau khổ, phải không?

B: Rất. D: Và cũng không hoàn thành bất cứ điều gì theo cách đó.

B: Đúng và từ chối nhận ra tôi là ai ... đó là bất kỳ cách nào tôi có thể tránh ... đó là lý do cuối cùng. (Cười)

D: Đó có phải là một trong những lý do họ muốn anh ấy trở lại với tư cách là Bryan? Để trả ơn cuộc đời đó khi anh đã có quá nhiều đam mê?

B: Một phần để trả ơn nhưng một phần vì những năng lượng đó là cần thiết trên thế giới lúc này.

D: Những loại năng lượng?

B: Nguồn năng lượng thiêng liêng bạn thấy trong các tác phẩm nghệ thuật như thời Phục hưng.

D: Nhưng thật khó để trả lại phần đó, những điều quá đáng.

B: Có lẽ tôi sợ rằng tôi đã không trả được nợ và tôi tiếp tục làm điều này. Tôi sẽ chỉ đạo việc tự trừng phạt bản thân vì tôi không cảm thấy mình đã được đền đáp bằng cái khác hay cái gì đó. Đó là sự pha trộn giữa tự trừng phạt và bào chữa. Sợ tai tiếng, "gói này."

D: Nhìn xem anh ấy đã lãng phí bao nhiêu năm.

B: Và điều đó khiến tôi hối hận và thậm chí căm thù bản thân ... lãng phí.

Phải mất khá nhiều sức thuyết phục để khiến anh ta đồng ý rằng việc không thực hiện nhiệm vụ của mình chỉ làm trì hoãn sự phát triển của anh ta, và anh ta sẽ phải tiếp tục quay lại cho đến khi anh ta làm đúng. Họ nói rằng anh ấy có tất cả các công cụ cần thiết để thực hiện công việc một cách chính xác vào thời điểm này và anh ấy phải ngừng kìm hãm bản thân (giống như cách anh ấy kìm hãm việc sinh ra). Rằng lần này không có gì nguy hiểm và anh ấy có mọi sự giúp đỡ cần thiết. Họ nói rằng họ muốn anh ấy giúp đỡ mọi người, và anh ấy có thể làm điều đó bằng cách yêu thương họ mà không cần phán xét. Họ muốn anh ấy tạo ra và chơi những bản nhạc hay. "Âm nhạc là cánh cửa hậu gây tranh cãi trong việc tiếp cận ý thức của con người. Họ sẽ đi bộ xung quanh được biến đổi. Họ thậm chí sẽ không biết chuyện gì đã xảy ra. Nhiệm vụ của Bryan là mang vẻ đẹp thần thánh đến với thế giới. Âm nhạc là tình yêu tâm hồn sâu sắc nhất của anh. Anh ấy có tài năng và anh ấy hoàn toàn có thể làm được điều này. Anh đang kìm mình lại vì sợ hãi. Anh chọn phản ứng vì một nỗi sợ hãi sâu xa nào đó. Bây giờ anh ấy có thể nói, 'Chúa ơi! Xem sự biến đổi mà tôi bị ảnh hưởng. Điều đó càng tốt càng tốt.' Cuối cùng, anh ấy muốn làm bất cứ điều gì anh ấy muốn làm là tùy thuộc vào, nhưng đây dường như là mong muốn sâu sắc nhất, điều này lấp đầy sự thỏa mãn sâu sắc nhất của anh ấy. Đó là điểm mấu chốt. Đó là sự hoàn thành sâu sắc nhất của anh ấy, sự hoàn thành sâu sắc nhất có thể, sự viên mãn. "

D: Và anh ta sẽ trả lại những gì còn sót lại từ kiếp khác.

B: Bất cứ điều gì, bất cứ điều gì, sẽ được nhiều hơn là được đền đáp. Không còn quay lại Trái đất nữa, vô tình bám lấy.

Bây giờ là lúc để tập trung vào cơ thể vật lý của mình. Khi chúng tôi đến phần này, tôi thấy rõ ràng rằng cuối cùng Bryan đã từ bỏ quyền kiểm soát và TT đã lên vào mà không được gọi. Điều này luôn luôn hiển nhiên bởi vì giọng nói thay đổi và mang âm hưởng của quyền lực. Tôi yêu cầu nó quét cơ thể, và nó bắt đầu bằng việc tập trung vào bàng quang. "Họ gọi đó là bàng quang căng thẳng. Sợ không tự chủ được. Sợ xấu hổ. Làm nhục trước công chúng ".

D: Điều đó quay trở lại với những cuộc sống khác, phải không? (Có) Anh ấy không cần phải lo lắng về điều đó bây giờ, phải không?

B: Không, và mọi mảnh vỡ sẽ được xử lý sau khi hoàn thành nhiệm vụ này. Bàng quang bình tĩnh hơn nhưng vẫn đầy.

Sau đó, TT đề nghị tôi cho phép Bryan đứng dậy và đi vệ sinh. Tôi giữ anh ta trong trạng thái xuất thần này trong khi anh ta làm điều này, và sau đó tiếp tục khi anh ta trở lại. Nó cho biết bàng quang hiện đã ổn, và nó muốn tập trung vào các bộ phận khác trên cơ thể anh. Các vấn đề với đường ruột của anh ta “cuối cùng là một cách khác để giữ anh ta lại khỏi nhiệm vụ của mình và những thứ khác liên quan ở mức độ hơi hợt hơn”. Anh ấy đang níu kéo những thứ từ quá khứ. Anh có thể buông tay bất cứ lúc nào, nhưng anh nghĩ mình còn nợ thêm một khoản nào đó nên cứ níu kéo. “Tất cả những điều đó đã ngăn anh ta làm những gì anh ta phải làm. Tôi chỉ muốn đảm bảo rằng anh ấy có thời gian trong cuộc đời này để làm điều đó một cách trọn vẹn. Nó hoàn toàn có thể được làm vì lợi ích của chính anh ấy cũng như những người trên thế giới. ”

Có rất nhiều rác trong ruột gây rắc rối: nấm, mốc, men, mảnh vụn. Đó chỉ là một trở ngại khác mà anh ta đã tạo ra để khiến bản thân không thể hoàn thành (hoặc bắt đầu) mục đích của mình. Họ bắt đầu chạy năng lượng ánh sáng trắng chữa bệnh thần thánh qua chúng. “Thiết kế lại một cách mạnh mẽ và sau đó làm cho chúng không bị vướng vào bất kỳ vấn đề nào để làm cho chúng hoạt động hoàn hảo 100%.” Khi họ làm việc, họ cho biết một số năng lượng được truyền vào cơ thể giống như tia laser khi họ sửa chữa các bộ phận khác nhau. Họ đã dành rất nhiều thời gian để xem xét tất cả các bộ phận trên cơ thể Bryan để đưa nó trở lại hoàn toàn cân đối và hài hòa. “Anh ấy đang cố nhớ mẫu gốc.”

Sau đó, tâm trí tỉnh táo của Bryan đột nhiên can thiệp, “Có vẻ như một làn sóng đi qua đó có thể nhiều hơn mức tôi có thể đồng hóa. Và một số người lo sợ rằng nếu tôi chữa lành ngay lập tức, thì tôi sẽ phải tin vào Chúa hoặc phép màu của điều gì đó. ”

D: Vậy thì sao?

B: Vậy nếu có một phép màu thì sao?

B: Vậy nếu có một phép màu thì sao?

D: Vậy nếu bạn phải tin vào điều đó thì sao? Có gì sai với điều đó?

B: (Cười) Vậy thì tôi sẽ trở thành một nhà truyền đạo Baptist.

Tôi biết mình phải loại bỏ trí óc tỉnh táo ngu ngốc của Bryan ra khỏi bức tranh nếu không anh ta sẽ phá hoại hoàn toàn tất cả những kết quả tuyệt vời mà chúng tôi đã đạt được.

D: Không, bạn sẽ không. Bạn sẽ có thể hoàn thành sứ mệnh của mình! Niềm tin là vô cùng quan trọng! Ngừng phân tích! Hãy để họ làm việc của họ! Bạn đang can thiệp! Bryan sẽ không đến được ngày hôm nay nếu anh ấy không muốn tin vào những điều kỳ diệu. Khi cơ thể của Bryan đã lành lặn, anh ấy có thể tiếp tục và thực hiện nhiệm vụ của mình. Không gì có thể giữ chân anh ấy lại. Không có trở ngại, không có hạn chế, không có giới hạn. Anh ấy có thể làm bất cứ điều gì anh ấy muốn làm. Hoàn toàn bất cứ điều gì!

TT cuối cùng đã có thể đẩy đầu óc tỉnh táo bướng bỉnh của Bryan ra khỏi con đường và hoàn thành công việc trên cơ thể anh ta. Sau đó, nó hét lên, "Bây giờ anh ấy nhớ mẫu rồi! Mọi thứ đang trở lại vị trí cũ. Chúng tôi đang tái tạo mô. Cơ thể đang ghi nhớ! Khôi phục nó thành khuôn mẫu thần thánh. " Họ đã làm rất nhiều việc và nói rằng họ sẽ tiếp tục vào ban đêm khi anh ấy đang ngủ. Họ đã nói với tôi điều này nhiều lần, rằng họ thích làm công việc chữa bệnh vào ban đêm khi tâm trí tỉnh táo không thể can thiệp.

Thông điệp chia tay: Bạn xứng đáng được yêu thương chính mình. Bạn đã làm được những điều tuyệt vời trong quá khứ. Bạn sẽ làm được những điều tuyệt vời trong tương lai. Bây giờ bạn đang làm một điều tuyệt vời. Tất cả sẽ được bật mí

cho bạn. Bạn là Thần thánh. Hân hoan! Phần còn lại của cuộc đời bạn sẽ là Jubilee, từng bừng. Truyền đạt điều đó cho người khác, sự hân hoan và họ sẽ không cảm thấy bị đe dọa bởi sự hân hoan của chính mình. Họ sẽ say sưa với nó. Khi bạn say mê với của bạn, họ sẽ say mê của họ.

CHƯƠNG 4: NÀNG TIÊN CÁ

KHI LINDA BƯỚC VÀO CẢNH ĐÓ THẬT KHÓ HIỂU vì không có gì chắc chắn và cảnh quay tiếp tục thay đổi. Lúc đầu, cô cảm thấy như mình đang nổi và sau đó cô cảm thấy mình đang ở dưới nước. "Tôi cảm thấy như bây giờ tôi đang ở dưới nước nhìn lên để lên đỉnh nước. Có những kiểu sóng nước và tôi cảm thấy mình đang trôi. Tôi cảm thấy rằng nước trong, nhưng nó không mịn. Có thể có một chút sóng gió, nhưng tôi cảm thấy an toàn khi ở bên dưới nó. Nơi tôi ở, trời tối, nhưng có một vầng sáng trên bề mặt. Nó cảm thấy tốt. Nó không lạnh hay bất cứ thứ gì. Nó cảm thấy chất lỏng. Một cảm giác bông bênh ". Sau đó khung cảnh đó biến mất và cô thấy mình đang ở trong một thứ khác, nhưng cũng khó tả không kém. "Chất liệu ... nó có màu xanh đỏ ... không phải toàn màu đỏ mà giống màu đỏ hạt dẻ hơn. Nhưng nó giống như tấm thảm và nó có trọng lượng đối với nó. Nó bị treo và có các đỉnh ngăn, nhưng chúng dường như chỉ lượn sóng. (Phòng trải thảm?) Tôi không biết, nhưng chất liệu là cách duy nhất để thể hiện điều đó. Tuy nhiên, tôi không biết liệu đó có phải là thứ được làm bằng không. Nó là chất lỏng và nó di chuyển trong không gian giống như bạn tìm thấy thứ gì đó trong nước. Đó là một loại cảm giác gelatin và một cảm giác chảy. "

D: Nước cũng có cảm giác lỏng.

L: Bây giờ tôi đã trở lại dưới nước một lần nữa và tôi cảm thấy như mình đang nhìn lên xung quanh. Mọi thứ đều trôi chảy xung quanh tôi. Khi tôi nhìn xung quanh, tôi cảm thấy có những thứ đang chuyển động xung quanh. Một số có hình cầu. Những người khác giống như dòng chảy nhỏ và xoáy của các mẫu năng lượng nước chuyển động xung quanh.

Trời tối hẳn, và sau đó cô thấy nó mở ra thành một dòng xoáy và có một dòng nước di chuyển qua một cái ống. Mặc dù không chắc chắn, cô ấy nói, "Tôi đoán tôi sẽ để bản thân vượt qua điều đó. Nó thực sự, thực sự tối. Tôi không thể nhìn thấy bất cứ thứ gì bên trong ống này. Tôi tin rằng tôi đang vượt qua nó ngay bây giờ. Tôi không sợ. Có một loại hạt giống màu tối. Cái ống giống như một cơn lốc. Nước có một dòng chảy xoáy chuyển động vào nó. Bây giờ tôi đang ở trong bóng tối. Tôi cảm thấy như tôi đang di chuyển qua nó giống như tôi đang bơi qua. Nhưng tôi chưa thực sự nhìn thấy bản thân về hình thức. "

D: Nhưng bạn chỉ đang đi theo dòng chảy, có thể nói, hãy để nó đưa bạn đến một nơi nào đó. Có đúng không?

L: Có vẻ như có một điểm đến khác biệt.

Cô ấy đã dành vài phút để mô tả, trong và ngoài những màu sắc và hoa văn tuyệt đẹp, cho đến khi cô ấy nhô ra khỏi ống và cảm thấy như mình vẫn ở dưới nước, nhưng trong một vùng nước lớn hơn như đại dương. "Không có gì đáng sợ ở đó cả. Nó chỉ cảm thấy sự trôi chảy của mọi thứ ... những mẫu ánh sáng tuyệt đẹp. Bây giờ tôi cảm thấy như tôi đang ngồi trên mặt nước. Bây giờ tôi có nhận thức về bản thân mình. Có vẻ như tôi có một cái đuôi ... nhưng tôi nghĩ tôi cũng là con người. Tôi nghĩ có lẽ tôi là một nàng tiên cá. Ồ, tôi lại tiếp tục. Tôi lao xuống nước. Tôi đã kiểm tra điều đó và tôi trở lại trong nước một lần nữa. Ở đây thật đẹp với rất nhiều thứ để khám phá và tôi tiếp tục di chuyển. Có rất nhiều không gian ở đây, rất nhiều màu sắc đẹp. " Bây giờ cuối cùng cô ấy đã ổn định

thành một hình dạng (mặc dù là một hình thức khác thường), tôi yêu cầu cô ấy mô tả về bản thân mình.

L: Tóc dài. Tôi có một cái đuôi lớn. Tôi cảm thấy rất nữ tính, rất đẹp và rất vui tươi. Tôi cảm thấy như mình đang nhảy múa với bong bóng, với tất cả những thứ tôi nhìn thấy. Nó giống như một sân chơi. Có quá nhiều thứ để khám phá! Tôi nhìn lên đỉnh nước vì tôi tò mò về nó. Tôi muốn biết những gì ở trên đó. Vì vậy, tôi bơi ít để chớp lấy cơ hội. Tôi muốn ra ngoài không gian đẹp đẽ, thoải mái này để xem những gì đang diễn ra trên bề mặt. Tôi chỉ làm điều đó, trước khi tôi lao vào, chỉ để kiểm tra nó.

D: Nhưng bạn không muốn ở lại đó.

L: Không có gì để xem, vì vậy tôi đã kiểm tra nó và tôi đang khám phá thêm. Tôi đang rất hạnh phúc.

D: Bạn có phải ăn gì không?

L: Tôi không nghĩ về việc ăn uống. Tôi thực sự không đói. Đó không phải là điều tôi muốn làm.

D: Tôi chỉ tò mò. Bởi vì nó có vẻ giống một cơ thể rắn chắc, phải không?

L: Vâng. Tôi biết rằng tôi ăn, nhưng tôi không ăn bất cứ thứ gì còn sống. Tôi là người hòa hợp, vì vậy tôi ăn thức ăn rau củ bên trong nước.

D: Có khó để tìm thấy bất cứ điều gì như vậy không?

L: Không, tất cả đều ở đó. Tất cả đều rất phong phú.

D: Tôi đã nghĩ nếu bạn có một cơ thể vật chất, bạn phải có một cái gì đó để duy trì nó. (Có) Nhưng bạn không muốn ăn những thứ khác còn sống?

L: Không, họ là bạn của tôi. Tất cả chúng tôi chơi cùng nhau.

D: Bạn giao tiếp với nhau?

L: Hoàn toàn có thể!

D: Điều đó có khó thực hiện không?

L: Không, không hề. Họ là bạn của tôi. Tôi chơi với tất cả các dạng sống khác nhau ở đó. Tôi chỉ đi vào xoáy và quay xung quanh.

D: Có những dòng xoáy khác nhau ở đó không?

L: Tôi tạo ra chúng bằng cơ thể của mình. Đó là cách tôi di chuyển. Tôi quay.

D: Vì vậy, bạn không chỉ bơi như con cá?

L: Chà, tất cả chúng ta đều tương tác với nhau.

D: Nhưng bạn thích xoay vòng và tạo xoáy?

L: Vâng, tôi có. Thật thú vị khi tạo ra chúng. Và thật thú vị khi tìm hiểu chúng.

D: Nhưng bạn nói ở đó cũng có tất cả các dạng sống.

L: Vâng. Chúng hầu như là tất cả các loài cá sống dưới nước và những thứ khác nhau, rất sắc sảo và rất đẹp. Tôi không nhìn thấy bất kỳ nàng tiên cá nào khác.

D: Tôi định hỏi xem bạn có thấy ai khác giống mình không.

L: Chưa. Tôi không nhìn thấy họ, nhưng tôi có cảm giác họ đang ở đó. Tất cả những gì tôi phải làm là gọi cho họ và họ ở đó.

D: Nhưng bạn có cảm thấy mình là nửa người, nửa cá không?

L: Vâng, chắc chắn.

D: Làm thế nào để một cơ thể như vậy cảm thấy?

L: Tuyệt vời ... miễn phí. Nó đẹp, khỏe mạnh. Nó thật sôi động. Nó tuyệt đẹp. Thật khó để diễn đạt. Nó sáng bóng, lung linh và mịn màng. Và, ô! Bạn có thể di chuyển rất nhiều trong cơ thể này vì nó rất linh hoạt. Có rất nhiều tự do và di chuyển.

D: Và bạn thích ở đó với tất cả các sinh vật khác?

L: Chúa ơi, vâng! Tất cả những gì chúng ta làm cả ngày là chơi! Chúng ta có cả đại dương. Chúng tôi có thể đi bất cứ nơi nào chúng tôi muốn.

Có vẻ như cô ấy đã rất thích điều này đến nỗi tất cả những gì cô ấy làm là dành thời gian để chơi và vui vẻ. Điều này có thể đã diễn ra trong một thời gian khá dài. Vì vậy, tôi quyết định chuyển câu chuyện và đưa cô ấy đến trước một ngày quan trọng khi một điều gì đó đang xảy ra.

L: Chà, tôi đang nhìn lên khỏi mặt nước. Có một bờ đá. Ánh sáng mặt trời chiếu vào những tảng đá, và tôi nhìn thấy sinh vật này đang đứng trước mặt tôi. Anh ấy trông giống một người đàn ông và tôi đã được phát hiện!

D: Một sinh vật giống như một người đàn ông?

L: Vâng. Anh ấy là một người đàn ông. Anh ấy rất tò mò về tôi. Và tôi có thể bơi đi, nhưng tôi thì không. Tôi quá tò mò. Tôi không. Tôi quá tò mò.

D: Bạn cũng tò mò về anh ấy? (Có) Đây có phải là lần đầu tiên bạn nhìn thấy một trong số đó không

L: Đúng vậy, và tôi không có bất kỳ liên quan nào đến bất kỳ trạng thái sợ hãi nào ... chỉ là tò mò. Vì vậy, tôi không biết liệu những gì tôi tìm thấy có làm tổn thương tôi hay không.

D: Bởi vì bạn chưa bao giờ có bất kỳ lý do gì để sợ hãi.

L: Không, tôi chưa bao giờ sợ hãi. Tôi không chắc nó tốt hay xấu. Anh ấy rất thân với tôi. Bây giờ tôi không có cảm giác tốt về anh ấy. Đó không phải là điều gì đó tích cực. Giống như nó là điềm báo trước. Cảm giác như tôi đang ở một nơi ... môi trường xa lạ. Tôi rời khỏi môi trường mà tôi đã từng làm. Bây giờ tôi bắt đầu lạnh. Tôi cảm thấy như xung quanh mình không còn hơi ấm nữa và có bóng tối. Tôi không nhìn thấy bất kỳ ánh sáng nào. Tôi không thấy bất kỳ phản xạ màu nào.

D: Bạn có thể đã trở lại trong nước, nhưng bạn đã không làm điều đó.

L: Chà, tôi bị mắc bẫy. Tôi đã bị mắc bẫy. Tôi nghĩ rằng tôi đã mắc vào một cái bẫy nào đó.

D: Người đàn ông đã làm gì?

L: Lúc đầu anh ấy nhìn tôi và khám cho tôi.

D: Anh ấy đã có thể chạm vào bạn?

L: Đúng vậy, bởi vì tôi đã ở trong bẫy của anh ta, và tất cả những gì tôi có thể nhìn thấy giống như một bức màn đen tối xung quanh tôi ... bóng tối hoặc một thứ gì đó của một thứ gì đó bị trói buộc.

D: Ý bạn là gì về một cái bẫy?

L: Như một cái lưới.

D: Một cái lưới? Sau đó, bạn nghĩ rằng anh ta đặt một lưới trên bạn? Cảm giác đó có đúng không?

L: Vâng. Hoặc tôi đã bị mắc kẹt trong một. Tôi đã ở trong lưới của anh ấy khi anh ấy nhìn xuống tôi. Anh ấy đang ở trên những tảng đá nhìn xuống nơi tôi đang ở dưới nước. Tôi đã bị bắt.

D: Trong lưới. Được rồi, điều gì sẽ xảy ra khi anh ta bắt bạn vào lưới?

L: Anh ấy kéo tóc tôi ra và ném tôi vào một bên. Tôi cảm thấy như tôi đang cố gắng chạy trốn. Anh ấy đã kéo tôi ra khỏi lưới, nhưng giờ anh ấy đã nắm được tôi. Tôi không biết anh ấy trông như thế nào. Nó giống như một con yêu tinh đen lớn của một loại nào đó. Không có màu đen ... không có màu trắng đối với anh ta. (Tôi không biết đây là vẻ ngoài của anh ấy hay chỉ là cảm giác của năng lượng tiêu cực xung quanh anh ấy.) Tôi là ngoại hình của anh ấy hay chỉ là cảm giác về năng lượng tiêu cực xung quanh anh ấy.) Tôi không cảm thấy an toàn. Tôi cảm thấy có một cuộc đấu tranh giống như tôi là một món đồ chơi.

D: Anh ấy có lẽ cũng tò mò về bạn. Anh ấy không biết bạn là gì.

L: Ồ, tôi nghĩ anh ấy biết tôi là người như thế nào. Anh ta đang cố bắt tôi ... bắt một trong những người đó. Tôi không coi anh ta là một người đàn ông. Tôi thấy anh ta như một con yêu tinh đen lớn trông ... có răng sắc nhọn.

D: Dù sao thì, bạn thấy anh ta là một thứ gì đó để sợ hãi? (Có) Hãy xem điều gì sẽ xảy ra. Bạn có thể xem nó như một người quan sát nếu bạn muốn. Bạn không cần phải trải nghiệm nó.

L: Tôi nghĩ tôi là thức ăn của anh ấy. Anh ta đang ăn thịt tôi. Anh ta đang xé nát và băm nát tôi.

Tôi đã cho khách hàng của mình trải qua nhiều cái chết theo mọi cách có thể tưởng tượng được. Nhưng điều này phải là một trong những điều kỳ lạ nhất.

L: Tôi đã bị giết và anh ấy để tôi trở lại dưới nước. Tôi không nghĩ rằng anh ấy đã nuốt chửng tôi. Anh ta chỉ cào cấu tôi và ném tôi trở lại. Không phải thành từng mảnh hay bất cứ thứ gì, nhưng tôi thấy tôi đi xuống, xuống, xuống, xuống, xuống ... bất động. Tôi không nghĩ anh ta muốn ăn thịt tôi như thức ăn. Tôi nghĩ anh ta muốn giết tôi.

D: Tôi đoán anh ấy không hiểu bạn là người như thế nào.

L: Chà, ngay cả khi anh ta làm vậy, anh ta có thể không thể xử lý ánh sáng. Tôi không biết. Trời tối.

D: Ý bạn là gì, "Anh ấy không thể xử lý ánh sáng"?

L: Chà, tôi rất vui. Tôi vui tươi. Tôi đang yêu. Giọng tôi rất hay khi tôi hát và anh ấy không thích điều đó. Đó không phải là thứ mà anh ấy có thể hiểu hoặc thích. Vì vậy, những gì bạn không thích ... bạn thích, tôi đoán vậy.

D: Đó là những gì một số người làm khi họ không hiểu điều gì đó. Vì vậy, bạn nói rằng bạn nhìn thấy mình xuống nước?

L: Vâng, bất động và vô hồn. Tôi đang trong quá trình rời đi, di chuyển khỏi cơ thể.

D: Kể cho tôi nghe chuyện gì đã xảy ra.

L: Tách ... năng lượng ánh sáng. Tôi không chắc bây giờ nó sẽ đi đến đâu.

D: Ít nhất bạn đã thoát khỏi nó.

L: Vâng, tôi đã rời khỏi cơ thể đó.

D: Bạn cảm thấy thế nào về người đàn ông đã làm những điều đó?

L: Tôi không phán xét anh ta.

D: Bạn không thực sự nhận ra điều gì đang xảy ra, phải không?

L: Không. Chỉ là tôi tò mò và bạn biết điều gì sẽ xảy ra với sự tò mò.

D: Hãy cho tôi biết điều gì sẽ xảy ra khi bạn rời khỏi cơ thể. Bạn đang đi đâu đó hay sao?

L: Vâng. Tôi nhìn thấy một vòng sáng của thứ gì đó hoặc có cảm giác như cơ thể nhẹ. Và tôi đang đi qua trường năng lượng ánh sáng này và giống như một hội đồng ở đó.

D: Bạn có thể cảm thấy ánh sáng không? (Có) Hãy cho tôi biết về Hội đồng. Họ trông như thế nào?

L: Họ giống như những con người mặc áo choàng. Chúng sáng bóng. Chúng phát quang. Tôi cảm thấy một cảm giác khôn ngoan từ họ. Tôi đang được chào đón. Tôi đã được kể những gì đã xảy ra nên tôi được đón nhận và tôi không chắc điều gì tiếp theo.

D: Họ có nói gì về cuộc sống mà bạn vừa rời đi không?

L: Không, họ chỉ chào tôi thôi. Và có một cảm giác bình yên lạ thường và được hỗ trợ và yêu thương ở đó. Chỉ cần nhiều năng lượng tình yêu.

D: Bạn có thể hỏi họ mục đích của cuộc sống đó là gì, bởi vì cuộc sống nào cũng có một mục đích?

L: Họ đang phải cho tôi xem hình ảnh. Mục đích của bạn là giúp cho thực thể thấy rằng không chỉ có sự tồn tại mà thực thể đó đang có. Không phải thực thể của tôi, mà là thực thể đã giết tôi. Vì vậy, liên hệ đó là để cho thực thể đó thấy một cái nhìn thoáng qua về những gì khác ở đó. Hơn cả những gì mà thực thể

đó đã trải qua, và vì vậy, tia sáng le lói đó bằng cách nào đó có thể nâng đỡ thực thể đó. Để anh ta có thể nhìn thấy nhiều hơn những gì anh ta trước đây, vì vậy sẽ có nhiều tia sáng trong cuộc sống của anh ta hơn so với trước đây. Vì vậy, ngay cả khi nó không có vẻ tích cực ... thì nó vẫn vậy.

D: Vì vậy, nó là cho anh ta nhiều hơn nó cho bạn?

L: Vâng. Vì nơi tôi ở tôi đã rất hạnh phúc. Nó thật đẹp. Một cuộc sống tươi đẹp của sự hài hòa, của niềm vui. Tôi đã hoàn thành mục đích của mình. Đó là một hợp đồng. Chúng tôi đã ở đó vì tôi và anh ấy. Hợp đồng của tôi là chia sẻ phần đó của tôi với anh ấy để anh ấy có kinh nghiệm đó.

D: Nó không phải là một sự lãng phí sau đó?

L: Không có gì là lãng phí.

D: Bạn có nghĩ rằng nó đã dạy anh ta điều gì đó?

L: Hoàn toàn có thể! Nó giống như gieo một hạt giống.Ồ, vâng, anh ấy đã cười, nhưng đó vẫn là một chiến thắng. Anh ấy đã thay đổi. Anh ấy không còn như xưa nữa. Anh ấy đã thay đổi. Nó ảnh hưởng đến anh ta.

D: Vì vậy, có một lý do cho nó. (Có) Chà, bạn định làm gì bây giờ? Họ đã nói với bạn?

L: Chưa. (Cười)

D: Ý tôi là cuộc sống đã kết thúc. Bạn không thể quay lại nó.

L: Họ chưa nói về điều đó. Tôi không biết chính xác điều gì tiếp theo.

D: Chà, điều đó cho thấy không phải lúc nào chúng ta cũng biết mục đích của mọi việc hoặc lý do của mọi việc.

L: Không, chúng tôi không. Ở đây đẹp quá. Tôi cảm thấy được bao bọc trong rất nhiều tình yêu và năng lượng ánh sáng. Nó giống như tôi đang nổi. Nó rất yên bình. Nó thật đẹp!

D: Đó là một nơi tốt. Nhưng cuối cùng bạn sẽ phải rời bỏ nó, phải không?

L: Vâng. Tôi tin rằng tôi được hỗ trợ để tìm địa điểm tiếp theo. Tôi nghĩ rằng tôi đã được cho một hướng đi và tôi không chắc chắn đâu là hướng đi.

D: Bạn có quyền lựa chọn hay ai đó đưa ra quyết định cho bạn?

L: Chà, họ đọc được nguồn năng lượng từ trái tim tôi, và họ hướng dẫn tôi đến hướng đi tiếp theo của trái tim để giúp tôi tìm được vị trí tiếp theo. Tôi cảm thấy như bây giờ tôi đang lơ lửng và có những người dẫn đường ở cả hai bên tôi và chúng tôi đang bay hoặc lơ lửng đến một nơi khác. Tôi không chắc chúng ta sẽ đi đâu trong quá trình di chuyển.

D: Bạn đã từng sống trong cơ thể của một con người trước đây chưa? Người đó không thực sự là con người, phải không?

L: Đó là một nửa con người, tôi đoán vậy.

D: Nửa rưỡi. Bạn nghĩ sao? Bạn đã bao giờ sống trong một cơ thể vật chất của con người trước đây chưa?

L: Tôi không nghĩ vậy. Tôi nghĩ rằng tôi rất tò mò về con người, nhưng tôi chưa bao giờ gặp ai khi tôi còn là một nàng tiên cá.

D: Hướng dẫn viên ở cả hai phía của bạn và họ đang đưa bạn đến một nơi nào đó. Hãy tìm hiểu xem họ sẽ đưa bạn đến đâu. Bạn thấy gì?

L: Tôi không chắc mình đang thấy gì.

D: Cố gắng hết sức để mô tả nó.

L: Chà, những người dẫn đường của tôi chỉ là một cột sáng. Không phải là một cột ánh sáng, nhưng họ

L: Chà, những người dẫn đường của tôi chỉ là một cột ánh sáng. Không phải là một cột ánh sáng, nhưng tất cả đều giống như ánh sáng. Và bây giờ họ đã gửi tôi vào trong lớp màng này, và tôi cũng nhẹ nhàng. Và tôi đang di chuyển trong lớp màng này. Nó dày đặc hơn một chút. Giống như thể bạn có thể nhìn xuyên qua nó, nhưng đó chính là lớp màng lớn khổng lồ này. Vì vậy, bây giờ tôi đang ở bên trong màng và tôi đang trôi qua màng vào ... nó giống như một dung dịch lỏng, nhưng nó không giống như đại dương. Tôi đang ở trong cái màng đó. Tôi chỉ là một loại ở đó. Tôi vẫn chưa di chuyển. Tôi chỉ là một loại trong màng nước muối này. Tôi đoán là chỉ sẵn sàng và chờ đợi.

D: Bạn có thể hỏi họ rằng bạn đang ở đâu?

L: Tôi đang ở đâu? Tôi nghĩ rằng tôi đang ở bên trong của một con người. Bên trong của một người phụ nữ đang chờ sinh có lẽ.

D: Tôi nghĩ đó là những gì nó nghe như thế nào. Bạn cảm thấy thế nào về nó?

L: Khác xa cho đến nay. Tôi cảm thấy nó khá ổn. Tôi không sợ. Tôi không cảm thấy như có bất kỳ điểm báo nào về bất cứ điều gì. Giống như tôi phải được sinh ra trong một gia đình yêu thương, chu đáo mà tôi mong muốn. Và nó đã được thiết lập để tôi được đón nhận rất nhiệt tình.

D: Có ai nói cho bạn biết bạn sẽ làm gì không?

L: Không có lời nào được nói ra. Tôi không thấy hình dung. Đó là hiểu biết và đọc và hiểu những gì sẽ xảy ra. Tôi không nghe thấy lời nào. Tôi nghĩ đó là điều mà tôi muốn làm và đó là điều đã đưa tôi đến với không gian đó. Tôi nghĩ đó là quyết định của tôi.

D: Bạn muốn trải nghiệm cuộc sống như một con người?

L: Vâng. Tôi nghĩ đó sẽ là một bước tiếp theo tốt vì tôi được lớn lên ở nơi (đại dương) tuyệt vời này, và tôi cảm thấy như mình đang chuyển đến một nơi tuyệt vời khác – chỉ có một chiều không gian khác, một không gian khác, một không gian khác với cảm giác khác. Và nó khác! Tôi không cảm thấy như thế là tệ. Tôi vẫn chưa được sinh ra. Nó chắc chắn là khác nhau. Tôi đang ở trong một vị trí nắm giữ. Tủ cung cảm thấy rất được bảo vệ, rất an ủi. Tôi cảm thấy rất an toàn khi ở trong bụng mẹ, trong không gian đó, nhưng tôi thực sự đang đợi. Tôi thực sự mong đợi trải nghiệm tiếp theo từ vị trí chờ đợi đó.

D: Về những gì sẽ xảy ra tiếp theo?

L: Vâng. Giống như những gì tôi đã từng làm khi bơi trong hang động và khám phá mọi thứ. Chà, đây là một hang động khác.

D: Vâng, nó rất giống và nó có chất lỏng trong đó.

L: Đúng vậy. Vì vậy, tôi rất hào hứng khi đi qua đường hầm đó. Tôi sẽ đi qua chứ?

D: Tùy bạn. Bạn muốn làm gì?

L: Tôi đã sẵn sàng để vượt qua bây giờ. Bắt đầu!

D: Đó là như thế nào?

L: Tôi đang chọn hình ảnh. Chà, đó không phải là điều tôi mong đợi. Tôi không có nước. Tôi đã mong đợi để tìm thấy nước ở phía bên kia. Ở đó hơi khô. Đó là một kiểu lưu động khác. Nó không có cùng mật độ chất lỏng, nhưng nó có vẻ đặc hơn. Tôi có cảm giác như đang được quấn trong một chiếc chăn và những người này ... tất nhiên, tôi vẫn còn nhỏ và tôi cảm thấy họ có áo choàng trên

đầu. Nó không có vẻ hiện đại được sinh ra ở đó. Giống như tôi đang quần trong một loại quần áo quần. Chỉ cần được giữ và nó yên bình. Nó rất yên tĩnh.

D: Nhưng nó không phải là những gì bạn mong đợi?

L: Không. Tôi đã mong đợi nhiều nước hơn.

D: (Cười) Bạn không hiểu đâu. Vì vậy, bây giờ bạn đã chuyển sang một cơ thể vật lý.

L: Vâng, nó khác ... trải nghiệm khác nhau. Tôi đang dự đoán. Tôi rất vui. Tôi không biết điều gì sẽ xảy ra, nhưng tôi không cảm thấy trời tối hay bất cứ điều gì. Tôi cảm thấy năng lượng tốt ở đây. Tôi cảm thấy như mình đã được nuôi dưỡng.

Từ mô tả, có vẻ như Linda đã được sinh ra một lần nữa, nhưng không phải trong cơ thể hiện tại của cô ấy. Tôi không muốn đưa cô ấy đi qua một cuộc sống hoàn toàn mới, vì vậy tôi quyết định đã đến lúc rời khỏi cuộc sống đó và gọi cho TT để chúng tôi có thể nhận được câu trả lời. Tôi hỏi nó tại sao nó lại chọn cuộc sống khác thường của nàng tiên cá để cho nó xem.

L: Bởi vì Linda cần có sự tự nhiên và hợp lý trong cuộc sống của cô ấy, và niềm vui. Vì vậy, tôi chỉ muốn nó nhắc nhở rằng cô ấy có thể có cuộc sống đó một lần nữa và không cảm thấy rằng cô ấy phải bị hạn chế theo bất kỳ cách nào. Rằng cô ấy có thể di chuyển và chảy và vui thích với tất cả các trải nghiệm của mình. Cô ấy chỉ cần có một lời nhắc khác về những gì có thể. Trong cuộc sống đó, cô ấy rất tự do và rất tích cực và được trao quyền.

D: Vậy bạn nghĩ điều này quan trọng là Linda biết cô ấy có thể lấy lại cảm giác đó không?

L: Vâng. Tôi nghĩ rằng cô ấy sợ phải thực hiện bước tiếp theo. Cô ấy biết rằng cô ấy đang ở một nơi sắp tới từ nơi ... ồ, bạn gọi nó là gì ... tử cung ... không phải tử cung mà là thứ sâu bướm.

D: Kén?

L: Có, nhưng nó có một tên khác cho nó. Tôi quên nó được gọi là gì ... bây giờ cô ấy đã sẵn sàng. Cô ấy chỉ đang chờ để di chuyển qua và trở thành con bướm. Để bay và có cảm giác tự do hoàn toàn.

D: Sự biến đổi.

L: Vâng. Cô ấy là vậy, nhưng cô ấy cần một chút thúc đẩy chỉ để được nhắc nhở về tính vui tươi của cô ấy. Và để giúp cho phép bản thân cảm nhận được trải nghiệm đó hoàn toàn sâu trong trái tim và con người của cô ấy. Không để bất cứ lúc nào cảm thấy rằng cô ấy cần bị hạn chế theo bất kỳ cách nào. Cô ấy hoàn toàn và hoàn toàn tự do theo cách đó vì sự nhẹ nhàng và vẻ đẹp của cô ấy và sự thể hiện đầy đủ của cô ấy về niềm vui và sự vui tươi đó. Không bao giờ cần phải hạn chế theo bất kỳ cách nào.

D: Nhưng cô ấy đã trải qua rất nhiều hạn chế trong cuộc sống trước đó của mình, phải không?

L: Vâng, cô ấy đã làm. Và điều đó đã được trải nghiệm đầy đủ, nhưng cô ấy không phải nán lại trong đó nữa vì giờ đây cô ấy có thể mở rộng thêm kinh nghiệm và có một nơi để tiến lên và tự do hơn. Cô ấy cần phải di chuyển tự do hơn.

D: Tại sao cô ấy phải trải qua những điều đã xảy ra với cô ấy trong đời?

L: Đó là vì cô ấy cần phải hiểu hoàn toàn bản thân để xem cô ấy là ai đối lập. Và điều đó ngược lại cho cô ấy thấy kinh nghiệm đó, và rằng cô ấy sẽ luôn chiến thắng trong những thời khắc đen tối nhất. Những giờ đen tối nhất. Cô ấy luôn là

ánh sáng của ánh sáng và cô ấy sẽ luôn tỏa sáng. Và để cho cô ấy biết rằng cô ấy kiên cường và cô ấy luôn đi theo hướng đó vì đó chính là con người của cô ấy.

D: Không cần biết trời tối đến mức nào, cô ấy có thể vượt qua bất cứ thứ gì.

L: Hoàn toàn có thể! Cô ấy đã vượt qua nó. Cô ấy vượt qua nó với sự thanh lịch và kiên cường đáng kinh ngạc của mình.

D: Vì vậy, đó là lý do tại sao bạn muốn cho cô ấy thấy cuộc sống đó mặc dù nó không bình thường.

L: Vâng, vì đó là con người thật của cô ấy.

D: Còn người đã giết cô ấy thì sao? Đó có phải là bất kỳ ai cô ấy biết trong cuộc sống hiện tại của mình không?

L: Tôi không biết liệu nó có ở trong cuộc sống hiện tại của cô ấy hay không, nhưng nó là biểu tượng cho tất cả những biểu hiện của sự tàn bạo trải qua trong mật độ này. Và rằng sự chiến thắng của ánh sáng sẽ luôn luôn chiếm ưu thế. Rằng mật độ, bóng tối sẽ luôn bao trùm và phủ mờ bởi vì nó không còn là thứ kìm hãm cô ấy nữa.

D: Vì vậy, nó không nhất thiết phải là một người duy nhất, nó chỉ là tượng trưng?

L: Ký hiệu học. Tuy nhiên, trong tiền kiếp cô đã biết những người có quyền lực đã xuất hiện để giam cầm cô và gây ra khá nhiều đau đớn và khổ sở.

D: Nhưng cô ấy đã phải vượt qua những điều đó để đến được vị trí hiện tại.

L:Ồ, vâng! Bây giờ cô ấy đã mạnh hơn rất nhiều.

Sau đó, tôi hỏi câu hỏi “vĩnh cửu” mà mọi người muốn biết: “Mục đích của cô ấy là gì?”

L: Khi cô ấy tham gia vào Joy, cô ấy biết mình cần phải làm gì và khi cô ấy khai thác vào Niềm vui đó, sự bao bọc ở đó. Cô ấy không cần phải nghĩ về nó. Cô ấy chỉ cần di chuyển theo hướng đó. Bất cứ nơi nào cô ấy cảm thấy nhẹ nhàng, hãy di chuyển vào sự nhẹ nhàng. Hãy để nó trôi chảy như cô ấy đã làm với nàng tiên cá. Di chuyển và chảy và là một phần của điều đó.

Chỉ cần không ngại đón nhận điều đó và coi điều đó như cách thể hiện của cô ấy. Để luôn biết rằng cô ấy có tất cả các câu trả lời. Rằng cô ấy không cần phải tìm chúng từ bất kỳ cuốn sách nào hoặc từ bất kỳ nguồn nào khác. Chỉ cần luôn biết rằng mọi thứ cô ấy cần đều ở bên trong cô ấy. Cô ấy là hoàn chỉnh và toàn bộ. Không có mảnh vụn nào bị vỡ, và cô ấy đã hoàn toàn lành lặn và khỏe mạnh. Cô ấy nên làm bất cứ điều gì cô ấy muốn và bất cứ điều gì khiến cô ấy hạnh phúc. Cô ấy nên làm bất cứ điều gì trái tim cô ấy mong muốn. Bầu trời là giới hạn và cô ấy có toàn bộ và hoàn toàn tự do mà không có bất cứ điều gì có thể ngăn cản cô ấy trải nghiệm và cảm nhận niềm vui của mình. Đừng coi trọng cuộc sống nữa. Đừng bao giờ kìm hãm bản thân bằng cách cảm thấy bị bắt buộc, hoặc có bất kỳ cảm giác tội lỗi, xấu hổ hoặc cảm thấy ít hơn. Tất cả những điều đó đều ở phía sau cô ấy. Nỗi sợ hãi đã là một thứ đã kìm hãm cô ấy. Cô ấy có thể giải phóng điều đó ngay bây giờ.

D: Sợ hãi là một cảm xúc rất mạnh.

L: Vâng, và cô ấy đã có rất nhiều điều đó trong cuộc đời của mình. Bây giờ cô ấy có thể để nó đi. Cô ấy chỉ cần chơi nhiều hơn. Hòa mình nhiều hơn trong không gian vui chơi, nhiều hơn trong sự vui tươi như trẻ thơ và sự tinh nghịch của nàng tiên cá! Đó là con người của cô ấy. Nó luôn là con người của cô ấy.

Linda đã được cung cấp thông tin về các con của mình. Giống như bất kỳ người mẹ nào, cô ấy quan tâm đến họ. Nhưng cô ấy được yêu cầu giải phóng sự kìm

hãm của mình và cho phép họ tự do đi theo con đường của riêng mình. Bằng cách hạn chế chúng, cô ấy đã ngăn chúng học những bài học của riêng chúng.

Sau đó, chúng tôi tiến hành giải quyết các vấn đề về thể chất của Linda. Cô ấy đã gặp vấn đề về dạ dày. TT tập trung vào khu vực đó. "Giống như nàng tiên cá, cô ấy chỉ cần để mọi căng thẳng qua đi, mọi trách nhiệm, tất cả quãng đời mà cô ấy đã bị tra tấn và có những trải nghiệm nặng nề này. Bây giờ họ đang ở phía sau cô ấy! Chúng là những thứ của quá khứ. Và chỉ cần nhẹ nhàng, năng lượng yêu thương và cảm nhận điều đó. Đặc biệt là khi cô ấy ăn thức ăn mà cô ấy có thể nhìn thấy như cô ấy ăn vào, thấy nó nhẹ nhàng. Năng lượng ánh sáng sống, yêu thương trong từng miếng ăn cô nuốt, trong mỗi lần nuốt và cô có thể thấy năng lượng đó di chuyển qua cổ họng, qua thực quản xuống dạ dày. Cảm nhận ánh sáng đó, cảm nhận năng lượng đó khi cô ấy ăn. Cô ấy không ăn đá. Cô ấy không ăn bất cứ thứ gì có cạnh trong đó. Đó là ánh sáng, ánh sáng sống, thức ăn nhẹ nuôi dưỡng và đó là năng lượng. "

D: Linda nói rằng cô ấy bị dị ứng. Cô ấy không thể ăn bất cứ thứ gì ngoại trừ thức ăn sống.

L: Đó là cách cô ấy ăn nó, cách cô ấy nhìn nó, cách cô ấy nhìn thấy nó, vì vậy có một loại kỳ thị đối với thực phẩm. Có một loại phản ứng giống như một sức nặng của nỗi sợ hãi co thắt xung quanh nó để khi cô ấy ăn phải, nó giống như kiểu phản ứng "Ôi, Chúa ơi, chúng ta lại tiếp tục" với nó. Và do đó, cơ thể phản ứng với điều đó và nó nói "Ồ, chúng ta bắt đầu. Hãy chuyển sang chế độ sinh tồn. " Và chúng tôi cũng vậy, nhưng nó chỉ có thể làm được rất nhiều. Cô ấy phải có một cách tiếp cận khác với cách cô ấy ăn và chuẩn bị. Cô ấy cần chuẩn bị thức ăn theo cách mà cô ấy có thể cảm nhận và nhìn thấy và rung động nguồn năng lượng cao hơn trước khi đưa vào cơ thể và tin tưởng vào nguồn năng lượng đó. Thay vì nghĩ rằng nó sẽ đầu độc cô ấy, giết cô ấy, hoặc làm bất cứ điều gì phá hoại. Thức ăn chắc chắn không phải là thứ có thể làm tổn thương cô ấy, cô ấy không nên sợ nó. Cô ấy rất sợ trong những kiếp sống khác mà cô ấy bị đầu độc hoặc thức ăn gây bất lợi cho cô ấy. Cô ấy chỉ cần cảm nhận được sức sống của nó.

Cảm nhận sự yêu thương, nuôi dưỡng, sôi động, tỏa ra, yêu đời, tràn đầy năng lượng sống trong từng miếng ăn cô ấy cắn, trong từng miếng ăn cô ấy tiêu thụ vào cơ thể. Cuối cùng cô ấy sẽ không cần ăn. Cô ấy sẽ chỉ hít thở đó, tiếp nhận sinh lực đó vào cơ thể mình. Nhưng khi cô ấy ở đây, cô ấy có thể có thức ăn đó và cảm nhận giống như vậy về sinh lực đó, năng lượng sống mà cô ấy tiếp nhận.

D: Bạn đã nói với tôi rằng cuối cùng chúng ta sẽ đi đến điểm mà chúng ta sẽ không phải ăn.

L: Không, chúng ta không cần ăn. Nó có vẻ như là một điều cần thiết bây giờ, nhưng nó sẽ không còn trong tương lai. Không có gì trong các loại thực phẩm đang làm hại cô ấy. Đó chỉ là cách giải thích của cô ấy.

CHƯƠNG 5: MỘT CUỘC SỐNG BỊ GIÁN ĐOẠN

WILLIAM LÀ MỘT NGƯỜI ĐÀN ÔNG Ở ĐỘ TUỔI 50, NGƯỜI DƯỜNG NHƯ đã dành cả cuộc đời để tìm kiếm, lang thang, tìm kiếm một cái gì đó, nhưng anh ta không biết gì. Ông chưa bao giờ kết hôn hoặc có con. Anh ấy đã có một công việc tốt, nhưng không ngừng suy nghĩ rằng phải có một cái gì đó khác ngoài kia sẽ khiến anh ấy hạnh phúc. Chữa bệnh? Âm thanh? Ông đã tham gia nhiều lớp học và đi đến các nhóm siêu hình, nhưng nó chỉ tạo ra sự bối rối khi khả năng tâm linh của ông được công nhận. Bây giờ anh cảm thấy cần phải giữ bí mật những điều này, điều này chỉ làm tăng thêm cảm giác cô lập của anh.

Khi William bước vào cảnh này, anh ấy hoàn toàn bối rối không biết mình đang ở đâu và gặp khó khăn trong việc tìm từ để mô tả những gì anh ấy đang nhìn thấy. Nó hoàn toàn xa lạ với bất cứ thứ gì anh ta có thể liên quan. "Trời tối. Một

nơi giống như đá hoặc thứ gì đó, nhưng nó có kết cấu với nó. Đó là vật liệu màu đen và có các đường màu xám trong đó. Tôi đang đứng lùi lại phía sau nhưng đó là tất cả những gì tôi đang nhìn. Nó trông giống như nhiều mảnh nhỏ ghép lại với nhau để tạo thành một bức tường lớn hoặc hình thành một loại nào đó. Chúng có đầu nhọn hoặc sáu cạnh hoặc thứ gì đó, giống như chúng đã được sắp xếp. Nó hơi quá bất thường đối với một bức tường. Tôi đang nhìn xuống mặt đất và có cảm giác như có thảm thực vật xung quanh, nhưng tôi thực sự không thể nhìn thấy nó”.

D: Bạn có nghĩ rằng đây là một bức tường hay một phần của cấu trúc hay cái gì?

W: Theo một cách nào đó, nó có vẻ rất tự nhiên. Nó đã được sắp xếp nhưng tôi thực sự không thể biết nó có phải là tinh thể hay không. Nó làm tôi nhớ đến đá bazan, ngoại trừ nó khá nhọn. Tôi không biết mục đích của nó. Nó giống như một bức tường hoặc ranh giới, nhưng nó chỉ là sự hình thành ở đó. Nó rất lớn. Tôi hầu như không thể nhìn thấy đỉnh của nó ... như thể nó bay lên bầu trời.

D: Bạn có thể nhìn thấy bức tường đi bao xa, nếu nó là một bức tường?

W: Nó đi lên bên trái. Mặt đất nổi lên, vì vậy tôi có thể đi lên theo cách đó và có thể cuối cùng sẽ lên đến đỉnh của bức tường. Và hướng khác lệch về phía bên phải của tôi, có vẻ như nó vẫn tiếp tục. Tôi không biết liệu tôi có thể nhìn thấy phần cuối của nó hay không. Có vẻ như nó đang ở trong nước bằng cách nào đó ở phía bên tay phải. Nó rất to.

D: Bạn nói rằng có cảm giác như có thảm thực vật xung quanh bạn?

W: Nó giống như thảm thực vật sa mạc. Như cây xương rồng, cây xương rồng gai, lá dài, lá nhọn. Cằn cỗi lắm. Tôi không thể quay lại. Tôi không biết tại sao tôi không thể quay đầu lại. Tôi có thể nhìn thấy bàn chân của mình, nhưng tôi không thể quay lại để nhìn bất cứ thứ gì.

Sau đó tôi yêu cầu anh ta mô tả cơ thể và quần áo của mình, và anh ta gặp nhiều khó khăn và bối rối hơn.

W: Tôi có thể nhìn thấy chân và bàn chân của mình. Chúng có vẻ bằng phẳng. Có vẻ như chúng được bao phủ trong tất cả một mảnh. được bao phủ trong tất cả một mảnh.

D: Nhìn vào phần còn lại của cơ thể bạn. Bạn đang mặc gì vậy? (Ngừng lâu)

W: Tôi không biết. Xin đợi một phút. Tôi không biết cơ thể mình trông như thế nào. Tôi không có cảm giác rằng tôi đang mặc bất cứ thứ gì. Tất cả chỉ là một màu đồng nhất. Cánh tay phải của tôi có màu sáng, màu trắng. Cánh tay phải của tôi là một cái gì đó khác với phần còn lại của tôi. Nó màu trắng. Phần còn lại của tôi có màu hơi xám, hơi nâu, hơi xanh.

D: (Tôi cũng bối rối như anh ấy.) Nhưng những gì bạn có trên bàn chân và đôi chân của bạn, điều đó có tách biệt với phần còn lại của nó không?

W: Không, tất cả đều giống nhau. Giống như một mảnh. Tai tôi khác, dài, mềm; gần giống như tai của một con chó. Tôi có đôi mắt đen. Tôi không thể nhìn thấy miệng hay thậm chí là cằm. Nó giống như đầu của tôi đi thẳng từ thân lên.

D: Bạn có tóc không? (Không) Nhưng bạn có thể nghe và nhìn, phải không? (Có) Chà, bộ đồng phục này hay bất cứ thứ gì bạn đang mặc, nó có dài đến tận cổ của bạn không?

W: Đó không phải là quần áo. Nó giống như một làn da. Nó giống như làn da của tôi. Nó bao phủ toàn bộ cơ thể tôi. Tôi nhận được cảm giác này khi tôi di chuyển đầu sang bên phải ... khi tôi cảm thấy nó, nó gần giống như giật ... giống như nó đang giãn ra, nhưng đó là chuyển động tự nhiên của tôi. Tôi đang bám vào tường. Đó là lý do tôi không thể quay đầu lại. Tôi đang bám chặt vào bức tường này và tôi không thể buông tay.

D: Vì vậy, bạn không thực sự đứng trên mặt đất?

W: Lúc đầu, tôi nghĩ rằng tôi đang đứng trên mặt đất, nhưng tôi không thể quay lại. Bằng cách nào đó, tôi đang quay mặt vào tường. Nó giống như tôi đang đeo bám. Tôi có thể nhìn xuống và bằng cách nào đó, chân tôi chạm đất nhưng tôi không thể đứng trên chúng. (Bối rối) Và tôi đang cầm thứ màu đỏ và trắng này. Ở bên phải của tôi và tôi không biết đó là gì.

D: Chúng tôi sẽ tìm hiểu. Nó sẽ chỉ đến. Nhưng nếu bạn đang giữ nó, bàn tay của bạn trông như thế nào? (Ngừng lâu)

W: Giống như một loại kỳ nhông.

D: Ý bạn là gì về kỳ nhông?

Tôi đã có nhiều khách hàng thoái lui về kiếp sống như động vật, vì vậy điều này không làm tôi ngạc nhiên.

W: Một thứ hấp dẫn ... như thể tôi có thể nắm được. Họ không thực sự là tay. Chúng giống như đôi chân. Nó giống như tôi là một loại kỳ nhông ... (Đấu tranh để nói)?

D: Vậy bạn không có ngón tay và ngón cái?

W: Không, giống như tôi có thể cầm được. Tôi có thể bám vào bức tường này. Tôi cảm thấy như muốn đi xuống đất. Có cát dựa vào tường. Tôi có thể đi lên đỉnh tường theo cách đó nếu tôi muốn. (Tạm dừng) Tôi đang cố gắng tìm cách để có thể xuống mà không bị ngã. Tôi có thể quay lại và cúi mặt xuống và sau đó đi. Tôi có thể làm điều đó. Tôi đi đây. Tôi đang đi xuống bãi cát. Và mọi thứ đều lớn! Mọi thứ đều lớn!

D: Bây giờ bạn đang ở một vị trí để bạn có thể nhìn thấy bất cứ điều gì ở hướng khác.

W: Vâng. Tôi thực sự không thể lên đủ cao để nhìn thấy quá khứ ... Tôi cảm nhận được những cây có gai này và tôi có thể nhìn xuyên qua chúng. Tôi có thể nhìn thấy bầu trời. Đó là về nó. Tôi vẫn có thể đi. Tôi muốn tiếp tục tiến lên và đi lên. Tôi muốn nhìn thấy. Bây giờ có đá ở bên trái của những viên đá tự nhiên màu đen này.

D: Điều đó khác với những bức tường này? (Đúng)

Điều này có thể mất nhiều thời gian nên tôi đã cô đọng thời gian để khi anh ấy có thể lên đến đỉnh tường và anh ấy có thể cho tôi biết anh ấy có thể nhìn thấy gì từ vị trí đó. "Nếu tôi trèo lên trên bức tường đen này, và nếu tôi đặt bức tường đen về phía sau lưng và nhìn thấy phiến đá tự nhiên ở bên trái, tôi có thể mãi mãi. Có mặt nước ở đằng xa và một cái gì đó giống như cây thông trước mặt tôi, và những ngọn núi, những hòn đảo ở phía xa bên phải.

D: Vì vậy, nó khác nhau. Nó không phải là tất cả căn cỗi.

W: Đúng vậy.

D: Bạn có thấy cấu trúc nào không?

W: Không, tất cả là tự nhiên.

D: Có những sinh vật nào khác xung quanh không? (Không) Chỉ bạn một mình? (Có) Bạn cảm thấy thế nào về nơi này? Bạn có nghĩ rằng bạn thuộc về nơi đó?

W: Cảm giác như tôi muốn ở một nơi khác. Tôi thấy thoải mái. Tôi không cảm thấy bị đe dọa, nhưng có vẻ như cuối cùng thì tôi nên ở một nơi khác.

D: Như bạn không thực sự sống ở đó hoặc thuộc về nơi đó, ý bạn là?

W: Giống như tôi đang ở đây. Tôi đã từng ở đây. Tôi đã sống ở đây, nhưng cuối cùng đây không thể là tất cả những gì ở đó. Phải có nhiều hơn nữa. Tôi không

có ý thức về bất kỳ ... chỉ là. Chỉ để được bình yên và có một nơi mà không có mối đe dọa. Nó giống như tôi là người duy nhất. Đây là một hòn đảo và nó dường như là của tôi. Có thể có những người khác trên các hòn đảo khác ở xa. Tôi đang cố gắng xem có điều gì khác ở khoảng cách khác không. Tôi đang cố gắng tìm xem có gì khác trên các hòn đảo khác không. Có một cấu trúc đang ở phía xa, nhưng tôi không biết nó có phải là tự nhiên hay không.

D: Chà, làm thế nào mà bạn đến được nơi này?

W: Giống như tôi được sinh ra ở đây. Tôi không biết ... giống như tôi muốn ở đây.

D: Mặc dù có vẻ như bạn là người duy nhất ở đó? (Có) Đó là điều tôi đã băn khoăn. Làm thế nào bạn có ở đó. Bạn có thể xem nó nếu bạn muốn.

W: (Tạm dừng) Tôi đã được đặt ở đây.

D: Hãy kể cho tôi nghe về nó.

W: Nó trái với ý muốn của tôi. Tôi ổn với nó. Tôi đã phát triển ổn với nó. Không có căng thẳng. Nhưng tôi đã chuyển đến đây trái với ý muốn của tôi.

D: Điều gì đã đưa bạn đến đó và đưa bạn đến đó?

W: Một số sinh vật khác ... họ cảm thấy như họ đang giúp đỡ tôi.

D: Họ có giống bạn không?

W: Không, họ không giống tôi. Họ có quyền đối với tôi. Họ mạnh hơn tôi. Họ có thể làm bất cứ điều gì họ muốn với tôi.

D: Làm thế nào họ đưa bạn đến đó? (Tạm dừng) Bạn có thể thấy nó.

W: Tôi đang thấy ... Tôi không biết đó là gì. Tôi không biết mình đang nhìn thấy gì. Đột nhiên, nó chỉ có màu ... bạc và rất góc cạnh. Nó giống như một cái máy hoặc một cái gì đó. Tôi không có cảm giác về bất kỳ sinh vật sống nào khác.

D: Những sinh vật này đã đưa bạn đến đó, chúng trông như thế nào?

W: Họ lớn hơn tôi rất nhiều là tất cả những gì tôi có thể nói. Giống như chúng không vừa với đồ vật đó. Tôi không biết tại sao tôi lại nhìn thấy vật thể đó. Tôi chưa biết đó là gì.

D: Nhưng họ không giống bạn?

W: Không. Tất cả những gì tôi có thể thấy là ... tôi thấy màu trắng. Họ có làn da trắng.

D: Nhưng họ đã đưa bạn đến đó trái với ý muốn của bạn?

W: Vâng. Chúng rất có ý nghĩa. Họ nghĩ rằng họ đang giúp tôi.

D: Bạn có thể ở lại nơi bạn đã ở?

W: Không. Đó không phải là một sự lựa chọn. Họ vừa quyết định chuyển tôi đi.

D: Hãy xem nơi bạn ở trông như thế nào trước khi họ chuyển bạn. Chúng ta có thể lùi lại thời gian. Nơi đó như thế nào?

W: Có rất nhiều đá. Nó rất khô khan và tôi với những người khác như tôi. Tôi có thể thấy chúng tôi đang di chuyển và bò qua cát.

D: Bạn đang cười. Bạn có thích nó ở đó không?

W: Vâng ... nó rất vui, vui tươi. Có rất nhiều cây cỏ gai cao ... rất cao. Những cái khác có màu xám trông nhưng chúng đang di chuyển cùng lúc. Chúng tôi đã sống giữa những tảng đá đó.

D: Bạn đã ăn gì hoặc bạn đã ăn gì?

W: Những cây đó.

D: Nhưng bạn đã hạnh phúc ở đó. (Có) Sau đó, điều gì đã xảy ra?

W: Mọi người đang chạy đi.

D: Tránh xa cái gì?

W: Chính thứ này đã chặn ánh sáng. Nó không tối nhưng nó ở trên cao và nó cản ánh sáng mặt trời. Và mục đích không phải để bắt tôi, mà họ đang sử dụng một số loại thiết bị đưa nguyên liệu đến nơi chúng tôi đang ở. Nó chỉ là kéo tất cả lên và tôi bắt đầu với nó.

D: Chất liệu?

W: Đá, mọi thứ ... nó giống như đá, bụi bẩn và mọi thứ.

D: Đó là thứ họ định sử dụng?

W: Vâng, và họ đã tìm thấy tôi.

D: Vì vậy, nó giống như bạn đã bị cuốn hút với nó?

W: Vâng ... và họ đã tìm thấy tôi.

D: Trong với các vật liệu khác?

W: Vâng. Và để cố gắng giúp tôi, họ đã đặt tôi ở vị trí của họ.

D: Họ không thể đưa bạn trở lại nơi bạn bắt đầu?

W: Họ không làm vậy. Tôi đã đi trước đây. Tôi không biết họ có muốn hay không. Tôi đã đi và làm theo cách của tôi.

D: Vì vậy, họ muốn bạn ở lại một nơi tương tự như bạn đến từ?

W: Vâng. Đó là một mặt của hòn đảo. Tôi thậm chí không chắc rằng có một cây mọc ở đó một cách tự nhiên. Giống như họ đã cố gắng làm cho nó giống như ở nhà.

D: Vì vậy, họ thực sự tốt với bạn, phải không?

W: Có, họ đã.

D: Vì vậy, bạn không nên được vận chuyển đến đó. (Không) Nhưng bây giờ bạn đang ở đó và bạn không có ai khác thuộc loại của mình, phải không? (Không) Bạn cảm thấy thế nào về điều đó?

W: Thật là buồn.

D: Tôi đã nghĩ rằng nó sẽ dễ dàng hơn để đưa bạn trở lại.

W: Họ không thể. Họ đã không quay trở lại.

D: Vì vậy, không bình thường khi họ chọn một sinh vật hoặc một sinh vật như vậy. Có đúng không?

W: Không, đó là do tình cờ.

D: Nhưng thật buồn vì bạn đang rời xa mọi thứ, ngôi nhà của bạn và mọi người khác.

W: Nó đẹp. Họ đã làm cho nó đẹp cho tôi. Họ đảm bảo rằng không có gì khác có thể làm tổn thương tôi.

D: Vì vậy, họ có ý tốt, phải không? (Có) Nhưng sẽ cần một số điều chỉnh, phải không?

W: Vâng. Nó giống như tôi đã ở đó rất lâu, rất lâu.

D: Vì vậy, bạn đã quen với nó bây giờ?

W: Tôi có.

D: Bạn vẫn nhớ những người khác? (Có) Tôi đã tự hỏi liệu bạn có cảm thấy cô đơn không.

W: Tôi nhớ những gì quen thuộc. Tôi đã phải thích nghi với điều này vì nó không bình thường. Họ đã cố gắng làm cho nó giống như ở nhà nhất có thể, nhưng nó không giống như vậy.

D: Vâng, nhưng ít nhất họ có ý định tốt.

W: Vâng, họ rất tốt bụng. Họ rất lấy làm tiếc vì đã làm gián đoạn cuộc sống của tôi. Họ đã làm hết sức mình để làm cho nó đúng.

D: Và bạn nói những sinh vật này ít nhiều có "làn da trắng"?

W: Tôi không nhìn thấy tất cả họ nhưng có, họ có làn da trắng.

Có vẻ như kiểu tồn tại cô đơn này có thể diễn ra trong một thời gian khá dài, vì vậy tôi quyết định chuyển anh ta đến một ngày quan trọng khi có điều gì đó

đang xảy ra. Tôi không biết liệu anh ấy có thể tìm thấy một người khác với sự tồn tại cô đơn ngày này qua ngày khác hay không. Điều gì có thể được coi là quan trọng? Thông thường trong một cuộc sống trần tục đơn giản như thế này, ngày quan trọng duy nhất sẽ là ngày cuối cùng, ngày họ chết. Trong trường hợp của William, ngày cuối cùng đó thật là kịch tính.

W: Có cái gì đó hình tròn. Đó là một hiện tượng tự nhiên. Nó rất sáng và nó là một sao chổi hoặc một số loại sao băng.

D: Trên bầu trời?

W: Vâng, nó đang đến và nó chạm tới ... nó rất lớn. Nó tấn công tôi.

D: Bạn có thể thấy nó rơi xuống đất không? (Có) Điều gì đã xảy ra khi nó chạm vào?

W: Trời rất sáng, và trái đất cứ thế chồm chồm lên khắp người tôi.

D: Mặc dù nó đánh khá xa?

W: Vâng, nó rất lớn! Nó rơi xuống nước và nó phá hủy mọi thứ. Nó ném nước đi khắp nơi.

D: Nó vừa xuất hiện trên hòn đảo mà bạn đang ở? (Có) Vậy thì bây giờ bạn đã ra khỏi cơ thể, phải không? (Có) Bây giờ bạn có thể nhìn xuống nó và xem nó trông như thế nào từ một góc nhìn khác.

W: Vâng. Cơ thể tôi như bị lật tẩy. Nó ở phía bên của nó. Đó rất chắc chắn là một loại cơ thể của thằn lằn hoặc kỳ nhông.

D: Tuy nhiên, bạn cũng có thể đi thẳng, phải không?

W: Không, tôi không thể. Gần nhất tôi có thể đứng thẳng là dựa vào tường.

D: Được rồi. Nhưng bây giờ bạn đã ra khỏi cơ thể, bạn phải đi đâu bây giờ? Bạn cảm thấy như nào? Bạn có phải đi đâu đó không?

W: Tôi chỉ cảm thấy bình yên. Rất yên bình. Giống như tôi đang trôi ... rất yên bình. Tôi cảm thấy được an ủi.

D: Từ góc độ đó, bạn có thể nhìn lại toàn bộ cuộc đời. Mỗi cuộc đời đều có một bài học. Bạn có nghĩ rằng có điều gì phải học được từ một cuộc sống như vậy không?

W: Tôi đánh giá cao việc được mọi người quan tâm chăm sóc nhiều nhất có thể vì tôi đã được sống. Tôi không bị đe dọa. Tôi biết ơn vì điều đó.

D: Mỗi cuộc sống đều có mục đích. Bạn nghĩ mục đích của cuộc sống đó là gì?

W: Chấp nhận sự thay đổi.

D: Đó là một sự thay đổi, phải không? (Có) Đưa bạn hoàn toàn rời xa mọi thứ quen thuộc với bạn.

W: Và để tin tưởng ... và được chăm sóc.

D: Được rồi, hãy xem nơi bạn phải đi tiếp theo. Có ai có thể đưa bạn đi và chỉ cho bạn những gì bạn phải làm tiếp theo không?

W: Vâng. Tôi cảm thấy cô ấy có đôi cánh. (Cười) Cô ấy cười với tôi. Cô ấy rất ngọt ngào. Cô ấy nhẹ nhưng cô ấy có đôi cánh. Cô ấy gần như sáng như thủy tinh. Bạn gần như có thể nhìn thấu cô ấy. Cô ấy có khuôn mặt rất xinh, đôi mắt nhân hậu.

Sau đó, khi William tỉnh dậy, anh vẫn giữ lại một hình ảnh trong tâm trí của mình về thiên thể này. Anh ấy nói rằng cô ấy rất đẹp với những bộ quần áo

được làm bằng những sợi ánh sáng màu. Đôi cánh có thể không phải là cánh, mà là những sợi ánh sáng tương tự.

W: Cô ấy có tôi bởi bàn tay dẫn dắt tôi. Cô ấy đang chỉ vào thứ gì đó. Cô ấy muốn tôi nhìn thấy vẻ đẹp. Cô ấy đang giúp tôi nhìn thấy vẻ đẹp trong mọi thứ. Đó là về cuộc sống khi tôi bị bạn bè lấy mất. Cô ấy muốn tôi nhìn thấy vẻ đẹp trong mọi thứ. Cô ấy nhắc tôi rằng mọi thứ ở nơi tôi ở đều đẹp đẽ và hài lòng như thế nào. Làm thế nào nó thỏa mãn tôi trong tâm hồn của tôi.

D: Mặc dù bạn chỉ có một mình.

W: Vâng. Đó là một trong những điều đã được đền bù. Cô ấy đang nhắc nhở tôi rằng tôi được yêu như thế nào. (Anh ấy bắt đầu khóc.)

D: Cô ấy đưa bạn đi đâu?

W: Đến nơi tiếp theo, cô ấy nói. Tôi ở với mọi người. Có ánh sáng trên đầu. Có rất nhiều việc bạn rộn đang diễn ra.

D: Bạn trông như thế nào bây giờ?

W: Tôi không có nhiều hình thức. Tôi cảm thấy bàn chân của mình bằng phẳng, gần giống như mạng lưới. Có vẻ như tôi lùn, tương đối lùn ... tròn trịa. (Cười)

D: Hãy xem cô ấy đưa bạn đi đâu trong một nơi bạn rộn này.

W: Có một người đàn ông. Anh ấy đang giúp tôi. Anh ấy đang nói chuyện với tôi. Cô ấy vẫn ở bên tôi. Cô ấy ở phía sau tôi bên trái. Anh ấy đang nói chuyện với tôi về những gì tiếp theo.

D: Hãy cho tôi biết anh ấy đang nói gì với bạn.

W: Thật là buồn cười. (Cười) Đầu anh ấy đang cắm cúi vào đồng giấy tờ và anh ấy đang ngược nhìn tôi. Và anh ấy rất tốt bụng với khiếu hài hước. Tôi nghĩ anh ấy biết tôi đã ở đâu và anh ấy muốn tôi hạnh phúc. Anh ấy ngồi sau ... như bụi giăng hoặc bàn làm việc hoặc thứ gì đó. Anh ấy đang nhìn tôi từ khóe mắt và cười toe toét (Cười) như thể anh ấy biết tất cả và anh ấy biết mọi thứ về tôi.

Một trong những ký ức khác mà William giữ lại khi thức tỉnh là về người đàn ông này. Anh ta nói rằng anh ta bị hói và đeo một chiếc kính nhỏ màu xanh lá cây, mà anh ta nhìn lên khi xem xét các giấy tờ.

D: Anh ấy nghĩ gì về cuộc sống mà bạn vừa rời đi? Anh ta có nói gì về nó không?

W: Vâng, anh ấy nói rằng đôi khi những thứ này là cần thiết. (Cả hai chúng tôi đều cười.)

D: Có phải như vậy không?

W: Không. Khi điều đó xảy ra, anh ấy nói rằng chúng tôi sẽ cố gắng hết sức, giúp mọi người cảm thấy ổn vì điều đó đã xảy ra.

D: Dù sao thì bạn vẫn ổn, phải không?

W: Tôi đã. Họ thực sự quan tâm. Họ muốn đảm bảo rằng nó ổn. Và tôi cảm thấy tốt hơn. Tôi cảm thấy ổn.

William nhớ nhiều hơn khi thức tỉnh về bản thể đã đưa anh ta đi. Anh thấy bản thể đặt anh ở đó là màu trắng. Anh ấy không thể nhìn thấy nhiều hơn, nhưng biết nó rất lớn. Khi tỉnh dậy, anh nhận ra những gì anh đang nhìn thấy là bàn tay của nó và anh đang ngồi trong lòng bàn tay của nó. Anh cảm thấy một tình yêu lạ thường từ nó. Rằng nó không thể làm hại anh ta và đã vô tình lấy anh ta. Vì vậy, sự buộc phải tạo lại một môi trường tương tự để anh ta sống trong đó. Thật bi thương!

W: Anh ấy chỉ muốn đảm bảo rằng tất cả mọi thứ đều ổn, và tôi hiểu nó giống như một nhiệm vụ. Anh ấy hỏi tôi có quan tâm không, còn tôi thì không. Nó giống như việc anh ấy bắt tôi phải nói trước khi anh ấy nói với tôi nhiều hơn. Anh ấy vẫn cười toe toét với tôi. Không, không sao đâu. Tôi hiểu rằng có một mặt nghiêm trọng của vấn đề này, nhưng đó chỉ là lý do của chúng. Họ muốn đảm bảo rằng không còn gì để hoàn tác với trải nghiệm cuối cùng này. Và rằng tôi không sao để tiến về phía trước. Anh ấy hướng dẫn tôi giống như công việc của anh ấy là đảm bảo trước khi tôi chuyển đến địa điểm tiếp theo. Và tôi hướng về người phụ nữ xinh đẹp có cánh. Cô ấy đang đưa tôi đi.

D: Cô ấy đưa bạn đi đâu?

W: Nó giống như một nơi khác, một căn phòng, trần nhà thực sự sáng. Chúng tôi đang đi đâu đó trên đó. Đó là một ngăn khác, tôi đoán vậy. Và có một nhóm người. Đó là một căn phòng thực sự lớn và có rất nhiều người ở đây. Giống như tôi đang đợi đến lượt mình và đó là hướng dẫn cho mọi người.

D: Những loại hướng dẫn?

W: Đó là hướng dẫn chung. Hãy xem nào. Nhớ lại. Họ đang giúp chúng tôi ghi nhớ. Họ muốn chúng tôi ... nó đến quá nhanh. Họ đánh giá cao những gì chúng tôi đang làm, những gì chúng tôi đã đồng ý làm và họ muốn chúng tôi biết rằng chúng tôi sẽ được chăm sóc. Chúng tôi sẽ được chăm sóc và giúp đỡ và họ muốn chúng tôi ghi nhớ điều này. Có cảm giác như chúng ta đang đi cùng nhau ở một nơi nào đó. Có vẻ như nó là riêng lẻ. Đây giống như một điểm hẹn mà tất cả chúng ta đều ở đây và chúng ta đến nơi này và chúng ta có một điểm chung. Tua đi nhanh chóng thông thường, nhưng sẽ rất khó khăn đối với mỗi người trong chúng ta. Anh ấy chỉ nói với chúng tôi rằng chúng tôi sẽ ổn thôi.

D: Bạn nói đó là một nhiệm vụ. Chúng tôi có thể rút ngắn thời gian cho đến khi đến lượt bạn, khi họ chỉ nói chuyện với bạn.

W: Có ba cái ở đó, nhưng có một cái đang nói chuyện. Anh ấy nói với tôi rằng anh ấy hiểu và sẽ có khó khăn trong công việc của tôi. Không sao đâu. Tôi ổn với điều đó. Đây là điều đã được đồng ý từ rất lâu, rất lâu trước đây.

D: Anh ấy có nói cho bạn biết những khó khăn sẽ như thế nào không?

W: Quên mất. Đó là điều lớn nhất mà họ quan tâm ... mà chúng tôi sẽ quên rằng chúng tôi ở đây để làm gì.

D: Bạn có biết bạn phải làm gì không?

W: Tôi mang.

D: Ý bạn là gì?

W: Tôi đang hỏi. (Tạm dừng) Tôi là người nhìn thấy và biết mình còn thiếu cái gì, nên cái gì cần thì tôi mang theo. Và tôi có thể mang theo bất cứ thứ gì cần thiết. Nó không thực sự là một thứ cụ thể. Thật khó để mô tả.

D: Ý bạn là bất cứ khi nào bạn quay trở lại cơ thể hay sao?

W: Đối với nhóm này. Nếu có điều gì đó đã thay đổi hoặc khi tất cả chúng ta rời đi hoặc có vấn đề gì xảy ra. Tôi phải bù đắp cho điều đó.

D: Nhưng anh ấy nói vấn đề lớn nhất là bạn sẽ quên mình phải làm gì? W: Vâng, và một trong những chính sách bảo hiểm là có rất nhiều người trong chúng tôi. Chúng tôi giống như một hỗ trợ dự phòng. Tôi cho rằng đó là ý nghĩa của "mang theo". Chúng tôi ủng hộ.

D: Hỗ trợ những gì?

W: Nhiệm vụ chính.

D: Nhiệm vụ chính là gì?

W: Tôi không biết. Nó giống như họ đang nói với những người khác mà tôi sẽ tương tác chính. Tôi chỉ làm phần việc của mình.

D: Vậy bạn không biết nhiệm vụ chính mà những người khác sẽ thực hiện?

W: Nói chung ... có gì đó đang gặp rắc rối. (Tạm dừng) Đó là sự phát triển. Họ đang nói về nó như thể đó là sự tiến hóa hoặc có vấn đề gì đó ... sự phát triển của cuộc sống ... nhiều sự phát triển của cuộc sống và mọi người đều ra ngoài để thực hiện nhiệm vụ chung. Tôi không biết bất cứ điều gì cụ thể. Nó giống như tôi mang theo. Tôi hỗ trợ.

D: Vậy bạn không liên quan gì đến nhiệm vụ chính?

W: Tôi không nghĩ vậy.

D: Nhưng bạn đã nói rằng bạn là một hợp đồng bảo hiểm.

W: Vâng, một dự phòng. Nếu ai đó không thành công, giống như tôi có thể nhập vai ngay vào vai trò của họ.

D: Nhưng bạn sẽ không biết điều đó, phải không? (Không) Họ nói rằng đó là một trong những vấn đề. Bạn có thể quên khi bạn đi vào cơ thể một lần nữa.

W: Anh ấy nói rằng chúng tôi sẽ kích hoạt nếu điều đó trở nên cần thiết để ghi nhớ, nhưng tôi không biết điều đó thực sự có nghĩa là gì. Điều gì đó sẽ xảy ra khiến tôi nhớ lại, nếu dịch vụ của tôi là cần thiết.

D: Nếu không thì bạn sẽ không biết gì cả?

W: Đúng vậy.

D: Bạn cảm thấy thế nào về nhiệm vụ?

W: Tốt. Những kinh nghiệm tôi đã có trong quá khứ là tất cả về điều này. Dẫn đến nhiệm vụ.

D: Trong tất cả các cuộc sống khác của bạn?

W: Vâng, mọi thứ là về điều này.

W: Vâng, mọi thứ là về điều này.

D: Bạn có biết bạn phải đi đâu để hoàn thành nhiệm vụ này không?

W: Tôi đã đến một số nơi. Một trong số đó là Trái đất.

D: Bạn cảm thấy thế nào về điều đó, khi đến Trái đất?

W: Ở đó khó quá. Đó là những gì họ nói với chúng tôi. Khó ở đó. Tôi không sao, tôi muốn làm điều này. Tôi không muốn nói rằng tôi không có lựa chọn bởi vì tôi có. Đó là cảm giác của nó. Tôi chỉ muốn.

D: Vì vậy, bạn sẽ không từ chối nó bằng cách nào.

W: Đúng vậy ... không phải bây giờ.

D: Nhưng bạn đã nói điều đó thật khó khăn trên Trái đất. Họ có cho bạn biết điều gì sẽ xảy ra và điều gì gây khó khăn cho bạn không?

W: Vâng, quên là điều chính yếu. Bạn sẽ quên và mất tập trung, họ nói về sự xao nhãng. Và có điều gì đó về cách mỗi cá nhân sẽ thể hiện. Họ nói rằng di truyền sẽ trở thành một sự phân tâm ... không chủ ý, có thể tránh được. Và không chắc chắn về những thứ đó sẽ như thế nào. Chúng tôi đã chuẩn bị sẵn sàng vì họ có thể tạo ra chúng tôi.

D: Nhưng Trái đất là một hành tinh mà bạn không thể chuẩn bị cho mọi thứ, phải không?

W: Đúng vậy. Đó là những gì họ đang nói. Đó cũng là một thỏa thuận và đó là lý do tại sao họ không cố ý mô tả các bộ phận này trong các di truyền này. Nhưng họ ở đó. Và họ đã làm tất cả những gì có thể để hỗ trợ những vấn đề đó để không cho phép các vấn đề xảy ra. Nhưng họ chỉ có thể làm rất nhiều điều để hỗ trợ chúng tôi. Và hơn thế nữa, đó là rủi ro mà chúng tôi đang chấp nhận khi không biết những điều này có thể là gì.

D: Nhưng bạn đã chuẩn bị để tiếp tục và làm điều đó.

W: Hoàn toàn có.

D: Nhưng dù sao thì đó cũng là bước tiếp theo. Đó là cuộc phiêu lưu tiếp theo.

Sau đó, tôi đã yêu cầu William để lại sinh vật nhỏ ở đó và di chuyển khỏi hiện trường, vì vậy tôi có thể gọi TT. Tất nhiên, câu hỏi đầu tiên tôi luôn đặt ra là tại sao anh ấy lại xuất hiện trong cuộc đời bất thường đó.

W: Anh ấy cần thông tin đó để biết rằng anh ấy được chăm sóc. Anh ấy cần nó trong cuộc sống này. Anh ấy sợ. Anh ấy cảm thấy tách biệt vì tất cả những trải nghiệm của mình ở đây. Những ký ức của anh ấy cho anh ấy biết rằng anh ấy tách biệt và anh ấy thì không. Dù có tách biệt thế nào thì những ký ức của anh ấy cũng nói với anh ấy rằng anh ấy tách biệt và anh ấy thì không. Cho dù anh ấy cảm thấy tách biệt như thế nào thì anh ấy không và tin tưởng vào điều đó.

D: Anh ấy thực sự khác trong cuộc sống đó, phải không?

W: Vâng. Đó là một kiểu dạy anh ấy biết lòng trắc ẩn với những người khác với anh ấy. Đó là một trong những lý do khiến anh ấy chọn sự khác biệt trong cuộc sống của chính mình.

D: Tất cả chúng ta đều là những người có hành trình của riêng mình, phải không?

W: Vâng. Và có điều gì đó sắp xảy ra yêu cầu anh ta không nên phán xét như vậy.

D: Bạn có nghĩ rằng anh ta đã phán xét trong quá khứ?

W: Phán đoán về khía cạnh nào đó là khác biệt và nhận thức nó vì nó khác với những thứ ít hoặc không tiến hóa hơn. Phán đoán theo cách đó. Anh ấy không nhận ra điều đó. Anh ấy đã không nhận ra cho đến gần đây trong cuộc sống của mình. Anh ấy không nhận ra rằng anh ấy làm điều đó.

D: Nhưng bạn nói điều gì đó sắp xảy ra sẽ giúp anh ấy hiểu điều đó hay sao?

W: Vâng, anh ấy sẽ tương tác. Anh ta sẽ được yêu cầu ở nhiều cấp độ bên trong hơn, thay vì ở cấp độ bên ngoài, để tương tác với các loài khác nhau mà anh ta chưa từng thấy trước đây. Và điều quan trọng là anh ấy có trong trí nhớ, trong kinh nghiệm của mình, những điều này. Điều quan trọng là anh ấy phải có nhận thức tỉnh táo để biết rằng anh ấy đang làm việc với những cá nhân khác để điều đó sẽ không cản trở. Nó sẽ không cản trở những gì anh ta thực sự phải đạt được khi làm việc với những loài khác này. Bởi vì anh ta cũng là một loài khác, và đó là những gì anh ta phải nhớ.

D: Bạn có thể cho tôi biết thêm về những loài khác mà anh ấy sẽ làm việc cùng không?

W: Chúng sẽ không phải hình người. Một số người trong số họ sẽ là những sinh vật Ánh sáng trông giống như hình người. Sẽ có những loài và quá trình tiến hóa không phải hình người yêu cầu thông tin mà anh ta có, và chúng sẽ là bất cứ thứ gì có thể tưởng tượng được. Một số chúng tôi chưa thấy sẽ dựa trên khả năng đổ bộ. Điều quan trọng là anh ấy phải có hồi ức đó về cuộc sống của một loài lưỡng cư vì anh ấy sẽ chủ yếu tương tác với chúng.

D: Đây sẽ là một sự tương tác có ý thức chứ?

W: Không. Anh ấy sẽ có những kỷ niệm. Đó không phải là một hồi ức có ý thức về những ký ức. Chúng sẽ nổi lên. Chúng sẽ chỉ ở dưới bề mặt. Anh ấy sẽ làm việc với họ. Anh ấy được chọn để giữ cho nhiều điều này tách biệt trong nhận thức tỉnh táo của anh ấy trong cuộc sống này vì nó sẽ cản trở một số điều anh ấy thực sự phải làm. Anh ấy thực sự đang lấy thông tin mình học được ở đây và chia sẻ với các diễn biến khác. thực sự lấy thông tin anh ấy đang học ở đây và chia sẻ với các diễn biến khác. Một số người trong số họ đang phải đối mặt với những trải nghiệm rất giống như Trái đất đang trải qua bây giờ.

D: Vậy họ sẽ tương tác với anh ấy ở một cấp độ khác? (Có) Nhưng anh ta có thể nhớ từng mảnh ghép?

W: Đúng vậy.

D: Chúng có giống như những giấc mơ không?

W: Họ sẽ đến với anh ấy trong nhận thức tỉnh táo. Nhưng anh ấy sẽ không nhớ toàn bộ tương tác. Anh ấy sẽ nhớ từng mảnh. Nó nằm trong “kế hoạch” của anh ấy để phát triển cảm giác tin cậy. Sẽ có những việc khác mà anh ấy sẽ giải quyết sau. Anh ta được yêu cầu chỉ làm những gì anh ta được yêu cầu làm trên Trái đất này với sự hồi tưởng tối thiểu. Nếu không, nó sẽ gây trở ngại. Anh ấy đã tương tác với những sinh vật khác trong suốt cuộc đời của mình. Anh ấy tình nguyện tham gia vào những cách mà anh ấy đã tham gia. Một số là để hình thành di truyền. Anh ấy đang chấm dứt dòng di truyền vì anh ấy không có con. Và có thông tin quan trọng về di truyền học của anh ấy. Vì vậy, đó là lý do cho việc lấy mẫu rộng rãi đang được thực hiện, đồng thời trên nhiều loại cơ quan. Chúng tôi nhận ra rằng việc anh ấy nhớ lại chuyện này đã gây ra một số chấn thương. Chúng tôi đang sửa chữa.

Lấy mẫu trong quá trình bắt cóc là khi một lượng nhỏ mô được lấy từ các bộ phận khác nhau của cơ thể để xác định sức khỏe và trạng điểm của cơ thể con

người. Các vụ bắt cóc hoặc thăm viếng như họ thường gọi, chỉ đơn thuần là những lần mà các nước TBCN đang kiểm tra “con người” của chính họ. Họ đang xem họ đang làm như thế nào trong môi trường này và giúp đỡ nếu cần thiết.

D: Tôi muốn hiểu chính xác ý của bạn. Nó có phải là một số loại cơ quan?

W: Vâng. Lách, gan, nhiều điểm ở mô mềm, sụn. Các mẫu được lấy từ William khi anh ấy còn trẻ vì anh ấy đang kết thúc một dòng di truyền. Anh ấy không có con. Chúng là những mẫu gen rất nhỏ. Không có tổn hại nào được thực hiện.

D: Họ sẽ làm gì với những mẫu họ đã lấy?

W: Họ sẽ lưu trữ chúng. Chúng sẽ được sử dụng sau này. Cần có thông tin về di truyền học của anh ấy.

D: Chúng sẽ được sử dụng để làm gì sau này?

W: Hạt giống.

D: Hạt giống theo cách mà tôi hiểu trong công việc của mình? (Có) Họ nói rằng đó là cách sự sống bắt đầu trên Trái đất, phải không? (Đúng) Họ nói rằng đó chỉ là những tế bào đơn lẻ ... và tôi đã hỏi họ một lần, “Tế bào đến từ đâu?” Họ nói rằng họ thu thập chúng ở khắp mọi nơi.

W: Đúng vậy. Có một thành phần điều chỉnh trong di truyền của anh ấy. Đó là một thành phần tự phục hồi sẽ rất hữu ích.

D: Ý bạn là gì về một thành phần tự điều chỉnh?

W: Môi trường, do tiếp xúc với hoàn cảnh môi trường. Đây là nơi mà di truyền học của anh ấy học, từ môi trường Trái đất. Chúng sẽ được sử dụng. Một số được sử dụng ở đây nhưng chúng đang được sử dụng ở những nơi khác.

D: Vì chúng mang thông tin làm thế nào để tồn tại trong loại môi trường này?

W: Điều này đúng.

D: Tôi biết có nhiều người nghĩ kiểu này là xâm hại. Tôi biết cách khác, nhưng tôi nghĩ nếu họ hiểu cái này đang được sử dụng để làm gì, thì nó sẽ dễ dàng hơn.

W: Vâng, điều này chính xác. Nó tốt cho họ. Đó là vì lợi ích cuối cùng của họ. Cần phải bảo vệ chúng. Sự sợ hãi đang lan tràn trên Trái đất này.

D: Vâng, họ sợ bất cứ điều gì họ không hiểu.

W: Đúng vậy.

D: Nhưng tế bào, mô hoặc bất cứ thứ gì được lấy được lưu trữ?

W: Đúng. Sau đó được nhân rộng. Nó sẽ được sử dụng ở những nơi cần thiết để thích nghi và tồn tại. Bởi vì nó mang thông tin giá trị.

D: Sự thích nghi nếu môi trường thay đổi như trên Trái đất? (Đúng) Sau đó ở một nơi khác loài sẽ biết cách thích nghi.

W: Không chỉ trong môi trường khắc nghiệt, mà cả những dự án gieo hạt ban đầu.

D: Khi bạn bắt đầu cuộc sống ở một nơi khác?

W: Vâng. Nó hỗ trợ cho việc thích ứng ... cổ phiếu cứng hơn ... có phần cứng hơn.

D: Tôi có một trường hợp khác, một người phụ nữ nói rằng họ đang lấy trứng của cô ấy và cất giữ. Và nó không dành cho cô ấy bây giờ, mà nó cho cô ấy

trong tương lai. (Chương 29 của Ba lần sống tình nguyện và Trái đất mới) Tôi không hiểu điều đó có nghĩa là gì. Bạn có thể giải thích điều đó không? Đó có phải là cùng một dòng?

W: Của cô ấy ở một địa điểm hoàn toàn khác ... rất cụ thể. Cô ấy cũng có một cái gì đó độc đáo. Nó thỏa mãn một hoàn cảnh cụ thể.

D: Tôi hỏi, "Điều đó có nghĩa là cô ấy không thể sản xuất trứng trong tương lai?" Và họ nói rằng nó sẽ khác. (Có) Vì vậy, điều này sẽ là cho tương lai?

W: Vâng. Có công việc đang được thực hiện. Đó là mỗi nối ba cách. Đó là tất cả tôi có thể nói. Bạn vẫn chưa biết.

D: Có rất nhiều chương trình khác nhau mà chúng sinh tham gia. Điều đó có đúng không?

W: Vâng, anh ấy có liên quan.

D: Nhưng anh ấy không được nhận thức về điều này một cách có ý thức?

W: Anh ấy đã nhớ những gì anh ấy cần biết.

D: Liệu nó có gây hại gì cho anh ấy khi nghe đoạn ghi âm này và nghe thông tin này không? (Không) Chúng tôi không bao giờ muốn làm bất cứ điều gì có thể gây hại cho bất kỳ ai. Anh muốn biết kế hoạch của mình là gì, anh đến Trái đất để làm gì.

W: Anh ấy đang làm việc đó. Anh ấy đang thu thập thông tin. Trong kinh nghiệm của mình, anh ấy kết nối với rất nhiều người khác nhau, nhiều tầng lớp xã hội khác nhau. Anh ấy là người cung cấp thông tin này. Nó đang được sử dụng ở những nơi khác nhau. Sự nghiệp của anh ấy không liên quan. Anh ấy có thể thay đổi nếu anh ấy lựa chọn. Chúng tôi sẽ hỗ trợ anh ấy trong bất cứ điều gì anh ấy chọn. Anh ta cuốn mình quá nhiều vào cảm xúc của hoàn cảnh của

mình để xem những gì rõ ràng trước mặt. Sự lựa chọn là của anh ấy. Anh ấy có thể làm bất cứ điều gì anh ấy chọn. Anh ấy có thể trở lại trường học. Anh ta có thể chọn một sự nghiệp trần tục hoàn toàn khác. Anh ta có thể có một trang trại nếu anh ta muốn. Anh ta có thể có một quán cà phê nếu anh ta muốn. Anh ấy có thể làm bất cứ điều gì anh ấy muốn làm.

Chúng tôi sẽ gửi cho anh ấy bất cứ ai cần thiết để thông tin kinh nghiệm có thể được truyền lại. Sự đồng cảm của anh ấy gắn anh ấy với gốc rễ của cảm xúc của người khác. Đó là một phần của những gì anh ấy chọn để có. Mức độ kinh nghiệm mà anh ấy cần để truyền lại cho những diễn biến khác đang trải qua điều này. Anh ấy đã chọn để cảm nhận. Nó bị loại bỏ khỏi quá trình có ý thức của anh ta. Anh ấy không có lựa chọn nào khác ngoài việc cảm nhận những điều đó. Anh ta có thể bảo vệ mình khỏi năng lượng cảm xúc tê liệt được truyền đi khi anh ta tiếp nhận thông tin đó, nhưng sự đồng cảm, quá trình đó, là một phần nhiệm vụ của anh ta. Lựa chọn của anh ấy để xác định với những người khác là một lựa chọn từ lòng trắc ẩn của anh ấy đối với những người ở đây. Mỗi liên hệ tình cảm của anh ấy với người dân ở đây và mỗi liên hệ của anh ấy với nỗi đau khổ của họ là một trong những khía cạnh mà chúng tôi sẽ phải làm việc với anh ấy. Có một hạn chế mà hiện tại không thể vượt qua.

D: Bởi vì bạn cũng có giới hạn.

W: Đúng vậy. Đây là một phần trong kế hoạch của anh ấy. Đây là một phần trong thiết kế con đường của anh ấy. Đây là lý do cho sự lựa chọn ở một mình. Đó là dạy anh ta đứng ở nơi mà không ai khác đồng ý hoặc hiểu và trải nghiệm và duy trì kết nối với Nguồn. Cho dù anh ta có bất kỳ hồi ức có ý thức hay nhận thức liên tục, anh ta đến Nguồn. Cho dù anh ta có bất kỳ hồi ức có ý thức nào hay nhận thức liên tục, anh ta đều được kết nối với Nguồn đó. Anh ta không bao giờ bị cắt đứt khỏi Nguồn đó. Nó bảo vệ anh ta. Nó chỉ đạo anh ta. Nó di chuyển anh ta. Anh ta không cần phải sợ hãi hay lo lắng về việc không biết. Anh ấy biết những gì anh ấy cần biết. Anh ấy đã chọn trải nghiệm của mình theo cách nó diễn ra. Đó là theo kế hoạch. Đó là một phần trong quá trình của anh ấy. Anh ấy đang hỗ trợ rất nhiều cho sự phát triển ở nơi khác. Tất cả đều theo thứ tự.

Tất cả đang di chuyển theo trình tự và kế hoạch. Chúng tôi sẽ không tách mình ra khỏi anh ấy.

CHƯƠNG 6: CHUYỂN ĐỊA ĐIỂM

KATRINA BƯỚC VÀO MỘT CẢNH RẤT YÊN TĨNH TRONG MỘT KHU RỪNG. Có nhiều cây cối, cây lá kim và một cái hồ gần đó. Có rất nhiều hươu xung quanh, một con đặc biệt nổi bật với bộ gạc khổng lồ. Họ không sợ cô ấy. "Bằng cách nào đó, tôi là một phần của nhóm. Nó giống như họ là người của tôi hoặc một cái gì đó. Có một số lý do tôi muốn ở cùng họ. Tôi nghĩ rằng tôi trốn ra ngoài với họ... có thể là với mọi người". Thông thường, trong đầu phiên, người đó tỏ ra bối rối khi họ cố gắng hiểu mình đang ở đâu và chuyện gì đang xảy ra. Khi họ nói chuyện, sự rõ ràng hơn xuất hiện. Cô thấy mình là một nam thanh niên với mái tóc dài xù xì, ăn mặc rất giản dị: đi chân trần, chỉ che kín nửa thân dưới. Anh ta có một chiếc vòng chân làm từ hạt và một chiếc răng treo trên một chiếc vòng cổ làm từ hạt. Ngoài ra còn có một con dao quấn quanh thắt lưng của anh ta.

D: Vì vậy, bạn không thực sự sống ngoài đó?

K: Tôi bỏ chạy vào rừng. (Anh ấy có vẻ khó chịu.)

D: Những người khác sống ở đâu?

K: Trong một ngôi làng hoặc một bộ lạc. Họ là một bộ tộc gồm nhiều người và tôi đã chạy trốn khỏi họ để sống với những con vật.

D: Những người đã sống ở đâu?

K: Ở bìa rừng. Xuống thấp hơn, không phải trên núi, mà xuống thấp hơn, giống như trong một thung lũng.

D: Nhưng bạn thích nó hơn ở đó với động vật?

K: Vâng. Họ giết nhau. Họ giết những con vật. (Rất buồn.)

D: Bạn có thể giao tiếp với động vật không?

K: Theo một cách nào đó, có. Động vật không bao giờ phát ra âm thanh, nhưng tôi có thể nói chuyện với động vật. Họ không sợ tôi và họ cảnh báo tôi khi có người đến đó.

Những người dân trong làng sống trong những túp lều làm bằng cành cây và gậy được bao phủ bởi những cành thông hoặc cây linh sam. Các cấu trúc không cần phải quá vững chắc vì chúng di chuyển rất nhiều, theo bầy đàn để săn mồi. "Tôi thường không ở trong nhà. Tôi khác họ nên tôi ở ngoài. Họ muốn tôi trở thành Thánh của họ. Nhưng những gì họ muốn tôi làm là tìm những con vật để giết. Tôi không muốn làm điều đó. Vì vậy, tôi đã phải ra đi. Họ tức giận với tôi vì họ nghĩ rằng tôi xấu xa vì tôi sẽ không giúp họ; rằng tôi đã sử dụng quyền hạn của mình sai cách. "

D: Nhưng đó không phải là cách sai, phải không? (Không) Bạn có sức mạnh nào khác ngoài giao tiếp không?

K: Tôi không biết, nhưng dường như tôi sống bằng ít thức ăn hơn họ, không ăn thịt và ăn những thứ ngoài rừng. Họ cảm thấy họ phải ăn thịt.

D: Vậy đó là lý do tại sao họ nghĩ bạn khác biệt?

K: Vâng. Tôi dường như cũng có thể tìm thấy động vật và biết chúng ở đâu.

D: Nhưng đôi khi bạn phải giết động vật để sống, phải không?

K: Đúng, nhưng họ cũng giết nhau. Họ giết bất cứ ai lang thang trong khu vực.

D: Vì vậy, họ là loại người bạo lực. Họ sẽ giết bạn?

K: Không, họ đuổi tôi đi. Tôi không chơi trò chơi của họ.

D: Vậy là họ đuổi bạn ra khỏi làng?

K: Có, hoặc tôi đã bỏ chạy, đại loại là cả hai.

D: Họ có thể nghĩ rằng bạn không thể sống sót ngoài đó một mình.

K: Nó cô đơn, nhưng rất đẹp và yên bình. Tôi không biết tại sao tôi không giống họ, nhưng tôi không thể giống họ. Tôi đã cố gắng khi tôi còn trẻ.

D: Nhưng bạn đã đến khu rừng và nói chuyện với động vật và giao tiếp trong một thời gian dài? (Có) Đó là lý do tại sao động vật không sợ bạn.

K: Nhưng sau đó họ nghĩ rằng tôi đang giữ những con vật tránh xa họ, và tôi đã làm như vậy.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn sẽ có thể sống sót ngoài đó không?

K: Vâng. Tôi tìm những thứ để ăn. Tôi quan sát những con sóc, chúng đang ăn gì và ăn những thứ giống nhau.

D: Bạn đang ngủ ở đâu?

K: Tôi thường ngủ ở khu vực lá thông trên mặt đất.

D: Còn thời tiết thì sao? Tôi đã nghĩ rằng bạn đang ở ngoài đó một mình, không có nơi trú ẩn nào. Thời tiết có thể trở nên xấu.

K: Tôi sẽ mặc da và lông thú nhiều hơn. Tôi ở đủ gần để quan sát mọi người, và thỉnh thoảng ăn trộm một ít thức ăn. và sau đó đôi khi ăn cắp một số thức ăn.

D: Nhưng bạn đã có thể sống sót. Đó là điều quan trọng.

K: Nhưng có vẻ như tôi già đi rất nhanh.

D: Bạn chưa bao giờ có mong muốn quay trở lại và sống với họ?

K: Tôi đoán là tôi đã theo dõi họ để xem có ai trong số họ đã thay đổi hay không, nhưng có vẻ như không phải vậy. Họ di chuyển xung quanh cùng một khu vực. Chỉ cần chuyển trại của họ để cố gắng tìm động vật. Tôi mừng khi họ ra đi, nhưng rồi vào những thời điểm khác nhau trong năm, họ sẽ quay lại. Họ có thể nghĩ rằng tôi vừa mới chết.

Điều này nghe có vẻ giống như một cuộc sống mà một ngày nào đó sẽ rất giống ngày sau. Tôi đã chuyển anh ấy tới một ngày quan trọng, nếu có. Anh ấy báo cáo, "Tôi đã thấy những người khác không thuộc nhóm đó. Nhưng tôi đã theo dõi họ và biết họ ghét chúng tôi, vì vậy tôi không thể ở bên họ. Họ đang làm hại động vật và làm hại lẫn nhau. Đánh nhau, đốt mọi thứ và ..."Giọng anh buồn bã. Anh cảm thấy mình không còn lựa chọn nào khác ngoài việc ở trong rừng với những con vật.

D: Vậy bạn không phiền khi cô đơn chứ?

K: Tôi không thích nhưng tôi không thể sống như họ.

Tôi quyết định chuyển anh ấy một lần nữa sang một ngày quan trọng khác với hy vọng rằng mọi thứ sẽ tốt hơn. Nhưng đó không phải là trường hợp. "Tôi đang ở trên mặt đất và quyết định từ bỏ, và tôi cảm thấy lạnh. Tôi chỉ quyết định chết thay vì theo kịp".

D: Không có nhiều thứ để sống? (Không) Mặc dù bạn rất vui với những con vật. Bạn rất già khi điều này xảy ra?

K: Tôi trông già đi, nhưng tôi nghĩ tôi chỉ già hơn vài tuổi so với khi tôi rời bộ lạc. Cây cối che chở cho tôi trước gió mưa, nhưng tôi luôn lạnh lùng. Và chân tôi bị tê nên tôi không thể theo kịp con nai.

D: Không có gì sai với cơ thể?

K: Không, nó chỉ cũ và lạnh và đã đến lúc phải đi. Tôi cảm thấy mình thất bại vì không thể thay đổi mọi người.

D: Chà, bạn không thể làm cho bất cứ ai thay đổi, bạn có thể không?

K: Tôi đoán là không.

D: Vì vậy, bạn chỉ có thể đưa ra quyết định đó và tự mình đi? (Có) Cho tôi biết điều gì sẽ xảy ra.

K: Con nai tiếp tục quay lại để kiểm tra tôi và rất nhanh sau đó tôi nhận thấy chúng đang kiểm tra cơ thể đó, nhưng tôi không có ở đó. Tôi ở đằng kia dưới tán cây. Họ quan tâm.

D: Họ thực sự coi bạn là một trong số họ.

K: Họ đã làm.

D: Nhưng bây giờ bạn đã thoát ra khỏi cơ thể đó. Bạn có thể làm bất cứ điều gì bạn muốn bây giờ.

K: Cơ thể không thực sự chết. Tôi đã phải tiếp tục quay trở lại. Rồi cuối cùng con nai cũng rời đi và tuyết rơi, và rồi tôi rời đi.

D: Thực sự không có cách nào bạn có thể lấy lại cơ thể khi đó.

K: Tôi không muốn.

D: Mỗi cuộc đời đều có một bài học. Bạn có nghĩ rằng có một bài học rút ra từ cuộc sống như vậy không?

K: Nó có vẻ không phải là một điều tốt. Có vẻ như trái đất nên là một nơi hòa bình, hợp tác thì không. Tôi không thể là một hình mẫu tốt. Tôi đoán mọi người không muốn giống như tôi.

D: Nhưng bây giờ bạn đã ra khỏi cơ thể, bạn sẽ làm gì bây giờ? Bạn có biết?

K: Tôi bay ngược lên những đám mây hồng đỏ. Tôi đã từng ngồi trên núi và chỉ nhìn ra những đám mây đó, và bây giờ tôi đang ở trên những đám mây đó. Tôi không cần phải lên núi.

D: Bạn định làm gì bây giờ?

K: Nghỉ ngơi và quyết định xem phải làm gì.

D: Bạn có phải đi đến bất kỳ nơi nhất định để nghỉ ngơi?

K: Không, tôi chỉ lơ lửng trên những đám mây đó.

D: Đó là một nơi tốt để nghỉ ngơi.

K: Tôi nghĩ vậy.

D: Sau đó, hãy chuyển sang khi bạn đã nghỉ ngơi đủ và bây giờ là lúc bạn rời khỏi những đám mây. Chuyện gì xảy ra sau đó? bạn sẽ làm gì bây giờ?

K: Tôi không biết. Tôi nghĩ rằng tôi đang đợi những người khác tham gia cùng tôi. Đang đợi một nhóm mà tôi nghĩ là tôi phải gặp. nhóm mà tôi nghĩ tôi phải gặp.

D: Đây có phải là một nhóm mà bạn biết không?

K: Tôi không biết. Tôi nhìn thấy một tia sáng phát ra từ phía sau những đám mây ở phía xa như bình minh hay hoàng hôn và tôi nghĩ rằng chúng đang ở đó, nhưng tôi không biết làm cách nào để đến đó.

D: Vâng, bây giờ những người bạn đang chờ đợi đang đến. Bây giờ bạn có thể tìm hiểu về nó. Họ trông như thế nào?

K: Họ trông giống như những người mà Leonardo đã làm trong Bữa Tiệc Ly. Nó trông giống như những người mặc áo choàng. Ngồi tất cả trong một bàn.

D: Có nhiều người trong số họ không?

K: Tôi nghĩ có chín.

Nhiều khi linh hồn đi về phía bên kia, họ báo cáo rằng họ đang ở trước một nhóm sinh vật mặc áo choàng. Hội đồng này thường bao gồm chín hoặc mười hai.

D: Họ đang nói chuyện với bạn?

K: Họ đang cố gắng, nhưng tôi đã quên mất những gì tôi đang làm ở đó và những gì tôi phải làm.

D: Bạn nghĩ rằng họ ở đó để nhắc nhở bạn? (Có) Bạn có thể biết họ đang nói gì. Họ đang nói chuyện với bạn về điều gì?

K: Họ nói, "Đừng bỏ cuộc. Điều đó không thành công, nhưng đừng bỏ cuộc. " Ý họ là kế hoạch đó đã không diễn ra theo cách mà nó đã định, nhưng tôi phải thử lại lần nữa.

D: Kế hoạch diễn ra như thế nào?

K: Tôi nghĩ rằng tôi phải chỉ cho những người đó những cách sống tốt hơn.

D: Nhưng họ sẽ không nghe bạn, phải không? (Không) Vì vậy, nhóm này đang nói đừng bỏ cuộc.

K: Họ nói tôi cần lập một kế hoạch mới và thử lại.

D: Nếu một cách không hiệu quả, bạn luôn có thể thử một cách khác.

K: Vâng. Tôi nghĩ rằng kế hoạch đã được xây dựng để cố gắng và giúp tôi ghi nhớ.

D: Bởi vì bạn quên, phải không? (Có) Vậy nó là một phần của cùng một kế hoạch, một kế hoạch khác hay là gì?

K: Để đi xuống và giúp mọi người sống tốt hơn ở một nơi khác, nhưng tôi không biết khi nào và làm như thế nào. Tôi không muốn đi, nhưng họ nói rằng tôi đã đồng ý đi.

D: Tại sao bạn không muốn đi?

K: Tôi không thích sống với con người.

D: Nhưng họ nói rằng bạn đồng ý làm điều đó? (Có) Vậy điều gì sẽ xảy ra?

K: Tôi đoán tôi phải đi.

D: Bởi vì bạn đã đồng ý, và bạn đã lập một kế hoạch? (Có) Nhóm này, họ đã đi cùng bạn lâu chưa?

K: Tôi nghĩ vậy. Họ giống như những người lớn tuổi hoặc một cái gì đó. Họ giúp bạn khi bạn gặp khó khăn. Họ giúp bạn lập một kế hoạch hoặc làm theo một kế hoạch hoặc để nghỉ ngơi giữa chừng. Họ nói rằng họ biết tôi đang nghỉ ngơi ở đó, nhưng vẫn chưa đến lúc gặp mặt vì tôi cần nghỉ ngơi.

D: Có vẻ như họ biết rất nhiều về bạn. Bạn có thoải mái với chúng không?

K: Vâng. Nhưng tôi nghĩ họ biết nhiều hơn tôi và tôi thực sự không phải là một trong số họ.

D: Nhưng thật tốt nếu có ai đó tư vấn cho bạn. (Có) Chà, bạn muốn làm gì nếu được lựa chọn?

K: Có lẽ ở trên mây trong ánh sáng. Tôi muốn học hỏi và phát triển, nhưng không phải ở dưới đó.

D: Có nơi nào khác bạn có thể đến để học hỏi và phát triển không?

K: Tôi nghĩ rằng có những lớp học ở mọi nơi bạn có thể đến, nhưng có vẻ như nhóm nghĩ rằng tôi cần sự giúp đỡ. Và tôi đã đồng ý với những người khác, nhưng khi tôi xuống đó, tôi không thể tìm thấy những người khác.

D: Ý bạn là bạn không nhận ra chúng?

K: Tôi nghĩ rằng họ đi đến những nơi khác nhau trên trái đất hay gì đó.

D: Vì vậy, rất khó để tìm lại chúng. Yêu cầu họ làm mới lại trí nhớ của bạn về kế hoạch mà bạn phải làm. Và hy vọng là bạn đã đăng nhập để làm gì và bạn phải làm gì. (Tôi cười.)

K: Kế hoạch là đi vào khi còn bé và quên đi. Nhưng bạn đề cao giá trị của mình và lớn lên để có một cuộc sống tốt hơn những người khác, hy vọng họ sẽ thấy điều đó và thay đổi. Đó là kế hoạch, để ít bạo lực hơn và tìm cách sống vui vẻ, hòa bình.

D: Vì vậy, đó là kế hoạch bạn đã thực hiện khi bạn đến?

K: Vâng. Tôi đoán đó không phải là thất bại đầu tiên với nhóm trên núi đó. Kế hoạch mới là sinh ra ở một nơi nào đó khi còn nhỏ và lớn lên xung quanh một nhóm người mới. Và chỉ để nhớ những con đường bình yên và nhớ ánh sáng. Đừng trở nên giống họ.

D: Điều đó hơi khó, phải không?

K: Vâng. Sẽ dễ dàng hơn nếu một số bạn bè của tôi có mặt ở đó, nhưng họ thì không.

D: Chà, có phải là một phần của kế hoạch mà bạn sẽ gặp một số người bạn khác này không?

K: Tôi không biết. Chúng ta dường như không bao giờ sống đủ lâu để đạt đến điểm đó.

D: Vậy ở kiếp khác, bạn đã thử kế hoạch tương tự chưa? (Có) Vậy thì bạn sẽ không tiến xa lắm phải không? Mỗi khi bạn còn trẻ khi bạn chết?

K: Vâng. Đôi khi họ chỉ vứt bỏ những đứa trẻ sơ sinh. Tôi là một đứa trẻ và bị vứt bỏ. (Anh ấy cười, nhưng đó là một tiếng cười buồn.)

D: Tại sao họ làm điều đó?

K: Tôi không biết. Có thể họ không thể cho chúng ăn tất cả hoặc thứ gì đó.

D: Nó phụ thuộc vào bất kỳ nền văn hóa nào bạn sinh ra. Bạn không thực sự có một cuộc sống lâu dài. Bạn phải tìm một cơ thể khác khá nhanh chóng. Bạn có gặp phải rất nhiều đối lập trong cuộc sống khác không? Khi bạn cố gắng đến và chỉ cho mọi người cách sống?

K: Họ không quan tâm. Họ chỉ muốn sống theo cách mà họ đã luôn sống.

D: Khó khiến mọi người thay đổi. Vậy kế hoạch tiếp theo là gì?

K: Hãy kiên trì và sống lâu hơn hoặc cố gắng tạo ra sự khác biệt.

D: Và không chết trẻ. (Phải) Họ có cho bạn thấy bất cứ điều gì về cuộc sống tương lai của bạn, cuộc sống mà bạn sẽ trải qua không?

K: Tôi nghĩ rằng đôi khi tôi chỉ dừng lại ở khi còn là một đứa trẻ, và đến với tư cách là một người lớn để giúp đỡ ai đó.

D: Làm thế nào để bạn làm điều đó?

K: Họ không biết chết như thế nào hay phải làm gì, vì vậy tôi sẽ làm điều đó cho họ.

D: Điều đó thật thú vị. Ý anh là gì? Họ không biết làm thế nào để chết?

K: Họ vô cùng sợ hãi và muốn rời đi, vì vậy chúng tôi sẽ thay đổi địa điểm hoặc thứ gì đó. Tôi không chắc. Đôi khi tôi chỉ giúp họ vượt qua một bản vá sơ sài, sau đó họ quay lại và tôi sẽ rời đi.

D: Nếu họ rời khỏi cơ thể, nó sẽ chết, phải không?

K: Không, tôi sẽ làm điều đó thay thế.

D: Bạn đã nói nếu họ sợ chết đi ... bằng cách bỏ xác họ đang làm điều tương tự, phải không? Họ sẽ chết?

K: Không, bởi vì họ đã phải trải qua một khoảng thời gian tồi tệ khi sắp chết.

D: Tôi đoán họ không muốn làm điều đó? (Phải) Vì vậy, họ sẽ rời đi và bạn sẽ vào để giữ cho nó tồn tại một thời gian?

K: Để kết thúc bất cứ điều gì họ phải làm.

D: Và điều đó được phép làm?

K: Có, nếu họ đồng ý.

Đây là một khái niệm mới đối với tôi, nhưng sau đó tôi luôn khám phá ra những khái niệm mới mà tôi chưa từng nghe đến. Chúng bổ sung vào tổng số thông tin mà tôi đã tích lũy trong 45 năm. Mỗi thêm một mảnh ghép khác. Tôi nhận thấy rằng khi chúng ta ở trên tinh thần lập kế hoạch về những gì chúng ta hy vọng sẽ đạt được trong cuộc sống tiếp theo, một phần của kế hoạch đó là kế hoạch thoát khỏi của chúng ta. Chúng ta quyết định xem mình sẽ chết như thế nào và khi nào, và điều đó dựa trên nhiều yếu tố mà chúng ta không bao giờ nhận thức được một cách có ý thức: nghiệp chướng, mối liên hệ tiền kiếp, trải nghiệm mới, v.v. Mỗi cuộc đời mới đều chứa đầy những kinh nghiệm và bài học mới. Thời gian của cái chết có thể được kéo dài, nhưng không phải là phương pháp. Vì vậy, có thể linh hồn quyết định nó muốn trải qua một cái chết đau thương hoặc một cái chết dựa trên bệnh tật kéo dài. Tuy nhiên, khi đến thời điểm, nó có thể phát hiện ra rằng nó còn nhiều hơn những gì họ đã mặc cả. Mặc dù nó đang trả lại rất nhiều nghiệp chướng và họ đang học được một bài học lớn từ nó, nhưng nó còn hơn cả những gì họ mong đợi. Sau đó, dường như họ không bao giờ cô đơn vào lúc này (họ không bao giờ cô đơn bất cứ lúc nào) và một linh hồn khác đã sẵn sàng và sẵn sàng bước vào và tiếp quản để gánh nặng sẽ không quá lớn. Tôi nghĩ thật tuyệt vời cách mà vũ trụ sắp xếp tất cả đến từng chi tiết cuối cùng để linh hồn sẽ không bao giờ được ban cho nhiều hơn những gì họ có thể xử lý.

D: Bạn có phải vạch ra kế hoạch của họ mà họ đã ký trong khi bạn đang ở trong cơ thể? (Có) Nhưng sau đó bạn nói đôi khi họ quyết định quay lại? (Có) Sau đó, điều gì sẽ xảy ra? Bạn rời khỏi cơ thể?

K: Đúng vậy. Nó giống như giúp đỡ ai đó. Chúng tôi chuyển đổi địa điểm trong một thời gian ngắn. Họ học hỏi từ nó. Họ không thể bỏ đi. Họ phải quan sát và xem điều gì sẽ xảy ra, để có thể ở kiếp sau, họ có thể gắn bó và ở lại.

Tôi muốn nói rõ rằng đây không phải là sở hữu. Đó chỉ là một tâm hồn nhân ái muốn giúp đỡ người khác vượt qua những khó khăn trên đường. Điều này có thể giải thích việc một số người dường như thay đổi nhân cách khi họ trải qua một cái chết khó khăn, và ngay trước khi chết, họ dường như là con người cũ của họ. Một khái niệm thú vị để suy ngẫm dù sao.

D: Vì vậy, họ không thực sự thoát khỏi nó sau đó?

K: Đúng vậy. Vì vậy, họ có thể lùi lại và xem nó mà không cần ở ngay trong đó.

D: Vì vậy, theo cách đó, bạn thực sự đang giúp đỡ mọi người, phải không?

K: Vâng. Nếu lần sau họ có cuộc sống tốt hơn thì tôi đã giúp.

D: Không ai bao giờ thoát khỏi bất cứ điều gì, phải không?

K: Đúng vậy. Nhưng tôi không lo lắng để xem, vì vậy tôi chỉ cần giả định như vậy.

D: Bạn chỉ giúp họ trong một khoảng thời gian ngắn. (Có) Vì vậy, không phải lúc nào bạn cũng bắt đầu từ khi còn là một đứa trẻ trong suốt cuộc đời? (Đúng)

Tôi muốn đưa cuộc thảo luận xung quanh Katrina để chúng tôi có thể tìm ra câu trả lời cho những vấn đề của cô ấy trong cuộc sống hiện tại.

D: Bạn biết bây giờ bạn đang nói qua cơ thể con người, phải không? (Vâng) Cơ thể mà chúng ta gọi là Katrina? (Có) Hãy bắt đầu trước khi bạn quyết định đến với cơ thể đó. Khi đó bạn thực hiện kế hoạch của mình như thế nào?

K: Tôi quyết định trở thành một gia đình ổn định và sống một cuộc sống tốt nhất có thể và ở lại lâu dài.

D: Tôi đoán bạn không muốn rời đi lần này? (Tôi cười.)

K: Tôi đã nghĩ về việc rời đi, nhưng sau đó họ nhắc tôi.

D: Điều gì đã xảy ra vào những thời điểm đó khiến bạn cảm thấy như vậy?

K: Đó không chỉ là những điều bi thảm, mà khi tôi nhìn thấy những người tôi biết đã chết. Tôi muốn đi với họ chứ không phải ở lại. Vì vậy, họ phải xóa nhiều ký ức của tôi hơn vì tôi không muốn ở lại đây.

D: Sau đó họ sẽ xóa tất cả ký ức của bạn về phía bên kia? (Có) Nếu bạn không nhớ nó, thì bạn sẽ không nhớ nó, tôi đoán vậy? (Đúng) Vậy mục đích của Katrina là gì? Tại sao cô ấy lại đến kiếp này?

K: Để cố gắng giữ lấy ánh sáng khi những người khác xung quanh cô ấy không quan tâm đến ánh sáng. Chỉ muốn trở thành một ngọn hải đăng hay gì đó. (Thay vì giống như người đàn ông trong kiếp sống kia.)

D: Đó là một điều tốt để trở thành một ngọn hải đăng, nhưng thật khó khi người khác không hiểu.

K: Vâng, và thật khó khi tôi quên ánh sáng là gì và phải làm gì. Nhưng nếu tôi nhớ, tôi sẽ cố gắng rời đi.

D: Chà, ý của bạn là Ánh sáng là gì?

K: Chỉ để đưa nhiều hơn bản thân tôi vào cơ thể con người này.

D: Phần từ phía bên kia, ý bạn là? (Có) Điều đó có nghĩa là tất cả chúng không đến cùng một lúc?

K: Vâng. Chỉ một chút thôi, nhưng dường như không đủ để giúp những người khác thay đổi cách làm của họ.

D: Nhưng chúng tôi không thể bắt bất kỳ ai làm bất cứ điều gì.

K: Tôi thì không, nhưng tôi phải sống đủ tốt để họ sẽ thấy rằng có một cách sống tốt hơn một lần nữa.

D: Vì vậy, ánh sáng là những gì bạn đang ở phía bên kia?

K: Đó là năng lượng của Chúa nhiều hơn. Nó mạnh mẽ đến mức chúng tôi không thể mang lại tất cả. Nhưng họ cần phải mang lại nhiều hơn những gì họ làm.

D: Katrina có mang lại nhiều hơn không? (Có) Cô ấy đang làm rất tốt mặc dù mọi người sẽ không lắng nghe cô ấy.

K: Vậy thì cô ấy không làm tốt công việc của mình.

D: Nhưng bạn định làm thế nào để mọi người lắng nghe bạn?

K: Chỉ bằng cách sống một cuộc sống tốt hơn. Hơn bất cứ điều gì, chỉ cần giúp đỡ mọi người xung quanh chúng ta. Nếu họ có thể nhìn thấy ai đó có thể chữa lành và sống một cuộc sống rất khỏe mạnh, thì họ sẽ đứng dậy và lắng nghe.

D: Nhưng họ không nghe.

K: Không nhiều ... không rõ ràng.

D: Nhưng Katrina đã có một số vấn đề về thể chất rất kỳ lạ, phải không?

K: Đúng, nhưng mọi người nghĩ rằng cô ấy sẽ chết còn cô ấy thì không. Cô ấy trở nên khỏe mạnh và sau đó họ đã chú ý đến. Ngay cả bác sĩ của cô ấy cũng không hiểu.

D: Hãy nói cho cô ấy biết về điều đó. Cô ấy nói rằng cô ấy đã gặp phải điều kỳ lạ đó là bị tê liệt ở mặt và mắt. Nó nói về cái gì thế?

K: Cô ấy phải đi chậm lại và nhớ tại sao cô ấy lại ở đây. Cô ấy đã làm quá nhiều hoạt động, quá nhiều thứ dằn trải quá mỏng. Đổ xe quá nhanh, thực hiện quá nhiều hoạt động, quá nhiều thứ dằn trải quá mỏng. Đổ xe quá nhanh, di chuyển quá nhanh, vì vậy cô phải giảm tốc độ và liên lạc lại với chính mình.

D: Đây là một cách làm quyết liệt, phải không?

K: Vâng. Và có bạn bè và cố gắng vẽ tranh, chăm sóc động vật, chăm sóc người khác ... quá nhiều. Mục tiêu của cô ấy không chỉ là một giáo viên. Mục tiêu của cô ấy là sống tốt cho dù cô ấy đã làm như thế nào đi chăng nữa.

D: Vì vậy, nó là để làm chậm lại cô ấy? (Có) Nó đã làm. Cô ấy bị liệt. Cô ấy không thể nhìn thấy. Cô ấy không thể nói.

Đó có vẻ là một cách quyết liệt để thu hút sự chú ý của ai đó, nhưng đôi khi đó lại là điều cần thiết nếu bạn không chú ý. Khi Katrina đến gặp các bác sĩ, TT nói rằng điều đó chỉ khiến nó trở nên tồi tệ hơn. Họ không biết cô ấy bị làm sao nên họ điều trị theo cách duy nhất họ biết là dùng thuốc. "Các loại thuốc thực sự làm cho nó tồi tệ hơn. Họ không cho cô ấy chữa bệnh. Họ không cho cô ấy suy nghĩ và thiền định và biến cô ấy thành thân ma trong một thời gian ". Mẹ cô đã phải đến ở với cô trong thời gian này để chăm sóc cô. "Cô ấy luôn tin tưởng vào việc không yêu cầu sự giúp đỡ và làm điều đó một mình. Nhưng khi cô ấy nhờ đến sự giúp đỡ của các bác sĩ, mọi việc không diễn ra tốt đẹp. Thuốc quá mạnh. Nếu cô ấy không làm gì, cô ấy sẽ được chữa lành, nhưng nó khiến cô ấy lùi

bước. " Katrina đã phẫu thuật mắt vào thời điểm đó, nhưng dường như không có ích gì.

D: Cô ấy nói sau khi phẫu thuật mắt, cô ấy không thể thức dậy. Điều gì đã xảy ra sau đó?

K: Đó lại là ma túy. Họ đã cho cô ấy quá nhiều thuốc mê. Và cô ấy đã nghĩ đến việc ra đi một lần nữa. Cô ấy đã đi rất xa, rất xa và không muốn quay lại.

D: Tại sao nó lại ảnh hưởng đến bài phát biểu của cô ấy?

K: Sự tấn công vào hệ thần kinh. Các lớp phủ của dây thần kinh đã bị hư hại. Nó làm tổn thương các dây thần kinh ở mặt, mắt và miệng của cô ấy.

D: Thuốc?

K: Không phải ban đầu. Đó là aspartame (một chất rất ngọt được sử dụng làm chất ngọt nhân tạo, chủ yếu trong các sản phẩm có hàm lượng calo thấp. Nó là một dẫn xuất của axit aspartic và phenylalanin.) và sức khỏe tổng thể và căng thẳng. Nhưng chủ yếu là căng thẳng. Nó cứ ăn mòn chính mình. Cô ấy chỉ bị căng thẳng quá nhiều. Cô ấy không sống theo cách mà cô ấy đồng ý đến và sống. Cuộc sống của cô quá hỗn loạn ... quá lướt. Chúng tôi muốn thu hút sự chú ý của cô ấy, nhưng mọi thứ khác đã đi quá xa.

TT đã tiến hành giải quyết vấn đề này và sửa chữa những tổn thương ở dây thần kinh cũng như mặt và mắt của cô ấy. Sau đó, họ nói rằng phần còn lại của cơ thể cô ấy đang trong tình trạng tuyệt vời. Cô đã ngừng uống aspartame, ăn uống đầy đủ và thiền nhiều lần trong ngày. Sự căng thẳng đã được giải tỏa. Sau đó, TT đã đưa ra một số thông tin thú vị liên quan đến u nang. Katrina cho biết cô có một khối u trên cột sống.

K: Nó không nằm trên xương sống của cô ấy. Nó ở gần lưng nhưng không ở trên cột sống. Đó thậm chí có thể là thuốc cũ hoặc thậm chí là một phần của thuốc

từ cuộc phẫu thuật mới nhất. Hoặc thực phẩm mà cô ấy ăn với tất cả các chất phụ gia và hóa chất. Tất cả những thứ vớ vẩn mà mọi người ăn vào mà không có sức khỏe tốt đều phải đi đến một nơi nào đó. Bất cứ thứ gì trong cơ thể bạn đều được bảo vệ bởi u nang.

D: Nó tích tụ bên trong u nang?

K: Và cô ấy luôn thiên định để thải tất cả các chất độc ra khỏi cơ thể, vì vậy đó là một cách để đào thải chúng ra ngoài.

D: Vì vậy, đó là những gì nó làm. Nó tích tụ ở đó giống như trong các tuyến bạch huyết. Nhưng với các tuyến bạch huyết, nó chảy qua ngay, phải không?

K: Tôi đoán vậy, nếu nó không gây ung thư. Và sau đó một u nang hình thành xung quanh nó để nó không gây hại cho bạn.

D: U nang hình thành xung quanh bất kỳ chất độc nào không thuộc trong cơ thể.

K: Nhưng sau đó cô ấy thiên định về chúng để lấy chúng ra. U nang đó phải mở ra và làm sạch.

D: Vì vậy, u nang sẽ tự mở ra?

K: Nó đã làm điều đó hai lần. Sẽ ổn thôi, miễn là cô ấy không nạp bất cứ thứ gì có độc vào cơ thể.

D: Tôi đang hỏi vì điều tương tự đã xảy ra với tôi trên lưng. Vì vậy, nó đang loại bỏ chất độc? (Có) Tuy nhiên, thật không dễ chịu khi họ mở lời.

K: Không, không phải vậy.

D: Nhưng đó là một cách để đưa nó ra khỏi hệ thống.

K: Tất cả chúng ta đều có u nang ở trong người. Họ đã bị chặn. Đó là những gì một u nang, nhưng cô ấy muốn chúng thoát ra.

D: Nhưng chừng nào chúng còn tích tụ chất độc thì nó không gây hại cho phần còn lại của cơ thể? (Không) Vì vậy, theo cách đó, nó đang phục vụ một mục đích tốt?

K: Đúng vậy.

D: Sau đó, khi nó mở ra, nó ổn chứ?

K: Hy vọng rằng u nang có thể biến mất, tan biến và biến mất khi nó sẽ không cần thiết. Cô ấy không thích giao diện của nó. Nhưng nếu bạn có thể giữ nó trong, bạn không cần phải lấy nó ra. Nếu bạn biết mình đang đưa những gì vào cơ thể.

D: Nếu không, thông thường, họ muốn mở nó ra.

K: Và sau đó nhiễm trùng có thể xảy ra.

D: Vì vậy, miễn là nó không gây ra bất kỳ thiệt hại hoặc làm tổn thương bất kỳ điều gì, hãy để cơ thể tự chăm sóc? (Đúng)

Đây là một tin tốt cho tôi khi nghe. Tôi đã bị u nang ở lưng hơn 20 năm. Nó đã phun trào ba lần với khoảng cách giữa các năm. Thật không dễ chịu khi điều đó xảy ra, và bác sĩ muốn cắt bỏ nó. Nhưng bây giờ với thông tin này, tôi hiểu rằng u nang có một chức năng quan trọng và tôi sẽ cho phép nó thực hiện công việc của mình.

K: Bây giờ cô ấy chỉ có thể lo lắng về việc mang lại ánh sáng và chia sẻ ánh sáng, không phải tất cả những điều mà cô ấy đã từng căng thẳng. Cô ấy hiện đã khỏe mạnh và ngay cả bác sĩ của cô ấy cũng không tin rằng cô ấy không cần dùng bất kỳ loại thuốc nào.

D: Một câu hỏi khác mà cô ấy có: cô ấy sợ rất nhiều thứ. Tất cả những thứ đó đến từ đâu?

K: Từ những lần đó, cô ấy đến để giúp những người khác vượt qua, hoặc vượt qua những nơi đáng sợ của họ. Cô vừa nhìn thấy những phần xấu xa nhất của con người, chứ không phải những phần tốt đẹp.

D: Cô ấy đến khi người đó đang trải qua những khoảng thời gian tồi tệ.

K: Đúng vậy. Và xem tin tức khiến cô ấy nhớ mãi về tất cả những thứ đó. Cô ấy không cần phải lo lắng, cô ấy an toàn. Nhưng cô ấy đồng cảm quá nhiều với tất cả những người đang trải qua tất cả những điều đó và nhớ về họ.

D: Nhưng đó là cuộc sống của họ, nó không phải là cuộc sống của cô ấy. (Có) Bạn có thể có lòng trắc ẩn, nhưng bạn không cần phải tự chuốc lấy nó.

K: Vâng. Cô ấy có thể giúp đỡ khi mọi người cần, nhưng nếu bạn giúp đỡ người không muốn giúp đỡ, họ có thể kéo bạn xuống. Và cô ấy phải nhớ điều đó. Cô ấy an toàn và nếu cô ấy có thể nhớ điều đó, cô ấy sẽ cảm thấy bình yên hơn và có thể gửi nhiều ánh sáng hơn cho những người cần nó. Nhưng nỗi sợ hãi ngăn điều đó xảy ra. Sẽ không có chuyện gì xảy ra với cô ấy. Cô ấy được cho là sẽ sống rất lâu trên cuộc đời này.

D♥O♥L♥O♥R♥E♥S♥ ♥C♥A♥N♥N♥O♥N

Katrina muốn có một lời giải thích cho một trải nghiệm bất thường xảy ra với cô ấy vào một đêm năm 1991. Nhiều người sẽ hiểu đó là một "cuộc tấn công tâm linh", vì vậy tôi quan tâm đến những gì TT sẽ nói về nó. Cô ấy nói rằng cô ấy đang ngủ thì đột nhiên bị đánh thức bởi một người trong phòng của cô ấy, người đã nhảy lên người cô ấy và bắt đầu đánh vào ngực cô ấy. Lúc đầu cô ấy nghĩ đó là một vụ tấn công tình dục. Sau đó cô nghĩ rằng anh ta đang giết cô vì cô không thở được.

D: Bạn có thể cho cô ấy biết những gì đã xảy ra?

K: Người đàn ông đó bước vào và nhảy vào cô ấy. Cô ấy muốn rời đi một lần nữa và một phần cơ thể cô ấy dường như ngừng hoạt động, và anh ấy bước vào để giúp đỡ.

D: Ý bạn là cô ấy sẽ chết một cách tự nhiên hay một cái gì đó vào đêm đó?

K: Tôi không biết. Cô không thở được và anh ta đang cố gắng nhảy bắt đầu cô ta hoặc giữ cho cô ta không rời đi, nhưng cô tỉnh dậy và nhìn thấy anh ta.

D: Cô ấy không nên? (Không) Có phải anh ta chỉ là một trong những sinh vật đó là công việc của họ?

K: Vâng. Anh ấy tình nguyện. Anh ấy là một tình nguyện viên như chúng tôi tình nguyện cho điều này. Nhưng anh không biết rằng cô sẽ nhìn thấy anh và vô cùng sợ hãi.

D: Cô ấy nói rằng cô ấy có cảm giác rằng anh ấy đang đánh cô ấy hoặc kéo cô ấy vào ngực hay gì đó.

K: Anh ấy đang chạm vào bên trong cô ấy và ép phổi cô ấy để giúp cô ấy thở. Ban đầu cô ấy nghĩ đó là một vụ tấn công tình dục. Cô nghĩ rằng anh ta đang giết cô vì cô không thở được.

D: Chúng tôi có hướng dẫn viên hoặc người giám hộ luôn ở bên chúng tôi. Nhưng điều đó không giống như vậy.

K: Anh ấy không phải là người giám hộ. Cô ấy đã không gặp anh ấy trước hoặc kể từ đó. Mọi người, những sinh vật khác, đang theo dõi cô ấy mọi lúc. Họ luôn ở xung quanh và họ không xuất hiện, vì vậy ai đó chắc chắn đã gọi anh ta vào. Cho dù đó là cô ấy hay ai đó khác. Ai đó đã gọi anh ta đến để anh ta đang giúp đỡ.

D: Nếu không nó sẽ giống như một cái chết tự nhiên trong đêm?

K: Có thể.

D: Có điều gì xảy ra trong cuộc sống của cô ấy vào thời điểm đó khiến cô ấy muốn rời đi không?

K: Không, ngoại trừ việc cô ấy rất quan tâm đến các thiên thần, ET và muốn ở đó nơi họ ở thay vì một cuộc sống của con người. Làm người dường như mất quá nhiều thời gian, và cứ tiếp tục kéo dài. rất lâu, và kéo dài liên tục.

D: Nhưng bạn biết đấy nếu bạn rời đi quá sớm, điều đó cũng không giải quyết được vấn đề.

K: Geez, tôi biết! (Cười)

D: Bởi vì sau đó bạn phải quay lại và làm lại tất cả, phải không? (Có) Vì vậy, đó là lý do tại sao họ nhảy bắt đầu lại cơ thể của cô ấy. Nhưng vì sợ cô ấy nghĩ đó là một thứ khác.

K: Cô ấy nghĩ rằng cô ấy đang bị tấn công.

Thật là ngạc nhiên khi một điều đơn giản như thế này có thể được giải thích khi chúng ta loại bỏ khía cạnh sợ hãi. Tất nhiên, Katrina không có cách nào để biết rằng cô ấy có thể đã chết trong đêm nếu không có sự can thiệp của điều này. Tôi nghĩ điều này có thể giải thích cho nhiều cuộc tấn công được gọi là tâm linh mà mọi người nói rằng họ đã trải qua. Hãy nhìn mọi thứ với một tâm hồn cởi mở và bạn có thể tìm thấy một góc nhìn hoàn toàn khác.

K: Cô ấy nghĩ rằng thời gian sắp hết vì cô ấy 68 tuổi, nhưng cô ấy sẽ sống rất lâu.

D: Sáu mươi tám không phải là cũ. (Cười) Tôi biết điều đó.

K: Cô ấy mất sớm rất nhiều lần và có vẻ như là một thời gian dài. Cô ấy không cần ai đó để giữ cho cô ấy sống. Cô ấy chăm sóc bản thân rất tốt. Cô ấy chỉ cần ai đó chia sẻ niềm vui và chia sẻ sứ mệnh. Cô ấy có thể tỏa sáng hơn nếu cô ấy vui vẻ hơn và ít sợ hãi hơn. Để giữ một chân trong mỗi cuộc đời. Sống một cuộc sống con người mà người khác có thể liên hệ, nhưng tinh thần hơn để họ có thể biết rằng họ cũng có thể làm được điều đó. Bạn phải ở đó và cho họ thấy nếu không họ không có hình mẫu. Vì vậy, cô ấy phải ở lại!

D: Cô ấy có một câu hỏi khác. Cô ấy nói rằng cô ấy đang đi dạo quanh hồ thì bị một thứ giống như trường năng lượng ập đến. Nó đủ mạnh để suýt đánh gục cô. Đó là gì?

K: Đúng vậy. Đó là nguồn năng lượng mà cô ấy sẽ phải học cách đối phó. Tất cả chúng ta đang ngày càng mang lại nhiều năng lượng hơn và nó vô cùng mạnh mẽ. Đó chỉ là một chút năng lượng bùng nổ để cho cô ấy thấy cảm giác của mình như thế nào, và cô ấy cần tăng cường năng lượng của chính mình.

D: Đây có phải là năng lượng sẽ giúp chúng ta đi vào Trái đất mới không?

K: Vâng, nó đang tải nhiều thứ hơn của chúng ta vào chúng ta.

D: Bởi vì bạn đã nói rằng nó không đi cùng với chúng ta khi sinh ra?

K: Đúng vậy. Khi cô ấy trở nên khỏe mạnh và khỏe mạnh hơn, cô ấy sẽ nhận thấy nhiều năng lượng hơn đến. Và nếu cô ấy có thể xử lý nó, điều đó sẽ tiếp tục xảy ra cho đến khi ngày càng có nhiều ánh sáng và năng lượng đến. Nhiều ánh sáng và năng lượng đến hơn.

D: Nhưng nó có thể đáng sợ khi nó khiến cô ấy mất thăng bằng. Và cô ấy nói rằng dường như không ai khác phản ứng với nó.

K: Đúng vậy. Nhưng nó đủ mạnh để cho cô ấy thấy rằng đây là thật, không phải do bạn tưởng tượng.

D: Năng lượng lấy từ đâu?

K: Từ bản ngã cao hơn của chúng ta, thông qua Chúa đến bản thân cao hơn của chúng ta. Giống như một cái phễu, đi thẳng vào chúng ta, tất cả các phần khác nhau của chúng ta. Khi cô ấy cảm thấy điều đó, những phần khác trong tâm hồn cô ấy có lẽ cũng cảm nhận được điều đó.

D: Điều này cũng xảy ra với những người khác?

K: Có thể. Họ có thể không cảm thấy nó theo cách đó như một "trường lực". Họ có thể cảm nhận điều đó theo những cách khác, nhưng, vâng, tất cả chúng ta nên mang nhiều bản ngã cao hơn của mình xuống đây.

D: Điều này có giúp thay đổi dao động và tần số không?

K: Nó không giống như đưa chúng ta đến một Trái đất Mới, mà là mang nhiều thứ đó xuống trái đất này để tăng cường năng lượng cho tất cả mọi người ở đây.

D: Đó là những gì tôi đang cố gắng hiểu. Tôi cảm thấy như chúng ta đang đi lên Trái đất mới.

K: Nhưng chúng tôi không chỉ tăng dần. Nó đang đi xuống và chúng ta sẽ đi lên. Nó giống như đưa Thiên đường xuống trái đất và trái đất lên Thiên đường cùng một lúc. Không có sự tách biệt. Năng lượng phải đi theo cả hai cách. Chúng ta sẽ không chỉ từ bỏ trái đất và tiến lên. Chúng tôi đang giảm bớt năng lượng để có thể tiến lên. Nó giống như leo lên bậc thang. Nó giống như hạ thấp các bậc thang xuống cho chúng tôi. Họ sẽ có thể leo lên. Và đó là ánh sáng. Đó là năng lượng. Đó là rung động. Tôi đoán nó cũng sẽ là DNA. DNA mới không thể hoạt động trừ khi chúng tôi tăng mức năng lượng của mình. Nó sẽ không tốt cho những cơ thể đó nếu không có đủ linh lực. Đôi khi đó là một cơn chóng mặt. Đôi khi nó thậm chí giống như một cơn bệnh vào thời điểm đó. Nó giống như quá nhiều năng lượng, điện đi qua chúng ta.

D: Tại sao cô ấy được hiển thị trong cuộc đời đó với tư cách là người da đỏ?

K: Cô ấy có xu hướng nhìn con người là dã man và đơn giản là họ sẽ không thay đổi. Và cô ấy cần biết rằng chỉ cần cô ấy làm tốt vai trò của mình, đó là tất cả những gì quan trọng và chúng có thể và sẽ thay đổi.

D: Trong cuộc sống đó cô ấy thực sự chạy trốn khỏi tất cả.

K: Trong nhiều kiếp, cô ấy đã bỏ chạy và bỏ cuộc. Vì vậy, lần này cô ấy phải ở lại! Bám sát và tận hưởng nó!

Thông điệp chia tay: Đó là một phần của hợp đồng để có lợi cho sức khỏe. (Hợp đồng mà chúng ta ký khi bước vào cuộc sống con người.) Không phải là một số người không và một số người thì không. Đó là một phần của hợp đồng vì điều đó có nghĩa là bạn đang sống tốt với trái đất và đó là toàn bộ lý do để ở đây. Niềm vui không thể có nếu mọi người bị ốm. Nó quan trọng đối với tất cả mọi người.

D♥O♥L♥O♥R♥E♥S♥ ♥C♥A♥N♥N♥O♥N

Hai trường hợp trở lại của một người chồng và một người vợ đến từ Quebec, những người đã trải qua những kiếp sống song song hoặc những thực tại khác nhau. Người phụ nữ (đến vì ung thư vú và đang chờ phẫu thuật) xúc động về ba kiếp người. Người đầu tiên, cô ấy là một người Ấn Độ hoặc một người chữa bệnh bằng thảo dược bản địa trong một bộ lạc trong một khu rừng. Cô thu thập các loại thảo mộc trong rừng và làm thuốc để giúp đỡ mọi người. Khi tôi cố gắng đưa cô ấy đến một ngày quan trọng, cô ấy nói rằng có chiến tranh và mọi người đang chạy, la hét. Tất nhiên, tôi nghĩ cô ấy đang nói về chiến tranh giữa các bộ tộc. Nhưng khi cô ấy nói về những chiếc máy bay Đức bay qua và thả bom, tôi biết cô ấy đã bước sang một cuộc sống khác. Chủ yếu là vì tôi không thể nghĩ đến bất kỳ thời điểm nào trong cuộc chiến mà quân Đức ném bom xuống các bộ lạc bản địa. Tất nhiên, tôi có thể đã sai, nhưng khi tôi đặt câu hỏi, cô ấy mô tả rằng điều này đang diễn ra ở một thành phố lớn ở Pháp và mọi người đang chạy

và la hét. Một số đã bị thương. Cô ấy là một y tá làm việc tại một bệnh viện gần đó và cô ấy đã cùng với các bác sĩ và những người khác trong bệnh viện chạy ra bên ngoài và cố gắng giúp đỡ những người bị thương và đưa họ vào trong.

Khi chiến tranh trở nên tồi tệ hơn, họ không có đủ vật tư, thuốc men, v.v. và điều đó trở nên rất buồn và nản lòng. Khi tôi chuyển cô ấy đến một ngày quan trọng, cô ấy đang nằm trong bệnh viện hấp hối. Cô ấy không bị thương, nhưng đã bị ốm. Cô quá chán nản và vỡ mộng trước sự kinh hoàng và cái chết xung quanh mình đến mức phát bệnh, và quyết định chết để giải thoát. Sau đó tôi chuyển cô ấy về phía trước và nghĩ rằng cô ấy sẽ đi về phía linh hồn, hoặc đi vào cuộc sống này. Nhưng cô thấy mình như một cậu bé đang chơi với những đứa trẻ khác. Điều đó chắc chắn không phù hợp vì cô ấy là nữ. Khi kể về cuộc đời đó, cô ấy là một bác sĩ và coi mình như một bác sĩ phẫu thuật thực hiện các ca mổ tim. Cả ba điều này đều tuân theo một mô hình chung: chữa bệnh.

Đây là điều mà tiềm thức đang cố gắng vượt qua, rằng cô ấy đã đi ra khỏi con đường và được cho là đang chữa bệnh, đặc biệt là sử dụng năng lượng trong kiếp sống hiện tại của cô ấy. Bởi vì cô ấy hiện đã 58 tuổi (sinh năm 1950 – phiên này được thực hiện vào năm 2008) hai cuộc sống cuối cùng này không phù hợp, nếu chúng ta coi cuộc sống của chúng ta đi theo một kiểu tuyến tính. Cuộc đời của y tá có thể phù hợp nếu cuộc chiến là WWI, nhưng tôi không biết có bao nhiêu máy bay Đức đã ném bom trong cuộc chiến đó. Nó cũng có thể là Thế chiến thứ hai nếu cô ấy chết vào những năm 1940 và quay trở lại nhanh chóng. Nhưng cuộc đời cuối cùng của bác sĩ phẫu thuật hoàn toàn không phù hợp, trừ khi chúng ta xem xét các cuộc sống song song. Nơi chúng ta đang sống nhiều kiếp cùng một lúc và chúng ta không nhận thức được điều này bởi vì nó sẽ quá khó hiểu.

Khi tôi làm việc với chồng vào ngày hôm sau, anh ấy cũng có một số cuộc sống bất thường. Đầu tiên là đơn giản và điển hình: một thanh niên sống trong một cộng đồng túp lều biệt lập trong một khu rừng gần đại dương. Câu chuyện sẽ không chuyển sang một ngày quan trọng, vì vậy tôi đã yêu cầu anh ta di chuyển qua thời gian và không gian để tìm một thứ khác thích hợp. Sau đó, anh

thấy mình đang ở Las Vegas đi bộ xuống phố nhìn ánh đèn, con người và sự sôi nổi. Mọi thứ đều khá hiện đại. Anh ta là một thanh niên khoảng 18 tuổi đến từ nhà của anh ta ở một thị trấn nhỏ ở Alabama trên một chiếc xe buýt. Anh ta lang thang trong và ngoài sòng bạc để chơi máy đánh bạc và thử chơi Blackjack và 21 tuổi, sau khi xem trò chơi này được chơi như thế nào. Anh ta nhanh chóng trở nên buồn chán và cuối cùng đi đến phòng khách sạn của mình.

Ngày hôm sau, anh đi tham quan quanh Las Vegas, sau đó trở về nhà trên xe buýt. Anh ấy đã có một cuộc phiêu lưu tuyệt vời của mình và đó hóa ra là điều bất thường duy nhất mà anh ấy từng làm. Trở lại thị trấn nhỏ ở Alabama, anh sống ở nhà với mẹ và cha, và làm việc trong một cửa hàng giày. Khi tôi di chuyển anh ta về phía trước, không có gì bất thường xảy ra. Chỉ là một cuộc sống bình thường, tẻ nhạt. Cuối cùng thì cha mẹ anh qua đời và anh tiếp tục sống trong ngôi nhà. Anh ấy không bao giờ kết hôn và sống một cuộc sống cô đơn. Khi qua đời với tư cách là một ông già, ông đã không đạt được nhiều thành tựu, và chuyển đi một lần khỏi khu vực này vẫn còn trong tâm trí ông như một cuộc phiêu lưu tuyệt vời duy nhất của ông. Tất cả những điều này hoàn toàn không có tính cách đối với khách hàng là người đàn ông. Trong cuộc đời này, anh sinh ra và lớn lên ở Jamaica và đã rời quê hương từ rất sớm để đi du lịch và làm việc trên tàu ở nhiều nơi ở nước ngoài.

Ông sống ở nhiều quốc gia, làm vô số công việc và cuối cùng định cư ở Quebec, nơi ông gặp và kết hôn với người vợ hơn 40 năm của mình. Giờ đây anh ấy đã là một giám sát viên đáng kính của một công ty máy tính. Điều chính anh muốn tìm ra là mục đích của anh. Anh ấy muốn nhiều hơn nữa, đặc biệt là đối với vợ mình: nhiều tiền hơn, một ngôi nhà đẹp, v.v. Sau cuộc sống được mô tả, tôi lại chuyển anh ấy về phía trước và anh ấy nhìn thấy mình trong một chiếc máy bay cùng với bốn người khác đều mặc bộ quần áo liền quần và mặc dù vào, bắt sẵn sàng nhảy ra khỏi máy bay. Anh ấy rất vui mừng về nó và không sợ hãi chút nào. Khi đến lượt mình, anh ấy nhảy khỏi máy bay mà không do dự và mô tả niềm vui sướng khi rơi tự do trước khi máng trượt của anh ấy mở ra.

Điều này cũng gây nhầm lẫn. Tôi nghĩ rằng cuộc sống như một người đàn ông trong thị trấn nhỏ có thể là một thực tế thay thế thay vì một cuộc sống song song. Nó rõ ràng là hoàn toàn trái ngược với cuộc sống hiện tại của anh ấy. Có lẽ nó để cho anh ta thấy mọi thứ có thể tồi tệ hơn nhiều vì người đàn ông không bao giờ có bất kỳ giấc mơ nào (ngoại trừ chuyển đi đến Vegas) và không theo dõi bất kỳ giấc mơ nào. Và đây là điều có thể xảy ra nếu bây giờ anh ấy không theo đuổi ước mơ của mình. Có thể cảnh nhảy dù là tiềm thức đang cố gắng nói với anh ta thông qua ký hiệu rằng anh ta có thể thực hiện cú nhảy. Anh ấy có thể chớp lấy một cơ hội và đi vào cuộc sống mà anh ấy muốn. Rằng nó không nguy hiểm và anh ta có thể nhảy, nhảy và sống sót. Trên thực tế, nó thậm chí sẽ rất thú vị và phấn khích.

Đây chỉ là những suy nghĩ của tôi. Nhưng thật bất thường khi có hai người mô tả các kiếp sống rõ ràng sẽ không có ý nghĩa khi nhìn từ quan điểm tuyến tính và nhận thức bình thường của chúng ta về luân hồi và tiền kiếp là gì.

Phần 2

NHẬN THỨC MỚI VỀ NĂNG LƯỢNG

CHƯƠNG 7: TRẢI NGHIỆM NĂNG LƯỢNG TỔNG THỂ

ĐIỀU THÚ VỊ LÀ PHIÊN HỢP NÀY ĐƯỢC TIẾN HÀNH chỉ một tuần trước ngày 21 tháng 12 năm 2012 khét tiếng khi thế giới được cho là sắp kết thúc. Tôi biết từ nghiên cứu của mình rằng nó sẽ là sự kết thúc của cái cũ và sự bắt đầu của sự

kết thúc. Tôi đã nhận ra rằng sẽ có một luồng năng lượng vào thời điểm đó sẽ là đỉnh điểm, không phải là kết thúc. Và nó sẽ đủ mạnh để đẩy chúng ta vào không gian mới. Khi đoạn ghi âm này đang được chép lại, tôi nhận ra đó là một người đàn ông đang trải qua hiện tượng mới này. Đó chắc chắn không phải là một cuộc hồi quy tiền kiếp điển hình. Khi Taylor đến gặp tôi, anh ấy đã gặp nhiều vấn đề về thể chất. Anh ấy phải ngồi xe lăn mặc dù trước đây anh ấy làm việc trong lĩnh vực xây dựng. Hiện ông bị viêm loét đại tràng, tiêu hóa rất kém và tiêu chảy liên tục, viêm khớp vai, cổ, lưng, tay và đầu gối. Anh ấy muốn phục hồi cơ thể của mình về sức khỏe tối ưu và anh ấy rất quan tâm đến sự phát triển tinh thần của mình và muốn mở rộng ý thức trái tim của mình cũng như tiếp xúc có ý thức với bản thân cao hơn của anh ấy. Anh ấy cũng đang dạy nhạc.

Khi Taylor bước vào cảnh quay, trời đã về đêm và anh ấy đang đứng giữa những cây dừa nhìn ra đại dương và chiêm ngưỡng tông màu xanh lam đậm. Anh thấy mình là một nam giới Polynesia với thân hình cường tráng, khỏe mạnh, cứng cáp. Tôi hỏi anh ấy có đi chơi ở đó vào buổi tối không.

T: Không, tôi đang tìm kiếm thứ gì đó.

D: Bạn nói rằng bạn đang nhìn thấy tông màu xanh?

T: Vâng, chúng ở khắp mọi nơi.

D: Những cái đó đến từ đâu?

T: Mọi nơi.

D: Điều đó có bình thường không?

T: Không, nó có vẻ là phổ biến. Tôi hiểu rồi. Đó là một cảm giác. Một cảm giác thật bình yên. Màu sắc xung quanh là do cảm xúc của tôi. Tôi phù hợp với bản chất của tôi.

D: Nhưng bạn nói rằng bạn đang tìm kiếm một cái gì đó?

T: Vâng, giống như tôi đang tìm câu trả lời cho một câu hỏi.

D: Giải thích ý bạn.

T: Tôi nghĩ rằng tôi đang tìm kiếm ... Tôi đang tìm kiếm linh hồn của mình. Và tôi bắt đầu hỏi, "Đây là cái gì?" Tôi đang nhìn sâu hơn vào cuộc sống. Tôi là một người đàn ông rất thể chất và mạnh mẽ, có năng lực, vì vậy bây giờ tôi sẽ đi xem xét. Tôi cảm thấy tốt về cuộc sống của tôi. Và tôi bình an. Tôi bằng lòng. Cuộc sống rất tốt và tôi vui mừng khôn xiết. Tôi hoàn thành cuộc sống của mình. Sự thanh bình. Tôi bằng lòng. Cuộc sống rất tốt và tôi vui mừng khôn xiết. Tôi hoàn thành cuộc sống của mình. Bây giờ tôi đang nhìn vào "bên trong".

D: Bạn cảm thấy đó là bước tiếp theo?

T: Nó tự nhiên gọi cho tôi, vâng.

Tôi muốn biết thêm về cuộc đời của anh ấy trước khi chúng tôi khám phá thêm về điều này. "Tôi là một nhà cung cấp. Tôi là một thợ săn và tôi thu thập. Tôi trông nom mọi người trong làng".

D: Vậy bạn chăm sóc gia đình của những người khác trong làng?

T: Vâng, tôi là một trong những người đó.

D: Những người khác làm điều tương tự?

T: Vâng. Tôi rất hạnh phúc. Tôi có một gia đình và những đứa trẻ. Tôi rất hạnh phúc vì không còn gì để đạt được về thể chất nữa, vì vậy tôi đang tìm kiếm
(Kết thúc.)

D: Vậy có vẻ như không còn thử thách nào nữa? Đó sẽ là một cách để đặt nó?

T: Vâng. Mọi người đều ở trên thiên đường.

D: Cả làng đều vui?

T: Vâng ... không thách thức ... vâng. Chúng tôi đã tiếp cận tất cả mọi người "vui vẻ".

D: Vì vậy, bạn cảm thấy không còn gì để đạt được?

T: Vâng, tôi biết vai trò của mình. Cảm giác như vậy đó. Có một sự hài hòa.

D: Nhưng nó vẫn chưa đủ?

T: Vâng. Chỉ có cảm giác mãn nguyện và hạnh phúc, vì vậy tôi bắt đầu nói, "Tôi đang cảm thấy những cảm xúc đang gọi tôi." Tôi rất vui nhưng có điều gì đó còn xảy ra với tôi ngoài tầm hiểu biết của tôi. Tôi cảm thấy mãn nguyện. Tôi cảm thấy niềm vui. Đang nhảy múa. Đang chơi. Mọi thứ đều tốt! Nhưng sau đó, có lời kêu gọi bên trong này. Cái này là cái gì? Đó là gì?

D: Điều này xảy ra một cách đột ngột hay bạn bắt đầu cảm thấy nó dần dần?

T: Dần dần. Và tất cả chúng ta đều cảm nhận được điều đó. Và bây giờ tôi bắt đầu tự hỏi mình, "Nó là gì?"

D: Vậy những người khác trong làng cảm thấy có nhiều thứ hơn ngoài những gì họ đang làm?

T: Vâng. Chúng tôi ở trong trái tim của chúng tôi và chúng tôi cảm thấy sự hiện diện này.

D: Thông thường khi mọi người tìm thấy hạnh phúc, họ nghĩ rằng đó là tất cả.

T: Có, họ có. Chúng tôi đã làm! (Cười)

D: Rất ít người đạt đến điểm đó khi không còn gì để đạt được và họ hạnh phúc.

T: Vâng, hiếm nhưng chúng tôi ở đó. Không chỉ tôi mà tất cả chúng ta. Tôi không biết chúng tôi đang tìm kiếm điều gì, nhưng tất cả chúng tôi đều ở nơi này. Tôi không biết nếu họ biết chưa.

D: Nhưng bạn đã nói rằng bạn cảm thấy một "sự hiện diện." Ý anh là gì?

T: Như thể có điều gì đó đang chăm sóc tất cả chúng tôi. Có sự ấm áp về chúng tôi. Và có sự ấm áp gần như có ai đó đang trông nom chúng tôi ... giám sát.

D: Một người?

T: Không. Giống như một Đấng sáng tạo.Ồ, nó thực sự tốt! Một sự hiện diện vô hình giống như nó ở khắp mọi nơi trong không khí. Đó là một chất lượng. Nó thật sự tốt.

D: Bạn nói rằng bạn đã biết về điều này một thời gian?

T: Vâng, nhưng không quá nhiều vì bây giờ tôi đang trở nên quá nhận thức về nó. Không thể phủ nhận rằng nó bắt đầu cảm thấy như thể ... trước đây nó vô hình, nhưng bây giờ nó cảm thấy như thể nó không vô hình nữa. Tôi cảm thấy nó. Tôi cảm thấy nó trên cơ thể mình ... bất kể nó là gì.

D: Hmm ... bắt đầu có nhiều chất hơn, ý bạn là?

T: Vâng, ở khắp mọi nơi. Đó chính xác là những gì tôi đang cảm thấy. Giống như đám mây ... khi bạn cảm thấy đám mây xung quanh mình. Đó là sương mù từ bên dưới, nhưng khi bạn ở trong đó, bạn nhận ra rằng có nhiều thứ hơn bạn có thể tưởng tượng, vì vậy, nó có nhiều nội dung hơn, vâng.

D: Vì vậy, đêm nay khi bạn ngồi ngoài kia nhìn ra mặt nước, bạn cảm thấy nó nhiều hơn?

T: Đêm nay tôi đang nói, "Bạn là ai? Tôi muốn biết. (Dịu dàng) Tôi muốn biết bạn! Tôi nghe bạn. Tôi cảm thấy bạn. Bạn đang tương tác với chúng tôi! Bạn là gì? Bạn biết mình đang làm gì. Tôi đang lắng nghe, tôi cảm nhận được bạn. Tôi thấy bạn. Tôi muốn biết nhiều hơn."

D: Bạn có nhận được câu trả lời nào không?

T: Vâng. Nó đang thông báo lại, "Tôi ở xung quanh bạn. Tôi là bản thể của bạn. Tôi ở trong tất cả mọi thứ. Tôi là bản chất của sự sáng tạo, di chuyển khắp mọi nơi và mọi người. Tôi là linh hồn di chuyển xuyên suốt mọi thứ. Đây là một phẩm chất khác của tất cả mọi người. Tôi là linh hồn di chuyển xuyên suốt mọi thứ. Đây là một chất lượng khác của những gì mọi thứ được làm bằng. Và bạn đã nghe cuộc gọi của tôi. Tôi là Nguồn sống của bạn. Tôi là hơi thở của cuộc sống. (Nhẹ nhàng và ngọt ngào) Ngọn gió thổi "Và tôi cảm thấy như thể mình không cần biết chính xác nó là gì. Về mặt tinh thần, tôi muốn cảm nhận nó. Tôi muốn nói chuyện với nó. Đối với tôi, dường như các câu trả lời không cố gắng giải quyết một vấn đề mà chỉ là giao tiếp, "Xin chào! Bạn đang ở đó. " Và đó không phải là "Xin chào!" Đó là một cách khác. Tôi cảm thấy mình đang vượt lên chính mình.

D: Đó có phải là một cảm giác tốt?

T:Ồ, vâng! Nhưng điều đó thật bất thường vì bây giờ tôi nhìn thấy và cảm nhận được cảm giác. Tôi đang bắt đầu biến mất. (Cười nhẹ) Bây giờ tôi bắt đầu cảm thấy rằng tôi là NÓ! " Và tôi đang biến mất, nhưng tôi thì không. Tôi chỉ thay đổi cách hiểu của tôi về con người của tôi.

D: Nhưng đó là một điều tốt, phải không? Nếu đó là những gì bạn muốn?

T: (Cười) Vâng, nhưng tôi cảm thấy hơi sợ. Bởi vì nó khác biệt. Ngoài bất cứ thứ gì tôi có thể có ... không có gì hiểu được ... không biết. Và tôi cảm thấy thoải mái với nỗi sợ hãi, nhưng nó vẫn ở đó. Tôi đang tin tưởng. Nó nằm ngoài tôi và nó cần phải vượt ra ngoài tôi. Đó là cách duy nhất tôi có thể tin tưởng. Để vượt xa

nó là cách duy nhất để tin tưởng. Điều gì đó ngoài tôi biết nó đang làm gì và tôi không cần biết. Tôi chỉ tin tưởng. Đó là tất cả những gì tôi phải làm, chỉ là tin tưởng và cởi mở.

D: Nó cho bạn biết có điều gì đó nó muốn bạn làm?

T: Không, tôi không cần phải làm gì cả. Nó chỉ đang xảy ra.

D: Ý tôi là nó muốn bạn sử dụng thông tin này hoặc cảm giác này cho bất cứ điều gì?

T: Vâng. Hãy tin tưởng rằng có một sự tương tác thông minh giữa ý thức của tôi về bản thân và cuộc sống vi vũ trụ.

D: Nhưng nó có muốn bạn có thông tin này để giúp làng không?

T: Vâng. Nó yêu cầu tôi muốn mở ra điều này ... mở ra trong sự thức tỉnh này. Để bản thân bị cuốn vào bất cứ điều gì tôi nghĩ. Vì vậy, để tin tưởng nó và có một mối quan hệ với nó và được thổi bay rộng mở đến vô tận. Và để học với nó khi tôi buông bỏ. Tôi sẽ thể hiện nó khi nó đang giao tiếp với tôi và tôi sẽ có thể giữ nó. Và tôi sẽ đi giữa mọi người và họ sẽ biết và họ sẽ mở cửa cho tất cả chúng ta. Tôi không cảm thấy mình cần phải làm cho họ thay đổi. Chỉ là chúng tôi đã hạnh phúc. Còn nữa. Còn nữa. Và họ có thể biết nhiều hơn nếu họ chọn. Nó không áp đặt lên họ. Nhưng nếu họ muốn biết nhiều hơn, bằng việc tôi mở mối quan hệ với Đấng Tạo Hóa ngay bây giờ, chúng ta có thể đi xa hơn, bởi sự lựa chọn của mỗi người theo lựa chọn của riêng họ. Nhưng chúng tôi là những người thay đổi. Chúng tôi đi sự lựa chọn của mỗi người trên sự lựa chọn của riêng họ. Nhưng chúng tôi là những người thay đổi. Chúng ta sẽ đến một nơi mới.

D: Bạn có cảm thấy điều đó không?

T: Tôi ở trong đó. Tôi ở trong nó trong cơ thể của tôi. Tế bào của tôi đang biến mất. Nó giống như tôi là hơi. Tôi cảm thấy nó. Tôi cảm thấy điều đó và tôi cảm thấy đó là sự giải phóng. Đó là về việc được miễn phí. Đó là giải phóng chúng ta. Tất cả chúng ta đều được tự do lựa chọn. Đó là một món quà miễn phí.

D: Bạn có phải dạy những người khác cách làm điều này không?

T: Nếu họ muốn. Nhưng tôi cho phép họ lựa chọn thay vì tôi đi tìm họ.

D: Vì vậy, bạn đang trải qua điều này, sau đó bạn sẽ quay trở lại cơ thể của bạn? Quay đi quay lại hay sao?

T: Vâng. Tôi biết tôi có thể làm được.

D: Bạn sẽ có thể chỉ cho những người khác cách làm điều đó.

T: Vâng, dễ dàng.

D: Và bạn sẽ quay đi quay lại một lúc. Bạn có thể kiểm soát nó theo cách đó, phải không?

T: Vâng, và không chỉ tôi. Nó là IT. IT thực hiện nó. Nó đang làm điều đó. Tôi không. Tôi chỉ đang có mặt. Nó làm tất cả. Nó cung cấp cho tôi hướng dẫn để có mặt ở nơi tôi cần và sau đó nó sẽ thực hiện phần còn lại. Tôi đang làm ít hơn. Nó đang làm được nhiều hơn thế. Tôi đang nhận. Nó đang lấp đầy tôi. Nó đang cho tôi thấy. Tôi không biết mình sẽ đi đâu. Tôi chỉ biết trở thành "người mở rộng". Tôi chỉ biết mở rộng. Tất cả cơ thể của tôi giãn nở thành hơi, nở ra bầu trời và trong không gian đó tôi đang "thu thập", và sau đó tôi có thể trở lại thành một công thức, sau đó giữ không gian. Và sau đó ở với bạn bè của tôi, những người tôi yêu đơn giản và sau đó cho phép IT lựa chọn bởi vì nó cũng có mối quan hệ với họ và tôi không biết điều gì. Tôi không cần biết. Nó đang làm điều đó. Nó sẽ là một sự chia sẻ giữa chúng ta. Nó sẽ là một cái gì đó mà chúng tôi chia sẻ cùng nhau. Nó sẽ là WOW và chúng tôi sẽ nhận được nó. Chúng ta sẽ

làm được. Khi chúng ta cùng nhau mở rộng trái tim, chúng ta đang cùng nhau mở rộng tinh thần, tâm hồn của chúng ta.

D: Những người khác trong làng sẽ nhận thấy điều gì khác biệt về bạn?

T: Một số sẽ sợ hãi. Một số sẽ sợ hãi và một số sẽ phấn khởi. Chúng tôi đã có hòa bình nên điều này sẽ tạo ra một chút xáo trộn.

D: Một chút gì?

T: Của việc xáo trộn lại. (Cười)

D: Nhưng bạn có nghĩ rằng đã đến lúc, hay bất cứ điều gì đây, nghĩ rằng đã đến lúc bạn chuyển sang một hướng khác?

T: Vâng. Nếu điều này xảy ra, đó là điều duy nhất có thể xảy ra. Đó là sự lựa chọn duy nhất. Nó trong như bầu trời. Chúng tôi đã đạt được sự bình yên trong trái tim. Chúng tôi đã đạt được tình yêu từ trái tim. Chúng tôi đã đạt được sự quan tâm, cộng đồng, hợp tác, chia sẻ niềm vui, nhưng bây giờ còn hơn thế nữa. Chúng tôi đã sẵn sàng cho nhiều hơn nữa. Nhưng điều này nhiều hơn nữa, không phải ai cũng sẵn sàng cho. Tất cả những gì tôi thấy là tất cả sẽ không hiểu. Tuy nhiên, đó là những gì tôi bây giờ. Nó phải được sử dụng. Vâng, tôi sẽ uốn nắn nó từ trái tim mình, bất cứ điều gì trái tim tôi mong muốn.

D: Nhưng tôi đang nghĩ, nếu cuộc sống của bạn quá yên bình, không có nhiều thay đổi mà bạn muốn thực hiện, phải không?

T: Vâng, đó là bởi vì có những khám phá mới được thực hiện.

D: Những loại khám phá?

T: Chà, màu xanh lam là gì? Màu xanh lam có nói lên điều gì? Bây giờ chúng ta biết màu da cam. Màu cam là ánh sáng ấm áp đó. Tình yêu thương được nuôi

dưỡng của một người mẹ, một gia đình, một ánh sáng ấm áp giữa hai người yêu nhau. Đó là ánh sáng ấm áp của ánh sáng từ sự bên nhau. Màu xanh ... nó có thể trông rất mát mẻ nhưng trở nên tối hơn. Nó có thể thay đổi. Đó là gì? Nó là bí ẩn. Chúng tôi không biết. Đó là "không thể nhìn thấy." Ấm áp là ánh sáng mà chúng ta nhìn thấy. Câu nói "không nhìn thấy" bây giờ là gì? Vâng, thay đổi là tốt.

D: Bạn có phải là người duy nhất trong làng đang đặt câu hỏi không?

T: Tôi bắt đầu thấy những người khác cũng vậy. Họ đang đi vào rừng, vào rừng, vào cây và họ đang nhìn vào tông màu xanh lam. Đó là màu chàm ... hoàng hôn. Họ đã có một khoảng thời gian vui vẻ. Bây giờ họ đang đi sâu hơn.

D: Nghe hay đấy. Tuy nhiên, đối với hầu hết mọi người, đó sẽ là điều cuối cùng, chỉ để được hạnh phúc.

T: Vâng, đó là điều cuối cùng. Nhưng nó đánh lừa chúng ta. Luôn luôn, luôn luôn, luôn luôn thông minh này đưa chúng ta đến mới. Không có kết thúc. Và đây là một trong những khoảnh khắc mà toàn bộ trò chơi thay đổi và bạn thốt lên: "Ôi, Chúa ơi!" Điều này luôn luôn là như vậy. Bạn sẽ không đụng phải bức tường nào, và đó là kết thúc. Chúng tôi hiểu màu da cam nhưng vẫn còn, thậm chí còn nhiều hơn màu da cam. Còn nữa. Luôn luôn có nhiều hơn, luôn luôn. Chúng tôi thậm chí không cần phải làm bất cứ điều gì. Nó đến với chúng tôi. Nó gọi cho chúng tôi! Tôi không làm gì cả. Nó gọi cho tôi.

D: Nhưng bạn có thể đã từ chối.

T: Ồ, vâng, tôi có thể. Và tôi đang đặt câu hỏi và tôi đã im lặng. Tôi đã nghĩ, "Nó là gì? Có thiếu cái gì không? " Và sau đó tôi chỉ tiếp tục lắng nghe.

D: Bạn có nghĩ nó giống như một quá trình tiến hóa tự nhiên không?

T: Luôn luôn, vâng.

D: Bởi vì bạn đã nói rằng không có kết thúc. Đó chỉ là sự thay đổi liên tục.

T: Vâng, tôi tin rằng đó là bản chất của cuộc sống. Không phải tôi. Nó là.

D: Vậy đó là một khám phá quan trọng vào đêm đó, phải không? (Có) Và bạn sẽ sử dụng nó cho mục đích tích cực, phải không?

T: Luôn luôn. Đó là những gì tôi đang có. Tôi là tất cả những điều này. Đó là điều tích cực bởi vì đó là tất cả chúng ta. Chúng tôi là tất cả những điều này! Đó là những gì tôi đang có. Đó là sự lựa chọn duy nhất.

D: Đó là một tiết lộ.

Sau đó, tôi quyết định đã đến lúc đưa anh ấy tiến tới một ngày quan trọng, mặc dù tôi không biết điều này sẽ dẫn đến đâu. Sau đó tôi hỏi anh ta rằng anh ta đã nhìn thấy gì.

T: Tôi không thấy gì ngoài ánh sáng. Lúc đầu tôi nhìn thấy Mặt trời. Bây giờ tôi đang ở bên trong nó. Xung quanh chỉ có ánh sáng.

Thông thường đây là những gì một số kinh nghiệm khi họ chết và rời khỏi cơ thể của họ. Vì vậy, tôi hỏi, "Bạn đã rời bỏ cuộc sống đó?"

T: Không, tôi vẫn ở đó nếu tôi muốn, nhưng khi tôi ở đó, tôi chỉ là ánh sáng ... Mặt trời.

D: Bạn có thể ở hai nơi cùng một lúc?

T: Vâng ... nữa. Thật khó để mô tả. Tôi đang ở trên đảo, và tôi nhìn lên Mặt trời và tôi chỉ bị chìm trong đó. Vì vậy, tôi vẫn ở trong Mặt trời trong khi tôi vẫn đi bộ với mọi người, với bạn bè của tôi.

Một số người cũng đã mô tả điều này theo cách tương tự khi họ ở với Chúa, Nguồn.

D: Cảm giác như thế nào khi ở trên Mặt trời?

T: Rõ ràng ... thoải mái. Có một sự liên tục giữ một chu kỳ. Đạp xe, đạp xe, đạp xe, cho, cho, mở rộng, mở rộng, chảy, tinh túy, ánh sáng, sống, sống, sống, quyền lực, tự do, tự do, hòa bình, trong sáng, ấm áp... râm ran. Nó đang sống, đang sống, quyền lực, tự do, tự do, hòa bình, trong sáng, ấm áp ... râm ran. Đó là cảm giác như thể bạn đang ở đó. Bạn đã đến! Không có nơi nào để đi. Không có gì để làm hoặc đạt được. (Cười) Nhưng đó là năng lượng, năng lượng thuần túy! Và nó sẽ chuyển động theo gió. Nếu nó muốn di chuyển, nó sẽ di chuyển. Nếu không, nó vẫn còn.

D: Như đó là nơi cuối cùng để đến? Đó có phải là ý bạn không?

T: Tôi không biết có phải vậy không, nhưng tôi biết rằng trong giây phút này, tôi cảm thấy như thể mình là ánh sáng thuần khiết.

D: Còn những người khác trong làng thì sao? Họ đã đạt được cảm giác này chưa?

T: Ánh sáng đang bắt đầu ... vâng ... chúng cũng đang phát sáng ... một số trong số chúng. Họ trông giống như đang phát sáng như một ngọn lửa, ánh sáng bên trong cơ thể họ. Thứ gì đó đang phát sáng từ bên trong chúng. Vẻ đẹp của nó giống như ... những ngọn lửa. Đó là san hô. Đó là quả đào. Nó đang phát sáng. Chúng đang phát sáng. Nó giống như một ngọn đèn trong con người. Nó phát sáng ra bên ngoài.

D: Đa số đang làm điều này, hay bạn có thể cho biết?

T: Tôi đang nhìn chúng. Một số trong số chúng vẫn còn tối. Một số trong số chúng được thắp sáng. Vì vậy, một người sẽ trông giống như một con người nhỏ

phát sáng, giống như một Mặt trời chiếu qua họ. Và một số trông giống như bóng tối hơn, giống như màu đen ... đen hơn. Giống như một cái cây.

D: Vì vậy, nó không xảy ra với tất cả mọi người?

T: Không, và điều đó sẽ không xảy ra với tất cả họ.

D: Vậy bạn có nên tiếp tục quay đi quay lại như thế này hay sao?

T: Tôi sẽ không qua lại nữa vì chúng tôi đang ở đó. Chúng tôi đã trải qua một sự thay đổi.

D: Ý bạn là gì? Giải thích điều đó.

T: Lúc đầu, tôi đã vượt ra ngoài nhận thức của mình về con người của mình và tôi đã trả lời cuộc gọi. Đưa tôi đi chơi. Tôi sẽ căng ra. Hãy cùng làm với tôi. Tôi không biết. Cho tôi xem. Nó đã thay đổi tôi. Chúng tôi đã nhận được vào mọi người. Những người khác cũng thay đổi. Những người khác lắng nghe, nghe, kéo dài và thay đổi. Họ đã mở ra ngoài chính họ.

D: Còn gia đình bạn thì sao?

T: Họ ở đó. Không phải tất cả chúng ... một vài trong số chúng ... một vài trong số chúng. Không phải tất cả chúng. Mẹ tôi? Đúng.

D: Vì vậy, bạn đã đi đến nơi này khác sau đó?

T: Vâng. Chà, nơi khác này là chúng ta.

D: Điều gì đã xảy ra với cơ thể của bạn khi bạn ở một nơi khác trên đảo?

T: Họ vẫn vậy. Chúng chỉ được thắp sáng hơn rất nhiều. (Cười) Nó giống như đi từ một tảng đá đến một Mặt trời phát sáng! (Cười lớn hơn) Vì vậy, những người khác trông giống như đá chỉ ngồi ở đó. Đứng yên.

Điều này nghe rất giống với mô tả trong Họ Đi Cùng Chúa Giê-xu khi họ mô tả đám đông tụ tập để nghe Chúa Giê-su. Họ trông giống như những cục than, và họ không nhận thức được viên kim cương ẩn bên trong chúng.

D: Một số cái khác không thay đổi?

T: Vâng, họ không muốn. Nhưng những người khác là như vậy. Chúng rất sáng!

D: Tôi chỉ tò mò. Nếu bạn thay đổi như vậy, có điều gì đó xảy ra với cơ thể vật lý?

T: Có, nhưng nó vẫn ở đó. Nhưng nó đẹp! Nó có thể tạo hình. Nó giống như một phác thảo. Giống như có một luồng sáng lớn phát sáng. Nó đẹp nhất! Nó giống như bên trong của một quả đu đủ! Nó giống như nếu bạn lấy một quả đu đủ và bạn nhìn nó từ một bên. Vỏ ngoài của quả đu đủ là phần thân, nhưng hãy tưởng tượng phần thịt của quả đu đủ phát ra ánh sáng thuần khiết giống như ánh sáng mặt trời. Nhưng bạn vẫn nhìn thấy lớp lót bên ngoài và nó vẫn phát sáng bên ngoài vỏ của quả đu đủ. Nhưng bạn nhìn thấy vỏ của quả đu đủ và nó có thể tạo hình được.

Mọi người có thể làm những gì họ muốn. Đó là một cách hiểu khác về cuộc sống. Chúng tôi đang có một cách hoàn toàn mới. Chúng tôi không tìm ra mọi thứ. Mọi thứ chúng ta cần biết đều đến với chúng ta. Nó đang dạy chúng ta rằng chúng ta đang yêu một cách mới. Đó là một sự cho phép. Không có gì phải được thực hiện. Bạn đang chuyển động nếu bạn cần chuyển động. Nếu bạn cần tĩnh lặng, bạn vẫn đang ở đó. Đó là một sự tự do. Nó chỉ là sự mở rộng ... buông bỏ.

D: Nhưng bạn sẽ vẫn sống cuộc sống của bạn trong cơ thể như bạn trước đây?

T: Có, nhưng nó sẽ khác.

D: Ý tôi là, bạn đã ở trong một cơ thể, cung cấp thức ăn và chăm sóc gia đình. Liệu điều đó có tiếp tục?

T: Vâng, nhưng theo một cách mới ... theo một cách mới, một cách mới. Vâng, vẫn sẽ có sự quan tâm, vẫn cung cấp, nhưng nó sẽ là từ thông tin. Sẽ có những cách tinh tế hơn để cung cấp cho cơ thể chúng ta. Thông qua việc yêu thương nhau, chúng ta nuôi sống cơ thể mình. Thông qua những cách khác, chúng tôi nuôi sống bản thân. Không cần phải đi săn! Đó là một cách mới. Thông qua những cách khác, chúng ta tự kiếm ăn. Không cần phải đi săn! Đó là một cách mới. Đó là một năng lượng mới. Chúng ta hấp thụ năng lượng như nguồn dinh dưỡng của chúng ta.

D: Vì vậy, bạn sẽ tiếp tục sống ở cả hai nơi này? (Có) Nghe rất hay. Nó chỉ là khác nhau.

T: Vâng, nó chỉ khác nhau. Đó là một cách hiểu cuộc sống cao hơn. Nó không thực sự khác nhau. Nó chỉ là một dạng cao hơn của nó, tinh tế hơn.

Mô tả của anh ấy về cuộc đời của anh ấy dường như không thay đổi, vì vậy tôi nghĩ chúng ta nên đi đến ngày cuối cùng của cuộc đời anh ấy và tìm hiểu xem anh ấy đã chết như thế nào. Nhưng anh ấy nói, "Tôi không chắc liệu có ngày cuối cùng của cuộc đời đó hay không."

D: Cơ thể vật chất?

T: Tôi không chắc là có rơi rớt đâu. Tôi nghĩ đó chỉ là một chuỗi liên tục. Bạn có thể thay đổi hình dạng ngay bây giờ. Nó giống như chúng ta đang nhẹ. Chúng tôi thay đổi ánh sáng theo bất kỳ cách nào chúng tôi muốn. Cơ thể nhẹ nhàng nên ... tôi không nhìn thấy một cái chết trong cuộc sống này! Tôi chỉ xem nếu tôi muốn trở thành một cái gì đó khác, tôi sẽ thay đổi nó.

D: Giống như hình thái vào nó? (Có) Thay vì bỏ đi với một cơ thể.

T: Vâng, có rất nhiều sự sống trong cơ thể này. Nó là vĩnh cửu. Chúng tôi đã phải căng ra để đến đó. Đã ở đó. Chúng tôi chỉ thay đổi. Chúng ta muốn đến một hành tinh khác? Chúng tôi đi. Chúng tôi giống như những pháp sư! Chúng tôi thay đổi hình dạng. Bởi vì nó là sự kết hợp của năng lượng ánh sáng trong cơ thể. Cơ thể nhẹ đó có thể được tổ chức lại. Chúng tôi là năng lượng. Chúng tôi là năng lượng thuần túy. Cuộc sống đã dạy chúng ta rằng chúng ta là năng lượng thuần khiết. Chúng tôi đã trở thành. Chúng tôi đã nhảy với cuộc sống. Chúng tôi đã nghe thấy cuộc gọi. Chúng tôi đã trở thành ánh sáng. Chúng tôi đã trở thành năng lượng tinh khiết. Chúng tôi chỉ định hình năng lượng.

Nếu chúng ta muốn tạo hình mình thành một cái cây, chúng ta chỉ việc uốn nắn mình thành một cái cây. Và khi chúng ta muốn tạo hình bản thân từ một cái cây, chúng ta sẽ làm như vậy. Nếu chúng ta muốn định hình mình thành một tảng đá, chúng ta sẽ làm được. Nếu chúng ta muốn định hình mình thành một hành tinh, chúng ta sẽ làm. Chúng tôi nhận ra rằng chúng tôi là năng lượng, vì vậy chúng tôi nhận ra năng lượng này là. Nó là. Nó là. Vì vậy, tôi không thấy kết thúc. Tôi chỉ thấy năng lượng. Bây giờ kết thúc là, những gì bạn muốn thay đổi? Bạn muốn hình thành năng lượng của mình như thế nào bây giờ? Có một sự thay đổi so với nơi này. Đó là cách bạn muốn thay đổi? Bạn muốn điều chỉnh lại các phân tử của mình như thế nào? Thật là thú vị! Bạn có thể trở thành một hoàng hôn! Và sau đó bạn có thể nhập vào một cơ thể một lần nữa.

D: Điều đó thật tuyệt vời! Bạn có thể làm bất cứ điều gì bạn muốn. Có sức mạnh to lớn trong đó.

T: Ồ, vâng, và đó là từ trái tim.

D: Nhưng không còn cơ thể nữa. Không có gì vững chắc để lại phía sau? Hay bạn nói bạn chỉ có thể định hình lại?

T: Hiện giờ, tôi đang là hoàng hôn trên mặt nước của ngôi nhà của chúng tôi.
(Cười) Và đó không phải là

T: Hiện tại, tôi đang là hoàng hôn trên mặt nước của ngôi nhà của chúng tôi.
(Cười) Và không chỉ tôi. Tất cả chúng ta vừa trở thành hoàng hôn.

D: Đẹp, đẹp. Mọi thứ đều có thể. Tất cả những gì bạn phải làm là mong muốn nó. (Vâng) Điều đó thật tuyệt vời, thật tuyệt vời! (Có) Bạn có biết bạn đang nói qua một cơ thể vật lý không?

T: Ngay bây giờ, vâng.

D: Khi bạn đang nói chuyện với tôi? (Có) Nhưng bạn cũng có quyền truy cập vào sức mạnh đó, phải không? (Có) Chúng ta có thể hỏi nó rằng chúng ta có thể sử dụng sức mạnh đó không? (Có) Chúng ta có thể sử dụng nó thông qua cơ thể vật lý của Taylor? (Có) Bởi vì bạn có thể hoàn thành bất cứ điều gì, phải không? (Có) Có lẽ đây là lý do tại sao Taylor phải biết về nó?

T: Vâng, và đó cũng là một phần của việc giáo dục "Con đường mới".

D: Vì vậy, tất cả chúng ta đang chuyển sang vấn đề này, bạn có nghĩa là?
(Đúng)

Tôi nghĩ đây sẽ là cách dễ nhất để sử dụng năng lượng này để giúp đỡ các vấn đề về thể chất của Taylor. "Chúng tôi muốn sử dụng sức mạnh này trong cơ thể của Taylor để thực hiện một số thay đổi. Cơ thể của Taylor hiện đang mất cân bằng, phải không? "

T: Vâng.

D: Nó có một số thứ bị mất cân bằng, và sức mạnh này mà anh ấy đã phát hiện ra có thể sửa chữa bất cứ điều gì, phải không?

T: Ồ, vâng! Nó có thể làm bất cứ điều gì! Kinh ngạc! Không có gì nó không thể làm được.

Tôi yêu cầu nó quét cơ thể và xem điều gì cần tập trung vào đầu tiên. Mặc dù tôi đã không gọi ra TT, tôi biết rằng sức mạnh này có thể làm công việc tương tự. Nó bắt đầu với sự chú ý đến đôi chân của Taylor.

T: Anh ấy cản trở lại từ đôi chân. Họ là những tảng đá giống như con người. Vì vậy, mang hơi ấm của ánh sáng vào chân. Tôi đang làm điều đó như tôi đang nhìn thấy nó và tưởng tượng nó ngay bây giờ và họ đang sưởi ấm cho anh ấy. Nó cảm thấy giống như nó trông. Cảm giác giống như một tảng đá dung nham đang rực sáng trong ngọn lửa. Đó là từ bàn chân đến đầu gối. Bây giờ nó sắp đến đùi.

D: Còn đầu gối thì sao? Nó có thể sửa chữa những hư hỏng ở đó không?

T: Hoàn toàn có thể! Và nó là! Nó đang làm ấm họ. Nó đang làm tan chảy chúng. Đó là hơi thở cuộc sống vào những tảng đá ở đó.

D: Tuyệt vời, tuyệt vời! Nó đang sửa đầu gối? (Có) Chúng tôi muốn Taylor có thể sử dụng lại đôi chân của mình.

T: Vâng, vâng. Nó đang ấm lên. Vâng, cuộc sống đang quay trở lại với họ. Họ đã ngủ.

D: Đó là một cách hay. Bây giờ đã đến lúc đánh thức họ để họ có thể làm công việc mà họ phải làm.

T: Vâng. (bâng khuâng) Họ chỉ cần ánh sáng của tình yêu từ Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa, để được chú ý. Tôi thấy bạn ở đó. Tôi mang lại cho bạn ánh sáng. Bạn đang ngủ. Bạn cần gì? Ở đây, tôi lấp đầy bạn với sự ấm áp. Tôi lấp đầy bạn bằng hơi ấm của sự sáng tạo và nguồn năng lượng nóng chảy của Mặt trời, của chính sự sống.

D: Taylor đã học được những bài học cần học nên anh ấy không cần bận tâm đến điều đó nữa, phải không?

T: Không, anh ấy không. Anh ấy đã nhận được tin nhắn. Anh ấy đã hoàn thành các nghiên cứu. Anh ấy đã lắng nghe. Anh ấy không cần để chúng tôi thu hút sự chú ý của anh ấy thông qua việc này. Chúng tôi có sự chú ý của anh ấy. Anh ấy biết chỉ cần lắng nghe. Anh ta sẽ có thể uốn cong đầu gối. Anh ấy sẽ có thể làm thẳng chúng. Chúng như vậy bởi vì chúng đã được kích hoạt sẵn. Bây giờ chúng đã được kích hoạt. Họ đang kích hoạt. Họ đang sống lại. Họ đang thức dậy. Họ đã đi được một thời gian. Họ đang trở lại với nhận thức của chính họ. Chúng đã là những viên đá. Bây giờ họ đang trở thành những sinh vật phát sáng. Có sự sống đang trở lại với họ bây giờ.

Tôi đã xem TT hoạt động theo cách này nhiều lần. Họ nói rằng họ sử dụng năng lượng, thường là năng lượng ánh sáng trắng mà họ đưa vào cơ thể để thực hiện công việc. Taylor xen vào, "Ồ đó rất HOT! Nó giống như những ngọn núi lửa! "

TT tiếp tục, "Họ đã chết, nhưng họ đang sống lại! Cơ bắp buồn ngủ, vâng, sự chết chóc đang được đánh thức thành ánh sáng vĩnh cửu ... bừng sáng, Mặt trời. Xương, cơ đều nóng lên. Họ đang sống lại. Nó rất đơn giản! Họ sẽ cần tập thể dục. Anh ấy sẽ làm việc rất chăm chỉ, vui vẻ xây dựng lại các cơ và tăng cường chúng. Sự tăng cường của các cơ trở lại và nhiệt trong xương, và nhiệt trong giấc ngủ. (Họ thích làm việc vào ban đêm khi người đó đang ngủ. Khi đó tâm trí có ý thức không thể can thiệp vào.) Và vâng, ánh sáng tiếp tục phát sáng sẽ sống động và sau đó các tế bào sẽ nhảy múa và mọi thứ sẽ giải phóng từ đó. "

Sau đó, họ bắt đầu làm việc trên tất cả các bộ phận trên cơ thể của Taylor nơi anh ấy gặp sự cố, thậm chí cả phần hông nơi anh ấy đã phẫu thuật và thay thế hông bằng kim loại. "Hông đã được phẫu thuật ở đó. Chúng tôi sẽ tăng cường sức mạnh cho họ. Họ sẽ cấu hình lại. Họ sẽ mạnh lên và họ ổn. Anh ấy không quan tâm đến họ. Đây là một điều tạm thời. Đó là tạm thời vì chúng tôi sẽ có thể định hình lại. Khi chúng ta trở thành năng lượng, chúng ta sẽ định hình lại thứ này... ngay cả kim loại. Mọi thứ đều có thể. Bây giờ chúng ta sẽ chỉ di

chuyển và định hình năng lượng. Chúng tôi sẽ hướng dẫn ở đây, ở đó nếu cần. Nó sẽ làm tan chảy kim loại trở nên cứng hơn. Nếu có những nơi kim loại có thể cảm thấy yếu hơn một chút, chúng tôi sẽ nung nóng nó và chúng tôi sẽ tăng cường nó. Phần sụn ở hông bị mất có thể được tái tạo. Nó sẽ yêu cầu cấu hình lại năng lượng của cơ thể trên quy mô "toàn bộ".

Việc này sẽ mất nhiều thời gian hơn một chút, nhưng hoàn toàn có thể. Nó sẽ xảy ra. Đó là một thực tế. Sẽ mất nhiều thời gian hơn một chút vì kim loại, và vì sự hiểu biết của ý thức trong mối quan hệ với việc trải nghiệm cuộc sống trong thế giới vật chất này, và nó cũng hiểu về bản thân nó như năng lượng. Vì vậy, sẽ có một trường học. Một lời dạy. Anh ấy đang học hỏi khi chúng tôi thay đổi, như chúng tôi đã làm trên đảo, khi chúng tôi lắng nghe "màu xanh", điều bí ẩn. Vì vậy, đây là bài học và chúng tôi đã ở đây trước đây. Chúng tôi đã làm điều này rồi. Vì vậy, có một sự học hỏi. Vì vậy, cơ thể sẽ tan biến và đi vào hoàng hôn và trở lại và sẽ có hông mới, chẳng hạn. Chúng sẽ là xương. Chúng sẽ không còn là kim loại nữa. Chúng sẽ là sụn. Nó sẽ hoàn toàn đúng như dự định của Tạo hóa, vì Tạo hóa sẽ định hình lại điều này ".

Tôi muốn TT tập trung vào các vấn đề thể chất khác, nhưng họ đã ngăn tôi lại, "Tôi sẽ nói với bạn, nhưng trước tiên tôi muốn nói điều gì đó về phần hông. Tôi muốn chia sẻ điều gì đó, rằng hiện tại hông đã có một sự thay đổi. Họ đang vượt qua nó ngay bây giờ, thông qua một sự cải tổ. Năng lượng đang tiếp thêm sức mạnh cho chính nó. Có một sự ấm áp ở đó. Nó đang đóng rắn. Nó đang trở nên rất mạnh mẽ, cơ thể rắn chắc. Nó đang được tái sản xuất, xây dựng lại. Nó đang biến đổi và năng lượng bây giờ giống như khi chúng ta trở nên nhẹ nhàng. Nó đang tự di chuyển! Tôi chỉ đang xem nó. Nó đưa chân vào hông và tăng cường, củng cố, tăng cường sức mạnh, chữa bệnh, chữa lành và chữa lành. Tích cực biến đổi, phục hồi, tái tạo. Nó giống như một sinh lực và nó đang di chuyển khắp cơ thể. Tôi chỉ đang quan sát nó. "

Nhiều khi đang tiến hành chữa bệnh nghiêm trọng, khách hàng sẽ vút bỏ vỏ bọc và cảm thấy nóng. Khi họ thức dậy, họ đã đổ mồ hôi và quần áo và giường của họ ướt. Năng lượng được sử dụng tạo ra nhiệt khi nó hoạt động. Họ đã chuyển

năng lượng chữa bệnh tuyệt vời này khắp cơ thể của Taylor vào tất cả các cơ quan. Anh gặp nhiều vấn đề trong người, phải làm rất nhiều việc. Trong những trường hợp này, tốt nhất nên để TT thực hiện Quét cơ thể để nó có thể bao quát mọi thứ cùng một lúc, thay vì đi từ cơ quan này sang cơ quan khác. "Tất cả các cơ quan đang lành lại. Họ đang thay đổi. Ánh sáng của Đấng Tạo Hóa sống bên trong cơ thể này trong mỗi phân tử. Nó biết phải làm gì. Nó đang cấu hình lại mọi thứ. Với tư cách là bản thể sống của người Polynesia, tôi chỉ mở rộng ra. Tôi mở rộng nó và trở thành nó và nó gọi tôi. Nó đang gọi, đang nói bên trong cơ thể này và nó đang làm việc đó. Nó đang định hướng một thông tin tình báo. Tôi sẵn sàng đón nhận sự mở rộng thành ân sủng tuyệt đối của việc trở hóa toàn bộ sức khỏe hoàn hảo. "

D: Bởi vì ngay cả các tế bào cũng có trí thông minh. Mỗi bộ phận trên cơ thể đều có một trí thông minh.

T: Hoàn toàn có thể! Nó giống như một phong trào! Nó giống như dòng dung nham chảy từ chân lên trên. Đó là điều này đang quét qua. Có một con đường. Ánh sáng, tình yêu, Nguồn. (Cười lớn) Tôi không phải làm gì cả! Tất cả những gì tôi phải nói là, "Nguồn, tôi ở đây!" Tôi đã sẵn sàng cho mục đích của bạn cho tôi. Tôi mến bạn! Tôi sẵn sàng đón nhận sự biến đổi của bạn để tôi trở thành và định hình ý định của bạn. Dù nó là gì bạn muốn tôi trở thành. Nó đang chuyển động. Tôi đang cảm thấy nó ở khắp mọi nơi. Qua mọi tế bào, mọi phân tử. Và chúng đang ngửa ran. (Cười) Họ đang phát sáng như những cục than hồng nhỏ và ánh sáng và cuộc sống, tình yêu và kỷ niệm vui vẻ! Cuộc sống thật vui tươi! Đó là trạng thái tồn tại tự nhiên của chúng ta. Đó hoàn toàn là niềm vui! Vì vậy, tôi nhận được điều này.

Trong khi nó đang thực hiện công việc, tôi đã hỏi mục đích của Taylor là gì. Đây là điều mà tôi gọi là câu hỏi "muôn thuở" mà mọi người đều muốn biết. Bây giờ anh ta sẽ có một cơ thể hoàn toàn mới, anh ta phải làm gì với nó?

T: Mục đích của Taylor là thể hiện sự ngây thơ của tình yêu và nhận được từ nơi này sự ngây thơ của tình yêu, tương tác trực tiếp với "tất cả". Yêu thương sẽ

bộc lộ trong từng khoảnh khắc tình yêu người khác, yêu bản thân, thể hiện tình yêu.

D: Chào, bạn muốn anh ta làm gì với cuộc sống của mình? Loại công việc gì?

T: Niềm vui lớn nhất của anh ấy. Anh ấy biết nó đã là gì rồi. Anh ấy ở đây như một biểu thức biến đổi. Biểu hiện này mà chúng tôi đã giao tiếp là mục đích của anh ta. Nó đa chiều. Đó là sự biến đổi hình dạng này thành hình dạng khác, đi từ độ đậm đặc thành năng lượng. Và ánh sáng. Chúng tôi nhớ rằng chúng tôi là ánh sáng để chúng tôi sẽ có tự do lớn nhất. Và anh ấy sẽ thể hiện qua mọi cách bên trong anh ấy với cuộc gọi của anh ấy, âm nhạc của anh ấy, và anh ấy sẽ định hình lại thực tế bằng âm thanh. (Taylor đã dạy nhạc.) Điều này là khác nhau. Anh ấy sẽ dạy âm nhạc của tâm hồn bên trong bản thể, không còn trên một nhạc cụ mà là nhạc cụ của bản thể bạn.

Âm nhạc mới là Hoa Kỳ hát các bài hát của cuộc sống của chúng tôi! (Cười lớn) Anh ấy sẽ có thể tạo ra bất cứ thứ gì bằng những gì anh ấy biết, bằng âm thanh, ánh sáng và tình yêu. Tôi đã trao cho anh ấy chìa khóa của vũ trụ sáng tạo! Và anh ấy thậm chí không cần phải đi tìm kiếm vì nó sẽ đến với anh ấy! Và anh ấy sẽ không làm điều đó cho anh ấy. Niềm vui lớn nhất của anh ấy sẽ là tự do thể hiện bản thân như một biểu hiện của tôi. Anh ấy sẽ ở bên bạn bè của mình và dần dần anh ấy sẽ làm họ tan biến khỏi căn bệnh của mình như một sự củng cố cho sự hiểu biết của chúng ta về việc ý thức bị "mắc kẹt". Sự tan chảy khỏi cơ thể của anh ấy là một phản chiếu bên trong anh ấy nói rằng, "Bạn là năng lượng tinh khiết!"

Và anh ấy sẽ dạy âm nhạc của tâm hồn. Và một là với Nguồn, và khi một là Nguồn, sẽ có năng lượng. Chúng ta sẽ trở thành một trong những ánh sáng thuần khiết. Chúng tôi sẽ dạy người đó rằng, "Ước mơ lớn nhất của bạn là gì?" Và anh ấy sẽ nói, "Được rồi, bây giờ chúng ta hãy tạo ra các tần số với hiện tại." Bản thể sẽ chỉ nói những gì họ muốn, và anh ấy sẽ giúp họ hoàn toàn thể hiện một cách tuyệt đối trong cuộc sống của họ. Những ước mơ hoang đường nhất của họ, và khi anh ấy đang dạy âm nhạc này, anh ấy sẽ chỉ cho họ cách thực

hiện điều này. Họ có bàn chải để tạo ra cuộc sống này theo mọi cách. Họ có thể sống ở bất cứ đâu. Chúng có thể là bất cứ thứ gì. Chúng ta có thể định hình lại toàn bộ cuộc sống của họ trong mọi thứ.

Không có gì là không thể làm được. Mọi thứ đều có thể. Phương pháp này thông qua các bài học của anh ấy ở đây và thông qua những gì anh ấy hiểu được về âm nhạc, sẽ là một cây cọ vẽ lại toàn bộ thực tế. Tất cả những gì họ phải làm là bắt đầu và dành thời gian vì cần có thời gian để họ tự điều chỉnh bản thân xem họ muốn trở thành gì. Vì những gì chúng ta trải nghiệm là những gì chúng ta đang có. Khi họ đang nắm giữ năng lượng đó, nó sẽ được nhìn thấy từ bên trong họ. Họ sẽ nhìn thấy nó bên ngoài của họ khi họ đã sẵn sàng. Nhưng họ sẽ có nghị lực để xem nó. Tôi mong anh ấy đánh thức mọi người nhận ra rằng họ là một với Đấng Tạo Hóa. Và họ sẽ nhìn nhận điều này theo hướng đưa ra lựa chọn và nhìn thấy chúng đi vào cuộc sống. Và đến một lúc nào đó, họ sẽ bắt đầu nhận ra rằng họ là ánh sáng rực rỡ như những sinh mệnh, và họ sẽ trở thành Mặt trời và họ sẽ biết tôi.

D: Đây có phải là con đường chúng ta đang đi hiện tại, con đường của tương lai?

T: Đó là cách của chúng tôi. Đây là cách của chúng tôi bây giờ! Đây là bây giờ của chúng tôi.

D: Đây có phải là Trái đất Mới mà chúng ta tiếp tục nói đến không?

T: Đây là tất cả về Trái đất mới!

Tôi hỏi thêm về tiến trình của việc Quét Cơ thể và việc chữa bệnh. "Cơ thể sống lại như đã chết. Nó đã đi vắng. Nó đã bị bỏ qua. Nó đã bị tổn thương. Nó đã bất tỉnh. Nó hiện đang sống. Ý thức đang hiện diện ở đây bây giờ. Nó đã nhận được cuộc gọi. Trên mọi cấp độ nó đã được thực hiện. Có hoàn toàn phục hồi sức khỏe trên mọi cấp độ. Các bài học được rút ra. Linh hồn trong cơ thể này biết mục đích của nó. Nó cũng biết cách điều hướng ở đây. Một phần của vấn đề là không biết cách điều hướng an toàn. Mỗi buổi sáng anh ấy thức dậy sẽ có

những thay đổi. Mỗi sáng thức dậy anh sẽ là một cơ thể mới mà anh thức dậy. Trong khoảnh khắc chúng ta nói chuyện này, mỗi khoảnh khắc anh ấy cảm thấy một cơ thể mới. Nó đang được tái sinh trong từng khoảnh khắc. Mỗi khoảnh khắc đều có một cơ thể mới. Đây mới chỉ là bước khởi đầu, và chúng tôi sẽ giáo dục cậu ấy bây giờ ”.

CHƯƠNG 8: TÔI LÀ BẠN!

TÔI ĐÃ CÓ HAI TRƯỜNG HỢP RIÊNG BIỆT DIỄN RA CÁCH NHAU MỘT NĂM ở hai địa điểm riêng biệt rộng rãi có một sợi dây chung chạy qua chúng. Đây là một trong những lý do tôi tìm thấy các lý thuyết và khái niệm mà các nhà nghiên cứu khác không tìm thấy. Đó là bởi vì tôi thấy rất nhiều hàng trăm và hàng trăm người từ khắp nơi trên thế giới, và kết quả là tôi thu thập các mảnh của một câu đố khổng lồ, khi kết hợp với nhau, tạo thành một bức tranh mới và kích thích suy nghĩ. Đối với tôi, thật tuyệt vời khi tôi thấy tất cả bắt đầu đến với nhau.

D♥O♥L♥O♥R♥E♥S♥ ♥C♥A♥N♥N♥O♥N

Buổi học này diễn ra trong phòng khách sạn của tôi khi tôi đang đi du lịch và giảng bài vào năm 2008. Anna chủ yếu quan tâm đến một sự cố mất tích xảy ra ở New Orleans mà cô ấy có liên quan đến UFO hoặc một kịch bản có thể bị bắt cóc. Đây là điều duy nhất cô muốn khám phá. Sau cuộc phỏng vấn, Anna đi vào phòng tắm. Khi cô ấy quay lại, tôi cũng vào phòng tắm trước khi chúng tôi bắt đầu phiên làm việc. Những gì tôi nhìn thấy khiến tôi giật mình và tôi đã gọi cô ấy vào nhà tắm để xem. Ở giữa sàn nhà là một đồng lớn giấy vệ sinh. Có vẻ như ai đó đã cuộn gần nửa cuộn và chất thành đồng ở giữa sàn. Trước đó, tôi đã đặt một cuộn mới trên ngăn chứa, và nó có vẻ như không bị đụng chạm. Tôi hỏi cô ấy liệu tờ giấy có ở đó khi cô ấy ở trong phòng tắm không, và cô ấy nói rằng không. Không có bất cứ thứ gì ở đó. Điều bất thường là nó trông không giống

như nó đến từ cuộn mới, vậy mà lại có nhiều giấy như vậy đến từ đâu? Và làm thế nào mà nó lại xuất hiện nhanh chóng như vậy giữa thời điểm cô ấy bước ra và tôi đi vào? Vì vậy, cả hai chúng tôi đều có cảm giác rằng có điều gì đó bất thường đang được sắp đặt để xảy ra trong phiên. Cái gì, tôi không biết. Nhưng rõ ràng là bọn Gremlins đã hoạt động trở lại.

Khi chúng tôi bắt đầu phiên họp, tôi đưa cô ấy trở lại New Orleans vào đêm muộn (khoảng 11 giờ đồng hồ) vào một ngày thích hợp và hỏi cô ấy rằng cô ấy đang nhìn thấy gì. Cô, chồng cô, Chad, và bạn của họ, Jacqueline, đang ở trên một con phố trong Khu phố Pháp. Ấn tượng đầu tiên của cô là mùi khó chịu. "Khu phố Pháp có mùi kinh khủng! Mùi hôi ... trời nóng ... rất nóng ... làm cho mùi hôi càng nặng hơn. "

D: Bạn nghĩ mùi đến từ đâu?

A: (Thì thầm) Mọi người. Không có người ở đó, nhưng mùi ... mùi vẫn còn.

D: Bạn đang đi đâu vậy?

A: Chúng ta sẽ đi chơi. Chúng tôi thậm chí không biết ở đâu. Chúng tôi chỉ đi bộ thôi.

D: Mùi không làm phiền bạn đủ để giữ bạn tránh xa nó?

A: Nó luôn làm phiền tôi. Tôi cảm thấy miễn cưỡng, nhưng chúng tôi đã nói với Jackie rằng chúng tôi sẽ làm điều này, rằng chúng tôi sẽ đi. Chúng tôi chỉ bắt đầu đi bộ, và Chad chỉ đường và chúng tôi di chuyển đến 711 Bourbon. Và không có người. Không có ai ở bất cứ đâu. Đường phố vắng tanh, không có người.

D: Nó có bình thường như vậy không?

A: Không. 711 Bourbon là một nhà hàng, sân lớn và một quán bar lớn ở tầng trên. Nhưng không có ai ... không ai cả. Tôi không thấy nhân viên phục vụ. Rất lạ. Đó là một nơi rộng lớn và ... không có ai. Chúng tôi ở đó một lúc và chúng tôi rời đi. Không có gì! Đi ra ngoài và ra khỏi cửa. Chúng ta sẽ đến Dragon's Den. Luôn có điều gì đó xảy ra tại Dragon's Den.

D: Bạn nhìn thấy gì khi đến đó?

A: Không có ai ... Tôi lên lầu. Cửa đóng lại. Nó không bao giờ đóng. Có một dấu hiệu ... một "khoản phí bảo hiểm". Tôi chưa bao giờ trả phí bảo hiểm trước đây. Nó không có ý nghĩa. Không, chúng tôi sẽ không trả tiền để vào đó. Quay lại trên cầu thang, ba chúng tôi. Chúng tôi ra khỏi đây! Tiếp tục nào. Ngoài cánh cửa bên phải và chỉ có một tòa nhà bên cạnh và đó là góc. Tòa nhà đó là một trạm cứu hỏa và chúng tôi thậm chí không nhìn thấy lính cứu hỏa. Không có lính cứu hỏa ... không ai ... không ai cả. Băng qua đường ... của Charlie's.

D: Có xe nào xung quanh không?

A: (Thì thầm) Không. Không có xe nào cả.

Điều này đã xảy ra trong các trường hợp khác mà tôi đã điều tra. Họ được báo cáo trong The Custodians, nơi không có người hoặc xe hơi xung quanh. Khách hàng của tôi gọi nó là "Âm thanh chết chóc. Khu Chạng vạng. " Rất ma quái. Luôn có cảm giác như họ đã bước vào một chiều không gian khác hoặc đang ở giữa những chiều không gian nơi mọi thứ rung động ở một tần số khác khiến họ trở nên vô hình. Hiện tượng này thường được kết hợp theo một cách nào đó với các trải nghiệm ET, như thể chúng có thể dừng lại hoặc thao túng thời gian và không gian.

Rồi Anna nhìn thấy người đầu tiên. "Một người bảo hộ xinh xắn ở cánh cửa ở Trạm kiểm soát Charlie, đối diện với trạm cứu hỏa. Người gác cửa ... khuôn mặt dễ thương và thân thiện. Anh ấy cười. Chúng tôi băng qua đường, nhưng chúng tôi không đi vào. (Bối rối) Không có người ... không có ai trong đó. Lạ thật ...

không có người pha chế. Chúng tôi chỉ muốn về nhà. Không vui ... chán ... chán. Chúng tôi chỉ muốn về nhà, nhưng chúng tôi ngồi xuống. Bên ngoài Trạm kiểm soát, Charlie's ... một khom lưng ... một vài bước. Chúng tôi chỉ ngồi đó. Chán... chán quá ”.

D: Sau đó, điều gì xảy ra tiếp theo?

A: Tôi đang ở trong căn hộ của mình và trời đang ban ngày.

Vì vậy, đó là nơi xảy ra thời gian mất tích. Tôi muốn tìm hiểu những gì đã xảy ra trong thời gian đó, vì vậy tôi đã đưa cô ấy trở lại khi họ đang ngồi trên bậc thang. Tôi hỏi cô ấy xem điều gì sẽ xảy ra tiếp theo, và cô ấy nói, “Tôi không biết. Tôi trống rỗng. ” Điều này khiến cô ấy khó chịu, vì vậy tôi đã nói chuyện với cô ấy để giải thích rằng tôi không sao để nhớ. Đó là thời gian để tìm hiểu những gì đã xảy ra. Cô ấy có thể xem nó như một người quan sát nếu cô ấy muốn, và chúng tôi có thể di chuyển nó từ từ nếu cô ấy muốn. Điều này đã mất nhiều lần thử vì cô ấy dường như bị đóng băng khi khom lưng và không thể chuyển cảnh quay về phía trước. Sau đó, sự kiên trì của tôi đã được đền đáp. “Tôi thấy đèn. Đèn chiếu qua kính. Có cái khom lưng. Trên tấm biển có ghi ‘Checkpoint Charlie’s.’ Có các cửa sổ bằng kính trên tòa nhà. Và tôi nhìn thấy một luồng sáng lạ qua tấm kính ... và nó đang chuyển động. Đó là gì? Đó không thể là đèn xe hơi. ”

D: Bạn làm gì tiếp theo?

A: Tôi rất vui mừng. Tôi biết điều gì đó sắp xảy ra. Tôi có một cảm giác phấn khích trong tôi. (Từ từ) Có một ánh sáng. Tôi không cảm thấy sợ hãi. Tôi nghe Jacqueline. Tôi cảm thấy như cô ấy nói, “Cái quái gì vậy?” (Thì thầm) Tôi không thể nhìn thấy ánh sáng được gắn vào. Tôi không hiểu nguồn gốc của nó từ đâu. Tôi cảm thấy như chúng ta đang tiến vào ánh sáng và sau đó tôi cảm thấy bùng sáng. Đó là một cảm giác tốt. Tôi không thể biết nó đến từ đâu. (Thì thầm) Tôi di chuyển vào ánh sáng, hay nó đang di chuyển vào chúng ta? (Cô ấy bắt đầu

khóc.) Happy! Rất hạnh phúc! Tình yêu ... tôi cảm thấy tình yêu. Xinh đẹp! Xinh đẹp! Xinh đẹp!

D: Bạn đang ở đâu khi bạn cảm thấy tình yêu này?

A: Trên rìa miệng núi lửa. Kế bên cô ấy. Đứng ngay cạnh cô ấy ... khoác tay nhau. Tôi cảm thấy tình yêu như vậy. Không bao giờ nhớ cảm giác như vậy trước đây.

D: Bạn đang đứng cạnh ai?

A: Của cô ấy! Cô ấy cao hơn tôi. Cô ấy có vẻ ngoài hoàn hảo ... cân đối hoàn hảo, thân hình hoàn hảo, mái tóc hoàn hảo và làn da hoàn hảo. Tôi cảm thấy cô ấy yêu tôi. Tôi rất vui. Tôi cảm thấy mình như một cô bé ... như một cô gái nhỏ hạnh phúc. Tôi cảm thấy mình là một người nhỏ bé, như một cô bé, rất trẻ con. Thật phấn khích!

D: Bạn còn thấy gì khác ngoài miệng núi lửa?

A: Một tòa nhà lớn bằng kim loại nằm sâu trong miệng núi lửa và không có cảm giác sâu lắng. Nông cạn. Và tôi không sợ. Tôi chẳng sợ điều gì.

D: Điều đó tốt. Bạn còn thấy gì khác ngoài tòa nhà?

A: Tôi đang tìm kiếm mọi người, xe hơi, nhưng tôi không thấy gì cả.

D: Chỉ có hai người?

A: Cô ấy và tôi, và bây giờ có những người đứng sau chúng tôi ... có vẻ như một vài ... một nhóm nhỏ tập hợp lại ... thật kỳ lạ. Họ đang ở phía sau chúng tôi. Chỉ có một tòa nhà ... hàng rào kim loại lớn xung quanh nó ... một tòa nhà lớn, bằng kim loại với những ánh sáng lớn trên đó như đèn pha. Đèn ở ngay phía trên tòa nhà. Và những vì sao thật đẹp. Tôi đang nhìn tất cả các ngôi sao trước mặt tôi.

D: Người phụ nữ này đứng cạnh bạn, một người quá hoàn hảo, hãy hỏi cô ấy cô ấy là ai?

A: Tôi tò mò. (Thì thầm) Tôi muốn biết bạn là ai. Cô ấy đang nói, "Tôi là bạn!" (Anna lúc này đang khóc.)

D: Tại sao điều đó khiến bạn xúc động?

A: Giống như tôi đã được tìm thấy. (Cô ấy không ngừng khóc vì xúc động.) Là tôi.

D: Yêu cầu cô ấy giải thích nó để bạn có thể hiểu.

A: Xin hãy giúp tôi hiểu bạn là ai. Cô ấy nói cô ấy là tôi. (Lại khóc.) Cô ấy thật xinh đẹp ... hoàn hảo ... và cô ấy nói, "Em cũng vậy."

D: Điều đó đúng bởi vì bạn cũng hoàn hảo. Tại sao cô ấy muốn bạn biết điều này?

A: Để tập hợp. Cô ấy đang nói, "Bạn phải tập hợp Để tập hợp những người khác. Để tập hợp những người khác để chuẩn bị. Đa đên. Để chuẩn bị cho sự sắp tới của chúng tôi. " Cô ấy bảo tôi đừng sợ.

D: Bạn thấy gì?

A: Nhiều ánh sáng chuyển động lên phía trên. Đèn ... di chuyển qua lại như một vũ điệu ... chúng đang nhảy múa. "Đừng sợ, Anna. Họ chỉ đang quét bạn. "

D: Tại sao họ quét bạn?

A: Tại sao? Đang được điều chỉnh. (Cười) Bây giờ là bạn, Anna. Bây giờ là bạn. (Cô ấy bắt đầu khóc không thành tiếng.) Không, tôi sẽ không phủ nhận họ. Họ

biết tôi không điên. Tôi sẽ nhớ và tôi biết và tôi sẽ kể. Tôi sẽ nói với mọi người. Tôi sẽ nói với mọi người rằng sẽ lắng nghe bạn xinh đẹp như thế nào.

Anna trở nên rất xúc động, vì vậy tôi đã hỏi người đẹp, hoàn hảo rằng liệu cô ấy có thể nói chuyện với tôi thay vì Anna không. Cô ấy đồng ý và giọng nói thay đổi.

D: Anna đã mất vài năm để cố gắng hiểu chuyện gì đã xảy ra vào đêm đó. Bạn có thể nói với cô ấy để cô ấy có thể đặt nó vào phần còn lại?

A: Nhiều lần cô ấy đã ở cùng chúng tôi.

D: Cô ấy cảm thấy tình yêu tuyệt vời như thể cô ấy biết mình đã ở đó trước đây. Có đúng như vậy không?

A: Luôn luôn.

D: Bạn nói cô ấy đã ở với bạn nhiều lần. Có đúng không?

A: Cô ấy luôn được biết đến. Cô ấy là tôi. Cô ấy là chúng tôi. Luôn luôn đấu tranh ... luôn được tin tưởng là con nuôi. Chúng tôi yêu bạn. Chúng tôi yêu bạn. Anna, đừng thắc mắc nữa. (Một giọng nói lạ khác.) Đừng thắc mắc nữa. Đến lúc rồi. Đã đến lúc Anna bước lên và thế chỗ. Không còn xấu hổ nữa. Mọi người tin Anna. Và họ sẽ lắng nghe cô ấy. Họ sẽ lắng nghe.

D: Bạn muốn cô ấy nói gì với mọi người?

A: Đó là chúng ta là tình yêu. Chúng tôi là tình yêu.

D: Bạn là ai, vậy cô ấy sẽ biết phải nói gì? Bạn là một thực thể, tinh thần hay cái gì?

A: Kích thích khác nhau ... thứ nguyên.

D: Đó có phải là nơi cô ấy bị đưa vào đêm đó không? Đó là trên Trái đất hay một chiều không gian khác?

A: Kích thước.

D: Bạn đang ở không gian khác? Bạn nói bạn là cô ấy, vậy bạn có phải là một phần khác của cô ấy không? Tôi có hiểu đúng?

A: Bạn hiểu đúng.

D: Đó là một phần khác của cô ấy trong một không gian khác? (Có) Khi mọi người nghĩ về UFO hoặc ET, họ nghĩ về một nghề vật lý và các sinh vật. Đúng không?

A: Tất cả đều giống nhau.

D: Chad đã được đưa đến một nơi khác với Anna, hay bạn có biết?

A: Tôi chỉ nói chuyện với cô ấy.

D: Nhưng bạn đã đưa cô ấy đến nơi này trong không gian khác, vì vậy cô ấy có thể gặp gỡ với bạn. Có đúng không?

A: (Có vẻ như Anna đang nói lại bây giờ.) Vì vậy, tôi có thể nhìn thấy cô ấy ... vì vậy tôi có thể nhìn thấy bạn và họ ... gia đình của tôi. Gia đình của tôi ... đây là gia đình của tôi. Gia đình tôi ... (Thì thầm) những ngọn đèn đó ... gia đình tôi. Đèn là gia đình của tôi. Tôi là bạn. Bạn là tôi.

D: Anna đến trong một cơ thể vật lý. Cô phải rời xa ánh sáng và gia đình?

A: Một phần của cô ấy đã làm.

D: Cô ấy có tình nguyện đến không? (Có) Tôi biết có rất nhiều tình nguyện viên đến, phải không? (Có) Đây có phải là lý do tại sao cô ấy không nhớ nhiều về thời thơ ấu của mình không?

A: Mọi thứ đã thay đổi. Cô ấy đã thay đổi. Anna đã thay đổi. Có thêm Anna đến sau đó.

D: Nhiều hơn được đưa vào vật lý sau đó?

A: Nhiều hơn nữa. Gần như hoàn toàn khác biệt.

D: Tại sao nó lại xảy ra theo cách đó?

A: Để cô ấy có thể xử lý nó.

Đây cũng là một mô hình lặp lại. Họ đã nói với tôi rằng đôi khi năng lượng của linh hồn nhập vào rất khác nhau (do nó đến từ đâu) đến nỗi không thể để toàn bộ năng lượng của linh hồn đó đi vào bào thai trước hoặc khi sinh. Nó sẽ quá mạnh. Nhiều lần người mẹ sẽ bị sẩy thai cho đến khi họ được điều chỉnh tần số năng lượng về mức chính xác vì em bé (và nhiều lần là mẹ) không thể xử lý được dòng năng lượng cao. Trong những trường hợp này, chỉ một phần được đưa vào em bé khi nó được sinh ra. Khi em bé lớn lên, thì ngày càng có nhiều năng lượng linh hồn đến được phép nhập vào và hòa nhập. Điều này, tất nhiên, không bao giờ được biết đến ở mức độ có ý thức.

D: Nó có liên quan gì đến cơ thể vật lý không?

A: Tất cả mọi thứ bên trong ... tất cả bên trong. Cô ấy trông giống nhau. Khác, rất khác. Nhiều thay đổi đã diễn ra ... nhiều thay đổi của Trái đất ... rất nhiều.

D: Đó là một việc dần dần, hay nó đã xảy ra vào đêm hôm đó?

A: Không, không, không ... trong thời gian dài.

D: Bạn nói nó phải thay đổi để cô ấy có thể xử lý nó. Nó là gì cô ấy phải xử lý? Nỗi sợ. Sợ hãi kinh khủng.

D: Nỗi sợ hãi đến từ đâu?

A: Trong tử cung ... bên trong người mẹ.

D:Ồ, trước khi cô ấy được sinh ra. Sự sợ hãi đến từ người mẹ hay cô ấy?

A: Các bác sĩ đã cố gắng phá thai. Sức khỏe của mẹ. Đã cố gắng đình chỉ thai nghén.

D: Điều gì đã xảy ra với sức khỏe của người mẹ?

A: Máu nhiễm độc ở chân cô ấy. Bỏ thai nhi hoặc cắt cụt chi.

D: Và Anna đang cảm thấy sợ hãi vì cô ấy đang ở trong bụng mẹ?

A: Cô ấy biết.

D: Chuyện gì đã xảy ra?

A: Tôi đưa cô ấy đến sớm hai tháng. Mẹ ốm nặng.

D: Vì vậy, Anna đã rất sợ hãi vì cô ấy đã tiếp xúc với nó, và nó gần như nằm trong cấu trúc tế bào của cô ấy ở giai đoạn đó. Có đúng như vậy không? (Có) Bạn đã làm việc với cô ấy để loại bỏ điều đó ra khỏi tế bào và hệ thống của cô ấy chưa?

A: Điều chỉnh. Đó là những gì các điều chỉnh dành cho. Cô ấy là năng lượng của thời tiết. Cô ấy sẽ sử dụng nó. Cô ấy sử dụng các yếu tố. Trở thành một với.

D: Liệu cô ấy có biết cách làm điều này không?

A: Cô ấy rất sợ ... rất sợ ... tụ tập.

D: Cô ấy sợ gì?

A: Của những gì sắp tới.

D: Điều gì đang đến?

A: Trái đất đang thay đổi. Nhiều thứ sẽ đến. Một sự thay đổi ... sự thay đổi lớn ... sự thay đổi lớn. Cô ấy là để tập hợp những người khác. Nhiều ... chúng tôi đang đến ... nhiều.

D: Ai sẽ đến?

A: Chúng tôi đã cho cô ấy xem. Bầu trời đầy ... đầy ... mọi nơi bạn nhìn ... bao quanh ... đầy hoàn toàn ... không có bầu trời, chỉ là hàng thủ công Chúng tôi phải thay đổi. Một sự thay đổi ... một sự thay đổi lớn.

D: Tại sao bầu trời đầy?

A: Để thu thập chúng tôi.

D: Đây là lý do tại sao cô ấy phải thu thập những cái đó?

A: Họ đang đợi cô ấy.

D: Điều này có nghĩa là mọi người sẽ không đi?

A: Nhiều ... không.

D: Chỉ một số người nhất định sẽ được thực hiện?

A: Vâng. Lấy. Và những người không biết sẽ biết. Nhiều người sẽ thấy. Không có nhiều thời gian. Tôi cảm thấy như mình sắp hết thời gian! (Buồn bã) Giúp tôi với !! Giúp tôi!!

D: Bạn sẽ giúp Anna biết phải làm gì?

A: (Kêu lên) Tôi rất hạnh phúc! Tôi rất vui vì nó bắt đầu ngay bây giờ! (Nhẹ nhõm) Bạn đang giúp cô ấy!

D: Bằng cách nói với cô ấy điều này ngay bây giờ?

A: Bạn đã nhận được cô ấy.

D: Vì vậy, tôi đang giúp cô ấy hiểu. Đó có phải là ý bạn không? (Đúng)

Một câu hỏi khác mà Anna đặt ra là cô ấy nghĩ có thứ gì đó nằm trong cánh tay của mình. "Anna luôn cần bằng chứng."

D: Có gì trong tay cô ấy không?

A: Thực thể riêng của nó. Đó là cô ấy và nó không phải. Vì cô ấy là cô ấy và cô ấy không phải. Chúng tôi hướng dẫn cô ấy.

D: Đó có phải là một cái gì đó để làm với những điều chỉnh đang được thực hiện trong cơ thể của cô ấy?

A: Vâng. Nó là người nói sự thật. Toàn bộ kiến thức được lưu trữ.

D: Trong cái thứ nhỏ nhoi đó?

A: (Thì thầm) Nó không phải là nhỏ.

D: Nó trông rất nhỏ trên X-quang. Thiết bị có quyền truy cập tất cả các kiến thức. Đó có phải là ý bạn không?

A: Tất cả kiến thức.

D: Cô ấy có nên xóa cái đó không?

A: Anna sẽ không bao giờ xóa nó. Cô ấy đã thử một lần.

D: Mọi người không thực sự hiểu họ đang làm gì. Nhưng điều quan trọng đối với sức khỏe của cơ thể cô ấy và những điều chỉnh để nó vẫn ở đó. Có đúng như vậy không?

A: Dành cho những ai sẽ lắng nghe.

D: Nhưng bạn sẽ giúp cô ấy bằng cách đưa ra gợi ý và trực giác của cô ấy, vì vậy cô ấy sẽ biết mình phải làm gì?

A: Nó đã bắt đầu.

Có vẻ như (và thực thể đã xác nhận) rằng khi mọi người nghĩ rằng họ đã được đưa lên tàu vũ trụ, điều đó không phải lúc nào cũng đúng. Nhiều lần họ đã được đưa đến một không gian khác.

Họ nói rằng họ đã liên lạc với Anna vào ban đêm khi cô ấy đang ngủ và điều này sẽ không đổi. Luôn luôn tốt hơn và dễ dàng hơn cho họ khi làm công việc này vào ban đêm khi tâm trí tỉnh táo không thể can thiệp và sẽ không nhớ.

D♥O♥L♥O♥R♥E♥S♥ ♥C♥A♥N♥N♥O♥N

Trường hợp thứ hai là một kiến trúc sư từ Canada đến gặp tôi tại văn phòng của tôi ở Arkansas. Sự tò mò đã dẫn anh ta đến khám phá siêu hình học, và anh ta đang tuyệt vọng tìm kiếm bí ẩn của cuộc sống. Anh biết phải có nhiều thứ hơn

trong cuộc sống của mình, và bằng cách nào đó anh đã bỏ lỡ những gì đã có. Anh ấy muốn lên cấp độ tiếp theo, bất kể đó là gì. Tôi chắc chắn không biết, nhưng tôi biết TT sẽ cung cấp cho anh ấy bất cứ điều gì thích hợp để anh ấy biết.

Greg đã trải qua một cuộc đời rất bình thường, giản dị với tư cách là một ngư dân trên một chiếc thuyền buồm lớn. Mọi thứ vẫn diễn ra bình thường (và buồn tẻ) cho đến khi tôi chuyển anh ấy sang một ngày quan trọng và anh ấy nhìn thấy một điều gì đó bất thường trên bầu trời. Tôi không biết liệu nó có liên quan đến tiền kiếp mà chúng tôi đang khám phá hay anh ấy đã nhảy cóc (nhảy) sang một cuộc sống khác. Điều này không rõ ràng vào thời điểm này, nhưng tôi muốn theo đuổi những gì anh ấy đang thấy.

G: Tôi nhìn thấy thứ gì đó trong không khí, trên bầu trời. Sang bên phải ... một cái gì đó tròn. Nó giống như bạc. Rất lớn, và bây giờ mặt trời bị phản chiếu khỏi nó và nó treo lơ lửng trên bầu trời.

D: Bạn nghĩ nó là gì?

G: Tôi biết nó là gì. Đó là một loại tàu vũ trụ. Tôi chỉ bắn khoắn không biết nó đang làm gì ở đó và liệu tôi có cơ hội để tiếp cận nó hay không. Tôi muốn. Tôi chỉ xem nó. Nó không di chuyển. Có hai trong số họ. Có một thứ đen tối hơn đằng sau nó. Nó góc cạnh hơn ... lớn hơn ... lớn hơn nhiều. Tôi dường như đang lơ lửng trong không gian khi xem nó. Tôi tò mò về con tàu lớn hơn. Tôi muốn tham gia vào cái đó.

D: Nó trông như thế nào khi bạn đến gần hơn?

G: Kim loại ... tại sao nó lại có vẻ ngoài là nhôm kim loại? Corrugations và những thứ trên đó. Nó có cửa sổ. Bây giờ tôi đang ở rất gần. Tôi chỉ đang trôi nổi xung quanh nó. Nó rất to. Một cánh cửa đang mở, vì vậy tôi đi vào trong. Và bên trong nó đầy đèn nhiều màu.

D: Bạn còn nhìn thấy gì khác ngoài ánh sáng?

G: Có một căn phòng lớn đầy người ngồi trên những chiếc ghế tựa lưng cao này. Tôi không thể biết những người này là gì hoặc họ ăn mặc như thế nào. Có một người mặc áo choàng trắng đứng sau những chiếc ghế.

D: Bạn có muốn vào căn phòng đó, nơi có những chiếc ghế không?

G: Vâng. Tôi muốn biết họ là ai. Bây giờ tôi đang đứng trước mặt họ. Người đàn ông mặc áo choàng trắng đang đặt câu hỏi cho tôi, nhưng tôi không thể hiểu anh ta đang nói gì.

D: Bạn có biết người đàn ông này?

G: Tôi không sợ.

D: Anh ấy hỏi bạn điều gì?

G: Anh ấy đang hỏi tôi tại sao tôi lại ở đó. Tôi không biết. Đó là những gì tôi nói với anh ấy ... Tôi không biết. Anh ấy đang đợi câu trả lời của tôi. Tôi hỏi anh ta anh ta là ai. Anh ấy nói, "Bạn nghĩ tôi là ai?" Nhưng tôi không có câu trả lời. Cái này khó. Tôi nói với anh ấy rằng tôi muốn biết anh ấy là ai. Tôi nghĩ anh ấy nói, "Tôi là bạn!" ... nhưng tâm trí của tôi đang quay cuồng ở đây. Và tôi nói, "Làm thế nào tôi có thể là bạn?" Anh ấy nói, "Bạn chỉ có thể là tôi khi bạn có thể tin rằng bạn là tôi."

D: Bạn nghĩ gì về điều đó?

G: Thật không thoải mái vì tôi thấy anh ấy vượt xa tôi, vĩ đại hơn tôi. Tôi cảm thấy mình thấp kém hơn anh ấy, vì vậy anh ấy không thể là tôi.

D: Tại sao không?

G: Chà, anh ấy sẽ không lên đó và mặc đồ trắng.

D: Tại sao bạn cảm thấy mình kém hơn anh ấy?

G: Tôi không biết. Tại sao tất cả những người này lại ngồi trên những chiếc ghế này?

D: Yêu cầu anh ấy cung cấp thêm cho bạn một số thông tin về vị trí của chúng tôi và những gì đang diễn ra.

G: (Thở sâu) Chúng tôi đang ở một nơi mà tôi đã thiết kế. Anh ấy nói với tôi rằng tôi đã tạo ra tất cả những thứ này.

D: Ý anh ta là gì?

G: Đó là tôi tạo ra con tàu vũ trụ này vì mục đích gặp gỡ để gặp gỡ chính mình. Vì vậy, tôi hẳn đã tạo ra con tàu vũ trụ như một nơi gặp gỡ, nhưng chúng tôi đang ở trên không trung. Chúng tôi đang ở trong không khí.

D: Hỏi anh ấy, tại sao bạn lại tạo ra nó?

G: Để vượt ra khỏi nơi tôi đang ở ... đi xa hơn nơi tôi đã ở ... để không chỉ lơ lửng trong không trung nhìn vào nó.

D: Để tìm thêm câu trả lời, ý bạn là?

G: Nhiều hơn nữa ... tìm nhiều hơn những câu trả lời ... để biết. Đó là để biết tất cả mọi thứ. Nó là để biết nhiều hơn nữa.

D: Anh ấy có thể giúp bạn tìm thông tin đó không?

G: Vâng, anh ấy có thể. Giờ thì anh ấy quen rồi. Tôi đang đứng bên cạnh anh ấy. Mọi người đều mặc đồ trắng.

D: Ý bạn là gì, anh ấy quen?

G: Tôi nghe thấy giọng nói của anh ấy, và tôi biết làn da của anh ấy. Anh ấy có làn da thú vị này. (Hoang mang.) Nó luôn trơn tru. Nó có sức mạnh đối với nó. Nó an ủi tôi khi nhìn thấy sức mạnh trên da. Về mặt bình thản và giọng nói điềm đạm.

D: Nhưng anh ấy nói anh ấy là bạn? (Có) Anh ấy nói rằng bạn đã tạo ra địa điểm gặp gỡ này. Anh ta tồn tại ở đâu khi ở trong thế giới của chính mình?

G: Trong tâm trí của tôi! Tôi cũng đang ở với anh ấy trong tâm trí của mình ... nhưng nó rất thực ... môi trường xung quanh rất rõ ràng, vì vậy tôi đã tạo ra ... đây là một căn phòng đẹp. Nó lấp lánh với vô số màu sắc và tỏa sáng với vô số ánh sáng phát ra từ mọi nơi.

D: Bạn đã tạo ra cái này để bạn gặp thực thể khác này?

G: Vâng. Tôi không biết liệu mình có tạo ra tất cả hay không. Không, tôi không tạo ra tất cả. Tôi đã được giúp đỡ.

D: Ai đã giúp bạn?

G: Anh ấy đã làm.

D: Anh ấy có nghĩ rằng cũng đã đến lúc phải có một cuộc họp?

G: Vâng, anh ấy đã chào đón tôi. Anh ấy biết tôi sẽ đến và tất cả những người ngồi trên những chiếc ghế này cũng vậy. Họ cũng đã giúp. Mọi người đang giúp tạo ra căn phòng này và màu sắc luôn thay đổi. Và tôi có thể tự do đi lại. Tôi đang di chuyển xung quanh như tôi muốn và tôi đang di chuyển theo chiều dọc. Nó thật đẹp.

D: Hãy hỏi anh ấy tại sao điều này lại xảy ra?

G: Bởi vì tôi muốn nó. Nơi tôi đến không đẹp. Tôi đã không nhận ra cho đến khi tôi bước qua cánh cửa của con tàu vũ trụ. Màu sắc ... sự đa dạng ... nó là vẻ đẹp của sự đa dạng. Tôi có thể nghĩ bất cứ điều gì tôi muốn và tôi có thể làm cho màu sắc đến và ra khỏi các bức tường. Những chiếc áo choàng trắng này ... Tôi có thể điều chỉnh chúng theo bất kỳ cách nào tôi muốn. Và tôi có thể di chuyển những người ngồi trên những chiếc ghế này sang các vị trí khác nhau. Nơi tôi đến không tệ. Nó không quá sắc sảo ... không quá năng động. Và tôi đã một mình trôi nổi xung quanh. Tôi không cô đơn, nhưng tôi cô đơn. Tôi đang lơ lửng trong một không gian. Có một số ánh sáng, sau đó tôi tạo ra con tàu vũ trụ này. Tôi đang lơ lửng trong một không gian. Có một số ánh sáng, sau đó tôi tạo ra con tàu vũ trụ này. Tôi đoán tôi đã tạo ra cả hai. Một chiếc giống như một con tàu hoa tiêu, và sau đó có chiếc này đằng sau nó và đó là chiếc tôi đã đi vào.

D: Khi bạn lơ lửng trong không gian, bạn có cơ thể không?

G: Tôi không biết. Tôi chỉ nhận thức được bản thân mình, và tôi có thể di chuyển theo ý muốn. Tôi có thể di chuyển rất dễ dàng.

D: Chúng ta hãy tìm hiểu thêm về điều này. Anh ấy có nhận thức được điều gì đang xảy ra hơn bạn không?

G: Tôi nghĩ là anh ấy, vâng, và một số người ngồi trên ghế cũng vậy. Họ biết nhiều hơn tôi. Họ để tôi di chuyển chúng theo ý muốn. Tôi không biết tại sao họ để tôi làm điều đó. Họ dường như đang cười.

D: Có thể họ đang cười vì họ làm việc kém cỏi hơn bạn. (Cả hai chúng tôi đều cười.)

G: Họ dường như biết rằng tôi sẽ không làm tổn thương họ. Không, tôi không thể làm tổn thương họ. Họ không muốn bị tổn thương bởi tôi, vì vậy họ đang để tôi di chuyển những chiếc ghế này trong không gian. Buồn cười làm sao!

D: Hãy xem liệu chúng ta có thể nhận được một số câu trả lời từ người đàn ông mà bạn đang nói chuyện này không. Xem liệu anh ấy có thể cho bạn biết điều gì đang xảy ra không.

G: Anh ấy đang dạy tôi cách sử dụng trí óc và ý định của mình. Anh ấy đang dạy tôi cách kiểm soát ham muốn của mình vì tôi có thể lật ngược ghế, nhưng tôi chọn không làm vậy. Bởi vì tôi không muốn làm tổn thương bất kỳ ai, mặc dù tôi biết rằng họ không thể bị thương. Bằng cách nào đó, có một cách để làm điều đó và họ biết tôi thích làm điều đó.

D: Ý bạn là sử dụng trí óc của bạn?

G: Vâng. Tôi có thể tạo bất kỳ kiểu mẫu nào với chúng mà tôi muốn, nhưng tôi phải làm theo cách tương thích với chúng. Và đó là những gì anh ấy đang dạy tôi.

D: Bạn có muốn học cách sử dụng trí óc của mình không?

G: Vâng. Tôi có vẻ thích nó, vì vậy có, tôi phải muốn nó. Tôi cảm thấy như khi ở đó, đó là một nơi được chỉ định và tôi đang học các quy trình sáng tạo mà trước đây tôi chưa biết.

D: Hãy xem liệu anh ấy có thể giải thích quá trình này cho bạn để bạn có thể ghi nhớ không.

G: Đó là một kiểu thao túng. Tôi có quyền thao túng và tôi phải học cách làm thế nào, nếu không sẽ mất kiểm soát. Đó không phải là một điều bắt buộc. Đó là một sự học hỏi về một cách tồn tại. Khi tôi di chuyển những chiếc ghế xung quanh, chúng sẽ phản ứng với chuyển động của cơ thể tôi, vì vậy tôi phải học cách kiểm soát nhiều hơn chuyển động của cơ thể, vì vậy tôi phải học cách kiểm soát nhiều hơn sức mạnh mà tôi có.

D: Mục đích của việc học cách chuyển động của mọi vật là gì?

G: Vì niềm vui thích và không làm tổn thương. Nó làm cho họ cười, thật buồn cười. Tôi nghĩ anh ấy đang dạy tôi để tôi có thể tự mình làm tất cả. Họ hạnh phúc bên nhau. Nếu tôi đứng yên họ sẽ quay lại vị trí ngồi trên ghế. Với biểu hiện giống như khi tôi bước vào, nhưng tôi có thể ảnh hưởng đến cách họ cảm nhận bằng cách tôi di chuyển. Anh ấy muốn tôi học cách kiểm soát sức mạnh của mình.

D: Bạn có quyền lực không?

G: Rõ ràng. Tôi dường như đang học rằng tôi có quyền lực.

D: Nếu không được kiểm soát, nó có thể tạo ra vấn đề?

G: Vâng. Nó có thể tạo ra vấn đề và làm tổn thương mọi người. Tôi không có mong muốn đó.

D: Anh ấy muốn bạn làm gì với sức mạnh này?

G: Anh ấy muốn tôi dạy họ cách tự làm. Hãy ngừng ở cùng nhau và làm những gì tôi đang làm để họ không cần quá phụ thuộc vào nhau vì họ chỉ làm việc trong một nhóm. Họ có thể tạo ra hạnh phúc cho riêng mình.

D: Bạn nói anh ấy nói, anh ấy là bạn. nó có ý nghĩa gì với anh ấy? Anh ấy có thể giải thích để bạn hiểu không?

G: Nếu anh ấy có thể ôm nó trong đầu tôi vì tôi không cảm thấy mình là anh ấy. Tôi không cảm thấy mình là anh ấy, nhưng một phần của tôi thì có.

D: Chúng tôi đang cố gắng hiểu. Anh ấy có điều gì khác muốn cho bạn xem hoặc nói với bạn không?

G: Anh ấy muốn chỉ cho tôi cách sử dụng ánh sáng. Anh ấy có thể tạo ra âm nhạc với ánh sáng và độ rung khác nhau. Tôi có thể làm cho những thanh này

ra vào. Mỗi que có một giai điệu khác nhau và tôi có thể tạo các hợp âm và chuỗi âm nhạc với chúng. Vị trí vô tận và anh ấy đang chỉ cho tôi cách làm điều đó. Và mỗi sợi có một màu khác nhau và mỗi sợi có một tông màu. Nó không phải là một tông màu và một màu sắc riêng biệt. Đó là một tông màu. Tôi tạo ra âm nhạc với họ. Thật là nhiều niềm vui. Có một cảm giác khỏe mạnh ... một cảm giác hạnh phúc.

D: Hỏi anh ta xem anh ta có biết gì về Greg, người còn sống trên Trái đất vào thời điểm này không?

G: Anh ấy biết rõ về tôi.

D: Hãy nói với anh ấy Greg muốn mở cửa thêm một chút để tìm hiểu thêm. (Một trong những yêu cầu của anh ấy trong cuộc phỏng vấn.)

G: Vâng, anh ấy mở cửa nhiều hơn. Anh ấy chỉ cho tôi những điều tôi không biết là mình có thể làm được. Bằng cách tin tưởng vào bản thân mình ... còn hơn cả sự tin tưởng. Nó giống như tôi phải làm điều đó và sau đó tôi biết nó và sau đó nó hoạt động, nhưng tất cả đều mới. Đó không chỉ là tâm trí. Đó là một phần trong tôi lớn hơn không chỉ là trí óc. Đó là toàn bộ của tôi. Đó là sự trọn vẹn trong tôi. Đó là tất cả của tôi. Có tất cả tôi đang làm điều này. Đó là lý do tại sao thực hiện tất cả những việc này cùng một lúc rất dễ dàng bởi vì có nhiều phần trong tôi nhận thức được tất cả mọi thứ cùng một lúc. Chúng là tất cả các phần của tôi và tôi chỉ đang học hỏi. Tôi có thể làm chúng một cách riêng lẻ hoặc tôi có thể làm tất cả chúng cùng nhau, nhưng chúng là tất cả của tôi.

D: Tại sao anh ấy muốn bạn biết điều này?

G: Toàn bộ. Anh ấy biết tôi muốn được toàn vẹn. Anh ấy muốn tôi được toàn vẹn.

D: Đó là một trong những câu hỏi của Greg, làm thế nào anh ta có thể trở nên toàn vẹn?

G: Đó là điều anh ấy muốn nói với tôi. Tôi đang ở cấp độ tiếp theo.

D: Đó là cấp độ tiếp theo?

G: Đó là một cấp độ. Biết rằng mọi thứ mà tôi đang ảnh hưởng đến mọi thứ khác, vì vậy tôi cần biết tôi là ai. Tôi cần biết rằng mọi chuyển động đều tạo ra một gợn sóng. Ánh sáng là tâm trí. Ánh sáng ở trong tâm trí. Tôi có thể làm điều đó với tâm trí của mình. Vì vậy, tôi phải sử dụng tất cả cái tôi trong một sự hài hòa nào đó để tất cả hoạt động và đó là những gì tôi đang làm.

D: Điều này có nghĩa là Greg trong cơ thể vật lý của anh ấy cũng có thể ảnh hưởng đến nhiều thứ khác nhau?

G: Anh ấy có thể. Anh ấy không tin điều đó. Anh ấy rất mạnh mẽ. Và anh ấy cần phải học mọi thứ anh ấy làm và nói ảnh hưởng đến những người xung quanh anh ấy. Anh ta cần hiểu sức mạnh mà anh ta có đối với họ. Anh ấy không nhận ra rằng anh ấy có ảnh hưởng đến tất cả những người lắng nghe và anh ấy không hiểu ... nhưng anh ấy sẽ làm được. Anh ấy cần biết mình được yêu thương vĩnh viễn mà không sợ hãi. Anh ấy có thể đi tiếp. Anh ấy cần biết điều đó. Anh ta cần phải sống như con người thật của anh ta trong không gian khác. Anh ta chỉ cần đi với nó và không dừng lại ở bất cứ điều gì ... không giữ lại. Anh ấy đang học hỏi, nhưng anh ấy cần phải nhảy. Anh ấy cần phải nhảy vọt. Có một bước nhảy vọt.

D: Bạn có nghĩa là gì của một bước nhảy vọt?

G: Vượt xa nỗi sợ hãi về những gì mọi người nghĩ ... vượt qua nỗi sợ hãi về ý kiến của bất kỳ ai ... vượt qua nỗi sợ hãi về mọi thứ trên thế giới này. (Nhẹ nhàng) Không còn sợ hãi nữa và mọi thứ sẽ rõ ràng. Greg là một giáo viên. Anh ấy cần phải dạy và chữa lành. Khi anh ấy không còn sợ hãi nữa, tất cả sẽ rõ ràng với anh ấy. Để không bị trói buộc bởi sợ hãi. D: Sợ hãi là một cảm xúc rất mạnh của con người.

G: Có, nhưng bạn có thể vui khi học nó. Đó là những gì người đàn ông mặc đồ trắng đang dạy. Greg là một người chữa bệnh. Anh ta biết điều đó. Anh ấy có khả năng chữa bệnh bẩm sinh. Anh ấy chỉ chưa học cách sử dụng nó. Lời nói của anh ấy đang chữa lành cho một số người. Để dạy cho tâm trí tự do ... tự do để không sợ hãi. Chỉ cần không sợ hãi sẽ là sự chữa lành tuyệt vời nhất. Để giúp mọi người thoát khỏi nỗi sợ hãi của chính họ. Thế giới đang ở một nơi điên rồ, nhưng đồng thời là một nơi tuyệt đẹp. Có rất nhiều vẻ đẹp để giúp những người chữa lành vết thương. Con người là nô lệ cho suy nghĩ của chính họ ... nỗi sợ hãi của chính họ. Nô lệ cho những gì họ nghĩ rằng họ tin tưởng, đó hoàn toàn không phải là nơi họ nên có. Nhưng để yêu họ từ nó, không phải để ra lệnh cho họ. Anh ấy quá giỏi trong việc sai khiến họ. Anh ấy cần phải buông bỏ điều đó. Anh ta phải dừng điều đó lại ... không đối đầu nữa.

Mọi người không thích điều đó. Anh ấy nhìn thấy sự thật và anh ấy đương đầu với nó. Thật không tốt nếu làm điều đó quá nhiều ... rất hiếm khi nó hoạt động. Yêu ... tình yêu là cuộc đối đầu tuyệt vời nhất. Họ cần được thu hút vào ánh sáng như trẻ em. Mỗi hoàn cảnh sẽ khác nhau, nhưng từ bi ... từ bình đẳng, như đứng bên cạnh người áo trắng mà trao đổi. Đừng bao giờ đe dọa nữa. Sự sợ hãi của anh cho phép anh đe dọa bởi vì anh nhìn thấy mà không có tình yêu. Hãy tự nhiên ... tử tế và bỏ đi nếu điều đó không được nghe thấy. Để cuộc sống yên. Chỉ cần trình bày các lựa chọn để sống. Bạn có thể sống trong bóng tối và bạn có thể sống trong ánh sáng. Và bạn có thể sống theo cách nào bạn thích và tất cả đều ổn. Luôn luôn có một sự lựa chọn. Anh ta phải thôi không còn là Chúa nữa. Đó chỉ là bản ngã trong anh ấy. Chỉ cần là chính mình và sau đó phần còn lại sẽ theo sau.

D: Anh ấy nói anh ấy muốn có tất cả kiến thức.

G: Đúng vậy. Anh ấy không biết rằng anh ấy không thể có tất cả, nhưng anh ấy muốn nó. Điều đó không sao cả vì anh ấy sẽ buông tay, nhưng anh ấy cần tiến về phía trước. Nó phải xảy ra dần dần.

D: Vì vậy, đây là bước đầu tiên?

G: Vâng. Đó là một bước tốt. Anh ta phải có thể sử dụng các bộ phận đa diện của bản thân một cách tử tế và độc đáo giống như anh ta đã làm với chiếc ghế và âm nhạc. Chúng tôi sẽ tạo hiệu ứng cho các tùy chọn và khiến mọi người cười khi họ đang nghe. Anh ấy giỏi hoạt hình. Anh ấy có thể làm điều đó bằng âm nhạc và phim hoạt hình. Anh ấy có thể làm điều đó với nghệ thuật của mình. Anh ấy có thể làm điều đó bằng trí óc của mình. Anh ấy có thể làm điều đó bằng lời nói của mình và anh ấy nên sử dụng tất cả để khiến mọi người cười trong khi họ lắng nghe câu chuyện về vũ trụ ... hãy nghiêm túc làm sáng tỏ. Phải có ánh sáng và tử tế và sau đó anh ta phải rút lui và rời bỏ họ.

D: Bằng cách đó, anh ấy không đối đầu với họ. Anh ấy chỉ đang kể một câu chuyện và để họ tự quyết định.

G: Đúng vậy. Anh ấy không cần phải nói với mọi người rằng không có kết thúc. Điều đó làm họ sợ hãi. Bạn cần lắng nghe mọi người. Bạn cần hỏi họ những gì họ cần biết thay vì nói với họ những gì bạn nghĩ rằng họ nên biết. Nó quá nhiều đối với hầu hết mọi người. Lắng nghe và nói cho họ biết những gì họ cần học. Họ sẽ luôn nói với bạn, nhưng chỉ khi bạn lắng nghe.

Thông điệp chia tay: Học cách tin tưởng. Chỉ cần học cách tin tưởng. Nó rất quan trọng đối với anh ấy. Đừng bao giờ suy đoán nữa. Đúng là phí thời gian. Bạn có những gì bạn cần biết. Bây giờ chỉ cần tin tưởng.

Phần 3

CUỘC SỐNG THẾ GIỚI KHÁC

CHƯƠNG 9: NGƯỜI VẬN CHUYỂN

REGINA THẤY MÌNH BÊN TRONG MỘT CON TÀU VỮ TRỤ LỚN KHI cô đến hiện trường. “Tôi nghĩ đó là kim loại màu xám, nhưng tôi cảm thấy như nó không thực sự là kim loại. Có những cánh cửa tự động mở và đóng.” Cô ấy cảm thấy hơi khó chịu vì cô ấy không cảm thấy như mình thực sự thuộc về nơi đó. Tôi không nghĩ rằng tôi thực sự thuộc về nơi này, nhưng tôi cũng không thực sự sợ hãi. Nó giống như một sự căng thẳng thần kinh. Tôi cảm thấy có người ở phòng bên kia. Tôi có thể thấy chúng. Tôi không biết tại sao vì không có bất kỳ cửa sổ nào, nhưng tôi có thể.

D: Họ trông như thế nào?

R: Chúng có hình thù ngộ nghĩnh. Ấn tượng đầu tiên tôi có là xung quanh đầu của họ là một loại màu trắng. Không giống như tôi có thể nhìn thấy chúng ... chỉ là

D: Cảm nhận chúng? Đó sẽ là một cách tốt hơn để nói điều đó?

R: Vâng, đó là một từ tốt hơn.

D: Nhìn xuống bản thân. Bạn đang mặc loại quần áo nào?

R: Tôi không biết. Cảm giác rách nát như thể chúng có lỗ thủng, giống như có thể chúng đang ở trong một xác tàu hoặc ... Tôi không biết.

D: Quần áo cũ rách, ý bạn là?

R: Nó gần giống như một bộ đồng phục ... không phải quần áo bình thường, và bị rách vì một lý do nào đó. Tôi thực sự không biết mình đang ở đâu.

D: Chúng tôi sẽ tìm hiểu. Bạn có gì trên chân của bạn?

R: Giống như ủng bảo hộ lao động, nhưng mọi thứ đều có cùng một màu: xám. Khi tôi nói đồng phục, nó giống như một bộ áo liền quần, nhưng tôi cảm thấy như tôi đã gặp một tai nạn nào đó và đó là lý do tại sao nó bị rách.

D: Cơ thể của bạn bị tổn thương hay chỉ là quần áo?

R: Tôi nghĩ rằng cơ thể tôi đã bị tổn thương nhưng tôi không thực sự cảm thấy đau đớn. Tôi có thể nhìn xuyên qua phần bị rách, nhưng nó không giống như mọi người. Tôi có thể thấy rằng ... (Tự nói với chính mình, hơi bối rối.) Xương hoặc thứ gì đó ... mặc dù vậy, tất cả đều có cùng một màu. Nó không giống như da và máu và mọi thứ.

D: Vậy ý bạn là khi đồng phục bị rách nó cũng gây ra một số tổn thương cho cơ thể? R: Vâng, và tôi nghĩ rằng họ phải sửa nó ở nơi này.

R: Vâng, và tôi nghĩ rằng họ phải sửa nó ở nơi này.

D: Cơ thể của bạn cảm thấy giống đực hay cái?

R: Tôi không biết ... có thể giống nam hơn nhưng cảm giác ái nam ái nữ hơn.

D: Nhìn vào tay của bạn? Họ trông như thế nào?

R: Trông chúng không giống bàn tay cho lắm. Tôi nghĩ chúng hoạt động như tay, nhưng chúng nhiều hơn ... chúng có quy mô hơn. Tôi có ngón tay. Ý tôi là, chúng hoạt động như những ngón tay nhưng chúng không thực sự đẹp. Tôi không nghĩ mình là người.

D: Bạn có ấn tượng về khuôn mặt của bạn như thế nào không?

R: Hmm, tôi nghĩ tôi là một trong những người đó. Đầu tôi là một loại ánh sáng. Nghe có vẻ rất lạ nhưng nó có hình dạng giống quả trứng hơn và nó chỉ nhẹ. Tôi không biết liệu có mắt và mọi thứ hay không. Nó chỉ cảm thấy như ánh sáng.

D: Vì vậy, nó khác nhau. Nhưng nó phải là thể chất nếu bạn có thể bị tổn thương.

R: Nó không đau, nhưng

D: Ý tôi là bị hư hỏng theo một cách nào đó?

R: Bị thương, nhưng không đau. Cảm giác giống như là cả hai. Cảm giác như nó có một phần vật chất. Tôi nhìn thấy thứ gì đó trong bộ đồ tối màu, nhưng những cái đầu dường như đều trắng.

D: Làm thế nào bạn trở nên hư hỏng? Bạn không cần phải trải nghiệm nó, nhưng bạn có thể nhìn vào nó. Chuyện gì đã xảy ra?

R: Có cảm giác như một chiếc xe vận tải bị rơi hoặc va chạm. Một chiếc xe vận tải va vào nhau. Có ống vận chuyển. Máy vận chuyển di chuyển giữa các địa điểm và tôi không biết tại sao nó là một cái ống, nhưng nó là một cái ống. Đó là một phương tiện vận chuyển đi trong ống. Nó giống như (tạo ra tiếng còi) và nó biến mất. Và một điều gì đó đã xảy ra. Họ không biết liệu họ có thể lấy lại được hay không, nhưng họ đã nhận được. Thật là buồn.

Tôi cần phải hiểu người vận chuyển này trước khi tôi có thể hiểu được những gì đã xảy ra.

D: Bạn có nghĩa là bạn đã ở trong một cái gì đó đi qua các ống? Cái gì mà như thế đi qua các ống?

R: Không ai nghĩ về nó. Bạn chỉ cần "swish" (tạo ra tiếng ồn) và đi.

D: Bạn không cần phải ngồi trong ô tô hay bất cứ thứ gì?

R: Ý bạn là người vận chuyển.

D: Vì vậy, nó chỉ vận chuyển toàn bộ cơ thể của bạn? (Có) Và bạn đã có một vụ va chạm?

R: Đó không phải là một cơ thể, mà là theo cách của chúng tôi. Khi họ muốn đi nhanh, họ chỉ việc vào đơn vị vận chuyển.

D: Điều này sẽ đưa bạn đến những nơi khác sau đó?

R: Hoặc khoảng cách lớn.

Tôi đã nghĩ rằng họ sẽ phải ở trong một chiếc xe hoặc ô tô hoặc một cái gì đó và sau đó được vận chuyển qua các ống. Nhưng ngày càng có nhiều âm thanh như thể một chiếc xe là không cần thiết. Như thể toàn bộ cơ thể đã được vận chuyển (giống như Star Trek).

D: Điều gì đã xảy ra mà có một vụ va chạm? Bạn có nghĩa là nó đã va chạm với một cái gì đó khác?

R: Vâng. Nó nằm trong các ống. Và tôi không biết nó xảy ra như thế nào, nhưng đó là một tai nạn tồi tệ và họ không biết điều đó. Họ đã bắt được chúng tôi, nhưng ... ra khỏi nơi này.

D: Bạn đã nói "chúng tôi." Có nhiều hơn một?

R: Còn nữa. Không có nhiều, một vài người. Nhưng tôi không thấy những người khác. Tôi không biết rằng họ là người. Đã xảy ra lỗi và họ rất khó để giải quyết ... câu trả lời cho họ nằm ở rìa của việc "họ không biết phải làm như thế nào", nhưng họ đã làm rất nhiều và vì vậy họ đã đưa chúng tôi trở lại.

D: Bạn nói nó đã ở rìa? Ý anh là gì?

R: Với khả năng hiểu biết của họ để giúp chúng tôi trở lại. Đó là khó khăn và phức tạp nhưng đó là tất cả những gì họ có.

D: Và sau đó bằng cách nào đó họ đưa bạn đến con tàu mà bạn đang ở bây giờ? Và bạn nghĩ rằng bạn đến đó để họ có thể sửa chữa cơ thể? Hãy xem điều gì sẽ xảy ra.

R: Có cảm giác như họ đang làm việc với người khác, và tôi chỉ chờ họ làm việc với tôi. Và có cảm giác như có một nhóm sinh vật khác.

D: Họ có đưa bạn đi đâu đó để họ có thể làm việc với bạn không?

R: Nó chỉ nằm ở phía bên kia của bức tường.

D: Hãy cho tôi biết bạn nhìn thấy gì khi họ đưa bạn vào đó.

R: Có một cái bàn và có rất nhiều bức tường tự động đó. Có thể là mười và bảng.

D: Vậy bạn không biết những người này, nhưng họ giống như bạn?

R: Tôi không nghĩ họ giống tôi, nhưng chúng tôi có thể so sánh được và họ đang làm bất cứ điều gì họ đang làm cùng nhau. Nó không phải là một sửa chữa thủ công. Nó giống như họ nghĩ vậy. Họ nghĩ rằng nó.

D: Vì vậy, họ không phải sử dụng bất kỳ công cụ hoặc dụng cụ nào?

R: Không, họ sẽ không sử dụng nhạc cụ. Chúng chỉ (tạo ra tiếng ồn khi nhấp chuột). Chỉ có ánh sáng. Chỉ có những chùm ánh sáng. Tôi không biết điều đó sẽ xảy ra, nhưng bây giờ tôi đã trở nên tốt hơn. Tôi chỉ đang nằm trên bàn, nhưng bây giờ tôi đang đứng dậy. Các chùm ánh sáng và các màu sắc khác

nhau của ánh sáng. Nó bắt đầu ở đầu và sau đó đi xuống. Anh ấy chum đầu và đi xuống, và chúng có nhiều màu sắc khác nhau và nó cứ thay đổi. Và những sinh vật khác này chỉ đang đứng xung quanh trong một vòng tròn quan sát nó. Giống như một cỗ máy ánh sáng ở trên cùng, nhưng họ đang gửi suy nghĩ của mình vào đó.

D: Nó khuếch đại nó?

R: Tôi nghĩ vậy.

D: Cảm giác như thế nào khi ánh sáng đi qua bạn?

R: Cảm giác rất tốt. Nó sắp xếp lại mọi thứ. Tôi cảm thấy nhiều hơn ... Tôi không biết ... giống như tôi cao hơn và giống như họ đã đặt tôi lại với nhau. Nó không đau. Nó chỉ cảm thấy thư giãn.

D: Và nó biết phần nào phải đi đến để sửa chữa.

R: Tôi nghĩ tôi là một bác sĩ.

D: Hãy kể cho tôi nghe về nó. Tại sao bạn nghĩ rằng?

R: Tôi nghĩ tôi đã làm điều tương tự. Đó là lý do tại sao tôi không nghĩ rằng điều đó làm phiền tôi về những gì họ đang làm. Nhưng những gì họ đang làm ... nói chung là rất nhiều vì họ hiểu cách ... nó giống như sắp xếp lại cuộc sống. Họ hiểu cách làm cho các bộ phận hoạt động bình thường trở lại. Không chỉ đặt Band- Aid vào nó, mà họ còn biết cách khôi phục nó. Không chỉ che đậy mà họ thực sự biết cách sửa chữa mọi thứ. Sửa chữa không phải là từ thích hợp.

D: Để đi vào cốt lõi của nó? (Có) Nơi họ thực sự sửa chữa. Vì vậy, nếu bạn là một trong số họ và biết cách làm điều đó, thì bạn có nhiều kiến thức về cách sử dụng trí óc?

R: Vâng, tôi có. Khi tôi bị thương.

D: Nhưng nếu bạn là bác sĩ, bạn sẽ làm công việc của mình ở đâu? Nơi bạn làm việc và sinh sống trông như thế nào?

R: Chúng tôi đi đến các hành tinh khác nhau. Chúng tôi đi đến những nơi khác nhau ... năng lượng ... suy nghĩ rõ ràng hơn (nói một cách ngẫu nhiên) hỗ trợ hành tinh Trái đất. Chúng tôi làm rất nhiều. Chúng tôi cũng làm việc ở những nơi xa hơn, nhưng ngay bây giờ chúng tôi đang làm việc trên Trái đất.

D: Nhưng đó không phải là nhà của bạn. Đó không phải là nơi bạn xuất phát? (Không) Bạn có hành tinh quê hương không?

R: Vâng. Chúng ta có một hành tinh quê hương. Nó chỉ không có các vấn đề như Earth có. Nó đã phát triển thành ý thức về sức khỏe luôn tồn tại. Vì vậy, chúng ta có khả năng, có cơ hội nên chúng ta đến Trái đất ngay bây giờ để có thể đi đến những nơi khác.

D: Vì vậy, nơi khác nơi bạn bắt đầu, nó đã phát triển đến nơi bạn không cần phải quay lại?

R: Chúng ta có thể quay lại đó. Đó là nơi có nhà cung cấp cần thiết này. Chúng tôi đã quay trở lại đó. Chúng tôi có thể bất cứ khi nào chúng tôi muốn.

D: Hiện tại bạn đang sống ở đâu, trên tàu?

R: Bây giờ tôi đang ở trên con tàu này vì tôi phải sửa chữa. Tôi không thể tự mình làm tất cả. Đó là một công việc thực sự rộng lớn. Nó chỉ cần thêm năng lượng. Nếu không, tôi đã có thể làm điều đó một mình. Đây hoàn toàn không phải là một tình huống bình thường. Họ thậm chí không biết liệu họ có thể làm điều đó hay không. Họ đã cố gắng để họ có thể lấy chúng tôi.

D: Nhưng nơi bạn thường đến ... đó là một con tàu?

R: Không, không hẳn. Đó là một thiên hà khác. Một nơi khác, nhưng thực sự mọi thứ nhỏ hơn chúng ta nghĩ. Vì vậy, nó không phải. Đó là nơi tôi đã ở. Tôi đã ở một nơi khác. Tôi vừa gặp tai nạn này và nó đang được sửa chữa.

D: Nhưng nơi bạn thường làm công việc của mình, đó là một hành tinh, một địa điểm?

R: Không phải một hành tinh ... một nơi khác, nhưng không phải là một phần của thực tại của bạn, một phần của nơi bạn ở trong thời gian. Nhưng chúng ta có thể di chuyển giữa các địa điểm và thời gian. Chúng tôi làm điều đó với hệ thống vận chuyển. Có những nơi trên hành tinh mà bạn có thể di chuyển xuyên thời gian và không gian nhanh hơn nhiều và chúng tôi sử dụng những nơi đó.

D: Bạn có biết họ nằm ở đâu không?

R: Tôi biết vị trí của chúng và chúng tôi sử dụng chúng vì làm điều đó dễ dàng và nhanh chóng hơn. Nó chỉ là một sự tiện lợi. Thường không có gì sai với những điều đó. nhanh hơn để làm điều đó. Nó chỉ là một sự tiện lợi. Thường không có gì sai với những điều đó. Đây là một sự cố bất ngờ.

D: Nhưng bạn đã nói rằng bây giờ bạn sẽ giúp Trái đất?

R: Nhiều thực thể trong một thời gian dài đã đến giúp đỡ Trái đất. Trái đất đang phát triển và chúng ta đã đến nhiều lần và sẽ còn đến nhiều lần nữa. Tôi cần một chút thời gian để sắp xếp lại phần thân mà tôi đang sử dụng và sau đó tôi sẽ tiếp tục công việc của mình.

D: Vì vậy, bạn cần một thời gian để nghỉ ngơi, nói cách khác?

R: Vâng. Đã đến lúc phải tổ chức lại để làm việc tốt hơn bởi vì hệ thống cơ thể đang thực sự tổ chức lại để nó có thể làm công việc mà nó phải làm.

D: Và bạn có khả năng làm điều đó, nhưng trong trường hợp này, bạn cần nhiều năng lượng hơn và mọi người để kết hợp với nó.

R: Vâng, công việc này cần nhiều người hơn. Nó là mới để giữ cho tôi có thể hoạt động.

D: Và bây giờ bạn sẽ là một trong những người giúp đỡ Trái đất?

R: Tôi đã giúp Trái đất trước đây. Tôi đã đến Trái đất thường xuyên. Tôi đã có những công việc khác, nhưng bây giờ đó là công việc của tôi.

D: Khi bạn đến Trái đất trước đây, bạn có đến trong cơ thể người không?

R: Cơ thể nhẹ. Trước đây chỉ có một cơ thể nhẹ. Lần này tôi đang sử dụng cơ thể của thứ này.

D: Khi bạn đến Trái đất trước đây, bạn đã thay đổi thành bất cứ thứ gì hay bạn ở trong một cơ thể nhẹ?

R: Tôi ở dạng nhẹ vì dễ sử dụng năng lượng hơn. Tôi thấy chúng tôi đã sử dụng các điểm mà bạn quen thuộc, kim tự tháp. Theo cách nói của bạn, chúng tôi sử dụng kim tự tháp để khuếch đại năng lượng. Giống như sự quan tâm đối với những người mà bạn có thể làm trong công việc rộng lớn, điểm năng lượng rộng lớn hơn là cá nhân. Có những nơi trên Trái đất mà bạn có thể kích thích nhiều người thay vì từng người một.

D: Vậy kim tự tháp là một trong những nơi này? (Có) Điều này đã được sử dụng để ảnh hưởng đến nhiều người, nhưng nó sử dụng một bộ khuếch đại. Điều đó được hoàn thành như thế nào?

R: Chúng tôi mang lại năng lượng. Những năng lượng ánh sáng mà chúng ta từng có, những rung động và sự khuếch đại cao hơn và sự cộng hưởng tâm linh mà chúng ta có thể ... "khuếch đại" là từ. Khuếch đại thành ... giống như bạn sẽ

phát nhạc. Chúng tôi có thể khuếch đại hoặc phát đi những năng lượng đó và luôn luôn có một số người có thể nhận được. Một số người thu tín hiệu tốt hơn những người khác, và vì vậy chúng tôi đi kèm với một tín hiệu. Chúng tôi là những người thu tốt hơn những người khác, và vì vậy chúng tôi đi kèm với một tín hiệu. Chúng tôi là một tín hiệu và sau đó chúng tôi phát đi và chúng tôi sử dụng các kim tự tháp. Có những nơi khác, nhưng đó là nơi tôi quen thuộc nhất.

D: Những người trong thời đại của tôi – bạn có thể biết những gì tôi đang nói – một số người nghĩ rằng đó là những ngôi mộ. Họ không thực sự hiểu chúng được sử dụng để làm gì.

R: Chúng là một tín hiệu. Chúng là sự khuếch đại. Không, chúng không phải là những ngôi mộ. Nhưng có những kim tự tháp khác đã được sử dụng và có những nơi khác đã được sử dụng. Có những người khác. Và có những ngọn núi chúng tôi đang sử dụng. Có những ngọn núi cao cũng được sử dụng như kim tự tháp.

D: Để gửi đi năng lượng này? (Đúng) Vì vậy, năng lượng đã được khuếch đại để sử dụng trên Trái đất?

R: Đúng vậy, nó được sử dụng để tăng tốc độ tiến hóa của DNA.

D: Của những người thời đó?

R: Và một số người ... một trong những lý do khiến có quá nhiều xung đột trên Trái đất là vì một số người là người thu nhận tốt như vậy còn những người khác thì không. Và vì vậy họ có thể cảm nhận hoặc có "sự hiểu biết" rằng họ thực sự khác nhau. Họ đã tạo ra xung đột. Họ không còn giống nhau nữa. Một số tiến lên phía trước và một số thì không, và do đó, có sự tăng trưởng dự kiến được tạo ra, nhưng cũng có "xung đột được tạo ra". Nó giống như có hai loài khác nhau không còn tương thích nữa.

D: Vì vậy, một người đã phẫn nộ với người kia khi họ bắt đầu tiến về phía trước?

R: Tôi không biết tại sao họ lại bức bối vì họ không biết sự khác biệt là gì. Nhưng họ biết có sự khác biệt và điều đó trực giác tạo ra xung đột.

D: Bạn không biết điều đó sẽ xảy ra?

R: Tôi không nghĩ rằng chúng tôi thực sự hiểu được mức độ của cuộc xung đột mà nó sẽ tạo ra. Tôi không nghĩ rằng chúng tôi đã hiểu rõ hậu quả khi biết rằng một số người, bạn biết đấy ... khi bạn nghe một bài hát, bạn không cần phải chọn hát theo bài hát đó. Đây là như vậy. Khi bạn khuếch đại thông tin, bạn không phải chọn phát triển cùng với nó, do đó, không có sự can thiệp vào ý chí tự do. Nhưng tôi không nghĩ rằng chúng ta đã nhận ra sự khác biệt mà nó sẽ tạo ra ở con người. Sự thiếu phát triển mà bạn thấy ở một số người so với sự phát triển của những người khác. Tôi nghĩ rằng chúng tôi đã nghĩ rằng nó sẽ tăng tốc hơn. Nó khác hơn chúng ta nghĩ, nhưng sự tiến hóa vẫn là quan trọng và không có sự can thiệp của ý chí tự do. Chỉ là một số người đã chọn phát triển và một số người không chọn.

D: Điều gì cuối cùng đã xảy ra trong thời gian đó?

R: Nó vẫn đang diễn ra ngày nay. Điều tương tự đang xảy ra ngày nay.

D: Bạn vẫn sử dụng các kim tự tháp ngày nay?

R: Chúng vẫn đang được sử dụng. Những ngọn núi đang được sử dụng. Có rất nhiều núi. Thông thường những nơi bạn nhìn thấy có hoạt động núi lửa đang được sử dụng.

D: Làm thế nào bạn có thể sử dụng hoạt động của núi lửa?

R: Chỉ là sự cộng hưởng tạo ra hoạt động của núi lửa. Nó chỉ thiết lập các phản ứng. Hoạt động của núi lửa là bình thường đối với hành tinh. Chỉ là khi họ có nhiều năng lượng như vậy, khi bạn đang sử dụng những ngọn núi này; có một ngọn núi, có một thực thể được biết đến ở Bang Washington và đó là một địa điểm tiếp nhận liên tục. Các thực thể của nó đến thường xuyên trong tàu vũ trụ, đồ thủ công. Họ bị thu hút bởi nó và sự cộng hưởng liên tục của tất cả năng lượng đó tạo ra áp lực. Nó giống như làm đầy một căn phòng với rất nhiều năng lượng. Rất nhiều và rất nhiều và rất nhiều và sau đó nó mở rộng, mở rộng, mở rộng và đó là cách nó tạo ra. Họ không coi hoạt động núi lửa là tiêu cực. Nó chỉ là ngọn núi hoặc năng lượng đang làm những gì nó phải làm. Nó chứa năng lượng. Nó mở rộng. Nó bình tĩnh lại. Nó hợp đồng và mở rộng liên tục.

D: Vì vậy, đây là một trong những công việc của bạn, để giữ cho năng lượng này tiếp tục hay là gì?

R: Chà, năng lượng xảy ra giống như một sản phẩm sinh học của hoạt động năng lượng; khuếch đại đó. Bạn biết mọi người trong cuộc trò chuyện trên Trái đất như thế nào, họ biết âm thanh của nó, nhưng họ không nhận ra rằng bạn không thể nghe thấy tất cả các âm thanh. Bằng từ "âm thanh" mà bạn sẽ thực sự nghe thấy một điều gì đó, nhưng một số hiệu ứng rung động mà bạn gọi là "âm thanh" đã vượt quá khả năng nghe của mọi người vào thời điểm này. Và do đó, có những âm thanh của năng lượng chữa bệnh, rằng kiến thức được mở rộng, nhưng họ không nhất thiết phải nghe thấy chúng. Chúng vẫn còn đó.

D: Vậy bạn sử dụng cái này như thế nào? Bạn đang làm gì với nó vậy?

R: Bây giờ trên hành tinh của bạn, nó đang tạo ra sự mở rộng của ý thức. Các hành tinh cần phải xảy ra, và nó đã xảy ra trong một khoảng thời gian rất dài. Vì vậy, nó đang tạo ra sự mở rộng này, nhưng không phải lúc nào con người cũng dễ dàng phát triển như bạn nghĩ. Bạn sẽ nghĩ rằng sự mở rộng trong suy nghĩ sẽ làm cho cuộc sống dễ dàng hơn, nhưng thực ra sự mở rộng trong suy nghĩ không nhất thiết làm cho mọi người dễ dàng hơn. Có rất nhiều thay đổi đi kèm với nó, vì vậy mọi người đang có thời gian mâu thuẫn hơn về mọi thứ ngay

bây giờ vì có quá nhiều sự khuếch đại âm thanh, sóng âm thanh, sóng suy nghĩ, việc giảng dạy đang diễn ra trên hành tinh này. Hiện giờ đang tải rất nhiều giáo trình về năng lượng trên hành tinh. Tải nhiều năng lượng đến mức nó tạo ra sự thay đổi. Thay đổi luôn xung đột với sự không chắc chắn.

D: Vậy đó là những gì bạn đang làm bây giờ? Đó là công việc của bạn? Bạn nghĩ rằng chúng đang xảy ra ngay bây giờ?

R: Chà, có hai chúng tôi ở đây. Có một cơ thể vật lý và sau đó có một người vừa ở đây, nhưng tôi cảm thấy bây giờ đã khác. Tôi không biết.

D: Tôi đã tự hỏi liệu bạn có biết bạn đang nói thông qua một cơ thể vật lý. (Có) Bạn hiểu không? (Có) Mặc dù biết điều đó, bạn không thấy phiền lòng, phải không?

R: Không. Nó gây ra xung đột cho người phụ nữ này, nhưng cô ấy làm khá tốt với nó.

D: Ý bạn là người mà chúng tôi gọi là Regina?

R: Đúng vậy. Cô ấy làm tốt với ý tưởng mà cô ấy có được. Cô ấy biết những điều mà người khác không biết vì điều này. Cô ấy không hiểu tại sao mọi người lại hành động theo cách họ làm. Cô ấy là một thực thể năng lượng rất cao cấp trong một cơ thể vật chất sống trong thực tế vật lý. Vì vậy, thông tin tâm trí của cô ấy đến từ một nơi khác với cơ thể của cô ấy, vì vậy nó tạo ra xung đột trong cô ấy. Không phải lúc nào nó cũng mang lại cảm giác tốt cho cô ấy. Nó không làm phiền tôi vì tôi không thực sự ở trong cơ thể vật lý.

D: Nhưng bạn có phải là một khía cạnh của cô ấy? Đó là lý do tại sao bạn đến hay sao?

R: Chúng tôi là tất cả các khía cạnh của nhau bởi tâm hồn, nhưng tôi đang tải thông tin xuống. Các khía cạnh của Trái đất không giống nhau. Cô ấy chỉ có một

bức màn ý thức rất mỏng, vì vậy, cô ấy rất dễ dàng tiếp cận các khía cạnh của nhiều thực thể hoặc bản thể khác nhau và lấy thông tin để di chuyển giữa các thực tại. Và thực ra, cô ấy đã đi trước chính mình một chút và cô ấy đã đi trước một chút về thông tin thực sự có thể được tải xuống hành tinh này, vì vậy cô ấy tự hỏi mục đích của mình là gì. Giống như "tại sao tôi biết điều này khi tôi không thể làm bất cứ điều gì về nó," là những gì hiện ra trong đầu cô ấy. Và đó chỉ là bởi vì những tấm màn che đó quá mỏng nên cô ấy đã nhìn thấy mọi thứ khá rõ ràng vào thời điểm đó, nhưng khi chúng ta tiếp tục, sẽ còn nhiều thứ nữa. Sẽ còn nhiều việc phải làm và thực sự ai đó phải có ý tưởng tinh táo để nó được phát sóng, vì vậy cô ấy sẽ chọn mọi thứ trước khúc quanh. Cô ấy nhận được chúng và sau đó cô ấy giống như một ngọn hải đăng nhỏ, nhưng cô ấy thậm chí không cần phải nói bất cứ điều gì. Cô ấy có thể đứng yên và cô ấy giống như một tháp radio nhỏ mà các ý tưởng chỉ đi vào ý thức chung.

D: Nhưng bạn biết đấy, bất cứ khi nào tôi làm công việc này, tôi sẽ đưa mọi người trở lại một trong những tiền kiếp của chính họ theo cách tuyến tính mà chúng ta nghĩ về mọi thứ. Đó là lý do tại sao tôi tự hỏi tại sao bạn được liên hệ. Bạn có phải là một trong những cuộc sống khác của cô ấy không? R: Theo suy nghĩ của bạn, đó là một thực thể mà cô ấy đã bước vào thời gian và không gian và cô ấy vô tình chạm vào nó. Cô ấy thậm chí không hiểu một cách có ý thức những gì đang vô tình chạm vào nó. Cô ấy thậm chí không hiểu một cách có ý thức những gì đang xảy ra khi nó xảy ra. Cô ấy chỉ chạm vào nó một cách dễ dàng đến nỗi cứ như thể cô ấy chỉ còn cách một inch nữa là sống trong hai thực tại ... ba thực tại. Vì vậy, các thực thể luôn chảy ra và đó là lý do tại sao điều này lại quan trọng.

Tôi nghĩ rằng đã đến lúc để đưa phiên họp đến với mục đích là Regina đến gặp tôi. Cô ấy đang gặp vấn đề nghiêm trọng về thể chất, và tôi nghĩ rằng sinh vật này sẽ rất phù hợp để giúp chữa bệnh. Vì nó biết cách sử dụng và vận dụng một lượng lớn năng lượng, tôi nghĩ nó có thể giúp ích. Nó biết từ việc chữa trị diễn ra trên tàu vũ trụ rằng việc sử dụng năng lượng này để chữa bệnh là hoàn toàn có

thể. Vì vậy, tôi hỏi nếu nó sẽ hoạt động với Regina. “Thật là một trở ngại khi phải tiếp tục chụp những bức ảnh đó và lo lắng về cơ thể của cô ấy. Chúng tôi không muốn điều đó, phải không? ”

R: Không, chúng tôi đã sử dụng cơ thể của cô ấy hơi quá thô bạo. Điều này không phải lúc nào cũng tốt.

D: Điều gì gây ra bệnh tiểu đường?

R: Bộ não của cô ấy hoạt động ở một cấp độ và cơ thể của cô ấy hoạt động ở cấp độ khác. Có xung đột. Có xung đột chỉ trong động lực học không dễ dàng đối với cơ thể. Tôi đang tìm kiếm.

D: Trong công việc của tôi, nguyên nhân của vấn đề thường sẽ quay trở lại tiền kiếp hoặc một tình huống cụ thể trong cuộc sống của họ ngay bây giờ. Và câu chuyện của cô ấy dường như không phù hợp với điều đó.

R: Câu chuyện của cô ấy không phù hợp với điều đó. Cô ấy gần giống như một “em bé trong ống nghiệm”, nơi chúng tôi đã tải thông tin vào một cơ thể vật lý thực sự vượt quá khả năng chứa đựng của cơ thể. Và khả năng tiếp nhận và di chuyển qua lại của cô ấy đã khiến cô ấy trở thành ứng cử viên hoàn hảo để làm thí nghiệm. Điều đó nghe có vẻ không khả quan lắm, nhưng cô ấy có khả năng di chuyển các ngọn núi. Cô ấy có khả năng suy nghĩ theo những cách không giống như con người. Cô ấy có một khả năng và trước đây cô ấy đã đạt được vượt quá sự hiểu biết của con người, vì vậy cô ấy đã tình nguyện làm công việc này. Đó không phải là một sự tình cờ. Những lượt tải xuống này là một thỏa thuận, vì vậy nó là quá nhiều. Nó đã tạo ra xung đột mà chúng tôi không thể thực sự tập trung vào, một phần vì sự mở rộng của cô ấy là mục tiêu chính của chúng tôi. Sự mở rộng của cô ấy. Cô ấy giống như chiếc ăng-ten đó. Cô ấy giống như một em bé trong ống nghiệm đối với máy truyền tin. Và chúng tôi đã tải và tải xuống và tải xuống và đẩy công suất của cô ấy, đẩy công suất của cô ấy và đẩy công suất của cô ấy. Điều này gây ra các phản ứng phụ về thể chất. Nó là một vấn đề lớn bây giờ. Bởi vì chúng ta không sống trong một cơ thể, tôi

nghĩ rằng chúng ta không nhạy cảm với nó. Bạn biết chúng ta không sống trong một cơ thể nên chúng ta không hiểu rằng nó có thể bị quá tải. Chúng tôi không có bất cứ thứ gì, những lời đồng cảm dành cho cơ thể vật chất của cô ấy.

D: Nhưng bây giờ bạn hiểu nó đang gây ra một vấn đề? (Có) Vì vậy, bạn có thể giúp cô ấy? (Vâng) Tôi biết cô ấy sẽ đánh giá cao nó. Cô ấy phải sống trong cơ thể vật chất này.

R: Và chúng tôi muốn cô ấy sống lâu bởi vì cô ấy không thấy cô ấy làm được bao nhiêu ở cấp độ của mình. Cũng giống như bạn, cô ấy có nhiều sách để viết. (Cười) Cô ấy chỉ đi chơi thôi. Cô ấy nên bận rộn. Chúng tôi hiểu những tình huống khó xử của cô ấy trong cuộc sống và mối bận tâm của cô ấy với con cái, chồng và điểm số của cô ấy. Chúng tôi hiểu tất cả những điều này về trải nghiệm con người của cô ấy, nhưng cô ấy còn nhiều việc phải làm. Chúng tôi đã cung cấp thông tin cho cô ấy trong một thời gian rất dài và cô ấy biết mình phải làm gì.

D: Hãy trở lại cơ thể của cô ấy. Bệnh tiểu đường đang gây ra tất cả các loại tác dụng phụ. Hãy cho tôi biết bạn nhìn thấy gì khi nhìn vào bên trong cơ thể cô ấy.

R: Tuyến tụy bị ảnh hưởng nhiều bởi năng lượng dao động và các cơ quan năng lượng này bị ảnh hưởng bởi điều này bởi vì bạn cũng trải qua điều này. Không phải ở mức độ như cô ấy, nhưng bạn cảm thấy năng lượng như cô ấy làm. Trước đây cô đã hỏi tại sao đường cao và thấp, cao và thấp. Chà, sự rung động của cô ấy trở nên tốt độ như thế. Cao và thấp, cao và thấp, vì vậy một điều thực sự có ích là cô ấy cần tiếp tục thiền định. Nếu cô ấy thực hiện một số hoạt động năng lượng để chỉ tập trung vào ... (đoạn tuyệt với suy nghĩ) nhưng cơ thể của cô ấy hoạt động trên cao, thấp, cao, thấp, cao thấp, không thực. Tôi không biết làm thế nào để giải thích nó.

Anh ấy nói rằng anh ấy có thể làm việc trên tuyến tụy và đưa nó trở lại bình thường, nhưng anh ấy phải mang thêm năng lượng để làm điều đó. Anh ta gọi

những người khác đến và giúp đỡ. Họ đến nhanh chóng. "Họ đang quét cơ thể cô ấy để tìm những hư hại, và có những thiệt hại."

D: Do bệnh tiểu đường gây ra?

R: Gây ra bởi sự dao động của tần số. Đó thực sự là những gì đã làm hỏng khả năng kiểm soát đường của cơ thể. Tôi đang quan sát. Họ có chuyên môn và tôi chỉ là một phần trong mạch năng lượng của họ. Và họ đang chải qua cơ thể của cô ấy, bổ sung năng lượng của họ vào năng lượng của cô ấy để cơ thể có đủ sức mạnh để tự chữa bệnh. Bản thân cơ thể có tất cả thông tin cần thiết để duy trì sức khỏe hoàn hảo. Nhưng vì năng lượng dao động quá nhiều nên đôi khi làm hỏng khả năng, vì vậy thực sự những gì họ đang làm là thêm màu sắc, độ rung và sức mạnh bổ sung, là từ tốt nhất. Năng lượng là một từ bạn quen dùng hơn, nhưng khi bạn nghĩ đến năng lượng bổ sung, bạn tiếp thêm sức mạnh cho năng lượng đó để chúng đang giải quyết sự tắc nghẽn ở cổ của cô ấy ngay bây giờ. Và một khối tắc nghẽn ở giữa lưng của cô ấy thực sự đã làm mất điện. Nó đã làm chậm một số sức mạnh và khả năng chữa lành của cơ thể. Vì vậy, chúng đang giải phóng sự tắc nghẽn, tắc nghẽn năng lượng để cơ thể có thể nhận được nhiều năng lượng hơn đến não và các cơ quan khác nhau liên quan, tất cả đều là chúng. Tất cả đều đã bị ảnh hưởng nhưng cô ấy vẫn tồn tại tốt trong cơ thể này vì nó là một công cụ.

D: Đó là một công cụ có giá trị nên chúng tôi muốn cô ấy tiếp tục sử dụng nó. Vì vậy, cô ấy đã làm tốt ngay cả với sự dao động của năng lượng?

R: Cô ấy có. Cô ấy giữ một tinh thần tốt. Khi cô ấy mệt mỏi hay ốm đau, cô ấy thực sự vẫn lạc quan và tiến về phía trước. Chúng tôi đang nghiên cứu về lưng, cổ, tim. Chức năng tim đã bị suy giảm và chúng tôi sẽ giải quyết vấn đề đó, giải phóng một số tắc nghẽn. Chúng tôi đang dọn đường dẫn đến mắt. Nó có một số tắc nghẽn.

D: Cô ấy nói rằng các tế bào trong mắt nhận được những vết vỡ này trong các tế bào. Bạn có thể làm việc trên đó?

R: Vâng, và chúng tôi đang dọn sạch các đám trôi. Chúng tôi thực sự đang giải quyết vấn đề thẩm mỹ trong mắt cô ấy để làm rõ điều đó. Hàm của cô đã thực sự làm phiền cô rất nhiều.

D: Trước đây, bạn đã nói với tôi rằng đôi khi đó là do không thể nói và nói về những gì cô ấy cần.

R: Điều này thực sự là vật lý hơn đối với cô ấy. Cô ấy đang bị tác dụng phụ của thuốc mà cô ấy không cần thiết phải uống. Nhưng cô ấy đã dùng nó một thời gian với hy vọng nó sẽ làm cho bệnh tiểu đường tốt hơn và giúp ích cho tuyến tụy, nhưng nó lại khiến mọi thứ khác tồi tệ hơn một chút. Tác dụng phụ của cô chủ yếu là do thuốc nhiều hơn là bệnh tiểu đường. Bây giờ cô ấy sẽ tốt hơn. Chúng tôi đang xem xét toàn bộ cơ thể của cô ấy với màu sắc. Màu sắc là quan trọng. Âm thanh là quan trọng. Nó gần giống như lấy một bộ lọc và lướt qua cơ thể ... giống như không gian ba chiều.

D: Cô ấy nói rằng lượng đường trong máu quá cao nên cô ấy phải tiếp tục uống thuốc vài giờ một lần, vì vậy cô ấy sẽ biết những gì cần chụp.

R: Vâng, nó đã không thể kiểm soát được và tôi đang cố gắng xem liệu chúng tôi có thể chữa lành nó hoàn toàn hay không. Cô ấy sẽ nhận thấy một sự khác biệt. Nó chắc chắn sẽ hiển thị trong bài kiểm tra. Và nó phải là một minh chứng cho cô ấy rằng có những điều kỳ diệu bởi vì chúng tôi đang làm một điều cho cô ấy ngay bây giờ.

D: Bạn luôn cho tôi thấy những điều kỳ diệu. Tôi biết bạn có thể làm gì. Thật tuyệt khi được làm việc với bạn.

R: Người phụ nữ này biết rằng cô ấy thấy bạn làm việc tốt với chúng tôi. Cô ấy hiểu rằng đó là khả năng của bạn để làm việc với năng lượng cao hơn là thôi miên. Thôi miên là một phần của nó, nhưng trong bức tranh toàn cảnh hơn về những thứ mà bạn có khả năng làm việc với năng lượng. Đồng thời, cả hai đều quan trọng, nhưng đó là một món quà mà bạn có. Bạn trượt ... mặc dù bạn có

thể không nhận ra điều đó, bạn cũng trượt theo những thực tại khác. Khi bạn đang thực hiện công việc, bạn không cần phải biết khi nào nó xảy ra, nhưng những câu hỏi bạn đặt ra, tất cả những hình ảnh bạn nhận được và phần lớn trong số đó là công việc liên chiều.

D: Công việc của tôi chỉ là cố gắng giúp đỡ mọi người.

R: Nhưng chính năng lượng của bạn mới cho phép bạn làm điều đó.

D: Tôi cũng đang cố gắng dạy những người khác cách liên hệ với bạn.

R: Vâng. Bạn làm một công việc tốt. Bạn làm. Chúng tôi vẫn đang nghiên cứu về tuyến tụy và tuyến tụy đang phản ứng theo những cách mà tôi không biết rằng nó có thể. Nó muốn khỏe lại. Nó đang làm việc với chúng tôi, hoàn toàn làm việc với chúng tôi. Nó có ý thức riêng biệt với tâm trí cô. Nó có một vũ trụ nhỏ của riêng nó ở đó. Bây giờ nó sẽ được cân bằng và có nhiều thực thể ở đây đang làm việc đó.

Chúng tôi đã đến cuối buổi học và tôi muốn chắc chắn rằng họ đã hoàn thành công việc về tuyến tụy. "Chúng tôi sẽ cảnh giác và tiếp tục công việc với cơ thể của cô ấy. Chúng tôi sẽ có ý thức hơn và chăm sóc cơ thể của cô ấy thật tốt cũng như hỗ trợ và giúp đỡ cô ấy. Tuyến tụy có lẽ tốt hơn 80 đến 90 phần trăm. Cô ấy sẽ nhận thấy một sự khác biệt lớn và ngay từ đầu chúng tôi đã hơi nghi ngờ rằng chúng tôi có thể biến tuyến tụy này trở lại thành một tuyến tụy khỏe mạnh, nhưng bạn biết đấy, chúng tôi thấy nó trở lại nguyên vẹn. Vì vậy, ngay cả khi cô ấy không dưới quyền, chúng tôi có thể tiếp tục làm việc với cô ấy.

CHƯƠNG 10: NHỮNG KẺ NUỐT CHỮNG CỦA THẾ GIỚI

APRIL BƯỚC VÀO CẢNH ĐỨNG TRONG SÂN CỦA một cấu trúc đá vàng lớn màu vàng giàu có. Nó được xây dựng trên một ngọn núi cao trên một đại dương. Có một số cây cột giữ một tán cây. Nó dường như là một nơi cư trú sang trọng. Cô ấy thấy rằng cô ấy đang mặc một cái gì đó giống như một bộ đồ liền thân với tay áo dài và quần legging rất bó sát. Nó được làm từ một chất liệu kim loại kỳ lạ, nhưng lại mềm mại như một loại vải. Trên người cô ấy mặc một chiếc áo dài ngắn màu trắng rộng rãi và một chiếc thắt lưng bằng vải vàng. Cả bộ trang phục hiện lên thật khác lạ đối với cô. Cô thấy cô là một nam thanh niên rất cao với mái tóc đen thẳng. Điều ngạc nhiên đến khi tôi hỏi màu da của anh ấy. "Nó có một chút xám. Nó không phải là da màu xanh lá cây nhưng nó có một màu sắc kỳ lạ. Gần giống như một màu nâu nhạt nhưng với một chút màu xanh lá cây. Tôi đã đến nơi này trước đây, nhưng tôi không sống ở đây. " Tôi yêu cầu mô tả rõ ràng hơn về nơi nằm trên cao so với mặt biển.

A: Nó giống như một nơi cư trú, nhưng giống như một nơi gặp gỡ. Giống như một trụ sở hoặc nơi mọi người gặp nhau. Có những người sống ở đó nhưng còn hơn thế nữa đối với nơi tổ chức các cuộc họp hội đồng, các cuộc họp chiến lược.

D: Đó là lý do tại sao bạn ở đó? (Có) Có những người khác ở đó hay chỉ có bạn?

A: Không, có những người khác bên trong. Một số ở bên ngoài, một số ở bên trong.

D: Họ có giống bạn không?

A: Không. Có nhiều chủng tộc khác nhau từ những nơi khác nhau. Các dạng sống khác nhau. Chúng ta đang gặp nhau ở đây. Có một số người có cơ thể không phải hình người. Mặt tôi khác hẳn. Nó không giống như một khuôn mặt bình thường của con người.

D: Tôi đã tự hỏi về điều đó. Nó có gì khác biệt?

A: Nó không phải là loài bò sát nhưng nó có sừng, hơi có vảy. Nhưng có giống như các đường gờ và đỉnh và nó không trơn tru. Và tóc dài.

Lúc đầu tôi cho rằng mình đang nói chuyện với một người đàn ông bình thường, nhưng bây giờ rõ ràng là sinh vật này chắc chắn không phải là con người. Anh mô tả đôi mắt của mình. "Chúng rất to và đen và có một thấu kính đôi, một con người kép ở đó. Chúng có một ống kính che phủ, giống như một con người trong con người. Thật là kỳ lạ." Nó không giống như có một cái mũi thật, nhưng có một cái miệng.

D: Bạn có phải tiêu thụ bất cứ thứ gì không?

A: Chất lỏng.

D: Vì vậy, bạn không cần phải ăn thức ăn rắn? (Không) Nhưng bạn nói rằng bạn đến từ một nơi khác. Nó có trên hành tinh này không?

A: Ở một nơi khác. Phần lớn những người này đến từ các nơi khác. Đây là một "tập hợp." Nó giống như một chiến lược cho cuộc họp và lập kế hoạch.

D: Bạn có thường xuyên có những thứ này không?

A: Không quá thường xuyên. Cái này đã được gọi. Đó là một cuộc họp đặc biệt.

D: Vì vậy, cuộc gọi đi ra ngoài để mọi người gặp nhau ở đó? (Có) Có cái gì mà bạn gọi là nhóm này không? Có vẻ như bạn đã từng ở bên nhau trước đây.

A: Có một hội đồng. Có các thiên hà khác nhau liên quan, các hành tinh khác nhau có liên quan.

D: Họ sẽ có cuộc họp bên trong tòa nhà này?

A: Có, có một khu vực bên trong giống như Olympus. Nó giống như một cuộc gặp gỡ – không phải các vị thần – mà là cuộc gặp gỡ của những sinh vật đến từ các thế giới khác nhau.

Tôi cô đọng thời gian và chuyển anh ta đến trước cuộc họp. Tôi hỏi có ai phụ trách không.

A: Có một khu vực rộng lớn giống như một vòng tròn trũng với các bậc thang và chỗ ngồi cho tất cả chúng ta ngồi, với một bệ tròn nâng lên ở trung tâm của vòng tròn. Nó có một quả cầu ba chiều lớn với hình chiếu của một thực thể hoặc ý thức đang điều hành cuộc họp.

D: Vì vậy, người này hoặc sinh vật đang ở một nơi khác và được chiếu vào quả cầu ba chiều này và bạn có thể nhìn thấy anh ta.

A: Vâng, nó đang được truyền đi. Đây không phải là cuộc họp duy nhất. Có những cái khác đang diễn ra đồng thời. Tập hợp ở những nơi khác nhau mà anh ấy đang truyền tải đến cùng một thiết lập, vì vậy đó là một cuộc gọi cùng nhau.

D: Hãy cùng tìm hiểu nội dung cuộc họp. Tại sao họ lại kêu gọi mọi người cùng có một cuộc họp đặc biệt?

A: Có một loại khủng hoảng hoặc tình trạng khẩn cấp nào đó đang đe dọa ... cảm giác giống như nhiều hành tinh. Đó là thứ gì đó di chuyển trong thời gian không gian xuyên qua vũ trụ đang tạo ra rất nhiều năng lượng tối và dường như nó đang nhấn chìm các thế giới. Làm sao?

D: Anh ta có biết năng lượng tối đến từ đâu không?

A: Anh ấy làm, nhưng anh ấy không nói. Nó giống như một lực bằng cách nào đó được xuyên qua từ một vũ trụ khác hoặc một thứ gì đó bên ngoài thời gian không gian của chúng ta. Nó là của nước ngoài. Nó không phải ở đó. Nó đang lan rộng và khi nó di chuyển, nó thay đổi các hành tinh. Nó làm cho chúng tôi

và gần giống như nó đang ăn. Nó đang tiêu thụ các hành tinh không mạnh trong lĩnh vực của chúng.

D: Nó đang ảnh hưởng đến năng lượng của những hành tinh này?

A: Đó là những hành tinh không nghi ngờ gì không có trường ánh sáng mạnh xung quanh chúng. Họ được miễn trừ hoặc bị bao vây hoặc một cái gì đó. Họ được đưa vào năng lượng này. Nó giống như ánh sáng chết trên các thế giới, và vì vậy ánh sáng phải được tăng cường. Giống như một lời kêu gọi sắp tắt rằng ánh sáng phải được tăng cường trong những thế giới khác này. Nó giống như một trường lực, một thứ đen tối. Nó giống như một thể khí, đang sống đang kiếm ăn.

D: Khi nó hấp thụ hành tinh, nó có ảnh hưởng đến các dạng sống trên hành tinh không?

A: Nó biến đổi chúng và thay đổi chúng và có vẻ như nó lấy đi sự sống ngoài hành tinh. Nó để lại những ngôi sao cằn cỗi và chết chóc phía sau.

D: Và ai đó đã phát hiện ra điều này đang xảy ra?

A: Có, chúng tôi không hiểu chuyện gì đang xảy ra và họ đã nhìn thấy một số mảnh vỡ. Các hành tinh từng có sự sống giờ mới thay đổi, và họ phải mất một lúc để tìm hiểu chuyện gì đang xảy ra. Họ không biết chuyện gì đang xảy ra nên họ không biết để thông báo cho chúng tôi. Bây giờ chúng ta phải cảnh báo các nhà lãnh đạo hoặc hội đồng trên hành tinh của họ. Để cho họ biết điều này đang diễn ra ở đó để họ có thể tạo ra chiến lược làm sáng thế giới để họ có thể làm chệch hướng điều này. Bởi vì nó đang nuôi dưỡng những thế giới yếu và để những thế giới mạnh được yên.

D: Điều đó có nghĩa là các thế giới yếu sẽ tiêu cực hơn?

A: Chúng ít tiến hóa hơn. Ánh sáng của chúng yếu hơn. Họ không biết, bị ngắt kết nối với những người khác. Những nơi có xung đột; họ không hòa hợp với nhau.

D: Họ muốn bạn và những sinh vật khác làm gì với điều đó?

A: Có một kế hoạch mà các nhà lãnh đạo biết. Nó giống như chúng ta là những sứ giả để đưa thông tin đến các thế giới của chúng ta để chúng có thể thống nhất, giáo dục, thay đổi tần số của các thế giới để chúng trở nên mạnh mẽ hơn, sáng hơn và trường ánh sáng vững chắc hơn.

D: Vậy họ muốn bạn làm điều này như thế nào?

A: Có một năng lượng, gần giống như một cái hộp. Giống như một dấu ấn ba chiều. Có vẻ như từ này là "máy tính bảng". Gần giống như một cuốn sách hoặc máy tính bảng, nơi tất cả đều được cung cấp những hướng dẫn lành mạnh mà chúng ta phải mang theo bên mình.

D: Bạn có được tặng một trong những thứ này không?

A: Có, nhưng nó có rất nhiều tần suất. Nó ồn ào, tràn ngập điện và màu sắc và giống như nó đang sống.

D: Điều này sẽ cung cấp cho bạn hướng dẫn về những gì bạn phải làm?

A: Đó là những gì tôi phải lấy lại và chuyển đến hành tinh của mình. Mọi người đều được tặng một cái.

D: Hãy tiến tới nơi bạn đang đưa thông tin trở lại hành tinh của mình. Làm thế nào để bạn trở lại hành tinh của bạn? Xem chính bạn làm điều đó.

A: Có một vòng xoáy mở ra giống như một loại lỗ sâu nào đó mà họ đã thiết lập. Gần giống như một lỗ sâu, một lỗ hồng mà mỗi người bước vào để đưa họ trở lại thế giới của mình.

D: Vì vậy, nó biết nơi để đưa họ?

A: Có, từng cái một.

D: Hãy tiếp tục khi bạn đến hành tinh của mình. Nơi đó trông như thế nào?

A: Ở đó có những ngọn tháp cao và cao, giống như những tòa nhà cao nhọn đến một điểm. Đó là một thành phố khổng lồ, nhưng nó đang quay chậm trên bề mặt hành tinh. Nó không được đính kèm. Và giống như họ đang khai thác, không phải khai thác nhưng gần giống như có những cái kim giống như ống đi vào hành tinh ... được kết nối với hành tinh. Nó giống như hành tinh đang cung cấp năng lượng cho thành phố. Căn cứ không di chuyển, nhưng thành phố quay chậm. Trung tâm có ít đỉnh trong đó. Xung quanh các cạnh có những ngọn tháp khổng lồ này đi lên và có năng lượng được tạo ra giữa các đỉnh này. Nó trông hơi giống khi bạn đánh trứng hoặc bánh trứng đường và nó có một đỉnh trên đó. Nó nói đến điều đó xung quanh các bên.

D: Bạn có một công việc hoặc một cái gì đó mà bạn làm ở thành phố đó? Hãy xem những gì bạn làm.

A: Tôi là người trung gian. Nó giống như một loại chuyển phát nhanh, một loại liên lạc viên nào đó.

D: Và bạn đã mang máy tính bảng của bạn trở lại?

A: Tôi đã làm. Một số người trong chúng tôi đã không vượt qua được. Họ đã bị tấn công. Bằng cách nào đó, các lỗ sâu bị gián đoạn hoặc một số loại đánh chặn không cho phép họ quay trở lại thế giới của mình.

Điều này nghe tương tự như phiên của Rebecca. Cùng một loại hình vận tải chỉ sử dụng các điều khoản khác nhau.

A: Có vẻ như năng lượng tối này đã biết và đã ngăn một số người quay trở lại.

D: Nghe có vẻ giống như một loại trí thông minh nào đó.

A: Đó là trí thông minh. Đó là một trí thông minh siêu việt.

D: Mặc dù nó là một dạng phủ định.

A: Chúng tôi không coi đó là tiêu cực. Chúng tôi xem nó như một dạng sống không thuộc về vũ trụ này. Và nó đang cố gắng tìm đường quay lại, nhưng nó đã bị mất và nó đang tiêu tốn. Nó đang làm những gì nó làm và nó phá hủy dòng thời gian của chúng ta.

D: Vì vậy, nó là nhằm lẫn.

A: Đúng là như vậy.

D: Nó không thực sự thuộc về đó?

A: Không. Nó chỉ là bản chất của nó, nhưng nó đang phá hủy thế giới. Ở nơi bình thường của nó, có những bộ luật khác, nơi nó tồn tại với những bộ luật khác giống như nó. Và ở đó nó sẽ không phá hủy. Đó là một không gian khác, một thực tại không gian khác.

D: Vì vậy, trong không gian đó, nó được giữ hài hòa bởi vì nó thuộc về nơi đó.

A: Đúng vậy. Những gì nó đang làm ở đây không phải là những gì nó làm ở đó.

D: Vì vậy, mọi thứ đã mất cân bằng. (Có) Vậy mọi người của bạn sẽ làm gì để cố gắng giúp đỡ hoàn cảnh?

A: Họ phải tập hợp dân chúng và củng cố các lĩnh vực của họ, đào tạo thông tin, giáo dục phải được nhìn nhận thông qua các quần thể và thế giới một cách tràn đầy năng lượng, nhằm khuếch đại lực lượng trong mỗi chúng sinh. Và chiếc máy tính bảng này giống như một công nghệ kích hoạt máy tính bảng và gửi ra một trường và nó huấn luyện dân số với một trường, đồng thời khuếch đại lực sinh học và mọi thứ bắt đầu. Nó giống như bức xạ, ánh sáng, sinh lực mạnh hơn và nhận thức. Mọi thành viên của dân số đều ... có một sự thống nhất xảy ra giống như mọi người trên cùng một trang được kết nối và lĩnh vực của hành tinh được củng cố. Nó thay đổi lĩnh vực của hành tinh.

D: Điều này sẽ có thể xua đuổi năng lượng khác.

A: Nó không thích ánh sáng. Nó tránh xa ánh sáng.

D: Vì vậy, bạn phải tăng ánh sáng của con người và hành tinh?

A: Thứ này đến từ một thế giới đen tối. Nó không thích bất kỳ ánh sáng nào.

D: Nó thực sự vô tội. Nó không biết sự khác biệt.

A: Không, và chiến lược duy nhất là làm cho đèn sáng hơn. Tôi phải giúp bảo vệ máy tính bảng và giúp kích hoạt dân số đang trong giai đoạn. Không phải tất cả đều được thực hiện cùng một lúc. Có một số giai đoạn phải được thực hiện để nó không tạo ra bất hòa. Nó phải được tích hợp để có một dòng thời gian để các dạng sinh học được nâng cấp.

D: Vì vậy, nó phải là một quá trình dần dần. (Đúng)

Có vẻ như đây sẽ là một quá trình dài và thực thể sẽ tham gia rất nhiều vào nó. Vì vậy, tôi quyết định để anh ấy ở đó để tiếp tục công việc của mình và đưa ra TT để chúng ta có thể có được những câu trả lời liên quan đến tháng Tư vật chất trong cuộc đời này. Tất nhiên, điều đầu tiên tôi muốn biết là tại sao cô ấy được cho thấy cuộc sống kỳ lạ đó, và nó liên quan đến April như thế nào. TT có một

logic rất khác với logic của chúng ta, nhưng nó luôn có ý nghĩa khi chúng kết hợp tất cả lại với nhau.

A: Cô ấy có công việc mang ánh sáng, kích hoạt ánh sáng. Nó thách thức cô ấy. Nhưng cô ấy không làm công việc của mình. Cô ấy bắt đầu rồi cô ấy dừng lại. Cô ấy bắt đầu rồi cô ấy dừng lại và cô ấy bắt đầu và sau đó cô ấy dừng lại.

D: Nhưng ở kiếp khác, đó có vẻ là một thử thách rất lớn, phải không?

A: Đã có và có nhiều mối đe dọa.

D: Liệu cô ấy có thể vượt qua thử thách đó trong cuộc đời đó không?

A: Đã có sự can thiệp. Cô đã không thể hoàn thành nó. Người khác đã phải làm. Thật là mạo hiểm đối với dạng sống có sự cam kết của sự chiếu sáng. Dạng sống của cô đã bị phá hủy. Có những người muốn sức mạnh và muốn ngăn chặn sự thức tỉnh. Họ có những sở thích khác, và cơ thể của sinh vật đó đã bị phá hủy, nhưng không phải trước khi quá trình này được chuyển giao.

D: Vì vậy, cô ấy đã có thể thành công trong phần công việc đó? (Có) Nhưng điều này có liên hệ với cô ấy trong kiếp này không?

A: Một lần nữa cô ấy được trao một viên thuốc còn sống, và một lần nữa cô ấy được chăm sóc. Điều đó đã giữ lại ký ức về sự hoàn thành, cảm giác được chăm sóc của cô ấy. Điều đó đã giữ ký ức về sự hoàn thành, cảm giác bị đổ lỗi mà không hiểu rằng đó không phải là lỗi của thực thể đó.

D: Đó là một công việc lớn.

A: Đó là một công việc quan trọng có rủi ro và cô ấy nhận thức được những rủi ro đó. Tất cả đều như vậy, vì vậy cô ấy miễn cưỡng nhận vai đó vì có cảm giác rằng không có ai lần này để chuyển nó cho.

D: Bạn nghĩ gì?

A: Cô ấy đang bị lừa dối. Có những người khác để truyền nó cho. Cô ấy không biết là có, nhưng có. Cô ấy có một viên thuốc sống phải được truyền lại. Nó phải bắt đầu. Quá trình này phải bắt đầu. Cô ấy đã đồng ý vì cô ấy đã làm điều này trước đây. Nhưng tầm quan trọng của công việc và sự thất vọng khi không thể duy trì tính toàn vẹn của quy trình đã đóng băng cô ấy và tạo ra một sự nghi ngờ vào khả năng của cô ấy, một niềm tin vào khả năng của cô ấy. Cô ấy đã chuẩn bị tốt, nhưng cô ấy nghi ngờ chính mình. Đó là một phần của tình trạng con người và cô ấy đã không thể chống lại được sự sợ hãi của chương trình nhiều hơn mong đợi.

D: Đó là một điều của con người.

A: Cô ấy cũng ghi dấu ấn thêm của tập thể để hiểu nỗi sợ hãi của con người sâu sắc như thế nào.

D: Đó là điều mà cô ấy phải vượt qua.

A: Có, nhưng nó đã ăn sâu hơn những gì mong đợi.

D: Chà, cô ấy đã ở đâu trong kiếp sống đó, đó là vũ trụ này hay vũ trụ khác?

A: Nó ở trong vũ trụ này. Không phải phần này, ở một khu vực khác xa phía bên kia. Nó vẫn đang trong quá trình xử lý. Vũ trụ này vẫn có "bản thể" này. Nó vẫn bị mất và di chuyển trong vũ trụ. Và có vẻ như có một hoặc hai người khác đã tìm thấy đường vào vũ trụ này, vì vậy đó là một sự tăng cường của các thể giới cần được di chuyển ra xa.

D: Được di chuyển để đứng trong năng lượng của chúng.

A: Vâng, ánh sáng. Có một con đường, một chiến lược bởi vì có một cơ hội để những sinh vật này, những thực thể quay trở lại thế giới của họ. Có một lĩnh vực

nhất định, nếu bạn muốn, các thế giới phải được thả sáng gần giống như một bãi đáp để có thể hướng những sinh vật này đến gần điểm vào của chúng hơn, để chúng có thể tìm đường quay trở lại.

D: Làm thế nào để họ bị lạc ngay từ đầu?

A: Đó là sự đứt gãy trong thời gian không gian. Có một số năng lượng khác đã tạo ra một lỗ hổng, nếu bạn muốn, trong các vũ trụ, chiều không gian, một dòng thực tế.

D: Điều này đã được thực hiện một cách vô tình?

A: Đó là một thí nghiệm đã xảy ra sai sót và họ không thể đóng nó lại cho đến khi những sinh vật khác này tìm được đường quay trở lại.

D: Sau đó họ không thể tiếp tục trôi?

A: Không. Có một lực định hướng chiếu sáng một dòng hành tinh nhất định để giúp đỡ, không chỉ các hành tinh, mà còn để chuyển hướng các lực này, những thực thể này trở lại chiều không gian của chính chúng.

D: Điều này thường xảy ra khi mọi người muốn thử nghiệm, chơi với những thứ mà họ không nên làm. Đáp: Có một sự thiếu hiểu biết là một phần của quá trình tiến hóa vũ trụ phổ quát, nơi không có nhận thức về các cõi không gian khác. Vì vậy, khi hành động được thực hiện, chúng thường mở ra những lĩnh vực tồn tại mà chúng ta chưa biết và bất ngờ.

D: Vì vậy, đó là những gì đã gây ra vấn đề. Nhưng tháng Tư được cho là sẽ mang lại một loại kiến thức nhất định cho thời đại của chúng ta. Đó là những gì cô ấy đến đây để làm. Cô ấy không thể thoát ra khỏi điều này, phải không?

A: Cô ấy không thể, và cô ấy không muốn. Cô ấy phải hoàn thành những gì cô ấy đã bắt đầu và chưa hoàn thành ở thế giới bên kia. Cô tình nguyện một lần

nữa là người chuyển phát nhanh, người trung gian. Sứ giả mang sinh lực này và giải phóng năng lượng của nó trong các phân đoạn ở đây, để hỗ trợ những người khác cũng đến vì điều này. Một số đang làm điều đó. Một số không.

D: Chúng ta đi vào thân phận con người. Nó ảnh hưởng đến họ. April biết cô ấy thực sự cần phải bắt đầu làm điều gì đó, nhưng cô ấy cảm thấy mình cần phải chuyển từ vị trí hiện tại.

A: Cô ấy phải chuyển đi. Đó là lý do tại sao chúng tôi cố tình làm cho cô ấy khó chịu, đau đớn và tổn thương. Để đảm bảo rằng tính toàn vẹn của mục đích không bị mặc định bởi những thứ bị khóa trong sợ hãi.

D: Tôi nghi ngờ bạn có một cái gì đó để làm với nó. Đi đến nơi cô ấy phải di chuyển. (Cười) Tôi biết cách làm việc của bạn.

A: Vâng. Nó đã được khoan dung trong một thời gian vì có những điều quan trọng đối với cô ấy để hiểu. Việc hoàn thành đã xảy ra cách đây vài tháng. Sự thỏa hiệp và xung đột mà cô ấy tham gia đã được đẩy nhanh để phù hợp với một dòng thời gian lớn hơn. Có một sự sẵn sàng mới, nếu bạn muốn, cho công việc của cô ấy và ở một mức độ nào đó, cô ấy biết rằng nó sẽ gặp rủi ro trước điều này. Thực thể này đã bảo vệ nó như cô ấy được yêu cầu.

D: Cô ấy cảm thấy cần phải di chuyển, nhưng cô ấy không biết phải đi đâu. Bạn sẽ tư vấn cho cô ấy?

A: Điều quan trọng là cô ấy phải ở trên cao, không bị cô lập mà được bao quanh bởi thiên nhiên, cây cối, không khí trong lành. Để ở trong một khoảng cách khả thi đến một thành phố nhỏ. Cô ấy không quan tâm đến việc ở trong một thành phố. Yếu tố khiến cô ấy bị phân tâm bởi những năng lượng khác trong sự nhạy cảm của cô ấy là quá lớn. Cô ấy sẽ ở trên một ngọn đồi ở đâu đó phía trên một thành phố, không ngang bằng với một thành phố. Việc nâng cao năng lượng rất quan trọng đối với sự minh mẫn của cô ấy.

Điều này nghe giống hệt như nơi tôi sống, trên một ngọn núi bên ngoài một thị trấn nhỏ. Một nơi mà tôi có thể rút lui và sạc lại pin của mình sau khi bị tấn công bởi năng lượng cuồng nhiệt của các thành phố lớn trong chuyến du lịch khắp nơi trên thế giới. Tôi rất cần sự tương phản này, sự cân bằng này. Tôi nói rằng tôi đang sống trong hai thế giới: những chuyến du lịch của tôi và căn cứ địa của tôi.

Họ tiếp tục cung cấp cho cô ấy thông tin chi tiết hơn về vị trí của cô ấy. “Những ngọn đồi và cây cối và được bảo vệ bởi vì thiên nhiên, năng lượng của hành tinh này, là nơi cô ấy có được sức mạnh của mình. Cô ấy kết nối với thế giới này một cách sâu sắc, không phải quá nhiều với con người của nó, mà là với chính trái đất”.

A: Cô ấy muốn một lối thoát dễ dàng.

D: Không có lối thoát dễ dàng, phải không?

A: Không có lối thoát dễ dàng với những gì cô ấy ở đây để làm. Lối thoát dễ dàng là sự thiếu hiểu biết. Cách dễ dàng thoát ra là quay trở lại giấc ngủ. Cô ấy không ở đây vì điều đó và vì vậy cô ấy là một khách du lịch. Cô ấy là một người du hành không chỉ giữa các thế giới mà khi khám phá, cô ấy khám phá ra các kỹ năng của mình. Cô ấy có nhiều công cụ nhưng công cụ đầu tiên là để cô ấy tạo ra một không gian bên trong tâm trí, nơi có thể bắt đầu công việc khi bây giờ cô ấy đã nhìn thấy chiếc máy tính bảng sống từ thế giới bên kia. Cô ấy biết rất rõ ràng nó trông như thế nào. Và những gì cô ấy đã mang theo rằng nó không phải là một máy tính bảng vật chất, mà nó là một máy tính bảng ba chiều thông tin sống và điều đó sẽ giúp cô ấy đi đúng hướng ngay bây giờ. Cô ấy đã học được rất nhiều điều và giờ cô ấy đã hiểu rõ hơn về nỗi sợ hãi và những tác động làm tê liệt của nó.

Chúng tôi đã nghiên cứu các vấn đề về thể chất của cô ấy và TT nói rằng cơn đau dai dẳng mà cô ấy gặp phải ở lưng và vùng xương chậu sẽ giảm bớt ngay khi cô ấy bắt đầu làm việc và đi đúng hướng mà cô ấy đã định.

A: Đó là lý do tại sao chúng tôi bắt buộc phải đưa cô ấy ra khỏi môi trường đó trước khi cơ thể cô ấy bắt đầu ngắn mạch với nguồn năng lượng thoát ra từ cô ấy. Bây giờ cô ấy có nhiều hướng đi hơn, cô ấy không cần xung đột trong cơ thể để thúc đẩy cô ấy. Cô ấy là một sinh vật cứng đầu, đam mê. Và cô ấy đã quen với nghịch cảnh, nhưng cô ấy đã cố gắng trở nên quá giống những người khác để được chấp nhận, và đó không phải là cách làm việc cho cô ấy. Sự chấp nhận của cô ấy sẽ đến bằng cách bày tỏ món quà có hiệu quả với cô ấy. Sự chấp nhận của cô ấy sẽ đến bằng cách thể hiện món quà mà cô ấy có, chứ không phải bằng cách xoa dịu những hạn chế của người khác. Cô ấy sẽ ngạc nhiên khi phát hiện ra mọi người nghĩ gì về mình. Công việc của cô ấy, như bạn biết, là một phần của Làn sóng.

(Ba làn sóng tình nguyện viên) Và cô ấy đã quá sẵn sàng chấp nhận chương trình thiếu thốn, thiếu thốn hoàn hảo cho sự tiến hóa của loài người, nhưng không phải vì sức mạnh mà cô ấy không có cũng như lý do tại sao cô ấy ở đây. Và chúng tôi đang giúp cô ấy sang số để cô ấy có thể bước tiếp. Cô ấy có tầm nhìn, đó là lý do tại sao giờ thế giới cụ thể này được chọn để cô ấy thấy rằng nó có thể làm được, rằng cô ấy là một phần của một đội, một đội lớn hơn gồm nhiều người.

Việc tập hợp các cuộc họp hội đồng mà chúng tôi đưa cô ấy đến vẫn đang diễn ra đồng thời. Chúng vẫn đang diễn ra bởi vì điều này nằm trong các chiều không gian với vũ trụ và nó vẫn đang diễn ra và đó cũng là lý do tại sao Trái đất đang được kích hoạt. Đã đến lúc vì nó đang trong lộ trình làm sáng tỏ chỉ thị cho việc này.

Tôi đã nghĩ trong khi chép lại phiên này rằng hành tinh Trái đất của chúng ta có lẽ là một trong những hành tinh được gửi năng lượng để tăng ánh sáng. Đó là một trong những thứ cần được giúp đỡ. Và dường như công việc của một số tình nguyện viên là truyền đi ánh sáng để giúp nâng đỡ sự rung động của hành tinh chúng ta để thể lực lạc lối lang thang tăm tối sẽ tránh xa nó.

Thông điệp chia tay: Cô ấy chắc chắn biết rằng cô ấy được yêu. Cô ấy được yêu mến bởi nhiều sinh vật đồng thời, bởi thực tế đồng thời rằng cô ấy có thể ở dạng con người, nhưng cô ấy được kết nối với bất kỳ hình thức nào mà cô ấy đang ở đó, điều đó đang làm điều này. Và mặc dù trong thế giới khác, cơ thể kia được coi là đã mất, song song đó nó vẫn chưa xảy ra. Và vì vậy điều quan trọng là cô ấy phải biết rằng nhiệm vụ có thể được hoàn thành và cô ấy không đơn độc. Chính tình yêu đã đưa cô đến đây. Chúng tôi đã nghe thấy những lời cầu nguyện của cô ấy, sự đói khát của cô ấy, sự cầu xin của cô ấy, khi cô ấy không thể tự mình tiếp cận. Không có khả năng rõ ràng trong cô ấy bởi vì cô ấy đã nhìn thấy rất nhiều thế giới và quá nhiều đến nỗi đôi khi rất khó để cô ấy nhận ra đâu là mình và đâu là không phải của mình. Chúng tôi đánh giá cao một lần nữa bạn là ai trong cuộc sống của những sinh vật như cô ấy, rằng bạn bước lên trong tầm cao như ánh sáng trong thế giới này với nhiều người.

CHƯƠNG 11: CÔNG THÔNG TIN NĂNG LƯỢNG

CAROL ĐÃ KHÔNG CHỜ ĐỢI TOÀN BỘ CẢM ỨNG. CÔ ẤY đã ở trong một cuộc sống trước đây khi tôi yêu cầu cô ấy nhìn thấy nơi đẹp. Cô mô tả nhiều tòa nhà và khu phức hợp màu trắng nằm trên núi cao. Các tòa nhà được xây dựng vào núi xung quanh một loạt thác nước và được bao quanh bởi nhiều cây cối. Đó là những tòa nhà rất cao với các cửa sổ nhỏ và các đỉnh hình tam giác. Cô ấy đang ngắm cảnh từ trên cao và tôi hỏi cô ấy có muốn đi xuống để có thể nhìn rõ hơn không. "Tôi sẽ tìm một nơi để hạ cánh. (Tạm dừng) Tôi đã tìm thấy một địa điểm, nhưng tôi không thể xuống được. Tôi cảm thấy năng lượng tràn trề này. Nó đến từ phía sau tôi và bên cạnh tôi. Tôi nghĩ nó đến từ môi trường tôi đang sống. Đây là một nơi rất linh thiêng. Nó tạo ra một năng lượng mạnh mẽ. "

D: Bạn đã nói rằng bạn muốn khám phá, phải không?

C: Có, nhưng tôi sợ.

Tôi đảm bảo với cô ấy rằng cô ấy đã được bảo vệ và cô ấy có thể điều chỉnh năng lượng để nó không ảnh hưởng đến cô ấy.

C: Bây giờ nó ấm hơn, nhưng nó thực sự rất mạnh. Mạnh mẽ hơn rất nhiều so với tôi đã từng.

Cuối cùng cô ấy đã thích nghi với nó và có thể tìm thấy một nơi để đi xuống. "Có một nơi nằm đối diện với thác nước. Nó được làm bằng bê tông và gạch men xám. Không có ai ở đó. Nó gần giống như một khu vườn hoặc chỉ là một nơi để quan sát khu đất và thác nước. Tôi không thấy bất kỳ người nào. Tôi sẽ phải đi bộ lên một con đường dẫn đến các tòa nhà để xem có ai không. Tôi hơi chóng mặt. Năng lượng hơi nhiều ". Tôi nói với cô ấy rằng cô ấy có thể thích nghi với nó và nó sẽ không làm phiền cô ấy trong thời gian ngắn khi chúng tôi ở đó. Cô bắt đầu mô tả về bản thân. "Cơ thể tôi dài, cao, màu xám. Mắt to, tai nhỏ, không có lông. Các ngón tay rất dài. Tôi không thể biết mình có giới tính hay không, nhưng cơ thể rất nhanh nhẹn. Cơ thể rất khỏe, rất nhanh nhẹn, tốc độ. "

D: Vì vậy, đó là một cơ thể tốt. Bạn nói bạn phải đi lên một con đường?

C: Vâng, đi bộ lên một con đường. Chỉ có cách để đến tòa nhà chính.

D: Được rồi, hãy lên đó. Nó trông như thế nào khi bạn đến gần nó?

C: (Thở sâu) Ooh ... tràn ngập năng lượng! Rất mạnh!

D: Bên ngoài của tòa nhà trông như thế nào?

C: Rất cao! Từ chỗ tôi ở, mặt bên của tòa nhà trông giống như một màu xám trắng. Đó là quá nhiều kính đen. (Thở sâu) Có một cánh cửa. Đó là quá nhiều kính đen. (Thở sâu) Có một cánh cửa.

D: Bạn có muốn vào trong không?

C: Tôi đang cố gắng điều chỉnh năng lượng. Khi tôi mở cửa, tôi thấy một số cầu thang xoắn ốc. Lên ngay cầu thang ... nhanh như thể tôi đang được hướng dẫn ở đó. Đúng. Ai đó đang vẫy tay "theo cách này."

D: Người đang vẫy tay trông như thế nào?

C: Anh ấy trông vô hình. Năng lượng tinh khiết ... năng lượng trắng tinh khiết.

D: Hãy đi và xem anh ấy muốn đưa bạn đến đâu. Chúng ta có thể ngưng tụ thời gian rất dễ dàng. Anh ấy muốn bạn đi đâu? Bạn thấy gì?

C: Tôi không thấy gì cả. Nó chỉ rõ ràng. Nó gần như thể tôi đã bay lên và năng lượng không nặng. Bây giờ trời vừa sáng. Có vẻ như tôi không còn ở trong tòa nhà nữa. Tôi đã lơ lửng trên mây ... một đám mây trắng.

D: Bạn có thấy ai bây giờ không?

C: Không, nhưng tôi biết họ đang ở phía sau tôi. Họ có tôi ở đó để cảm nhận nó. Chỉ để tôi bay lên đó và cảm nhận nó. Và chỉ cần được tự do.

D: Bạn có thể nói chuyện với năng lượng này không?

C: Họ muốn tôi ở đó ... chỉ để cảm nhận. Tôi có thể đặt câu hỏi sau khi tôi cảm thấy. Tôi cảm thấy rõ ràng ... yên tâm ... không có trở ngại nào ... khó quá. Và năng lượng bao trùm khắp mặt tôi. Tôi không biết điều đó có nghĩa là gì. Tôi đang hỏi nó. Tôi không hỏi nó bằng lời. Khi những câu hỏi hiện ra trong đầu tôi, tôi đang yêu cầu giao tiếp bằng thần giao cách cảm. (Tạm dừng) Tôi đang hỏi về ánh sáng ... về việc tôi đang ở đó. Năng lượng đang bao phủ tôi. Nó đang bảo vệ tôi từ sau tâm đầu đến trước mặt. Tôi đang thực sự chóng mặt. Nó xoáy. Có cảm giác như tôi đang di chuyển tới lui.

D: Bạn có thể hỏi họ tại sao họ muốn bạn trải nghiệm năng lượng không?

C: Để chạm vào ... để chữa lành.

D: Yêu cầu họ giải thích nó.

C: Tôi đang cố gắng điều chỉnh năng lượng để đặt câu hỏi. Yêu ... để không sợ yêu. (Cười) Có hai người trong số họ. Họ tiếp tục sử dụng tay của họ. Họ muốn tôi xoay vòng. Tôi đang ở trên không và tôi đang xoay và cố gắng điều chỉnh năng lượng, và họ muốn tôi xoay. Họ liên tục nói với tay của họ để xoay theo chiều kim đồng hồ. Cánh tay của tôi được đưa ra để xoay. (Cả hai đều cười.) Theo chiều kim đồng hồ. Cánh tay của tôi được đưa ra để xoay. (Cả hai đều cười.)

D: Hỏi họ, "Chúng ta đang ở đâu? Đây là nơi nào? "

C: (Cười) Họ nói, "Điều bạn không biết là đây là của Thần thánh. Đây giống như một cổng thông tin về những gì bạn đã hỏi ". Một cánh cổng, một vòng xoáy nơi năng lượng đi vào. Đó là nơi năng lượng được giữ lại. Đó là nơi năng lượng được lưu trữ, để thay đổi, để biến đổi và tồn tại.

D: Nó liên quan gì đến những tòa nhà mà Carol đã nhìn thấy?

C: Đây là bên trong tòa nhà. Vòng xoáy, cổng thông tin nằm trong tòa nhà.

D: Những tòa nhà này ở đâu? Nó có phải là một địa điểm vật lý?

C: Tôi không thể mô tả nó ... thể chất không thể đến đó.

D: Vậy đó không phải là một nơi trên Trái đất? (Không) Đây có phải là cách duy nhất bạn có thể đến đó không?

C: Đúng. Bạn không thể đến đó về mặt thể chất.

D: Thân hình cao và dài mà Carol nhìn thấy, họ có thể giải thích đó là gì không?

C: Cơ thể đó đã được sử dụng để đưa tôi đến đó.

D: Đó có phải là cơ thể mà Carol có trong cuộc sống vật chất không?

C: Có và không.

D: Yêu cầu họ giải thích. Nó giống như một cơ thể vật lý.

C: Vâng, nó là vật lý, nhưng nó chỉ được sử dụng để hướng dẫn. Dùng vật lý để hướng dẫn cô ấy.

D: Vì vậy, sau đó nó không nhất thiết phải được sử dụng nữa, ý bạn là? (Đúng) Nhưng cơ thể đó nghe giống như một cơ thể kỳ lạ. Liệu cô ấy có tồn tại trong cơ thể đó ở một nơi khác không? (Không) Nó chỉ là một cái gì đó mà cô ấy cần phải xem để đến đây? (Có) Cô ấy không thể đến với tư cách Carol?

C: Cô ấy có thể, nhưng quá nhiều năng lượng, quá mạnh.

D: Và đây là một cánh cổng nơi năng lượng được lưu trữ?

C: Vâng. Một dòng xoáy. Đó là nơi một luồng năng lượng xoáy vào và được lưu trữ, lưu giữ để chuyển hóa cho những gì họ nghĩ là cần thiết cho bạn.

D: Vậy khi nào mọi người được phép đến đó?

C: (Cười) Chỉ hỏi thôi! Họ nói, "Chỉ cần hỏi!"

D: Ý tôi là, phải đến một thời điểm nào đó trong đời họ mới cần năng lượng hay sao?

C: Không, bất cứ khi nào bạn cần điều này, bạn có thể hỏi.

D: Và sau đó bạn có thể tải năng lượng vào cơ thể vật lý của bạn hay sao?

C: Họ đang làm điều này để điều chỉnh. Họ đang làm điều này để điều chỉnh năng lượng và nhận thức. Cách suy nghĩ.

D: Tôi đã tự hỏi tại sao Carol phải đến đó. Đây có phải là thứ cô ấy cần vào lúc này?

C: Vâng, và đây là một cách thuận tiện để đưa cô ấy đến đây.

D: Mục đích của việc cô ấy nhận được năng lượng này ngay bây giờ là gì?

C: (Cười) Có hai người trong số họ và họ nắm lấy đầu tôi, họ đưa nó vào đầu và họ nói, "Hãy trở thành một người trong chúng ta."

D: Bạn đã nói năng lượng là để biến đổi và điều chỉnh. Carol có cần điều chỉnh không?

C: Vâng. Cô cần phải cảm nhận, phải hiểu được cảm giác như thế nào, làm thế nào để được, làm thế nào để suy nghĩ đúng ... cách đúng đắn. Cô ấy đang được điều chỉnh bây giờ.

D: Vì vậy, cô ấy đã thoát ra khỏi sự điều chỉnh? (Có) Điều đó rất tốt. Bạn nói rằng họ đặt đầu cô ấy vào của họ và nói rằng cô ấy là một trong số họ?

C: "Để giống như chúng tôi."

D: Điều đó có nghĩa là gì?

C: Chỉ là tình yêu, tình yêu trong sáng.

Bây giờ tôi có thể hiểu tại sao điều này lại xảy ra. Khi Carol đến tham dự buổi học, cô ấy đã rất chán nản. Cô ấy nói tất cả những gì cô ấy thấy là sự tồi tệ của mọi thứ và con người. Cô ấy sống ở New York và cô ấy đã nhìn thấy sự thù hận và hành vi thú tính. Nó đã làm sai lệch nhận thức của cô về cuộc sống và con

người. Tôi có thể thấy họ đang cố gắng đưa cô ấy trở lại để nhìn thấy những điều tốt đẹp ở mọi người. Đây là lý do cho sự điều chỉnh. Họ nói, “Cô ấy sẽ thoát ra khỏi nó. Cô phải mạnh mẽ. Sau khi điều chỉnh, cô ấy sẽ thực hiện với tình yêu. ”

D: Điều này sẽ thay đổi cách nhìn của cô ấy về cách cô ấy nhìn mọi người. (Có) Bởi vì có rất nhiều điều tốt ở con người, phải không? (Có) Ngay cả ở một nơi đông đúc như New York. (Cả hai chúng tôi đều cười.)

Khi Carol đến Trái đất, cô không biết tại sao mình lại ở đây. Cô đã bị cuốn vào thế giới, vật chất, tiêu cực. Họ biết cô ấy cần sự điều chỉnh để đưa cô ấy trở lại đúng hướng, để bắt đầu nhìn thế giới và con người một cách khác biệt. Sau đó, tôi hỏi câu hỏi mà mọi người muốn biết khi họ đến tham gia một phiên họp: “Mục đích của cô ấy là gì?”

C: (Cô ấy cười khúc khích.) Được. Để tồn tại và để tận hưởng cuộc sống.

Điều đó nghe có vẻ đơn giản và họ đã nói rất nhiều lần nhưng để hiểu và áp dụng vào cuộc sống vẫn còn là điều khó khăn đối với nhiều người.

D: Cô ấy nói rằng cô ấy không hạnh phúc và tiếp tục muốn quay trở lại, nhưng cô ấy không biết mình phải đi đâu. Cô ấy không thích nó ở đây.

Tôi đã nghe điều đó bao nhiêu trăm lần? “Carol đã sống trên Trái đất trước đây chưa?” Cô ấy giống như một trong những tình nguyện viên.

C: Vâng, nhiều lần.

D: Bạn nghĩ rằng cô ấy đã quen với nó, phải không?

C: Có, nhưng điều này là khác nhau. Có một khoảng trống. Có một sự chờ đợi hoặc trống vắng, rồi cô ấy đến đây. Nhiều cuộc đời. Nhiều kiếp liên tiếp, rồi giữa nàng và nàng đến đây.

D: Cô ấy đã ở đâu trong khoảng thời gian đó?

C: Đang học. Đang nghiên cứu để được ở đây.

Đối với tôi, rõ ràng là họ đang đề cập đến các trường học ở phe Tinh linh.

D: Nếu có một khoảng trống, cô ấy chắc hẳn đã rất vui khi làm điều đó.

C: Thoải mái, vâng.

D: Tại sao cô ấy phải quay lại nếu cô ấy thích nó ở đó học tập?

C: Để học một cái gì đó, hãy tình nguyện và học một cái gì đó Để liên quan đến những gì cô ấy đang học.

D: Điều gì khác biệt ở lần này mà cô ấy chọn ở đây?

C: Dễ dàng hơn. Tôi nghĩ nó dễ dàng hơn trước đây và trong tương lai. Điều này thật dễ dàng so với việc nó sẽ như thế nào trong tương lai. Đó là cách nó có thể xảy ra trong tương lai, điều khó khăn hơn.

D: Cô ấy không nghĩ nó dễ dàng.

C: Ồ, đúng vậy.

D: Nhưng phần lớn đó là cách cô ấy nhìn mọi thứ, nhận thức mọi thứ?

C: Có, nhưng chúng tôi đã thay đổi điều đó.

D: Vâng, năng lượng này sẽ tạo ra sự khác biệt lớn. (Có) Bây giờ cô ấy sẽ bắt đầu nhìn thấy cái tốt và cái đẹp. Nó ở xung quanh cô ấy. Cô ấy chỉ không nhìn thấy nó. Điều đó có đúng không?

C: Rất nhiều. Chúng tôi đã hỏi về những câu hỏi của cô ấy. Một là liệu cô ấy có nên rời khỏi New York hay không. Họ nhấn mạnh rằng cô ấy nên rời đi và sẽ hạnh phúc hơn ở bất cứ nơi nào khác, chỉ để thoát khỏi năng lượng của New York. Cô ấy đang làm việc trong một bệnh viện và đang tiếp nhận năng lượng tiêu cực ở đó như một cơn bão. Đây là một phần chính trong vấn đề của cô ấy, vì vậy cô ấy đã được yêu cầu rời khỏi công việc đó. Cô ấy muốn đi học thú y và làm việc với động vật, và họ nghĩ rằng đó sẽ là một lựa chọn tuyệt vời. "Cô ấy bị ảnh hưởng rất nhiều bởi năng lượng tỏa ra từ con người. Chúng tôi đang nói với cô ấy rằng hãy thận trọng và nhận thức được cũng như bảo vệ. "

Họ đã đưa ra nhiều gợi ý hơn và làm việc trên cơ thể vật lý của cô ấy. Hầu hết các triệu chứng của cô ấy là do tình hình công việc không như ý và lo lắng quá nhiều. Họ đã có thể xóa bỏ tất cả. Họ giải thích cho cô ấy rằng nhiều vấn đề mà cô ấy gặp phải với bạn trai và với cha mẹ mình là do kiếp trước gây ra. Cô phải đứng lên nói lại và bày tỏ cảm xúc của mình thì nghiệp chướng sẽ được giải quyết. Trước khi chúng tôi rời khỏi nơi năng lượng đó, tôi hỏi liệu họ có cho Carol thêm một luồng năng lượng tình yêu nữa không, và họ đã đồng ý. Tôi có thể nhìn thấy khuôn mặt tươi cười của cô ấy rằng điều đó thật tuyệt vời.

D: Cô ấy xuyên không về tiền kiếp. Bạn nghĩ điều quan trọng hơn là đưa cô ấy đến đây đến nơi năng lượng này?

C: Vâng. Cô ấy biết nơi này. Cô ấy đã nhìn thấy địa điểm này trước đây.

D: Vậy điều quan trọng hơn là đưa cô ấy đến đó so với kiếp trước? (Đúng)

Điều quan trọng là chúng tôi phải biết rằng nơi lưu trữ năng lượng mạnh mẽ này tồn tại để chúng tôi có thể đến đó nếu cần để bổ sung năng lượng cho chính mình.

CHƯƠNG 12: MỘT SỰ CANH GÁC ĐƠN ĐỘC

JUDY BƯỚC VÀO MỘT MÔI TRƯỜNG KỲ LẠ MÀ CÔ gặp khó khăn trong việc mô tả vì nó không giống với bất cứ điều gì mà cô quen thuộc. Cô ấy đã có một sự bối rối không kém khi miêu tả về bản thân. Tôi sẽ cô đọng điều này rất nhiều bởi vì đã phải mất rất nhiều câu hỏi để xác định điều gì đang xảy ra. Trường hợp này thường xảy ra khi thân chủ xuyên không về tiền kiếp bình thường. Và điều này diễn ra ngày càng thường xuyên hơn. Đây là nơi mà việc đặt câu hỏi trở thành một nghệ thuật, để có được thông tin mà không cần dẫn dắt khách hàng. Tôi phải để họ cung cấp bất cứ thông tin nào được đưa vào, điều này rất khó nếu nó không liên quan đến họ. Đây là điều cung cấp cho các loại hiệu lực của phiên này. Sẽ dễ dàng hơn rất nhiều để tạo nên một tiền kiếp điển hình (mặc dù tôi biết không ai trong số này có thể được tạo thành) hơn là đi vào một cái gì đó quá khác biệt.

Đầu tiên cô ấy cố gắng mô tả môi trường: các bậc thang bằng bê tông, với các dầm kim loại phía sau các bậc thang. "Tất cả chúng đều ở trên cùng của các bước này và các bậc bê tông nhỏ. Tôi chỉ đang đứng trên bậc bê tông và có các bậc thang đi xuống, còn các bậc và bậc thang khác vẫn tiếp tục suốt chặng đường. Và sau đó là những chùm thép đen, sắp xếp trong một mạng lưới." Anh ta không ở trong cơ thể, nhưng đang nhìn chính mình đứng đó trên một trong những bậc này. Anh ta đang mặc một bộ đồ liền thân vừa vặn với đôi chân của mình. "Màu cát xấu xí, như màu be, nâu hoặc xám."

Anh ấy không thể nhìn thấy khuôn mặt của mình vì anh ấy đang đội mũ bảo hiểm có kính che mặt. Ngoài ra còn có một chiếc thắt lưng có nhiều thứ trên đó. "Thắt lưng là kim loại và một thứ gì đó màu trắng. Nó không chỉ là một chiếc thắt lưng mỏng. Có "thứ" trên đó. Đó là những thùng chứa nhưng tôi không thể biết chúng phải như thế nào. Xung quanh dưới cùng của mũ bảo hiểm quanh cổ tôi có những thứ trông giống như họ làm trên thắt lưng. Chúng là kim loại và những thứ màu trắng này. Chiếc mũ bảo hiểm dường như được gắn vào bộ đồ với chiếc thắt lưng như thế này. Nhưng mũ bảo hiểm không đi vào như mũ bảo hiểm xe máy. Nó giống như không có hình dạng bởi vì nó tròn ở trên cùng và đi

thẳng xuống vai. Nó nằm ở cổ nên đầu trông không giống một quả bóng. Tầm che che mặt và rất tối ". Khi cô ấy tập trung hơn vào cơ thể, nó có cảm giác đàn ông với nó. Nhưng nó làm cô ấy bận tâm, "Người đó không cảm thấy thân thiện cho lắm."

J: Tôi không gặp ai khác. Tôi không thực sự thích nơi này. Có tất cả những đám mây này nhưng có lẽ nó là sương mù ... sương trắng xung quanh. Có vẻ như những nền tảng này đang ở giữa hư không. Có vẻ như trời tối. Đó chỉ là một cảm giác "nó đã kết thúc."

D: Điều đó thật thú vị. Bạn có cảm thấy mình thuộc về nơi đó không?

J: Tôi phải ở đó. Tôi đang bảo vệ một cái gì đó.

D: Nó ở trong phòng đó hay sao?

J: Đó không phải là một căn phòng. Nó giống như bị treo ... Tôi không thể đặt thứ như thế này ở đâu được. Nó không có ý nghĩa gì đối với tôi. Bây giờ tôi thấy có một cái gì đó khác. Có một số loại tòa nhà màu cát ở dưới đó ở bên trái tôi. Gần giống như nếu bạn đang ở trong một sân vận động và các bước này đi xuống. Và bên trái có một tòa nhà mọc lên. Nó giống như một cạnh của một sân vận động. Tòa nhà dốc xuống với những bậc thang đi xuống.

D: Tòa nhà đó có liên quan gì đến bạn không?

J: Thật là buồn cười. Tòa nhà gần như giống màu quần áo tôi đang mặc.

D: Đây có phải là nơi ở bên ngoài? Bạn có thể nhìn thấy bầu trời?

J: Nó ở bên ngoài. Bầu trời đen kịt, hoặc có thể là đêm. Không có ai khác xung quanh.

D: Không có ai khác xung quanh và bạn đang bảo vệ một cái gì đó? (Có) Bạn đang bảo vệ cái gì?

J: Nơi này. Nó giống như một tiền đồn hoặc một cái gì đó và tôi cảm thấy như tôi chỉ có một mình ở đó.

D: Nhưng bạn cũng nói rằng bạn có cảm giác rằng nó không được thân thiện cho lắm.

J: Không, tôi nghĩ đó là nhiều hơn vì tôi không hài lòng lắm khi ở đây. Tôi ở đó bởi vì tôi phải ở đó.

D: Nhưng nếu bạn là người duy nhất ở nơi này, bạn sẽ không thấy cô đơn chứ?

J: Tôi không biết liệu mình có cảm giác như vậy không. Tôi cảm thấy rất tự động. Tôi chỉ ở đó tìm kiếm sự cảm đoán. Nhưng tôi không biết ai có thể xuất hiện.

D: Nhưng đây là công việc của bạn ... chỉ là bảo vệ và xem có ai đến không? (Có) Nhưng bạn nói rằng bạn có một cảm giác buồn cười như điều này đã bị đình chỉ ở đâu đó?

J: Tòa nhà này chỉ là một phần của toàn bộ cấu trúc này. Tôi không biết liệu nó có bị lơ lửng hay không hay với toàn bộ màn sương trắng xung quanh ... đó là đêm. Nó cảm thấy lạnh.

D: Bạn chỉ đứng đó, hay bạn di động và có thể di chuyển từ nơi này sang nơi khác?

J: Tôi có thể di chuyển xung quanh. Nhưng tôi phải đứng đây xem có chuyện gì không.

D: Có cảm giác như bạn đã ở đó lâu không?

J: (Thì thầm) Tôi cảm thấy như tôi đã ở đó mãi mãi. Và có một phần tôi chỉ “thích” và cũng có một phần tôi không thích điều đó. Tôi muốn nó kết thúc.

D: Vậy đôi khi mọi người có đến không?

J: Đó không phải là con người. Có điều gì đó đã xảy ra và đó là lý do tại sao tôi ở đó ... một thứ gì đó đe dọa. Đó là một thứ gì đó màu đen và đang bay. Nó đến từ bên phải.

D: Bạn có thể gặp lại nó khi nó xảy ra. Nói cho tôi nghe về nó đi.

J: Nó đã xảy ra kể từ khi tôi được đưa đến đó. Nó là thứ màu đen này với những chiếc đèn nhỏ trên đó. Nó lớn và nó chỉ đến vượt rào, vượt rào xung quanh vị trí của tôi. Tôi phải bắn vào thứ này.

D: Bạn có vũ khí?

J: Tôi đã làm sau đó. Tôi không biết tại sao tôi lại đứng đó và không cầm bất cứ thứ gì.

D: Nhưng tại thời điểm đó bạn đã làm?

J: Vâng. Đó là một loại súng nào đó tạo ra tiếng nổ lớn khi bắn vào màu đen này ... nó giống như một món đồ thủ công. Nó đang vượt rào, vượt rào và nó rất đe dọa. Nó không lớn.

D: Tại sao bạn cảm thấy bạn phải bắn vào nó?

J: Bởi vì nó đe dọa. Đối với nơi này và đối với tôi và đó cũng là những gì tôi phải làm. Bảo Vệ.

D: Điều gì đã xảy ra khi bạn bắn vào nó?

J: Đó là một vụ nổ lớn và tôi nhìn thấy màu trắng, cam và vàng. Nó giống như vật màu đen này mở ra với rất nhiều ánh sáng. Nó tách ra.

D: Điều này đã xảy ra trước đây chưa?

J: Vâng, chúng lớn hơn. Cái này có đèn màu cam nhỏ.

D: Bạn cũng phải bắn những cái lớn hơn xuống?

J: Không, đó là trước đây. Họ đến trước khi tôi có mặt trên sân ga. Tôi không biết mình đã ở đâu. Họ đã lớn hơn nhiều khi họ đến trước đây.

D: Có những sinh vật khác ở đó vào thời điểm đó không?

J: Vâng, có rất nhiều người trong chúng tôi.

D: Giống bạn hay họ trông khác?

J: Họ trông giống tôi.

D: Sau đó, những gì đã xảy ra?

J: Khi những cái lớn, màu đen đi kèm với những ánh sáng màu cam nhỏ. Chúng thực sự rất lớn. Họ đã phá hủy mọi thứ. Đó là lý do tại sao tôi không thể nhìn thấy những gì còn lại. Không còn gì. Chỉ có các bước và ... (Đường tròn)

D: Vậy khi họ đến, họ đã tiêu diệt tất cả những sinh vật khác ở đó?

J: Phải. Không còn lại gì. Đó là lý do tại sao tôi là một mình. Và sau đó tôi bắn một viên nhỏ hơn và sau đó không có bất cứ thứ gì kể từ đó và tôi chỉ đứng ở đây chờ đợi.

D: Có lẽ không ai trong số họ sẽ đến và làm phiền bạn nữa.

J: Không, tôi không nghĩ vậy, nhưng bạn không bao giờ biết.

D: Nhưng bạn đã không ở đó khi tất cả các sinh vật khác bị tiêu diệt?

J: Vâng, tôi đã. Tôi đã. Tôi không bắn vào nó.

D: Chúng đã bị phá hủy như thế nào?

J: Giống như họ đang bị đẩy xuống bởi một thứ gì đó đến từ chiếc thủ công lớn màu đen này. Nó giống như một lực đẩy họ xuống và thế là xong. Chúng đã xong. Nó chỉ đẩy. Tất cả những cơ thể này ở khắp mọi nơi. Họ ở khắp mọi nơi! Không có tiếng la hét. Nó giống như những chiếc thuyền đen này có lực lượng mà họ gửi đi. Nó chỉ đánh gục mọi người.

D: Họ có thể giết chúng hay tiêu diệt chúng theo cách đó? (Có) Điều gì đã xảy ra với bạn mà bạn không bị thương? Bạn có thể thấy nó xảy ra một lần nữa.

J: Tôi đã ở phần đó của tòa nhà, nơi có sân ga. Tôi đã ở trong đó. Lực lượng không đến được với tôi.

D: Tòa nhà đã bảo vệ bạn? (Có) Nhưng những người khác ở bên ngoài?

J: Vâng. Tất cả họ đã ra ngoài để tự vệ. Tôi chạy vào trong.

D: Và bạn đã thấy những gì đang xảy ra, nhưng bạn thực sự không thể làm gì để ngăn chặn nó.

J: Không, nó quá lớn.

D: Nhưng sau đó họ rời đi sau đó?

J: Vâng. Nhưng sau đó một con nhỏ quay lại và đó là lúc tôi bắn vào nó. Và nó mở ra, tách ra và kết thúc. Và bây giờ tôi chỉ đứng lên trên bục giảng.

D: Và chờ đợi? (Có) Bạn có biết tại sao họ đến và tiêu diệt tất cả mọi người không?

J: Đây là một bất đồng cũ, cũ. No cu. Chúng tôi đã bị bắt không biết. Chúng tôi không mong đợi họ. Họ mang chiếc nhỏ trở lại vì muốn xem còn ai không. để xem có ai còn lại không.

D: Điều đó có lý. Nhưng bạn nói rằng bạn đã ở đó trên thế giới này rất lâu, rất lâu. Bạn có thân hình như thế nào? Bạn sẽ nghĩ rằng cuối cùng cơ thể sẽ phải chết, phải không?

J: Có thể. Có vẻ như tôi không thay đổi nhiều như vậy.

D: Bây giờ bạn đã ở trong cơ thể, bạn có thể thấy nó được làm bằng gì không? Bạn cảm thấy gì ... bạn cảm thấy gì?

J: Tôi không cảm thấy gì cả, nhưng nó có vẻ giống con người, nhưng cũng có thứ gì đó, không phải con người. Nó gần giống như bạn ghép một loài bò sát và một loài côn trùng lại với nhau ... và một con người.

D: Cả ba kết hợp bằng cách nào đó? (Có) Bạn có phải tiêu thụ bất cứ thứ gì để sống sót không?

J: Tôi nghĩ nó liên quan đến những gì có trong chiếc mũ bảo hiểm này ... khi tôi cởi chiếc mũ bảo hiểm này ra.

D: Bạn cần đội mũ bảo hiểm vào?

J: Mũ bảo hiểm luôn được đội. Nó liên quan đến bầu không khí. Và bằng cách nào đó, thức ăn lọt vào qua thắt lưng, cả quanh cổ, mũ bảo hiểm và thắt lưng. Không có hoạt động nhai hoặc bất kỳ hoạt động nào như vậy.

D: Bằng cách nào đó nó được hấp thụ, bạn có nghĩa là? (Có) Có phải bầu không khí như vậy trước khi thủ công này xuất hiện không?

J: Tôi luôn đội mũ bảo hiểm này.

D: Vì vậy, luôn luôn có một vấn đề với bầu không khí ở nơi này?

J: Tôi nghĩ vậy.

D: Khi bạn sống ở đó trước khi tất cả những điều này xảy ra, bạn có một gia đình?

J: Tôi không nghĩ chúng tôi có gia đình. Đó chỉ là tất cả những cá nhân này.

D: Sau đó, bạn đã tái tạo hoặc tái tạo bản thân như thế nào?

J: Tôi nghĩ nó đang ở trong phòng thí nghiệm.

D: Trước khi sự hủy diệt xảy ra? (Có) Bạn nói rằng bạn không có nhiều cảm xúc, nhưng bạn có đủ cảm xúc để biết rằng bạn không muốn ở đó một mình.

J: Vâng, tôi muốn nó kết thúc.

D: Nhưng dù sao thì bạn cũng cảm thấy bắt buộc phải ở đó và bảo vệ hành tinh?

J: Tôi không biết phải làm gì khác.

D: Bạn cảm thấy thế nào đối với những người đã đến và phá hủy mọi thứ?

J: Tôi không thích chúng.

D: Vì vậy, bạn có cảm xúc như vậy.

J: Đó cũng là bản năng, bảo vệ. Khi tôi nghĩ về tất cả những người tôi nhìn thấy trước đó, những người còn sống khi đó, tôi không có cảm giác buồn. Tôi không thích ở một mình, nhưng tôi không cảm thấy ràng buộc với bất kỳ ai trong số họ.

Tôi kết luận rằng chúng tôi sẽ không thể học thêm được gì nữa bởi vì nó có vẻ như là một tình huống bế tắc và có thể đã diễn ra trong một khoảng thời gian đáng kinh ngạc. Vì vậy, dù sao tôi cũng quyết định đưa anh ấy đến trước một ngày quan trọng để xem có điều gì thay đổi trong cuộc sống đơn điệu này không.

D: Đó là một ngày quan trọng. Bạn đang làm gì bây giờ và bạn thấy gì?

J: Còn rất nhiều ánh sáng. Trên thực tế, trời nhẹ và tôi đang ngồi trên nền tảng đó và tôi cảm thấy gần như mình đang tan rã ... tan chảy ... sắp chết.

D: Bạn đã chết bằng cách tan rã?

J: Tôi đoán vậy. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy nó trước đây. Mọi chuyện đã diễn ra rồi nên không còn nhiều thứ nữa, nhưng nó đã ở trên nền tảng và mọi chuyện sẽ sáng sủa.

D: Vậy bạn nghĩ đã đến lúc bạn phải rời khỏi nơi đó? (Có) Bạn đã ở đó đủ lâu chưa? (Có) Và cơ thể chỉ đang tan rã? (Có) Nhưng bạn không bận tâm về điều đó, phải không? (Không) Bạn đã muốn thoát ra khỏi đó. (Có) Điều gì xảy ra? Bạn chỉ cần hòa tan và tan đi?

J: Vâng, nó giống như một đồng thứ còn sót lại. Tôi đoán đó là mũ bảo hiểm, nhưng bây giờ nó có màu khác. Tôi có thể nhìn thấy nó bằng màu sắc bây giờ. Sandy với một chút màu đỏ, một chút màu xanh lam và một chút màu vàng. Và nó chỉ là tàn tích.

Đây có lẽ là những gì đã xảy ra với những người khác đã chết trên hành tinh đó. Anh ta nói sau khi vụ phá hủy có xác chết ở khắp mọi nơi, nhưng sau đó anh ta chỉ có một mình mà không đề cập đến thi thể. Có lẽ tất cả đều tan rã.

Sau đó, tôi đã cho anh ấy chuyển đến khi anh ấy thoát xác và anh ấy có thể nhìn lại cuộc sống từ một góc độ khác. Tôi biết từ vị trí đó, chúng tôi cuối cùng sẽ có thể nhận được một số câu trả lời.

D: Bạn nói đây là một nơi kỳ lạ. Nó có phải là một hành tinh? Bạn có thể nhìn thấy bạn đang ở đâu.

J: Vâng, đó là một hành tinh.

D: Điều gì đã xảy ra với bầu khí quyển?

J: Nó liên quan đến nghề đen. Bầu không khí đã bị phá hủy từ rất lâu trước đây. Đó là sự ganh đua giữa hai nơi này.

D: Chính những sinh vật đã phá hủy bầu không khí trước đó rất lâu? (Có)
Nhưng nó không giết tất cả mọi người?

J: Không, vì mọi người đã thích nghi. Họ đã tạo ra những bộ đồ này bằng những chiếc mũ bảo hiểm này. Tuy nhiên, cách sống của họ đều thay đổi. Nhưng tất cả chúng đều được tạo ra trong phòng thí nghiệm.

D: Ai đã tạo ra?

J: Có một người đến từ nơi khác với nghề đen, người đang tạo ra loại hình của tôi. Có điều gì đó không ổn về nó.

D: Người đang tạo ra, anh ta trông như thế nào?

J: Anh ấy trông giống con người. Anh ấy không đội mũ bảo hiểm. Tôi có thể thấy rằng anh ấy là con người.

D: Nhưng bạn nói rằng có điều gì đó sai trái với những gì anh ấy đang làm để tạo ra các sinh vật?

J: Vâng. Đó là một cái gì đó về nơi khác với nghề đen. Họ không thích những gì anh ta đang làm.

D: Họ không thích việc anh ấy tạo ra những sinh vật này? (Có) Tại sao anh ấy lại tạo ra những sinh vật như bạn? Anh ta có mục đích?

J: Vâng. Anh ấy muốn tạo ra ... nó giống như một quân đội ... để có thể chiến đấu ... nơi anh ấy xuất thân đầu tiên.

D: Để chống lại những người đó?

J: Vâng, đó là về quyền lực.

D: Giống như xây dựng một quân đội? (Có) Đó là lý do tại sao những người khác không thích nó? (Có) Vì vậy, bạn đã ít nhiều được xây dựng giống như một người máy hay một cái gì đó? (Có) Đây có phải là cách mà các sinh vật khác được tạo ra không? (Có) Tuy nhiên, bạn đã có một linh hồn, phải không?

J: Đó là một cái gì đó sống động, vâng.

D: Đó có phải là một phần của kế hoạch không?

J: Anh ấy không thể giúp được. Tôi không nghĩ anh ấy muốn nó nhưng anh ấy không thể làm được. Nó đã diễn ra rất sai lầm.

D: Anh ấy đang tạo ra người máy. Anh ấy không có ý định để họ sống sót theo bất kỳ cách nào, phải không?

J: Anh ấy không.

D: Ý bạn là gì, anh ấy không thể giúp được?

J: Anh ấy đã đi xa hơn những gì anh ấy biết mình đang làm. Anh ấy không nên làm điều đó.

D: Bạn có khả năng suy nghĩ, phải không?

J: Vâng. Tôi nghĩ anh ấy muốn xem anh ấy có thể đẩy nó đi bao xa.

D: Lúc này bạn đã nói rằng cơ thể dường như là sự kết hợp của nhiều loại khác nhau? (Có) Vì vậy, nó không phải là máy móc, phải không?

J: Không, nó là một phần con người và một phần bò sát và côn trùng.

D: Vậy là anh ấy đã biết cách kết hợp tất cả những thứ này lại với nhau để tạo ra những sinh vật kiểu mới? (Đúng) Vì vậy, khi anh ấy phát triển những thứ này, họ có thể suy nghĩ. Đó là cách anh ấy đã đẩy nó? (Có) Anh ta có phải xây dựng từng cái riêng lẻ không?

J: Không. Đã có sự ấp ủ. Đây là nơi bộ phận của loài bò sát đi vào. Nó gần giống như những quả trứng này, những loại vỏ này, chúng phát triển trong đó. Anh ấy không cần phải làm. Anh ấy kết hợp.

D: Tôi muốn biết cách họ tự tái tạo.

J: Với thứ gì đó anh ấy tiêm và chúng phát triển như một loài bò sát, một con rắn trong trứng. Anh ta có những quả này và anh ta tiêm. Có huyết tương bên trong vỏ quả và anh ta đang tiêm một thứ gì đó vào huyết tương đó. Nó trống rỗng, giống như một màn hình trống. Bất cứ khi nào anh ta tiêm, nó kết hợp với huyết tương và nó tạo ra "hình thức" này.

D: Nhưng sau đó nó có thể tạo ra nhiều dạng như vậy?

J: Không, anh ấy đang làm điều này với từng vỏ.

D: Nhưng bạn đã nói những gì anh ấy đang làm là không đúng. Có gì đó không ổn với nó?

J: Đó là những gì họ nghĩ ở nơi khác và họ muốn dừng nó lại.

D: Anh ta định làm gì với những sinh vật mà anh ta đang tạo ra?

J: Đưa họ trở lại nơi khác và phá hủy những gì họ có để anh ta có thể nắm quyền.

D: Vậy là anh ấy đã tạo ra quân đội của riêng mình? (Có) Bạn có nghĩ rằng nó sẽ hoạt động không?

J: Có thể có, nhưng ý định của anh ấy không tốt.

D: Vậy hành tinh nơi anh ta đến đã phát hiện ra anh ta đang làm gì? (Có) Họ đã gửi tàu đến để phá hủy mọi thứ?

J: Vâng. Và họ đã đến nhiều hơn một lần.

D: Để chắc chắn rằng tất cả chúng đã bị phá hủy?

J: Không, họ đến lần đầu tiên và phá hủy bầu không khí. Và sau đó anh ấy đã làm cho nó thích nghi.

D: Những sinh vật này có vẻ khá kiên cường. Họ có thể thích nghi, phải không?

J: Đó là khi chiếc mũ bảo hiểm xuất hiện.

D: Anh ta có bị giết khi bầu khí quyển bị phá hủy không?

J: Không phải lần đầu tiên có bầu không khí. Chỉ là lần thứ hai khi họ quay lại và giết tất cả những người khác. Bởi vì những người khác chịu trách nhiệm duy trì anh ta. Họ đã làm mọi thứ để khi họ biến mất, anh ấy không thể sống sót.

D: Tôi hiểu rồi. Đây là một cách nói kỳ lạ, nhưng anh ta ít nhiều giống như một vị thần tạo ra tất cả những sinh vật này. Và họ coi anh ta là một vị thần?

J: Anh ấy đã cố gắng. Anh ấy đã cố gắng.

D: Anh ấy đã cố gắng chăm sóc họ để họ giống như đang thờ phượng một vị thần nào đó. (Đúng) Nhưng rồi anh ấy chết, và bạn là người duy nhất còn lại ở đó. Họ làm cách nào để nuôi sống anh ta và giữ anh ta sống sót?

J: Anh ấy đã thiết kế mọi thứ để bầu không khí bên trong nơi anh ấy sống, nơi anh ấy đang tạo ra mọi thứ, cho phép anh ấy sống. Vì vậy, ông đã tạo ra thức ăn để nuôi sống mình.

D: Vì vậy, anh ấy đã phải tiêu thụ một cái gì đó?

J: Anh ấy đã làm.

D: Nghe có vẻ như anh ấy phải là một thiên tài!

J: Anh ấy đã.

D: Có thể tất cả những người khác trên hành tinh đó đều có cùng kiến thức về cách làm những việc này.

J: Họ đã làm.

D: Họ đều là thiên tài theo cách riêng của họ.

J: Tôi nghĩ anh ấy rất, rất tiến bộ. Đó là nơi anh ấy đến từ. Anh ấy nghĩ

J: Tôi nghĩ anh ấy rất, rất tiến bộ. Đó là nơi anh ấy đến từ. Anh ta nghĩ rằng anh ta có thể làm điều gì đó khác biệt bằng cách tạo ra những cuộc sống này, cho đến khi anh ta chống lại chính người dân của mình để anh ta có thể nắm quyền.

D: Họ phát hiện ra anh ta đang làm gì. (Có) Vì vậy, bây giờ bạn đã thoát khỏi nó. Bạn không cần phải ở đó nữa, phải không? (Không) Vậy bạn định làm gì bây giờ? Bây giờ bạn đã ra khỏi cơ thể. Bây giờ bạn không bị mắc kẹt ở đó.

J: Cảm giác thật tuyệt khi được tự do. Tôi chỉ cảm thấy rất nhẹ nhàng.

D: Bạn có thấy ai khác xung quanh bây giờ không? (Có) Bạn đang mỉm cười. Phải cảm thấy tốt khi gặp ai đó để thay đổi.

J: Vâng. (Nhẹ nhõm) Họ là những người mà tôi biết.

D: Từ nơi khác?

J: Từ "luôn luôn."

D: Bạn luôn biết họ, bạn có nghĩa là?

J: Vâng. (Anh ấy trở nên xúc động.) Thật tuyệt vời.

Tôi khuyến khích anh ấy kể cho tôi nghe về điều đó. Anh ấy vừa khóc vừa cố gắng nói chuyện.

J: Không có nỗ lực. Chỉ có một cảm giác bình yên tuyệt vời! Nó rất dễ dàng và tôi biết tất cả những người này! Nó rất nhẹ. (Thì thầm) Tôi đã về nhà!

D: Nơi bạn đang ở trông như thế nào?

J: Nó rất nhẹ. Nó rất tươi tốt. Nó chỉ là nỗ lực.

D: Những sinh vật khác trông như thế nào?

J: Đó chỉ là một loại ánh sáng, nhưng tôi vẫn có thể nhận ra chúng. (Cảm xúc)

D: Nhưng bạn nói rằng bạn cảm thấy như bạn đã trở về nhà? (Vâng) Đó là một cuộc sống kỳ lạ, phải không?

J: Rất kỳ lạ.

D: Bạn có biết ngay bây giờ bạn đang nói qua cơ thể con người khi nói chuyện với tôi không? (Có) Đây là cơ thể tên là Judy, phải không? (Đúng) Tại sao Judy phải nhìn thấy cuộc đời đó?

J: Giới hạn. Cô ấy cần biết cảm giác như thế nào khi bạn không có sự lựa chọn.

D: Không có ý chí tự do, không có sự lựa chọn nào cả?

J: Không, đồng thời, nhận thức được cảm giác bị mắc kẹt. Đó là một kiểu kéo đẩy.

D: Đó là một điều quan trọng để cô ấy biết, phải không? (Có) Điều đó liên quan như thế nào đến cuộc sống của Judy mà cô ấy đang sống hiện nay?

J: Bởi vì cô ấy bị mắc kẹt với cảm giác giới hạn.

D: Cô ấy đang giới hạn bản thân? (Đúng) Tất nhiên, trong cuộc sống đó cô không có quyền lựa chọn.

J: Và bây giờ cô ấy làm. Cô ấy tự giới hạn mình với niềm tin của mình về những giới hạn Cô ấy bị lãng quên.

D: Quên cái gì?

J: Rằng cô ấy là không giới hạn.

D: Bạn đã nói với tôi rất nhiều, rất nhiều lần rằng không có giới hạn, phải không?

J: Không, không có.

D: Ý bạn là cô ấy đã quên nó? (Có) Vì vậy, cô ấy đã đặt ra những giới hạn cho bản thân? Nhưng đó là những gì con người làm, phải không?

J: Có, nhưng họ không cần phải làm thế nữa. Cô ấy cần nhớ rằng có một cách khác.

D: Hãy cho chúng tôi biết về nó. Đây sẽ là thông tin tốt cho cô ấy biết.

J: Nó liên quan đến những gì chúng tôi tin rằng chúng tôi có khả năng. Chúng tôi có năng lực to lớn. Phần lớn những năng lực đó chúng tôi không sử dụng. Chúng tôi đã sử dụng chúng trước đây.

D: Trong những kiếp sống khác?

J: Trong nhiều kiếp sống khác.

D: Ý bạn là chúng tôi đã sử dụng những khả năng này?

J: Vâng. Bây giờ họ đã quên. Họ không sử dụng chúng. Bây giờ chúng ta tạo ra cuộc sống dựa trên những giới hạn. Chúng tôi chấp nhận những hạn chế. Chúng tôi chấp nhận rất nhiều hạn chế. Bây giờ không cần thiết phải chấp nhận những giới hạn này.

D: Chúng tôi bị cuốn vào văn hóa và những gì mọi người buộc chúng tôi phải tin.

J: Đó là điều cần thay đổi.

D: Ý bạn là tại thời điểm này khi thế giới của chúng ta đang thay đổi? (Có) Nhiều người vẫn bị cuốn vào nếp sống cũ, tôi đoán bạn sẽ nói như vậy.

J: Nhiều, nhiều, nhiều.

D: Chỉ đi loanh quanh như rô bốt và thầy ma. Không nhận ra những gì họ thực sự có thể hoàn thành. (Có) Chúng ta phải thoát ra khỏi lối mòn này, phải không? (Có) Nếu bạn có thể nói chuyện với họ, bạn sẽ nói gì? Bạn sẽ nói gì với Judy?

J: Bạn an toàn. Bây giờ sẽ không có ai làm tổn thương bạn và bạn có thể đứng lên và nói.

D: Làm thế nào cô ấy có thể vượt qua những hạn chế mà cô ấy tự đặt ra cho mình?

J: Cô ấy cần nhớ.

D: Nhớ những gì? Bởi vì đây sẽ là thông tin rất quan trọng đối với con người trong thời đại chúng ta.

J: Ít lực cản hơn. Nó giống như màu nâu này. Tôi cảm thấy sự phản kháng này. Nó giống như tấm màn màu nâu này đang hạ xuống.

D: Không có lý do gì để có một tấm màn che ở đó, phải không?

J: Không. Cô ấy cần phải nhớ. Cô ấy cần phải nhớ cô ấy đến từ đâu. Cô ấy cần phải nhớ nơi đó. Cô ấy đến từ nơi đó. Nơi rất nhẹ nhàng và không tốn nhiều công sức. Và đó chỉ là tình yêu rất nhiều.

D: Nơi đó còn như thế nào nữa?

J: Thuộc về ... nó giống như mọi thứ!

D: Đây có phải là nơi chúng ta đi khi chết và đi về phía linh hồn, hay là một thứ gì khác?

J: Nó lớn hơn. Cô ấy đã trải qua rất nhiều cuộc đời này với cảm giác như mình không thuộc về mình. Cô ấy không phải là một trong số họ. Nhưng cô ấy đã quên về NHÀ. Trang chủ không có thuộc về. Nó chỉ là. Cô ấy ở đó!

D: Nhưng cô ấy đã chọn đến đây để đến Trái đất vào thời điểm này, phải không? (Có) Và nhập vào cơ thể người? (Có) Tại sao cô ấy chọn đến đây bây giờ?

J: Bây giờ, cho thời gian này, cho sự ghi nhớ. Bởi vì thời điểm này của "Thức tỉnh." "Những người khác" ở đây đang thức tỉnh.

D: Tôi có một câu hỏi về cuộc sống khác trước khi chúng ta rời khỏi đó. Có vẻ như chúng là những sinh vật được sản xuất, phải không? (Đúng) Nhưng làm thế nào một tia sáng của sự sống có thể xâm nhập?

J: Đây là một sự kết hợp di truyền.

D: Linh hồn của cô ấy chắc chắn đã ở trong cơ thể đó. (Có) Vì vậy, chúng tôi có thể nhập một cái gì đó ngay cả khi nó được sản xuất?

J: Lấy vật liệu di truyền, vâng.

D: Vì vậy, nó phải liên quan đến việc lấy DNA? (Có) Nếu bạn tạo ra một thứ gì đó và linh hồn sẵn sàng nhập vào? (Có) Nhưng đó không phải là một ý kiến hay, phải không? (Cười)

J: Nó không tốt.

D: Bạn biết đấy, tôi đã từng gặp những trường hợp khác mà các sinh vật giống như rô-bốt nhưng ai đó đã chọn nhập chúng và trải nghiệm.

J: Có thể.

D: Và những người tạo ra chúng đã không nhận ra rằng có một tia sáng của cuộc sống trong chúng.

J: Không, nó phản tác dụng.

Tôi bắt đầu hỏi cô ấy những câu hỏi. Chúng tôi đã đề cập đến vấn đề thể chất của cô ấy trước.

J: Tại thời điểm này, hình thể của cô ấy đang được tăng cường. Đã thay đổi. DNA và các bộ phận khác. Điều này là để nâng cao năng lực của cô ấy để giao tiếp không chỉ với những người cô ấy đang làm việc cùng trên hành tinh này, mà còn để giao tiếp theo một nghĩa lớn hơn. Chúng tôi đang chăm sóc cơ thể của cô ấy. Điều chỉnh, sàng lọc. Đó là tất cả những gì cần thiết vào lúc này. Có nhiều. Cô ấy chỉ là một phần. Có rất nhiều người đang trải qua những thay đổi, điều chỉnh.

D: Đó là những gì tôi đã được nói với tôi cũng đang được thực hiện.

J: Vâng, không sợ hãi.

D: Họ đã nói với tôi rằng họ liên tục nâng cấp. Đó có phải là ý bạn không?

J: Vâng. Tinh chế.

D: Điều chỉnh để giữ cho cơ thể hoạt động theo cách mà nó phải làm? (Có) Tôi không muốn tự mình làm, nhưng đây có phải là những gì đang xảy ra trong cuộc sống của tôi không? (Có) Bởi vì mọi thứ đang thực sự diễn ra nhanh chóng.

J: Bạn sẽ trở thành một ngọn hải đăng và ánh sáng lan tỏa xa và rộng. Nhiều người nhìn thấy nó và bị thu hút bởi nó. Và họ sẽ đổ xô đến bạn như một con thiêu thân trước ngọn nến. Mặc dù trước đây họ không biết hoặc không quan tâm, nhưng bây giờ họ thấy họ muốn trở thành một phần của nó.

D: Tôi hiểu rồi. Đó là lý do tại sao bây giờ tôi có hứng thú với những bộ phim cùng với những cuốn sách của mình?

J: Có, nhưng chúng tôi đang nói về sự quan tâm không chỉ về công việc của bạn trên hành tinh này, mà còn ám chỉ đến các dạng sống khác bị thu hút bởi bạn. Tác phẩm đang thu hút sự chú ý. Chúng ta sẽ nói, "Sự chú ý lớn. A. Lớn "

D: Vì vậy, đó là lý do tại sao công việc của tôi dường như đang chuẩn bị ra mắt trên quy mô lớn hơn? (Có) Chúng tôi đang muốn chuyển sang phim điện ảnh và phim truyền hình dài tập. (Có) Và mọi người đang bước vào cuộc sống của chúng ta mà chúng ta chưa bao giờ nghĩ đến trước đây.

J: Giao tiếp. Đó là về việc gieo hạt, gieo hạt rộng rãi và các phương tiện truyền thông là cách để tiếp cận nhiều người.

D: Vậy việc của chúng ta có đến khung thời gian mà nó sẽ xảy ra không? (Có) Đã lâu rồi, nhưng bạn nói bây giờ mọi thứ đang được đẩy nhanh hơn, phải không? Vì vậy, những người bước vào cuộc sống của tôi ngay bây giờ là những người sẽ giúp đỡ chúng tôi?

J: Có và hơn thế nữa. Cả hai bạn đều là sứ giả.

D: Điều này có nghĩa là chúng tôi đang làm những gì đáng lẽ phải làm ở đây và lúc đó không gì có thể ngăn cản chúng tôi. (Có) Không có giới hạn. Không gì có thể ngăn cản chúng ta. Các bạn nói rằng nó đã xảy ra rồi, nhưng chúng tôi muốn có những dấu hiệu. Không nghi ngờ gì. Nhưng chúng ta muốn có những dấu hiệu vật lý cho thấy điều gì đó thực sự đang xảy ra.

J: Chúng tôi sẽ cung cấp cho bạn các dấu hiệu.

D: Được rồi. Bạn sẽ không cho chúng tôi biết những dấu hiệu đó là gì, phải không? (Cười)

J: Điều đó sẽ làm hỏng niềm vui!

D: Đó là những gì bạn đã nói trước đây, sẽ không có gì ngạc nhiên!

J: (Lớn tiếng) Chúng ta đang ở trong này cùng nhau! Bạn có nhiều hỗ trợ.

Tin nhắn chia tay: Cô ấy được yêu. Cô ấy không sợ hãi bất cứ điều gì, bất kỳ ký ức, không có thử thách của quá khứ. Chúng chỉ có thể: ký ức. Bây giờ là thời điểm. Bây giờ là trọng tâm, hiện tại. Bạn là gì, bạn nghĩ gì. Trong thời điểm này là những gì bạn đặt ra. Đừng kéo theo nghiệp chướng của những thứ không cần thiết này xung quanh. Đi thôi. Chúng tôi rất vui mừng được làm việc tại thời điểm này, ở cấp độ này, có tiềm năng thú vị cho hành tinh này. Đó là thời điểm quan trọng, nhưng chỉ bạn mới có thể đạt được hiệu quả, nếu bạn đứng vững và chấp nhận những gì bạn đến.

Khi tôi kết thúc phiên họp, tôi nói rằng tôi thường gọi cho TT, nhưng dù sao tôi cũng cảm thấy đó là người mà tôi đã nói chuyện cùng. Tôi đã nói rằng tôi đã KHÔNG nói chuyện với TT. Và tôi nói, "Chà, bạn đã có tất cả câu trả lời." Và họ nói, "Chúng tôi luôn luôn như vậy."

CHƯƠNG 13: MỘT CỘT ĐÁ

KHI JOAN BƯỚC RA KHỎI ĐÁM MÂY, CÔ ĐÃ HẠ CÁNH TRONG MỘT môi TRƯỜNG kỳ LẠ. Có đường viền của những ngọn núi, nhưng một làn khói đỏ đã che khuất mặt trời. "Oh! Tôi chỉ nhìn thấy một chùm ánh sáng! Nó giống như mặt trời đang cố gắng ló dạng. Nhưng bên dưới đám mây đỏ, nó là màu đen. Nơi tôi đang đứng, trời tối quá. Tôi bị bao quanh bởi bóng tối. Oh! Có một đèn flash khác. Nó không sáng bằng Mặt trời. Nhưng nó chắc chắn nhẹ hơn môi trường. "

D: Bạn có nghĩ rằng bạn đang đứng trong đám mây mù tối đen đó không?

J: Vâng, vâng. Đó là tất cả xung quanh tôi. Trời tối và nặng. Nặng nề, dày đặc và âm u

D: Nó giống như mặt trời đang bị che khuất?

J: Đúng vậy. Tôi không chắc đó là sự hủy diệt hay tôi đang ở dưới thứ gì đó.

Khi tôi hỏi cô ấy nhìn nhận về bản thân như thế nào, tôi nhận được một câu trả lời kỳ lạ. "Giống như một cột đá." Tôi hỏi để làm rõ hơn.

J: Nếu tôi nhìn từ bên ngoài như thể tôi đang nhìn chính mình, thì tôi thấy nó từ bên cạnh ... và nó trông giống như một cột đá cao và mỏng. Đó là một viên đá màu nâu nâu. Tôi không thể cảm thấy nó lớn như thế nào vì tôi đang nhìn nó từ một bên. Tôi có cảm giác về năng lượng ... như có năng lượng bên trong nó.

D: Bạn có thấy bất kỳ thứ nào giống như vậy xung quanh không hay bạn là người duy nhất?

J: Tôi không nhìn thấy bất cứ thứ gì khác ngoài những mảng tối của ngọn núi và cái cột.

D: Mặt đất trông như thế nào hoặc cảm thấy như thế nào?

J: Lầm lì, ục ịch, trì trệ. Giống như một bãi lầy hơi đen. Nó là tất cả xung quanh tôi. Và tôi là viên đá cao gầy này. Có vẻ như đây không phải là nơi tự nhiên của nó. Ai đó đã đặt nó ở đó.

D: Vì vậy, nó thường không thuộc về môi trường bùn lầy đó, trong khói mù đó? (Không)

Đây là một câu trả lời bất thường nên tôi quyết định theo đuổi nó hơn nữa. Tôi đã để cô ấy lùi lại thời gian để xem làm thế nào cô ấy đến đó.

J: Trời vừa tối. Tôi cảm thấy một SWOOSH (ngắt ngay) giống như một thứ gì đó đến từ trên cao và một chất xám và đi từ cao xuống thấp.

D: Bạn đang ở đâu khi điều này xảy ra?

J: Tôi cảm thấy ngắt ngảy.

D: Điều đó có nghĩa là gì? Đó là bạn đang di chuyển?

J: Nó giống như được vận chuyển trong nước, xuống một con sông, chỉ là nó dày. Nhưng nó không nặng như nước.

D: Tôi sẽ nghĩ về dày là nặng.

J: Đó là một chất xám hơn. Sự đặc quánh sẽ giống như một loại dầu đặc. Nhưng nó không cảm thấy dày. Tôi sẽ nói rằng đó là một màu xám đen sẫm, không sáng bóng. Nó không chắc chắn. (Cô ấy gặp khó khăn khi mô tả nó.) Tôi sẽ đi SHOO xuống ... và đó là dòng chảy. Chất này ... phương tiện này. Đó là một phương tiện.

D: Ý bạn là chất này là một phương tiện?

J: Màu xám, vàng.

D: Mặc dù nó là một loại chất lỏng, nó là một phương tiện?

J: Màu xám, vàng.

D: Nó không vững chắc như chúng ta coi là một chiếc xe? (Không) Nó giống một loại phương tiện lỏng hơn? (Có) Cái này rất lớn phải không?

J: Không có gì để đối chiếu nó để xem nó lớn như thế nào. Nó chỉ là SHOO! Và tôi có cảm giác nguồn gốc của nó ở đâu đó ở đây. (Chuyển động của tay.)

D: Giống như nó đến từ trên? (Có) Bạn cảm thấy nguồn gốc của nó là gì?

J: Một màu đen, kim loại, tròn ... tròn như một viên đạn thần công. Nhưng nó rất lớn.

D: Vậy phương tiện chảy nước có nguồn gốc bên trong vật thể tròn này?

J: Phương tiện lớn hơn nguồn.

D: Và bạn là khối đá này?

J: Tôi không nhìn thấy viên đá.

D: Vậy thì bạn nhận thức về bản thân như thế nào? Bạn đã nói rằng SWOOSH; bạn có ở trong đó không? .

J: Tôi đang quan sát SWOOSH.

D: Được rồi. Chúng tôi chỉ đang cố gắng tìm hiểu cách bạn đến nơi khác.

J: Tôi chỉ có cảm giác có thể ... bây giờ tôi là khối và quan sát SWOOSH. Vì vậy, có lẽ bây giờ tôi đang ở trong trụ đó.

D: Tôi nghĩ chiếc SWOOSH này là một phương tiện khác và là thứ đã đưa bạn đến đó.

J: Tôi không cảm thấy có bất kỳ mối liên hệ nào với điều đó.

D: Bạn có cảm thấy mối liên hệ nào với vật thể tròn màu đen không?

J: Tôi chỉ có thể nhìn thấy nó. Đó chỉ là một quan sát tách rời.

D: Vậy bạn có cảm thấy mình đang ở trong khối đá này nhìn khối đá này trôi qua không?

J: Nó dừng lại để đi SWOOSH và có vẻ như nó đang tiếp nhiên liệu cho một thứ gì đó. Tôi không biết nó sẽ đi đến đâu.

D: Vì vậy, nếu nó đang tiếp nhiên liệu. Sau đó nó không liên quan gì đến bạn?

J: Đúng vậy. Tôi chỉ cảm thấy mình là người quan sát.

Đôi khi rất khó để hiểu những phiên này. Tôi vẫn còn bối rối không biết cô ấy là gì và làm thế nào cô ấy đến đó. Nó dường như không liên quan gì đến vật thể kia. Điều này rất giống công việc thám tử, vì vậy tôi liên tục đặt câu hỏi. Tôi quyết tâm tìm hiểu tất cả những gì có thể về bất cứ điều gì mà tôi đang nói chuyện này.

D: Nhưng bạn đã nói rằng bạn cảm thấy như có ai đó đưa bạn đến đó nơi bạn đang đứng trong bùn. Bạn không bắt nguồn từ đó?

J: Đúng vậy.

D: Hãy xem nơi bạn xuất phát trước khi ai đó đưa bạn đến đó. Chúng ta hãy quay trở lại và xem xét nơi bắt nguồn của khối đá. Bạn có thể nhìn vào nó và hiểu nó và cách bạn đến nơi đó.

J: Đó là một phần của cái gì đó lớn hơn ... giống như các cột được lấy ra từ một trò lừa đảo.

D: Vô tội vạ? Ý bạn là như được chụp từ một vách đá hay cái gì đó?

J: Đã giải nén. Như một phép ẩn dụ cho ... các lớp đá tạo nên các vách đá và các lớp khác nhau. Và một số tảng đá là cột chứ không phải lớp dài, và tôi đã được lấy ra từ một trong những lớp đá cột.

D: Bạn có thể thấy bạn đã được trích xuất như thế nào không?

J: Vừa mới được gỡ bỏ.

D: Bạn có thể thấy ai hoặc cái gì đang loại bỏ bạn không?

J: Không, tôi không thấy. Nó gần giống như sự khai thác tự ý chí. Tôi không thấy một cột chống lại một người nào đó đến với các phương tiện nhân tạo và lấy nó ra.

D: Vì vậy, cột chính nó muốn đi đâu đó?

J: Vâng. Nó giống như lùi lại.

D: Vậy đó là những gì đã xảy ra? Nó tự lùi lại khỏi những tảng đá khác? (Vâng)
Và sau đó chở bạn đến nơi này trong bùn âm u?

J: Điều đó có ý nghĩa ... (Khó tìm từ.) Chỉ từ đó đến đó. Không có phương tiện nào khác hoặc bất cứ thứ gì liên quan. Nó chỉ là từ đó đến đó.

D: Theo ý muốn của riêng bạn?

J: Đó là nó. ý chí, vâng.

D: Tại sao bạn muốn chuyển đến một nơi khác?

J: Một điểm quan sát khác. Một góc nhìn khác. Một nhận thức khác.

D: Và bạn cảm thấy bạn phải mang theo khối đá với bạn?

J: Đó chỉ là một phần của con người tôi. Có thể là xe của chúng tôi.

D: Có vẻ như một nơi khá lạ để quan sát, phải không? Nó tối hơn chỗ khác, phải không?

J: Đúng vậy. Và tôi không biết liệu mình có mắc phải điều gì đó hay không. Tôi không cảm thấy như mình đang bị bao vây. Tôi không cảm thấy mình bị bao quanh bởi nước hay bùn. Tôi có cảm giác tách biệt khỏi môi trường.

D: Vậy bạn chỉ quan sát và quan sát?

J: Vâng. Môi trường. Quan sát, không chỉ quan sát.

D: Vì vậy, bất cứ lúc nào bạn có thể di dời đến một nơi khác theo ý muốn? Có đúng không? (Tạm dừng)

J: Tôi cảm thấy bế tắc!

D: Bạn cảm thấy bị mắc kẹt ở nơi này? (Có) Nghe có vẻ như là một nơi tối tăm, nơi không có nhiều điều xảy ra.

J: Không có chuyển động. Nó đang trì trệ.

D: Nhưng đã có những phương tiện khác ở đó trong một thời gian ngắn.

J: Đã dừng lại ở đó nhưng tôi không cảm thấy nó đóng góp thực sự.

D: Dù sao cũng không liên quan gì đến anh. (Không) Bạn làm gì với thông tin khi bạn quan sát?

J: Tôi giữ nó.

D: Trong đá? (Đúng)

Tôi không thể thấy điều này sẽ đi đến đâu vì vậy tôi quyết định đưa cô ấy đến trước một ngày quan trọng. Mặc dù tôi không thể tưởng tượng được điều đó sẽ như thế nào đối với một khối đá tĩnh. Tôi hỏi cô ấy chuyện gì đang xảy ra và cô ấy có thể nhìn thấy gì.

J: Tôi cảm thấy như viên đá vẫn còn đó, nhưng năng lượng của tôi đã rời khỏi nó.

D: Bạn không muốn ở lại trong hòn đá đó nữa?

J: Tôi đã hoàn thành. Việc quan sát của tôi đã được thực hiện.

D: Vì vậy, nó là thời gian để rời khỏi?

J: Chắc chắn. Đá vẫn ở đó.

D: Bạn định làm gì bây giờ?

J: Tôi chỉ đang nổi.

D: Bạn nghĩ gì về khối đá đó?

J: Dài ... lâu và khô.

D: Mỗi cuộc đời đều có một bài học. Bạn nghĩ bạn học được gì từ việc trở thành một viên đá?

J: Không có vấn đề nhỏ như thế nào, mọi thứ đều là một sự đóng góp.

D: Ý bạn là gì?

J: Ngay cả những nhiệm vụ nhỏ cũng là một đóng góp.

D: Một đóng góp cho cái gì?

J: Với kiến thức – không, không phải kiến thức – với TẤT CẢ.

D: Mặc dù một số người sẽ không nghĩ rằng đó là một đóng góp?

J: Đối với TẤT CẢ, đó là, vâng.

D: Tôi đang cố gắng hiểu. Nó đóng góp như thế nào cho TẤT CẢ?

J: Mở rộng. Mỗi trải nghiệm mở rộng và cống hiến cho TẤT CẢ. Từ nhiệm vụ lớn nhất đến nhỏ nhất, mọi thứ đều có giá trị và lý do.

D: Bạn coi điều gì là TẤT CẢ?

J: TẤT CẢ? (Cười) NGUỒN! Thuật ngữ TẤT CẢ ... năng lượng. Ừm, nó còn hơn cả năng lượng. Vĩnh cửu. Vô hạn.

D: Mặc dù bạn là một vật thể đứng yên, nhưng bạn đang đóng góp gì đó vào tổng thông tin? Đó có phải là ý bạn không?

J: Nó không chỉ là thông tin. Đó không phải là kiến thức. Đó không phải là thông tin. Tôi không thể nghĩ ra từ này. Nó lớn hơn kinh nghiệm, nhưng kinh nghiệm là từ tốt nhất.

Họ đã nói với tôi không biết bao nhiêu lần rằng ngôn ngữ của chúng ta không đủ để giải thích những khái niệm này. Họ thường gặp khó khăn trong việc tìm từ chính xác, vì vậy họ làm tốt nhất có thể với vốn từ vựng hạn chế của chúng tôi.

D: Một số người nghĩ rằng những gì họ đang làm là không quan trọng và tầm thường?

J: Điều đó hoàn toàn đúng.

D: Nhưng tất cả đều có mục đích?

J: Tất cả đều đóng góp.

D: Tất cả đều đóng góp vào "toàn bộ"?

J: TẤT CẢ.

D: Nhưng bây giờ bạn đã ra khỏi cuộc sống đó, bạn sẽ làm gì bây giờ?

J: Tôi chỉ muốn nổi và tự do. Hết đá đó. Không có chuyển động. Tôi chỉ muốn thở. Chỉ cần không có hạn chế. Chỉ cần thả nổi ... chỉ cần thả.

D: Tôi biết bạn đang thích điều đó, nhưng chúng ta hãy tiến về phía trước và tìm hiểu điều gì sẽ xảy ra. Cuối cùng bạn sẽ đi đâu?

J: Tôi nhìn thấy ánh sáng nhiều màu. Giống như một lăng kính, nhưng nó có nhiều mây và nó đang chuyển động. Nó có màu trắng xanh. Không ... nó không phải là Cực Quang, nhưng nó có chuyển động nhấp nhô đó. Và có những đường vân màu trong đó.

D: Bạn nghĩ đây là đâu?

J: Nó chỉ là. Nó không có chỗ đứng. Nó chỉ là. Tôi cảm thấy như tôi đang đi sâu vào nó. Nó cảm thấy như nó là. Thật thoải mái. Nó chỉ là.

Cô ấy không cảm thấy như có những người khác ở bên mình, nhưng cô ấy cảm thấy xúc động. "Giống như khóc, nhưng không phải là dở khóc dở cười. Tôi không muốn cảm thấy điều đó. " Cô đặt tay lên vùng tim của mình, ngực.

D: Tại sao không? Đó là một cảm giác tốt, bạn nói.

J: Nó không tệ, nhưng tôi không chắc nó tốt.

D: Tại sao bạn không cảm thấy nó tốt?

J: Bởi vì đó là một điều đáng buồn.

D: Tại sao nó làm bạn cảm thấy buồn?

J: Tôi không biết. Đó chỉ là những gì tôi cảm thấy.

D: Chà, đó là thứ mà bạn không thể cảm nhận được như một khối đá. Đối với tôi, nó có vẻ là một hiệu ứng tích cực.

J: Đó là một cảm giác ... khác với việc ở trong đá. Tôi không cảm thấy. Không cảm xúc.

D: Bạn có bám màu lâu không?

J: Bây giờ tôi cảm thấy mình đã hiểu sâu hơn về chúng. Nhiều hơn được bao quanh bởi họ. Sương mù nhấp nhô, xanh lục, trắng xóa ... nó cũng không phải là sương mù. Tôi hiểu sâu hơn về nó. Tôi đang bị vây quanh bởi việc đi vào. Đó là một cảm giác không bình thường, nhưng đó là một cảm giác tốt.

Tôi biết từ mô tả cô ấy đã quay trở lại Nguồn hoặc cô ấy đã về phe Linh. Đôi khi mô tả nghe có vẻ tương tự. Tôi biết cuối cùng cô ấy sẽ phải rời khỏi nơi đó, vì vậy tôi đã đưa cô ấy về phía trước cho đến khi cô ấy rời đi và hỏi cô ấy bây giờ cô ấy đang nhìn thấy gì. Cô ấy gặp khó khăn trong việc nhận ra nó và diễn đạt nó thành lời để diễn tả những gì cô ấy đang nhìn thấy vì cô ấy không thể hiểu nó. Tôi luôn nói với khách hàng rằng hãy làm tốt nhất có thể. Tôi biết rằng một khi họ bắt đầu nói về nó, nó sẽ trở nên rõ ràng hơn.

J: Tôi không biết mình đang thấy gì. (Cười) Nó gần giống như ở trong một cái hang. Nhưng không có gì trên đầu tôi và nó không phải là một mục nhập.

D: Bạn có nghĩa là gì của một hang động?

J: Trời tối. Có ánh sáng nhưng không phải là ánh sáng rực rỡ. Nó không được mở rộng rãi.

D: Cơ thể của bạn cảm thấy như thế nào?

J: Hmm, có thể giống như một con bọ. Có thể đó là một con kiến đứng bằng hai chân nhưng ... lớn hơn ... lớn hơn nhiều.

D: Giống như cơ thể của một con kiến?

J: (Cô ấy bắt đầu chuyển động bằng tay, cố gắng mô tả nó.) Đúng vậy, đôi chân đen và chắc chắn là một cơ thể tiện dụng. Cơ thể chắc chắn được sử dụng như một nhân viên tiện ích so với một con người. Nó có các giác quan và cảm giác và thị giác. Cơ thể này thực hiện đúng chức năng của nó như một công nhân. Nó hoàn toàn thực dụng. Không có mục đích nào khác hơn là hoàn thành công việc của mình.

D: Có những người khác giống như bạn ở đó không?

J: Tôi không thấy ai cả, nhưng có cảm giác như tôi chịu trách nhiệm, giống như một người giám sát. Nhưng tôi không thấy bất kỳ người nào khác.

D: Bạn cảm thấy thế nào khi ở đó?

J: Tôi chỉ là.

Đây là một cuộc sống kỳ lạ khác. Tôi có thể đã đưa nó đi xa hơn, nhưng tôi quyết định đã đến lúc gọi cho TT và nhận được lời giải thích. Nó chắc chắn đã đưa cô đến những kiếp sống rất bất thường, không phải bình thường. Tôi tò mò về ý nghĩa của tất cả và cách nó áp dụng cho Joan và lý do cô ấy tham gia phiên họp.

J: Giá trị. Tất cả là giá trị. Không có vấn đề gì trong kinh nghiệm của con người, nếu nó được dán nhãn tốt hay xấu, tất cả đều có giá trị.

D: Điều này cho thấy rằng ngay cả một khối đá cũng có ý thức? (Có) Và cô ấy nói rằng cô ấy là người quan sát. Đó có phải là công việc của cô ấy như một khối đá?

J: Thỏa thuận, không phải công việc.

D: Cô ấy cũng nói rằng cô ấy đã chuyển mình từ một nơi mà cô ấy xuất phát, đến một nơi xa lạ khác ... theo ý muốn, tôi đoán vậy. Đó có phải là cách nó xảy ra?

J: Chỉ là sự lựa chọn.

D: Vậy là cô ấy tự vận chuyển mình từ nơi này sang nơi khác? (Phải) Nhưng sau đó cô ấy bị mắc kẹt ở vị trí thứ hai.

J: Nó là cần thiết. Cô ấy đã được cần. Nó là cần thiết.

D: Còn những chiếc xe kỳ lạ mà cô ấy nhìn thấy? Bạn có thể giải thích bất cứ điều gì về họ? (Tạm dừng) Nó chắc chắn không giống các phương tiện trên Trái đất chút nào.

J: Đó là một chuyến đi xa. Đó là sự chuyển đổi năng lượng từ môi trường. Nó đã được chuyển đổi. (Cô ấy đã gặp khó khăn trong việc giải thích.) Môi trường. Nó đã được chuyển đổi. (Cô ấy đang gặp khó khăn khi giải thích.)

D: Tại nơi tối tăm đó? (Có) Cố gắng hết sức có thể vì tôi quan tâm đến ý nghĩa của điều đó.

J: Một cái gì đó là cần thiết và nó đang được thực hiện khi cần thiết. Nó đang chuyển đổi.

D: Vậy là nó đang thay đổi năng lượng tối đó thành một thứ khác? Đó có phải là ý bạn không?

J: Nó giống như hơi thở. Bạn hít vào và điều này là thở ra. Nó đang chuyển đổi hơi thở. Đó là một quá trình loại bỏ chất thải của hành tinh đó.

D: Đó là nguyên nhân gây ra các lớp ... sản phẩm thải bỏ?

J: Nó đã bị phá hủy.

D: Hành tinh đã bị phá hủy?

J: Nó đã bị hỏng và bị phá hủy. Trạng thái tự nhiên của nó đã bị phá hủy.

D: Cô ấy nhìn thấy nó trong nhiều lớp màu đen và đỏ. Điều đó có liên quan gì đến sự hủy diệt không?

J: Vâng. Từ tốt nhất là "ô nhiễm", nhưng nó còn hơn rất nhiều so với bị ô nhiễm. Nó đã bị phá hủy.

D: Ai đó hoặc cái gì đó đã phá hủy nó?

J: Tôi không biết đó là do tự thân hay do tác động bên ngoài.

D: Nhưng đã có điều gì đó xảy ra khiến nó phải bị phá hủy?

J: Không, nó không cần phải bị phá hủy.

D: Bạn nói trạng thái tự nhiên của nó đã bị phá hủy.

J: Nó giống như trạng thái tự nhiên của Trái đất. Đó không phải là Trái đất, nhưng nó giống như trạng thái tự nhiên của Trái đất đã bị lạm dụng, phá hủy và ô nhiễm.

D: Đến mức nó tự phá hủy?

J: Nó vẫn tồn tại, nhưng năng lượng cần được chuyển hóa. Nó cần phải được dọn sạch ... làm sạch.

D: Khi nó bị phá hủy, có chúng sinh sống ở đó không?

J: Tôi nghĩ vậy, nhưng không nhất thiết phải là những sinh vật ở dạng vật chất.

D: Một hình thức khác?

J: Vâng, không phải năng lượng vật chất.

D: Chất rắn?

J: Đúng vậy. Đó là một năng lượng có ý thức. Năng lượng cá nhân, có ý thức, giống như năng lượng có ý thức của các cá nhân.

D: Họ có góp phần phá hủy không? Họ có gây ra ô nhiễm không?

J: Họ đã nhầm lẫn. Nó giống như những gì đang xảy ra trên Trái đất. Mọi người bị lừa bởi hành vi tham lam của người khác và điều đó đã không được nhận ra kịp thời.

D: Vì vậy, nó đã kết thúc phá hủy mọi thứ trên hành tinh? (Có) Và cô ấy đến đó để quan sát điều gì đang xảy ra?

J: Để quan sát tình trạng của việc tiêu hủy bài viết.

D: Sau đó, chiếc xe bắn đạn pháo màu đen hình tròn kia đang hướng năng lượng này để giúp chuyển đổi năng lượng âm?

J: Để phá hủy ... hủy diệt như năng lượng ... đúng.

D: Vì vậy, nó phải được chuyển đổi trở lại thành một năng lượng bình thường? (Có) Điều này đã được thực hiện bởi chiếc xe tròn này?

J: Nó đã được tạo điều kiện thuận lợi bởi phương tiện.

D: Vì vậy, điều này sẽ mất một thời gian dài để đưa hành tinh trở lại bình thường, phải không? (Có) Vì vậy, đó là một trong những nhiệm vụ của chiếc xe đó, để làm điều này?

J: Và chuyên mục là để quan sát tiến trình.

D: Có chúng sinh trên tàu hoặc bên trong phương tiện đó không?

J: Bản thể tự động. Họ đã tạo điều kiện.

D: Và công việc của cô ấy chỉ là quan sát và tiếp thu kiến thức và thông tin? (Đúng) Nhưng sau đó cô ấy đi đến một nơi khác có rất nhiều màu sắc và cô ấy nói rằng cô ấy cảm thấy có một cảm giác lạ trong người. Đó là ở đâu, nơi có màu sắc nhấp nhô?

J: Đó là trạng thái mới bắt đầu, nhưng điều đó quá hạn chế. Vì vậy, đó là một trạng thái của năng lượng. Một trạng thái của trạng thái đầu tiên.

D: Tôi đã có mọi người – Tôi không muốn nói vào miệng bạn, nhưng – Tôi đã nghe nói về một trạng thái tương tự khi họ quay trở lại nơi họ bắt đầu tại Nguồn. Điều đó có tương tự không?

J: Nó sẽ là một cổng vào Nguồn.

D: Khi họ lần đầu tiên bắt đầu trải nghiệm? (Đúng) Cô ấy nói rằng cô ấy có cảm giác kỳ lạ trong lồng ngực. Cảm giác mà cô ấy đang trải qua là gì? Cô ấy không nhận ra nó.

J: Cô ấy không muốn rời đi. Cô ấy không muốn rời đi.

D: Hầu hết mọi người không.

J: Đó là một cuộc chia ly. Cô ấy không muốn bị chia cắt.

Tôi đã nghe điều này nhiều lần khi mọi người quay trở lại Cội Nguồn mà chúng ta bắt nguồn từ đó. Họ trải qua tình yêu và sự gắn bó với nhau đến nỗi họ không muốn rời xa và quay trở lại thể xác. Trong một phiên họp khác, TT nói, “Chúng tôi đã cho cô ấy biết một chút về cảm giác ở đó như thế nào. Nếu chúng tôi cho cô ấy thêm lần nữa, cô ấy sẽ không muốn trở lại cơ thể nữa”. Vì vậy, đôi khi cần phải nhắc nhở khách hàng về thời điểm họ đến, và cuối cùng chúng ta sẽ quay trở lại đây.

D: Nhưng sau đó cô ấy đến một nơi mà cô ấy nghĩ rằng cô ấy trông giống như một con kiến lớn. Bạn có thể giải thích điều đó cho cô ấy không? Chúng tôi đang cố gắng giúp cô ấy hiểu.

J: Ngay cả trong hoạt động vận hành, vẫn có sự hỗ trợ của những người khác.

D: Cô ấy nói rằng anh ấy cảm thấy như anh ấy là một công nhân.

J: Nhưng vai trò sau đó là hỗ trợ giám sát, nhưng không phải là giám sát hách dịch, mà là giám sát nhẹ nhàng, hướng dẫn.

D: Được rồi. Bạn đang cố nói gì với Joan bằng cách cho cô ấy xem những điều này?

J: Tất cả đều quan trọng! Tất cả đều góp phần!

D: Joan đã trải qua rất nhiều kiếp người?

J: Nhiều quá. (Cười)

D: Tôi đã nghĩ đó là kiểu duy nhất mà cô ấy có, và đây có thể là lần đầu tiên cô ấy làm người. (Cười) Nhưng điều đó không đúng?

J: Không. Cô ấy đã có nhiều kiếp người. Cô ấy mệt mỏi. Cô ấy ghét phải là con người.

D: Tại sao cô ấy mệt mỏi?

J: Cô ấy rất gắn bó. Cô ấy trải nghiệm mọi thứ. (Do dự.) Ai đó kể cho cô ấy nghe một câu chuyện và cô ấy trải nghiệm câu chuyện đó. Bất cứ điều gì. (Đang vật lộn để tìm từ ngữ.) Cô ấy bị choáng ngợp. Hãy xem nếu tôi có thể giải thích. Kinh nghiệm của cô ấy không chỉ là kinh nghiệm của cô ấy, nếu điều đó có ý nghĩa. Kinh nghiệm của người khác cũng là kinh nghiệm của cô ấy.

D: Cô ấy quá đồng cảm? Đó có phải là từ không? (Vâng, vâng.) Điều đó không bao giờ tốt nếu quá đồng cảm.

Đây là một trong những vấn đề mà rất nhiều người chữa bệnh và nhân viên năng lượng mắc phải. Họ trở nên quá đồng cảm với khách hàng của mình. Họ tiếp nhận các vấn đề của họ và các triệu chứng thể chất của họ.

J: Vâng. Và đó là lý do tại sao cô ấy mệt mỏi. Cô ấy có thể nghe thấy một điều và trải nghiệm điều đó. Nó giống như cô ấy đang cố gắng trải nghiệm tất cả để không phải quay lại lần nữa. (Cười)

D: Vâng, tôi đã nghe điều đó trước đây. (Cả hai chúng tôi đều cười.) Nhưng cô ấy nói rằng cô ấy không hiểu cảm xúc.

J: Họ trở nên nhiều hơn là áp đảo. Nó quá nhiều. Sự đồng cảm chỉ là quá nhiều. Nó không quá nhiều. Nó được tối đa hóa.

D: Đó là lý do tại sao tôi nghĩ cô ấy chưa bao giờ ở trong cơ thể người trước đây vì không hiểu cảm xúc.

J: Chà, cô ấy là của tất cả mọi người và có lẽ điều đó thật khó hiểu khi tách riêng cô ấy khỏi những người khác.

D: Điều đó sẽ có ý nghĩa. Cô cũng cho biết mình thậm chí chưa từng trải qua mối tình nào. Cô ấy không hiểu nó. Tôi nghĩ cô ấy đã trải qua điều đó, nhưng cô ấy không hiểu điều đó. Nghe có đúng không?

J: Cô ấy sợ nó sẽ giống như rơm trên lưng lạc đà, và nó sẽ nhiều hơn những gì cô ấy có thể xử lý.

D: Đó là lý do tại sao cô ấy tránh xa nó? (Có) Cô ấy cũng trải qua điều mà cô ấy gọi là "cảm xúc tự tử".

J: Cô ấy cần nghỉ ngơi. Có quá nhiều cảm xúc ập đến. Nhưng bây giờ cô ấy không còn nữa.

Sau đó, đã đến lúc đặt câu hỏi “vĩnh cửu” mà mọi người đều muốn biết, “Mục đích của tôi là gì?”

J: Không xác định.

D: Không phải cô ấy đến với một kế hoạch sao?

J: Để hỗ trợ. Cô ấy thay đổi năng lượng.

D: Cô ấy đang chuyển dịch năng lượng như thế nào?

J: Một phần là do chủ ý, và một phần là tạo kết nối giống như bạn làm với ổ khóa. Bạn đặt một chiếc chìa khóa vào một cái lỗ. Bạn xoay nó và nó mở khóa. Ổ khóa. Bạn đặt một chiếc chìa khóa vào một cái lỗ. Bạn xoay nó và nó mở khóa.

D: Nhưng cô ấy không biết một cách có ý thức rằng cô ấy đang làm điều này?

J: Cô ấy nghi ngờ. Cô ấy không cho mình đủ tín nhiệm.

D: Cô ấy thay đổi năng lượng nơi cô ấy sống hay cái gì?

J: Dù cô ấy ở đâu. Cô ấy sống ở đâu không quan trọng. Chuyển dịch năng lượng. Đó là sự hỗ trợ. Cô ấy đang hỗ trợ thay đổi.

D: Sự thay đổi sắp xảy ra hay điều gì?

J: Chúng tôi đang trong quá trình này. Cô ấy đang hỗ trợ năng lượng. Bạn có thể nói “cao hơn”, nâng cao rung động thông qua nhận thức và lựa chọn.

D: Và cô ấy đang làm điều này để giúp cả hành tinh? (Có) Giải thích ý bạn về sự thay đổi. Tôi đã nghe rất nhiều.

J: Nó luôn thay đổi theo cách tự nhiên. Thay đổi là thay đổi, thay đổi liên tục. Một thay đổi bây giờ là rung nhẹ hơn, nhẹ hơn. Hãy xem nào. Thay đổi theo hướng ... chuyển động theo hướng tiến hóa ... và được gọi là "tần số rung động cao hơn". Nó là phức tạp. Tần số. Tiến hóa là lực đẩy về phía trước.

D: Tôi đã được thông báo rằng đây là thời điểm rất quan trọng ngay bây giờ mà chúng ta đang sống.

J: quan trọng.

D: Được rồi. Khoảng thời gian thiết yếu mà chúng ta đang sống ngay bây giờ. Tất cả chúng tôi đều tình nguyện ở đây để làm những công việc khác nhau. Mục đích của cô ấy là vậy sao?

J: Để hỗ trợ, có. Hỗ trợ chuyển đổi năng lượng.

D: Nhưng cô ấy không cần phải làm bất cứ điều gì một cách có ý thức? Mọi người muốn biết, "Tôi nên làm gì?" (Cười)

J: Ý định có ý thức hỗ trợ những người sẵn sàng và cởi mở để được giúp đỡ. Vì vậy, nó là cùng một đồng xu ... chỉ là các mặt khác nhau.

D: Bởi vì bạn không thể bắt ai đó làm bất cứ điều gì họ không muốn.

J: Chính xác. Đúng.

D: Cô ấy muốn biết liệu cô ấy có nên làm việc với các tinh thể hay không, mặc dù cô ấy sợ năng lượng.

J: Vâng. Làm việc với các tinh thể sẽ giúp nỗi sợ hãi gắn liền với sức mạnh. Cô ấy sẽ bị cuốn hút và cảm thấy họ thú vị và cởi mở với họ và cô ấy sẽ biết cách làm việc với họ. Tất cả những gì cô ấy cần là sự quan tâm của cô ấy. Nếu có bất

kỳ khóa đào tạo nào, cô ấy sẽ dạy nó cho chính mình. bất kỳ khóa đào tạo nào, cô ấy sẽ dạy nó cho chính mình.

D: Một điều khác mà cô ấy muốn hỏi là làm thế nào để có một mối liên hệ rõ ràng hơn và cá nhân với bạn? Cô ấy có thể làm điều này ở mức độ có ý thức không? Làm thế nào cô ấy có thể liên lạc với bạn?

J: Chỉ cần chú ý và đừng lo lắng về việc, "Tôi đang làm đúng chứ? Có cách nào tốt hơn để làm điều này?" Chỉ cần chú ý.

D: Tôi đã nói với cô ấy rằng bạn luôn nói chuyện với cô ấy mà? (Vâng, vâng.)
Thiền có phải là một cách tốt không?

J: Điều đó giúp cô ấy thoải mái, cởi mở hơn.

D: Làm thế nào để cô ấy có thể phân biệt giữa bạn đang nói chuyện với cô ấy hay tâm trí bản ngã của chính cô ấy?

J: Cô ấy biết. Cô ấy đã biết. Tin tưởng vào những gì cô ấy biết là biết. Tin tưởng điều đó và cho phép điều đó nhiều hơn là cố gắng phân tích về nó.

Sau đó TT trả lời các câu hỏi cá nhân về các mối quan hệ trong gia đình. Sau đó chúng tôi đi đến các mối quan tâm về thể chất. TT cho biết vấn đề chính của cô là lo lắng vô thức. Điều này đã gây ra nhiều khó chịu về thể chất ở các bộ phận trên cơ thể cô.

J: Cô ấy nghi ngờ, cô ấy biết có mối liên hệ nhưng không biết cụ thể là gì. Cô ấy biết tín hiệu ở đó, nhưng cô ấy không biết tín hiệu đang chỉ đến. Chúng tôi có thể giúp cô ấy bằng cách cho cô ấy thấy rằng thông qua hơi thở của cô ấy có một sự giải phóng. Điều đó thật dễ dàng miễn là cô ấy không rút lại. Cô ấy tìm kiếm các chi tiết cụ thể và sau đó bắt đầu lo lắng về những chi tiết cụ thể đó có thể là gì.

D: Sau đó, cô ấy tạo ra những thứ mà cô ấy lo lắng?

J: Vâng. Cô ấy hiểu rất rõ, "Hãy tránh ra khỏi con đường của riêng cô ấy." Chúng ta có thể giải tỏa căng thẳng, bây giờ cô ấy có thể ngăn nó quay trở lại hay không. Cô ấy ý thức hơn về việc không căng cơ và nhẹ nhàng hơn với cơ thể của mình. Cô ấy ngày càng ý thức được rằng mình có một thân hình đẹp và cô ấy rất biết ơn. Nó phục vụ cô ấy tốt.

Joan có một vài câu hỏi tò mò, cô muốn biết về ba ngọn đèn vàng xếp thành hình tam giác mà cô đã nhìn thấy trên bầu trời năm trước.

J: Đó là một con tàu đơn lẻ và nó thực sự là liên chiều. Trong trạng thái của cô ấy ngay lúc đó, cô ấy đã bắt được chuyển động.

D: Đây là loại phương tiện ra vào các chiều? (Có) Tại sao cô ấy được phép xem nó vào thời điểm đó?

J: Xác nhận những gì cô ấy biết. Cô ấy đôi khi cần xác nhận. Không phải quá nhiều từ những người khác, mà là sự xác nhận sự thật của cô ấy. Nó có nhiều giá trị đối với cô ấy hơn là đến từ người khác. Sau đó, cô ấy biết nó là thật.

D: Một câu hỏi khác về những gì đã xảy ra với cô ấy khi cô ấy ở Machu Picchu vào năm 2008. Bạn có biết tôi muốn nói gì không? (Có) Bạn có thể giải thích cho cô ấy không?

J: Đó là khi tôi nói, "Chìa khóa đi vào ổ khóa"? Nó đi vào ổ khóa và cô ấy đang chuyển hướng. Hãy xem, "Cô ấy đang mở hay khóa nó?" Năng lượng của cô ấy là chìa khóa để mở. Đó là một sơ hở. Một sự thay đổi để mở một năng lượng trong một chiều không gian khác. Một thứ mà chúng ta không nhìn thấy như con người. Nó đang mở ra một năng lượng.

D: Tại sao nó phải được mở khóa vào thời điểm này?

J: Để hỗ trợ việc thay đổi, thay đổi. Đó là một sự kích hoạt.

Tin nhắn chia tay:

J: Cô ấy được yêu. Tất cả đều tốt. Như nó cần phải được.

D: Vậy lo lắng về bất cứ điều gì cũng chẳng ích lợi gì?

J: Nó không. Tiêu hao năng lượng tốt hơn nhiều so với chế độ lo lắng. Có nhiều cách tốt hơn để tiêu hao năng lượng hơn là sử dụng chế độ lo lắng.

CHƯƠNG 14: NGƯỜI QUAN SÁT ĐƯỢC GỬI ĐẾN ĐỂ GIÚP TRÁI ĐẤT

KHI MAGGIE BƯỚC VÀO HIỆN TRƯỜNG, TẤT CẢ NHỮNG GÌ CÔ ẤY CÓ THỂ THẤY LÀ màu sắc. "Loại màu rượu vang, màu đỏ tía. Trước đây có một số loại đường hầm vàng cam, nhưng bây giờ nó chỉ là một màu xung quanh tôi. Nó giống như tôi đang nhìn nó, nhưng tôi cũng là một phần của nó. Tôi không thể nhìn thấy tôi ở tất cả. Cảm giác như tôi đang ở trong không gian. Nó giống như không khí hơn. Nó không giống như bất cứ thứ gì thực sự chắc chắn. Giống như tôi chỉ đang lơ lửng trong đó. Tôi bị bao quanh bởi nó. Nó không giống như bất cứ điều gì. Cảm giác như tôi không lạnh và tôi không nóng. Tôi không nhìn thấy nhiều, nhưng tôi biết mình đang ở đó. "

Điều này đang xảy ra ngày càng thường xuyên hơn bây giờ. Người đó cảm thấy như họ không có cơ thể, chỉ là một phần của mọi thứ. Tôi chỉ cần tiếp tục đặt câu hỏi và đội hình sẽ đến. Tiếp theo, cô bắt đầu nhìn thấy bầu trời xanh và một vài đám mây, và dường như cô đang nhìn lên chúng. Sau đó, thoáng qua bãi cát đỏ. "Có thứ gì đó gập ghềnh. Tôi không biết đó là đá hay cây, nhưng nó không bằng phẳng. Nó khá gập ghềnh. "

D: Nghe có vẻ hoang vắng.

M: Vâng, đó là cảm giác như thế. Loại trống rỗng. Tôi đoán chủ yếu chỉ là đá và cát và ... vài tảng đá. Tôi không nghĩ rằng có bất kỳ thực vật hay bất kỳ thứ gì.

Tôi yêu cầu cô ấy nhìn xuống bản thân mình. "Tôi không thể biết mình là người hay bất cứ thứ gì. Tôi không biết mình phải chạm đất hay ... tôi có thể di chuyển mà không cần phải đi bộ. Tôi chỉ có thể di chuyển trên bề mặt, nhưng tôi không cần phải chạm vào nó. Tôi nghĩ rằng có một số loại đá núi ở trên cao hẹp và sắc nhọn. Tôi có thể đến đó và nhìn vào chúng

D: Bạn có muốn đi qua đó không?

M: Vâng, tôi nghĩ tôi muốn đi xem và xem chúng là gì. Nó trông giống như những tảng đá rất cao và thẳng, sắc nhọn. Kiểu như gai như hình nón.

D: Ý bạn là những tảng đá có đầu nhọn? (Có) Có nhiều đá như vậy không?

M: Có cả một khu vực, một mảng của nó. Có một bộ phận khác trông giống như một số cây cối hoặc một thứ gì đó đang phát triển, nhưng nó trông giống như gai nhọn. Trông chúng không giống cây thật mà giống như những sợi lông lớn đang mọc ra.

D: Chúng không giống như những chiếc lá bình thường phải không? (Không) Có bao nhiêu cây trong số này?

M: Vâng, có khá nhiều người trong số họ. Đó chỉ là một nơi ... trống rỗng.

D: Giống như không ai sống ở đó?

M: Vâng, tôi không nghĩ có ai ở đó.

D: Bạn có cảm thấy mình thuộc về nơi đó không?

M: Tôi nghĩ rằng tôi chỉ đang nhìn vào nó. Bây giờ tôi đang quan sát xung quanh, chỉ quan sát. Tôi không nghĩ đó là nơi để đi ... không có gì ở đây.

D: Sau đó, bạn có nghĩ rằng bạn đã thấy đủ; vậy bạn có muốn đi nơi khác không?

M: Vâng, tôi nghĩ là chúng tôi làm. Tôi nghĩ tôi có thể bay và ở đó bằng cách nào đó. Tôi chỉ phóng to!

D: Bạn không cần phải tham gia bất cứ thứ gì?

M: Không. Tôi chỉ thu phóng khi tôi muốn đi.

D: Bạn được tự do theo cách đó. Không có hạn chế. (Có) Đó là một cảm giác tuyệt vời, phải không? (Có) Bạn đã làm việc này lâu chưa?

M: Bằng cách nào đó tôi cảm thấy mình giống như một đứa trẻ hơn, nhưng có lẽ tôi có. Tôi cảm thấy như tôi đã luôn làm điều này. Cảm giác như một đứa trẻ đang khám phá khắp mọi nơi.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn đã bao giờ có bất kỳ trách nhiệm nào hay nó luôn được tự do như vậy?

M: Tôi không thể biết trước đây là gì.

D: Bạn đã bao giờ ở trong một cơ thể vật lý chưa?

M: Nó không giống một cơ thể. Không phải là một cơ thể, mà là một vòng tròn năng lượng hoặc một cái gì đó. Nó chỉ cảm thấy như nó không được tạo ra để có một cơ thể.

D: Và không ai nói với bạn phải làm gì?

M: Tôi không nghĩ là có bất kỳ ai mà tôi biết.

D: Bạn có biết về hành tinh Trái đất? (Nơi này chắc chắn không giống như Trái đất.) (Có) Bạn biết gì về nó?

M: Nó đẹp!

D: Nó có gần nơi bạn đang ở trên hành tinh với những cái cây trông ngộ nghĩnh không?

M: Tôi không biết nó gần như thế nào.

D: Không thành vấn đề. Bạn có thể đi bất cứ đâu bạn muốn. Nhưng bạn chưa bao giờ có bất kỳ lý do gì để đến Trái đất?

M: Không. Tôi có thể nhìn thấy Trái đất phía trên mình và điều đó khiến tôi buồn.

D: Nhưng bạn là người quan sát nhiều hơn, phải không? (Có) Chỉ nhìn mọi thứ, và tích lũy nhiều thông tin theo cách đó? (Đúng)

Dường như tinh thần có thể làm như nó muốn cho đến khi nó tham gia vào thể chất. Sau đó, một khi ở trong bánh xe nghiệp, nó bị giới hạn.

D: Bạn có bất cứ nơi nào bạn phải quay lại và báo cáo với bất kỳ ai không?

M: Tôi nghĩ tôi phải quay lại một nơi nào đó, nhưng tôi không chắc đó là đâu. Tôi nghĩ tôi đi và xem xét. Tôi cố gắng hiểu và sau đó tôi quay lại và nói về nó, tôi đoán vậy. Tôi thích nhìn thấy ở khắp mọi nơi. Tôi đang cố gắng hiểu mọi thứ đang diễn ra như thế nào. Nếu mọi thứ ổn hay không.

D: Đó là một trách nhiệm lớn, phải không?

M: Vâng. Điều đó khiến tôi cảm thấy buồn khi mọi thứ không như ý.

D: Điều gì làm bạn buồn?

M: Một số sinh vật, một số động vật, chúng đang chết ... chúng đang chết.

D: Ý bạn là trên một số hành tinh?

M: Không, chỉ trên Trái đất.

D: Họ không làm điều đó ở những nơi khác?

M: Có, nhưng Trái đất dường như khác.

D: Và điều này làm phiền bạn? Nó làm bạn buồn?

M: Tôi cảm thấy mình yêu Trái đất quá. Sự việc xảy ra ở đây.

D: Nhưng một số điều này là bình thường, phải không? Con người phải sống. Đôi khi họ phải làm tổn thương động vật, phải không?

M: Nó giống như bình thường, nhưng nó là bất thường. Cảm giác như Trái đất là một con người. Có lẽ nó có thể trở nên tốt hơn.

D: Bạn đã nói đôi khi bạn phải quay lại một nơi nào đó và kể những gì bạn đã thấy? (Có) Nơi đó như thế nào?

M: Tôi không chắc. Tôi nghĩ đó là một chặng đường dài so với vị trí của tôi. Tôi nghĩ rằng có những sinh vật hoặc người khác ở đó phải biết điều gì đang xảy ra ở đây.

D: Họ không thể tự đi?

M: Tôi nghĩ rằng họ ở lại đó và những người khác đi tìm hiểu mọi thứ, và quay lại và nói với họ. quay lại và nói với họ.

D: Bằng cách đó, bạn có một công việc quan trọng, phải không?

M: Vâng, tôi đoán vậy.

D: Bạn đang làm điều gì đó đáng giá. Bạn đang mang lại thông tin. (Có) Những người này trông như thế nào? Chúng sinh mà bạn quay trở lại và cung cấp thông tin cho?

M: Họ có vẻ rất cao với áo choàng, và họ không có bất kỳ loại khuôn mặt nào. Họ có vẻ rất bình tĩnh. Họ muốn làm những điều tốt đẹp để mọi thứ sẽ ổn thỏa. Tôi không giống họ, nhưng dường như tôi đang làm việc với họ.

D: Bạn phải đi đâu tiếp theo?

M: Tôi nghĩ rằng tôi chỉ cần đi và tôi nhìn và tôi thấy; sau đó tôi quay trở lại. Tôi đã đi đến những nơi khác, nhưng Trái đất là tốt nhất.

D: Bạn có bao giờ muốn đến và sống trên Trái đất và ở lại đó không?

M: Vâng, đó là một trong những mục yêu thích của tôi.

D: Nếu bạn làm điều đó, bạn sẽ phải ở trong một cơ thể vật lý, phải không? M: Vâng, tôi phải làm vậy.

D: Không chỉ là bay xung quanh, là người quan sát. Bạn sẽ phải nhập một cơ thể vật lý, phải không? (Có) Bạn nghĩ gì về ý kiến đó?

M: Tôi nghĩ vậy thôi. Tôi không thể chỉ ở khắp nơi, vì vậy tôi phải ở một nơi. Cả hai đều là những ý tưởng hay. Tôi phải quyết định những gì tôi làm.

D: Có ai giúp bạn đưa ra quyết định của mình không?

M: Không. Tôi chỉ cần vào trong và hỏi.

D: Đó là một quyết định lớn. (Có) Bạn có nghĩ rằng bạn muốn ở trong một cơ thể vật lý?

M: Tôi nghĩ đó là một phần lý do tại sao tôi rất buồn. Bởi vì một số người khác đã ở đây và sau đó họ đã biến mất, và tôi chỉ ở đây mà không có họ. (Cô ấy trở nên xúc động.)

D: Cảm thấy ổn thôi. Tôi đang cố để hiểu. Ý bạn là gì, “những người khác”?

M: Những người khác mà chúng tôi biết đều ở đây.

D: Những người khác đang khám phá và quan sát?

M: Không, những người trên Trái đất hay trên hành tinh. Đôi khi đó là

M: Không, những người trên Trái đất hoặc trên hành tinh. Đôi khi nó chỉ là buồn. Tất cả đều chết và chết già. Nó có vẻ như là một thời gian ngắn.

D: So với những gì bạn đang làm? Bạn đã làm điều đó trong một thời gian dài, phải không? (Có) Bạn sống trong một cơ thể vật lý trong một thời gian ngắn? (Có) Đó là điều khiến nó buồn? Nhưng bạn có thể học được rất nhiều, phải không?

M: Vâng. Chỉ là ... không có gì kéo dài cả!

D: Nhưng không phải nó cũng như vậy trên các hành tinh khác trong vũ trụ sao?

M: Nó có vẻ quá nhanh trên Trái đất. Nó không tồn tại lâu lắm. Không quan trọng nó đẹp hay đẹp. Mọi thứ chỉ kéo dài trong một thời gian ngắn.

D: Bạn phải làm tất cả những gì bạn có thể trong một thời gian ngắn? (Có) Bạn có biết rằng bây giờ bạn đang nói thông qua một cơ thể vật lý không? (Có) Vì vậy, bạn đã quyết định đến và nhập vào một cơ thể vật lý? (Có) Có ai đã khuyên bạn trước khi bạn nhập vào cơ thể này không?

M: Tôi nghĩ đó chỉ là những người cao. Họ muốn tôi đến. Tôi cũng vậy.

D: Họ có nói cho bạn biết tại sao không?

M: Chỉ để nói cho họ biết điều gì phù hợp với hành tinh. Nói với họ và cho họ biết.

D: Vậy bạn vẫn là người quan sát và báo cáo lại?

M: Vâng, tôi phải cho họ biết. Về cách sinh lực của hành tinh đang mạnh lên hay yếu đi. Tôi nghĩ rằng tôi phải kết nối với nó và cảm nhận được sức mạnh của nó để có thể cho họ biết.

D: Maggie đang tích lũy tất cả thông tin này. Khi nào cô ấy báo lại?

M: Tôi nghĩ cô ấy còn phải làm rất nhiều việc. Cô ấy phải làm nhiều việc hơn trong cuộc sống này trước khi đến lúc quay trở lại.

D: Vậy là cô ấy vừa tích lũy kiến thức vừa để dành cho đến thời điểm đó? (Có) Cô ấy không thực hiện báo cáo trong khi cô ấy đang sống cuộc sống? M: Không, tôi không nghĩ vậy.

Tôi hỏi Maggie có cuộc sống nào khác trên Trái đất không và cô ấy trở nên xúc động và không trả lời. Tôi cảm thấy chúng tôi đã đi xa hết mức có thể, vì vậy tôi hỏi liệu có ổn không nếu tôi gọi cho người khác để trả lời câu hỏi và cô ấy đã

cho phép. Sau đó tôi cảm ơn cô ấy và gọi cho TT. Tất nhiên, câu hỏi đầu tiên tôi luôn đặt ra là tại sao TT lại chọn cuộc sống đó cho Maggie xem.

M: Vì vậy, cô ấy có thể biết tại sao cô ấy ở đây. Cô ấy cần biết điều đó. Cô ấy cần biết rằng cô ấy đang ở đây trên hành tinh này để hiểu để giúp hành tinh. biết rằng cô ấy đang ở đây trên hành tinh này để hiểu để giúp hành tinh.

D: Vì vậy, hành tinh cần những sinh vật như Maggie để giúp đỡ?

M: Vâng. Yêu nhiều lắm. Cô ấy đã ở đây, nhưng không chú ý đủ. Cô ấy phải nghiêm túc hơn với nó. Cô ấy phải nghiêm túc hơn trong việc chăm sóc hành tinh.

D: Vậy là cô ấy đã được gửi đến để chăm sóc hành tinh trong một cơ thể vật lý?

M: Vâng, đúng vậy.

D: Cô ấy đang làm phần của mình?

M: Chà, làm thế nào mà cô ấy lại bị phân tâm như vậy?

D: Bạn biết con người. Đó là những gì họ làm. (Có) Nhưng thông thường khi loại linh hồn này xuất hiện, họ không có con, phải không?

M: Đó là phần khó nhất.

D: Bởi vì tôi nhận thấy rằng họ thường không muốn có con bởi vì họ sẽ bị bắt gặp ở đây.

M: Vâng, đúng vậy.

D: Nhưng cô ấy có nhiều con.

M: Vâng, đó là điều khiến cô ấy đôi khi buồn. Khi cô ấy nghĩ rằng cô ấy đã tạo ra tất cả.

D: Cô ấy không lo lắng về nghiệp chướng nếu cô ấy có rất nhiều con?

M: Có lẽ là cô ấy. Tôi nghĩ là cô ấy không nghĩ về điều đó. Cô ấy chỉ đang tạo ra, sáng tạo, tạo ra.

D: Có vì đó là tất cả sự sống trên Trái đất, tạo ra. (Có) Chà, cô ấy muốn làm được nhiều việc hơn ở nơi cô ấy đang sống ở Canada. Bạn có thể cho cô ấy biết cô ấy phải làm gì không?

M: Cô ấy cần giúp mọi người bắt đầu cảm nhận được Trái đất để họ có thể giúp sửa chữa Trái đất và làm cho Trái đất mạnh trở lại. Họ có thể được thực hiện để giúp đỡ. Con người có thể giúp Trái đất. Công việc của cô ấy là gặp gỡ những người có thể giúp đỡ Trái đất và hiểu và được kết nối và bằng cách đó, họ cũng có thể giúp đỡ Trái đất. Đó là một dự án lớn. Đôi khi nó có vẻ quá lớn đối với cô ấy. Tôi nghĩ cô ấy có thể làm được.

Các vấn đề về thể chất: Maggie đã bị sốc hóa trong vài năm: "Cô ấy chỉ cần uống ít cà phê hơn. Caffeine và cà phê. Tương tự với rượu. Và lo lắng cũng có thể liên quan đến điều đó. Cô ấy có thể sử dụng một số phương pháp điều trị hormone, nhưng cô ấy cần đảm bảo rằng cô ấy có một bác sĩ giỏi sẽ theo dõi điều đó. Chỉ tự nhiên. Không có thuốc, nó gây ra nhiều vấn đề hơn ". Cô ấy lo lắng cho trái tim của mình, nhưng cảm giác khó chịu là do chất lỏng dư thừa đang tích tụ trong hạch bạch huyết của cô ấy ở bên đó. TT làm ráo nước và để nó ra khỏi cơ thể một cách tự nhiên.

Thông điệp chia tay: Chỉ cần tận hưởng từng phần của nó và cứ tiếp nhận mọi thứ khi chúng đến. Đừng tham gia vào những gì bạn nghĩ có thể xảy ra hoặc những gì có thể xảy ra. Chỉ đi từng bước một. Ý tôi là, đừng dừng lại. Hãy tiếp tục di chuyển về phía trước. Và đó là tất cả những gì bạn phải làm. Cứ tiếp tục

đi. Đừng dừng lại. Đừng nghĩ rằng bạn không thể làm được. Nó có thể được thực hiện. Bạn có thể làm được. Cứ tiếp tục đi.

D♥O♥L♥O♥R♥E♥S♥ ♥C♥A♥N♥N♥O♥N

Trong một phiên khác được thực hiện vào tháng 3 năm 2012 với Manuel. (Nói với TT) Chúng tôi đã hoàn thành tất cả các câu hỏi của anh ấy và thực hiện việc chữa lành cơ thể.

D: Anh ấy có một câu hỏi khác là một câu hỏi gây tò mò. Anh ấy muốn biết về Mặt trời. Mặt trời có phải là "cổng sao" vũ trụ không?

M: Vâng, anh ấy chính xác.

D: Anh ấy nói rằng anh ấy đã nhìn thấy những sinh vật đến và đi ra khỏi Mặt trời.

M: Vâng, anh ấy nhìn thấy chúng mọi lúc.

D: Đó là những gì?

M: Tàu liên hành tinh, tàu đến thăm chúng ta, điều chỉnh bầu khí quyển và điều chỉnh Mặt trời.

D: Điều chỉnh Mặt trời? (Có) Làm việc ở Mặt Trời có làm phiền họ không? Điều này rất nóng.

M: Không, đó là suy nghĩ của mọi người.

D: Vì vậy, nó không làm phiền phương tiện của họ?

M: Nó không. Chúng được tạo ra cho điều đó.

D: Nhưng bạn nói rằng họ đang điều chỉnh Mặt trời?

M: Đúng vậy, Mặt trời luôn thất thường và đã có rất nhiều cơn bão Mặt trời, và Mặt trời cần phải điều chỉnh tần số để đưa Trái đất vào chiều không gian mới.

D: Vì vậy, nó đã bị mất liên kết, tôi đoán bạn sẽ nói?

M: Vâng, và nó sẽ tạo ra nhiều thảm họa.

D: Nhiều người nói rằng có những đốm sáng trên Mặt trời sẽ đốt cháy Trái đất và phá hủy Trái đất.

M: Đó là những gì đã xảy ra.

D: Họ đã điều chỉnh những thứ này?

M: Vâng, để kiểm soát nó.

D: Họ có sức mạnh để làm điều này với máy của họ?

M: Đúng vậy.

D: Chúng tôi nghĩ về việc Mặt trời nóng đến nỗi không có gì có thể đến gần nó.

M: Đó không phải là cách chúng tôi thấy. Nó không phải là điều đó.

D: Mặt trời thực sự như thế nào?

M: Nó thực sự lạnh.

D: Bạn biết sự tò mò của tôi. Tôi luôn muốn biết nhiều hơn nữa. (Cười) (Có) Bạn nói trời lạnh, nhưng chúng tôi thấy lửa phụt ra.

M: Vâng, đó là ảo ảnh mà nó tạo ra.

D: Tuy nhiên, nhiệt giữ cho sự sống trên Trái đất tồn tại.

M: Đúng vậy. Các tia sáng. Nó bức xạ và bắn ra các tia tạo ra nhiệt trước khi chúng đến Trái đất. Đó là lý do tại sao nó trông có vẻ rất nóng, nhưng đó là các tia sáng đi xuống và chúng ấm dần lên khi đến Trái đất.

D: Vậy khi chúng thực sự đến từ Mặt trời, chúng không nóng?

M: Không. Cách chúng ra vào, chúng điều chỉnh tần số trước khi chúng đến Trái đất này, để nó có thể phù hợp với môi trường của nó.

D: Nhưng nó đã mất cân bằng và nó đang phát ra quá nhiều bức xạ? Điều đó có đúng không?

M: Vâng. Nó đang giúp hành tinh.

D: Tôi được biết có những sinh vật sống ở Mặt trời. (Tôi đề cập đến vấn đề này trong Chương 29 của cuốn sách Vũ trụ biến đổi – Quyển 4.)

M: Một khi bạn vượt qua, vâng.

D: Có vẻ như không thể theo cách chúng ta nghĩ về Mặt trời là nóng như vậy.

M: Ở bên trong, vâng.

D: Bên trong hành tinh? (Có) Vậy có chúng sinh sống ở đó không? (Có) Nhiệt không làm phiền họ vì nó không trực tiếp trên bề mặt?

M: Bạn có thể đến các vũ trụ khác. Đó là một trạm đa vũ trụ. Bất cứ khi nào họ cần thực hiện bất kỳ điều chỉnh hoặc thay đổi tần số nào, để vũ trụ khác bị ảnh hưởng, họ đi làm công việc của mình, sau đó quay trở lại trạm.

D: Ý bạn là vì vậy các vũ trụ khác sẽ không có sự cân bằng của họ bị xáo trộn? (Đúng) Vì vậy, họ quay trở lại Mặt trời để nhận chỉ dẫn hoặc thông tin của họ? Đó có phải là ý bạn không? (Có) Sau đó, họ đi ra ngoài để đảm bảo rằng các vũ trụ khác vẫn ổn chứ?

M: Với các hệ hành tinh khác, và chúng cũng làm như vậy với các hệ hành tinh khác.

D: Điều đó có nghĩa là Mặt trời thực sự giống như một căn cứ địa?

M: Vâng, để tạo sự cân bằng cho hệ thống.

D: Vì vậy, nó sẽ là một Cổng sao chung. Đó là một cách nói khác. Có những người nghĩ rằng họ có căn cứ trên Trái đất và dưới Trái đất.

M: Đúng vậy, bên trong Trái đất, lõi bên trong của Trái đất, có các nền văn minh.

D: Còn mặt trăng thì sao?

M: Cũng có. Mặt khác của mặt trăng.

D: Mặt khác của mặt trăng, vì vậy nó không thể được nhìn thấy từ Trái đất?

M: Đúng. Có những công trình kiến trúc và cũng có những nền văn minh ở đó.

D: Ở đây một lần nữa con người luôn nói rằng nó quá lạnh ở phía đó của mặt trăng.

M: Họ đã điều chỉnh nó.

D: Vì vậy, họ thực sự đang sống trên tất cả những nơi này? (Có) Và tất cả những gì họ đang làm chỉ là theo dõi mọi thứ? (Đúng) Xem mọi thứ? (Có) Tôi đã được thông báo rằng họ không thể can thiệp.

M: Còn tùy. Họ không can thiệp trực tiếp. Họ là những Người theo dõi và Quan sát. Manuel là một trong những sinh vật này.

D: Loại hoạt động trên Mặt trời hay loại khác?

M: Những người của Mặt trời.

D: Anh ấy là một trong những người làm việc với họ? (Có) Điều này có đúng với những gì tôi đã được nói, rằng chúng ta thực sự đang làm nhiều việc cùng một lúc không? (Đúng) Vì vậy, trong khi anh ấy làm việc với họ, anh ấy cũng đang sống trong cơ thể của Manuel cùng một lúc. (Có) Điều này hơi khó hiểu đối với chúng tôi, nhưng tôi đã nghe thấy điều đó trước đây khi họ sống ở hai nơi.

M: Vâng, đó là lý do tại sao mọi người khó hiểu anh ấy, đặc biệt là những người thân thiết với anh ấy.

D: Tôi không nghĩ đây là một trong Ba con sóng mà tôi đã gặp phải không?

M: Vâng. Anh ấy không hoàn toàn nhận thức được điều đó. Anh ấy là để giúp họ. Chúng tôi sẽ tiếp tục giúp đỡ.

Rõ ràng là trong công việc của tôi, có rất nhiều loại sinh vật khác nhau đã đến Trái đất để giúp đỡ trong thời gian quan trọng này. Một số tham gia tích cực và những người khác đứng bên lề để cung cấp năng lượng của họ theo một cách khác. Anh ta được cho biết rằng vì anh ta là một trong những sinh vật này, anh ta rất quen thuộc với việc làm việc với năng lượng. Đây là mục đích của anh ấy, và anh ấy cũng sử dụng năng lượng để hoàn thành một cỗ máy năng lượng mà anh ấy đang chế tạo. Họ đã cho anh ta nhiều lời khuyên về thiết bị năng lượng

mặt trời này sẽ sử dụng năng lượng của Mặt trời. Ai tốt hơn để làm điều đó, hơn một người là một phần của nhóm đó?

Phần 4

CHÚNG TÔI LÀ NHỮNG NGƯỜI SÁNG TẠO

CHƯƠNG 15: MỘT NHẬN THỨC KHÁC VỀ ĐỨC CHÚA TRỜI

MẶC DÙ TÔI ĐÃ QUEN VỚI SỰ KỲ LẠ VÀ BẤT THƯỜNG TRONG công việc của mình, sự hồi quy này đã trình bày một trong những nhận thức kỳ lạ nhất về Thượng Đế mà tôi từng nghe. Nó minh họa rằng niềm tin và kỳ vọng cá nhân của người đó có thể đóng một vai trò quan trọng trong việc họ đi đâu và nhìn thấy gì. Điều đó không có nghĩa là nhận thức của Robert là sai hoặc không chính xác. Nó chỉ có nghĩa là anh ấy đang nhìn nó từ một góc độ khác. Thông thường, khi một người trở về với Đức Chúa Trời trong một phiên, họ thấy đó là một lực lượng năng lượng khổng lồ hoặc thường là một ánh sáng rực rỡ lớn phát ra tình yêu thương toàn diện. Họ bị nhấn chìm bởi nó và không muốn tách khỏi nó. Đây là tiêu chuẩn không có vấn đề gì niềm tin cá nhân của khách hàng. Họ thậm chí không cần phải tin vào Chúa, nhưng họ nhìn thấy và mô tả điều tương tự. Robert thì khác, và tôi trình bày nó ở đây để thể hiện sự đa dạng của tâm trí con người. Trong trường hợp như thế này, tất cả những gì tôi có thể làm là đi cùng và đặt câu hỏi, biết rằng cuối cùng nó sẽ có ý nghĩa vì TT đang hiển thị nó cho khách hàng là có lý do.

Khi Robert rời khỏi đám mây, phải mất khá nhiều thời gian để anh tìm ra vị trí của mình. Vì tôi đã quen với việc khách hàng của mình xuống hành tinh khác, nên tôi cho rằng đó là những gì anh ấy đang cố gắng mô tả. "Tôi nằm trên một bề mặt phức tạp trông giống như những nếp nhăn. Tan màu, và có vẻ như nó đủ chắc chắn và nó tạo thành các hàng nhỏ nhưng không có tổ chức. Nó trông giống như cát, nhưng nó có vẻ rắn hơn cát. Nó vô tổ chức. Ví dụ, chẳng hạn như nếp nhăn trên khuôn mặt hoặc một cái gì đó tương tự nơi bạn có sự lên xuống. Chúng sẽ rời xa tôi và chúng sẽ không song song với nhau. Đi các hướng hơi khác nhau, không vuông góc với nhau".

D: Bạn có thể đi trên một cái gì đó như thế không?

R: Tôi nghĩ vậy, mặc dù tôi không cảm thấy nó bằng chân của mình.

D: Bạn có thấy bất cứ điều gì khác xung quanh đó hoặc phía trên nó không?

R: Cái gì đó lớn hơn bên trái của tôi. Tôi không biết đó là vách đá hay thứ gì đó hay là một ngọn đồi lớn hơn nhô ra và nó dường như đi xuống dần dần khỏi tôi. Nó gần giống như một làn sương mù mờ ảo lơ lửng trên những nếp nhăn. Nó giống như ở đó nhưng không ở trên đó.

D: Có cảm nhận thực vật nào không. (Không) Nhìn xuống chân của bạn. Bạn có gì trên chân của bạn?

R: Tôi không nhìn thấy chân của mình.

D: Làm thế nào để bạn nhận thức cơ thể của bạn, hoặc nhận thức bản thân?

R: Tôi không biết liệu đây có phải là thuật ngữ phù hợp hay không, nhưng tôi tự nhận mình như một màn sương mờ. Tôi cảm thấy như tôi là biểu mẫu tự do. Tôi tách biệt khỏi những gì tôi đang thấy. Tôi đoán rằng tôi đang cảm thấy bản thân bị khuếch tán nhiều hơn là sương mù, không có thực chất.

D: Nhưng bạn có cảm thấy thoải mái ở đó không?

R: Tôi đang tự hỏi tại sao mình lại ở đây. (Cười) Đó gần như là cảm giác như thể tôi đang ở vi mô và tiếp cận một người thông thái già, và các nếp nhăn sẽ giống như vậy. Tôi không biết làm gì để thoát khỏi màn sương mù, nhưng có một cái gì đó quen thuộc về cấu trúc liên kết cũ nhăn nheo này. (Cười)

D: Nhưng làm thế nào mà vách đá sẽ phù hợp với điều đó?

R: Chà, nếu tôi chỉ bị mất một mí. (Cười)

D: Cảm giác đó có đúng không?

R: Có vẻ đúng, vậy ý tôi là, tôi có nên nói "Xin chào" không? Tôi muốn đi và gặp người này?

D: Nó có cảm giác giống như một người không?

R: Vâng. Tôi có cảm giác như một sinh vật rất khôn ngoan mà tôi biết, nhưng lại cảm thấy rất tầm thường. Điều đó bằng cách nào đó mà tôi được tạo ra từ những thứ tương tự, nhưng tôi không thể nhận thức được bản thân mình.

D: Bạn đã nói rằng bạn cảm thấy rất nhỏ, rất, rất nhỏ khi so sánh. Nhưng nó cảm thấy quen thuộc với bạn?

R: Vâng. Tôi muốn trở thành một phần của nó một lần nữa.

D: Bạn cảm thấy như bạn đã từng là một phần?

R: Vâng. Đó là kiểu quen thuộc.

D: Chà, bạn muốn làm gì?

R: Tại sao tôi không trải nghiệm nó?

D: Tìm hiểu thêm về nó, ý bạn là?

R: Có, và có thể chỉ là một loại hợp nhất. Tôi muốn đi lên khu vực, con mắt thứ ba, lên trên trán, nhưng ở đây là một góc thoải mái hơn khi nhìn dọc theo mũi nơi xúc tu mí mắt đi vào đó. Rúc vào một cách thoải mái và có thể tiếp tục nhìn thấy.

D: Sau đó, bạn cảm thấy điều này giống như một khuôn mặt?

R: Vâng, vâng. Tôi ở trên bề mặt nhưng hòa vào nó.

D: Vùng mắt thứ ba của trán?

R: Không, mí mắt dưới ngay cạnh mũi, đó là một nơi buồn cười. (Cả hai chúng tôi đều cười.)

D: Sáp nhập ở đó? (Có) Tại sao bạn chọn khu vực đó?

R: Tôi không biết. Tôi đã bị cuốn hút vào nó. Đó là một nơi kỳ lạ để đến. (Cười)

D: Chà, cái gì cũng có lý do. Bạn có muốn thoát khỏi điều này và xem nó là gì bạn đang hợp nhất? Bạn có thể làm điều đó nếu bạn muốn và có một cái nhìn rộng hơn về nó.

R: Nó giống như một ông già. (Tạm dừng) Có lần tôi đã thực hiện một buổi thiền định, nơi tôi được thu hút để nhìn vào khuôn mặt của Chúa, và tôi đã nhìn thấy ông già vĩ đại này trong hình ảnh của mình. Nó có vẻ tuyệt vời, một khuôn mặt già nua đầy nếp nhăn. Và tôi biết rằng Chúa không chỉ là một khuôn mặt hay một cơ thể hay bất cứ thứ gì tương tự như thế này. Và nó trông giống hình người, nhưng đó là sự thông thái tuyệt vời, phong phú và giàu có này.

D: Vì vậy, đây là cách bạn sẽ nhận thức về Chúa, bạn có nghĩa là? (Có) Anh ta có thể được nhìn nhận theo nhiều cách khác nhau.

R: Anh ấy có thể.

D: Nếu điều đó cảm thấy thoải mái với bạn.

R: Chà, Chúa ở rất nhiều dạng khác nhau và Chúa cũng ở nhiều cấp độ khác nhau, nhưng lời giải thích này cảm thấy hay, cảm thấy đúng. Nó giống như là Nhà!

D: Đây là biểu tượng của bạn về nhà là như thế nào, để hình dung nó như một người khôn ngoan.

R: Vâng, và tình yêu vô điều kiện và tất cả sự phong phú, sâu sắc và dịu dàng.

D: Đó có phải là những gì bạn cảm thấy khi bạn hợp nhất với nó? (Có.) Bạn hợp nhất với phần nào không quan trọng, đó là cách bạn cảm thấy khi đến đó. R: Nó lại trở thành một phần của Nhất Thể.

Rõ ràng là những gì Robert nhìn nhận là mặt đất và các rặng núi là những nếp nhăn và vách đá là mũi. Anh ấy đang nhận thức nó từ một góc nhìn cực nhỏ.

D: Bạn đang ở một mình hay bạn cảm thấy có những người khác ở bên mình?

R: Có nghĩa là ngoài tôi còn có những người khác, mặc dù tôi không coi họ là cá nhân. Tôi không đơn độc. Tôi không cảm thấy cô đơn chút nào.

D: Bạn nói rằng nó giống như về nhà. Bạn có nghĩ rằng đó là nơi bạn đến hay bạn cảm thấy gì? Mọi người có thể nhận thức về ngôi nhà theo nhiều cách khác nhau.

R: Tôi cảm thấy mình đang trở thành một đám mây được biến hóa. Nhưng khi trở thành một phần của chúng sinh này, tôi được nhắc nhở về một thiên định khác mà tôi đã có. Nơi tôi thấy tất cả chúng ta đều là con người đến với nhau để rồi trở thành một trong những người cùng bàn cho “Liên đoàn thiên hà”. Đây là cách tôi hình dung khi làm điều này, rằng nhân loại sẽ phải đến với nhau như Một người để có một chỗ ngồi vào bàn ăn. Và tôi không biết đây là OverSoul hay còn hơn thế nữa, nhưng có điều gì đó khôn ngoan và mạnh mẽ về cá nhân này, thực thể này. Và nó đang mất đi các đặc tính của con người và trở nên ... vô định hình hơn nhiều.

Định nghĩa từ điển: vô định hình: không có hình dạng, không có hình thức hoặc kiểu xác định.

D: Bởi vì bạn đã cá nhân hóa nó và tạo cho nó những đặc điểm của con người, và nó xuất hiện với bạn theo cách đó. (Có) Nhưng nếu bạn rất hạnh phúc ở đó và bạn cảm thấy rất hài lòng về điều đó, tại sao bạn lại rời đi?

R: Tôi không biết liệu mình có bỏ đi nhiều như vậy không.

D: Ý bạn là gì?

R: Giống như IT và tôi và những người khác đã trở thành loại đám mây dẻo sợi sục không cần phải có bất kỳ hình dạng nào; không cần phải có bất kỳ hình thức nào.

D: Vì vậy, biến hình khác với hợp nhất?

R: Vâng. Hợp nhất, với tôi, là trở thành một với Nó; ngược lại biến hình có nghĩa là cấu trúc, hình thức mà chúng có trước đó trở thành một dạng khác, một hình dạng khác, một kết cấu khác. Nhìn nó trở nên khác biệt. Nó không giống nhau.

D: Nhưng bạn vẫn duy trì cá tính của mình, mặc dù bạn biến đổi hoặc hợp nhất với nó?

R: Tôi biết.

D: Bạn có nghĩ rằng tất cả những người khác ở đó với bạn cũng có cá tính riêng của họ?

R: Vâng. Tuy nhiên, có vẻ như bạn không lo lắng về cá nhân của mình nhiều như chúng tôi đang làm ở đây trên Trái đất.

D: Mọi người luôn lo lắng về việc đánh mất tính cá nhân của mình. Vì vậy, bạn cảm thấy bạn đã duy trì điều đó, nhưng nó khác? Tôi đang cố để hiểu.

R: Vâng, tôi vẫn biết tôi. Đồng thời tôi biết cái Nhất.

D: Vì vậy, không có sự tách biệt theo cách đó?

R: Đúng vậy.

D: Nhưng đã có lúc bạn đã ly thân, nhưng bạn nói rằng bạn không cảm thấy như thể bạn đã tách ra.

R: Đúng vậy.

D: Tôi đang cố gắng hiểu phần đó. Khi bạn quyết định đi vào một cơ thể vật lý, điều đó xảy ra như thế nào? (Tạm dừng) Điều gì xảy ra tại thời điểm đó? Tôi giả định rằng bạn đã rời khỏi sự hợp nhất đó.

R: Tại một thời điểm nào đó, một nhận thức còn lại, nhưng cũng ở lại đó. Thật khó để giải thích. Tôi gặp khó khăn khi tìm các từ. Từ góc độ này, có vẻ như việc tồn tại trong các cơ thể trên Trái đất là một sự riêng biệt được tạo ra.

D: Đó là một lựa chọn thú vị của từ: sự riêng biệt được sản xuất.

R: Rằng chúng tôi cùng tham gia tạo ra – gần như chúng tôi vẫn là một phần của tổng thể – nhưng chúng tôi đã bằng trí óc của mình, đã tạo ra một thực thể riêng biệt và đó là một trải nghiệm. Một trải nghiệm được sản xuất với sự sáng tạo của thực thể. Tạo ra nó trong sự đồng thuận với những người khác.

D: Vì vậy, bạn không làm điều đó một mình, nói cách khác?

R: Phần của tôi, tôi tự làm. Các bộ phận khác do người khác làm, nhưng nó có sự phối hợp, ý thức lẫn nhau, cùng sáng tạo.

D: Nhưng tại sao bạn lại quyết định làm điều này, để đi vào một thực thể sản xuất? Tại sao bạn lại chọn trải nghiệm điều đó? Mặc dù một phần vẫn ở đó, phần khác quyết định trải nghiệm một điều gì đó khác biệt. Có lý do gì khiến bạn chọn tách ra theo cách đó, để trải nghiệm phần sản xuất không?

R: Để tạo ra sự riêng biệt?

D: Vâng. Có lý do gì khiến bạn muốn trải nghiệm điều đó không?

R: Có nhu cầu ở đó. Giống như một thí nghiệm hoặc hiện tượng hoặc dự án đang diễn ra cần giữ mọi người hợp tác để biến điều này thành hiện thực. Và tôi không hiểu chính xác lý do tại sao, nhưng tôi hiểu ngay lý do tại sao điều này cần được thực hiện. Khi có những người đang làm điều này xảy ra và họ cảm thấy mệt mỏi. Cần phải có ai đó đến và giúp hỗ trợ nó và giúp tiếp tục nỗ lực.

D: Giống như hỗ trợ đạo đức?

R: Bằng cách đẩy tảng đá lên dốc. (Cả hai chúng tôi đều cười.)

D: Nó giống như một nỗ lực lớn.

R: Có một tầm quan trọng. Có một mong muốn được thực hiện và giống như tôi rất vui khi được giúp đỡ và ... (Anh ấy trở nên xúc động.) Tuy nhiên, thật tuyệt khi trở về nhà. Tuy nhiên.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn tình nguyện làm những điều này, hay ai đó nói với bạn?

R: Không, giống như tất cả chúng ta đều là một phần của nó, và một lần nữa đến lượt tôi giúp đưa điều này thành hiện thực và giúp duy trì việc này. Để mang lại cho nó một số tính bền vững của chính nó bằng cách nào đó.

D: Bạn nói lại đến lượt bạn, vậy bạn đã làm điều này bao giờ chưa?

R: Đó là những gì tôi thu thập được từ cảm giác, rằng nó quen thuộc khi quay lại làm lại. Tôi biết nó sẽ là một công việc khó khăn, nhưng nó là tốt để làm.

D: Tại sao bạn chọn làm điều đó nếu bạn biết nó sẽ là một công việc khó khăn?

R: Không có gì sai khi làm việc chăm chỉ! (Cười)

D: Không, không hẳn. Nhiều người muốn thực hiện nó dễ dàng hơn.

R: Và nếu bằng cách này, mọi thứ trở nên tốt hơn, nó sẽ khiến mọi thứ trở nên tốt hơn. Bây giờ cho dù tôi là một phần của điều đó hay tôi là một phần của linh hồn cũ này (Cười), bất cứ điều gì, người cũ ... (Thực thể lớn), người đang cho dự án mượn, hoặc nếu đó là một phần của đám mây vô định hình. Tôi là một phần của, tôi không biết liệu có sự khác biệt hay không. Tôi không biết liệu chúng ta có tham gia cùng nhau hay không.

D: Nhưng bạn có biết tại sao bạn lại chọn làm điều này không? Bạn lại nói đến lượt mình, có điều gì bạn muốn hoàn thành lần này không? Bạn nghĩ sao?

R: Nó giống như việc tiếp tục nỗ lực để tiếp tục phát triển bởi vì nó sắp đạt đến bình nguyên, và chúng tôi đang thúc đẩy nó và chúng tôi đang giúp nó phát triển. Chúng tôi đang giúp nó trưởng thành, trở nên ổn định hơn.

D: Ý bạn là gì về cao nguyên?

R: Tôi nghĩ tính bền vững của bản thân, nơi không phải nỗ lực quá nhiều để nó tiếp tục tồn tại, nó sẽ tiếp tục tồn tại. Và tôi không biết nó là gì, nó là Trái đất, hay giúp Trái đất hay Nó gần như diễn đạt nó theo thuật ngữ vật lý trái ngược với một số thuật ngữ trừu tượng hơn. Và tôi nhìn nhận điều này từ một khía cạnh trừu tượng hơn là cố gắng làm điều gì đó xảy ra, cố gắng ở đó, cố gắng giúp đỡ mọi thứ.

D: Nhưng ở dạng khác, bạn giống như năng lượng, phải không? Đó sẽ là một cách để đặt nó?

R: Vâng, vâng, nó giống như một đám mây năng lượng hoặc năng lượng.

D: Bạn không thể hoàn thành những điều tương tự ở dạng đó thay vì nhập vào một cơ thể vật chất?

R: Có vẻ như không phải vậy. Có vẻ như năng lượng – thuật ngữ xuất hiện trong tâm trí – là năng lượng phải được biểu hiện ra.

D: Để hoàn thành công việc, nhiệm vụ?

R: Đó là một phần trong nhiệm vụ của chúng tôi, làm cho năng lượng trở nên rõ ràng.

D: Bạn có thể làm điều này tốt hơn trong một cơ thể vật lý? Đó có phải là ý bạn không?

R: Có vẻ như bạn có thể tương tác với những gì cần được tương tác tốt hơn trong một cơ thể vật lý.

D: Sau đó, như năng lượng, bạn không thể tương tác? Đó có phải là ý bạn không? (Có) Vì vậy, theo cách này, điều quan trọng là phải nhập vào một cơ thể vật chất.

R: Và để tạo ra lĩnh vực vật chất này, vật chất này.

Một tinh thần như năng lượng chỉ là một người quan sát. Nó không thể biểu hiện hoặc thao túng năng lượng. Điều đó chỉ có thể được thực hiện trong hình thức con người. Vì vậy, sự cần thiết để trở thành vật chất.

D: Sự tồn tại hay bất cứ ... hành tinh nào? Những điều đang xảy ra xung quanh bạn. Bạn phải có thể chất để làm điều đó. Nếu không, bạn sẽ giống như một người quan sát, phải không?

R: Điều này đúng.

D: Bằng cách này, bạn đang tương tác với việc tạo ra và vận hành nó. Đó có phải là ý bạn không?

R: Có, và bạn có thể giúp những người khác phát triển phần trừu tượng của bản thân mà họ không nhận ra rằng họ có thể phát triển.

D: Ý bạn là gì của những người khác?

R: Có những người trong chúng ta – tôi không nhất thiết phải nói về những người đến từ ông già vĩ đại với tôi – điều đó khiến tôi bật cười mỗi khi tôi nói điều đó.

D: Đó là nhận thức của bạn. Tốt rồi. Những người khác đã ở đó?

R: Những người khác là một phần của ông già vĩ đại đã đến với tôi để cùng tạo ra hiện thực này. Để tạo ra một phương tiện mà những người khác có thể sử dụng để phát triển và trưởng thành và phát triển.

D: Nhưng không phải là hạn chế đi vào một cơ thể vật lý để làm những điều này?

R: Điều đó thật bức bối và muốn làm nhiều hơn những gì bạn có thể làm.

R: Điều đó thật bức bối và muốn làm nhiều hơn những gì bạn có thể làm.

D: Trong đó có thách thức, phải không? (Có) Ngoài ra khi bạn đi vào cơ thể vật lý, bạn quên tất cả những điều này, phải không?

R: Vâng. Và bạn không thể biết những gì bạn cần biết, và bạn không thể tiếp cận và vượt ve những người khác. Bạn không thể biết cách vượt ve những người khác theo những cách phù hợp để khiến họ phát triển, cảm nhận được sự tự tin, cảm thấy được trao quyền.

D: Bởi vì trong cơ thể vật chất, chắc chắn có sự tách biệt, phải không?

R: Có, và thật khó để tiếp cận họ một cách hiệu quả.

D: Có vì có nhiều cấp độ khác nhau, phải không?

R: Rất nhiều, và hố sâu có vẻ lớn hơn rất nhiều, chia ra ... rất lớn.

D: Nhưng họ không biết về điều này. (Không) Nhiều người trong số họ nghĩ rằng họ cũng ở đây một mình.

R: Có, và họ cũng không thấy sự kết nối của họ với TẤT CẢ bao trùm.

D: Đó là một phần của bài học, phải không?

R: Đó là một phần của nó.

Chúng tôi đã nhận được nhiều câu trả lời từ phần này của Robert mà tôi đã nói chuyện cùng, nhưng dường như còn nhiều điều có thể hiểu được mà anh ấy không hề biết. Vì vậy, tôi quyết định gọi cho TT để trả lời những câu hỏi này. Ngay khi nó phát ra, giọng nói đã thay đổi và rõ ràng là tôi đã tiếp xúc với sức mạnh to lớn này.

D: Chúng tôi đã tìm kiếm tiền kiếp khi chúng tôi bắt đầu với điều này, nhưng bạn đã không đưa anh ta đến đó. (Không) Bạn luôn làm những điều đáng ngạc nhiên, nhưng tôi đã quen với điều đó. Có lý do gì khiến bạn không đưa anh ấy đến đó không?

R: Cuộc sống không quan trọng. Tiền kiếp sẽ không cung cấp thông tin cần thiết hoặc mong muốn.

D: Nhưng Robert đã sống trong những cơ thể vật chất khác trong những kiếp sống khác chưa? (Vâng) Những điều đó không quan trọng đối với anh ấy phải biết? (Không) Thay vào đó, bạn đã chọn đưa anh ấy trở lại NHẤT THỂ. Nhưng nó có nhiều tên, phải không? (Có) Bạn sẽ gọi nơi anh ấy trở về là gì?

R: "Linh hồn của những linh hồn quá cổ." Phần của Đấng Tạo Hóa.

D: Tôi đã có nhiều người quay trở lại với Chúa, Nguồn. Đây có phải là điều tương tự?

R: Chúa còn hơn thế nữa. Đây là một phần của sự sáng tạo. Đây là một phần của tạo hóa tạo ra. Tạo hóa tạo ra.

D: Vì vậy Robert đã được cho thấy điều đó vì điều đó quan trọng hơn đối với anh ấy để biết về?

R: Đó là một phần của sự ấm áp và một lòng và tình yêu bản thân của anh ấy.

D: Tại sao bạn muốn anh ấy biết về phần đó?

R: Anh ấy cảm thấy rất cô đơn. Anh cảm thấy mình thật bị bỏ rơi. Anh ta cảm thấy rằng việc kết hợp với Đấng duy nhất sẽ giúp anh ta nhớ tại sao và làm thế nào anh ta đi vào cuộc đời này, nhưng không bị tách rời khỏi Đấng duy nhất.

D: Nhưng chúng tôi nghĩ rằng chúng tôi tách biệt khi chúng tôi nhập vào một cơ thể vật lý, phải không?

R: Vâng, và anh ấy đã có lúc mất hy vọng rằng mình thực sự là một phần của Đấng duy nhất.

D: Đây có phải là lý do tại sao bạn muốn cho anh ấy xem? (Đúng) Anh ấy coi đó là một nhà thông thái già, phải không? (Có) Đó chỉ là biểu tượng hay nhận thức của anh ta hay là gì?

R: Đó là sự trừu tượng của một cái gì đó không có hình thức mà có hình thức để có thể đại diện hoặc tượng trưng, vâng.

D: Đó là một cái gì đó anh ấy có thể hiểu?

R: Vâng, và điều gì đó mà anh ấy đã cảm nhận được trong suốt cuộc đời mình. Điều đó anh ấy tôn trọng và điều gì đó đã trao quyền cho anh ấy.

Tôi biết nó phải là một cái gì đó như thế bởi vì đó chắc chắn không phải là mô tả hay mô tả về Chúa mà tôi đã nhận được từ hàng trăm khách hàng đã quay trở lại với Ngài. Nó có vẻ giống như việc Giáo hội đại diện cho Đức Chúa Trời như một ông già cao lớn ngồi trên ngai vàng và ra tay phán xét loài người tội lỗi. Vì vậy, TT đã giới thiệu nó như một kỷ niệm tốt đẹp có ý nghĩa đối với Robert và khiến anh ấy cảm thấy thoải mái và được yêu thích.

Tôi quyết định hỏi TT câu hỏi “phổ quát” mà Robert muốn biết. “Mục đích của tôi là gì? Tại sao tôi lại ở đây? Tôi phải làm gì với phần đời còn lại của mình? ”

R: Có năng lượng mà anh ấy mang lại giúp ích cho Trái đất, giúp nó kết thúc quá trình phát triển, kết thúc quá trình tiến hóa. Đó là một phần công việc của anh ấy, một phần nhiệm vụ của anh ấy. Phần còn lại, càng nhiều càng tốt, là giúp những người hiện đang ở đó trưởng thành và phát triển và thấy rằng họ có thể giúp đỡ với năng lượng đó, và có thể tiếp tục và duy trì sự phát triển.

D: Có điều gì mà bạn muốn anh ấy đặc biệt làm để đạt được điều này không? Con người luôn thích có hướng dẫn.

R: Năng lượng hoạt động thông qua thiền định. Anh ta không nhận ra mình đi bao nhiêu vào ban đêm khi đang ngủ. Anh ấy rất muốn làm nhiều hơn những gì anh ấy có thể làm.

D: Vì vậy, anh ấy đã làm rất nhiều, anh ấy chỉ không biết về điều đó. (Có) Có lẽ nó sẽ giúp ích cho anh ấy nếu anh ấy biết loại công việc anh ấy đang làm trong khi anh ấy đang ngủ ... đi du lịch.

R: Anh ấy đang xây dựng lại trường plasma mà từ đó Trái đất mới đang hình thành.

D: Vì vậy, cánh đồng phải được xây dựng hoặc xây dựng lại để nó di chuyển?

Trái đất mới được giải thích trong một số cuốn sách khác của tôi. Trái đất đang chuyển dịch sang một chiều không gian khác và các rung động và tần số thay đổi khi nó di chuyển. Điều này cũng đang ảnh hưởng đến cơ thể của con người sống trên hành tinh này.

R: Nó phải được cung cấp năng lượng để nó có thể trở nên dày đặc hơn trong miền, với mật độ mà nó sẽ cư trú. Để có mật độ phù hợp với cảnh giới mà cơ thể này sẽ tồn tại.

D: Chúng tôi đã nghe rất nhiều về việc chúng tôi chuyển sang một không gian khác.

R: Và đây là Trái đất Mới.

D: Vì vậy, để làm được điều đó trường plasma phải được chuẩn bị để làm cho nó dày đặc?

R: Nó phải được phát triển. Nó phải được đặt đúng vị trí, và sau đó được củng cố.

D: Làm cho nó đặc để làm cho nó rắn?

R: Để làm cho nó trở thành loại mật độ thích hợp.

D: Tôi nghĩ đây là một mục đích rất quan trọng mà anh ấy phải làm.

R: Có rất nhiều người đang làm việc đó ngay bây giờ.

Điều này đi cùng với những gì tôi đã tìm thấy về Ba làn sóng tình nguyện viên. Họ đến để mang theo một loại năng lượng đặc biệt giúp ích cho Trái đất vào thời điểm này. Có thể đây là một trong những cách họ đang làm. Tôi đã nghĩ rằng đó là một loại năng lượng sẽ ảnh hưởng đến mọi người, nhưng nó dường như còn lớn hơn thế. Nó đang ảnh hưởng đến toàn bộ hành tinh.

D: Anh ấy không nghĩ rằng anh ấy đang làm bất cứ điều gì, phải không? (Không) Có lẽ điều này sẽ giúp ích cho anh ta nếu anh ta biết điều đó.

R: Nó sẽ. Nó có lẽ sẽ khiến anh ấy muốn ở đó ngày càng ít hơn trong cơ thể vật lý.

D: Chà, bạn phải thực sự là cả hai. (Cười) Đó là một điều, anh ấy rất sợ. Anh ấy có rất nhiều nỗi sợ hãi. Anh ấy nghĩ rằng sẽ có rất nhiều thời điểm tồi tệ với Trái đất, những thảm họa và những thay đổi của Trái đất. Anh ấy có rất nhiều nỗi sợ hãi về những gì anh ấy nghĩ sắp đến.

R: Đó là nỗ lực của anh ấy trong việc cố gắng đảm bảo mọi thứ diễn ra tốt đẹp. Mọi thứ đã được chuẩn bị sẵn sàng. Sẽ không có gì bị bỏ lỡ. Sẽ có nhiều sự giúp đỡ nhất có thể cho phần khác của công việc, giúp đỡ những người đang phát triển, những tổ chức khác và những cá nhân khác.

D: Anh ấy có ý tưởng rằng anh ấy nên biến trang trại của mình thành một nơi mà mọi người có thể đến khi họ chạy trốn, để trốn thoát và có một nơi để đi và ở. Nhưng điều đó đang tập trung vào tiêu cực, phải không? Bạn nghĩ gì về ý tưởng?

R: Rằng anh ấy nên tập trung nhiều hơn vào năng lượng của mình để phát triển cho Trái đất mới. Điều này khác là cảm giác của anh ấy rằng anh ấy sẽ không hoàn thành nó kịp thời. Và đổ dồn vào sự chăm sóc của anh ấy cho những người khác và cho những người khác không đạt được điều đó, sẽ không có đủ năng lượng để vượt qua. Nếu trang trại có khả năng chữa bệnh, có thể đó là thứ mà anh ta có thể thay đổi để phát triển thành thứ gì đó cho mọi người trải nghiệm, thay vì cứu họ, để họ vượt qua thời kỳ khó khăn. Và trang trại và những loài động vật sẽ ở đó chắc chắn sẽ tạo nên một môi trường tốt đẹp cho những ai chọn ở đó. Anh ấy cần làm việc với mọi người nhiều hơn là nông trại. Trang trại là một cách để làm điều đó.

D: Bạn muốn anh ấy làm việc với mọi người như thế nào?

R: Anh ấy có thể chuyển giao trang trại cho họ và giám sát cũng như là nhà tư vấn cho trang trại. Nhưng hãy để chúng học cách quan tâm đến người khác bằng cách chăm sóc động vật ở quy mô lớn hơn những gì chúng có thể trải qua bằng cách nuôi một con vật cưng hoặc một thứ gì đó nhỏ không tạo ra nhiều khác biệt. Đây là chăm sóc những con vật và sau đó những người này sẽ chăm sóc lẫn nhau.

D: Những người này sẽ đến từ đâu mà anh ta phải dạy cách làm điều này?

R: Có một số người trong khu vực không có nhiều định hướng, những người cần việc làm. Và khi có một công việc, họ sẽ học được rằng đây không chỉ là một công việc, và đó là một món quà khi có thể chăm sóc lẫn nhau và các loài động vật. Anh ta sẽ có thể biết khi ai đó bước vào cuộc đời mình, người đó sẽ là một phần của thực thể đó, một phần của hoạt động đó.

D: Nhưng liệu anh ta có thể làm được điều này không? Để có tiền làm việc đó, trả lương cho họ lúc ban đầu?

R: Trong một thời gian và sau đó nó sẽ phải tự duy trì. Và sau đó họ sẽ phải giúp đỡ lẫn nhau bằng cách mỗi người đảm nhận những công việc riêng biệt và phát triển điều này sau đó phải giúp đỡ nhau bằng cách mỗi người đảm nhận những công việc riêng biệt và phát triển đây gần như là một phần của cộng đồng. Là một cộng đồng lớn mạnh của quá trình giáo dục, các trường học, một phần học sinh bỏ học. Trường học sẽ không tồn tại theo cách mà chúng đã có trong quá khứ. Anh ấy có thể sẽ ở đó khi bắt đầu chuyện này, sau đó sẽ phải tự lực cánh sinh bởi những người khác vì anh ấy sẽ tiếp tục.

D: Điều này nghe có vẻ rất quan trọng, và anh ấy không cần phải tập trung vào những thứ thảm họa khác vì đó sẽ không phải là một phần thực tế của anh ấy, phải không? (Không) Đó là hai thế giới riêng biệt.

Phần còn lại của buổi học được dành cho việc chữa trị nhiều vấn đề thể chất khác nhau của Robert và đưa ra lời khuyên cá nhân.

Thông điệp chia tay: Đừng bỏ cuộc. Có niềm tin và có niềm vui. Hãy có niềm tin rằng bạn có thể tạo ra niềm vui cho và cho người khác. Rằng bạn có thể làm cho cuộc rước của họ trên thế giới tốt hơn bạn nghĩ, và bằng cách đó, bạn sẽ giúp họ nhiều hơn những gì bạn biết.

CHƯƠNG 16: NGƯỜI CÓ ẢNH HƯỞNG ĐẾN KẾT QUẢ, THỰC TẾ

TÔI ĐÃ CÓ MỘT BUỔI LÀM VIỆC VỚI CARL KHI TÔI ĐANG Ở LOUISVILLE TRONG một số cuộc họp kinh doanh. Anh ta rất yên lặng và có vẻ tách biệt khỏi những người khác, như thể anh ta không thực sự muốn ở đó. Vợ anh thì ngược lại, có vẻ thêm được mọi người quan tâm. Lý do trở nên rõ ràng khi tôi thực hiện cuộc phỏng vấn với Carl. Ông sống trên một dăm trang trại được phân lập từ thị trấn. Anh thích nó theo cách đó, nhưng không phải vợ anh. Người tổ chức nhóm nói rằng Carl là một trong những người đàn ông thông minh nhất hành tinh, và đang nghiên cứu các lý thuyết mà anh ấy đang phát triển. Nói cách khác, anh ấy là một thiên tài. Vì vậy, anh cần sự yên bình và yên tĩnh. Anh ấy muốn phiên họp vì anh ấy nghĩ rằng anh ấy có thể tìm thấy một số câu trả lời mà anh ấy đang tìm kiếm trong nghiên cứu của mình. Phiên họp được thực hiện trong khách sạn nơi tất cả chúng tôi đang ở.

Khi bước ra khỏi đám mây, anh ấy bắt đầu mô tả những cảnh trần tục: các tòa nhà, nông trại, nông nghiệp, con người trên cánh đồng. Tuy nhiên, những cảnh đó sẽ không còn, chúng cứ trượt đi và chuyển sang một cảnh khác. Điều này đôi khi xảy ra khi TT đang cố gắng cung cấp quá nhiều thông tin cùng một lúc, và nó có thể giống như một bộ phim với những cảnh lộn xộn trong quá trình tua đi nhanh. Bí quyết là làm cho hình ảnh chậm lại để khách hàng có thể chỉ tập trung vào một hình ảnh, vì vậy chúng ta có thể bắt đầu. Tuy nhiên, đây không phải là trường hợp của Carl. "Các cảnh đang thay đổi quá nhanh. Quá nhanh! Tôi đang xem xét những khung cảnh khổng lồ về mọi người trong tất cả các loại bối cảnh. Tôi không bản địa hóa. Tôi chỉ liên tục đi du lịch, đến nhiều khu vực khác nhau. Tôi cảm thấy như thể tôi đang chuyển động, chuyển động liên tục. Không có điểm dừng. Các cảnh thay đổi bởi vì tôi đang chuyển động liên tục. Nó sẽ không dừng lại. Nó sẽ dừng lại có lẽ trong hai hoặc ba giây, sau đó nó chuyển sang một thứ khác ". Tôi đã gặp những trường hợp này trước đây, vì vậy

tôi hỏi, "Vậy ít nhiều gì bạn cũng là một khách du lịch. Điều đó có đúng không?"

C: Đó là tất cả những gì tôi làm.

D: Nhận thức về cơ thể của bạn. Làm thế nào để bạn cảm nhận nó?

C: Không có cơ thể. Tôi là một quan điểm. Tôi là một người quan sát.

Đã có nhiều trường hợp khách hàng là một khách du lịch, một nhà quan sát, được xem xét trong cuốn sách này và cuốn sách khác của tôi.

C: Tôi là một phần của không gian và thời gian nền. Không có cơ thể. Chỉ có nhận thức. Quan sát, quan sát, khám phá. Tôi đi qua các sơ hở. Tôi đi xuống đường hầm, lối đi. Cảnh tượng thay đổi. Tôi đi du lịch khắp mọi nơi. Điều này cứ lặp đi lặp lại và đôi khi có người và đôi khi không có.

D: Nhưng bạn không có bất kỳ tương tác nào với những thứ này?

C: Không có tương tác. Quan sát. Tôi chỉ có thể quan sát. Tôi không cảm thấy có thể nhận thức được nhận thức này. Tôi có thể nhìn thấy chúng. Họ không thể nhìn thấy tôi. Tôi chỉ cần xem, và cũng phải xem ... bộ ... thông tin của con người. Sẽ có thông tin. Sẽ luôn có thông tin. Phải có. sẽ là thông tin. Sẽ luôn có thông tin. Phải có.

D: Bạn cảm thấy thế nào khi làm việc này?

C: Tôi cảm thấy không thể làm gì khác được. Tôi cảm thấy như thể tôi được phân phối trên rất nhiều môi trường. Có quá nhiều thứ để xem! Đó là một loại giống như một đường cao tốc. Một xa lộ mà đi mãi mãi. Không có điểm dừng. Nó không thể bị dừng lại.

D: Bạn đã làm việc này trong một thời gian dài?

C: Tôi cảm thấy rằng không có cơ sở nhà. Không có gì cả, không có chân đế hay mỏ neo. Tôi sẽ luôn là một người lạ ... một đơn vị kỳ lạ ... một người lạ biết ... có thể nhìn thấy và rất minh bạch đối với tôi. Tôi đi du lịch và thu thập thông tin cho đến khi cảm thấy bị thu hút bởi một thứ gì đó thu hút và giữ chân tôi, nhưng điều đó không thể làm được lâu. Nó không thể chứa tôi. Nó không thể chính xác. Nó không thể được giữ xuống. Đó là một cái gì đó cần được nhìn thấy. Có lẽ một vấn đề cần được giải quyết. Tôi có quyền thay đổi những gì tôi đang thấy. Tôi có thể làm cho nó có hình dạng khác. Tôi có thể làm cho nó tự định hình lại.

D: Sau đó, bạn có khả năng thay đổi những gì bạn đang thấy?

C: Hoàn toàn thay đổi. Tôi có thể làm cho nó thay đổi hoàn toàn hình dạng. Uốn cong.

D: Nhưng những người liên quan thì sao? Điều đó có đi ngược lại ý chí tự do của họ không nếu bạn thay đổi những gì bạn đang thấy?

C: Tôi không thay đổi chúng. Tôi đang thay đổi mà không làm việc với từng cá nhân, chỉ làm việc với những nhóm người lớn. Đó là tất cả những gì liên quan đến tôi. Tôi không quan tâm đến các cá nhân. Chúng không thể gây ra hậu quả cho tôi. Tôi cần phải tác động đến số lượng lớn mọi người, hành động của họ, tương tác của họ, điểm đến của họ để tôi có thể thấy ngay cả khi đó là một mạng lưới "Nguyên nhân".

D: "Nhân quả"? Đó có phải là ý bạn không?

C: Đó không phải là Nhân quả. Nó không phải là máy móc. Nó chỉ là một kết quả. Một kết quả được chọn. Bạn làm cho hệ thống liên quan đến kết quả ... buộc nó. Bạn buộc nó phải đạt được kết quả mong muốn, kết quả mà nó cần phải có. Nó cần phải có kết quả là "không ai có thể cản đường nó." Không thể có sự can thiệp! Điều đó nghe có vẻ rất quan trọng. Nó là cần thiết. Nó không

quan trọng. Nó cảm thấy cần thiết, một quá trình tự nhiên. Nó cần phải xảy ra. Tầm quan trọng là bên cạnh vấn đề.

D: Bạn đã làm việc này trong một thời gian dài, hay bạn có thể nhận thức được bất kỳ cảm giác nào về thời gian?

C: Không có thời gian.

D: Nhưng bạn đi khắp mọi nơi.

C: Mọi nơi.

D: Chỉ trên hành tinh Trái đất hay sao?

C: Tôi nhận ra một số có vẻ như không phải ở Trái đất, nhưng tôi không quan tâm đến chúng. Không thường xuyên, tôi không có thời gian. Những nơi khác không có đời sống thực vật. Nó không di chuyển. Nó không cần phải di chuyển để sống. Nó chỉ không chết khi nó được sinh ra. Nhưng điều này cũng mô tả những thứ đang chuyển động, và bây giờ có những thứ đang chuyển động. Và sau đó nó khác một thời gian và là nước.

D: Nhưng tất cả họ còn sống? Đó có phải là ý bạn không?

C: Tất cả đều sống theo một nghĩa nào đó. Tất cả đều xử lý thông tin.

D: Có ai đó bảo bạn đi làm những việc này không?

C: (Giọng mạnh mẽ.) Không ai nói với tôi điều gì!

D: Không ai hướng dẫn cho bạn?

C: Không ai đưa ra hướng dẫn. Không có gì ngoài tự do. Tôi dường như được đưa đến những nơi này ngoài ý muốn. Tôi dường như đến đó vì thấy chúng là

thích hợp vì theo một số cách, tôi cần nhìn thấy chúng. Một số được giải quyết khá tốt. Những người khác thì không.

D: Chà, bạn sẽ làm gì với tất cả thông tin bạn đang tích lũy này?

C: Công việc của tôi là cảm nhận. Nó có ý nghĩa. Mọi thứ trở nên tệ đi. Mọi thứ không phải lúc nào cũng được như ý muốn. Phải có kết quả. Kết quả phải được thực hiện. Có những điều cản trở (gây ra trở ngại?) Cho kết quả. Kết quả là chống lại. Những điều xảy ra sẽ dập tắt kết quả. Chúng hoàn toàn không xảy ra. Những điều nhất định được phép xảy ra. Những điều đó không thể được phép xảy ra.

D: Và bạn có ảnh hưởng để thay đổi những điều này?

C: Phải thay đổi chúng. Điều đó phải thay đổi, phải. Kết quả được chọn. Kết quả là những gì nó phải được.

D: Ai xác định nó?

C: Nó xác định chúng. Kết quả do chính môi trường lựa chọn. Môi trường là để giả định một hình thức nhất định, một động lực nhất định. Nhưng có môi trường là giả định một hình thức nhất định, một động lực nhất định. Nhưng luôn có sự can thiệp để làm cho chúng ta tự do, và tự do ngay cả khi không. Và nó phải được ngăn chặn khỏi những gì nó không phải là. Bởi vì nó không phải là cái gì, nó không thể là cái gì cả.

Điều này đã trở nên rất khó hiểu. Tôi đã cố gắng hết sức có thể để hiểu nó và đặt những câu hỏi hợp lý. "Vì vậy, có những thứ nhất định phải được? Đó có phải là ý bạn không?"

C: Ý tôi là khi mọi thứ được tạo ra, chúng là những dạng suy nghĩ. Chúng không phải là những thứ nguyên khối thống nhất. Chúng là sự tương tác của các bộ phận. Các bộ phận phải được điều khiển theo một cách nhất định để hệ thống

tồn tại theo cách mà nó tồn tại. Có một quy luật về tự do hoàn hảo, tự do hoàn hảo. Nó có thể xâm nhập vào một môi trường và nó có thể dẫn đến sự hoàn thiện của môi trường đó. Nó có thể dẫn đến sự không đáp ứng của môi trường đó. Nó là miễn phí. Bạn không thể ép buộc nó làm bất cứ điều gì! Nhưng chắc chắn, bởi một lực entropy tuyệt đối, sẽ gây ra sự vô tổ chức.

** (Lưu ý: entropy: 1. một thước đo năng lượng không có sẵn cho công việc hữu ích trong một hệ thống đang thay đổi. 2. Xu hướng của một hệ thống năng lượng cạn kiệt.) **

Và nếu sự vô tổ chức mà nó gây ra quá sâu, hệ thống không thể tồn tại và tồn tại. Vì vậy, một lượng tổ chức phải được duy trì. Có một con mắt. Mắt thấy. Nó thay đổi những gì nó nhìn thấy.

D: Bạn nói đôi khi mọi thứ đang đi sai hướng, vì vậy tôi nghĩ có lẽ công việc của bạn là giúp ảnh hưởng để nó quay trở lại.

C: Công việc không phải là để buộc nó quay trở lại. Việc làm không phải là thay đổi hướng đi của nó. Đó là để hạn chế hướng của nó. Nó giống như thể người ta tạo ra các bức tường xung quanh nó trong một cái phễu để ... động lực được chuyển thành một loại kết quả nhất định, sau đó nó xảy ra.

D: Chà, bạn đang tích lũy tất cả thông tin này. Bạn sẽ làm gì với nó một khi bạn tích lũy được nó?

C: Sự tồn tại là sự hoàn thành và sự tồn tại là sự đồng nhất. Bây giờ tôi đang nhìn chăm chăm vào một sinh vật. Sinh vật được hình thành từ nhiều sợi. Nó có mắt, nhưng tôi có thể buộc nó quay lưng lại với tôi. Tôi sẽ không để nó nhìn thấy tôi.

D: Bạn có nghĩ rằng nó có thể đã nhìn thấy bạn?

C: Không có gì có thể nhìn thấy tôi mà tôi không muốn bị nhìn thấy.

D: Nhưng bạn sẽ làm gì với thông tin này?

C: Tạo lại, tạo ra nó.

D: Bạn sử dụng nó theo cách đó?

C: Nó không được sử dụng bởi tôi. Tôi không có hứng thú với bất kỳ thứ gì trong số đó.

D: Bạn có mang nó đi đâu đó để nó được sử dụng để tạo lại không?

C: Tôi không cần phải làm vậy. Tôi không cần phải mang nó đi đâu cả.

D: Hãy cho tôi biết quy trình sau đó được sử dụng để tạo lại. Làm thế nào nó nhận được từ bạn tích lũy thông tin như một người quan sát được sử dụng để tái tạo?

C: Bạn thấy nó hoạt động. Bạn thấy nó hoạt động sai cách. Bạn tưởng tượng nó hoạt động theo đúng cách. Điều sai trở thành đúng, tự động.

D: Đó là những gì bạn có nghĩa là khi tạo lại?

C: Ý tôi là tạo lại. Các tài nguyên giống nhau được lấy và cấu hình lại xung quanh một tập hợp các sự kiện mới dẫn đến một hướng cụ thể. Đây là cách mọi thứ xảy ra.

D: Tôi nghĩ có lẽ bạn phải mang nó đi đâu đó nơi lưu trữ tất cả thông tin.

Đây là những gì tôi đã được nói với nhiều khách hàng khác, rằng có một sự thu thập thông tin liên tục. Nhưng nó đã được mang đi đâu đó và được cất giữ, sử dụng theo một cách nào đó. Rõ ràng là sinh vật mà tôi đang giao tiếp có một chương trình nghị sự khác.

C: Tất cả thông tin ở khắp mọi nơi. Nó được lưu trữ trong chính nó. Mọi điểm, không gian đều chứa tất cả những gì đang hình thành. Một người không phải di chuyển để di chuyển một. Một người chỉ cần chuyển hướng ý định của một người. Người ta có thể di chuyển khắp một vũ trụ mà không cần di chuyển gì cả!

D: Hừm. Cũng giống như tâm trí thuần khiết hay năng lượng thuần khiết, hay bạn sẽ mô tả khả năng đó như thế nào?

C: Đó là tâm trí, tâm trí trong sáng. Một tâm trí liên quan đến chính nó. Một con mắt đang nhìn vào bên trong chính nó, nhìn thấy nó là những gì khác nhau, rất nhiều.

** (Lưu ý: variegation: Thay đổi về hình thức bởi sự khác biệt, chẳng hạn như màu sắc, đốm, vết.) **

D: Tôi nghĩ rằng bạn đang tích lũy thông tin và mang đi đâu đó để những người khác sử dụng thông tin này để thay đổi.

C: Đó là một phần của nó khi bạn tạo lại môi trường. Môi trường tái tạo thì mới có tài nguyên. Môi trường cung cấp tài nguyên. Tài nguyên là thứ cho phép bạn tái tạo, tái tạo lại môi trường. Bạn làm điều đó thông qua các tài nguyên và do đó Môi trường được tái tạo thông qua chính nó, nội dung của nó ... chúng tổ chức nó. nội dung ... họ tổ chức nó.

D: Đó là những gì tôi đang cố gắng hiểu. Bạn có bao giờ đi vào một cơ thể vật chất để năng lượng tự do có thể được chứa?

Tôi đang cố gắng đưa chúng tôi đến gần đây, cơ thể vật lý của Carl, để chúng tôi có thể nhận được câu trả lời.

C: Điều đó đã không xảy ra! (Suy nghĩ) Tôi ... không!

D: Bạn nói rằng bạn thích tâm trí, năng lượng tự do. Vì vậy, bạn chưa bao giờ nhập vào một cơ thể vật chất để được chứa?

C: Nhận thức là được chứa đựng. Bạn được chứa đựng bởi nhận thức. Bạn chứa đựng những gì bạn nhận thấy. Đó là tất cả những gì cơ thể là, những nhận thức. Chúng tôi chọn nhận thức thực tế của chúng tôi. Chúng tôi có được một cơ thể trong quá trình này.

D: Tôi nghe nói nó dày đặc hơn, rất hạn chế nếu được chứa trong một cơ thể. Có đúng như vậy không?

C: Đúng vậy. Cơ thể không thể chứa bạn. Bạn không cần phải di chuyển bên ngoài cơ thể của mình ... bên trong bên trong ... không thể đi đâu cả.

D: Bằng cách đó, bạn có thể đạt được kiến thức to lớn, bạn có nghĩa là?

C: Bạn có thể đạt được bất kỳ kiến thức nào. Nó không phải là tất cả từ ngay lập tức. Bạn không thể. Tất cả đều quá phức tạp. Nó đến từ một loạt các sự kiện. Trong những sự kiện đó, bạn thấy tổ chức.

D: Vì thế nó phải được thực hiện dần dần, từng bước, bạn có nghĩa là?

C: Nó cần được thực hiện bằng chuyển động. Không có gì động tĩnh. Tất cả đang thay đổi. Điều khác bạn sẽ phải làm là định hướng lại hoặc hướng sự thay đổi theo một hướng nhất định.

D: Làm thế nào bạn có thể làm điều đó?

C: Bạn sẽ điều đó xảy ra. Đó là tất cả nhận thức của bạn. Bạn tạo ra nhận thức của bạn.

D: Bạn tạo ra thực tại của riêng bạn, đó là điều bạn muốn nói?

C: Đây là bản chất của thực tế. Thực tế là tự tạo ra. Tôi là một người quan sát thực tế. Tôi rất giỏi trong việc tái tạo.

D: Nhưng làm thế nào bạn có thể làm điều này nếu bạn được chứa trong một cơ thể?

C: Tôi là chính tôi. Tôi không chứa đựng. Tôi không làm gì cho bản thân mình. Công việc, công việc của tôi, không phải để làm cho bản thân mình.

Nó luôn dành cho hệ thống, chỉ dành cho hệ thống. Nó cần một người như tôi. Tất cả những người khác là vì bản thân họ, nhu cầu của họ. Họ là một người giống như tôi. Tất cả những người khác là vì bản thân họ, nhu cầu của họ. Họ được chứa đựng nhưng môi trường của họ, cơ thể vật chất của họ cần ... họ tìm kiếm sự thỏa mãn cho chính mình. Tôi không giống họ. Tôi không thể. Tôi không có bản thân cụ thể. Tôi có thể nhìn thấy một cơ thể bằng nhận thức của mình, nhưng tôi không thể bị trói buộc vào chúng. Tôi không thể tạo tệp đính kèm cho nó. Đó không phải là vĩnh viễn.

Con người là một thực thể giải quyết vấn đề, tạo ra vấn đề. Anh ấy tạo ra vấn đề. Anh ấy giải quyết các vấn đề. Đây là những gì anh ấy làm. Đây là cách anh ấy sống.

CHƯƠNG 17: NGƯỜI TẠO RA THỰC TẾ

PHẦN THÚ VỊ TRONG CÔNG VIỆC CỦA TÔI LÀ TÔI KHÔNG BAO GIỜ BIẾT những gì tôi sẽ gặp phải khi làm việc với khách hàng. Điều bất thường và bất ngờ bây giờ là chuẩn mực. Họ thường thấy mình trong những môi trường xa lạ mà họ không thể hiểu được bằng trí óc tỉnh táo của mình. Họ không thể phân tích nó vì nó không phù hợp với những gì họ đã mong đợi. Tôi phải kiên nhẫn và tiếp tục đặt câu hỏi cho đến khi nó bắt đầu rơi vào nhau. Phần chất vẫn là phần quan

trọng nhất của kỳ họp. Bằng cách quan sát các học sinh của tôi trong các lớp học của tôi, tôi thấy rằng nhiều câu chuyện tuyệt vời đã bị mất bởi vì họ không đặt câu hỏi thích hợp.

Đây là cách mà phiên của Sharon bắt đầu. Tất cả những gì cô thấy khi bước ra khỏi đám mây là bóng tối. Phải mất vài phút trước khi cô bắt đầu nhìn thấy những tia sáng màu nổi lên và ra một cách tinh tế như một sự tương phản với bóng tối. Cô mô tả nó giống như một tấm màn che hoặc một mảnh vải, mờ trong bóng tối, uốn lượn và nhấp nhô. Sau đó, cô ấy dường như đang lơ lửng trong một làn sương mù. "Sương mù có màu trắng, tím ... một số màu xanh lá cây đến và đi như một tấm màn che. Nó cảm thấy rất tốt. Bây giờ tôi có thể nhìn thấy bóng tối đó qua lớp sương mù ". Sau đó, cô ấy dường như xuyên qua lớp sương mù vào bóng tối, nhưng nó không giống như một bóng tối bình thường. "Nó rất rộng lớn. Nó to quá. Nó đen như màn đêm. Nó rất, rất lớn, rất rộng lớn ... còn sống ... nó đang sống. "

D: Tại sao bạn cảm thấy nó còn sống?

S: Tôi phát hiện chuyển động. Những chuyển động của nó giống như những làn sóng năng lượng đến và đi và nó trông và có cảm giác như, không phải vật thể, mà như thể có một dạng nào đó, nhưng không thể nhìn thấy được. Nó là hữu hình. Nó không có giới hạn, ranh giới nhưng nó giống như một nguồn năng lượng.

D: Tôi có thể hiểu điều đó. Nó không có hình thức? Đó chỉ là tất cả năng lượng, đó là ý của bạn phải không?

S: Có, nhưng một số cơ thể năng lượng có thể được cảm nhận và chúng di chuyển.

D: Vậy là họ vẫn chưa hình thành bất cứ điều gì?

S: Vâng, và nó rất có thể tưởng tượng.

D: Chà, làm thế nào để bạn cảm nhận được bản thân trong tất cả năng lượng này?

S: Tôi là một phần của nó. Nó cảm thấy tốt. Tôi không có cơ thể. Tôi là năng lượng đó.

D: Hmm, điều đó nghe có vẻ mạnh mẽ! (Không) Nó không? (Không) Nói cho tôi biết.

S: Tôi có thể cảm nhận được những chuyển động của năng lượng đó. Nó rất mềm. Và nó thay đổi. Độ nhạy của các chuyển động là thứ mang lại cảm giác về hình thức.

D: Tôi đang cố gắng hiểu. Ý bạn là, khi năng lượng di chuyển nó sẽ biến đổi thành một cái gì đó hay cái gì?

S: Không. Nó không thay đổi thành nhiều thứ. Nó mang lại cảm giác về hình thức. Sự chuyển động của năng lượng mang lại cảm giác về hình thức được tách ra khỏi năng lượng.

S: Không bị tách khỏi năng lượng.

D: Nhưng bạn là một phần của năng lượng này? (Có) Bạn có sử dụng nó theo cách nào không?

S: Không, tôi theo phong trào.

D: Vì vậy, bạn không bắt buộc phải sử dụng năng lượng?

S: Không, tôi chỉ là một phần của nó.

D: Bạn nói đó là một cảm giác tốt?

S: Nó không tốt và nó không tệ. Nó chỉ là! Cảm giác như ở nhà. Cảm giác như không có gì khác.

D: Và ở một nơi như thế, bạn không phải làm bất cứ điều gì. Bạn chỉ tồn tại và hiện hữu. Có đúng không? (Có) Có những người khác với bạn ở nơi này?

S: Đó không phải là những người khác. Nó chỉ là những chuyển động. Tôi cũng đang vận động.

D: Vì vậy, bạn không hoàn toàn đơn độc. (Không) Bạn có nghĩ mình sẽ tách khỏi điều đó hay trở thành một thứ gì đó khác không? (Không) Vì đó là nơi bạn hạnh phúc? (Đúng)

Tôi biết từ nhiều trường hợp tương tự khác, rằng cô ấy đã trở lại ban đầu khi cô ấy là năng lượng thuần túy. Tình trạng này có thể kéo dài trong một khoảng thời gian không thể tưởng tượng được, vì vậy tôi quyết định chuyển cô ấy đi. Thật khó để quyết định làm thế nào để từ nó. "Hãy tiến tới bất cứ khi nào bạn không còn là một phần của phong trào đó nữa." Tôi biết điều này phải xảy ra vì tôi đang nói chuyện với một người đang nằm trên giường trong văn phòng của tôi. Cuối cùng thì cô ấy sẽ phải đến nơi mà cô ấy đã nhập vào thể xác. "Chúng tôi đang ở đó ngay bây giờ! Điều gì đang xảy ra? Nó như thế nào?"

S: Tôi nghĩ đó là bóng tối giống nhau, cùng màu. Đôi khi nó nhẹ hơn. Đôi khi không. Nó đến và đi. Bây giờ nó trở nên nhẹ hơn. Nó nhẹ hơn. Tôi thấy nhiều ánh sáng hơn. Tôi nhìn thấy chính mình bây giờ. Tôi thấy một ngôi nhà nơi tôi đã lớn lên.

D: Hãy cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra.

S: Nó giống như một loại gelatin. Nó giống như một jello. Nó phải tạo thành ... giống như jello với không nhiều nhất quán.

D: Ngôi nhà?

S: Vâng, cả nhà. Nó không khó. Nó không chắc chắn. Nó trở nên rắn và sau đó nó không rắn. Nó đang dao động. Tôi đang nhìn nó từ trên cao. Bây giờ nó đã vững chắc.

D: Làm thế nào để bạn nhận thức bản thân bây giờ?

S: Tôi thấy tôi đang ở bên ngoài và tôi thấy một cô bé ở bên ngoài. Chính là tôi. Đó không phải là tôi.

D: Ý bạn là gì?

S: Tôi thấy cô ấy. Cô ấy thực sự dễ thương! Cô ấy có mái tóc xoăn và cô ấy rất hạnh phúc. Tôi đang theo dõi cô ấy. Tôi nhìn thấy cô ấy từ mọi góc độ. Cô ấy đang chuẩn bị cho một thứ gì đó. Cô ấy khoảng ba tuổi.

D: Bạn có thích cô gái nhỏ này không?

S: Vâng, và tôi thích ngôi nhà. Bây giờ nó đã vững chắc.

D: Bạn cảm nhận bản thân như thế nào khi đang theo dõi cô ấy?

S: Tôi giống như không khí.

D: Trước khi nó là năng lượng. Bây giờ có giống nhau hay không?

S: Vâng, hơi khác một chút, nhưng tôi giống như không khí. Tôi là không gian và tôi là chuyển động của không gian và những đám mây.

D: Tại sao bạn bị thu hút bởi cô gái nhỏ này?

S: Vì cô ấy đã sẵn sàng ... cô ấy đã sẵn sàng.

D: Ý bạn là gì?

S: Cô ấy là một phần của cái gì đó. Và tôi sẽ đến làm việc với cô ấy và ở bên cô ấy.

D: Bạn có biết cô ấy là một phần của cái gì không?

S: Vâng. Đó là một dự án. Tôi xem nhà rất chi tiết ... từng chi tiết. Và những gì tôi thấy là bản thân cô ấy và năng lượng (và nhận thức của tôi là một phần của năng lượng) giống nhau mặc dù nó không giống nhau. Và cô ấy đã sẵn sàng để thể hiện điều đó. Cô ấy sẽ cho phép tôi làm điều gì đó với cô ấy.

D: Cô ấy có biết về bạn không?

S: Đôi khi.

D: Bạn đang nói về dự án này là gì?

S: Đó là một trải nghiệm. Đó là một phần của kinh nghiệm. Cô ấy có cái nhìn đầy đủ về mọi thứ như thế nào và cô ấy sẽ đưa nó cho tôi.

D: Ý bạn là gì?

S: Về cách các sự vật và thực thể được hình thành. Cô ấy biết làm thế nào để làm điều này. Đó là một sức mạnh tuyệt vời.

D: Có phải cô ấy sinh ra đã biết làm điều này? (Có) Nhưng cô ấy sẽ đưa nó cho bạn?

S: Không phải sức mạnh. Tôi không cần sức mạnh. Cô ấy sẽ cung cấp cho tôi kiến thức mà cô ấy có. Và cô ấy sẽ cho tôi cơ hội để tự mình trải nghiệm điều đó.

D: Đó là kiến thức gì?

S: Về cách hình thành mọi thứ.

D: Tôi nghĩ như là một năng lượng, bạn sẽ biết cách làm điều đó.

S: Không, tôi không biết làm thế nào để làm điều đó.

D: Bạn không biết làm thế nào để hướng dẫn nó? Đó có phải là ý bạn không?

S: Vâng. Cô ấy sẽ cho tôi cơ hội. Cô ấy biết.

D: Ai đó đã chỉ cho cô ấy?

S: Không. Đó là những gì cô ấy là. Cô ấy sinh ra đã biết cách làm điều này.

D: Và cô ấy sẽ cung cấp kiến thức cho bạn như thế nào?

S: Cô ấy sẽ chuyển nó cho tôi. Tất cả các cách khi thời gian trôi qua. Đó sẽ là một quá trình của thời gian và nó sẽ xảy ra trong thực tế này. Cô ấy đã nhìn thấy bây giờ.

D: Nó sẽ là một điều tiếp tục diễn ra trong một thời gian dài? (Có) Và trong thời gian đó cô ấy sẽ truyền kiến thức cho bạn?

S: Vâng, và nó sẽ là một trải nghiệm.

D: Kiến thức về Trái đất hay gì?

S: Vâng, và kiến thức về mọi thứ, về luật. Làm thế nào để hình thành mọi thứ, làm thế nào để trải nghiệm mọi thứ. Cô ấy biết tất cả những điều này!

D: Có phải cô ấy đang sử dụng nó trong cuộc sống của riêng mình?

S: Có, nhưng rất hạn chế. Cô ấy là ba.

S: Có, nhưng rất hạn chế. Cô ấy là ba.

D: Cô ấy có thể sử dụng năng lượng ở độ tuổi trẻ đó không?

S: Vâng, cô ấy có thể sử dụng một chút. Nhưng nó sẽ phát triển. Cô ấy đã thỏa thuận với tôi để chia sẻ và tham gia vào dự án này.

D: Chà, cô ấy sẽ truyền kiến thức cho bạn như thế nào?

S: Cô ấy sẽ hợp nhất với tôi.

D: Vì vậy, bạn sẽ được tách biệt.

S: Chúng tôi có nhưng chúng tôi không.

D: Bạn đã từng ở trong cơ thể người trước đây chưa? (Không) Sau đó, đây sẽ là lần đầu tiên. (Có) Vậy bạn sẽ hợp nhất với cô ấy như một phần của cô ấy hay sao? (Không) Giải thích cho tôi.

S: Chúng tôi hợp nhất. Chúng tôi trở thành một và sau đó cô ấy trở lại với chính mình. Và tôi giữ lại những gì cô ấy cho tôi.

D: Vì vậy, bạn không ở lại hợp nhất?

S: Không, không, không. Đó là một quá trình.

D: Chỉ để có được kiến thức cô ấy đã học và sau đó bạn tách biệt một thời gian?

S: Vâng, nhưng tôi vẫn ở đó. Luôn luôn ở xung quanh cô ấy, vâng. Tôi ở mọi nơi.

D: Nhưng bạn có đang làm những việc khác ngoài việc này không?

S: Không. Tôi không cần phải làm bất cứ điều gì.

D: Cô ấy có biết rằng cô ấy đang truyền thông tin này không? (Có) Liệu cô ấy có giữ lại thông tin này khi lớn lên không?

S: Một phần. Cô ấy sẽ ngày càng ít nhận thức hơn.

D: Có vẻ như bạn sẽ ở với cô ấy trong một thời gian dài, phải không? (Có)
Chúng ta đang nói về Sharon, phải không? (Đúng)

Vì vậy, thực thể này là khách hàng của tôi Sharon và cô ấy cũng tách biệt với cô ấy. Tôi nghĩ nó đủ khách quan để tôi có thể đặt câu hỏi về Sharon mà không cần chính thức gọi TT. Sau rất nhiều năm thực hiện những buổi học này, tôi đã học được khi nào thực thể mà tôi đang nói chuyện có đủ kiến thức để cung cấp câu trả lời. Về mặt kỹ thuật, dù sao thì tất cả đều giống nhau. Tôi muốn biết liệu Sharon có còn cuộc sống nào khác trên Trái đất hay không. Nó nói rằng cô ấy đã không.

D: Vậy thì đây cũng là lần đầu tiên cô ấy ở trong cơ thể con người?

S: Trên Trái đất, có.

D: Cô ấy sống ở những nơi khác ngoài Trái đất? (Có) Bạn có thể cho chúng tôi biết đôi điều về nơi cô ấy sống trước đây không?

S: Vâng. Cô ấy là thành viên của một nhóm lớn và cô ấy có mặt ở khắp mọi nơi.

D: Thích bạn?

S: Không. Nó khác nhau. Cô ấy có hình thức.

D: Vậy khi cô ấy ở những nơi khác với nhóm lớn này, đó là với hình dạng vật chất?

S: Không phải dạng thể chất, mà là dạng cá nhân hơn.

D: Hình thức nhóm? (Có) Những cuộc đời khác này ở đâu?

S: Nó giống như một con tàu không gian. Giống như một nghề thủ công ... lớn. Họ thuộc cùng một nhóm và họ du hành qua các thực tại và các chiều không gian.

D: Nhưng chúng có hình thức vật chất không?

S: Họ có thể chất ... họ có dạng cá thể hóa, không phải lúc nào cũng là vật chất. Đôi khi nó trở thành vật chất và đôi khi nó không phải là vật chất. Hình dạng rất giống với hình dạng của con người trên Trái đất, nhưng nó không quá khó. Nó sáng hơn. Không quá rắn. Nó có thể giữ lại ánh sáng nhiều hơn. Nó có nhiều ánh sáng hơn.

D: Họ làm gì trên tàu?

S: Họ làm việc với thực tế. Họ làm việc để hình thành các thực tại khác nhau và chồng chéo các khía cạnh khác nhau của các thực tế. Họ có một công việc lớn phải làm.

D: Nghe có vẻ như là một công việc lớn! (Có) Nhưng công việc của bạn có một năng lượng riêng biệt. Bạn không tham gia vào việc đó? (Không) Bạn là một phần của một dự án khác.

S: Vâng. Họ tạo ra thực tại. Chúng chồng chéo các khía cạnh khác nhau của thực tế.

D: Còn những cá nhân liên quan đến những thực tại đó thì sao?

S: Còn họ thì sao?

D: Họ có liên quan gì đến phần đó không? Họ có tạo ra các cá nhân không?

S: Họ làm điều đó, có. Họ làm những gì cần thiết phải làm.

D: Tôi đã nghĩ nếu họ đang tạo ra thực tại, họ sẽ phải được sinh sống bởi các sinh vật, phải không?

S: Vâng. Nhưng họ không quan tâm nhiều đến điều đó.

D: Họ quan tâm đến điều gì?

S: Về cách tất cả các thực tại khác nhau phối hợp với nhau. Họ quan tâm đến chính quá trình này. Họ không quan tâm đến mọi người ... không phải theo cách xấu ... chỉ như một cái gì đó khác.

D: Vì vậy, dự án khác này lớn hơn, có tầm quan trọng hơn so với cá nhân. (Có) Sau đó, tôi đoán rằng cá nhân quyết định thực tế mà họ muốn sống là gì?

S: Không. Họ không có bất kỳ sự lựa chọn nào vì nó phụ thuộc vào tần suất.

Điều này đã được nhấn mạnh nhiều lần rằng cá nhân không có khả năng tiến tới các chiều không gian khác, ngay cả về mặt tinh thần, nếu tần số và rung động của họ không khớp với nhau. Họ không thể đi cao hơn bất kỳ mức độ họ cộng hưởng. Đây là lý do tại sao (đặc biệt là trong thời đại chúng ta đang sống hiện nay), cá nhân học cách nâng cao sự rung động của họ để cộng hưởng với những thực tại cao hơn mà chúng ta đang tiến vào.

D: Vậy tại sao họ lại tạo ra tất cả những thực tại này?

S: Họ giữ mọi thứ ở đúng vị trí. Họ giữ các thực tại khác nhau tại chỗ để toàn bộ Vũ trụ có thể theo cách của nó. Họ phải xóa một số thứ. Họ phải thêm một số thứ. Họ phải làm một số thứ. Họ giữ mọi thứ. Họ quan sát thực tế và kích thước.

Giữ nó ở trạng thái cân bằng để chúng có thể tồn tại. Vì vậy, Vũ trụ có thể tồn tại.

D: Tại sao họ phải được bao bọc trong một con tàu vũ trụ để làm điều này?

S: Đó là cách họ đi du lịch và đó là cách họ khám phá. Họ có năng lượng và cách thể hiện các cơ quan. Và những cơ thể đó cần không gian và không gian giống như một ngôi nhà. Đó là nơi họ đến và ở và làm việc từ khi nó trở nên vững chắc.

D: Ý bạn là con tàu vũ trụ trở thành ... đó là nhà của họ?

S: Vâng, giống như một thế giới. Nó không phải là một con tàu vũ trụ, giống như một phương tiện. Nó giống như một thế giới. Con tàu không gian này giống như cả một thế giới. Đôi khi nó thậm chí là một phần của nó. Nó không giống như một chiếc xe. Không phải như thế!

D: Điều này hơi khó hiểu đối với tâm trí con người của tôi. Đó là lý do tại sao tôi đặt rất nhiều câu hỏi.

S: Nó giống như hữu cơ. Nó giống như không gian hữu cơ có các chức năng. Nó thông minh.

D: Vì vậy, toàn bộ vật chứa, tôi đoán bạn sẽ nói, là thông minh? (Có) Tôi đoán tôi nghĩ đó là điều bất thường vì tôi đã làm việc với UFO và ET trong 25 năm và thông tin tôi nhận được liên tục thay đổi. Vì vậy, nó không còn là những con tàu không gian nhỏ vững chắc ngoài kia?

S: Không. Có những con tàu vũ trụ ngoài kia. Có, có một số. Có nhiều.

D: Có các dạng sống vật chất khác trên chúng.

S: Vâng. Có những loại tàu không gian khác vẫn còn sống. Hữu cơ.

Điều này nghe giống như loại phi thuyền mà Phil đã sử dụng trong Keepers of the Garden. Nó khiến anh hoảng sợ khi phát hiện ra rằng nó thực sự còn sống.

D: Nhưng đó là những công việc khác nhau? (Có) Bạn đã nói rằng chúng không chắc chắn.

S: Không. Chúng có thể trở nên rắn chắc.

D: Họ là những người đang thao túng thực tế. (Có) Và sau đó các loại khác trong phi thuyền cơ học có một chương trình làm việc khác, tôi đoán vậy.

S: Vâng. Họ đến từ một đẳng cấp khác. Họ khác nhau.

D: Vì vậy, mọi người đều có phần riêng của mình để chơi trong này.

S: Vâng, mọi thứ đều quan trọng.

D: Và Sharon là một phần của nhóm đó? (Có) Công việc rất quan trọng!

S: Đó chỉ là một công việc.

D: Đối với tôi, điều quan trọng là giữ cho Vũ trụ cân bằng. (Cười thầm) Có ai bảo những người đó phải làm gì không?

S: Không, họ biết.

D: Nhưng nếu không có chúng, cả Vũ trụ sẽ hỗn loạn, phải không?

S: Tôi đoán, nhưng họ không phải là những người duy nhất.

D: Những người khác có đang làm điều tương tự không? (Có) Cô ấy khá hạnh phúc khi ở đó, phải không?

S: Vâng, cô ấy đã.

D: Tại sao cô ấy quyết định nhập vào cơ thể người?

S: Cô ấy muốn trải nghiệm. Cô muốn cố gắng làm công việc mà họ đang làm.

D: Tôi nghĩ sẽ hạn chế hơn nếu đi vào một cơ thể vật lý, phải không? (Có) Sau đó, phần tôi đang nói chuyện được chỉ định làm việc với cô ấy? (Có) Để tìm hiểu xem trở thành con người là như thế nào? (Có) Và cảm xúc và mọi thứ hay gì?

S: Không tập trung nhiều vào cảm giác, tập trung vào trải nghiệm ở đây.

D: Những gì con người trải qua?

S: Vâng, bạn có thể nói điều đó.

Trong cuộc phỏng vấn, Sharon nói rằng mẹ cô đã bị sẩy thai nhiều lần trước khi Sharon được sinh ra. "Cô ấy không thể vào. Cô ấy đã cố gắng, nhưng tần suất không phù hợp." Tôi đã nghe điều này trong một số trường hợp khác và nhiều trường hợp trong số đó đã được báo cáo trong Ba làn sóng tình nguyện và Trái đất mới. Sự rung động của người mẹ phải tương thích với sự rung động của linh hồn đang đến, nếu không sẽ dẫn đến sẩy thai.

D: Chuyện gì đã xảy ra khi cô ấy cuối cùng cũng có thể được sinh ra?

S: Tần số đã được ổn định. Họ quản lý để làm cho tần số ổn định.

D: Và cô ấy nhập bào thai để được sinh ra? (Đúng) Sau đó, không có gì khác biệt cho đến khi cô ấy ba tuổi khi bạn quyết định đến làm việc với cô ấy? (Có) Cô ấy có sống một cuộc sống bình thường cho đến khi bạn đến làm việc với cô ấy không?

S: Vâng! Cô ấy cần một mạng sống ... nhưng tôi đã không giúp cô ấy! Không! Tôi chưa bao giờ hỗ trợ cô ấy! Cô ấy đã hỗ trợ tôi.

D: Đây là một thỏa thuận mà cô ấy đã thực hiện với bạn? (Có) Cô ấy nói khi còn rất nhỏ, khoảng tuổi khi bạn đến, rằng bố mẹ cô ấy đã cho cô ấy uống một loại thuốc an thần nào đó.

S: Vâng. Cha mẹ cô ấy không hiểu sự thay đổi tần suất và họ lo lắng cho cô ấy.

D: Cô ấy đã hành động khác? (Có) Đó là độ tuổi mà bạn đã tham gia và kết nối, phải không?

S: Vâng, và khi cô ấy lớn lên.

D: Bạn tiếp tục ra vào?

S: Vâng, luôn luôn. Điều đó luôn xảy ra.

D: Bạn đến và đi. (Có) Bạn lấy thông tin ở nơi bạn phải lấy nó. (Có) Bạn lấy nó ở đâu?

S: Với năng lượng. Năng lượng lớn ... đến Hư không... đến Nguồn.

D: Vậy Nguồn là Năng lượng lớn? (Có) Tôi nghe nói nó được mô tả là "ánh sáng trắng". (Có) Và bạn đã mô tả nó là bóng tối?

S: Vâng. Nó giống nhau.

D: Điều tương tự. (Có) Vì vậy, nó chỉ trở về Nguồn thực sự. (Có) Được rồi. Tôi có thể hiểu điều đó tốt hơn. Và bạn đã ở bên cô ấy suốt cuộc đời?

S: Tính đến thời điểm cô ấy rời đi.

D: Ý bạn là gì?

S: Cô ấy đi rồi. Cô ấy không còn ở trong cơ thể của mình nữa.

D: Đó là bản gốc mà bạn đã ở cùng?

S: Vâng, cô ấy đã quay trở lại tàu vũ trụ.

D: Chuyện gì đã xảy ra? Tại sao cô ấy lại bỏ đi?

S: Vì cô ấy muốn nên tôi có thể vào.

D: Cô ấy không muốn ở đây nữa?

S: Tôi đoán là không.

D: Xe Sharon lúc đó bao nhiêu tuổi?

S: Bốn mươi.

Đó là một bất ngờ không ngờ. Sharon hiện đã ngoài năm mươi tuổi.

D: Ở tuổi bốn mươi, cô ấy quyết định muốn quay trở lại?

S: Vâng, cô ấy bắt đầu sẵn sàng quay trở lại và khi cô ấy bốn mươi hai tuổi, cô ấy rời đi.

D: Nhưng chiếc xe, Sharon, cơ thể vẫn còn sống.

S: Tôi đã vào.

D: Hãy giải thích điều đó. Cô ấy chỉ cảm thấy mình đã học đủ và giúp đỡ đủ và cô ấy có thể quay trở lại?

S: Cô ấy không đến để giúp bất cứ điều gì. Cô ấy chỉ đến để trải nghiệm làm người.

D: Được rồi, và bạn đã ở bên cô ấy trong thời gian đó để chia sẻ kinh nghiệm của cô ấy? (Có) Vì vậy, cô ấy đã muốn rời đi và bạn đã thay thế cô ấy? (Có) Bởi vì bạn biết tất cả về cô ấy, bạn có những kỷ niệm? (Có) Có điều gì xảy ra vào thời điểm cuộc trao đổi diễn ra không? (Không) Bởi vì tôi đã nghe nói rằng đôi khi nó phải là một tình huống đau thương khi linh hồn hoán đổi.

S: Không. Không phải luôn luôn. Cơ thể ốm yếu nhưng đó không phải là lý do mà cô ấy ra đi.

D: Nhưng khi bạn vào bạn có tất cả thông tin, bạn biết mọi thứ về cô ấy? (Có) Và không ai khác thậm chí sẽ nhận thấy sự khác biệt, phải không? (Không) Và bây giờ bạn là người duy nhất trong cơ thể?

S: Có, nhưng tôi cũng chia sẻ thông tin.

D: Bạn chia sẻ thông tin với ai?

S: Sự thông minh từ không gian rộng lớn đó.

D: Không gian lớn là những cái được làm thủ công nơi cô ấy đến? (Không) Không gian lớn? Đó là phần mà bạn đã có trong đầu khi tôi lần đầu tiên bắt đầu nói chuyện với bạn? (Có) Nhưng bây giờ bạn vẫn ở trong cơ thể này trong suốt thời gian tồn tại của nó?

S: Tôi không biết ... có thể tôi sẽ, có thể không. Tôi có thể đi bất cứ lúc nào tôi muốn.

D: Không phải cơ thể, Sharon, có những việc cô ấy phải làm sao?

S: Không, cô ấy đến đây để trải nghiệm. Cũng giống như tôi.

D: Chà, bạn có thể trả lời một số câu hỏi nếu tôi hỏi họ không? (Có) Cô ấy muốn biết mục đích của mình là gì. Bạn có thể cho cô ấy biết cô ấy cần phải làm gì không?

S: Để tận hưởng cuộc sống, để quan sát và quan sát và tiếp tục chia sẻ những gì cô ấy biết. Quan sát là rất quan trọng. Quan sát bằng tất cả các giác quan.

D: Tôi đã được nghe kể về cái mà chúng tôi gọi là Ba làn sóng tình nguyện viên đã đến giúp đỡ vào thời điểm này. Cô ấy có phải là một trong số đó? (Có) Tôi nghĩ cô ấy có thể là vì cô ấy không thích nó ở đây. Cô ấy liên tục nói rằng cô ấy muốn về nhà. Nhưng không phải cô ấy có một phần quan trọng trong tất cả những điều này sao?

S: Cô ấy ở đây để trải nghiệm và cô ấy ở đây để ở đây. Chỉ để ở đây. Để quan sát.

Đây chắc chắn là đặc điểm của Làn sóng thứ hai, những Người quan sát được cho là như vậy.

D: Nhưng bây giờ cô ấy không hạnh phúc lắm.

S: Không, cô ấy không hạnh phúc. Cô ấy mệt.

D: Chà, cô ấy nên ở trong hoàn cảnh hiện tại hay cô ấy nên thay đổi điều đó? (Một trong những câu hỏi của cô ấy.)

S: Cô ấy có thể làm bất cứ điều gì cô ấy muốn. Cô ấy có quyền làm bất cứ điều gì cô ấy muốn, nhưng theo nghĩa đen. Cô ấy có thể tạo ra bất cứ thứ gì cô ấy muốn.

D: Nhưng trước tiên cô ấy phải quyết định những gì cô ấy muốn. Đó luôn là phần khó khăn. (Có) Cô ấy nói cô ấy ở lại nơi cô ấy ở vì em gái của cô ấy.

S: Vâng. Chị gái cô là người đã giữ cho cô sống sót lúc ban đầu khi Sharon nhập xác.

D: Khi cô ấy được sinh ra?

S: Cô ấy được sinh ra ... người đầu tiên được sinh ra ... khi cô ấy đến từ tàu vũ trụ. Cô được sinh ra ở đây sau khi sảy thai. Em gái cô đã giúp cô được sống. Cô ấy đã chăm sóc cô ấy. Cô ấy không ăn, nhưng cô ấy đã chăm sóc cô ấy.

Điều này thường xảy ra khi linh hồn nhập vào cơ thể người lần đầu tiên trên Trái đất. Cơ thể họ trước đây không phải ăn thức ăn rắn. Thường thì họ sống bằng năng lượng thuần túy. Vì vậy, họ không hiểu rằng cơ thể con người cần thức ăn. Nó nói rằng tất cả mọi người là gia đình của Sharon đã có tiền kiếp và ở trên bánh xe Trái đất của nghiệp. Sharon là một người khác và cô ấy không có nghiệp chướng với bất kỳ ai.

D: Vì vậy, đây là lý do tại sao Sharon cảm thấy cô ấy cần phải chăm sóc em gái của mình bây giờ? (Có) Nhưng cô ấy không thực sự hạnh phúc trong tình huống này, phải không?

S: Cô ấy có thể làm bất cứ điều gì cô ấy muốn.

D: Cô ấy không muốn làm tổn thương em gái mình. Cô ấy sợ điều gì đó có thể xảy ra với mình nếu cô ấy rời đi.

S: Cô ấy sẽ được chăm sóc.

D: Cô ấy đang nghĩ đến việc đi Châu Âu.

S: Vâng, đó là một ý kiến hay.

D: Cô ấy đã đi du lịch nhiều nơi trên thế giới với tư cách là một nhà quan sát, phải không?

S: Vâng, và ở mọi nơi cô ấy đến, cô ấy đã sửa đổi trường năng lượng. Cô ấy có thể đến và đi. Cô ấy phải đi nhiều nơi.

D: Vì vậy, nó sẽ không phải là nhiệm vụ của cô ấy nếu cô ấy ở lại một nơi.

S: Không, sẽ không. Cô ấy phải di chuyển. Khi ở những nơi này, cô ấy thay đổi cấu trúc của thực tại bất cứ nơi nào cô ấy đến.

D: Tôi cũng đi du lịch rất nhiều.

S: Vâng. Bạn đang làm điều gì đó như vậy theo một cách khác. Một cách khác. Của bạn là một sứ mệnh khác. Khi cô ấy đi, cô ấy thay đổi cấu trúc. Cô ấy sử dụng năng lượng chỉ để nói chuyện với mọi người. Cô ấy cũng có thể sử dụng năng lượng để chữa bệnh. Nó sẽ dễ dàng hơn bây giờ.

D: Bạn có bất kỳ hướng dẫn nào bạn muốn cung cấp cho cô ấy?

S: Để thư giãn, tận hưởng và quan sát và ở đó. Đó là nó! Cô ấy có thể làm được. Cô ấy đang làm điều đó rồi! Chúng tôi có một khía cạnh chính thức hơn bây giờ. Chuẩn bị thêm thứ gì đó. Cô ấy sẽ biết.

D: Tôi biết những người đã tình nguyện và đến để giúp đỡ đang gặp khó khăn trong việc thích nghi với Trái đất. Tôi đã gặp rất nhiều người trong số họ. Tôi nghe nói hiện giờ có hàng trăm nghìn người trong số họ ở đây, phải không?

S: Vâng. Họ đến từ các cấp độ khác nhau. Họ ở đây để thay đổi thực tế, rung động và tần số.

D: Tôi đã được thông báo rằng chúng ta đang rời xa sự tiêu cực.

S: Vâng, không hối tiếc.

D: Chúng tôi muốn một thế giới tích cực. (Có) Rất khó để giải thích cho mọi người khi tôi đang cố gắng giúp họ hiểu điều gì đang xảy ra.

S: Có, nhưng họ đang nhận được nó.

D: Chúng tôi coi đó là sự ngăn cách giữa Trái đất cũ và Trái đất mới. (Có) Nhưng có một số sẽ ở lại Trái đất cũ.

S: Vâng, nó đã xảy ra. Nó là một quá trình.

Sau đó, chúng tôi đi tìm hiểu các vấn đề về thể chất của Sharon. Tôi yêu cầu nó thực hiện Quét cơ thể và cho tôi biết nó đã nhìn thấy gì. "Không có gì sai cả." Đây là một điều bất ngờ vì Sharon đã liệt kê rất nhiều phàn nàn về thể chất.

S: Cơ thể tái tạo mỗi ngày. Cô ấy không nên lo lắng về điều đó.

D: À, còn hệ tiêu hóa của cô ấy thì sao?

S: Cô ấy lo lắng. Cô ấy lo lắng về thế giới này. Cô ấy không quen với việc ở trong cơ thể con người. Cô ấy là người mới tiếp xúc với cơ thể người, vì vậy thật khó hiểu cách nó vận hành. Cô ấy cảm nhận được những cảm xúc, những căng thẳng xung quanh mình. Cô ấy cảm thấy mọi thứ và điều đó gây ra rắc rối trong cơ thể cô ấy. và điều đó gây ra rắc rối trong cơ thể cô ấy.

D: Cô ấy không biết về cảm xúc và mức độ mạnh mẽ của chúng.

S: Vâng, cô ấy chưa bao giờ có chúng trước đây.

Tôi hỏi có thể làm gì cho hệ tiêu hóa của cô ấy, và nó nói lại rằng mọi thứ đều ổn. Cô ấy chỉ cần thư giãn. "Cô ấy thiền, và điều đó thật tốt. Đó là cách mọi thứ được kết nối. Cô ấy đang truyền thông tin khi cô ấy làm điều đó. Và cũng trong

quá trình thiền, cơ thể được chữa lành. Nó giúp cô ấy được phục hồi. Cô ấy khó ngủ vào ban đêm vì ban đêm là lúc tâm trí cô ấy chuyển thông tin. Sự hồi hộp. Cô ấy quá lo lắng về thế giới. Đôi khi cô ấy quên rằng đó chỉ là một phần của trải nghiệm. Và không có gì phải lo lắng. Cô ấy chỉ là người quan sát. Cô ấy lo lắng quá. Cô ấy cần tận hưởng cuộc sống và biết rằng cô ấy có tất cả sự trợ giúp mà cô ấy cần ... và hơn thế nữa.

Thông điệp chia tay: Để thư giãn và tận hưởng và làm những gì cô ấy muốn. Cô ấy có tất cả quyền lực và hơn thế nữa. Cô ấy có thể làm bất cứ điều gì cô ấy muốn. Cô ấy chỉ cần có mặt ở đó. Có mặt tại các địa điểm. Cô ấy cần đi du lịch nhiều hơn. Cô ấy cần phải đi đến những nơi. Cô ấy đã đi du lịch rất nhiều, nhưng bây giờ cô ấy cần phải đi và ở lại nhiều hơn, thời gian lâu hơn. Cô ấy cần phải thay đổi chiến lược. Cô ấy được yêu mến bởi cả Vũ trụ.

CHƯƠNG 18: NHỮNG NGƯỜI LÀM NỀN

BÂY GIỜ TÔI ĐÃ NHẬN ĐƯỢC THÊM THÔNG TIN VỀ khái niệm về bối cảnh mọi người. Nó vẫn là một khái niệm uốn nắn tâm trí, nhưng hy vọng sẽ có ý nghĩa hơn một chút với những thông tin bổ sung mà chúng tôi thu thập được. Tôi đã lặp lại phiên trước từ Vũ trụ chuyển đổi – Quyển Bốn và sau đó thêm hai phiên khác về chủ đề này.

Suzette bước ra khỏi đám mây khi đứng bên ngoài một khu rừng cây cao rất lớn. Đúng hơn là những cây thông hay cây tuyết tùng rất cổ và to lớn. Cô ấy đang cố gắng nhìn thấy Mặt trời, nhưng nó dường như bị che khuất bởi một thứ gì đó giống như đám mây che phủ. Sau đó, cô phát hiện ra rằng đó không phải là mây, đó thực sự là không khí bẩn đang ngăn Mặt trời chiếu sáng. Cô lo lắng về việc cây cối sẽ chết vì không khí. Sau đó, trước sự ngạc nhiên của cô ấy, và

của tôi, cô ấy nhìn thấy khủng long. Một số trong số chúng lớn, như Tyrannosaurus Rex. Cô ấy nói rằng họ đang ngửi thấy mùi không khí và rất lo lắng. Có điều gì đó không bình thường, và cô ấy cũng cảm nhận được điều đó.

Cũng có một điều ngạc nhiên khi tôi hỏi cô ấy về cơ thể của cô ấy. Cô ấy nói rằng nó xấu xí vì nó được bao phủ bởi mái tóc màu nâu mờ khó chịu. Cô ấy cảm thấy là nam giới ở giữa thế giới và đang đeo một bộ da thú từ vai xuống. Tôi hỏi cô ấy có thoải mái ở nơi đó không, và cô ấy trả lời: "Không! Vì bầu trời ... không khí không còn nữa. Sẽ không có bất kỳ sự sống nào. " Vì vậy, một cái gì đó bất thường chắc chắn đã xảy ra. Tôi muốn biết liệu anh ấy có cảm thấy thoải mái khi ở đó trước đây không. "Không. Đó là một cuộc đấu tranh mỗi ngày. Vì những con thú... chỉ để sống là một cuộc đấu tranh ". Đây là những con thú lớn hơn, nhưng cũng có những con nhỏ hơn chúng đã ăn thịt. Họ sử dụng da sống từ những thứ này sau khi ghép chúng lại và dùng đá cắt bỏ da. Sau đó, họ sẽ làm khô thịt. Tôi tự hỏi tại sao họ sẽ phải tự mặc quần áo nếu họ được bao phủ bởi tóc. Anh ấy nói, "Để được bảo vệ. Có những loại cây nhỏ hơn với gai trên chúng khi bạn đuổi theo động vật ".

Tôi muốn biết nơi anh ta sống, và có vẻ như anh ta đang mô tả một cái hang. "Nó giống như nhìn vào một đường hầm trong đá. Giống như một cái lỗ. Nó chỉ đi vào và mở ra. Nó đi sâu hơn vào những đường hầm cho phép đủ ánh sáng. " Sau đó anh ta nhìn thấy có một đứa trẻ trong đường hầm. "Cái hố này ... không có gì khác trong đó ngoài đứa trẻ, vì vậy tôi nghĩ rằng tôi đã trốn thoát đến nơi này. Tôi đã mang đứa trẻ này đến nơi này ". Anh ta đến từ một nơi khác. "Đó là cái chết không xác định. Tôi biết mình phải bảo vệ đứa trẻ này khỏi những gì đang rình rập. Cái chết đang đến. Chết đối với cây cối và chết đối với khủng long ". Anh ta mô tả nơi anh ta đến là một hang động lộ thiên, nơi có nhiều người trông giống anh ta sinh sống. "Họ chỉ không nghĩ rằng không có gì xấu sẽ xảy ra. Họ không tin tôi."

D: Làm thế nào bạn biết một cái gì đó sẽ đến?

S: Những cái cây và những con khủng long đã nói với tôi.

D: Bạn có thể giao tiếp với họ? (Uh-huh) Làm thế nào để bạn làm điều đó?

S: Chỉ cần lắng nghe. Họ cho tôi xem hình ảnh. Cái chết đang đến.

Không ai khác chịu nghe lời, vì vậy anh ta đã mang theo đứa trẻ và bỏ đi. Những người khác chỉ mặc kệ anh ta. Đứa trẻ không phải do anh sinh ra, mà là một đứa trẻ mồ côi. Họ đã đi một quãng đường dài so với nhóm ban đầu trước khi dừng lại và ở lại đường hầm. Anh đã hy vọng nó sẽ bảo vệ họ. Nhưng bây giờ một vấn đề mới xuất hiện: anh ta cần cho đứa trẻ ăn. "Tôi phải đi săn. Mọi thứ đang chết dần. Khủng long đang rơi. Như thể họ không thở được. Nó làm nghẹt cây. Họ cũng không thở được ". Nó vẫn chưa ảnh hưởng đến anh ta. "Tôi đang ở dưới mặt đất. Nó vẫn chưa đi xuống ở đây. Tôi cần tìm thức ăn. Tôi đang vội ... chạy qua những cái cây có gai ... nhìn và nhìn. Tôi tìm thấy một cái gì đó. Nó trông giống như một con lợn nhỏ hoặc một con chuột lớn hoặc một cái gì đó, và tôi câu lạc bộ nó ". Anh lấy thức ăn trở lại đường hầm.

Một khoảng thời gian chắc chắn đã trôi qua, nhưng tất nhiên, sinh vật nguyên thủy này sẽ không có khái niệm về thời gian. "Tôi bước ra và mọi thứ đã chết. Mọi thứ đều có màu nâu, nhưng chúng ta vẫn sống. Một số con vật bị sặc. Không khí thật tệ. " Tôi tự hỏi liệu anh ta đã ở dưới đất lâu chưa. "Hẳn là như vậy, nhưng bạn có thể thở lại được. Những động vật khác sống trong hang động hoặc sâu trong lòng đất đang quay trở lại. Những con ở dưới nước vẫn sống sót ". Vì vậy, rõ ràng, bất kỳ sinh vật nào ở dưới lòng đất đều được bảo vệ. "Và cây cối mọc trở lại qua rễ. Không khí đang bắt đầu trở lại bầu trời. Mặt trời bắt đầu sáng. Nó đang làm nóng hành tinh. Trời lạnh khi nó đến ".

Anh quyết định quay lại và xem có ai trong số những người khác sống sót hay không. Anh ấy không muốn, nhưng nghĩ rằng anh ấy nên làm. Anh ta dắt theo nữ nhi. Tôi cô đọng thời gian và hỏi anh ta rằng anh ta đã tìm thấy gì khi đến đó. "Tử vong. Tất cả chúng đã biến mất. Không thở được. " Vì vậy, vì họ đang sống trong một hang động mở nên họ không thể thoát khỏi không khí nghẹt thở. Tôi hỏi anh ấy sẽ làm gì bây giờ. "Cứ tiếp tục đi. Cuộc sống sẽ tiếp diễn. Tôi

sẽ đi và xem những gì tôi có thể tìm thấy ... bất kỳ ai khác. Có thể có những người khác sống sót dưới lòng đất. "

Sau đó, tôi chuyển anh ấy về phía trước để xem liệu anh ấy có tìm được ai khác không. Thay vào đó anh ta thấy: "Một ánh sáng rất sáng ... ánh sáng rất sáng ... quá trắng. Trước mặt tôi." Tôi ngay lập tức nghĩ rằng anh ấy đã chết và đang hành trình trở lại Nguồn, nơi luôn được mô tả là một ngọn đèn rất sáng. Nếu điều này là sự thật, tôi muốn biết chuyện gì đã xảy ra với anh ấy. Làm thế nào mà anh ta chết trong kiếp sống đó? Vì vậy, tôi đã yêu cầu anh ấy di chuyển đến ngày cuối cùng của cuộc đời mình và hỏi anh ấy những gì anh ấy đã thấy và những gì đang xảy ra. "Tôi thấy một con tàu sáng bóng. Chúng tôi bị bắt ... chúng tôi bị bắt. Con tàu ... trên hành trình của tôi. Nó hạ cánh ở đó và chúng tôi đã được đưa đi. Con tàu tròn và sáng bóng. " Anh ta đang thở sâu như thể đang đau khổ.

D: Bạn đã được chụp như thế nào?

S: Trong ánh sáng ... có ánh sáng xung quanh chúng tôi và trên con tàu.

D: Bạn có thể nhìn thấy bất kỳ người nào không?

S: Cao ... không lông ... da sáng ... mắt trắng ... tóc màu trắng. Họ không giống chúng ta. Họ không có lông như tôi ... Tôi có lông.

Điều này nghe rất giống với sinh vật cổ tích được mô tả trong Chương (????) Sự tạo ra loài người.

D: Họ đã đưa bạn lên tàu chưa?

S: Vâng, họ đối xử với tôi như một con thú ... một trong những con vật. Tôi là người duy nhất giống tôi. Họ đang chọc những ngón tay dài, gầy guộc của họ, chạm vào tôi.

D: Bạn có thể giao tiếp với họ không?

S: Tôi không nghĩ là bạn phải làm vậy.

D: Đó là lý do tại sao họ đối xử với bạn như một con thú? (Có) Có thể họ không biết bạn có thể nghĩ. Bạn có biết họ sẽ đưa bạn đi đâu không?

S: Chúng tôi thấy hai ngôi sao. Chúng ở trên bầu trời. Có những cửa sổ xung quanh tôi. Có rất nhiều hình trụ tròn ... rất nhiều đèn màu khác nhau.

Cuộc hành trình này có thể mất nhiều thời gian, vì vậy tôi cô đọng thời gian một lần nữa và đưa anh ta đi trước khi cuối cùng họ đến nơi họ đưa anh ta đi. Anh ta nhìn thấy một thành phố bao gồm các tinh thể. "Đó là ... tôi về nhà. (Thở dài) Pha lê ... mọi thứ bằng thủy tinh ... Tôi đã về nhà! Họ đưa tôi trở về nhà. Tôi đã được cho là một trong những sinh vật. Tôi đã chọn đến nơi mà tôi lông lá. Bây giờ tôi đã trở về nhà. "

D: Bạn vẫn còn lông trên cơ thể?

S: Khi tôi đang đi, nó đang rơi xuống. Mái tóc ... vai trò đó ... Tôi đang thay đổi trở lại như trước đây.

D: Ý bạn là cơ thể không cần phải chết? (Không) Bạn vừa chuyển đổi trở lại một lần nữa?

S: Vâng. Tôi hạnh phúc hơn rất nhiều. Tôi không thích có nhiều lông.

D: Tại sao bạn chọn nó?

S: Tôi đã muốn mang lại đứa trẻ này. Tôi đã cứu đứa trẻ này.

D: Cô ấy có thể thực hiện cuộc hành trình ổn không?

S: Tôi không gặp cô ấy ngay bây giờ.

D: Nhưng đó là công việc của bạn, để cứu cô ấy. (Có) Và đây là nhà? (Có) Bạn có biết nó ở đâu không? Họ có gọi nó là gì không?

S: (Tạm dừng) Tôi thấy chữ Z. Tôi thấy chữ X. Tôi không hiểu các ký hiệu.

D: Có lẽ nó sẽ có ý nghĩa với bạn sau này. Cơ thể của bạn bây giờ như thế nào?

S: Thật tuyệt vời! Đó là cơ thể không có lông, cao, da trắng, tóc vàng, mắt xanh.

D: Giống như những người khác trên tàu?

S: Vâng. Họ đã chọc phá tôi, hỏi tôi còn lông lá. Tốt hơn là ở nhà với tất cả thủy tinh và tất cả các viên pha lê và tất cả đèn.

D: Họ đã chọc bạn vì bạn đã quên? (Anh ấy cười: Vâng.) Khi bạn đi và trải qua cảm giác lông lá ở nơi khác, bạn được sinh ra như một đứa trẻ trong cuộc sống đó? Hay nó đã xảy ra như thế nào?

S: Tôi nghĩ đó là quá trình bình thường khi tôi sinh ra trong một nhóm người đó, vì vậy nó phải được chấp nhận, nhưng tôi không bao giờ được chấp nhận khi lớn lên. Họ không lắng nghe vì vậy nó phải được chấp nhận, nhưng tôi không bao giờ được chấp nhận khi lớn lên. Họ không nghe tôi.

D: Họ không hiểu bạn. Và trong khi bạn ở đó, bạn quên về nhà của bạn? (Có) Quên nơi bạn đến từ. Tôi nghĩ thật thú vị khi bạn không phải chết để rời khỏi nơi đó.

S: Chúng tôi không chết.

Anh ta vừa được chuyển đổi trở lại trạng thái ban đầu. Bây giờ anh ấy đã trở lại nơi anh ấy cảm thấy mình thuộc về, tôi muốn biết anh ấy đã làm loại công việc gì ở đó.

S: Chúng tôi đến nơi này và viết nhật ký về những gì chúng tôi đã học được. Bản ghi lại những gì chúng tôi đã thấy và những gì đã xảy ra. Và bạn tràn đầy năng lượng với các tinh thể.

D: Làm thế nào để bạn làm điều đó?

S: Tất cả những gì bạn phải làm là chạm vào chúng. Có âm thanh, rung động ... có chữa lành. Các ánh sáng, màu sắc khác nhau, phản chiếu qua bạn.

D: Điều này đưa bạn trở lại bình thường?

S: Vâng, bạn tràn đầy năng lượng. Bạn chữa lành bất cứ điều gì cần sửa chữa. Ở đó thật đúng và thật yên bình, và thật đẹp vì những viên pha lê.

D: Nhưng bạn đã quyết định rời khỏi nơi này. Khám phá?

S: Đó là công việc của chúng tôi. Chúng ta phải đi chọn một công việc khác. Chúng tôi đến nơi họ cần giúp đỡ. Và tôi đã phải cứu đứa trẻ đó. Tôi không thể cứu tất cả chúng nên tôi đã cứu đứa trẻ đó.

D: Bạn đã cố gắng, nhưng những người khác sẽ không nghe. Điều gì đã xảy ra với không khí? Hiện tại bạn đang ở đâu, bạn có biết điều gì đã gây ra điều đó không?

S: Vâng. Đó là vô số núi lửa và mọi thứ có thể trở nên tồi tệ. Knock oxy ngay ra khỏi không khí; đã lấy đi Mặt trời, và họ không thở được. Không có gì có thể thở được. Bất cứ thứ gì to lớn, cần nhiều dưỡng khí, chúng sẽ chết. Có rất nhiều hoạt động và con người không tồn tại được và những động vật lớn cũng không tồn tại được. Họ không có sự bảo vệ.

D: Bạn có biết điều này sẽ xảy ra trước khi bạn đến đó không?

S: Vâng, ở thành phố pha lê mà tôi biết. Nhưng tôi không biết mình ở đó khi nào. Nó chỉ không thoải mái với tất cả mái tóc đó. (Tôi cười.) Nhưng tôi phải có nó để hòa nhập.

D: Bạn sẽ làm gì bây giờ? Bạn có định ở đó một thời gian không?

S: Đúng vậy. Tôi sẽ kiểm tra các lựa chọn của mình.

D: Bạn sẽ phải đi một nơi khác?

S: Vâng. Đó là công việc của chúng tôi. Chúng tôi xem xét tất cả các thứ và sau đó quyết định.

D: Nhưng bạn có một sự lựa chọn, phải không?

S: Vâng, chúng tôi có một sự lựa chọn.

D: Họ có hiển thị cho bạn những tùy chọn này không?

S: Ồ, vâng, khi bạn đang tìm kiếm trong tinh thể. Nó là một tinh thể lớn và nó giống như chất lỏng. Đặc hơn nước một chút. Và bạn có thể thấy cuộc đời của một người và công việc của họ là gì và họ đang làm gì. Bạn chỉ xem toàn bộ cuộc sống của họ.

D: Nhưng bạn biết rằng con người có ý chí tự do. Mọi thứ có thể thay đổi, phải không? (Không) Có thể bạn đang nhìn thấy một khả năng?

S: Bạn chỉ nhìn thấy một con đường, người đó đến đó để làm gì.

D: Vâng? Nhưng đôi khi mọi người không đi theo con đường đó khi họ đã ở trong cơ thể.

S: Hmm ... tạo ra hỗn loạn.

D: Bởi vì bạn biết họ có ý chí tự do, và đôi khi họ quên mất họ ở đây để làm gì, phải không?

S: Không. Họ chỉ không nghe.

D: Bạn có thể đến với cơ thể với tất cả ý định tốt về những gì bạn phải làm, nhưng những thứ khác đôi khi lại cản trở.

S: Giống như những người ở lại hang động, họ chỉ là những con người. Họ không có một con đường. Họ chỉ là những con người. Tôi đã có một con đường. Đứa trẻ đó đã có một con đường.

D: Vì vậy, nếu bạn chọn một tùy chọn, bạn sẽ không đi khỏi con đường đó? Đó có phải là ý bạn không?

S: Vâng. Có rất nhiều trong căn phòng này, nơi các tinh thể chọn một sự sống hoặc một con đường. Những người còn lại không được đưa đến đây trên một con đường.

D: Cuộc sống của họ sau đó là gì?

S: Nó giống như một phong nền.

Đó là một tuyên bố kỳ lạ. Tôi chưa nghe thấy bao giờ.

D: Ý bạn là gì?

S: Trong một bộ phim, họ vẽ một cái gì đó xung quanh người đó để có phong nền.

D: Vậy những người khác không thực sự có mục đích?

S: Đúng vậy. Họ đến để sống, thở, làm việc và chết.

D: Có hy vọng rằng họ có thể tìm thấy một con đường, hay họ là một loại linh hồn khác?

S: Họ không chọn. Họ chỉ ở đây để trở thành một phần của phong nền. Họ là nô lệ. Chúng là những nô lệ đi từ hệ thống sao này sang hệ thống sao khác và chúng được sử dụng làm bối cảnh.

D: Chỉ đến đó cho những người này với một mục đích.

S: Vâng. Để bạn học hỏi, để tiếp tục đi trên con đường của mình, bạn phải có những người khác cản đường bạn, sống bên cạnh bạn, nhưng bạn ở đây để học và họ ở đây để làm bối cảnh.

D: Vâng, nhưng đôi khi họ tạo ra vấn đề, để cố gắng kéo bạn ra khỏi con đường của bạn? (Có) Đó có phải là một phần mục đích của họ, để đánh lạc hướng bạn không? (Có) Nhưng khi bạn ở trong cơ thể của bạn, bạn không biết tất cả những điều này, phải không?

S: Không phải tất cả chúng sinh đều là nguồn sáng. Không phải tất cả ánh sáng đều là nguồn sáng. Họ chỉ ở đây như năng lượng để giúp chúng tôi làm bài học, tạo ra sự hỗn loạn hoặc để làm việc hoặc chỉ để sống. Một số sinh vật nhất định đi học các bài học cho Nguồn sáng. Nó giống như bạn chỉ là một sinh vật cao hơn.

D: Sau đó, những người khác, chúng không tiến hóa để trở thành những sinh vật cao hơn?

S: Không, chúng chỉ là năng lượng. Giống như làm một bộ phim mà họ sử dụng các tính năng bổ sung.

D: Nhưng những người trên con đường, nguồn cao hơn, họ có thể nhận ra nhau trong số những người khác không? (Có) Nếu chúng ta có thể làm điều đó, chúng ta sẽ không để mọi thứ làm phiền chúng ta quá nhiều, phải không?

S: Đúng vậy.

D: Nếu chúng tôi biết họ ở đó để thêm phần kịch tính, tôi đoán bạn sẽ nói? (Có) Nhưng khi xem xét các tùy chọn này, bạn có thể thấy tất cả các cuộc sống khác nhau mà bạn sẽ trải qua. Bạn biết rằng bạn đang nói chuyện thông qua cơ thể con người ngay bây giờ, phải không? (Có) Đó có thể là một trong những tùy chọn bạn đã chọn, tùy chọn mà chúng tôi gọi là "Suzette". Bạn có thấy đó là một lựa chọn trước khi vào không?

S: Vâng. Tôi chỉ chọn các tùy chọn mà tôi có thể cứu ai đó.

D: Tại sao bạn lại chọn cuộc sống sẽ là Suzette?

S: Cô ấy sẽ được sử dụng để đầu hàng với trẻ em và những sinh vật ánh sáng cao hơn để dạy dỗ. Tôi sẽ không trở lại hành tinh pha lê trong một thời gian dài, vì vậy tôi phải dạy. Chúng ta phải có được nguồn sống rung động cao hơn trên hành tinh này. Cô ấy sẽ dạy trẻ em và động vật nguồn sống.

D: Động vật cũng quan trọng?

S: Một số động vật là một nguồn sống cao hơn.

D: Vì vậy, giống như con người, nhiều động vật và côn trùng giống như phong nền? (Có) Và một số cái nhất định là rung động cao hơn?

S: Vâng. Có rất nhiều nỗi đau trên hành tinh này.

Tại đây, Suzette bày tỏ sự đau đớn khi cô ấy nói rằng đầu cô ấy rất đau. Tôi đã đưa ra những gợi ý về sức khỏe để loại bỏ những cảm giác thể chất.

S: Đau quá. Động vật, thực vật và dưới nước đều có nỗi đau xung quanh, và tôi phải giúp đỡ. Tôi phải giúp dạy những nguồn sống này có độ rung động cao hơn để chúng có thể giúp ích cho hành tinh, giúp động vật và giúp cây cối. Tôi không thể rời đi. Tôi phải ở lại đây và giúp đỡ. (Cô ấy rên rỉ như thể rất bức bối.) Công việc lớn.

D: Vâng, đó là một công việc lớn. Nhưng bạn không đơn độc. Có những người khác đến để giúp đỡ, phải không?

S: Vâng. Bạn có thể cảm thấy nó. Bạn có thể cảm thấy rung động.

D: Bạn muốn Suzette làm gì để giúp?

S: Dạy trẻ. Họ cũng đến đây, nhưng mọi thứ sẽ diễn ra nhanh hơn. Họ sẽ giúp đỡ sớm hơn vì chỉ có OH! Đầu tôi đau. (Tôi đã đưa ra gợi ý một lần nữa.)

D: Tại sao họ phải học nhanh hơn?

S: Thời gian ngắn vì những sinh mệnh thấp hơn này. Tất cả những gì họ muốn làm là làm tổn thương nhau. Họ muốn tiêu diệt lẫn nhau. Họ muốn phá hủy đất, làm tổn thương động vật, cây cối và nước. Và tóm lại, bạn phải tiếp cận với những người trẻ tuổi để họ có thể truyền bá những lời nói và giúp chữa lành hành tinh.

D: Người lớn sẽ không thể giúp đỡ?

S: Người trưởng thành nguồn cao hơn. Những người khác đã từ làm công việc làm phong nền của họ để trở nên tức giận. Họ muốn nổi giận với ai đó hoặc điều gì đó và tất cả những gì họ muốn làm là giết ... giết hoặc làm tổn thương. (Cô ấy lại nhăn mặt vì đau.)

D: Sự tức giận của họ tạo ra một cảm xúc đang hút năng lượng. Đó có phải là ý bạn không?

S: Vâng. Chúng ta nên dừng điều đó lại.

D: Loại năng lượng tiêu cực có thể làm tổn thương mọi thứ.

S: Vâng, nó có thể làm tổn thương hành tinh.

Tôi đã hỏi về mục đích của Suzette. "Cô ấy muốn làm việc với những người trẻ tuổi. Giảng dạy, lắng nghe, thấu hiểu " Cô được cho biết rằng cô không cần phải ra ngoài tìm kiếm mọi người, những nguồn sống cao hơn sẽ đến với cô. "Những người biết ... họ biết ... mọi người biết. Cô ấy đến để chữa bệnh hoặc để cứu rỗi ". Suzette đã nói rằng từ khi còn rất nhỏ, cô ấy rất tức giận khi bị đưa trở lại đây, và cô ấy không hiểu điều này.

S: Vâng, công việc này là lớn. Cô ấy không muốn đến. Công việc này là lớn! Đau quá ... đau quá.

D: Nhưng cô ấy đã chọn ở đây.

S: Chà, tôi nghĩ tôi cần phải lựa chọn. Họ đang gửi sinh lực. Chúng tôi không thể chọn công việc này. Đây là một công việc lớn. Nhiều sinh lực đã được gửi đến đây để cứu hành tinh này. Tôi thà ở lại thành phố pha lê.

Suzette rất tâm linh trong cuộc sống hiện tại của cô ấy. Cô ấy có thể nhìn thấy những điều sắp xảy ra trong tương lai.

S: Tôi đã nhìn thấy nó rõ ràng trở lại khi tôi còn lông. Tôi biết mọi người sẽ chết. Tôi có thể nhìn thấy trong mỗi cuộc đời.

D: Suzette có phải sử dụng những khả năng đó trong kiếp này không?

S: Vâng. Tin tưởng và chỉ dạy. Tư duy tâm linh cao hơn.

D: Cô ấy nói rằng mọi người sẽ không lắng nghe cô ấy. Họ sẽ không tin cô ấy.

S: Chỉ nói chuyện với những người có nguồn sống cao hơn. Mọi thứ đang được tăng tốc. Có ít thời gian hơn. Đó là lý do tại sao tất cả chúng tôi phải đến đây. Có ít thời gian hơn. Chúng ta phải cứu hành tinh.

D: Tôi nghe nói có một số người sẽ không thể được cứu.

S: Không. Mọi người trong bối cảnh, nhưng họ đang tức giận.

D: Dao động đang thay đổi. Vậy bối cảnh con người sẽ ở lại với Trái đất cũ? (Có) Và đó là lý do tại sao họ tức giận?

S: Vâng. Nó giống như họ đang diễn xuất và họ có kịch bản và họ đang đóng phần này, và phần của họ là phá hủy hành tinh này.

D: Họ có tức giận về điều này? (Có) Nhưng hành tinh này không thể bị phá hủy, phải không?

S: Không. Nó không thể được. Nó giống như khi khủng long chết và cây cối chết, nhưng mọi thứ trở lại sống động. Không phải khủng long hay cây cối, nhưng chúng không biết phần đó của nó. Nhưng đây là một hành tinh xinh đẹp. Đây là một ngôi nhà đẹp. Không đẹp như nơi pha lê, nhưng

D: Rồi bối cảnh con người sẽ ở lại Trái đất trải qua mọi biến động, thảm họa phần nào?

S: Vâng, họ sẽ không sống sót. Họ sẽ biến mất. Những người khác sẽ tiếp tục. Nơi mới này sẽ rất đẹp. Rung động sẽ rất cao và đây sẽ là một nơi học tập.

D: Đó là những gì tôi đang cố gắng hiểu. Nó sẽ tách thành hai phần?

S: Vâng. Nó giống như hai cấp độ và Trái đất cũ sẽ ở một cấp độ và Trái đất mới sẽ ở cấp độ cao hơn. Nhưng họ sẽ không nhìn thấy nhau, giống như họ đang ở trong hai khoảng thời gian.

D: Đó là những gì tôi đã được nói. Một người thậm chí sẽ không nhận thức được người kia. (Phải) Nhưng bạn muốn dạy bọn trẻ để chúng có thể đến Trái đất mới?

S: Vâng. Nhiều hơn với độ rung cao hơn có thể giúp tiết kiệm, và đây sẽ là một hành tinh dạy học. Có những nơi khác đang giảng dạy, nhưng đây sẽ là một hành tinh giảng dạy.

D: Vì vậy, những người còn lại với Trái đất cũ sẽ sống cuộc sống của họ theo một cách khác? (Có) Bạn nói những người đó không tiến hóa chút nào?

S: Vâng. Bạn biết đấy, chúng giống như phong nền, giống như vẽ một bức tranh và vẽ ai đó lên đó.

D: Vì vậy, khi Trái đất trải qua tất cả những thay đổi và thảm họa, sẽ có nhiều người chết.

S: Vâng, vâng. Sẽ có rất nhiều điều đó. (vấn đề thực tế.)

D: Nhưng dù sao thì họ cũng chọn cái này trước khi vào?

S: Không, không có quá nhiều lựa chọn. Họ giống như nô lệ. Họ được đưa từ nơi này đến nơi khác để làm bất cứ điều gì họ cần làm ở đó bởi vì họ chỉ là năng lượng.

Trong kiếp này Suzette đã có một kỷ niệm nhìn thấy hai ngôi sao và cô ấy đã hỏi về điều này. "Hai ngôi sao trên bầu trời, đó có phải là thành phố pha lê không?"

S: Bạn đi về phía hai ngôi sao. Quá khứ của thành phố pha lê ở đó.

Đây là một khái niệm thú vị đã mở ra một cách nhìn khác về hai Trái đất và sự tách biệt giữa Cái cũ với Cái mới. Tôi đang trong quá trình chỉnh sửa cuối cùng

của chương này thì đột nhiên tôi có một tiết lộ. Thật là lạ khi bạn phải đọc một thứ gì đó bao nhiêu lần trước khi nó nhấp chuột. Có thể đây là cách hoạt động của tâm trí; nó phải được tiếp xúc với một cái gì đó nhiều lần trước khi nó cuối cùng có ý nghĩa.

Tôi nghĩ ý tưởng về Backdrop People là một ý tưởng thú vị và chắc chắn là một khái niệm mới, nhưng sau đó tôi thấy nhiều hơn những gì TT đang cố gắng truyền tải. Nhiều lần tại các bài giảng của tôi, mọi người muốn biết thêm thông tin về sự phân tách của Trái đất cũ và Trái đất mới, và những người sẽ bị bỏ lại phía sau. Bây giờ tôi nghĩ rằng khái niệm này có một số câu trả lời. Họ cho biết hầu hết chúng tôi chọn đến và trải nghiệm cuộc sống vào thời điểm này và đến với mục đích cao cả hơn là giúp cứu Trái đất. Tuy nhiên, chúng ta không hề hay biết, các năng lượng khác cũng được gửi đến Trái đất để đóng các phần bit trong các kịch bản mà chúng ta đã tạo ra, để hành động trong ảo ảnh của chúng ta. Những người này được gọi là Backdrop People, những người đến để sống, hít thở, làm việc và chết, nhưng không có mục đích thực sự nào khác ngoài việc trở thành phần phụ trong trò chơi của chúng tôi; bối cảnh để hành động chống lại. Họ gọi họ là "nô lệ", nhưng tôi nghĩ đó là một từ khá phũ phàng. Chúng chỉ là năng lượng và được đưa từ hệ thống sao này sang hệ thống sao khác để đóng vai trò của chúng. Thay vì như những vai phụ trong một bộ phim, những người dành cả đời để đóng vai trò quan trọng đó và không bao giờ được đóng vai chính. Nó làm tôi nhớ đến bộ phim The Truman Show, nơi người đàn ông trẻ đã dành cả cuộc đời của mình để sống trong một ảo ảnh được tạo ra nơi các diễn viên đóng vai của họ, trước khi cuối cùng anh ta nhận ra nó không có thật. Những người khác đã chơi phần của họ rất thực tế và thuyết phục.

Họ nói rằng những người này đã trở nên tức giận, nhưng tôi nghĩ rằng họ đã nhận được sự tức giận đó từ việc liên kết với sự tiêu cực xung quanh họ. Và sự tiêu cực này đã làm gia tăng sự tức giận của họ. Điều này đã tạo ra tất cả các cuộc chiến tranh và thảm họa hiện có trên Trái đất. Điều này cũng giải thích cho hàng nghìn người đã thiệt mạng trong các cuộc chiến tranh và thảm họa thiên nhiên khác nhau. Họ ở đó để cung cấp kịch tính cho ảo tưởng của chúng tôi. Họ nói, "Họ được đưa từ nơi này đến nơi khác để làm bất cứ điều gì họ cần làm ở đó

bởi vì họ chỉ là năng lượng.” Tôi nghĩ cách duy nhất để xem xét điều này là loại bỏ tất cả cảm xúc. Chúng tôi muốn trải qua những sự kiện nhất định trong cuộc đời và đây là những người được Central Casting thuê để thực hiện các cảnh quay. Tôi không nói điều này là đúng, nhưng đó là một khái niệm thú vị để suy ngẫm. Thêm kẹo tâm trí! Hoặc là lấy đi hoặc là bỏ lại.

Bây giờ theo ý kiến của tôi rằng đây là những người sẽ bị bỏ lại với Trái đất cũ, Những người ở phòng nền bởi vì họ không có rung động hoặc mục đích cao hơn. Chúng dạy cho chúng ta những bài học chỉ bằng sự hiện diện của chúng, nhưng chúng không nhằm mục đích phát triển thêm. Đây là những người sẽ bị bỏ lại phía sau. Những người nhận ra mục đích cao hơn của họ và nâng cao độ rung và tần số của họ sẽ đi đến Trái đất Mới. Sẽ có những người đến vì biết sứ mệnh của mình và có lý tưởng cao đẹp, nhưng họ lại để sự tiêu cực của người khác kéo họ xuống và ảnh hưởng đến họ. Những người đó cũng sẽ phải ở lại với năng lượng khác trên Trái đất cũ khi chúng tách ra. Đây là lý do tại sao điều quan trọng đối với chúng ta là phải nhận ra rằng đó chỉ là ảo ảnh và nhận thấy vai trò của chúng ta trong việc tạo ra Trái đất Mới, và phần của chúng ta trong việc giúp những người khác tìm thấy chúng. Và không bị hút vào năng lượng giận dữ của Backdrop People và bị mắc kẹt trên Old Earth. Đây là lý do tại sao đây là một điều cá nhân như vậy. Mỗi người phải tìm ra cách riêng của họ và thức tỉnh lại mục đích mà họ đã thực hiện.

Khái niệm kỳ lạ về bối cảnh những người tương tự như những người ngoài đời trong một bộ phim đã để lại ấn tượng khó phai trong tôi. Bây giờ khi tôi ở sân bay đông đúc, tàu du lịch hoặc thành phố bận rộn và tôi thấy tất cả những người nhộn nhịp đang làm việc kinh doanh của họ dường như không biết gì về nhau, tôi nghĩ “làm nền cho mọi người” Một khái niệm thú vị và có lẽ có nhiều ý nghĩa hơn tôi nhận r

D♥O♥L♥O♥R♥E♥S♥ ♥C♥A♥N♥O♥N

Trong một phiên khác, tôi nhận được thông tin sau:

C: Con người không phải ai cũng giống nhau. Một số có thể đọc, tạo và một số giống như động vật. Vì vậy, hầu hết không biết chúng là tài nguyên. Anh ấy cho rằng tất cả họ đều có linh hồn. Họ không. Một số được quan tâm. Một số không. Những người khác là hiện vật.

D: Ý bạn là gì?

C: Hiện thực có bề ngoài ... có lớp. Những người này chỉ tham gia vào các tầng lớp trên. Chúng chỉ tham gia vào các lớp nông nhất. Chúng không có mối liên hệ nào với các lớp bên dưới và Đức Chúa Trời bao gồm tất cả các lớp này, vì vậy có những cấp độ phải được hoàn thành, con người phải có. Ngay cả trong các lớp nông cũng là tồn tại và đó là lý do tại sao chúng tồn tại. Sẽ không bao giờ có nữa. Anh ấy muốn họ nhiều hơn, nhưng họ không thể.

D: Anh ấy không thể kiểm soát điều đó, phải không?

C: Anh ấy không thể kiểm soát nó, nhưng anh ấy biết thế giới được kiểm soát bởi những người có thể tạo ra, vì vậy anh ấy có thể kiểm soát thực tế bằng cách yêu cầu họ kiểm soát thực tế cho anh ấy.

D: Nhưng bạn đã nói về những thứ không có linh hồn. Chúng chỉ là năng lượng?

C: Chúng chỉ là vật chất. Chúng còn hơn cả vật chất! Chúng bị thiếu hụt. Chúng tôi tạo ra thực tế của mình và chúng nằm trong số những thứ được tạo ra để phổ biến thực tế. Công việc của họ là phổ biến thực tế, không chỉ đạo nó, không thay đổi bất cứ điều gì. Họ chỉ đi cùng cho chuyển đi!

D: Giống như nền hơn, bạn có nghĩa là?

C: Chúng giống như nền. Họ còn hơn thế nữa, nhưng họ không biết điều đó! Họ đang mất liên lạc với các tầng sâu hơn của thực tế. Chúng bị giới hạn ở các lớp trên, cuối cùng bị tách khỏi các lớp bên dưới. Họ không thể duy trì bản thân trong thực tế hời hợt một mình.

D: Sau đó, ở các tầng thấp hơn ... bạn nói rằng họ không có linh hồn, nhưng chúng tôi cho rằng họ trải qua cuộc sống.

C: Họ có mạng sống, nhưng họ không có mạng sống. Chúng không có tính lâu dài. C: Họ có mạng sống, nhưng họ không có mạng sống. Chúng không có tính lâu dài. Cuộc sống là cuộc sống không có hồi kết.

D: Và những thứ này không có cái đó?

C: Họ không. Chúng cần được xác định lại để tồn tại. Họ cần định nghĩa. Họ không xác định chính họ. Họ không có sức mạnh để làm điều đó. Chúng cần được xác định bởi môi trường. Chúng cần được xác định bằng nhận thức của chính chúng. Đó là tất cả những gì họ có. Họ không có sức mạnh để tạo ra, nhưng họ có sức mạnh để cảm nhận sự sáng tạo xung quanh mình. Một số phù hợp với sự sáng tạo này. Đó là những thứ làm tốt và những thứ không làm tốt là những thứ không thể.

D: Chúng có cuộc sống không? Họ có con cái và đi về những gì chúng tôi coi là

C: Ồ, vâng. Chúng là tài nguyên.

D: Ý bạn là gì?

C: Chúng đã từng là một loài. Các loài phải tiếp tục. Họ phải sinh sản. Chúng sẽ sản sinh ra tất cả các loại sinh vật. Công việc của họ là tái sản xuất. Công việc của họ là sinh ra các thế hệ tương lai và cung cấp cho thực thể sự liên tục, để nó trở thành cái mà nó phải trở thành. Và chính họ, không thể biến nó thành thứ mà họ phải trở thành. Họ phải để điều đó cho người khác.

D: Chà, khi những loại người này, con người, khi họ chết, điều gì sẽ xảy ra với họ?

C: Một số người ... có Linh hồn Phổ quát có thể mở rộng danh tính hoặc rút nó khỏi hoạt động cho đến khi các dạng cao hơn sẽ tự hợp nhất với họ. Đánh mất danh tính của họ và họ sẽ không sử dụng nó. Những con người khác không thể được rút lại. Họ không có liên tục để làm điều đó. Chúng phải được tái tạo trong mức độ nông cạn của thực tế. Chúng không tồn tại theo cùng một nghĩa. Họ có thể nhưng họ không thấy rằng họ có thể và vì vậy họ không làm.

D: Vì vậy, khi chúng ta cảm nhận chúng sắp chết, chúng chỉ tiêu tan, ý bạn là?

C: Những cái không thể ... những cái không có tính liên tục, không thể rút lại được. Chúng tiêu biến.

D: Chà, một lần trước ... bạn biết rằng tôi thường nói chuyện với bạn, phải không?

C: Không mất liên lạc.

D: Ý tôi là bạn biết rằng tôi đặt rất nhiều câu hỏi nhiều lần? (Cười)

C: Tất nhiên.

D: Có một lần bạn đưa ra khái niệm mà bạn gọi là "Backdrop People". Đây có phải là điều bạn đang nói đến không?

C: Chúng không chỉ là một phong nền. Chúng tái tạo Toán tử đa năng. Họ chỉ làm như vậy ở mức độ nông. Chúng được bảo tồn.

D: Tôi đang cố gắng hiểu. Bạn đã nói trước đây họ giống như một bộ phim có người làm nền. Và kiểu người này sẽ không giống những người khác?

C: Mọi người cần mọi người. Họ không thể sống một mình một mình. Họ cần một mạng lưới phụ thuộc lẫn nhau. Họ phải hỗ trợ lẫn nhau. Họ cần nhau. Chúng ta tạo ra thực tại với nhiều chúng sinh, không chỉ một. Để trải nghiệm sự

phụ thuộc lẫn nhau của bản thể ... nhưng kết thúc này là nông cạn đối với một người. Chỉ có một. Không thể có gì khác. Mọi thứ đều được tạo ra từ nó.

D: Vì vậy, chúng tôi tạo ra những người làm phong nền này, những người này chỉ để có công ty, ít nhiều. Để giúp cảm thấy chúng ta không đơn độc hay sao?

C: Họ tự tạo ra, nhưng họ bị chỉ đạo qua việc họ đang làm vì họ không biết cách tự làm. Điều đó cần nhiều hơn những gì họ có. Họ không có nó ở đó. Chúng là một hiện tượng. Tuy nhiên, chúng có thể phát triển đến mức có thể. Họ có thể đạt được danh tính. Có thể đạt được danh tính bằng cách tiến hóa.

D: Nhưng nhiều người trong số họ không? Vì vậy, khi họ chết, như chúng ta nói, họ được tái hấp thu trong Linh hồn Phổ quát, nếu tôi hiểu đúng?

C: Tái hấp thu. Chúng không chết, nhưng chúng bị giảm. Họ đang trộn lẫn trong tâm trí. Họ là nhiều linh hồn. Họ có thể trở lại với tư cách là một nhóm.

D♥O♥L♥O♥R♥E♥S♥ ♥C♥A♥N♥N♥O♥N

D: Tôi đã viết về nó và mọi người tiếp tục đặt câu hỏi. Tôi nói rằng tôi biết thêm thông tin sẽ đến để tôi có thể hiểu nó tốt hơn. Bạn có biết khái niệm này là gì không?

S: Vâng. Bạn muốn biết gì?

D: Tôi phải giải thích cho mọi người. (Cười) Tôi được biết rằng “phong nền” mọi người là năng lượng. Chúng không có thật.

S: Vâng, chúng là hình ảnh ba chiều.

D: Họ nói nó giống như khi bạn đưa vào một bộ phim, họ là những người đóng vai những người ở phía sau.

S: Vâng. Chúng là những hình ảnh ba chiều.

D: Phiên cuối cùng tôi có họ nói rằng mọi người thích có những người khác xung quanh họ và đó là lý do tại sao họ được tạo ra? (Có) Nhưng chúng có vẻ vững chắc!

S: Có, nhưng họ không. Họ theo một cách nào đó bởi vì sự chú ý mà mọi người dành cho họ làm cho họ trở nên vững chắc. Sự chú ý đang mang lại cho họ thực tế để một số người trong số họ có được danh tính thực sự tại một thời điểm. Và nhiều người trong số họ không bao giờ có được cơ hội đó.

D: Nếu bạn đến và nói chuyện với một trong những người này ... thì đó là người thật hay là một trong những người này?

S: Bạn đã hỏi gì?

D: Nếu tôi đến và nói chuyện với bất kỳ ai trong số những người này

S: Bạn sẽ không nhận thấy sự khác biệt.

D: Bạn không thể phân biệt được chúng có phải là phong nền hay không?

S: Không. Nhưng lượng năng lượng được trao cho họ tại một thời điểm mang lại cho họ cơ hội thành hiện thực. Và nhiều, nhiều người không bao giờ có, cũng như sẽ không có cơ hội đó.

D: Vậy họ không thực sự sống?

S: Không. Chúng là, nhưng trong một thế giới ba chiều. Đó là một hình ảnh. Chỉ là một hình ảnh có khả năng trở thành hiện thực. Và hình ảnh tiềm năng đó được kích hoạt bởi hình ảnh được trao cho những người khác thông qua sự chú ý của họ, thông qua nhận thức của họ.

D: Vậy chúng có thể trở thành hiện thực không? (Có) Nếu không thì chúng chỉ giống như hình ảnh chuyển động? (Có) Và họ không sống hay chết? Chúng chỉ là hình ảnh? (Có) Nhưng bằng cách tập trung vào chúng, chúng có thể thay đổi thành một cuộc đời?

S: Vâng ... đúng lúc.

D: Trong thời gian? Sẽ không xảy ra ngay lập tức? Điều đó có nghĩa là họ sẽ phải đến và được sinh ra?

S: Không, không, không. Khi bắt đầu thì không, nhưng cuối cùng thì họ phải đi vào Bánh xe thông tin.

D: Sau đó họ phải vào tay lái? (Tôi đang nghĩ đến Bánh xe của Nghiệp.)

S: Vâng. Không phải lần đầu tiên, nhưng sau đó họ phải làm như vậy.

D: Và dù sao thì tất cả điều này đều do người khác quyết định.

S: Theo Quy luật của Vũ trụ và Cơ học của Vũ trụ.

D: Đó là những gì mọi người đang nói, "Đây là những người không có linh hồn," và tôi không thể hiểu điều đó.

S: Vâng, họ không có linh hồn.

D: Bởi vì chúng chỉ là hình ảnh.

S: Vâng, họ không có cái tôi cao hơn.

D: Nhưng nếu tôi tương tác với một cái, ngay cả khi tôi chạm vào một cái, tôi sẽ không biết sự khác biệt.

S: Không, bạn sẽ không. Bạn được bao quanh bởi họ, bởi nhiều người trong số họ.

D: Mỗi khi tôi bước vào sân bay, tôi nói, "Hãy nhìn mọi người ở phòng nền."
(Có) Vì vậy, nó là loại điều đó? (Có) Những người chúng ta tương tác thường xuyên có thật không?

S: Cuối cùng thì chúng cũng thành hiện thực.

D: Nhưng những người "phòng nền", họ không có thật?

S: Không. Mọi thứ đều là ảnh ba chiều ... nếu bạn nhìn theo cách đó ... mọi thứ!

D: Chà, tôi đã được nói rằng mọi thứ chỉ là ảo ảnh.

S: Mọi thứ ... kể cả cái ghế ... mọi thứ.

D: Vâng, đó chỉ là một ảo ảnh. (Có) Có lẽ chúng ta là những người duy nhất có thật và chúng ta tạo ra thế giới xung quanh mình?

S: Có, nhưng chúng ta có thể tương tác với những người khác.

D: Tôi nói trong các bài giảng của mình, Giảng đường thậm chí còn không tồn tại cho đến khi những người đến xem bài giảng tập thể quyết định tạo ra nó.

S: Vâng, nó chỉ tồn tại như một khả năng.

Nhiều tâm trí hơn để suy ngẫm khi chúng ta nhận ra rằng chúng ta tạo ra thực tại của mình....

CHƯƠNG 19: NGƯỜI SÁNG TẠO THỰC THỂ ÁNH SÁNG

BUỔI NÀY ĐƯỢC TỔ CHỨC TRONG PHÒNG KHÁCH SẠN CỦA TÔI TẠI SÂN BAY L.A. Chúng tôi đã đến đó để gặp Trevor và một số người khác. Trevor gặp một số vấn đề về thể chất, nhưng có vẻ như anh ấy chủ yếu muốn trải nghiệm một buổi tập sẽ như thế nào. Anh ấy đã đi rất nhanh mà không có vấn đề gì cả.

Khi bước ra khỏi đám mây, anh ta đang nhìn vào một ngọn núi lửa khổng lồ không phun trào mà đang phun hơi nước. Anh ta cũng nhìn thấy một kiểu rừng rậm xung quanh chân núi lửa. “Đá núi lửa nhanh chóng biến thành cây xanh. Loại cỏ lớn ... không phải cây cỏ, mà là lá cỏ ... lá KHÔNG LỖ! Ngọn núi lửa thật đẹp! ”

D: Bạn không nghĩ rằng nó nguy hiểm?

T: Không, thật hấp dẫn!

Khi tôi yêu cầu mô tả hoặc nhận thức về cơ thể của anh ấy, cả hai chúng tôi đều ngạc nhiên. Anh ta thấy rằng anh ta đang mặc một cái gì đó tương tự như một bộ đồ vũ trụ. “Đó là một bộ quần áo liền quần màu trắng một mảnh kết nối với đôi boot màu trắng. Tôi muốn nói “giày không gian”. Bộ quần áo và giày ống không tách rời nhau. Bàn chân to và đôi boot lớn được kết nối với bộ đồ trắng. Nó không phải là một bộ đồ số ít ”. Cơ thể anh ta giống đàn ông, với mái tóc đen dài bện ra sau. Da của anh ta có vẻ là một màu xanh trắng. Bàn tay không ra dáng người: mỗi bàn tay có hai ngón và một ngón cái, ngón cái và hai ngón nối mạng như nhau. “Trông rất nhẹ nhàng và thanh lịch.” Mặc dù đôi tay nghe có vẻ lạ, nhưng anh ấy nói rằng anh ấy không gặp vấn đề gì khi sử dụng chúng. Tôi hỏi về khuôn mặt của anh ấy. “Tôi nhận thấy nó có góc cạnh, dài và hẹp, hơi nhọn. Tôi cảm thấy mình có mũi và miệng. Và tai tôi, Hà, Hà! Có nhọn. Tôi có một đôi mắt to. Tôi cũng cảm thấy như tôi có một chiếc mũ bảo hiểm Một loại mũ bảo hiểm bong bóng thủy tinh. ”

D: Bạn có cảm thấy mình thuộc về nơi đó không?

T: Tôi cảm thấy mình là một du khách. Chỉ cần quan sát.

D: Tại sao bạn đội mũ bảo hiểm?

T: Tôi là một du khách, nhưng giống như tôi đã quay trở lại ... cảm giác như tôi đến từ tương lai. Mũ bảo hiểm vừa đội. Tôi không chắc liệu nó có cần bật hay không.

D: Tại sao bạn cảm thấy như bạn đến từ tương lai?

T: Bởi vì mọi thứ khác gần như là thời tiền sử và tôi cảm thấy như mình đang đi thăm quan.

D: Bạn có thấy bất kỳ dấu hiệu nào của người hoặc công trình kiến trúc hay bất kỳ thứ gì không?

T: Không ... không có cấu trúc nào. Chỉ là núi lửa, môi trường xung quanh, nước xung quanh tôi. Tôi đang ở trên một cao nguyên nhỏ ... thác nước nhỏ xinh đẹp ở bên phải của tôi.

D: Bạn đã ở đó rất lâu chưa?

T: Không. Có cảm giác như tôi vừa mới đến.

D: Làm thế nào bạn đến đó?

T: Không có xe. Có vẻ như tôi vừa mới xuất hiện.

D: Vì vậy, bạn không cần một chiếc xe? (Không) Làm thế nào bạn có thể làm điều đó?

T: Tôi chỉ nghĩ nó, giống như chòm Star Trek.

D: Bạn chỉ nghĩ nó và bạn đã ở đó ngay lập tức? (Có) Tại sao bạn chọn nơi đó?

T: Tôi không biết. Ý tôi là ... bình tĩnh.

D: Ngay cả khi có núi lửa, bạn nghĩ nó vẫn bình lặng?

T: Tôi đoán là có.

D: Vì vậy, nó chỉ là một nơi để tham quan? (Có) Sau đó, khi bạn hoàn thành bạn sẽ làm gì?

T: Tôi chỉ muốn biến mất. Hãy trở nên nhẹ nhàng.

D: Làm thế nào để bạn làm điều đó?

T: Tôi chỉ nghĩ vậy thôi.

D: Toàn bộ cơ thể biến thành ánh sáng hay sao?

T: Vâng. Nó gần giống như đi vào một loại xoáy ánh sáng nào đó. Sau khi tôi trở nên nhẹ nhàng, bộ đồ biến mất và tôi trở thành một dòng xoáy.

D: Vì vậy, bạn không cần bộ đồ nữa? (Không) Nhưng bạn cần nó khi bạn ở nơi đó?

T: Vâng. Tôi nghĩ vẫn chưa biết nên bộ đồ sẽ được sử dụng cho đến khi bạn có thể xác định xem nó có cần thiết hay không.

D: Chỉ là một biện pháp phòng ngừa? (Có) Vậy bây giờ bạn thấy cơ thể mình khác đi?

T: Vâng. Chỉ nhẹ nhàng ... chỉ là đi du lịch ... chỉ là đi đâu đó.

D: Làm thế nào để bạn nhận thấy cơ thể của bạn bây giờ rằng nó là ánh sáng?

T: Chỉ là nguồn năng lượng này. Nó sẽ đi thẳng lên khỏi nơi đó! Giống như tên lửa. Tôi chỉ là năng lượng.

D: Bạn định đi đâu bây giờ?

T: Tôi đang nhìn thấy nơi tôi sẽ đến hơn là nơi tôi sẽ đến. Tôi có thể thấy tôi đang ở trong không gian. Hấp dẫn! Bất cứ nơi nào tôi rời đi, có hai mặt trăng. (Cười) Lạ thật! Chúng ở gần nhau. Chúng giống như mặt trăng sống hơn là mặt trăng chết.

D: Ý bạn là gì?

T: Màu đỏ. Một chiếc trông giống màu của sao Mộc, và chiếc còn lại có màu xanh lam. Nó có một bông hoa oải hương hơi xanh xung quanh nó. Hành tinh tôi vừa rời đi tương tự như Trái đất, nhưng không có lục địa nào rõ ràng. Đó là một hành tinh xanh lục và xanh lam, nhưng không thực sự bị chia cắt thành các lục địa và bị phân tách bởi nước hoặc tích hợp.

D: Và bây giờ bạn đang rời xa điều đó?

T: Đi khỏi nó, vâng! Bây giờ tôi đang hướng tới một số loại cấu trúc mái vòm rõ ràng.

D: Có vẻ như bạn chỉ có thể đi du lịch với tâm trí của mình. (Có) Cho tôi biết về cấu trúc mái vòm này.

T: Tôi đang trải qua nó ... rất lớn. Các tòa nhà rất tương lai xung quanh.

D: Bạn đi ngay qua mái vòm?

T: Vâng. Nó gần giống như tôi đang bước vào ... nó giống như một luồng ánh sáng chiếu vào cơ thể tôi một lần nữa. Điều này gần như trong trạng thái “chuyển động chậm bất động”, hạ cánh chắc chắn và bước ba bước trong căn phòng trông tương lai này. Tôi có một cơ thể một lần nữa.

Đó là cùng một cơ thể, nhưng bây giờ không cần bộ quần áo và mũ bảo hiểm. Anh ta mặc một bộ quần áo đơn giản bình thường. Anh dạo quanh căn hộ trông tương lai và mô tả đồ đạc. Anh bước đến một cửa sổ đang mở để nhìn toàn bộ phần còn lại của thành phố. Anh ấy nói anh ấy sống ở đó một mình. Khi anh ấy quyết định muốn đi du lịch hay đi chơi và rời khỏi nơi này, anh ấy đã có thể làm điều đó bằng cách suy nghĩ. Không có hạn chế. Sau đó tôi hỏi anh ấy đã làm loại công việc gì. “Tôi thấy một cái bàn giống bàn làm việc hơn. Tôi vẩy tay qua bàn, và một cái gì đó giống như sơ đồ, một bản in màu xanh lam, nhưng sơ đồ ba chiều xuất hiện trên đầu bàn làm việc. Nó gần giống như một loại nhạc cụ. Và tôi đặt tay lên nó và nó tạo ra những âm thanh tele thú vị. Các sơ đồ khác nhau và các bản in màu xanh lam giống như biểu đồ điện. Bằng cách di chuyển tay, tôi có thể di chuyển chúng xung quanh. Di chuyển các biểu tượng khác nhau vào các khu vực khác nhau. Nó thực sự lơ lửng trên bàn làm việc. Mỗi khi tôi di chuyển một cái gì đó, nó dường như xây dựng trên một cái gì đó và luôn có một giai điệu âm nhạc cho mỗi chuyển động. ”

D: Bạn có nghĩa là bạn xây dựng trên một cái gì đó?

T: Lấy các mảnh khác nhau từ các biểu tượng ba chiều và khi chúng bắt đầu đi cùng nhau, chúng bắt đầu tạo thành một mẫu.

D: Mục đích của việc này là gì?

T: Đi du lịch đến địa điểm tiếp theo.

D: Ồ? Tôi nghĩ có lẽ bạn đang xây dựng một cái gì đó.

T: Đúng vậy. Tôi đang xây dựng địa điểm tiếp theo. Nó gần giống như tôi đang tập hợp một số loại hành tinh lại với nhau. Giống như tôi đang xây dựng một hành tinh mà tôi sẽ đến. Đó là cảm giác mà tôi có.

D: Bạn có nghĩa là bạn có thể làm điều này mà không có gì? (Có) Vì vậy, ở nơi mà bạn đang có, bạn có khả năng chỉ để tạo ra? (Có) Và bạn có thể tạo ra hành tinh theo bất kỳ cách nào bạn muốn? (Có) Bạn đã làm điều này trước đây chưa?

T: Vâng, có vẻ như nhiều lần.

D: Sau đó, bạn sẽ làm gì với nó sau khi bạn đã tạo ở đó trong căn phòng đó?

T: Tôi xoay nó bằng tay và nó bắt đầu quay và ... nó cất cánh. Nó đi du lịch! Ra khỏi phòng, qua mái vòm. Và tôi lại trở thành ánh sáng này và tôi đang theo dõi nó.

D: Tại sao bạn theo dõi nó?

T: Ngay bây giờ tôi không biết. Nó đang diễn ra và ngày càng lớn hơn.

D: Vì vậy, nó phát triển sau khi bạn phát hành nó?

T: Vâng. Và nó dường như làm điều đó khá nhanh, rất nhanh. Ngày càng phát triển và ngày càng có nhiều dạng sụt lún.

D: Trở nên vững chắc hơn, ý bạn là?

T: Có, và lớn hơn ... rất lớn. Nó giống như nó có một bong bóng khổng lồ xung quanh nó. Thật là điên rồ, nhưng đó là kích thích hành tinh bây giờ!

D: Nó đã phát triển lớn như vậy? (Có) Bạn đã tạo ra một cái khác có núi lửa trên đó không?

T: Tôi nghĩ là tôi đã làm. Tôi có cảm giác đã ở đó trước đây.

D: Bạn đặt cái này ở đâu?

T: Nó không phải ở đâu. Nó chỉ tự đặt mình vào phần Vũ trụ rộng lớn. Thật kỳ lạ là nó lớn và ánh sáng của tôi xuyên qua nó, gần giống như lặn xuống nước.

D: Bạn có nghĩa là bạn cho nó cuộc sống?

T: Tôi nghĩ vậy và nó là chất lỏng.

D: Bây giờ bạn đã hình thành nó trông như thế nào?

T: Đó là tất cả đại dương. Đó không phải là đất. Tất cả là một quả bóng đại dương xanh.

D: Giống như một hành tinh nước?

T: Vâng. Nhưng lần đầu tiên tôi thâm nhập vào một bong bóng xung quanh nó.

D: Bong bóng để làm gì?

T: Có vẻ như nó giữ bầu không khí. Nó phải có bầu không khí. Sau đó, tôi kết thúc thâm nhập vào nước. Và một lần nữa tôi lại trôi xuống. Tôi lại biến hình và sau đó tôi đang đi bộ dưới đáy biển. Tôi chỉ đang đi trên đáy của chất lỏng. Đừng hỏi tôi rằng tôi đang làm công việc này như thế nào.

D: Cảm giác đó như thế nào?

T: Ấm áp ... thuộc về.

D: Điều gì xảy ra sau khi bạn tạo ra những thứ này? Họ còn lại không?

T: Chúng vẫn còn.

D: Chúng không tiêu tan? (Không) Tôi nghĩ có lẽ nếu bạn đang chơi và sáng tạo, khi bạn rời đi, thì những gì bạn tạo ra sẽ biến mất.

T: Không, họ ở lại!

D: Còn chúng sinh hay thực vật thì sao? Bạn có làm như vậy không?

T: Vâng, khi tôi đi bộ, mọi thứ dường như bắt đầu xuất hiện, như san hô và Thực sự thì chúng là loại sinh vật thuộc loại điện hơn.

D: Bạn có nghĩa là gì bởi "điện"?

T: Giống như con sứa, nhưng có dạng đường viền hơi xanh. Chúng không thể nhìn thấy, nhưng chúng gần như có một đường viền màu xanh lam theo sơ đồ đối với chúng. Có những loại sinh vật khác là những sinh vật có chất hơn. Gần giống như một loại cá sấu, nhưng có miệng rộng hơn nhiều và không đe dọa.

D: Những thứ đó chắc chắn hơn, ý bạn là? (Có) Sau đó, bạn sẽ làm gì sau khi tạo chúng?

T: Tôi bắt đầu trở lại bề mặt, và tôi lại đi.

D: Vì vậy, bạn không có bất kỳ trách nhiệm nào khi bạn đã tạo ra nó? (Không) Tôi tự hỏi điều gì xảy ra với nó sau đó?

T: Tôi không biết. (Tôi cười.)

D: Bạn tạo ra nó và nó tìm thấy vị trí của riêng nó ở nơi nó muốn. Và sau đó bạn không có bất kỳ trách nhiệm nào nữa? (Không) Vì vậy, đó là công việc của bạn. Để đi và tạo sau đó đi đến những nơi khác nhau?

T: Vâng, giống như tôi đang gieo mầm cho một hành tinh. Đó là một trí tưởng tượng rất lớn đối với bản thân tôi, nhưng đó là những gì đang xảy ra.

D: Có ai bảo bạn làm những điều này không?

T: Không, nó chỉ là trực quan.

D: Hành tinh có mái vòm, đó có phải là nơi bạn sống không?

T: Không, không có cảm giác như tôi thực sự sống ở đó. Tôi quay lại đó. Có thể đó là một cơ sở hoạt động. Tôi không biết. Tôi không chắc. Tôi nghĩ có lẽ tôi đã đến nhiều nơi khác nhau. Tôi chắc chắn đang đi du lịch.

D: Bạn không có bất kỳ nơi nào nhất định mà bạn phải đến?

T: Không! Tôi nghĩ nó giống như ở bất cứ nơi nào tôi muốn.

D: Vậy mong muốn của bạn là gì? Đó có phải là những gì bạn thích làm ... chỉ cần tạo ra?

T: Vâng ... chỉ là vui vẻ sáng tạo!

Việc tạo vĩnh viễn có thể mất khá nhiều thời gian và tôi muốn có thêm thông tin áp dụng cho Trevor, vì vậy tôi đã đề nghị anh ấy chuyển sang một ngày quan trọng khi có điều gì đó quan trọng đang xảy ra. Mặc dù việc tạo ra các hành tinh và đặt chúng vào vũ trụ chắc chắn là rất quan trọng. Tôi chỉ muốn đưa anh ấy ra khỏi cảnh đó. Nhưng anh ấy nói một ngày cũng giống như ngày hôm sau khi bạn bận rộn với việc sáng tạo.

Sau đó, Trevor bất ngờ bước vào cuộc sống vật lý với tư cách là một giáo viên và cố vấn cho Pharaoh ở Ai Cập. Sau đó, ông giải thích rằng đó là sự khởi đầu của một chuỗi rất nhiều cuộc sống. Lý do để rời bỏ cuộc sống của sự sáng tạo

và đi vào vật chất là “Để theo suốt một cuộc sống. Dường như tôi chỉ tồn tại trước đây. Đây là cam kết đầu tiên của tôi đối với một vòng đời hoàn chỉnh. ”

TT cho biết họ đã cho Trevor thấy cuộc đời của một người sáng tạo để cho anh ta biết anh ta vẫn là một người sáng tạo và có khả năng làm những điều tuyệt vời. Bạn không bao giờ đánh mất khả năng, và nếu anh ấy đã từng tạo ra các hành tinh, thì không gì là không thể. “Anh ấy thích xây dựng. Đó là mong muốn nội bộ để làm điều đó và thấy mọi thứ phát triển. Cửa sẽ luôn mở. Anh ấy vẫn thích tạo ra ở quy mô nhỏ hơn. Một phần của điều đó khiến anh ấy cảm thấy không đủ vì nó nhỏ hơn và anh ấy muốn quay trở lại quy mô lớn hơn. Anh ấy chỉ nên hít thở sâu, tận hưởng khoảnh khắc và tiến về phía trước. Anh ấy đang đi đúng đường. ”

Thế chất: Có vấn đề với đầu gối trái của anh ấy. Nó sẽ xuất hiện trên anh ta thỉnh thoảng. TT thấy đó là rách ACL (Chấn thương dây chằng chéo trước gối), rách sụn chêm và gân bên trái hơi yếu. Giải pháp đã được thực hiện với năng lượng, như nó luôn là như vậy. “Đó là vấn đề xoay quanh gân. Đó là năng lượng màu xanh lam, vì vậy nó giống như một vệt điện ... quay liên tục. Cùng nhau phát triển các gân. Đó là một dây đèn màu xanh lam liên tục quay xung quanh gân và nó gần giống như một sợi chỉ, nhưng cực kỳ sáng. Sự kết thúc của nó giống như một ánh sáng rất trắng. Đó là phần bắt đầu của sợi dây liên tục xuyên thấu và xoay tròn ... luôn quay và chuyển động qua lại. Gắn giống như khâu mọi thứ lại với nhau từ bên trong. Và có liên quan đến nhiệt. Nó gần giống như làm tan chảy chúng lại với nhau và quay nó cùng một lúc. Đó thực sự là hai bên đang cố gắng kết hợp với nhau, ACL trung tâm và sau đó là bên trái của đầu gối. ” Sau đó TT thông báo rằng nó đã được thực hiện! “Đầu gối vẫn ổn. Từ đây trở đi sẽ ổn thôi. ” Sau đó, nó nhận thấy một mảng bám nhỏ trong tim. “Mang những người bạn nhỏ màu xanh lam của tôi trở lại. Giờ đang quay bên trong trái tim. Hừm ... mảng bám đã biến mất! ”

D♥O♥L♥O♥R♥E♥S♥ ♥C♥A♥N♥N♥O♥N

Đây là một phần của bảng điểm dài hơn nhiều, lan man và đôi khi khó theo dõi. Chủ yếu là vì cô ấy liên tục xen vào và cố gắng giải thích hoặc hiểu theo quan điểm của tâm trí con người. Cô đi ngay đến một nơi giống như một khoảng không chứa các vì sao. Sau nhiều thời gian, một nhóm quả cầu màu tím xuất hiện. Cô có thể nghe thấy giọng nói và biết các đèn màu đang nói chuyện với nhau. "Tôi không có điểm tham chiếu. Chúng có vẻ lớn. Họ có thể là rất lớn, hàng triệu dặm, hoặc họ có thể chỉ inches đi. Bây giờ nó đang phát ra ánh sáng. (Vui mừng) Tôi có thể nhìn thấy bên trong nó. Ánh sáng phát ra từ bên trong nó. Ngay chính giữa, giống như một tia lửa nhỏ bên trong một quả bóng trong suốt.

"Tôi đang ở ranh giới. Tôi đi hết mức tôi được phép. Cho đến nay chúng tôi mới được phép đi. Tôi nghĩ điều đó có nghĩa là tôi chưa đủ tuổi. Tôi không đủ điều kiện để tiến xa hơn, điều đó có nghĩa là gì. Tôi có thể tiến xa hơn, nhưng ở giai đoạn này thì tôi không thể. Nó không chỉ là một câu hỏi về kinh nghiệm. Đó không chỉ là câu hỏi về việc bạn đã hoàn thành một số việc nhất định. Có một cái gì đó khác với nó. Một cái gì đó lớn hơn. Họ chắc chắn là một tập thể. Mặc dù vậy, giọng nói của họ đều khác nhau. Một số là nam, một số là nữ. Tôi đang được nói rằng tôi là một phần của tập thể này. Tôi nghi ngờ mình có một số loại thiết bị di chuyển trong người ở đâu đó. Tôi thả lỏng mình khỏi cơ thể. Tôi bị thu hút bởi họ, nhưng tôi cảm thấy không xứng đáng. Thành thật mà nói, tôi không cảm thấy xứng đáng với những sinh vật này. Tuy nhiên, tôi rõ ràng là liên kết với họ theo một cách nào đó. "

D: Nếu bạn là một phần của họ, và họ là một tập thể, tại sao bạn lại tách ra?

S: Tôi đã phải đi đi. Nó chỉ là một phần của chiếc máy bay mà tôi phải trải qua. Tôi nghi ngờ liệu tôi có sẵn sàng làm điều đó hay không, nhưng tôi không biết. Bây giờ tôi rất độc lập, nhưng tôi rất miễn cưỡng đi ra ngoài. Có lẽ đó là lý do tại sao họ bắt tôi làm điều đó. Vì vậy, tôi có thể quay lại và nói với họ những điều. Đó dường như không phải là một lý do đủ chính đáng bằng cách nào đó. Có rất nhiều hành tinh khác để khám phá. Đôi khi, nhiều thông tin được chuyển đi cùng một lúc. Nhưng những lần khác nó chỉ đi qua với một lượng nhỏ. Nhưng

đôi khi nó giống như một đường ống lớn mà nó đi qua. Và tôi nghĩ một trong những thời điểm đó là khi tôi được kết nối với vòng tròn hình cầu. (Ngạc nhiên) Chúa ơi! Họ là một phần của tôi, phải không? Họ trải nghiệm tôi.

Tôi không trải nghiệm chúng, theo như tôi biết. Tôi nghĩ rằng có thể não của tôi có thể hoạt động hoàn toàn mà tôi không hề hay biết. Và tôi không chỉ có ý trong giấc ngủ. Ý tôi là tôi nghĩ họ hoạt động như vậy mọi lúc. Tôi không mong đợi điều đó. Nó giống như máy tính của bạn đã bị tấn công và có một cửa hậu trong hệ thống. Hacker thân thiện, nhưng nó luôn ở đó để theo dõi tuyệt đối mọi thứ. Đó là thông tin về những hành động mà tôi thực hiện và những tác động tích lũy từ những hành động đó. Đó là những gì tôi phải làm. Tôi phải thử nghiệm hành vi. Tôi luôn nói tất cả những gì tôi thấy và tất cả những gì tôi nghe được đều đi đâu đó, tôi nghĩ vậy. Tôi không chắc liệu những thứ này có tác dụng gì không. Nhưng tôi phải thử nghiệm với nhiều hình thức khác nhau để xem những thứ này làm được gì. Nhưng tôi phải thử nghiệm với nhiều dạng hành vi khác nhau. Tôi không miễn cưỡng họ thông tin. Rõ ràng là tôi đang biểu hiện ở các cấp độ khác nhau. Trên bình diện vật chất cũng như tinh thần. Tôi không chắc họ đang ở cấp độ nào. Chúng cao hơn cả thần kinh. Chắc chắn rồi.

D: Hỏi họ từ máy bay nào?

S: Họ ở mức độ mà con người có thể nhận thức được khá phổ biến. Và nó sẽ tương đương với luân xa chân mày, nếu bạn đánh đồng mỗi cấp độ tồn tại – vì muốn có một từ tốt hơn – với một cấp độ luân xa. Đó là cách tôi hiểu rõ nhất về nó. Họ không thường xuyên sống ở đó. Họ có thể đạt được nó. Một số tiếp cận thường xuyên. Một số sống chủ yếu ở đó, tôi nghi ngờ. Chúng ta không thể nhìn thấy gì bằng mắt trừ khi chúng ta rất đặc biệt.

D: Bây giờ họ giống như một tập thể. Họ đã từng ở trong cơ thể vật lý chưa?

S: Thường xuyên. Nó đang diễn ra. Họ đã sống ở nhiều nơi và vâng, họ sống trên Trái đất.

D: Và họ đã sống trên các hành tinh, chiều không gian khác?

S: Rõ ràng là như vậy.

D: Nếu họ đã tự mình trải qua tất cả những kiếp sống này, tại sao họ vẫn phải tích lũy kiến thức từ bạn?

S: Chúng không phải là những thực thể riêng lẻ gắn kết, như chúng ta vẫn biết. Chúng giống như một bản hợp ca của một số thực thể khác nhau. Tôi nghĩ rằng mỗi thứ có thể tương đương với một cuộc sống đang diễn ra. Vì vậy, đó là điều tự nhiên. Nó được cho là theo cách này.

D: Tôi luôn nghĩ nếu họ sống hết mình, họ sẽ không cần thêm bất kỳ bài học nào nữa.

S:Ồ, không, họ chưa sống hết mình. Họ còn cả một chặng đường dài phía trước. Họ vẫn chưa hoàn thành hơn là tôi chưa hoàn thành. Và họ còn đi trước tôi nhiều hơn. (Một tiết lộ bất ngờ!) Ah! Họ cũng không được phép đi xa hơn. Họ có những hạn chế giống như tôi rõ ràng. Bây giờ tôi biết họ đang làm gì ở đó. Họ đang đợi cho đến khi tích lũy được kinh nghiệm để tiếp tục.

D: Vậy chúng có nghĩa là một phần của chúng vẫn là những tồn tại vật chất sống?

S: Như tôi, vâng.

D: Và phần khác có tồn tại cùng lúc không?

S: Vì lý do nào đó mà họ có thể tồn tại hết mức có thể.

D: Vì vậy, phần đó trong số họ vẫn đang tích lũy kiến thức. (Có) Không chỉ từ cuộc sống họ đang sống, mà còn từ những người khác?

S: Cuộc sống họ đang sống là những người họ đang tích lũy kiến thức. Bây giờ tôi đang nhìn chúng. Có vẻ như từ mỗi người trong số họ có một dòng đi ra, giống như một sợi dây luân xa.

D: Giống như một sợi dây bạc?

S: Như vậy. Tất cả họ dường như đi về cùng một hướng, theo như tôi có thể nói. Tôi có ấn tượng rằng đây là nơi mà thời gian không tồn tại.

D: Có chính xác không khi nói rằng một phần của bạn là một phần của tập thể này?

S: Vâng. Và tôi ở đây để thử nghiệm hành vi và biết kết quả. Để trở thành một người quan sát mọi người. Tôi đã được lập trình để suy nghĩ cho chính mình ngay từ ngày đầu tiên. Tôi được lập trình để không bao giờ dựa dẫm vào người khác. Đừng bao giờ dành lời cho nó. Kiểm tra nó ra. Có rất ít thông tin tôi thu thập được một cách thiếu cân nhắc. Đó là lý do tại sao tôi là một người quan sát tốt như vậy. Tôi ở đây để trải nghiệm cảm xúc, nhưng cũng để quan sát nó ở những người khác. Tôi có thể nhìn thấu mọi người. Tôi có thể nhìn thấy chúng. Tôi có thể biết họ đang làm gì. Tôi có thể hiểu tại sao. Mọi động lực vụn vặt tôi đều có thể nhìn thấy. Và tôi không nhất thiết phải ghét họ vì điều đó, ở một mức độ nhất định. Bởi vì tôi biết mọi người như thế này và tôi cũng thế này.

D: Tất cả họ cũng đang học phải không?

S: Vâng. Có một số người thực sự học nhanh hơn những người khác. Và có một số người cố tình không chịu học.

D: Vì vậy, bạn đã có cuộc sống khác?

S: Tôi không nghĩ rằng tôi đã có nhiều khủng khiếp. Nhưng tôi đã có chúng trong một thời gian dài. Tôi nghĩ rằng mỗi lần tôi bị đẩy trở lại đây, đó là điều miễn cưỡng. Và sau đó tôi phải làm tốt nhất có thể và là một người cầu toàn

thực sự, vì vậy tôi có thể mất một thời gian dài giữa việc trở lại. Tôi muốn đạt được tiến bộ tâm linh giống như những người khác. Tôi không muốn bị bỏ lại phía sau. Tôi chỉ bức bối khi phải ở đây để làm điều đó. Vì vậy, khi tôi ở đây, tôi đã nỗ lực rất đặc biệt để trở nên tốt và thánh thiện. Và lần này tôi không làm quá tốt. (Cười)

Trong cuộc sống hiện tại cô ấy là một gái điếm.

D: Và bạn đang tích lũy rất nhiều để có thể sử dụng cho bất kỳ mục đích gì. Họ làm gì với thông tin mà họ tích lũy được?

S: Họ truyền nó đi.

D: Họ chuyển nó cho ai?

S: Tôi thậm chí không nghĩ rằng họ biết. Tôi đang nhận được hình ảnh của một cái gì đó màu trắng. Đó không phải là ánh sáng trắng. Tôi đang có ấn tượng ở đó trở lên. Tôi không nghĩ nó thực sự có nghĩa là phương hướng vì không có ở đây. Trở lên. Tôi có ấn tượng rằng có điều gì đó ở phía trên chúng. Có lẽ là một cơ quan quyền lực, hơn là một không gian (?) Phi chính trị. Họ đưa nó lên lầu. Bạn biết khi nào mọi người vượt qua trách nhiệm ở tầng trên trong một công ty? Nó chỉ là bất cứ điều gì ở trên chúng.

Họ nói rằng nó nằm ngoài phạm vi cảm nhận của tôi. Tôi không nghĩ rằng những thực thể này đặt nhiều câu hỏi. Tôi không nghĩ rằng họ thậm chí còn có ý thức theo cách đó. Tôi nghĩ rằng họ chỉ làm điều đó. Nó giống một máy tính trạm định hướng hơn. Nó không phải là một máy tính. Nó không phải là sinh học, nó không phải là công nghệ. Đó là một cái gì đó khác. Bạn có thể gọi là máy sinh học của con người, phải không? Nó sẽ có ý nghĩa như bất cứ điều gì. Vì vậy, chúng tôi không có từ nào cho những thứ này là gì. Tôi chắc chắn rằng điều đó nằm ngoài tầm hiểu biết của chúng tôi. Chúng được cấu tạo từ một thứ gì đó.

D: Vậy thì bạn nghĩ chúng là những thứ được xây dựng hơn là một thứ có linh hồn hay linh hồn?

S: Tôi nghĩ vì một số lý do mà câu hỏi không áp dụng được. Họ còn sống, vâng. Nhưng hình như trong quan niệm sống đó, nó đã sai lầm. Để tồn tại là một quá trình chứ không phải là một vật cụ thể, tại một điểm trong không gian. Ít nhất là ở mức độ hiểu biết này. Theo như những gì họ quan tâm, không quan trọng họ sống ở đâu hay họ gọi nó là gì. Nó giống như lo lắng về chất liệu quần áo của bạn được làm, hơn là liệu bạn có thích chiếc váy đó hay không. Chỉ lo lắng về điều đó là vô nghĩa. Nhưng những thứ họ đang sống... Tôi không nghĩ rằng chúng được sinh ra từ cha và mẹ. Tôi thực sự đang nhìn gần hơn bây giờ! Bạn đã bao giờ nhìn thấy ánh sáng đi qua con sứa chưa? Tôi không nói chúng là sứa. Đó là loại trong suốt đối với nó. Gần giống như nó được làm bằng một tế bào đơn lẻ hơn là... Tôi thậm chí không nghĩ rằng chúng là như vậy. Tôi nghĩ rằng họ đang sản xuất tế bào theo nghĩa đó. Di động. Và ánh sáng giống như hạt nhân ở giữa. Nó rất đẹp.

D: Nhưng khi họ gửi các mảnh của mình đến Trái đất, nó trông như thế nào? Bạn nói rằng họ không gửi toàn bộ vì một phần của nó vẫn ở đó.

S: Có lẽ đây chỉ là một ngăn chứa những thứ này. Có thể thực thể đi xuống ống này và gửi lại trải nghiệm qua nó. Tôi biết chắc chắn với tầm nhìn xa của mình, tôi có thể nhìn thấy một đường thẳng thoát ra từ đỉnh đầu của mọi người. Và nó thường đi một quãng đường khá dài lên bầu trời. Và tôi thường tự hỏi chính xác nó sẽ đi đến đâu.

D: Nhưng dù sao, khi họ gửi những mảnh của chúng cho chúng ta trên Trái đất, nó sẽ rơi xuống qua những sợi dây này?

S: Tôi nghĩ vậy. Tôi nghĩ nó có thể được gửi theo nhiều cách khác nhau, nhưng đây chỉ là một cách dễ dàng. Tôi không thể thấy quá trình này vì nó dường như không đổi. Tôi nghĩ rằng lần duy nhất sợi dây rút ra là khi bạn – vì muốn một từ

tốt hơn – đã chết. Bạn đi ra khỏi đầu dây. Tôi nghĩ nó giống như một sợi dây thun kéo bạn đến nơi này. Đó là một nhà ga, phải không?

D: Đó có phải là những gì bạn muốn gọi nó?

S: Vâng, tôi nghĩ là như vậy.

D: Sau đó, bất cứ khi nào một người thực sự chết, họ sẽ quay lại qua sợi dây này, và...

Điều này đột nhiên (khi đang chép lại đoạn băng) khiến tôi nhớ đến NDE (Trải nghiệm cận tử) khi họ thấy mình bị lôi ra qua một đường hầm với ánh sáng cuối đường hầm.

S: Tôi không nghĩ rằng họ thậm chí còn biết về điều đó. Nó không phải là đột ngột. Nó xảy ra dần dần. Tôi nghĩ thực thể theo cách đó sẽ dễ dàng hơn. Ý tôi là quá trình quay trở lại từ từ đến ga đường này. Bởi vì đây là nơi bạn đã ở trước đây, giữa cuộc đời. Và quá trình đi vào nhà ga theo chiều này và rời khỏi nhà ga này diễn ra từ từ vì nó dễ dàng hơn theo cách đó. Tôi không biết liệu bạn có thể làm tất cả cùng một lúc hay không.

D: Nhưng dù sao đi nữa, bất cứ khi nào bạn quay lại đó, bạn có ở lại hay lại bị đuổi ra ngoài?

S: Tôi lại được đưa ra ngoài.

D: Bạn chỉ cần tiếp tục làm điều đó? Khi nào bạn có thể dừng lại?

S: Khi tôi đủ điều kiện. Hoặc khi tôi đã tích lũy đủ kinh nghiệm để có thể thu lợi từ những thứ ở nơi khác.

D: Ở những nơi khác. Vì vậy, một khi bạn đã tích lũy tất cả kinh nghiệm, hành vi, cảm xúc của Trái đất, sau đó bạn đi đến một nơi khác? (Có) Có khi nào bạn dừng lại không?

S: Họ nói rằng họ không muốn nói với tôi. Tôi sẽ không thích câu trả lời. Có một sự thống nhất.

D: Vì vậy, cuối cùng có một sự thống nhất.

S: Vâng. Ồ, đó là lý do tại sao tôi không nên thích nó. Bởi vì tôi rất cá nhân trong hóa thân cụ thể này.

D: Ồ, vâng, chúng tôi có cá tính của mình và chúng tôi không thích từ bỏ cá tính của mình. Điều đó có rất nhiều ý nghĩa. Chúng tôi làm việc rất chăm chỉ để có một cá tính riêng.

D♥O♥L♥O♥R♥E♥S♥ ♥C♥A♥N♥N♥O♥N

Trong một phiên khác, Jennifer nhìn thấy chính mình trong cuộc sống giản dị của người Ấn Độ, nơi cô là một người quan sát hơn bất cứ thứ gì khác. Không có nhiều điều xảy ra nhưng công việc của anh ấy chỉ là ở đó và trải nghiệm. Nhóm nhỏ của họ đã có chỗ đứng trên vùng đồng bằng rộng mở cho riêng mình, cho đến một ngày cô nhìn thấy một nhóm nhỏ người định cư đi qua. Không có cảm giác nguy hiểm, chỉ có một chút tò mò. Cô biết rằng họ không thể nhìn thấy cô và thậm chí không biết về cô, như thể cô đang ở trong một không gian khác. Cô ấy vẫn là người quan sát. Khi tôi yêu cầu cô ấy tiến tới một ngày quan trọng, cô ấy đã nhảy vào một cuộc sống tương lai.

Cô biết điều đó bởi vì cô đã nhìn thấy một kiểu thành phố tương lai với những tòa nhà có hình dạng khác thường và những chiếc tàu bay nhỏ trên bầu trời. Cô thấy mình như một người ngoài hành tinh cao lớn (cao, gầy, đồng tính luyến ái nam, tay dài, không có tóc và đôi mắt to đen) mặc một bộ đồ liền mảnh với một miếng dán biểu tượng ở một bên vai. Cô ấy nói biểu tượng này quen thuộc một

cách kỳ lạ, như thể cô ấy đã từng nhìn thấy nó trong một giấc mơ. Khi tôi hỏi công việc của anh ấy là gì, anh ấy đã thấy chính mình trên một món đồ thủ công mà anh ấy đã làm từ đó. "Nó bay khắp nơi. Nó bay đến các thế giới khác, các trường Đại học khác và các chiều không gian khác, ở bất cứ đâu. " Công việc của anh ấy liên quan đến bản đồ và điều hướng. "Tôi phải biết nơi để đi và bạn chỉ việc đi. Nhưng tốt hơn là bạn nên biết nơi bạn muốn đến và đó là nơi bản đồ điều hướng xuất hiện. Bạn chỉ cần biết nơi bạn muốn đến và bạn chỉ việc đi. "

D: Có ai đó nói cho bạn biết đi đâu không?

J: Tôi đang nghe sứ mệnh, vì vậy bạn có một sứ mệnh. Bạn chỉ biết bạn có một sứ mệnh. Bạn quay lại một chút thời gian, chỉ để thay đổi nhịp độ. Nhưng phần lớn thời gian là làm thủ công. Hầu hết công việc của bạn được thực hiện ở đó. Khám phá. Đó là những gì chúng tôi làm! Khám phá! Chúng tôi trở về nhà và sau đó bạn tải xuống. Nó giống như một cái buồm. Bạn đến đó và tải xuống những gì bạn khám phá. Và bạn nhận được thông tin và sau đó bạn quay lại đó và tải xuống. Bạn nằm trên chiếc giường trông kỳ lạ này, và bằng cách nào đó, nó chạm vào và lấy đi thông tin mà bạn đã tích lũy được. Bạn chỉ cần khám phá tất cả, chỉ nhìn thấy những gì bạn có thể thấy và bạn đang có mọi trải nghiệm. Nó chỉ đi mọi nơi và mọi nơi. Bạn có thể đến bất cứ nơi nào bạn muốn và bạn có thể đến bất cứ lúc nào bạn muốn. Và sau đó khi bạn đến đó, bạn có thể làm bất cứ điều gì bạn muốn và bạn có thể có bất kỳ kinh nghiệm nào bạn muốn và bạn học được. Bạn chỉ cần học.

D: Bạn nói bạn có thể chọn bất cứ lúc nào bạn muốn?

J: Có, bạn chỉ cần chọn bất kỳ lúc nào, bất kỳ địa điểm nào, bất kỳ không gian, bất kỳ thứ gì, và bạn chỉ cần tạo ra con người bạn muốn trở thành và bạn chỉ là người đó và bạn chỉ cần tìm hiểu những gì đang diễn ra xung quanh bạn.

D: Đó có phải là những gì bạn đã làm khi bạn trải nghiệm người da đỏ?

J: Tôi đoán vậy, bởi vì tôi chỉ ở đó với đất. Tôi cảm thấy rất hòa hợp với mọi thứ, một với đất đai. Bạn có thể giao tiếp với nó và mọi thứ. mọi thứ, một với đất. Bạn có thể giao tiếp với nó và mọi thứ.

D: Vì vậy, nó chỉ là một cách để khám phá và có những trải nghiệm khác nhau?

J: Có, nhưng nó gần giống như duyệt qua ... đây là thứ trong thư viện của bạn. Nó giống như duyệt qua một thư viện và bạn xem trong một cuốn sách. Và "Ồ, hãy nhìn vào thời gian và địa điểm này. Tôi tự hỏi điều đó đã như thế nào ". Bạn đánh mất bản thân mình trong thể loại sách, và bạn chỉ cần "thả mình" vào sự tồn tại này để khám phá nó. Bạn có kinh nghiệm.

D: Bạn không cần phải ở đó?

J: Không. Bạn chỉ có kinh nghiệm, sau đó bạn hoàn thành, bạn rời đi và bạn tiếp tục với một trải nghiệm khác.

Điều này nghe có vẻ rất giống với trường hợp trong *Convolutional 2* đã cưỡi lên một con người trong một khoảng thời gian ngắn để quan sát.

J: Con tàu này là một loại chỉ huy. Đó là một điều trung tâm chỉ huy. Đó là nơi bắt nguồn của mọi thứ. Đó là trung tâm của mọi thứ. Bạn chỉ cần tiếp tục bỏ ra khỏi nó. Và sinh vật đang ở trong hình ảnh động lơ lửng trong căn phòng này trong khi nó đang diễn ra.

Điều này cũng đã được mô tả trong các cuốn sách *Convolutional* khác của tôi, nơi một người đang sống trên Trái đất, nhưng cũng có một cơ thể được bảo quản trong hình ảnh động lơ lửng trên một chiếc tàu thủ công, nơi chờ đợi linh hồn trở về sau cuộc phiêu lưu của mình.

J: Đó là một con tàu, nhưng nó cũng là một nơi mà bạn tiếp tục bỏ qua. Bạn cứ đi đi. Bạn chỉ cần tự mình đến bất cứ nơi nào bạn muốn đến và có tất cả những trải nghiệm này. Và bây giờ tôi thấy rằng chúng có thể xảy ra cùng một lúc. Nó

giống như bạn đang ở nơi này và bạn chỉ chụp tất cả những cảnh quay này, và tất cả họ đều có những trải nghiệm này và tất cả phản hồi về điều này, thư viện này đây, đọc những cuốn sách này. Nó giống như bạn đang tham gia một chương trình hay thứ gì đó. Và bạn chỉ có những kinh nghiệm này. Và bạn quay lại thủ công để tải xuống tất cả các trải nghiệm. Tôi gọi nó là một cái buồng, nhưng tôi đang nằm, nhưng nó giống như một loại hình trụ.

D: Có vẻ như bạn thích loại công việc đó.

J: Vâng, đó là những gì tôi làm. Đó là con người của tôi. Đó là nơi tôi đang ở. Đây là một trong những kinh nghiệm của tôi, vì vậy nó là trọng tâm của tôi. Đó là cốt lõi của tôi. Đó là trung tâm của tôi. Nó cắt bỏ tất cả những bộ phận khác nhau này để nó trải nghiệm tất cả những điều khác biệt này, và tất cả những nơi khác nhau và tất cả những thời điểm khác nhau. Nó có tất cả những nơi khác nhau, những nơi khác nhau và tất cả những thời gian khác nhau. Nó có tất cả những trải nghiệm khác nhau này, và tất cả đều bắt nguồn từ trung tâm. Nó giống như một chương trình. Bạn phải có khả năng tham gia vào nghề này, sau đó bạn bắt mình vào tất cả những trải nghiệm khác nhau và những nơi khác nhau, và sau đó nó sẽ trở lại trung tâm của tôi.

D: Bạn có bao giờ đi vào một cơ thể vật lý và ở lại lâu hơn không? Hay bạn chỉ là người quan sát như người da đỏ?

J: Đó là tất cả những gì họ đang có. Anh ấy ở đó để trải nghiệm vùng đất, như một phần của vùng đất. Đó chỉ là bất cứ mức độ nào bạn muốn để có trải nghiệm, nhưng tất cả chỉ là "bạn đang ở đó" ở bất kỳ điểm nào bạn muốn.

D: Có ai cho bạn biết nơi để đi và những gì để trải nghiệm không?

J: Nó là một phần của trung tâm chỉ huy đó. Nó giống như, "Bạn muốn trải nghiệm điều gì?" Và vì vậy bạn có tất cả những thứ khác nhau, và thực sự tôi chỉ làm mọi thứ. Bạn có thể. Vì vậy, bạn chỉ cần làm mọi thứ.

D: Tôi chỉ tự hỏi liệu có ai nói với bạn rằng bạn phải đến một nơi nhất định không.

J: Họ bảo bạn hãy trải nghiệm và trải nghiệm nhiều nhất có thể, vậy tại sao bạn không trải nghiệm mọi thứ? Vì vậy, đó là những gì tôi đang làm, trải nghiệm mọi thứ.

D: Chà, bạn biết bạn đang nói thông qua một cơ thể vật lý, phải không? (Có)
Tại sao bạn lại chọn đến với cơ thể vật lý này của Jennifer?

J: Bởi vì nó hoạt động cho một trải nghiệm. Đã có thời gian này và định vị này. Tôi đến để học hỏi. Đó là một loạt những điều cần học hỏi. Để đi vào cảm xúc, nhưng sau đó để vượt qua điều đó và nhận ra bức tranh toàn cảnh hơn, và vấn đề không phải về điều đó.

D: Trên trái đất, chúng ta có những cảm xúc mạnh mẽ.

J: Vâng, nhưng đó là bộ phim. Nó là một phần của Trái đất, nhưng bạn không cần phải là một phần của nó. Nhưng nó là một phần của quá trình học tập để trở thành một phần của nó và học cách phát triển thông qua đó chứ không phải là một phần của nó. Và không có nó kiểm soát bạn.

D: Còn nghiệp chướng thì sao?

J: Không có nghiệp ... không có nghiệp.

D: Nếu bạn trải qua nhiều kiếp sống trên Trái đất, bạn sẽ tích lũy nghiệp chướng, phải không?

J: Chỉ khi bạn chọn. Bạn có nó miễn là bạn chọn có nó, và sau đó khi bạn chọn không học nó nữa hoặc không có nó nữa thì khi bạn chọn không học nó nữa hoặc không có nó nữa, thì bạn không còn nữa cần cho nó. Vì vậy, nó không nằm trong kế hoạch của bạn. Nó không phải là một phần trang điểm của bạn.

D: Nhưng một số người bị mắc kẹt trong nghiệp của họ.

J: Đó là lựa chọn của họ. Họ vẫn muốn học hỏi. Họ vẫn muốn có điều đó ... nó giống như một phần của ma trận. Họ vẫn muốn có trải nghiệm đó. Họ vẫn đang nhận được điều gì đó từ nó. Khi nó không còn hiệu quả với bạn nữa, thì bạn chọn vượt ra ngoài nó và bạn không cần nó nữa. Nó ở đó miễn là bạn cần. Nó là của bạn để làm việc miễn là bạn muốn nó và cần nó. Khi đó là quá trình suy nghĩ của bạn, khi đó là lĩnh vực kinh nghiệm của bạn, khi đó là nơi bạn học tập, thì điều đó sẽ ở đó cho bạn. Bạn cung cấp những gì bạn cần học, vì vậy nếu đó là những gì bạn muốn học từ đó, thì nghiệp là một cách tuyệt vời để học, sau đó sẽ được cung cấp để bạn tiếp tục học. Nhưng khi bạn hiểu toàn bộ phạm vi hoạt động của nó, thì bạn nhận ra rằng nghiệp không còn cần thiết nữa và bạn vượt qua nó và bạn không còn cần nó nữa. Bạn không còn có nó nữa. Nó không còn là một phần của ma trận của bạn nữa. Vì vậy, nó chỉ ở đó nếu bạn chọn nó ở đó để học hỏi.

D: Đây có phải là một phần của những gì chúng ta tiếp tục nói về ... Trái đất mới không?

J: Vâng, vâng.

D: Bạn có đang thoát khỏi nghiệp chương không?

J: Nó thực sự biến mất. Nghiệp thực sự đã biến mất nhưng mọi người, nếu họ vẫn đang làm những việc giống như nghiệp, đó chỉ là thói quen. Đó chỉ là nơi họ tiếp tục làm điều đó theo thói quen hoặc từ một điều gì đó mà họ vẫn đang học hỏi. Vì vậy, nó vẫn còn đó để phục vụ một mục đích, nhưng nghiệp, trên thực tế, đã biến mất. Nó đã biến mất một thời gian và nó vẫn chỉ là con người, tôi đoán bạn có thể nói, đang giải quyết phần còn lại của nó.

D: Vẫn có những người ngoài kia đang làm những điều rất tiêu cực.

J: Đó chỉ là nơi họ đối mặt với thói quen của mình và nhân quả của nó. Bạn làm điều này: nó gây ra điều này. Nó là như vậy. Nhưng nó không có nghĩa là bạn bị tạt cho mạng sống và cuộc sống và cuộc sống. Đó chỉ là những gì bạn đang thoát ra khỏi nó? Nếu bạn vẫn nhận được điều gì đó từ nó ... tốt, không sao. Sau đó, bạn chỉ cần tiếp tục tạo nó và sau đó bạn vẫn làm điều này, bạn nhận được điều này! Đó là nhân và quả. Nếu bạn muốn đi theo chu kỳ đó và muốn có trải nghiệm đó, được rồi, đó là việc của bạn. Nếu bạn nhận được một cái gì đó từ nó ... tốt thôi. Nhưng tại một số điểm, đó là một phần của quá trình học tập. Đến một lúc nào đó, bạn sẽ nghĩ, "Chờ một chút." Và bạn bắt đầu xem xét quá trình.

Đến một lúc nào đó, bạn sẽ nghĩ, "Chờ một chút." Và bạn bắt đầu nhìn vào bức tranh lớn hơn. Đó là những trải nghiệm dành cho bạn. Bạn chỉ nói, "Tôi đang làm gì thế này? Tôi muốn thoát khỏi điều này. Tôi muốn thoát khỏi điều này. " Nhưng điểm mà bạn nói điều này, bạn đã trưởng thành! Bạn đã mở rộng tầm nhìn của mình. Bạn đã đạt được những bước tiến lớn. Và tại thời điểm đó, bạn có thể bước ra khỏi toàn bộ điều đó, nếu bạn muốn. Tất cả là như thế đấy. Đó là tất cả những gì nó dành cho. Đó là để bạn phát triển.

D: Nghe có vẻ đơn giản, nhưng bạn biết đấy, trên Trái đất, chúng ta bị cuốn theo tất cả những cảm xúc này. Và trong những gì mọi người làm với nhau.

J: Đó là trò chơi. Đó là lý do tại sao nó là một trò chơi. Đó là điều tạo nên trò chơi là cảm xúc và tất cả "thứ" mà chúng tôi nhận được. Bạn biết tất cả mọi người đều muốn bị cuốn vào "những thứ". Và đó là sự lựa chọn của bạn nếu bạn muốn tham gia "công cụ" hay không. Tại bất kỳ thời điểm nào, bạn có thể nói: "Không, đó không phải là đồ của tôi. Tôi không muốn ở trong đó. Tôi chọn không và ngay sau khi bạn nói điều đó, bạn đã ra khỏi nó! Và bạn có một nơi trung lập và bạn có một nơi quan sát, và vấn đề là bạn có muốn ở trên tàu lượn siêu tốc hay không. Một số người muốn được đi trên tàu lượn siêu tốc. Họ yêu thích những thăng trầm. Tốt rồi. Đó là chuyển đi. Bạn chỉ cần chọn bất kỳ cách nào bạn muốn đi xe. Đó là tất cả. Nếu bạn muốn có đầy đủ các cảm xúc, được rồi, tốt thôi. Không sao đâu! Nó chỉ làm cho chuyển đi trở thành một trải nghiệm khác biệt.

CHƯƠNG 20: ĐI VỀ PHÍA ÁNH SÁNG !

KHI MELANIE BƯỚC VÀO HIỆN TRƯỜNG, CÔ KHÔNG THỰC SỰ NHÌN THẤY BẤT CỨ ĐIỀU GÌ. Điều này có thể khá bức bối vì khách hàng nghĩ rằng họ đã thất bại. Họ mong đợi được đi vào một kiếp trước và khi không có cảnh, họ không có gì để báo cáo. Tất nhiên, với tôi, điều này chứng tỏ rằng thân chủ không thể bịa chuyện, họ không thể viễn vông. Nếu không có gì ở đó, họ không thể mô tả bất cứ điều gì. Tuy nhiên, trong quá trình làm việc của mình (hơn 45 năm), tôi đã nhận thấy những thay đổi trong cách hoạt động của các quy trình hồi quy tiền kiếp. Nó đã từng là khách hàng sẽ đi vào một cuộc sống khác và mô tả nó. Nhưng mọi thứ đã thay đổi trong mười năm qua (ít nhất), và tôi đã nhận thấy những thay đổi tinh tế này. Nếu tôi tiếp tục đặt câu hỏi, cuối cùng họ sẽ bắt đầu nhìn thấy điều gì đó. Đó sẽ không phải là điều mà nhà trị liệu (hoặc thân chủ) mong đợi.

Lúc đầu, tất cả những gì Melanie có thể mô tả là bóng tối. Điều này, tất nhiên, có thể có nhiều ý nghĩa. Họ có thể ở trong tiền kiếp và đó là đêm, hoặc họ đang ở trong hang động hoặc ngục tối. Điều này có thể được xác định bằng cách đặt câu hỏi. Nó cũng có thể có nghĩa là chúng có thể ở trong bụng mẹ trước khi sinh, trong trường hợp đó, chúng sẽ mô tả các cảm giác, thường là cảm giác ấm áp, thoải mái và hài lòng. Hoặc có thể là những trường hợp như Melanie's, ngày càng trở nên phổ biến.

Khi tôi đặt câu hỏi, cô ấy bắt đầu nhìn thấy "một loại ánh sáng. Trong hình dạng của một 'wisp' "Khi được hỏi liệu cô ấy có muốn đi về phía ánh sáng lấp lánh này không, cô ấy bắt đầu báo cáo đầy đủ hơn. "Nó xa lắm." Sau đó, khi cô ấy đến gần nó, mô tả đã thay đổi. "Nó có vẻ trắng đục. Nó chỉ là một ánh sáng màu trắng sữa. Nó to quá. Đó là tất cả những gì tôi có thể thấy. Bây giờ tôi

tham gia nhiều hơn vào đó. Nó vẫn ... rất tĩnh. " Rồi đột nhiên, "Ồ, ồ! Thật là sáng sủa! Rất sáng!" Bây giờ tôi đã biết cô ấy đang ở đâu, nhưng tôi muốn cô ấy nói cho tôi biết từ góc độ của cô ấy. "Nó rất tươi sáng, ấm áp và yên bình."

D: Bạn nhận thức về bản thân như thế nào?

M: Tôi nhẹ. Tôi là ánh sáng! Tôi cảm thấy mình là một phần của ánh sáng.

D: Vì vậy, bạn có nghĩa là bạn không tách biệt với nó?

M: Nó ở khắp mọi nơi! Nó giống như ở nhà! Đó là nơi tôi đến từ!

D: Có ai khác với bạn không?

M: Không phải bây giờ. Chỉ là ... không gian. Khoảng trắng. Nó ở xung quanh tôi, giống như tôi đang ở trong đó. Đó là nhà! (Cô ấy bắt đầu xúc động.) Tôi nhớ nó.

D: Vì vậy, đó là một nơi tốt. Nhưng nếu bạn đã hạnh phúc ở đó, tại sao bạn lại rời khỏi nơi được gọi là "nhà" này?

M: Tôi phải làm vậy. (Cô ấy bắt đầu khóc lớn.) Tôi phải đi giúp. Mọi người. (Khóc.) Đau khổ của họ thật khủng khiếp!

D: Mọi người ở đâu?

M: Các trại! Trại! Họ đang chết và đói, lạnh và xám. Các trại. Điều của Đức Quốc xã ... (Cảm xúc.)

D: Có ai đó bảo bạn đến đó không?

M: Tôi phải đi. Tôi vừa đi. Tôi muốn đi. Thật tệ! Tôi đã phải đi và giúp đỡ mọi người.

D: Bạn chỉ biết có người đang gặp rắc rối?

M: Tôi đã thấy nó. Tôi đã theo dõi nó xảy ra và tôi không thể làm gì cả. Tôi muốn giúp.

D: Họ có thể nhìn thấy bạn không? (Không) Điều đó sẽ gây khó khăn cho việc giúp đỡ, phải không, nếu họ không thể gặp bạn? Bạn làm nghề gì?

M: Tôi quyết định đi từ nơi tôi đang ở ... đi sửa chữa mọi thứ.

D: Bạn có biết làm thế nào để sửa chữa mọi thứ? (Có) Bạn sẽ làm gì để sửa lỗi này?

M: Tôi không thể làm gì được. Tôi cảm thấy như thế là xong. Tôi chỉ không muốn nó xảy ra một lần nữa.

D: Bạn định làm gì bây giờ?

M: Chỉ cần đảm bảo rằng điều đó sẽ không xảy ra nữa.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn có thể làm điều đó?

M: Tôi không nghĩ vậy. Tôi muốn, nhưng nó quá nhiều để xử lý.

D: Vậy bạn đã quyết định làm gì?

M: Để đến với cuộc sống này.

D: Vì vậy, bạn quyết định nhập một cơ thể vật lý? (Có) Bạn đã đi đâu đó trước khi nhập vào cơ thể vật lý?

M: Vâng. Tôi muốn giúp đỡ, vì vậy tôi muốn tìm hiểu cách tôi có thể giúp. Tôi không biết mình có thể giúp gì.

D: Làm thế nào bạn tìm ra?

M: Tôi hỏi. Tôi hỏi người phụ trách cách tôi có thể giúp đỡ.

D: Cho tôi biết về người phụ trách.

M: Tôi không thấy gì cả. Tôi chỉ cảm thấy những gì tôi yêu cầu.

D: Và họ đã nói gì?

M: "Đi nhẹ thôi." Đi nhẹ nhàng. Đừng ủng hộ bất cứ điều gì sai trái. Đừng ủng hộ cái ác. Thôi ngay. Hãy phá vỡ nó! Đi nhẹ thôi! Mạnh mẽ lên! Đừng đưa ra bất cứ điều gì tối tăm. Đi mang theo ánh sáng. Đi nhẹ nhàng. Đứng cho ánh sáng.

D: Họ muốn bạn làm điều đó như thế nào?

M: Ví dụ. Đứng lên cho ánh sáng. Đi nhẹ nhàng. (Giọng mạnh hơn) Chà! Tôi chỉ thấy cái ác. Tôi hỏi liệu tôi có thể giúp gì không và họ nói rằng đó là cách tôi cần làm. Thật là buồn. Tôi đã phải đi ra ngoài.

D: Vậy là bạn đã nhập vào cơ thể vật lý được gọi là Melanie?

M: Vâng. Tôi đã chọn được những bậc cha mẹ hoàn hảo. Họ là những người ít có khả năng giữ tôi lại nhất.

D: Nhưng nó không dễ dàng khi bạn nhập vào cơ thể người, phải không?
(Không) Bạn nghĩ gì sau khi có một cơ thể vật lý?

M: Lúc đầu nó rất tuyệt. Tôi thích được nhỏ. Và tôi luôn làm điều đúng đắn. Tôi biết khi mọi người ... Tôi không hiểu tại sao mọi người lại làm những điều đó.

D: Nhưng bây giờ Melanie đã lớn. Cô ấy đã làm những gì cô ấy phải làm?

M: Cho đến nay ... còn nhiều việc phải làm. Cô ấy có thể làm được nhiều hơn thế. Cô ấy đã nản lòng. Nó chỉ là khó khăn đôi khi. Chờ đợi và kiên nhẫn.

D: Nhưng bây giờ cô ấy đã đến một thời điểm trong cuộc đời mà cô ấy muốn biết liệu cô ấy có đang làm những gì cô ấy cần phải làm hay không. (Vâng!) Nhiệm vụ của cô ấy là gì?

M: Để tiếp tục mang lại ánh sáng, ánh sáng. Nó hoạt động! Nó có thể không giống như vậy, nhưng nó phải được thực hiện, để có ánh sáng mạnh. Cô ấy làm gì không quan trọng, miễn là cô ấy nhẹ nhàng. Cô ấy có thể làm bất cứ điều gì. Hãy nhẹ nhàng và bước vào khi có vấn đề. Hãy chia tay ... hãy lên tiếng. Chỉ cho mọi người cách đứng trong ánh sáng ... bằng ánh sáng.

(Melanie đã được đưa ra rất nhiều lời khuyên về công ty quản lý của cô ấy và những thứ cô ấy đang làm. Sau đó, chúng tôi chuyển sang vấn đề thể chất của cô ấy. Chủ yếu là đầu gối phải của cô ấy.)

M: Nó cần sự liên kết. Quá nhiều, quá nhiều ... nó là một tải nặng... chỉ là quá nhiều để làm.

D: Bạn thấy gì ở đầu gối?

M: Mặc và rách. Rất nhiều dăm. (Cười khúc khích)

D: Bạn định làm gì để sửa nó?

M: Căn chỉnh. Oh! Tôi đang giải thích nó.

Melanie tạo ra âm thanh khi họ vận động bằng đầu gối. Tôi có thể thấy cái chân đang được di chuyển và duỗi thẳng và duỗi ra dưới tấm bìa. Đó không phải là điều mà cô ấy có thể tự làm. Có vẻ như chân đã bị kéo và thao túng. Sau đó, họ thông báo rằng họ đã hoàn thành. "Đó là sự liên kết. Bây giờ nó đã được căn chỉnh. " Bác sĩ đã nói với cô rằng anh ta nghĩ rằng cô đang bị mất sụn ở đầu gối,

và họ đang nghĩ đến khả năng phẫu thuật. “Không, đó là sự liên kết. Đôi khi đầu gối trái làm cô ấy khó chịu vì đang phải bù đầu ”. Cô ấy kéo chần ra vì thường khi “chúng” hoạt động, nhiệt được tạo ra.

Họ thảo luận về lý do tại sao vấn đề đầu gối lại xảy ra và tại sao cô ấy lại tăng cân quá nhiều. Cô ấy đã kéo đầu gối của mình và khiến nó không thẳng hàng, “Nhưng bình thường thì không. Đó là một điều khác. Cô mệt mỏi. Cô ấy muốn ra ngoài. Cô muốn thoát khỏi mọi thứ. Cô ấy đã hoàn thành! ”

D: Có phải những điều tồi tệ trong cuộc sống của cô ấy mà cô ấy muốn bỏ đi không?

M: Không hẳn ... cô ấy chỉ cảm thấy quá tải và bế tắc. Có rất nhiều lời khuyên cá nhân được đưa ra. Cô không có bất kỳ nghiệp chương nào với bất kỳ ai vì cô chưa từng ở trong một thân xác vật lý trước đây. “Cô ấy chủ yếu tránh xa mọi người và sự vướng bận. Cô ấy rất trung thực và giao dịch đúng đắn. Cô ấy sẽ ổn.”

Thông điệp chia tay: Bạn có thể làm tất cả những điều bạn nghĩ đến. Bạn có thể làm tất cả những điều đó và nó có thể thành công.

D: Cô ấy có nhiều quyền lực hơn những gì cô ấy nghĩ, phải không?

M: Cách mạnh mẽ hơn!

Tôi thấy rõ ràng từ những mô tả mà Melanie đưa ra rằng cô ấy là một trong những Tình nguyện viên của Làn sóng thứ 2. Cô ấy có tất cả các đặc điểm của một linh hồn từng là một quan sát viên đã được gửi đến Trái đất để giúp đỡ trong thời gian quan trọng này. Trong mười năm qua, tôi đang phát hiện ra ngày càng nhiều những linh hồn vô tội đã chấp nhận sứ mệnh dũng cảm này vào một thế giới vô danh và dường như thù địch, nơi họ không có gì liên quan.

CHƯƠNG 21: BO MẠCH CHỦ

FRANCIS ĐÃ KHÔNG ĐỢI HƯỚNG DẪN ĐI LÊN đám mây. Cô ấy nhập vào một cảnh khi được yêu cầu tìm nơi tuyệt đẹp của cô ấy. Cô ấy bắt đầu mô tả nó ngay lập tức, và tôi biết cô ấy đã ở đó trong một kiếp sống khác và không có lý do gì để hoàn thành phần giới thiệu. "Tôi đang ở giữa khu rừng nhiệt đới. Có rất nhiều tiên nữ và diva xung quanh, và những cái cây thực sự rất cao. Và có một dòng nước bao quanh mảnh đất nhỏ mà tôi đang sinh sống. " Cô ấy đang đứng trên một mảnh đất nhỏ và cô ấy có thể nhìn thấy những sinh vật nhỏ bé trên cây ở phía bên kia mặt nước. Tôi yêu cầu một mô tả. "Chúng có đôi cánh nhỏ và trông giống như những tinh thể. Chúng trông giống như được làm từ thủy tinh. Họ tỏa sáng. " Đây là lần đầu tiên tôi có những nàng tiên được miêu tả theo cách đó. Các diva đã được mô tả theo cùng một cách.

D: Nhưng chúng sẽ không vỡ.

F: Không, chúng rất linh hoạt. Chúng tỏa sáng với chúng, nhưng chúng không phá vỡ.

D: Có bao nhiêu sinh linh bé nhỏ này không?

F: Họ đến và đi. Đôi khi có một vài và sau đó có nhiều.

D: Nghe có vẻ như là một nơi tuyệt đẹp.

F: Trời đẹp, nhưng ở đó mưa rất nhiều. Nó ở trong rừng nhiệt đới nên có rất nhiều mưa.

D: Có mưa mọi lúc không?

F: Hầu hết các thời điểm trong năm, nhưng không phải mỗi ngày. Nhiều khi mưa như trút nước. Tôi đang ở trên mảnh đất nhỏ này. Tôi có một cái ghế và

một tấm bạt nhỏ trải qua nó. Đó là nơi tôi muốn ở bên họ, với cây cối và mọi thứ.

D: Vì vậy, mưa không thực sự làm phiền bạn? (Không) Trong rừng nhiệt đới, mọi thứ phát triển rất nhanh, phải không?

F: Đúng, nhưng cũng có rất nhiều ngôi sao thực sự sáng. Có những con chim có màu sắc rất tươi sáng. Nơi tôi ngồi không có bất kỳ cái cây nào, nhưng tôi có thể nhìn thấy mọi nơi khác và tất cả chúng bay xung quanh tôi.

Tôi muốn tìm hiểu về cô ấy. Cô ấy là một phụ nữ khoảng 30 tuổi với mái tóc vàng, mặc một chiếc áo dài in hình. Cô ấy sống gần đó và qua lại bằng một chiếc thuyền nhỏ. Cô thường xuyên đến mảnh đất nhỏ để ngắm các loài chim và các nàng tiên. Tôi hỏi cô ấy đi xem nơi cô ấy sống, và nó chỉ quanh khúc cua của con suối. Đó là một túp lều nhỏ làm bằng rơm và tre. Chỉ đủ chỗ để ngủ, và cô ấy nói rằng cô ấy có nhiều việc phải làm ở đó, chẳng hạn như làm giở. "Tôi có một bánh xe dệt và tôi làm mọi thứ từ những hạt cườm. Tôi cũng chơi nhạc trên một cây sáo và một chiếc trống sâu lớn. Tôi chơi nhạc về rừng ". Có những túp lều khác ở đó, một ngôi làng, nhưng cô sống một mình cách xa chúng.

D: Vì vậy, bạn không bỏ lỡ việc không có một gia đình?

F: Không hẳn. Tôi có một gia đình. Tôi có khu rừng, tất cả các nàng tiên, cây cối, muông thú và chim chóc.

Phần còn lại của ngôi làng có những gia đình bình thường, và họ dường như chấp nhận cách sống khác thường của cô. Tôi hỏi, "Bạn có bao giờ tương tác với các tiên nữ, hay bạn chỉ xem họ?"

F: Họ chỉ bay xung quanh tôi.

D: Bởi vì tôi nghĩ rằng đôi khi chúng không thích ở xung quanh con người, phải không?

F: Họ không đi vòng quanh những người khác. Những người khác thậm chí không thể nhìn thấy chúng.

Có vẻ như cô ấy rất hạnh phúc ở một nơi xinh đẹp, bình dị này, và điều này có thể đã diễn ra trong một thời gian khá dài. Vì vậy, tôi đã quyết định chuyển cô ấy đến một ngày quan trọng khi một cái gì đó đang xảy ra.

F: Tôi thấy ai đó đang xâm nhập vào làng. Họ đến và xâm chiếm ngôi làng và giết người.

D: Những người này là ai đang xâm lược?

F: Tôi không biết, nhưng họ đến trên thuyền ... ca nô. Họ có súng. Họ muốn đánh cắp mọi thứ và khiến nơi đây không còn yên bình nữa. Tôi hơi lo lắng một chút, nhưng tôi biết chuyện gì đang xảy ra. Các nàng tiên bảo tôi quay trở lại nơi trên hòn đảo nhỏ.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn sẽ an toàn ở đó không? (Có) Bạn là người duy nhất có thể nghe thấy họ, phải không? (Có) Vì vậy, những người khác sẽ không thể đi, phải không?

F: Chà, họ không tin vào các nàng tiên, họ không biết về họ.

D: Vậy bạn làm gì?

F: Tôi quay lại chỗ này và ở lại đó.

D: Bạn có an toàn ở đó không?

F: Vâng. Có rất nhiều tiếng la hét. Nó làm cho tôi cảm thấy buồn nôn. Nhưng tôi không nên đi qua đó. Tôi phải ở lại.

D: Ngay cả khi bạn ở đó, bạn không thể làm gì để giúp đỡ, bạn có thể không?

F: Tôi không nghĩ vậy.

D: Người của bạn có vũ khí gì không?

F: Chỉ cung tên. Và những người khác có súng.

Tôi cô đọng thời gian và đưa cô ấy đi trước. "Bạn ở đó bao lâu?"

F: Một thời gian dài. Tôi không bao giờ quay trở lại. Tôi chỉ quay lại một lần và thấy mọi thứ đã bị thiêu rụi. Tất cả mọi thứ đã được thực hiện. Tất cả những người đã bị giết.

D: Vì vậy, nếu bạn ở lại đó, bạn cũng sẽ bị giết, phải không? (Phải) Làm thế nào bạn có thể sống ở đó một mình?

F: Tôi đang sống với các tiên nữ. Họ chăm sóc tôi. Chúng bay xung quanh tôi.

D: Còn thức ăn thì sao? Nếu bạn định ở đó lâu, bạn có phải ăn không?

F: Tôi có một chút lửa và tôi uống những thứ qua lửa. Tôi không nghĩ rằng tôi đang ăn. Tôi chỉ thấy mình đang uống rượu. Tôi không hoàn toàn không ăn. Tôi uống thức ăn của tôi. Có một số loại cây và các nàng tiên đã nói với tôi cách tạo ra nó. Và tôi lấy cây cối, đổ nước mưa vào và đun trên bếp lửa, và đó là cách tôi sống.

D: Vì vậy, họ cho bạn biết bạn có thể sử dụng loại cây nào? (Có) Chúng có ngon không?

F: Nó không tốt lắm, nhưng nó chỉ là những gì ở đó. Tôi không cần nhiều. Loại sáng bóng.

D: Bạn không muốn trở lại làng và sống ở đó?

F: Không, họ không muốn tôi đến đó. Tôi phải ở lại nơi tôi đang ở. Tôi luôn muốn đến đó, nhưng họ bảo tôi không nên. Họ dường như biết nhiều hơn tôi.

D: Vì vậy, bạn nói bạn ở đó một thời gian dài?

F: Vâng. Đó là nơi tôi sống, dưới tấm bạt. Tôi có thức ăn và lửa.

D: Bạn có giao tiếp với các nàng tiên khi bạn đang sống ở đó không?

F: Có, nhưng nó không ở mức nói chuyện. Có vẻ như tôi biết họ muốn nói gì, nhưng họ không nói gì cả. Chúng bay xung quanh tôi và tôi biết chúng có ý nghĩa gì. Họ giao tiếp theo cách đó. Nó giống như ở bên cạnh họ và bạn biết những gì Họ truyền đạt theo cách đó. Nó giống như ở bên cạnh họ và bạn biết họ muốn nói gì.

Tôi lại chuyển cô ấy sang một ngày quan trọng khác, nhưng cô ấy vẫn ở chỗ cũ và ngày nào cũng giống ngày tiếp theo. Tôi hỏi, “Bạn có hạnh phúc khi ở đó một mình không?”

F: Không phải lúc đầu, nhưng sau một thời gian, tôi đã có thể làm lại những thứ của mình. Và tôi chơi nhạc. Tôi không cảm thấy như mình đang ở một mình. Tôi có những nàng tiên của tôi.

Điều này chắc chắn sẽ không đi đến đâu, vì vậy tôi đã đưa cô ấy đến ngày cuối cùng của cuộc đời để tìm hiểu xem cô ấy đã chết như thế nào. Tôi đã rất ngạc nhiên vì đó là một sự ra đi ngoạn mục khỏi sự tồn tại cô đơn.

F: Những người thợ săn quay trở lại.

D: Ý bạn là những người có súng? (Có) Tuy nhiên, không còn bất cứ thứ gì của ngôi làng, có ở đó không?

F: Không, nhưng họ đã tìm thấy tôi.

D: Ồ, chuyện gì đã xảy ra?

F: Họ chặt đầu tôi!

D: Tại sao họ làm vậy?

F: Tôi không biết. Họ rất xấu tính và họ uống rất nhiều.

D: Tôi đoán bạn không thể trốn thoát?

F: Không. Tôi đã già.

D: Vậy là bạn đã sống ở ngoài đó lâu chưa?

F: Vâng, và họ đã lợi dụng điểm yếu của tôi.

D: Các nàng tiên không thể giúp gì?

F: Bằng cách nào đó nó được cho là như vậy.

D: Có lẽ đã đến lúc bạn phải đi? (Có) Đây là một cách đi bạo lực.

F: Nó rất bạo lực.

Bây giờ cô ấy đã ra khỏi cơ thể và cái chết đã kết thúc, tôi đã cho cô ấy nhìn lại nó. "Bạn có thể nhìn thấy cơ thể của bạn?"

F: Vâng. Họ ôm đầu tôi và họ đang cười vào điều đó. Và sau đó họ ném nó xuống đất.

D: Vì vậy, tôi đoán họ tự hào về những gì họ đã làm?

F: Họ chỉ cười về nó. Tôi chỉ là một kẻ dốt man.

D: Đối với họ, bạn là. (Có) Nghe có vẻ như bạn vẫn minh hơn họ.

F: Vâng. Họ rất xấu tính.

D: Từ vị trí của bạn bây giờ, bạn có thể nhìn toàn bộ cuộc sống đó và bạn có thể nhìn nó từ một góc độ khác. Mỗi cuộc sống đều có một mục đích. Bạn nghĩ mục đích của cuộc đời đó là gì?

F: Tôi không biết vì tôi có cảm giác như những người ở đó trong bộ lạc không thể nhìn thấy các nàng tiên. Họ không muốn giao tiếp với họ. Hầu hết họ đều thích việc tôi giao tiếp với họ, nhưng tôi luôn cảm thấy như mình đang sống trong hai thế giới. Và mặc dù họ đã sống, nhưng họ không muốn tự mình làm điều đó. Bởi vì họ cảm thấy nếu họ làm vậy họ sẽ không thể sống cuộc sống bình thường của họ. Họ biết rằng tôi đã làm điều đó vì tôi có thể giúp họ. Bằng cách nào đó bằng cách giao tiếp với họ, tôi đã có thể giúp đỡ những người đến với tôi. Nhưng nó thật kỳ lạ. Giống như họ thích tôi và họ muốn tôi giúp họ, nhưng họ không thực sự hiểu tôi đã làm gì.

D: Chà, mỗi cuộc đời đều có một bài học. Bạn có nghĩ rằng bạn đã học được bài học nào từ cuộc đời đó không?

F: Cuộc sống còn nhiều điều hơn là nhìn bằng mắt. Và bản chất đó là người thầy tốt nhất.

D: Đó là những điều tốt, phải không? (Có) Chà, bây giờ bạn đã ra khỏi cơ thể. Bạn có nghĩ rằng có nơi nào đó bạn cần đến ngay bây giờ không?

F: Vâng, tôi muốn về nhà.

D: Hãy kể cho tôi nghe về nó. Điều gì xảy ra?

F: Tôi đi vào ánh sáng này.

D: Ánh sáng ở đâu?

F: Có vẻ như vậy là xong. Và có những sinh mệnh ánh sáng trong đó. Bằng cách nào đó tôi biết những người này.

D: Và những sinh vật ánh sáng này đang đến để giúp bạn?

F: Không. Chúng thực sự nằm ở trung tâm của ánh sáng. Nó giống như họ sống ở đó. Chúng được tạo ra từ ánh sáng và chúng rất cao. Chúng được tạo ra từ ánh sáng và chúng rất cao.

D: Bạn nói rằng bạn cảm thấy như bạn biết họ?

F: Vâng. Tôi đã từng làm những gì họ đang làm bây giờ, trước khi tôi bắt đầu chuyển du ngoạn nhỏ của mình. Bây giờ tôi chỉ ngồi đó vì tôi mệt.

D: Tại sao bạn mệt mỏi?

F: Chỉ mệt mỏi vì chuyển đi mà tôi đã tham gia.

D: Khi bạn ở dưới đó với các nàng tiên? (Có) Nhưng bạn nói rằng bạn đã từng làm những gì họ đang làm?

F: Vâng. Có vẻ như tôi biết họ. Giống như tôi đã từng làm việc với họ.

D: Họ đang làm gì vậy?

F: Tất cả đều sáng sủa, nhưng họ đang rất bận rộn làm việc gì đó. Những gì họ đang làm rất quan trọng và họ rất bận rộn làm việc đó, nhưng tôi không biết chính xác những gì. Tôi đã từng làm điều đó.

D: Bây giờ đó là nơi bạn phải đi?

F: Tôi phải đi để phục hồi sức khỏe. Tôi đang ở trong vịnh nhỏ này, giống như một vịnh nhỏ cuối cùng. Tôi đang ngồi đó trong khi họ đi về công việc kinh doanh của họ với những gì tôi đã từng làm. Nhưng hiện tại tôi rất yếu và mệt mỏi. Vì vậy, tôi phải ngồi đó và đợi ai đó đến giúp tôi.

D: Ý bạn là bạn không thể làm bất cứ điều gì khác cho đến khi bạn bình phục?

F: Vâng. Tôi không hoạt động bình thường như cách tôi làm. Nó dường như chỉ là 50% so với bình thường của tôi. Vì vậy, tôi phải ngồi đó và chờ người đến giúp.

D: Có thể cách bạn chết có liên quan gì đó.

F: Có thể đã.

D: Đó là một cách chết khá khó khăn. Bạn có phải chờ đợi rất lâu?

F: Có vẻ như không có ai đến.

D: Chúng ta có thể thu hẹp thời gian rất dễ dàng để tìm ra. Hãy tiếp tục đến khi ai đó đến và cho bạn biết bạn phải làm gì. Có ai đó đang đến ngay bây giờ.

F: Có vẻ như là một quân nhân. Ai đó có lệnh mà tôi phải làm.

D: Ai viết đơn đặt hàng? (Có) Ý của bạn là trước khi bạn đi xuống, bạn đã có đơn đặt hàng phải được viết lên?

F: Đúng vậy, loại hình kinh doanh giống như một người. Và anh ấy ném tờ giấy qua bàn và nói rằng tôi đã làm khá tốt.

D: Mặc dù cách bạn chết không tốt cho lắm.

F: Vâng. Nhưng tôi không thực sự muốn bị làm phiền với giấy tờ. Tôi không muốn làm gì với nó. Tôi chỉ cảm thấy mệt mỏi. Đây là những giấy tờ mà tôi được cho là phải thực hiện trước khi tôi rời đi để đến đó và anh ấy không quá vui mừng về thành tích của tôi. Nhưng anh ấy nói rằng tôi đã làm một công việc khá tốt. Anh ấy chỉ trấn an tôi và cho tôi biết rằng ai đó sẽ đến giúp tôi. Tôi chỉ muốn đi ngủ.

D: Vậy ai đến tiếp theo?

F: Những sinh vật nhỏ bé này, và họ chỉ giúp đỡ tôi về mặt thể chất.

D: Họ trông như thế nào?

F: Không ai ở đó để mắt đến họ. Chúng chỉ là những tia lửa lấp lánh. Chúng giống như thể bạn bật một chiếc bật lửa. Bạn thấy chiếc bật lửa trông như thế nào, đó là hình thức của chúng. Chúng có hình dạng, nhưng không có hình dạng thực. Họ giống như những người giúp đỡ nhỏ. Họ đang cố gắng giúp tôi mạnh mẽ hơn.

D: Làm thế nào để họ làm điều đó?

F: Tôi nghĩ họ muốn tôi uống gì đó. Nó giống như ánh sáng.

D: Ánh sáng lỏng?

F: Tôi đoán vậy. Bằng cách nào đó tôi có thể uống nó. Đó là ánh sáng.

D: Sau đó điều gì xảy ra?

F: Tôi hơi gắt gỏng. Và tôi không thực sự muốn làm ... tôi hơi điên hay sao đó. Tôi không vui vẻ lắm. Tôi chỉ cảm thấy mệt mỏi. Họ muốn tôi trở nên thực sự lấp lánh.

D: Bạn chưa sẵn sàng để trở nên lấp lánh. Vậy điều gì sẽ xảy ra sau khi bạn uống thứ mà họ đã đưa cho bạn?

F: Tôi cảm thấy như được tiếp thêm năng lượng. Và nó làm cho tôi cảm thấy tốt hơn.

D: Hãy di chuyển thời gian trước và cô đọng thời gian. Bạn có ở đó một thời gian không?

F: Vâng. Tôi phải ở trong vùng đất nhỏ bé này, nơi họ thỉnh thoảng đến thăm tôi. mọi lúc mọi nơi.

D: Khi đó bạn chưa sẵn sàng để tiếp tục.

F: Chưa. Tôi đang nghỉ ngơi. Nhưng tôi đang trở nên mạnh mẽ hơn.

D: Hãy dành thời gian để khi bạn hoàn thành việc nghỉ ngơi và bạn đã sẵn sàng để bắt đầu lại. Điều gì xảy ra tại thời điểm đó?

F: Bây giờ tôi đã rất cao và tôi đã có lại năng lượng. Tôi cảm thấy tốt hơn nhiều. Và tôi cao hơn rất nhiều so với lúc tôi đến đó.

D: Bạn sẽ làm gì bây giờ khi bạn cảm thấy tốt hơn?

F: Có vẻ như tôi phải quay lại làm việc cùng với những người đó.

D: Những người nào?

F: Những cái cao thật sự mà tôi đã thấy khi đến đó. Những người ở trên đó trong ánh sáng. Bằng cách nào đó, tôi là một phần của điều đó.

D: Vậy điều gì sẽ xảy ra, họ có muốn bạn làm việc với họ không?

F: Vâng, tôi phải quay lại làm những gì tôi đã từng làm.

D: Trước khi bạn nhận được vào cơ thể đó. Làm thế nào để bạn đến được với họ?

F: Tôi chỉ đi bộ vào đó. Mọi người đều biết tôi.

D: Sau đó điều gì xảy ra?

F: Tôi chỉ đảm nhận vai trò của mình một lần nữa.

D: Vai trò của bạn là gì?

F: Tôi làm việc trên bo mạch chủ.

D: Hãy kể cho tôi nghe về nó. Ý anh là gì?

F: Tất cả mọi người đều có một bo mạch chủ. Bất cứ thứ gì có một cơ thể, mọi cơ thể đều có một bo mạch chủ. Nó có một số mạch nhỏ trên đó và nó có một bản đồ toàn bộ.

D: Của toàn bộ cơ thể hay cái gì? (Có) Mục đích của bo mạch chủ là gì?

F: Nó là thứ thúc đẩy mọi thứ. Đó là nơi bắt nguồn của mọi thứ; tia lửa của nó.

D: Ý bạn là nó là thứ giữ cho cơ thể hoạt động?

F: Vâng. Nó có các dòng điện khác nhau, nhiều, nhiều, nhiều dòng điện khác nhau.

D: Bo mạch chủ này nằm ở đâu trong cơ thể?

F: Đó là một lớp phủ.

D: Của cơ thể?

F: Đó là lỗi của bản thân và chúng tôi khắc phục nó bằng suy nghĩ của mình.

D: Vậy ý bạn là bất cứ khi nào ai đó xâm nhập vào một cơ thể, thì bo mạch chủ có được mang theo họ không? Hay điều đó hoạt động như thế nào khi linh hồn đi vào cơ thể?

F: Nó đến từ DNA.

D: Tôi đang tự hỏi liệu nó có đi kèm với cơ thể khi nó được sinh ra hay điều này xảy ra như thế nào?

F: Nó đã được mã hóa trong DNA và sau đó nó được chiếu ra dưới dạng điện trường.

D: Khi em bé được hình thành hay gì? (Có) Và sau đó bo mạch chủ được lập trình theo một cách nào đó?

F: Vâng, nó đã được lập trình trước khi họ đến đó.

D: Chương trình là gì?

F: Đó không phải là bộ phận của chúng tôi. Điều đó đến từ người khác.

D: Tôi đã tự hỏi liệu đó có phải là một chương trình cá nhân, hay tất cả đều giống nhau cho tất cả mọi người.

F: Không, nó khác. Mỗi người có một chương trình khác nhau.

D: Vậy thì mục đích của bo mạch chủ là gì?

F: Bo mạch chủ là thứ mặc định là mặc định của những gì người đó phải làm.

D: Kế hoạch, ý bạn là? (Có) Và điều đó được đưa vào cơ thể vật lý như một lớp phủ?

F: Nó nằm trong DNA, nhưng do các photon mà nó được chiếu ra khỏi DNA và tạo ra một trường xung quanh người. Và từ trường đó, họ có thể giao tiếp với các chiều không gian cao hơn.

D: Nhưng họ không biết rằng họ có thể giao tiếp, phải không?

F: Không. Một số người trong số họ là như vậy, nhưng hầu hết trong số họ không.

D: Làm thế nào để chúng giao tiếp với các không gian cao hơn thông qua đó?

F: Thông qua âm thanh và ánh sáng.

D: Nghe có vẻ phức tạp.

F: Nó thực sự đơn giản hơn rất nhiều so với những thứ họ có trên Trái đất. Nó có ý nghĩa hơn và đơn giản hơn. Tất cả đều là một hệ thống, nhưng vì nó có những tác động sâu rộng như vậy, những người sử dụng công nghệ thậm chí không biết chuyện gì đang xảy ra.

D: Đó là một hệ thống, nhưng bạn đã nói rằng nó cũng là cá nhân đối với mỗi người. (Phải) Và họ giao tiếp với các chiều cao hơn thông qua điều này. (Phải) Cái này có tồn tại xung quanh họ suốt thời gian họ còn sống không?

F: Có, ngoại trừ trường hợp họ bị ốm hoặc nếu ai đó làm họ bị thương. Nó tạo ra một rò rỉ.

D: Một sự rò rỉ?

F: Vâng, chúng bị rò rỉ ở đó. Họ nhận được một ngăn.

D: Giống như một mạch ngắn hoặc một cái gì đó?

F: Có, chúng không hoạt động trên tất cả các mạch.

D: Vậy làm thế nào để họ sửa lỗi đó nếu họ muốn trở lại hoạt động trên tất cả các mạch? Có cách nào làm được việc này không?

F: Có, nhưng nó không liên quan gì đến những gì họ nghĩ nó liên quan.

D: Ý bạn là gì?

F: Nó liên quan đến âm thanh và ánh sáng. Họ phải được chữa lành.

D: Với âm thanh và ánh sáng, để đưa nó trở lại bình thường.

F: Vâng, nó phải được điều chỉnh.

D: Họ có thể tự làm điều này không?

F: Nó phụ thuộc vào độ ngắn hoặc thiệt hại lớn như thế nào. Đôi khi họ có thể. Và nó cũng phụ thuộc vào chất lượng của các mạch, khả năng của người đó từ kiến thức của họ.

D: Nhưng điều này có gây ra bệnh tật cho con người không? (Có) Do đoản mạch.

F: Đó là toàn bộ mẫu. Đó là một mẫu.

D: Để làm gì?

F: Đối với khối lượng. Khối lượng phát triển như thế nào dựa trên khuôn mẫu âm thanh và ánh sáng.

D: Các mẫu. Nhưng tôi nghe nói rằng mọi người tự làm cho mình bị bệnh.

F: Vâng, đó thường là do họ bị rò rỉ. Và sau đó một khi có rò rỉ, mọi thứ bắt đầu phản tác dụng. Sau đó, nó ảnh hưởng đến suy nghĩ của họ. Nó ảnh hưởng đến niềm tin của họ. Nó ảnh hưởng đến mọi thứ. Nó giống như lĩnh vực của họ bị thủng.

D: Vì vậy, có một chút khó khăn để sửa chữa sau đó. (Có) Nhưng bạn nói nó có thể được sửa chữa bằng âm thanh và ánh sáng?

F: Có bởi vì sau đó bạn tiếp tục và tạo chân không một lần nữa để niêm phong nó. Và sau đó bạn lấp đầy chân không với tần số của chúng. Để họ có thể tiếp tục và duy trì điều đó. Nó giống như làm thủng một quả bóng bay. Nếu quả bóng bị thủng thì nó không hoạt động. Nhưng nếu bạn điền lại và sau đó niêm phong nó, thì chúng thực sự trở lại dạng bình thường.

D: Vì vậy, làm thế nào điều này được cố định bất cứ khi nào họ tạo ra chân không một lần nữa?

F: Thông qua vật lý, thông qua âm thanh và ánh sáng. Thông qua toàn bộ vật lý về cách thức hoạt động của ánh sáng.

D: Nhưng ai làm điều này?

F: Những người làm việc tại nơi mà tôi đang làm việc.

D: Vậy chính những người đó không thực sự biết cách làm phải không? (Không) Vì vậy, bạn phải làm điều đó từ nơi bạn đang có. (Có) Đây là phần bạn làm việc, nhưng chương trình được thực hiện bởi người khác.

F: Vâng. Chúng tôi chỉ là một bộ phận trong đó, và những gì ở những người phá vỡ nhỏ là một nơi nào đó khác. Họ đến từ một nơi khác.

D: Bộ phận khác nhau? (Có) Vì vậy, làm thế nào để bạn biết khi có thứ gì đó bị chập cháy trong bảng mạch, bo mạch chủ?

F: Bởi vì nó có một phản hồi. Nó cung cấp lại những gì đang xảy ra với từng bo mạch chủ nhỏ. Nó được cung cấp lại thông qua âm thanh và ánh sáng.

D: Đến nơi bạn đang ở. (Có) Nhưng phải có một lượng lớn bo mạch chủ. Có rất nhiều người. (Có) Và những người của bạn ở nơi đó phải theo dõi tất cả những điều đó?

(LƯU Ý: Có thực sự nhiều, rất nhiều bo mạch chủ, với rất nhiều người? Khi bạn xem xét Phong nền Những người không thực sự được bảo vệ [một cơ thể có linh hồn], mà chỉ là năng lượng lấp đầy không gian bên trong của bạn ảnh ba chiều riêng lẻ.)

F: chà, chúng tôi có máy tính. Và tất cả những gì bạn phải làm là chỉ cần cắm máy tính ra và máy tính sẽ nhận được bản in kỹ thuật số về cách mọi người đang làm và ai cần những gì. ai cần gì.

D: Chắc là đang kiểm tra rất nhiều người.

F: Vâng, nó chỉ tự động làm. Có một radar photon nhỏ và một radar âm thanh. Và nó đi qua thiết bị này và thiết bị tự động thông dịch nó.

D: Nhưng với tôi đó có vẻ là một công việc rất khó khăn với rất nhiều người trên thế giới.

F: Không hẳn vì họ chỉ cần nhiều người để có thể làm việc. Máy tính phải làm rất nhiều việc. Nếu máy tính không hoạt động, điều đó sẽ rất khó khăn. Nhưng bởi vì máy tính được thiết lập để đọc các tín hiệu, sau đó nó chỉ diễn giải nó và phân tích. Sau đó, bạn không cần nhiều người trợ giúp để cố gắng khắc phục sự cố.

D: Vậy thì mọi người – Tôi đang nghĩ về Trái đất. Tôi biết cũng có những nơi khác – nhưng mọi người trên Trái đất đều có một trong những nơi này được thiết lập tự động?

F: chà, đó là con người của họ. Đó là trong mã hóa. Các mạch nhỏ là DNA và do đó DNA được kết nối với bo mạch chủ. Và sau đó bo mạch chủ thực sự là ... đó là điều tạo nên chúng. Đó là cách họ thậm chí nhận được hướng dẫn để xây dựng ngón tay của anh ấy.

D: Để tạo ra cơ thể vật lý, ý bạn là. (Phải) Tôi đã nghe nói về một thứ gọi là “Ma trận”. Điều này có phù hợp với ý tưởng đó không? Hay đó là một cái gì đó khác nhau?

F: Tôi chưa bao giờ nghe nói về ma trận. Vâng, tôi đoán nó có thể được.

Sự hiểu biết của tôi về ma trận là nó là “khối xây dựng” cơ bản của mỗi cơ thể con người. Mỗi người bắt đầu với chương trình hoặc thiết kế của riêng họ.

D: chà, tôi vừa nghe các thuật ngữ khác nhau. Vì vậy, đây là cách họ nhận được hướng dẫn về cách tạo ra toàn bộ cơ thể từ đó.

F: Ồ, vâng, tất cả là một chương trình.

D: Nhưng sau đó khi bạn nhận được thông báo rằng có cái gì đó bị đánh lửa, cái gì đó đang bị rò rỉ, bạn sẽ làm gì sau đó?

F: Tùy thuộc vào nó là gì, nó đi đến các phòng ban khác nhau. Sau đó, họ chăm sóc nó. Bạn biết đấy, mỗi chúng sinh có một công việc khác nhau.

D: Vì vậy, ở nơi bạn có ánh sáng, mỗi người có một công việc khác nhau. (Phải) Bạn có thể cho tôi biết về một số công việc này được không?

F: Nó chủ yếu nằm trên bo mạch chủ. Nhưng vì bo mạch chủ quá phức tạp ... Ý tôi là nó thực sự phức tạp.

D: Tôi đã nghĩ rằng DNA sẽ phức tạp nếu nó chỉ diễn ra một mình.

F: Nhưng bạn phải có những người cụ thể để có thể khắc phục sự cố cho từng bộ phận về những gì đang xảy ra. Vì bạn phải được đào tạo cụ thể về lĩnh vực đó. Nó tương tự như nếu bạn lấy một mẫu khăn giấy và đặt nó dưới kính hiển vi và bạn thấy tất cả những điều đó ... trời ơi, nó phức tạp quá. Thật ngạc nhiên khi tất cả đều hoạt động như vậy. Khi bạn lấy một ví dụ nhỏ đó và bạn nhân nó lên một triệu lần và bạn sẽ thấy bản chất vật lý của ánh sáng. Và vật lý của ánh sáng hoạt động như thế nào để tạo ra mảnh ghép mà bạn thấy ở đây. Phức tạp như vậy, thậm chí không phức tạp bằng những gì chúng trong vật chất kết hợp lại với nhau.

Tôi nghĩ cô ấy đang muốn nói rằng sự phức tạp của một mảnh mô rất nhỏ đó là đơn giản khi so sánh với sự phức tạp tột độ của toàn bộ sinh vật. Cơ thể con người thực sự là một tác phẩm nghệ thuật tuyệt vời khi bạn xem xét sự phức tạp của tất cả các tế bào, dây thần kinh, cơ bắp và các cơ quan cũng như cách chúng được thiết kế để hoạt động hoàn hảo với nhau.

D: Bởi vì bạn chỉ đang nhìn vào phần nhỏ xíu của nó.

F: Vâng, bạn chỉ đang nhìn vào màng.

D: Sau đó, làm thế nào để họ sửa chữa nó?

F: Nó phụ thuộc vào những gì sai. Đôi khi bạn chỉ cần thay thế nó. Đôi khi bạn chỉ có thể cung cấp cho chúng tần số mà chúng cần và ánh sáng. Nhưng đôi khi nó rất tệ và nó phải được thay thế. Đôi khi nó sẽ không được sửa.

D: Đôi khi không ai có thể làm gì sau đó?

F: Không chỉ vậy. Chỉ là nó không được sửa. Có một bộ phận khác mà bạn không nên can thiệp. Giống như một khi nó đạt đến một số loại chẩn đoán hoặc phân tích nhất định, bạn chỉ cần không can thiệp. Có một số cách họ tìm ra điều đó.

D: Có vẻ như bạn muốn giúp đỡ mọi người, nhưng đôi khi bạn không thể. (Không) Một số điều kiện khi bạn không thể giúp mọi người là gì? Khi bạn nói rằng bạn không nên can thiệp. Một số điều kiện gây ra điều đó là gì?

F: Những kết quả nhất định phải được đưa ra để rút ra những bài học nhất định để họ có thể làm việc khác. Vì vậy, nếu họ can thiệp thì kết quả sẽ bị thay đổi. Và dựa trên ánh sáng photon xuất hiện và nhận được kết quả sẽ được thay đổi. Và dựa trên ánh sáng photon xuất hiện và được đăng ký, đó là cách bạn phải biết liệu mình có nên can thiệp hay không và khi nào thì không.

D: Sau đó, làm thế nào để bạn can thiệp?

F: Bạn có thể can thiệp bằng âm thanh và ánh sáng.

D: Và nó đến từ bạn?

F: Nó đến từ nguồn gốc.

D: Và bạn chỉ đạo nó?

F: Vâng. Có một chân không và bạn giống như một ống dẫn mà nó đi qua.

Điều này nghe rất giống với những gì xảy ra khi tôi có một buổi trị liệu và TT sử dụng năng lượng ánh sáng trắng để đi vào cơ thể của khách hàng để chữa bệnh. Bây giờ chúng ta có thể hiểu nó đến từ đâu. Chỉ có hai loại điều kiện mà tôi đã tìm thấy trong đó người đó không thể hoặc sẽ không được giúp đỡ. Đầu tiên và rõ ràng nhất là một người nào đó đang mang điều kiện là nghiệp. Không ai có thể lấy điều đó. Đó là một phần của thỏa thuận và bài học kinh nghiệm

của họ. Một điều kiện khác mà tôi đã thấy là nếu người đó được hưởng lợi từ bệnh tật hoặc suy giảm sức khỏe theo bất kỳ cách nào, họ sẽ không từ bỏ nó. “Họ” luôn nói với tôi rằng hãy nói với khách hàng rằng 90% những gì xảy ra ở đây ngày hôm nay là tùy thuộc vào BẠN. Tôi chỉ là người hỗ trợ để giúp bạn tìm ra câu trả lời. Việc chữa lành và giải phóng và thay đổi thực tế là do BẠN thực hiện.

D: Nghe có vẻ phức tạp, nhưng nghe có vẻ là một công việc rất quan trọng.

F: Nó rất phức tạp. Đó là khoa học về ánh sáng.

D: Khoa học về ánh sáng. Nhưng điều quan trọng là phải biết cách thực hiện những điều này vì điều đó có nghĩa là mọi người đều được theo dõi và chăm sóc. Điều đó có ý nghĩa không?

F: Chà, đó là bản chất của mỗi người.

D: Tại sao nó rất quan trọng để chăm sóc tất cả mọi người?

F: Bởi vì tất cả mọi người đều đến từ cùng một nguồn.

D: Tuy nhiên, có một số người thực sự không muốn được giúp đỡ.

F: Có, nhưng đó thường là do chúng bị rò rỉ. Và cách mà họ cho là không đúng.

D: Nhưng nếu nó được cho là đúng, thì nó có thể được sửa.

F: Đúng vậy. Nó liên quan rất nhiều đến lựa chọn của một người, những gì họ nghĩ và cách họ hành động cũng như những cách họ làm việc khác nhau. Ánh sáng có thể xác định lý do tại sao cách họ hành động và những cách họ làm việc khác nhau. Ánh sáng có thể biết được lý do tại sao mọi người ở trong các tình huống khác nhau. Có cả một bài đọc cho nó.

D: Có cách nào mà chính người dân có thể chỉ đạo điều này để chữa bệnh, nếu họ biết về những điều này?

F: Tôi nghĩ tín hiệu được đưa vào một số người mạnh hơn những người khác, và nó liên quan đến trái tim. Tín hiệu điện đến từ tim. Đó là khung chính của bo mạch chủ. Nó không phải là bộ não. Và nhiều người ở đây nghĩ gì, "Ồ, người đó rất thông minh." Họ không thực sự. Đó là gì, đó là tình yêu thông minh nhất mà bạn có thể có được. Và nếu bạn là người thông minh, và nếu bạn là kiểu người vận hành từ khung chính của bo mạch chủ, tức là trái tim, thì đó là kiểu người nhận được nhiều năng lượng hơn. Nhưng nhiều khi mọi người lấy công tắc chính từ trái tim và đặt nó lên đầu, và điều đó khiến toàn bộ hệ thống tắt lịm. Và toàn bộ hệ thống chỉ hoạt động ở mức rất thấp khi bạn làm điều đó.

D: Họ đang cố gắng đi đến bộ não, phần tinh thần, để hiểu mọi thứ?

F: Vâng. Khi bạn nói, "Ồ, tôi yêu bạn rất nhiều." Bạn không nói, "Ồ, tôi yêu bạn rất nhiều bằng cả cái đầu của tôi." (Tôi cười) Bạn nói, "Tôi yêu bạn rất nhiều bằng cả trái tim tôi." Đó là bởi vì trái tim là khung chính của bo mạch chủ.

D: Vì vậy, nếu trái tim của một người không ở đúng nơi... Nói cách khác, ý tôi là nếu họ không suy nghĩ đúng cách hoặc sống hoặc hành động đúng cách, điều đó sẽ gây ra đoản mạch?

F: Nó khiến mọi thứ bị trục trặc. Nó khiến mọi thứ sao lưu.

D: Tất nhiên, người bình thường không có ý tưởng về bất cứ điều gì như vậy.

F: Không, bởi vì họ nghĩ rằng đó là bộ não. Nó hoàn toàn không phải là bộ não.

D: Tôi chỉ tò mò, nếu họ có thông tin này, làm thế nào để mọi người có thể tự kích hoạt nó để chữa lành? Là có một cách?

F: Vâng. Đầu tiên bạn phải nhận thức được luân xa tim. Bạn phải thở bằng trái tim. Và một khi bạn ở trong không gian đó – và đó là một không gian rất lớn – khi bạn ở trong đó, bạn đang ở trong một không gian hoàn toàn khác. Bạn đang ở trong không gian có thể chữa lành bất cứ thứ gì. Bạn đang ở trong không gian lượng tử. Và khi bạn ở trong không gian lượng tử đó, bất cứ điều gì bạn nghĩ, cảm thấy, nói hoặc làm đều trở thành hiện thực. Và đó là những gì kích hoạt dòng điện đi qua phần còn lại của bảng. Và bạn tin bằng cả trái tim, bạn không tin bằng cả cái đầu, bạn tin bằng cả trái tim. Đó là mạnh mẽ nhất. Đó là những gì tạo ra.

D: Bởi vì niềm tin là rất quan trọng, phải không?

F: Niềm tin là con người của bạn.

(Chúng tôi luôn nói với sinh viên của mình rằng bạn phải làm công việc này từ trái tim, không phải từ cái đầu. Họ đã nói với tôi nhiều lần rằng tình yêu là thứ duy nhất có thật.)

D: Tôi tò mò. Đây có phải là những gì tôi đang sử dụng khi tôi đang làm việc của mình và thậm chí không nhận ra nó?

F: Vâng. Bạn làm những gì bạn làm bởi vì bạn sử dụng trái tim trong một thế giới được điều hành bởi bộ não. Đó là lý do tại sao bạn có thể làm những gì bạn làm.

D: Có vẻ như tôi đang chạm vào điều gì đó mà tôi không hiểu, như cách bạn đang mô tả tất cả những điều này.

F: Nó phức tạp quá. Ngay cả ở cấp độ này mà tôi đang ở thì còn rất nhiều cấp độ cao hơn thế nữa. Và tất cả đều liên quan đến khoa học ánh sáng. Nhưng trước khi có ánh sáng, nó thực sự là khoa học về âm thanh. Vì vậy, ngay cả trước khi bạn đi vào bóng râm hoặc quang phổ của ánh sáng, bạn thực hiện tất

cả khóa đào tạo này chỉ để tìm hiểu về các sắc thái của âm thanh. Có rất nhiều, rất nhiều cả hai.

D: Tôi đã nghe nói về chữa bệnh bằng âm thanh.

F: Trước khi có ánh sáng, có âm thanh.

D: Tôi đang cố gắng dạy mọi người trên khắp thế giới làm những gì tôi làm. Bạn có nghĩ rằng nó đang hiệu quả không?

F: Nó chỉ tốt như niềm tin của họ.

D: Niềm tin của họ? Họ không thể thực hiện nó một cách khoa học và cố gắng hiểu nó theo cách đó?

F: Bạn có thể, và có một số người có năng khiếu để có thể làm được điều đó. Nhưng thật không may, nhiều người làm khoa học lại bị lôi ra khỏi trái tim của họ. Nhưng khi bạn đang ở vị trí hiện tại của tôi, trước tiên bạn có thể ở trong khung hình chính. Một khi bạn duy trì trung tâm của mình trong khung hình chính, thì và chỉ khi đó, bạn mới nhìn thấy mọi thứ ở góc độ đó. Và nếu bạn có thể làm điều đó, thì điều đó có thể rất hiệu quả. Nếu không mọi người sẽ mất cân bằng.

D: Bạn biết rằng bạn đang nói chuyện thông qua một con người, phải không? (Có) Người đến gặp tôi, Francis. (Đúng) Cô ấy có rất nhiều câu hỏi. Tại sao bạn lại cho cô ấy thấy kiếp trước cô ấy đã ở cùng với các tiên nữ?

F: Để cho cô ấy thấy rằng đã có nhiều lần trong đời cô ấy có khả năng giao tiếp với những linh hồn không được thấy trong thế giới của bạn. Và bởi vì cô ấy đã tìm ra cách phát triển ý thức để có thể giao tiếp với thế giới đó. Và đó là khả năng của cô ấy để giao tiếp với đó là giao tiếp với thế giới đó. Và chính khả năng giao tiếp với thế giới đó đã cứu cô trong cuộc thăm sát đầu tiên.

D: Sau đó cái chết, khi cô ấy bị chặt đầu, không có ý nghĩa gì trong cuộc sống của cô ấy bây giờ?

F: Không. Chỉ là họ đang phục vụ cho những người ích kỷ và một lần nữa họ biết rằng cô ấy là vì ánh sáng, và họ tấn công. Và cô ấy cũng phải hiểu rằng những cuộc tấn công mà cô ấy đã trải qua trong cuộc sống hiện tại của mình, đó là những người bị ngắt kết nối với nguồn gốc. Họ thấy rằng cô ấy có một ánh sáng rực rỡ, và họ nhiều lần không thực sự biết ơn khi thấy điều đó. Nó được xem như một mối đe dọa. Nó được coi là thứ mà họ không có. Nó được coi là "Tôi muốn một số trong số đó." Và một cách rất ngây thơ, cô ấy đã không bảo vệ chính mình bởi vì cô ấy nhìn họ như cô ấy nhìn chúng tôi, và họ không giống chúng tôi.

D♥O♥L♥O♥R♥E♥S♥ ♥C♥A♥N♥N♥O♥N

Francis đang dùng những loại thuốc mà TT nói là không nên:

F: Chúng tôi đã thiết lập nơi mà hội đồng quản trị sẽ ghi đè các loại thuốc. Tần suất là số một, và nó sẽ luôn vượt trội hóa chất. Cơ thể, bảng mạch là điện đầu tiên và sau đó là hóa học thứ hai. Miễn là tần số được giữ ở mức đủ cao, các loại thuốc không thể chạm vào nó. (Vấn đề thể chất đã được chữa lành.) Cô ấy có thể ngừng sử dụng ma túy nếu cô ấy muốn. Nhưng nếu cô ấy tiếp tục dùng chúng, chúng tôi có tần suất đặt ra đủ cao để ma túy không tạo ra sự khác biệt.

D: Bạn đã nói với tôi trước khi bạn có thể xả chúng ra khỏi cơ thể nếu chúng không cần thiết.

F: Bởi vì tần suất quá cao nên những gì họ phải làm với cơ thể mà nó không làm.

D: Cô ấy muốn biết liệu cô ấy có cấy ghép gì trong cơ thể không?

F: Một cặp đôi. Các bộ phận cấy ghép là một phần của việc sửa chữa.

D: Chúng nằm ở đâu trong cơ thể cô ấy?

F: Trong các luân xa khác nhau. Để sửa chữa bo mạch chủ, các thiết bị cấy ghép giống như các công tắc ghi đè.

D: Vì vậy, cô ấy không phải lo lắng về điều đó?

F: Không, đó là tất cả các bộ phận của cơ thể điện và việc sửa chữa nó.

D: Được rồi, vì bạn đã giải thích về việc cấy ghép với tôi trước đây và tôi biết rằng chúng khả quan. Đó là lý do tại sao tôi không lo lắng về chúng.

F: Không, đây không phải là cấy ghép gây hại. Đây là những thiết bị cấy ghép để giúp cô ấy. Thông điệp chia tay: Hãy giữ cho trái tim bạn luôn rộng mở và luôn kết nối. Chúng tôi luôn ở đây. Chúng tôi là ống dẫn cho nguồn.

D: Và cô ấy không bao giờ cô đơn?

F: Không bao giờ. Nếu cô ấy ở một mình, cô ấy sẽ ở bên chúng ta vì điều đó có nghĩa là cô ấy không còn ở đó nữa. Nếu cô ấy không còn ở đó, năng lượng sẽ trở lại với chúng tôi. Vì vậy, khi ở dưới đó, cô ấy không bao giờ cô đơn và khi cảm thấy cô đơn, cô ấy sẽ quay lại với chúng tôi.

D: Điều quan trọng là bạn sẽ luôn chăm sóc cô ấy. Và tôi hy vọng bạn cũng sẽ quan tâm đến tôi trong tất cả những chuyến đi này.

F: Ồ, vâng. Bạn nghĩ mình lấy hết năng lượng ở đâu?

D: Mọi người luôn muốn biết tôi lấy năng lượng từ đâu.

F: Bây giờ bạn biết bạn lấy nó ở đâu.

D: Tôi biết tôi chưa bao giờ gọi bạn là tiềm thức nhưng đó là phần mà tôi luôn nói với bạn, phải không?

F:Ồ, vâng, chỉ có một nguồn duy nhất. Và nếu bạn muốn một cái tên khác có thể giúp ích cho bạn, bạn có thể gọi nó là Năng lượng Nguồn.

D: Tôi đang dạy học sinh của mình nói trong tiềm thức và họ vẫn đang liên hệ với bạn.

F: Đúng vậy. Bạn có thể nói nguồn vì sự liên kết tâm lý với Trái đất và Châu Mỹ đã cố gắng phân mảnh năng lượng này. Và thông qua sự phân mảnh, họ đã cố gắng gây nhầm lẫn cho mọi người. Vì vậy, nếu bạn gọi nó là nguồn năng lượng thì chỉ có một cách để giải thích điều đó. Bởi vì năng lượng nguồn không có tuyên truyền.

D: Tôi thường nói "Tôi có thể nói với tiềm thức của Đức Phanxicô," bây giờ tôi có thể nói "nói với nguồn năng lượng của Đức Phanxicô"?

F: Khi bạn làm việc với khách hàng, bạn có thể nói "Tôi muốn nói với bản chất của nguồn đến từ bạn."

D: Vì vậy, nó sẽ là "bản chất của nguồn năng lượng đến từ Francis" hoặc bất cứ ai.

F: Đúng. Có, và điều đó cũng giúp họ rằng họ đã được ban cho tiềm thức, siêu ý thức, bản thân cao hơn, chỉ có một nguồn duy nhất. Vì vậy, điều này làm giảm bớt sự nhầm lẫn. Nó làm giảm bớt việc họ tìm kiếm thứ gì đó trên google và sau đó họ tìm ra điều gì đó về một thứ đã được gắn nhãn cách đây nhiều năm là không đúng sự thật. Vì vậy, chỉ cần đổi tên nó. Chỉ để ngăn chặn bất kỳ loại nội hàm tôn giáo nào, một số người gọi nó là Chúa Thánh Thần, một số người gọi nó là Đức Thánh Linh. Nhưng nếu bạn đề cập đến nó nhiều hơn ở cấp độ khoa học của khoa học về ánh sáng, bạn chỉ cần nói "nguồn năng lượng ban đầu."

D: Của người mà tôi đang nói chuyện.

F: Đúng. Sinh lực.

D: Tôi sẽ chỉ nói nguồn năng lượng của Jane.

F: Đúng. Bây giờ trên bo mạch chủ, như chúng ta đang nói ngay bây giờ, có hàng nghìn tỷ tỷ dòng điện đi qua cơ thể của bạn, cơ thể của cô ấy. Và những gì đang xảy ra là, những dòng điện này đang xảy ra hành động và phản ứng. 13 nghìn tỷ hành động và 13 nghìn tỷ phản ứng trên bo mạch chủ hiện tại khi chúng ta nói. Khi điều đó được chuyển thành một quá trình hóa học từ điện hóa học, bạn là một sinh vật điện hóa. Nó phát điện sau đó kích hoạt phản ứng hóa học.

Trên mọi cơ quan và mọi bộ phận của cơ thể con người đều có điện. Trái tim, bạn có thể sống chung với một cơn đột quỵ. Bạn có thể sống với sự cố này, một cái gì đó ở đây xảy ra với chấn thương đầu. Bạn có thể sống nếu bo mạch chủ bị bẻ cong trong đầu bạn. Bạn không thể sống nếu máy tính lớn bị thương. Vì vậy, bạn muốn nói đến nguồn năng lượng ban đầu của bản chất của sinh lực. Và đó là những gì đến từ trái tim. Vì vậy, nếu bạn đổi tên nó là nguồn năng lượng ban đầu, bạn sẽ tránh xa cộng đồng siêu hình, những người muốn chỉ trích điều đó và bạn cũng sẽ tránh xa giáo điều tôn giáo.

D: Vì vậy, tôi chỉ muốn nói nguồn năng lượng cao nhất của Đức Phanxicô.

F: Chà, bạn không cần phải thực sự nói cao nhất vì chỉ có một nguồn duy nhất. Tất cả các quang sai khác được tạo ra từ hoạt động phục vụ chỉ là quang sai thấp hơn bị khuấy phục hồi năng lượng nguồn. Nó không được coi là nguồn năng lượng. Và nếu bạn gọi nó là năng lượng sinh lực, nếu chúng tôi rút tín hiệu ra khỏi bạn ngay bây giờ thì bạn sẽ không ở đây. Đó là sinh lực ban đầu, tín hiệu bạn đang nhận được ngay bây giờ. Vì vậy, nếu bạn gọi nó là năng lượng sinh lực, sinh lực, thì nó không phải là lực lượng tâm linh, nó không phải là tiềm thức. Đó không phải là tất cả những điều mà tất cả những người trẻ này đã nói

về. Đó là năng lượng sinh lực ban đầu. Nếu bạn muốn thuật ngữ, hãy gọi nó là năng lượng sinh lực ban đầu.

D: Thay vì nói nguồn năng lượng?

F: Hoặc / hoặc ổn. Nhưng điều quan trọng là bạn phải biết nó xuất phát từ trái tim.

D: Vậy đó là năng lượng sinh lực ban đầu?

F: Đúng. Hãy nghĩ về nó như thế này: khi một đứa trẻ được sinh ra, điều đầu tiên được xây dựng là trái tim. Đó là máy tính lớn. Và khi em bé chui ra, phản ứng điện đầu tiên xảy ra chính là tim. Vì vậy, khi một người chết, nếu họ ngừng thở, họ vẫn đang sống bởi vì trái tim vẫn còn hoạt động. Bộ não có thể ngừng, một chân có thể bị chặt, cánh tay có thể mất đi, tất cả những gì có thể biến mất, nhưng phải đến khi tim ngừng đập, người đó được coi là đã chết và không còn ở bên chúng ta. Đó là máy tính lớn. Vì vậy, đó là sinh lực ban đầu đến từ trái tim. Vì vậy, nếu bạn đang đặt ai đó dưới quyền và bạn muốn nói chuyện với chúng tôi – chúng tôi thích cách bạn làm với kim tự tháp màu trắng. Điều quan trọng là bạn phải làm được điều đó. Và sau khi bạn làm điều đó, sau đó bạn nói, “Tôi muốn nói chuyện với năng lượng sinh lực ban đầu của tín hiệu tần số.” Bạn không cần phải lặp lại tất cả những điều này, nhưng tôi chỉ đang cố gắng cho bạn biết nguồn năng lượng sống ban đầu. Và điều đó sẽ kéo tín hiệu đi qua.

D: Và sau đó bạn sẽ trả lời.

F: Điều đó sẽ giúp người đó tránh xa tâm lý của họ. Nó sẽ giúp họ không còn tỉnh táo bởi vì bạn không kéo từ đây (cái đầu), bạn đang kéo từ đây (trái tim).

D: Vâng, vì đó là vấn đề. Đôi khi tâm trí có ý thức cũ thích đi vào đó.

F: Đúng vậy. Và sau đó nếu bạn có người đi như thế này (tay của họ trên trái tim) và bạn tập trung vào việc hít vào bằng trái tim ... bạn biết bộ phim đó ET

không? Bạn có nhớ khi nào sinh lực đi qua trái tim trong bộ phim, nó giống như vậy. Vì vậy, những gì bạn muốn họ làm là hình dung ra điều đó nếu họ đã từng xem bộ phim đó. Hầu hết các khách hàng của bạn sẽ có, và sau đó bạn đặt tay lên luân xa tim của họ, để tiếp xúc với máy tính lớn mạch đó trên bo mạch chủ.

D: Bạn muốn tôi làm điều này khi chúng tôi lần đầu tiên đặt chúng vào?

F: Vâng. Tôi muốn bạn giơ tay lên trái tim, hít thở sâu, gần như tưởng tượng rằng bạn đang thở bằng trái tim. Bạn rất liên lạc với trái tim của bạn. Điều đó sẽ đưa chúng từ đây và thả chúng xuống.

D: Nhưng tôi vẫn nên đưa họ đi qua kiếp trước chứ?

F: Chúng tôi sẽ tiếp tục và hướng dẫn bạn có nên làm điều này hay không.

D: Bởi vì kiếp trước đôi khi có một số thông tin quan trọng cho cuộc sống của họ bây giờ.

F: Nhưng sau đó nhiều lần một số trong số này, đặc biệt là bây giờ, những người sắp đến với bạn sẽ không có tiền kiếp.

D: Tôi biết, tôi ngày càng nhận thấy điều đó.

F: Bởi vì họ sẽ khó tham gia phiên nếu họ không có điều đó. Nếu chúng ở ngoài hành tinh hoặc nếu chúng là nguồn gốc, tùy thuộc vào việc chúng có phải là những đứa trẻ tinh thể này hay không. Họ sẽ không có điều đó.

D: Tôi đang tìm thấy rất nhiều người trong số họ. Ngay cả học sinh của tôi trong các lớp học bây giờ, các buổi thực hành, chúng tôi không tìm thấy tiền kiếp nữa.

F: Vâng. Tôi nghĩ rằng nếu bạn chỉ là người dẫn đường và sau đó hãy tiếp tục và mở ra, những người sẽ đến với bạn trong tương lai, vì chúng ta đang đi vào thời điểm này, sẽ không có tiền kiếp. Vì vậy, tôi sẽ không tập trung vào nó, nếu nó

xuất hiện. Nếu chúng tôi hướng bạn đến điều đó, thì chắc chắn, nhưng chỉ khi chúng tôi hướng dẫn bạn. Và một cách mà bạn có thể giúp những lời dạy của mình đi đúng hướng là tập trung vào trái tim. Thêm vào trái tim, về tình yêu bởi vì tình yêu, năng lượng trong đó, giữ trong lực hấp dẫn này, trọng lực dày đặc mà chúng ta đang ở trong đó. Tình yêu gắn kết mọi thứ lại với nhau.

D: Một số người đang nói, Chúng tôi không thể đi thẳng đến bạn hơn là đi đến tiền kiếp. Và tôi nói bởi vì chúng ta phải khiến người đó giữ đủ để đưa tâm trí tỉnh táo ra khỏi bức tranh.

F: Bạn có thể tận dụng tiền kiếp đủ để nó có thể trở thành một công cụ để có thể tham gia vào phần não bên phải. Nhưng chúng tôi thậm chí sẽ không khuyến khích bạn ở đó bởi vì bạn không thực sự là gì ... trái tim điều khiển bên trái và bên phải của não. Vì vậy, nếu bạn có thể có được một ai đó vào trái tim, phần não bên phải sẽ kém hơn trái tim. Bởi vì bộ não và trái tim có tác dụng nhìn xa trông rộng. Và làm điều này, hít vào và thở ra từ trái tim, và khiến họ tập trung, chạm vào khu vực này và thư giãn đủ sẽ kích hoạt điều đó. Bây giờ bạn sẽ có được những khách hàng vào đây mà tùy thuộc vào xuất thân của họ, một số trong số họ đã trải qua nhiều chấn thương, điều này (trái tim) đã khép lại. Và nếu nó bị đóng cửa thì khó hơn nhiều để đến được với nó.

D: Tôi biết, và tôi cũng có những người não trái.

F: Và đó là những người hoàn toàn được nén.

D: Vâng, tôi phải làm việc rất chăm chỉ với những thứ đó.

F: Vì vậy, khi sau khi đến với bạn, hy vọng chúng tôi có thể cố gắng làm việc với họ để họ mở lòng hơn. Nhưng trừ khi họ có được điều kỳ diệu này, đã cuộn lại bằng của họ vì nhiệm vụ của họ là như vậy, thì hầu hết các trường hợp họ sẽ không biết điều này. Ngoại trừ, theo thuật ngữ của bạn, họ đã bị tổn thương đến mức không muốn mở ra.

(Tôi đã giải thích về việc đi đến một nơi tuyệt đẹp để có được hình ảnh bên phải của não bộ.)

F: Vâng, đó là một công cụ tốt để sử dụng.

CHƯƠNG 22: CẢ MỘT VŨ TRỤ THAY ĐỔI

CELESTE ĐÃ VỘI VÀNG BẮT ĐẦU ĐẾN VIỆC CÔ ẤY thậm chí không đợi tôi hoàn thành phần cảm ứng. Vào đầu phiên giao dịch, tôi luôn đặt kim tự tháp ánh sáng trắng bảo vệ mạnh mẽ xung quanh khách hàng. Điều này đôi khi xảy ra rằng họ đi ngay sang một cuộc sống khác mà không cần đợi tôi hoàn thành việc cảm ứng, nhưng hiếm khi họ làm điều đó sớm như vậy. Cô hình dung kim tự tháp có rất nhiều ánh sáng. “Nó đẹp và yên tĩnh. Tôi đang ở bên trong kim tự tháp và nó là một con tàu. Tôi là người lái xe ”. Cho dù nghe có vẻ bất thường thế nào, nếu khách hàng nhìn thấy điều gì đó, thì tôi sẽ làm theo. Tôi biết họ đã ở đó (bất cứ nơi nào “ở đó”), và không cần phải hoàn thành việc giới thiệu. Tôi hỏi cô ấy, “Nếu bạn là người lái xe, bạn thấy gì?”

C: Giống như một cửa sổ lớn trong không gian. Tôi nhìn thấy một vũ trụ, các vì sao, ánh sáng và yên tĩnh.

D: Nghe có vẻ đẹp! Nhưng nếu bạn là người lái xe, bạn đang ngồi xuống hay đứng lên hay cái gì?

C: Tôi đoán là tôi đang ngồi, nhưng tôi không thể nhìn thấy cơ thể của mình. Nó giống như tôi không có cơ thể. Tôi chỉ là một năng lượng hoặc một cái gì đó không có hình thức.

D: Vậy thì bạn lái con tàu này bằng cách nào?

C: Với tâm trí của tôi! (Ngạc nhiên) Nếu tôi chọn một nơi để ở, tôi có thể ở đó.

D: Điều đó thật tuyệt vời. Sau đó, bạn không phải sử dụng hoặc bất cứ điều gì?

C: Vâng, có một cái gì đó giống như một điều khiển chính trước mặt tôi với đèn và các con số và mọi thứ, nhưng tôi có thể thực hiện điều này bằng trí óc của mình.

D: Bạn có phải là người duy nhất trên con tàu này không?

C: Vâng, tôi là người duy nhất, và cảm giác như tôi là một người đàn ông, một nghị lực nam! (Cô ấy cười vì ý tưởng đó.)

D: Có phải nó tối bên trong đó hay bạn có thể nhìn thấy?

C: Vâng, nó giống như không có bên trong và không có bên ngoài. Nó giống như bạn có hình thức này giống như một con tàu, nhưng nó giống nhau bên trong hoặc bên ngoài.

D: Ý bạn là nó không có tường?

C: Không ... không có tường. Tất cả mọi thứ là cửa sổ như kính.

D: Ý bạn là bạn có thể nhìn thấu mọi thứ đúng không? (Có) Ngay cả qua sàn?

C: Có, không có tầng. (Cười) Đó là lý do tại sao ở trong cơ thể này thật là rất THẬT vì nếu bạn ở đó, bạn có thể nhìn thấy mọi thứ và bạn là tất cả. Bạn nghĩ về điều đó và bạn đang ở đó. Trong cơ thể trần thế bạn phải đi máy bay hoặc ô tô. (Cười) Vâng, mọi thứ ở đây rất khác. Bạn thuộc về mọi nơi.

D: Nhưng bạn nói rằng bạn không cảm thấy bất kỳ hình thức nào cả?

C: Không, chỉ là năng lượng. Bạn biết bạn là năng lượng này, và có một số giới hạn, nhưng bạn không thể nhìn thấy giới hạn. Nó giống như bạn có một số năng lượng xung quanh như một thanh hoặc một cái gì đó tương tự ... không có cơ thể.

D: Ý bạn là gì? Một thanh gì?

C: Một thanh! Một thanh năng lượng. Thanh này có giới hạn để bạn biết mình đang ở đâu và không gian này. Giống như một thanh nhỏ.

D: Không giống như một cơ thể, nhưng để bạn biết bạn được chứa?

C: Vâng, tôi đang ở bên trong. Nó giống như tôi là quả cầu năng lượng trắng này. Tôi không thể thấy gì hơn thế và cảm giác đó giống như sự tự do. Chỉ là tôi. Nó cảm thấy cởi mở và tự do, tốt đẹp và được yêu thương và tràn đầy năng lượng.

D: Nhưng bạn nói rằng bạn sẽ đi đâu đó?

C: Vâng, tôi đang đi đâu đó. Tôi vừa nhìn thấy một ánh sáng giống như một dải ngân hà. Và tôi đang đi đến thiên hà đó. Nó trông giống như Dải Ngân hà.
(Cười) Đó là hướng đi của tôi.

D: Có ai đó bảo bạn đi về hướng đó không?

C: Không, tôi chỉ biết. Tôi biết tôi phải đến đó. (Tạm dừng) Chà! Nó thật đẹp! Và ở giữa có năng lượng này giống như một trái tim. Giống như trái tim này đang đập và nó đang sống! Thiên hà này đang sống! (Vui mừng) Nó giống như một cơ thể, giống như chúng ta có một trái tim và mọi thứ! (Bắt đầu khóc.) Và nó gửi tình yêu. Bây giờ tôi đang ở trong thiên hà, và tôi có thể cảm nhận được tình yêu đó.

D: Bạn đang đi đâu vậy? Bất kỳ nơi nào nhất định trong thiên hà này?

C: Tôi chỉ ở đây. Tôi đang ở trong tình yêu này. (Cô ấy đang đắm mình trong đó.) Cảm giác như nó lớn đến mức bạn không thở được vì bạn không cần thở. Cơ thể tôi có bây giờ đang cảm nhận được năng lượng này bởi vì tôi được kết nối với năng lượng này. Và nó giống như tôi đang chuyển động, giống như thiên hà này đang chuyển động. Giống như toàn bộ thiên hà đang sống. Toàn bộ thiên hà có cảm giác này giống như nhịp đập của trái tim bạn. Và nếu bạn là một con người, bạn có nhịp đập này của trái tim mình, nhưng bạn không nhận ra nó bởi vì bạn đang sống.

D: Nó trông như thế nào trong thiên hà?

C: Có vẻ như "nhà". Có vẻ như không có gì hoặc mọi thứ ... giống như bạn đang ở giữa không gian. Tôi không thể nói cho bạn biết. Bạn là tất cả mọi thứ. Giống như WOW bạn rất lớn! (Cả hai chúng tôi đều cười.) Vâng, bạn là tất cả !! Tôi nhìn thấy không gian. Bạn chỉ đang lơ lửng và nếu tôi nói "tôi" ... thì đó không phải là "tôi". Và nếu tôi nói "chúng tôi" ... thì đó là tất cả.

D: Tôi đoán tôi nghĩ về các thiên hà có hành tinh hoặc

C: Vâng, tôi có thể nhìn thấy các ngôi sao và hệ mặt trời chuyển động xung quanh trung tâm cùng nhau. Bạn có hai cánh tay đang di chuyển. Thiên hà đang chuyển động. Mọi thứ đang chuyển động và trung tâm của thiên hà đang nói, "Cái gì đang chuyển động theo cách nào?" Nó giống như mọi thứ đều ở cùng nhau và nếu trung tâm của thiên hà di chuyển, mọi thứ sẽ di chuyển. Mọi thứ tôi thấy đều hài hòa một cách hoàn hảo, những điều lớn lao và những điều nhỏ nhặt.

D: Nghe có vẻ đẹp, nhưng bạn có ở đó vì một lý do?

C: Chỉ là một phần của "cái này" bởi vì tôi là một phần của cái này.

D: À, bạn đến từ đâu trước đây, khi bạn lần đầu tiên khởi nghiệp trên con tàu làm bằng thủy tinh đó?

C: Tôi đoán tôi là một người sống trong thiên hà này. Thật kỳ lạ, nhưng có cảm giác như tôi đang ở với một người khác và chúng tôi đang hình thành thiên hà này bằng suy nghĩ của mình. Cảm giác thật kỳ lạ khi tôi không thể thoát ra khỏi bản thể này rằng tôi đang ở đây trong cuộc đời này nên ... Chà ... sao tôi có thể làm được điều đó? Thật là kỳ lạ!

D: Bạn có rất nhiều sức mạnh với tâm trí của bạn nếu bạn làm điều đó. Nhưng bạn không làm điều đó một mình. Bạn đã có những người khác làm việc với bạn.

C: Tôi đã làm việc với ... Wow ... những người như tôi. Điều đó có nghĩa là tôi không đơn độc. Tôi là một phần của việc lớn này. (Cảm xúc) Tôi biết chúng tôi đang ở đây nhưng "ở đây" cảm thấy thực sự khác biệt vì ở đây chúng tôi có thể làm mọi thứ, còn "ở đây" (trên Trái đất) chúng tôi không thể làm gì cả. (Cô ấy bắt đầu khóc.)

D: Điều gì xảy ra tiếp theo? Có nơi nào bạn phải đến trong dải ngân hà không?

C: Đối với tôi dường như tôi là cả thiên hà. (Hoang mang) Nếu bạn mở rộng những gì bạn đang có, bạn có thể là một phần của mọi thứ. Không chỉ thiên hà, mà bây giờ tôi đoán tôi đang tập trung vào thiên hà này.

D: Vâng, bạn tập trung vào nó là có lý do.

C: Vâng, có lẽ điều gì đó đang xảy ra ở đây. Thiên hà này đang ở giữa một sự thay đổi ... một sự thay đổi lớn. thay đổi ... một sự thay đổi lớn.

D: Có ai đó nói với bạn điều này không?

C: Không. Sẽ là ... nếu bạn là một phần của thiên hà này, thiên hà này sẽ đến nơi này, và khi thiên hà này đi vào thể này hay thể kia, thì bạn là một phần của thiên hà này.

D: Bạn là người đã giúp tạo ra nó, vì vậy bạn sẽ biết những gì đang xảy ra ở đó.

C: Đúng, nhưng thật kỳ lạ vì chúng tôi là một phần của Người sáng tạo, nhưng cũng là của thiên hà. Không có gì khác biệt giữa thiên hà và Đấng sáng tạo. Tất cả những Người sáng tạo này, chúng ta đều là một phần của cùng một điều. Và nếu bạn cảm thấy mình là một phần của mọi thứ bởi vì ngày càng lớn mạnh và phát triển này, thiên hà này, những Đấng Sáng Tạo, những thiên hà khác, vũ trụ này, vũ trụ khác và ánh sáng.

D: Tất cả đều đang phát triển, nhưng bạn nói rằng thiên hà này đang thay đổi?

C: Vâng, sắp tới sẽ có một sự thay đổi lớn. Thiên hà này đang chuyển sang một cấp độ khác, vì vậy mọi người sống trong thiên hà này cũng sẽ di chuyển theo. Những thực thể lớn này biết rằng mọi thứ sẽ chuyển sang một cấp độ khác, nhưng trong hành tinh này (Trái đất?) Có những ý thức không biết rằng mọi thứ sẽ chuyển động.

D: Đó là một ý thức khác với chính các hành tinh, ý bạn là?

C: Vâng. Giống như khi tôi nói rằng tôi đang ở trong một "đám đông" lớn. Tôi có thể cảm nhận được ý thức lớn hơn này và ở trong thiên hà này cũng vậy. Nó giống như ở trong một đám đông lớn, nơi có những ý thức khác nhau.

D: Vì vậy, mỗi hành tinh hoặc mỗi vệ tinh hoặc bất cứ điều gì nó là có ý thức riêng của nó?

C: Đúng vậy.

D: Nhưng nó vẫn là một phần của tổng thể?

C: Đúng vậy.

D: Sau đó, có những ý thức khác nhau trên các hành tinh này. Họ chỉ đi xuống các cấp độ khác nhau? Điều đó có ý nghĩa không?

C: Vâng. Có nhiều cấp độ khác nhau, nhưng chúng ta đang chuyển sang một cấp độ khác và không phải ai cũng sẽ di chuyển bởi vì một số người không di chuyển. Và điều đó sẽ thật đáng buồn.

D: Tại sao nó lại chuyển sang một cấp độ khác?

Tôi biết câu trả lời cho một số câu hỏi này, nhưng tôi luôn muốn xác minh thông qua các khách hàng khác nhau, để xem liệu chúng có xác thực lẫn nhau hay không.

C: Bởi vì đã đến lúc. Đã đến lúc mọi thứ chuyển động. Đó là các chu kỳ. Không có gì là mãi mãi. Bạn thấy đấy, giống như hành tinh Trái đất, khi bạn có các chu kỳ mùa đông, mùa hè và các mùa ... Sau đó, thiên hà này chuyển sang một chu kỳ khác và nó sẽ là chuyển động này. Đó là về năng lượng. Đó là năng lượng duy nhất. Không có gì xấu sẽ xảy ra. Đó chỉ là năng lượng khác nhau. Đã đến lúc phải chuyển sang một cấp độ khác.

D: Cho tôi biết về cấp độ khác.

C: Cấp độ khác là khi chúng ta sẵn sàng nhận ra rằng chúng ta đều là một phần của Ánh sáng. Chúng ta sẽ khám phá Light là gì. Chúng ta sẽ khám phá ra rằng chúng ta là một phần của cùng một Ánh sáng. Chúng tôi giống như anh em, như tình anh em. Giống như mọi thứ là một phần của một thứ khác.

D: Vậy nó có nghĩa là không có sự tách biệt?

C: Không, tất cả mọi thứ trong One Thing, nhưng bạn có thể nói một điều. Bạn đang nói "một phần" bởi vì một có nghĩa là một cái gì đó có hình thức. Tôi đang nói về một thứ không có hình thức. Không có bắt đầu và không có kết thúc. Giống như nếu bạn có thể là "mãi mãi." Mãi mãi là bạn không hiểu điều đó có

nghĩa là gì, nhưng nó là một từ để định nghĩa một điều gì đó. Mọi người sẽ nhận thức rõ hơn. Họ sẽ nhận ra họ lớn hơn những gì họ tin tưởng. Chúng không có giới hạn. Một số trong số những ý thức này sẽ thức dậy và một số trong số chúng sẽ không thức dậy bởi vì chúng đang tập trung vào bản thân. Họ tập trung vào những điều ngu ngốc, thói quen và sự kiểm soát và tôi nghĩ họ không nhận ra mình là ai.

D: Nhưng nếu toàn bộ thiên hà đang chuyển sang một cấp độ khác và một số ý thức không di chuyển, chúng sẽ đi đâu?

C: Họ sẽ không ở với chúng tôi. Sẽ có một thiên hà khác dành cho họ. (Cười) Vâng, bạn biết một thiên hà khác cũng đang chuyển động. Được rồi, nó không phải về một trong những thiên hà này. Đó là về Vũ trụ đang chuyển động. Và Vũ trụ này là một phần của Vũ trụ khác mà chúng ta đang chuyển đến. Bởi vì có vẻ như "chúng tôi" có rất nhiều thông tin khiến chúng tôi chuyển sang cấp độ tiếp theo. Toàn bộ điều đang chuyển sang cấp độ tiếp theo. Và sau đó những thiên hà này đang chuyển sang một cấp độ khác. Và ý thức sẵn sàng di chuyển đến tầng này, và ý thức khác chưa sẵn sàng di chuyển này sẽ đi đến thiên hà khác.

D: Nó giống như một cuộc chia ly?

C: Không, không phải là chia ly bởi vì tất cả chúng ta đều ở bên nhau. Nhưng bạn không thể ở mức độ rung động khác không giống bạn. Đó không phải là sự tách biệt. Đó là các mức độ rung động khác nhau. Tất cả chúng ta đều là một phần của giống nhau. Tất cả chúng ta đều giống nhau nhưng không khác nhau về mức độ rung động. Như khi bạn có bằng cấp nhất, cấp hai, cấp ba... là bạn đang di chuyển. Nếu bạn quyết định ở trong lần đầu tiên hoặc thứ hai hoặc thứ ba ... mọi thứ đều hoàn hảo và mọi thứ đều ổn. Bạn có thể ở bất cứ đâu bạn muốn.

D: Tôi đã nghĩ nếu họ đi đến một thiên hà khác, sẽ có một sự ngăn cách giữa hai người.

C: Đúng, nhưng đó không phải là về sự tách biệt bởi vì theo một cách nào đó, tất cả chúng ta đều được kết nối với nhau giống như các cấp độ "biến hình" của cùng một Ánh sáng, Chúa trời, Vũ trụ, bất cứ điều gì bạn muốn gọi nó. Thể hiện các mức độ ý thức khác nhau.

D: Nghe như thế này rất quan trọng. Đây là một phần của một cái gì đó lớn.

C: Tôi đoán là có, nhưng đây không phải là lần đầu tiên điều này xảy ra. Đó là một chu kỳ khác. Mọi thứ đang chuyển sang đó.

D: Khi bạn đang xem này, phần của bạn là gì trong tất cả những điều này?

C: Tôi đoán tôi đến đây để tham gia vào hoạt động này. Nếu tôi ở đây, tôi cũng có thể mang lại năng lượng và cho phép chuyển động này được.

D: Ý bạn là trong thiên hà hay ở đâu?

C: Ý tôi là trên hành tinh Trái đất.

D: Ai đó bảo bạn đến Trái đất?

C: Vâng. Những người tạo ra thiên hà đang thảo luận về nơi để đi, chỉ để giúp thực hiện chuyển động này, và họ nhìn thấy ánh sáng xanh này, đó là hành tinh Trái đất. Điều này không quá quan trọng, nhưng nó có màu xanh lam và đẹp mắt, và có vẻ như nếu bạn có một số thay đổi trong hành tinh đó, mọi người trong thiên hà sẽ cảm nhận được sự thay đổi đó. Bạn có hiểu ý tôi? Giống như hành tinh xanh nhỏ bé này rất quan trọng. (Cười) Và nó giống như Chà, nó giống như một hành tinh năng lượng. Vì vậy, chúng tôi quyết định đến đây, nhưng tôi không biết liệu chúng tôi có gặp nhau hay không. Và tôi đoán chúng ta không phải là "tất cả chúng ta ở đây." Một số người trong chúng ta đang ở đây, nhưng những người khác đã quyết định ở ngoài hành tinh này như ý thức, rằng chúng ta luôn ở bên chúng ta. Chúng tôi là một phần của cái gì đó giống như Sự Thống nhất.

D: Vì vậy, bạn đã quyết định. Bạn không được nói sau đó?

C: Vâng, chúng tôi quyết định đến một cách có ý thức. Chúng tôi quyết định tôi sẽ đến đây với một người khác, nhưng bây giờ chúng ta sẽ gặp người kia. Bây giờ tôi không biết liệu chúng ta có cần một cái khác hay không, nhưng bây giờ chúng ta sẽ gặp cái còn lại. Bây giờ tôi không biết liệu chúng tôi có cần gặp nhau không vì chúng tôi luôn ở bên nhau, vậy tôi cần gì với cuộc gặp gỡ? (Cười)

D: Bạn đã nói trước đó khi bạn là một ý thức khác, bạn có thể làm bất cứ điều gì và bạn là một phần của mọi thứ. Và đến Trái đất thì khác?

C: Vâng, thật là ngu ngốc khi đến đây. (Cười) Bởi vì khi bạn ở đó, bạn nghĩ rằng Wow, nhưng khi bạn đến đây thì điều đó thật khó khăn. Và đôi khi tôi cảm thấy đơn độc và đôi khi tôi cảm thấy mình không thể làm được điều này. Nhưng đôi khi tôi biết mình sẽ làm được.

D: Vào cơ thể thì khác, nó không như bạn nghĩ.

C: Đúng vậy. Đó là bởi vì khi bạn nhập nó giống như, "Hurray! Hãy vào bên trong cơ thể này của mẹ bạn. " Và sau đó bạn cảm thấy sự hạn chế này và mọi thứ giống như bạn quá lớn, và đột nhiên bạn bị giới hạn nhiều hơn. Và mọi thứ cảm thấy đen tối và bạn sợ hãi mọi thứ, có những cảm xúc này và đột nhiên bạn khóc. Sau đó, đột nhiên bạn mỉm cười và mọi thứ trở thành một bộ phim truyền hình. Giống như Wow, bạn không thể xử lý bộ phim này. Bạn cho rằng bộ phim đó có nghĩa là gì? Và bạn là một phần của điều này bây giờ. Bạn không thể cản trở điều đó.

D: Vì vậy, trong sự tồn tại khác, bạn không có những cảm xúc này?

C: Không, không, bạn không có cảm xúc. Đó không phải là loại cảm xúc. Mọi thứ rất sạch sẽ và yên tĩnh và bạn biết tất cả mọi thứ. Và phần tồi tệ nhất là điều kịch tính này. Những cảm xúc này, mọi người khóc và sự lộn xộn này vì sự

hiểu lắm và bạn không thể giao tiếp với mọi người bằng tâm trí của mình. Bạn có thể thử, nhưng họ không nghe.

D: Và nỗi sợ hãi cũng khác, phải không?

C: Vâng, nỗi sợ hãi là phần tồi tệ nhất. Tôi không thích nỗi sợ hãi này. Nỗi sợ hãi này làm cho một số thứ trong cơ thể bạn. Cơ thể của bạn rất nhạy cảm với nỗi sợ hãi này và đột nhiên khi bạn bắt đầu có nỗi sợ hãi này, đó là một mớ hỗn độn và bạn không thể thoát khỏi nỗi sợ hãi này. Và sau đó bạn cố nhớ mình là ai, nhưng đôi khi không dễ nhớ như vậy. Và đôi khi bạn nghĩ rằng tâm trí của bạn đang nghĩ tất cả những điều này và ... Wow ... bạn đang nói về cái gì vậy. Điều duy nhất tồn tại là thói quen và cuộc sống này và những thứ khác. Đó là cách duy nhất để làm điều này là trong cơ thể này. Nếu bạn không có điều đó, bạn sẽ không ở lại đây. Bạn sẽ về "nhà" bởi vì nhà là nơi bạn thuộc về.

D: Với những ký ức đó, bạn không thể tồn tại ở đây. (Có) Đó là lý do tại sao bạn phải quên khi bạn bước vào?

C: Vâng. Đó là lý do tại sao bạn phải quên. Nếu không, bạn không thể gắn bó với cơ thể này. Khi bạn có cảm tình với một thứ, bạn gắn liền với cơ thể này. cơ thể này. Khi bạn có cảm tình với một thứ, bạn gắn liền với cơ thể này.

Vâng, khi bạn cố gắng trở về nhà một lần nữa, sau đó bạn nhận được nỗi sợ hãi này và sau đó bạn quên đi mọi thứ và sau đó bạn lại ở đây. Nhưng bạn biết bạn chưa hoàn thành ở đây. Bạn không hoàn toàn hóa thân ở đây.

D: Bạn đã bao giờ ở trong một cơ thể vật lý trước đây chưa?

C: Tôi phải nói là không phải, nhưng tôi không biết đó là tâm trí của tôi hay

D: Nhưng bạn là một phần của thiên hà và bạn đã tạo ra thiên hà, bạn có nghĩ đây là lần đầu tiên bạn có đã bao giờ chuyển đến một cái gì đó như thế này?

C: Không, tôi đoán đây không phải là lần đầu tiên của tôi. Tôi đoán tôi sẽ đến khi những loại thay đổi này đang diễn ra. Tôi phải tìm ra điều này. Tôi cảm thấy mình là mẹ của thiên hà. (Cười) Vì vậy, tôi phải ở đây để chăm sóc những đứa con nhỏ của tôi. (Cười) Và sau đó tôi chọn ở trong hành tinh nhỏ này. Nó là một hành tinh nhỏ, nhưng nó có rất nhiều năng lượng. Wow, tôi phải nghĩ về mọi thứ. Đôi khi chúng ta có thể và đôi khi chúng ta không thể. Đó không phải là lỗi của chúng tôi bởi vì chúng tôi là chính chúng tôi. Đôi khi một số điều xảy ra mà chúng ta không thể kiểm soát được và điều duy nhất chúng ta có thể làm là đưa cô ấy ra khỏi thiên hà của đứa trẻ này.

D: Nhưng khi bạn đến, bạn quên tất cả những điều này, và tất cả những gì bạn biết chỉ là cuộc sống này.

C: Không có cách nào để ở đây nếu bạn biết mình là ai. Không có cách nào để sử dụng sức mạnh này mà bạn có bởi vì đôi khi bạn cần hoặc bạn muốn sử dụng sức mạnh này, nhưng bạn nhận ra mình không thể vì cơ thể này không đủ. Nhưng nguồn năng lượng lớn mà bạn đang gửi đi không phải là toàn bộ năng lượng của bạn. Chỉ là một phần năng lượng của bạn khi ở lại đây.

D: Nhưng không phải cơ thể vật chất có thể sử dụng một phần năng lượng?

C: Đúng vậy, phần vật chất của cơ thể đang sử dụng một phần năng lượng, nhưng không phải toàn bộ năng lượng. Bởi vì nếu cơ thể đang sử dụng toàn bộ năng lượng ... nó sẽ phát nổ. Đó không phải là vật chứa cho bạn nguồn năng lượng lớn này. Đó là quá nhiều năng lượng cho cơ thể nhỏ bé này. Bởi vì thiên hà nhỏ hơn năng lượng bạn đang có. Trái đất hành tinh này nhỏ hơn năng lượng bạn đang có. Cơ thể này nhỏ hơn năng lượng bạn đang có. Vì vậy, bạn đang chuyển từ những việc nhỏ sang những việc lớn, và bạn đang chuyển sang những việc lớn hoặc từ những việc lớn sang những việc nhỏ hơn. Mọi thứ đang chuyển động ... giống như theo chu kỳ.

D: Nhưng liệu cơ thể bạn đang nói có thể sử dụng một phần năng lượng không?

C: Vâng, cô ấy cần sử dụng cơ thể này. Nó đang sử dụng năng lượng này, nhưng cơ thể không biết cách sử dụng nó. biết cách sử dụng nó.

D: Cô ấy nói rằng cô ấy cảm thấy năng lượng đi qua cơ thể, nhưng cô ấy không biết phải làm gì với nó.

C: Vâng, cô ấy không biết phải làm gì. Cơ thể không biết. Cô ấy biết phải làm gì, nhưng khi cô ấy cố gắng sử dụng điều này, nỗi sợ hãi khác bắt đầu và sau đó cô ấy nhận ra, "Được rồi, tôi đang làm gì thế này? Tôi là cơ thể này. Tôi giống như thứ bản ngã này ". Cô ấy sợ phải sử dụng sức mạnh to lớn này mà cô ấy có. Cô ấy đang cố gắng làm điều đó để giúp đỡ mọi người, nhưng nó không hiệu quả vì cô ấy sợ. Mọi thứ bắt đầu hoạt động, sau đó cô ấy sợ bị phát hiện. Cô ấy sợ bị phát hiện ra mình là ai. Cô ấy đang làm công việc này một cách bí mật. (Cười) Vì vậy, không ai biết rằng chúng tôi đang làm việc bí mật.

D: Bạn có sợ điều gì đó xảy ra nếu ai đó biết bạn thực sự mạnh mẽ như thế nào không?

C: Vâng. Sẽ không hiệu quả nếu ai đó phát hiện ra chúng tôi đang kiểm soát mọi thứ.

D: Họ nghĩ rằng họ có thể?

C: Hãy để tôi làm rõ điều này. Chúng ta ... chúng ta ... Vũ trụ, Sự thống nhất, cũng đang hoạt động. Chúng tôi ở đây bí mật. Chúng tôi đang kiểm soát mọi thứ, vì vậy nếu ai đó phát hiện ra chúng tôi đang kiểm soát mọi thứ, mặc dù chúng tôi đang cố gắng giúp đỡ ... họ sẽ không làm mọi thứ một mình và họ sẽ yêu cầu sự giúp đỡ. Bạn biết mọi người ở đây rất ... bạn biết họ cần giúp đỡ. Họ luôn cần sự giúp đỡ và họ đang cho phép người khác tự làm mọi việc nên chúng tôi không thể cho phép điều đó. Họ có ý chí tự do nên họ phải tự làm mọi việc và đó là một trong những lý do họ lấy năng lượng từ cơ thể như người phụ nữ này. Thật dễ dàng để lấy năng lượng từ cô ấy.

D: Ý bạn là những người khác?

C: Vâng. Và họ luôn lấy năng lượng từ cô ấy và đó không phải là cách để làm điều đó bởi vì cô ấy không đến để làm điều đó.

Tôi đã nói chuyện với Celeste trong cuộc phỏng vấn về cách đặt những tấm khiên xung quanh cô ấy để ngăn mọi người tiếp thu năng lượng của cô ấy.

C: Cô ấy không biết làm thế nào để làm điều đó. Cô ấy đang cố gắng sử dụng chiếc khiên này giống như ánh sáng trắng, nhưng sau đó phần khác của cô ấy lại nói, "Em đang làm gì vậy? Làm điều này thật ngu ngốc ". Cô ấy tách ra. Một phần của cô ấy biết cô ấy là ai và cô ấy đang làm gì ở đây, và phần khác đang cố gắng nói, "Hãy trở thành sự thật. Bạn là một con người sống trên hành tinh Trái đất này và đừng ngó ngàng khi nghĩ rằng bạn lớn hơn thế. " Nó giống như một cuộc chiến. Cô ấy đang có cuộc chiến này bên trong.

D: Cô ấy có nghiệp chướng nào để trả ơn không?

C: Không, cô ấy không. Cô ấy đã ở đây khi thiên hà này đang có phong trào lớn này, nhưng cô ấy đến chỉ để giúp đỡ và cô ấy không có nghiệp. Cô ấy đã cố gắng giúp đỡ những người có nghiệp, và đôi khi có cảm giác như cô ấy cảm thấy nghiệp chướng, nhưng cô ấy không làm vậy bởi vì cô ấy không thể. Cô ấy là một trong những người chữa lành cho thiên hà này, vì vậy cô ấy đang cố gắng giúp đỡ và đôi khi cô ấy cần phải cảm nhận được cảm giác trở thành con người trong phần này của thiên hà vì đó là cảm giác của thiên hà. Giống như nếu bạn đang ở trong cơ thể và nó có cơn đau và bạn phải cảm thấy cơn đau đó chỉ để cảm nhận những gì cơ thể cảm thấy. Bạn biết ý tôi là gì không? Cơ thể của bạn phải cảm nhận được bộ phim này. Đây là cách duy nhất để giúp mọi người bằng cách hiểu cảm giác của họ. Sau đó, bạn có thể hiểu. Sau đó, bạn có thể giúp đỡ, nhưng bạn biết đôi khi mọi người không muốn được giúp đỡ. Họ hài lòng với bộ phim này vì họ không muốn hơn thế nữa hoặc họ sẽ nhớ nơi mình thuộc về. Bạn không thể giúp nếu họ không muốn giúp đỡ.

D: Nhưng cô ấy không biết rằng cô ấy lớn hơn. Cô ấy cảm thấy mình giống như những người còn lại trên Trái đất.

C: Đúng vậy, cô ấy là vậy, và đó là vấn đề với năng lượng này mà cô ấy – tôi – và cô ấy đang chiến đấu với năng lượng này hoặc với cơ thể này. Đó là cơ thể của cô ấy. Đôi khi cô ấy cảm thấy mình có thân hình này và cơ thể lớn hơn thế nữa, nhưng đôi khi cô ấy không thể nhớ và cô ấy đang ở giữa bộ phim nhỏ này. Tôi không tìm ra cách nào để nói với cô ấy rằng “hãy nhớ bạn là ai!”

D: Tôi nghĩ bạn đang tìm cách ngay bây giờ để nói với cô ấy.

C: Vâng, tôi đoán chúng ta đang có cuộc trò chuyện này.

D: Nhưng hầu hết mọi người khi họ đến Trái đất nhiều, rất nhiều lần hoặc theo chu kỳ này, họ đã đón cha mẹ của họ. Họ chọn nơi họ sẽ sinh ra, nhưng cô ấy không phải là một phần của chu kỳ đó?

C: Không, cô ấy không. Cô ấy đã ở đây để giúp anh chàng này và người phụ nữ này (cha mẹ cô ấy) bởi vì họ có rất nhiều quyền lực. Họ không nhận ra họ đang có. Vì vậy, khi cô ấy đến đây, cô ấy đã cho đôi vợ chồng này một chút năng lượng để làm những gì họ cần làm, và họ không hiểu. Và hai điều này đã cho cô nhiều trải nghiệm để cảm nhận được thế nào là làm người, mới hiểu thế nào là cảm giác đau và có những trải nghiệm làm người. Đối với tôi, điều quan trọng là phải có những kinh nghiệm này bởi vì bây giờ tôi có thể giúp họ khi tôi vừa tìm thấy cảm giác của họ, thật trống rỗng. Tôi có thể cảm nhận được sự trống trải này.

Tôi chưa bao giờ hiểu được sự trống rỗng này cho đến khi tôi đến đây chỉ để có những trải nghiệm của con người, và sau đó đó là giao ước với những người đó ... Ý tôi là cặp đôi này. Khi tôi cho bạn năng lượng này, thì bạn có thể bước tiếp hoặc bạn không thể tiếp tục và bạn sẽ cho tôi kinh nghiệm này. Rồi tôi sẽ hiểu cảm giác của mọi người. Và bây giờ khi tôi nhìn thấy mọi người, tôi biết họ hiểu cảm giác của mọi người như thế nào. Và bây giờ khi tôi nhìn thấy mọi người, tôi

biết họ cảm thấy thế nào. Tôi có thể cảm nhận được cảm giác của họ! Tôi có thể cảm nhận được sự rung động của họ. Tôi có thể cảm nhận được cảm giác của họ và nếu tôi cảm nhận được năng lượng, tôi có thể xóa bỏ nỗi đau của họ.

Tôi hỏi về con gái của Celeste, cuối cùng cô ấy đã thụ thai sau hai lần sảy thai. Đó là câu chuyện tương tự mà tôi đã nghe nhiều lần. "Cô ấy là một trong số chúng ta! Cô ấy là một trong số chúng ta!" Celeste có loại năng lượng không tương thích với những người khác. Loại này quá khác biệt nên mẹ bầu khó sinh. Sự rung động của linh hồn đang đến quá khác với sự rung động của người mẹ. Do đó cần phải điều chỉnh để người mẹ có thể mang thai đủ tháng. Thông thường có hai hoặc ba lần sảy thai cho đến khi việc điều chỉnh hoàn tất. Loại này thường không thể có con vì tính không tương hợp này. Năng lượng và sự rung động của cả hai tâm hồn phải đến từ cùng một nơi để nó thành công. Celeste sau đó đã được cung cấp thông tin cá nhân. Cô cũng được yêu cầu sử dụng ánh sáng trắng để bảo vệ cô khỏi năng lượng của người khác.

C: Bây giờ cô ấy sẽ biết cô ấy là ai, nhưng cô ấy phải cẩn thận bởi vì bạn biết khi bạn ở trong cơ thể này, bạn có những cái bẫy này. Những điều này làm cho bạn cảm thấy nhiều hơn bạn và sâu sắc hơn bạn và những thứ tương tự. Vì vậy, bạn cần phải cẩn thận với điều đó bởi vì chúng tôi không muốn người phụ nữ này sử dụng quyền lực này để làm điều xấu. Vì vậy, cô phải nhớ cẩn thận. Và cô ấy phải biết cẩn thận với những người xung quanh vì chúng tôi đã nói người phụ nữ này giống như một kênh nên cô ấy đang truyền năng lượng. Nhiều người đang lấy năng lượng từ cô ấy nên cô ấy phải cẩn thận với điều đó. Những người này đang lấy năng lượng từ cô ấy và không sử dụng năng lượng này đúng cách. (Nhấn mạnh rằng cô ấy phải sử dụng tấm chắn và ánh sáng trắng mỗi ngày.) Cô ấy cũng phải nhớ thiền định mỗi ngày và chăm sóc thức ăn mà cô ấy ăn.

Cô ấy thỉnh thoảng gặp vấn đề với dạ dày và ruột của mình. "Đúng vậy, cô ấy truyền các năng lượng khác nhau nên đôi khi năng lượng này khiến cô ấy gặp rắc rối với cơ thể vì cô ấy không sử dụng tấm chắn này. Vì vậy, bây giờ cô ấy giống như một miếng bọt biển tràn đầy năng lượng." Họ đã quét cơ thể. "Có điều gì đó về máu vì đôi khi cô ấy làm những việc không cho phép năng lượng

chảy. Sợ hãi. Sợ hãi cản trở dòng chảy của máu. Đó là tâm trí đưa nỗi sợ hãi trong cơ thể bạn. Tôi sẽ làm sạch cơ thể tắc nghẽn được gọi là sợ hãi này. Nó đang gây ra một cái gì đó trong cơ thể mà chúng ta không muốn. Cảm giác thật kỳ lạ khi ở trong một cơ thể. Sợ hãi và có rất nhiều người lấy đi năng lượng của cô ấy, vì vậy bạn phải bảo cô ấy sử dụng lá chắn này. Họ đang lấy năng lượng từ cô ấy. Cô ấy phải cởi mở để trao tặng năng lượng, nhưng cô ấy phải khép kín với những người lấy đi năng lượng của cô ấy. Bây giờ tôi có thể cảm thấy trái tim trong tay. Cô ấy phải sử dụng đôi tay tràn đầy năng lượng này. Cô ấy biết mình phải làm gì. Cô ấy biết chính xác mình phải làm gì. Đủ người sẽ đến và cô ấy sẽ biết khi nào nên sử dụng nó và khi nào không nên sử dụng nó.

Không chạm vào người cho đến khi bạn đặt lá chắn của mình trước. Sau đó, cô ấy có thể chạm vào mọi người. Và kiểm soát năng lượng. Năng lượng biết phải đi đâu và làm như thế nào. Cô ấy có thể sử dụng nó để chữa bệnh và làm sạch những nỗi sợ hãi như chúng ta đã làm với cơ thể này. Cô ấy có thể làm điều tương tự với mọi người để xóa sạch nỗi sợ hãi mà mọi người mắc phải. Cô ấy phải nhớ rằng sợ hãi sẽ không thành công. Nỗi sợ hãi này đã lấy đi một số cơ quan và sau đó bạn có thể cố gắng giải phóng cơ quan này với nỗi sợ hãi này. Cơ thể này chúng ta không cần nỗi sợ hãi này, nhưng nó không biết phải làm thế nào. Vâng, cô ấy giống như một 'phụ nữ dọn dẹp.' Cô ấy là một người dọn dẹp, vâng. "

Họ nói điều gì đó bất ngờ ở đây khi tôi hỏi về cha mẹ của Celeste. Họ nói rằng họ sẽ không ở đó để lo lắng. Họ chỉ không có ở đó, năng lượng của họ đã không còn nữa. Họ nói rằng điều đó có nghĩa là họ sẽ chết, nhưng họ không thể nói với tôi thêm nữa vì năng lượng của họ không có ở đó. Thể chất: Đôi mắt. Đôi khi cô ấy không muốn nhìn thấy những gì mình nhìn thấy. Đó là lý do tại sao mắt hoạt động không tốt. Cô ấy đang cố gắng kiểm soát những gì mình nhìn thấy. Cô ấy thích kiểm soát, nhưng điều đó không hiệu quả vì "chúng tôi" đang kiểm soát. Họ nói rằng mắt phải có vấn đề vì tia laser. Bác sĩ đã không thực hiện phẫu thuật một cách chính xác, vì vậy "họ" đã gửi năng lượng để chỉnh sửa nó và cho phép ánh sáng đi vào. Điều này tạo ra rất nhiều nhiệt mà Celeste có thể cảm nhận được.

D: Năng lượng tạo ra nhiệt, phải không?

C: À, vâng!

D: Nhưng bây giờ cô ấy sẽ không kiểm soát được. Cô ấy có thể thấy những gì cô ấy phải thấy.

C: Hoàn hảo, nhưng bây giờ cô ấy sẽ thấy những thứ có thể cô ấy không muốn thấy. (Thích thú) Cô ấy phải nhớ rằng chúng ta đang kiểm soát nên cô ấy không cần phải sợ hãi. Hãy nhớ về lá chắn và mọi thứ sẽ nằm trong tầm kiểm soát, sự kiểm soát của chúng tôi, không phải sự kiểm soát của cô ấy. Đôi khi cô ấy giống như một miếng bọt biển. Và đôi khi chúng ta cần một miếng bọt biển, nếu không chúng ta không thể sử dụng năng lượng của mình trong cơ thể. Bạn biết đấy, đây là điều xảy ra ở hành tinh Trái đất này. Mọi người đang cố gắng lấy năng lượng từ nhau và vấn đề là họ cần kết nối với Nguồn, và họ không biết cách làm điều đó. Vì vậy, nếu họ quyết định cách kết nối, họ không cần phải lấy từ nhau.

D: Bởi vì Nguồn cung cấp không giới hạn.

C: Tôi biết ... cho tất cả mọi người! Hiện giờ cô ấy đang truyền năng lượng cho hành tinh Trái đất. Bàn tay của cô ấy đang truyền năng lượng ... giống như một nhà cung cấp. Họ đang cung cấp năng lượng hoặc cung cấp năng lượng cho hành tinh Trái đất ngay bây giờ. Trái đất cũng đang chuyển động và hành tinh Trái đất thực sự "hạnh phúc" khi được chuyển động.

PHẦN KẾT

SẼ CÓ NHIỀU SÁCH HƠN CHỨ?

Như bạn biết mẹ luôn làm việc trên nhiều cuốn sách cùng một lúc. Vì vậy, có, có ít nhất một vài công trình nữa trong các giai đoạn hoàn thiện khác nhau sẽ được thực hiện trong vài năm tới. Các môn học là những điểm khác nhau của lịch sử cũng như các mốc thời gian. Vẫn còn một loạt thông tin tổng hợp từ các phiên trước vẫn chưa được đưa vào bất kỳ cuốn sách nào, vì vậy tôi sẽ tìm kiếm tài liệu của cô ấy để có thêm khả năng cho những người hâm mộ cuồng nhiệt của cô ấy.

Thông qua tất cả những công việc này, mẹ tôi đã rút ra được tình yêu và niềm vui lớn nhất từ việc giúp đỡ mọi người. Cô thích thấy họ chữa lành. Mẹ giống như một ông bố bà mẹ tự hào và ham chơi, đưa con nhỏ lẫn ra làm một khi mẹ trở lại văn phòng sau một buổi làm việc. Cô ấy sẽ rất phấn khích, tươi cười rạng rỡ và hoàn toàn rạng rỡ. Đây là nơi mà năng lượng của cô ấy đến từ. Nó sẽ tràn ra khỏi máy khách khi TT thực hiện việc chữa bệnh bằng ánh sáng trắng. Cô ấy sẽ nói rằng thật tuyệt vời biết bao khi cảm nhận được tình yêu thương đến từng đợt từ các khách hàng trong suốt các buổi học. Nó luôn luôn là về việc khách hàng tìm ra các tình huống của chính họ và “kết nối các điểm của họ” để có được sự chữa lành.

Đây là lý do tại sao mẹ được hướng dẫn để bắt đầu dạy phương pháp chữa bệnh của mình. Nó rất hiệu quả, mọi người từ khắp nơi trên thế giới đến để nhìn thấy cô ấy trong văn phòng nhỏ này ở một thị trấn rất xa ở Arkansas. Lúc đầu, mẹ rất miễn cưỡng vì mẹ không biết liệu mẹ có thể dạy một điều gì đó đã được phát triển theo cách riêng của mình hay không. Chúng tôi nhanh chóng nhận thấy rằng quá trình này rất dễ học và rất dễ tha thứ. Lúc đầu, mẹ gọi nó là hồi quy tiền kiếp nâng cao bởi vì nó hơn là hồi quy tiền kiếp thông thường. Sau đó, học sinh trong một số lớp học bắt đầu nói với chúng tôi rằng chúng tôi cần thay đổi tên để đại diện cho những gì đang thực sự xảy ra và được dạy – chữa bệnh bằng cách nhảy vọt một cách rất sâu sắc bằng cách sử dụng thôi miên. Mẹ và tôi đã ngồi xuống vào cuối tuần sau và bắt đầu khám phá những từ có thể để mô tả kỹ thuật thôi miên của cô ấy. Cuối cùng chúng tôi đã tìm ra những từ mà chúng tôi cảm thấy hoàn toàn phù hợp – Kỹ thuật thôi miên chữa bệnh bằng lượng tử (QHHT). Vẻ đẹp của kỹ thuật này là bất cứ ai cũng có thể làm được mà

không cần kinh nghiệm thôi miên trước đó. Chúng tôi nhận thấy rằng yêu cầu duy nhất là có một trái tim rộng mở và mong muốn giúp đỡ mọi người.

Khi mẹ tôi hoàn thành The Convolutioned Universe – Quyển 3, mẹ đã nói với TT trong một buổi học, “Tôi nghĩ rằng bạn đã cung cấp cho tôi tất cả thông tin có thể có. Tôi nghĩ bây giờ tôi đã biết tất cả. Chuyển sinh, chiều không gian, cổng thông tin... ”Không còn cách nào nữa. Tâm trí của cô không thể hiểu được bất cứ điều gì lớn hơn những gì cô đã thấy cho đến thời điểm đó. Và “họ” nói, “Ồ, không, còn nữa. Còn rất nhiều thứ nữa! ” Họ cho phép tâm trí của cô ấy nghỉ ngơi và tiêu hóa tài liệu và sau đó bắt đầu cung cấp cho cô ấy nhiều khái niệm hơn và vài năm sau, cô ấy có đủ thông tin cho Quyển Bốn.

Chúng tôi đã có nhiều người gửi tin nhắn cho chúng tôi biết rằng mẹ đã đến với họ trong những giấc mơ và những buổi học và những cách khác nhau cho chúng tôi thấy rằng mẹ rất bận rộn trong cuộc sống ở bên kia. Điều này xác nhận cho tôi thông điệp mà tôi nhận được khi cô ấy đi qua, “Tôi có thể làm được nhiều hơn ở phía bên kia so với tôi có thể làm ở bên này bây giờ.”

Dolores, bây giờ ở phía bên kia, có thể thấy “càng nhiều!” Chúng tôi nghe bạn, mẹ – phóng viên, nhà nghiên cứu, nhà điều tra về những kiến thức đã mất...

Julia Cannon

Chúng tôi sẽ luôn làm việc siêng năng tại Ozark Mountain Publishing, LLC và QHHT, LLC để mang đến cho bạn thông tin mới nhất và cập nhật nhất về các tác phẩm của Dolores Cannon cho dù cô ấy ở đâu. Tất cả thông tin này có thể được tìm thấy trong các lớp học của chúng tôi, trên các trang web và phương tiện truyền thông xã hội của chúng tôi.
